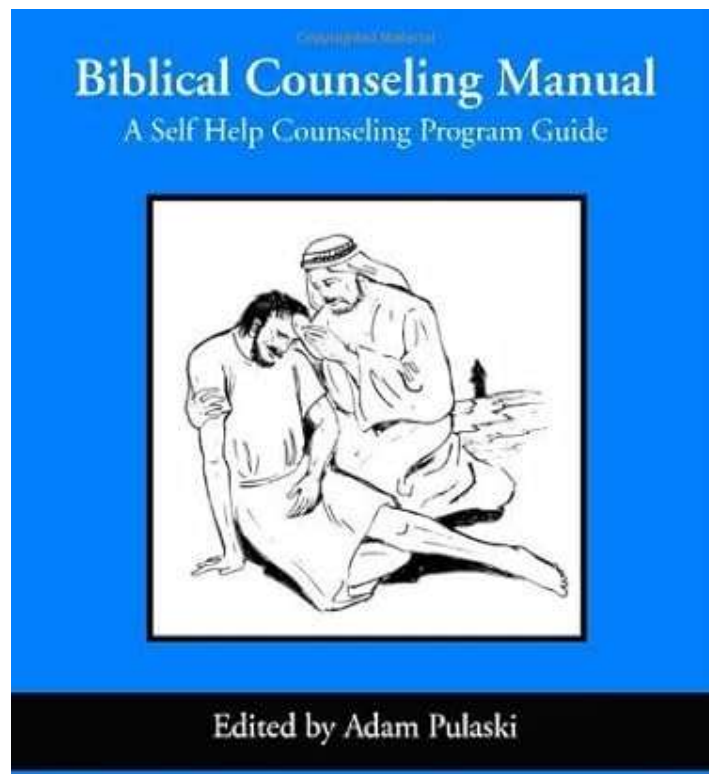

Huấn Đạo theo Thánh Kinh

Copyrighted Material

***Nguyên tác: Biblical Counseling Manual:
A Self Help Counseling Program
Của Adam Pulaski và Steve Lihn
Vũ Văn An chuyển ngữ***

Giới thiệu

Huấn đạo ngày một phát triển cùng với thảm trạng lan rộng của áp lực xã hội lên các cá nhân vượt quá tầm kiểm soát của họ. Người nào cũng muốn duy trì được sức khỏe tâm thần, phúc lợi bản thân, thăng tiến cái hiểu chính mình và giải quyết được các ưu tư, phiền muộn, lằng lo, thậm chí trầm cảm. Và vì các yếu tố gây tác động lên tâm thần ta ngày càng nhiều và ngày càng phức tạp, nên phần lớn ta cần nhiều tài nguyên bên ngoài giúp ta vượt qua được các thách thức.

Trong lãnh vực này, Ki-tô giáo không thể không dẫn thân. Theo Wikipedia, Huấn đạo Ki-tô giáo bắt đầu giữa cuối thập niên 1960 và đầu thập niên 1970 với Phong trào Huấn đạo Kinh thánh do Jay E. Adams hướng dẫn. Cuốn sách *Competent to Counsel* năm 1970 của Adams cổ vũ phương thức dựa trên Ki-tô giáo khác với các giải pháp tâm lý học và tâm thần học của thời ấy. Như một người Thệ phản thành tín, Adams tin rằng việc làm của giáo hội là chữa lành những người ông tin là sa đọa về luân lý nhưng bị xã hội dán nhãn hiệu là mắc bệnh tâm thần. Ông bác bỏ các mô hình huấn đạo khác, chẳng hạn như mô hình y khoa, mô hình này đưa ra chẩn đoán y khoa cho khách hàng dựa trên danh sách các hành vi hoặc hành động của họ. Adams tin rằng danh sách các hành vi không thích nghi được liệt kê trong mỗi danh mục chẩn đoán thực chất là các hành vi xuất phát từ bản chất ý chí của chúng ta, chứ không phải là một căn bệnh. Ông cho rằng hành vi không thích nghi là vấn đề của tội lỗi và do đó phải đối đầu và giáo dục trong lời Thiên Chúa, khuyên nhủ khách hàng lựa chọn hành vi tuân theo lời Thiên Chúa, do đó loại bỏ tội lỗi trong cuộc sống của họ.

Mô hình huấn đạo gọi là *Nouthetic* (bảo khuyên) của Adams xác định nhiều đoạn kinh thánh mà một huấn đạo viên có thể sử dụng để khuyên nhủ khách hàng thay đổi hành vi của họ và tuân theo và tránh xa tội lỗi. Thuật ngữ "*nouthetic*" bắt nguồn từ tiếng Hy Lạp *noutheteo*, có nghĩa là "bảo khuyên". Thành thử có thể gọi phương thức huấn đạo của Adams là Bảo Khuyên hay Huấn đạo Kinh Thánh, một phương thức tìm cách cẩn thận khám phá ra các lãnh vực trong đó một Ki-tô hữu có thể đã bất tuân các nguyên tắc và lệnh truyền của Kinh Thánh và giúp họ học cách tuân phục đầy yêu thương thánh ý Thiên Thiên Chúa. Huấn đạo Kinh Thánh, do đó, tiếp cận tâm lý học qua lăng kính Kinh Thánh. Nó coi Kinh Thánh là nguồn mọi chân lý. Thậm chí coi một mình Kinh Thánh đủ cho mọi chuyện huấn đạo.

Vì quá chú trọng đến Kinh thánh như thế, ảnh hưởng của Adams đã phai nhạt vào những năm 1980 và chỉ được David Powlison tiếp tục. Powlison trở lại Ki-tô giáo khi trưởng thành và trở nên cực kỳ có ảnh hưởng trong phong trào này, xuất bản một tạp chí, *Journal of Biblical Counseling* [Tạp chí Huấn đạo Kinh thánh], công khai phổ biến các niềm tin của ông. Nhờ công trình của ông, các huấn đạo viên Kinh thánh đã suy gẫm về phong trào của họ và bắt đầu tìm cách cải thiện phong trào. Powlison hướng đến việc thăng tiến những gì Adams đã bắt đầu.

Đó là việc tích nhập với tâm lý học. Việc tích nhập các môn học hàn lâm với thần học có lịch sử lâu đời trong giới hàn lâm và tiếp tục ở nhiều cao đẳng và đại học. Có nhiều loại tích nhập. Cách mà Ki-tô giáo làm cho đến nay là tích nhập những cách mà tâm lý học và Kinh thánh đồng ý với nhau và không tích nhập các lý thuyết tâm lý học không đồng ý với Kinh thánh.

Mặc dù chiến thuật này vẫn đang được tiến hành và tiếp tục được xem xét, đã có những nỗ lực đáng kể để thử nghiệm và tích nhập cả hai. Stanton Jones và Richard Buteman đã tiến đến chỗ đưa ra một danh sách ba phương pháp khác nhau về cách tích nhập tâm lý học và đức tin Ki-tô giáo. Các phương pháp này được gọi là chủ nghĩa chiết trung thực dụng [pragmatic eclecticism], chủ nghĩa chiết trung siêu lý thuyết [metatheoretical eclecticism] và tích nhập lý thuyết.

Phương pháp đầu tiên, chủ nghĩa chiết trung thực dụng, xem xét các giải pháp tốt nhất để giải quyết các vấn đề của bệnh nhân dựa trên nghiên cứu trước đây so sánh các phương pháp khác nhau đã được sử dụng. Phương pháp thứ hai liên quan đến tính hữu hiệu của huấn đạo viên và xem xét các chiến thuật họ đang sử dụng có lợi và các chiến thuật không có lợi. Phương pháp thứ ba lấy các lý thuyết đã hiện hữu trước đó và biến chúng thành cơ sở mà từ đó các nghiên cứu sâu hơn có thể xây dựng.[12] Điều mà tất cả những nhà tích nhập của Ki-tô giáo và tâm lý học tin như chân lý cơ bản là mọi chân lý đều là chân lý của Thiên Thiên Chúa.[13]

Tuy nhiên, theo Wikipedia, cơ cấu và nguyên tắc do Adams thiết lập vẫn sống còn cho đến nay. Năm 1976, Adams thiết lập Hiệp hội Huấn đạo viên Kinh Thánh Được chứng thực (Association of Certified Biblical Counselors). Cuối năm 2022, có gần 1,700 huấn đạo viên loại này khắp thế giới.

Adam Pulaski là một trong các huấn đạo viên này. Cuốn *Biblical Counseling Manual: A Self Help Counseling Program* của ông mà chúng tôi chuyển ngữ là công trình tìm kiếm sau khi đọc *Competent to Counsel* của Adams. Xin nhường lời Ông nói về việc này trong Lời Nói Đầu.

Lời nói đầu

Năm 1978, tôi bắt đầu tìm kiếm những nguồn tài liệu trong Kinh Thánh để giúp giải quyết một số vấn đề bản thân. Tôi tìm thấy điều này ở một hiệu sách Kitô giáo, nơi tôi chọn được một cuốn sách có tựa đề "*Competent to Counsel* [Có năng lực huấn đạo]" của Jay E. Adams, cuốn sách này đã mở rộng tầm mắt của tôi về khả năng tôi có thể tự tin huấn đạo cho bản thân cũng như giúp đỡ người khác. Điều này dẫn tôi đến với Tổ chức Huấn đạo Kinh thánh vào tháng 6 năm 1979 ở Arlington, Virginia, nơi tôi đã trải qua hơn ba năm đào tạo với tư cách là Huấn đạo viên Kinh thánh.

Việc đào tạo của tôi tiếp tục khi tôi bắt đầu giảng dạy một khóa Huấn đạo Kinh Thánh cho nhiều nhóm khác nhau từ năm 1980 đến năm 1984. Từ năm 1984 đến nay (2004) tôi tiếp tục đảm nhiệm vai trò giảng dạy và huấn đạo tại một nhà thờ địa phương ở Silver Spring, Maryland.

Trong khoảng thời gian này, tôi đã được dẫn đến việc huấn đạo về nhiều lĩnh vực có vấn đề khác nhau. Từ những kinh nghiệm thu được, tôi đã tích lũy một kho tài liệu phát ra và bài tập để tạo điều kiện thuận lợi và duy trì buổi huấn đạo theo đúng Kinh Thánh, nhằm duy trì sự tập trung vào lời Thiên Thiên Chúa và cung cấp tài liệu để hỗ trợ các môn đệ tự huấn đạo mình.

Đây chính là điều đã thu hút Steve. Sau khi tham dự khóa học 22 tuần của tôi vào năm 1996, Steve Lihn, người đang trong giai đoạn cuối của quá trình lấy bằng tiến sĩ tại Đại học Maryland, đã đề xuất rằng chương trình này nên được đưa lên internet. Chúng tôi đã sử dụng từ viết tắt "BCL [Biblical Counseling On-Line]" cho cam kết này, viết tắt của Huấn đạo Kinh thánh trực tuyến. Phải mất mùa hè năm 1997 đến năm 1998 mới lập được thành tích này. Thừa tác vụ không gian mạng này tỏ ra rất có lợi cho Thân thể hoàn cầu của Thiên Chúa Kitô. Nó đã ghi nhận hàng nghìn lượt truy cập và nhiều yêu cầu cung cấp thông tin từ khắp nơi trên thế giới.

Điều này đã thôi thúc chúng tôi chuyển đổi các tài liệu trực tuyến thành dạng sách, có sẵn cả dưới dạng điện tử và in trên giấy, để cộng đồng Kitô giáo lớn hơn có thể được hưởng lợi. Kể từ mùa đông năm 2002, Steve và tôi đã cùng nhau làm việc để thực hiện sự hoán chuyển này.

Chúng tôi tin tưởng rằng những phát hiện của chúng tôi sẽ cung cấp những hiểu biết sâu sắc và các công cụ cần thiết để giúp một người trở thành người chiến thắng một cách hiệu quả và thành công trong vùng chiến sự được gọi là cuộc sống này.

Nhiều người bị cuốn theo những cơn gió của triết lý và lập luận của thế gian. Nhưng cuộc chiến của chúng ta phải được dẫn dắt bởi Thiên Chúa Thánh Thần trong việc áp dụng sự khôn ngoan và sự thật của Thiên Thiên Chúa vào những thử thách của cuộc sống. Kinh Thánh cung cấp tất cả sự hướng dẫn mà một người cần về cách sống cuộc sống đắc thắng này giữa những trở ngại, cám dỗ, thử thách và nhiều khó khăn khác nhau (Rm 8:4-9).

Vì vậy, bất cứ ai được sinh ra theo ý muốn của Thiên Thiên Chúa, đã tiếp nhận Thiên Chúa Kitô làm Thiên Chúa và Cứu Thiên Chúa, đều được trang bị và đủ điều kiện để tham gia vào

trận chiến khôn ngoan này (2 Tm 3:16-17).

Trong Mt 28:18-20, Thiên Chúa hướng dẫn chúng ta đào tạo môn đệ: rửa tội cho họ nhân danh Cha, và Con và Thánh Thần, dạy họ tuân giữ và sống theo các giới răn của Thiên Thiên Chúa. Đây là trách nhiệm của thân thể Thiên Chúa Kitô, những người phải được trang bị để hoàn thành sứ mệnh này. 1 Cr. 1:30; 1 Cr. 3:16; Rm. 15:14; Gl. 6:1-5; Eph. 1:17-23 và Cl 1:10-12 xác nhận rằng sự khôn ngoan ở trong chúng ta, rằng chúng ta phải lớn lên trong sự khôn ngoan này, đồng thời thông báo, hướng dẫn và đưa người khác đến với ánh sáng của lời Người.

Theo đó, mục đích của cuốn sách này là cung cấp một cách tiếp cận cơ bản và các công cụ để thiết lập nền tảng nhằm hỗ trợ một người giải quyết dần dần các vấn đề của chính mình theo quan điểm Kinh Thánh. Và sau đó giảng dạy và khuyến bảo người khác sống theo các điều răn của Thiên Chúa; qua đó, thực hiện chỉ thị của Thiên Chúa chúng ta là môn đệ hóa muôn dân (Mt 7:5; Mt 22:36-40).

Adam Pulaski. Tháng 3 năm 2004.

Chương một: Các Mục Tiêu của Huấn Đạo

1. Dẫn nhập

Cẩm nang này được thiết kế để dạy bạn cách tiếp cận các hoàn cảnh, mối quan hệ và tình huống của cuộc sống từ góc nhìn của Kinh Thánh và trải nghiệm chiến thắng cũng như sự hài lòng trong mọi thử thách, thử nghiệm và vấn đề của cuộc sống.

Bản chất con người chúng ta được tạo nên từ các sự kiện và cách chúng ta phản ứng với những sự kiện đó. Chúng ta là tổng thể của những gì chúng ta gặp phải trong cuộc sống và phản ứng của chúng ta trước những trải nghiệm đó. Ký ức, nhớ lại quá khứ, là tinh thần của chúng ta nhìn vào thực thể của linh hồn chúng ta, điều mà đôi khi hướng dẫn cuộc sống của chúng ta hơn là lời Thiên Thiên Chúa. Vì vậy, hầu hết các vấn đề của chúng ta là do thiếu hiểu biết về cách phản ứng theo Kinh Thánh với cuộc sống và lợi dụng những nghịch cảnh trong cuộc sống làm cơ hội để lớn lên và trưởng thành trong Thiên Chúa Kitô (Rm 8:28-29).

Những nguồn lực tinh thần này luôn sẵn có cho những ai được sinh ra theo ý muốn của Thiên Thiên Chúa. Sau khi tiếp nhận Thiên Chúa Giêsu Kitô là Cứu Thiên Chúa và là Thiên Chúa, người tín hữu được Thiên Chúa Thánh Thần giúp đỡ trong việc đối diện với cuộc sống, chống lại nghịch cảnh, lớn lên trong ân sủng và sức mạnh, và sống trong bình an và vui tươi (Ga 1:12; Ga 3:16).

Vấn đề là bản thân, linh hồn con người. Cái tôi do Thiên Thiên Chúa tạo ra thì thuộc về Thiên Thiên Chúa. Bản ngã, bị cám dỗ làm Thiên Thiên Chúa mà không phải là Thiên Thiên Chúa, đã trở thành nô lệ cho Satan (St 1:26-27; St 2:7; St 3:1-6).

Linh hồn sống động là điều chúng ta sẽ xử lý...

- để giải phóng nó
- để một lần nữa hoàn toàn lệ thuộc vào Thiên Thiên Chúa
- đi theo Người và tôn vinh Người.

Pl. 2:12-13; 2 Pr. 1:3-11 nói chúng ta hãy tìm cách làm cho ơn cứu rỗi hàng

ngày của chúng ta đồng hình đồng dạng với hình ảnh của Thiên Chúa Kitô. Chia khóa là hàng ngày, ý thức về Thiên Thiên Chúa 24 giờ một ngày. Hoặc chúng ta nghĩ đến những suy nghĩ của Thiên Thiên Chúa hay chúng ta chiều theo thứ suy nghĩ thấp hơn. Không có lĩnh vực tranh tối tranh sáng. Một là bạn theo Thiên Thiên Chúa hai là bạn chống lại Người (Mt 12:30).

2. Điều kiện tiên quyết trong việc huấn đạo theo Kinh Thánh

Trong suốt buổi huấn đạo, mục tiêu là thay đổi sự tập chú của người được huấn đạo vào cái tôi giả dối, cái tôi của những ham muốn và thèm muốn sang việc nhận ra con người thật của họ, một cái tôi kết hợp với Thiên Chúa Kitô. Điều này được thực hiện bằng một quá trình liên tục phán xét bản thân, tội lỗi của chính mình chứ không phải của người khác; thay đổi trọng tâm từ nhu cầu của bản thân sang hoàn thành mục đích của Thiên Thiên Chúa cho cuộc đời mình bằng cách yêu thương Người và những người khác trước hết; hằng ngày chết đi con người cũ và mặc lấy con người mới; và duy trì trạng thái tha thứ và hòa giải trong suốt cuộc đời. Mục tiêu cuối cùng bây giờ là người được huấn đạo trở thành một đệ tử, giúp đỡ và phục hồi những người khác trở lại vị trí tương tự trong khi đến lượt họ, họ cũng sẽ làm như vậy.

Bản thân giả dối

Toàn bộ cuộc sống trong phạm vi tự nhiên tạo điều kiện và làm người ta có xu hướng đối diện với những trải nghiệm trong cuộc sống theo chiều ngang, nghĩa là phản ứng từ tư thế tự bảo vệ và tự vệ, để bảo đảm sự sống còn của con người trong một môi trường cạnh tranh và sa ngã. Theo thời gian, sự tập chú vào bản thân rõ rệt này bị thoái hóa cho đến khi cuộc sống được đặc trưng bởi cảm giác tội lỗi và xấu hổ, giận dữ, cay đắng và sợ hãi: một cuộc sống không có sự Hiện diện của Thiên Thiên Chúa. Cuộc sống trở nên tràn ngập sự hiện diện của bản thân, cố gắng đáp ứng nhu cầu của bản thân bằng cách tìm kiếm ý nghĩa cuộc sống một cách vô ích trong một hệ thống thế giới bị cái ác nên năng lực.

Một người trong tình trạng này tìm kiếm sự giải thoát bằng những thời trang và phong tục của thế gian này, bằng những dục vọng và ham muốn của xác thịt, bằng cách biện minh cho hành vi của chính mình, bằng cách đổ lỗi cho người khác, bằng cách tìm kiếm sự bình yên và niềm vui trong đồ vật, con người, của cải. Nhấn mạnh vào những gì người khác đã làm hoặc không làm, và biện pháp khắc phục là thay đổi người khác và hoàn cảnh sống bằng bất cứ nguồn lực con người (đã sa ngã) nào sẵn có. Tập chú là vào bản thân, cứu bản thân và sử dụng người khác cũng như những thứ trên thế giới để tìm ra ý nghĩa của cuộc sống.

Con người thật

Tất cả những gì chúng ta đã làm cho chúng ta, những gì chúng ta đã làm cho người khác, những thất bại, bệnh tật, sự xâm phạm của con người chúng ta, sự tàn bạo, sự đòi trụy của cuộc sống, sự chối bỏ, cái chết của người thân, bị kịch, cô đơn, bị bỏ rơi, Thiên Chúa Giêsu đã trả giá hình phạt cho tất cả những tội lỗi này, và cung cấp phương tiện để giải quyết những bi kịch của cuộc sống. Chúng ta không cần phải tự mình giải quyết những vi phạm này và những bi kịch của cuộc sống của chính chúng ta. Thiên Chúa Kitô ở trong chúng ta để thực hiện sự cứu rỗi hàng ngày (Pl 2:12-13; Gl 2:20; 2 Cr 5:17; 2 Cr 5:21; Rm 6:3-6; Edk 18:20).

Ở trong Thiên Chúa Kitô, chúng ta là những tạo vật mới và chúng ta phải đối phó với cuộc sống từ góc độ Kinh Thánh. Vấn đề của chúng ta không phải với Satan, không phải với con người, không phải với hoàn cảnh cuộc sống, mà vấn đề của chúng ta nằm ở mối quan hệ của chúng ta với Thiên Thiên Chúa. Tập chú của chúng ta là thay đổi từ mối quan tâm về bản thân sang mối quan tâm về sự vinh hiển của Thiên Thiên Chúa và điều đó được thực hiện bằng những đáp ứng hợp ý Thiên Thiên Chúa của chúng ta đối với người khác và với cuộc sống nói chung (Rm 5:17; 2 Cr 5:21).

3. Nền Tảng của Huấn đạo Kinh Thánh/Việc làm môn đệ

Hiểu biết bản thân

Khi được sinh ra từ trên cao, tinh thần con người được tái sinh và hợp nhất với Thần Khí của Thiên Thiên Chúa. Tuy nhiên, linh hồn vẫn như cũ bị điều kiện hóa bởi những trải nghiệm trong cuộc sống. Trước khi có thể thăng tiến trong đời sống tâm linh, chúng ta chỉ có thể thăng tiến nếu chúng ta biết được con người thực sự của mình, tức là khi chúng ta xuất hiện trước Thiên Thiên Chúa toàn năng. Những gì chúng ta đã làm cho người khác, những gì người khác đã làm cho chúng ta - những cách giải thích và phản ứng đầy tội lỗi của chúng ta đối với những vấn đề này và những vấn đề khác - đều phải được giải quyết từ góc độ Kinh Thánh.

Giải thoát

Người ta không thể quay lại cải tạo 'con người cũ', làm lại những gì đã nói và đã làm. Nhưng với tư cách là một tạo vật mới, những công dân trên trời, chúng

ta nhìn cuộc sống hiện nay từ cõi tâm linh đến cõi trần gian. Mỗi quan tâm hàng đầu của chúng ta là mối quan hệ của chúng ta với Thiên Thiên Chúa Cha, không có gì khác quan trọng cả. Như Thiên Chúa Cha yêu Thiên Chúa Con, Thiên Chúa Con yêu Thiên Chúa Cha. Chúng ta đã được nhận làm con nuôi. Khi chúng ta ở trong Thiên Chúa Giêsu, quyền làm con, chúng ta phải yêu như Thiên Chúa Giêsu yêu Thiên Chúa Cha. Tham gia và chia sẻ tình yêu Ba Ngôi, hành động yêu thương của chúng ta trở thành phương tiện giải thoát (Ga 15:10; Ga 17:20-24,26).

Câu trả lời cho việc chữa lành linh hồn nằm ở đây: yêu mến Thiên Chúa Cha bằng cách vâng theo mệnh lệnh của Người (Ga 14:21). Theo đó, những việc làm trong quá khứ chưa được giải quyết thì phải giải quyết ở hiện tại, trên tinh thần sám hối và hòa giải.

Sự thánh hóa

Sự thánh hóa là công việc của Thiên Chúa Thánh Thần; chỉ có Người mới biết tâm lòng và động cơ. Với tư cách là một huấn đạo viên, chức năng cơ bản của chúng ta là dẫn dắt và khuyến khích môn đệ dựa vào Kinh thánh như thẩm quyền và quy tắc duy nhất để sống, cũng như nghe và biết Ngôi vị của Thiên Chúa Thánh Thần (Ga 16:13). Để thực hiện được điều này, mục tiêu của chúng ta là làm việc với người môn đệ để thiết lập một tiêu chuẩn mà từ đó họ có thể thực hiện được sự cứu rỗi của mình.

Để đạt được hiệu quả này, những hướng dẫn sau đây được đưa ra để hỗ trợ người môn đệ làm việc và tuân theo khuôn khổ Kinh Thánh.

• Yêu Thiên Chúa bằng cách vâng theo mệnh lệnh của Người

Vấn đề của chúng ta không phải ở Satan, không phải ở con người, không phải ở hoàn cảnh. Nhưng vấn đề của chúng ta nằm ở mối quan hệ của chúng ta với Thiên Thiên Chúa Cha. Cho dù cuộc sống của ta hiện nay ra sao, chúng ta phải tự chịu trách nhiệm. Chúng ta không thể đổ lỗi cho người khác hoặc hoàn cảnh sống. Con người và hoàn cảnh không định hướng cuộc đời chúng ta (Edk 18:20). Phản ứng với cuộc sống mà không cần đến lời Thiên Thiên Chúa, con người trở thành Thiên Chúa của chính mình. Thiên Thiên Chúa phải là Thiên Thiên Chúa. Hãy để Thiên Thiên Chúa có toàn quyền chỉ huy cuộc đời bạn. Người sẽ dùng những thử thách và thử nghiệm của cuộc sống để hoàn thiện bạn và khiến bạn trở nên giống Con Người (Rm 8:28-29; Gcb 1:2-4).

• **Đánh giá bản thân**

Điểm khởi đầu là phát triển sự nhạy cảm sâu sắc đối với tội lỗi bằng cách không coi sự sống là điều hiển nhiên. Chúng ta có xu hướng chỉ trích người khác, đổ lỗi cho sự thay đổi, tự vệ, trả thù, có ác ý và những hành động tội lỗi tương tự (Mt 7:5; Rm 2:2).

Cách chúng ta phản ứng trước những xúc phạm và khó chịu trong cuộc sống cho thấy tinh thần ở trong chúng ta. Hãy ý thức và cầu xin Thiên Thiên Chúa ban ân sủng để có ý thức và nhạy cảm với tinh thần của mình. Sau đó, nhờ ân sủng của Người, chúng ta lập kế hoạch ứng phó với những xúc phạm theo cách phục hồi bản thân và người khác (Gl 6:1-4; Eph 4:22-24).

• **Tha thứ và hòa giải**

Nhiều linh hồn bị tổn thương bởi những phán xét cay đắng: mối quan hệ cha mẹ/con cái, lạm dụng đủ loại, thất vọng, phản bội, v.v., làm tê liệt và đầu độc tinh thần. Hãy giao kẻ phạm tội và sự xúc phạm vào tay Thiên Thiên Chúa; hãy để Người phán xét tình hình. Hãy giải thoát mình khỏi người phạm tội hoặc sự xúc phạm bằng cách cầu xin Thiên Thiên Chúa ban ơn tha thứ và hòa giải. Tha thứ là một hành động của ý chí, làm hài lòng Thiên Chúa Cha - đó không phải là một sự lựa chọn (Mt 5:23-24; Mt 6:14-15; Dt 12:15; 1 Pr 2:23).

• **Các việc sùng kính hàng ngày**

Chúng ta hoặc ở trong xác thịt hoặc ở trong tinh thần: không có vùng tranh tối tranh sáng. Chúng ta cần được Lời Thiên Chúa truyền vào hàng ngày để giữ chúng ta trong Thiên Chúa Thánh Thần từng giây phút. Chúng ta phải ý thức về Thiên Thiên Chúa, thực hành sự Hiện diện của Người 24 giờ một ngày (Tv 1:1-3; 2Cr 10:3-5).

• **Suy gẫm hàng ngày**

Những hồi ức về quá khứ kích thích ký ức và những vấn đề chưa được giải quyết, từ đó dẫn đến sự thay đổi tâm trạng tự phát. Khi suy niệm lời Thiên Chúa, chúng ta tham gia vào quá trình thanh lọc nhằm tái tạo trí tuệ, ký ức, cảm xúc và ý chí của chúng ta để hòa nhập với ý muốn của Thiên Chúa. Nhờ ân sủng của Người, chúng ta có thể đổi mới tính toàn vẹn của đời sống nội tâm, chuẩn bị cho mình trở nên nhạy cảm sâu sắc trước sự thúc giục của Thiên Chúa Thánh Thần (Gs 1:8; 2 Cr 7:1; Gcb 1:21).

Mục tiêu

Chúng ta bắt đầu một cuộc sống đảo ngược. Các vấn đề trong quá khứ được giải quyết ở hiện tại theo cách thức của Kinh thánh. Những xúc phạm và khó chịu hàng ngày trong cuộc sống được đối mặt và giải quyết theo sự hướng dẫn của Thiên Chúa Thánh Thần. Bản thân bị truất ngôi. Thiên Chúa lên ngôi. Sân khấu được chuẩn bị cho vở kịch trở nên giống hình ảnh Thiên Chúa Kitô. Bằng cách luyện tập...

... yêu Thiên Chúa;

... tự phán xét;

... tha thứ/hòa giải;

... tiến hành việc sùng kính hàng ngày;

... dẫn thân suy niệm hàng ngày.

Chúng tôi tin tưởng rằng những hướng dẫn được đề xuất như được mở rộng và trình bày chi tiết trong sách hướng dẫn này có thể mang lại lợi ích trong việc trang bị cho con cái Thiên Chúa: bước ra khỏi bóng tối để bước vào ánh sáng kỳ diệu của Người; để thiết lập vương quốc và ý muốn của Thiên Chúa trên trái đất; trở thành môn đệ xứng đáng của Thiên Chúa Kitô (2 Cr 3:18; Mt 28:18-20).

4. Những xem xét chủ yếu

Người chiến thắng

Bước đầu tiên là đánh giá bản thân chứ không phải người khác. Chúng ta chịu trách nhiệm về hành động của chính mình chứ không phải hành động của người khác, nghĩa là chúng ta phải phát triển sự nhạy cảm với tội lỗi của chính mình và phản ứng với tình huống hiện tại với tư cách là một tạo vật mới trong Thiên Chúa Kitô (Mt 7:5; 1 Pr 3:9; Edk 18:20).

• Suy nghĩ 1

Vì Adam thứ nhất không thắng được Satan nên Thiên Chúa cho phép

Satan ở lại trần gian để chúng ta hoàn thành công việc. Con người đã mở cửa cho Satan ngự trị trên trái đất, việc đuổi hấn ra ngoài là tùy thuộc vào con người. Thiên Chúa Giêsu lên án tội lỗi trong bản chất bại hoại của chúng ta để giải quyết vấn đề tội lỗi. Nhớ rằng mình đã chết vì tội lỗi nhưng vẫn sống cho Thiên Thiên Chúa trong Thiên Chúa Giêsu Kitô, giờ đây chúng ta trở nên bạo dạn đối đầu với Satan.

Tội lỗi không phải là vấn đề mà là phản ứng của chúng ta trước những cảm dỗ, những cảm xúc tội lỗi, tác động lên giác quan và quá trình suy nghĩ của chúng ta. Đây là điều chúng ta vượt qua: những khuynh hướng xấu xa ngự trị bên trong. Vâng phục Thiên Thiên Chúa, giờ đây chúng ta có thể kháng cự và nói 'không' với những cảm xúc này, và nói 'có' với Thiên Chúa Thánh Thần. Tại thời điểm này, chúng ta trở thành những người đắc thắng bằng cách không để kẻ thù đứng vững trong suy nghĩ, lời nói và hành động của mình; nhưng thay vào đó hãy đuổi hấn ra ngoài và đặt dưới chân như mệnh lệnh ban đầu (St 1:28; Eph 4:22-24,26; Gcb 4:6-8; Kh 3:21).

Những người yêu Thiên Thiên Chúa

Tất cả những gì chúng ta đã làm cho chúng ta và tất cả những gì chúng ta đã làm cho người khác, những nỗi đau buồn trong cuộc sống, Thiên Thiên Chúa sẽ can thiệp và sắp xếp lại mọi thứ có lợi cho chúng ta miễn là chúng ta làm hai điều: tuân theo các điều răn của Người và sống theo mục đích của Người dành cho cuộc sống của chúng ta bằng cách trở nên giống Con của Người (Lc 9:23-24; Rm 8:28-29; Cl 1:10).

Vì vậy, chúng ta phải thay đổi tập chú của chúng ta từ bản thân sang Thiên Thiên Chúa, bằng cách yêu mến Người trong tâm trí, cảm xúc, ký ức và ý chí của chúng ta. Những phản ứng theo Kinh Thánh của chúng ta đối với người lân cận và với những xúc phạm trong cuộc sống cung cấp bằng chứng rằng chúng ta yêu mến Thiên Thiên Chúa (Ga 14:21; 1 Pr 3:9-15; Mt 22:36-40; Lc).

• Suy nghĩ 2

Chúng ta đánh giá bản thân qua nhân tố “tình yêu”. Điều đầu tiên của tình yêu là sự kiên nhẫn. Sự thiếu kiên nhẫn làm chúng ta xa cách Thiên Thiên Chúa, chính mình và người lân cận. "Thiếu kiên nhẫn là một hình thức buông thả bản thân, và có nguồn gốc từ sự tự chủ của bản thân... Thái độ lấy cái tôi làm trung tâm này cắt đứt mối liên kết của chúng ta với Thiên Thiên Chúa... Kiên nhẫn là một cuộc sống tập trung vào Thiên Chúa Kitô. Ai có sự kiên nhẫn thì ở trong Sự

thật. Người thiếu kiên nhẫn phải chịu sự nô lệ của thời điểm này... Và những thăng trầm của cuộc sống thách thức việc theo đuổi sự kiên định và kiên trì... Sự kiên nhẫn thánh thiện là hiện thân của một hành động đầu hàng cuối cùng của chúng ta trước Thiên Thiên Chúa, một trạng thái hoàn toàn làm chủ bản thân. Chỉ ở mức độ chúng ta đã dâng hiến bản thể sâu thẳm nhất của mình cho Thiên Thiên Chúa, chúng ta mới sở hữu được chính mình." (Lc 21:19). [11]
[Hildebrand1]

Phạm vi và mức độ chúng ta yêu như Thiên Thiên Chúa yêu quyết định phạm vi và mức độ chúng ta chiến thắng Satan trong trận chiến ý chí này - Thiên Chúa hay ma quỷ (1Cr 13:4-8).

Biết Lời Thiên Chúa

" Lời Thiên Thiên Chúa phải ở trong người ta để họ biết Thiên Thiên Chúa một cách bản vị. 'Ở lại' có nghĩa là lời Thiên Thiên Chúa không những phải được phép đi vào tâm trí con người mà còn phải được nắm bắt và bám vào. 'Tuân theo' có nghĩa là Lời Thiên Chúa...

- sống, chuyển động, thống trị và ngự trị trong cuộc đời và trái tim con người.
- khuấy động, kết tội và thách thức một người.
- dẫn đến việc xưng tội, ăn năn, lớn lên, trưởng thành.
- dạy về tình yêu thương, lòng trắc ẩn, sự tha thứ, lòng tốt và cách cư xử công bằng.
- khiến một người tin và tin cậy Con Thiên Thiên Chúa, Thiên Chúa Giêsu Kitô, như Đấng Cứu Rỗi và là Thiên Chúa của mình." (Trích từ [14] [Leader1]).

Mục đích

Thiên Chúa chúng ta đã mang lấy xương thịt - bản chất con người - để qua Thập Giá, chúng ta có thể được chuyển từ cõi trần gian sang cõi tâm linh. Không còn theo hình ảnh của con người sau sự sa ngã, mà bây giờ theo hình ảnh của Thiên Thiên Chúa như đã dự định ban đầu trước sự sa ngã, chúng ta tiến tới 'ơn kêu gọi cao cả của Thiên Chúa Giêsu Kitô' (St 1:26; Rm 6:3-6; Rm 8:29; Pl 3:12; Cl 1:13).

Theo đó, trách nhiệm của chúng ta là đạt được mức độ hiện hữu này trong tâm hồn mình bằng cách xác định, định vị và loại bỏ những tàn dư của bản chất sa ngã cư trú trong linh hồn chúng ta (Eph 4:22-24). Đây là một quá trình suốt đời nhằm thanh lọc trí tuệ, ký ức, cảm xúc và ý chí nhằm trang bị cho chúng ta tình yêu như Thiên Chúa yêu (2Cr 7:1).

5. Tóm tắt

- Hãy tự phán xét mình trong mọi cuộc gặp gỡ, luôn nhạy cảm trước những phản ứng tội lỗi: không bào chữa, không biện minh cho mình, không đổ lỗi cho người khác. Chúng ta phải phục hồi bản thân, chuẩn bị sẵn sàng cho bản thân ở vị trí có thể phục hồi người khác.
- Hàng ngày cởi bỏ con người cũ và mặc lấy con người mới bằng cách đáp ứng theo Kinh Thánh trước những khó chịu và xúc phạm trong cuộc sống.
- Thường xuyên duy trì trạng thái tha thứ và hòa giải trong mọi việc trong cuộc sống, để Thiên Chúa Giêsu sống đời sống vâng phục của Người qua chúng ta.
- Hãy dẫn thân vào việc thanh lọc trí tuệ, ký ức, cảm xúc và ý chí thông qua suy niệm và chiêm niệm.

(St 1:28; Lc 9:23-24; Eph 3:19; Cl 1:27) Vì chúng ta được tạo ra từ đất, điều đầu tiên chúng ta phải thống trị là bản ngã: đặt bản thân dưới ảnh hưởng trọn vẹn của Thiên Chúa Thánh Thần, là một phước lành trên thế gian này cho đến khi chúng ta được tràn đầy sự trọn vẹn của Thiên Chúa, được mặc lấy vinh quang của Thiên Chúa như thời Adam và Evà trước khi sa ngã.

Chương 2: Tâm lý học Kinh Thánh: Tiếp cận các vấn đề

Chẩn đoán

Cảm xúc

(Mt 12:33-37) Chúng ta là tổng thể của những gì chúng ta gặp phải trong cuộc sống và phản ứng của chúng ta trước những sự kiện này. Bị chi phối bởi những trải nghiệm trong cuộc sống, chúng ta có xu hướng phản ứng với cuộc sống một cách bốc đồng và bản năng hơn là phản ứng trên cơ sở phán xét đã cân nhắc. Những hành động như vậy tiết lộ đời sống nội tâm của một người – tập chú của họ - và ai và điều gì quyết định sự bình an và niềm vui của họ (1 Ga 2:3-6; Mt 5:44; Gt 5:19-21; Cl 3:5).

Sự tập chú thông thường của chúng ta là vào những gì người khác đã làm hoặc không làm được. Khi chúng ta duy trì tư thế tự phòng và tự vệ, chúng ta có xu hướng phán xét, lên án, chỉ trích, đổ lỗi và những phản ứng tương tự. Sự tập chú vào bản thân này là nơi sinh sôi của sự tức giận, thất vọng, tuyệt vọng, cay đắng, tủi thân và những thứ tương tự - một cuộc sống đầy cảm xúc. Một cuộc sống hướng về cảm xúc là một khu vực màu mỡ trong đó Satan hoạt động và sống nhờ (St 4:7).

Làm

(Ga 14:21; Gcb 1:22-25) Kẻ không theo Thiên Thiên Chúa sống theo các giác quan của mình. Cuộc sống của họ được định hướng bởi cách thức và những gì họ cảm nhận. Đây là điều phân biệt một Kitô hữu dẫn thân với thế gian: Kitô hữu sống theo thánh ý Thiên Thiên Chúa, không theo cảm xúc. Tuy nhiên, bản thân cảm xúc không có gì sai cho đến khi chúng ta hành động dựa theo chúng. Chúng ta không bị dẫn dắt hay sống theo cảm tính. Chúng ta phải tỉnh và lưu ý tới các ý hướng của mình - tinh thần đang được biểu lộ. Sau đó hãy cầu xin Thiên Thiên Chúa ban ân sủng để bảo đảm rằng chúng ta đáp ứng theo cách tôn kính và tôn vinh Người.

Bất kể chúng ta cảm thấy ra sao, chúng ta phải làm theo lời Thiên Chúa dạy chúng ta làm. Khi chúng ta làm đẹp lòng Thiên Chúa Cha, những cảm xúc hợp lòng Thiên Thiên Chúa sẽ theo sau - niềm vui của Thiên Chúa. Sống theo lời Thiên Chúa là phục vụ Thiên Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa. Bất cứ điều gì được làm mà không có đức tin, không tham chiếu lời Thiên Thiên Chúa đều là tội lỗi (Gcb 4:17; Eph 4:29; Rm 2:6-9; Ga 3:21; 1 Ga 2:3; Cn 1:22- 31; Rm 8:13).

Gốc rễ

(2Cr 5:17; Grm 17:9) Những đáp ứng và phản ứng của chúng ta đối với cuộc sống phản ánh gốc rễ, nguồn gốc hiện hữu của chúng ta. Suy nghĩ, lời nói và hành động của con người truyền tải tính chất của những cội nguồn này. Ở đây chúng ta có thể xác định các khuôn mẫu và thành trì tội lỗi đã phát triển qua nhiều năm, đặc trưng cho lối sống và nhân cách của cá nhân.

Loại vấn đề gốc rễ rất nhiều: đạo đức giả, thao túng, nói dối, gian lận, trộm cắp, khoe khoang, đổ lỗi, ích kỷ, bảo vệ bản thân, tư lợi, giận dữ, thiếu kiên nhẫn, thương thân, dâm ô, vô đạo đức, tham lam, ác ý, lừa dối, v.v. - một cuộc sống được đặc trưng bởi cái tôi ngự trên ngai vàng của cuộc đời mình.

Chìa khóa

Chúng ta thiết lập nguồn gốc thần thánh bằng cách thay đổi Tôi thành Chúng tôi, bạn trong sự kết hợp với Thiên Chúa Kitô. Điều này bắt đầu với sự tái sinh, tiếp theo là sự đổi mới tâm trí hàng ngày. Như vậy, cuộc sống được đổi đầu trên cơ sở lời Thiên Chúa - ý muốn của Thiên Chúa. Khi chúng ta thực hành lời Thiên Chúa, Thiên Chúa Thánh Thần thay đổi cội rễ của chúng ta và ảnh hưởng đến cảm xúc của chúng ta. Đây là một quá trình thanh lọc. Và đến lượt chúng ta, bắt đầu đáp lại cuộc sống theo cách tôn vinh Thiên Thiên Chúa (2 Cr 10:3-5; Gt 5:22-23; 2 Pr 1:3-8; Eph 4:22-24; Cl 3:10).

Tiếp cận các giải pháp

Viễn ảnh

(Is 55:8-9; Cn 14:12) Chúng ta phải nhìn cuộc sống từ viễn ảnh của Thiên Thiên Chúa, quan điểm của Người, chứ không phải từ đường lối, kinh nghiệm, ý tưởng, quan điểm của chúng ta, những gì người khác nói, triết lý của thế giới hay tâm lý học của nó. Vấn đề cơ bản và thách thức lớn nhất mà bạn sẽ phải đối diện trong việc thực hiện những thay đổi để tôn vinh Thiên Chúa Kitô là chết đi cái tôi. Quan điểm của Kinh thánh liên quan đến “cái tôi” hoàn toàn trái ngược với những gì mà sự khôn ngoan của thế gian này tuyên bố (Lc 9:23-24).

Thành thử, sống theo Kinh thánh là đáp lại những thử thách của cuộc sống theo cách làm hài lòng và tôn vinh Thiên Thiên Chúa, không còn làm hài lòng và vui lòng bản thân (1Cr 3:19-20; 1Ga 2:15-17; 1Ga 2:20, 27; 1Cr 2:12-13).

Hy vọng

(Dt 6:18-20) Niềm hy vọng là chiếc neo của linh hồn vì nó ảnh hưởng đến tâm trí và cảm xúc của chúng ta. Thiên Chúa Kitô ở trong tôi, Đấng Được Xức Dầu, phá vỡ ách áp lực của cuộc sống đối với tôi. Và công việc của tôi là phát triển hình ảnh bên trong của Thiên Chúa Kitô trong tôi, rằng trong Người, tôi còn hơn cả một người chiến thắng, không bao giờ ở dưới nhưng luôn vượt qua hoàn cảnh, bất kể tôi phải đối đầu với điều gì trong cuộc sống.

Việc thực sự tin trong cốt lõi hữu thể tôi rằng tất cả những lời hứa của Thiên Thiên Chúa là của tôi tùy thuộc vào việc tôi sống trong và bởi lời hằng sống của Thiên Thiên Chúa (Ga 16:33; Gcb 1:2-4).

- (Edk 36:26-27) Thiên Thiên Chúa đã ban cho tôi trái tim bằng thịt, đặt Thiên Chúa Thánh Thần của Người vào trong tôi và ban cho tôi sức mạnh để thực hiện mệnh lệnh của Người.
- (1Cr 2:12-13) Là con Thiên Thiên Chúa, tôi nhận được kiến thức mặc khải qua lời Thiên

Thiên Chúa trong và qua tinh thần nhân bản của tôi.

- (Rm 8:28-29) Bất kể điều gì xảy ra với tôi trong cuộc sống khi tôi kêu cầu Thiên Thiên Chúa, Người sẽ can thiệp vào cuộc đời tôi, Người sẽ chạm đến những trải nghiệm của tôi, cứu chuộc quá khứ của tôi và khiến mọi việc diễn ra có lợi cho tôi.
- (1Cr 10:13) Thiên Thiên Chúa là Đáng thành tín. Khi tôi đặt niềm tin vào Người, Người sẽ đem tôi ra khỏi thành công.
- (Dt 4:15-16; Dt 7:25) Tất cả những gì tôi phải làm là dạn dĩ cầu xin, và Ân sủng Thiên Thiên Chúa luôn sẵn sàng cho tôi, và máu huyết của Thiên Chúa Giêsu Kitô luôn cầu thay, rửa sạch và tẩy sạch mọi cảm giác tội lỗi và xấu hổ 6:3-6) Bản chất con người cũ của tôi và tất cả quá khứ của tôi đã được chôn cùng với Thiên Chúa Kitô khi tôi chịu phép rửa trong cái chết của Người. Trong lễ chôn cất, tôi cũng được sống lại với Người trong cuộc sống mới, được giải thoát khỏi quyền lực của tội lỗi và bây giờ được tự do để làm những việc công chính.

Thay đổi

(St 4:7; Eph 5:14-16) Chúng ta phải chọn thay đổi. Chúng ta không thể coi cuộc sống là điều hiển nhiên, bất cần hay tùy tiện trong suy nghĩ, lời nói và hành động của mình. Thiên Thiên Chúa đặt chúng ta trên trái đất này để tích cực thay thế cái ác bằng sự công chính.

(Mt 7:1-5; 1Cr 11:28-31) Quan trọng là tôi tự xét đoán mình hàng ngày, rằng tôi đang bước đi trong Thiên Chúa Thánh Thần, đáp lại cuộc sống theo đường lối của Thiên Thiên Chúa, thì tôi mới có thể giúp phục hồi người khác.

(Rm 12:1-2) Toàn bộ con người tôi thuộc về Thiên Chúa để Người sử dụng. Điều này đòi hỏi một cuộc cải tổ toàn diện con người tôi, tách tôi ra khỏi quá khứ, hệ thống và những ảnh hưởng của thế giới để phù hợp với đường lối của Thiên Chúa.

(Eph 4:25-32; Cl 3:5-17; Rm 12:9-21; 1Pr 2; 1Pr 3) Được liệt kê trong các tham chiếu này là những điều cơ bản cần phải được bắt đầu và trì hoãn và thay đổi đối để hướng dẫn và dẫn dắt một người sống một lối sống theo Kinh Thánh.

(Rm 8:29; 1Ga 3:8) Hãy tự kiểm tra bản thân hàng ngày để xem liệu tôi có sống theo tiêu chuẩn của Thiên Thiên Chúa cho ngày hôm đó hay không, có phải là một chúc phúc và phá hủy công việc của ma quỷ hay không.

Hãy Tìm sự cứu rỗi của bạn:

(Pl 2:12-13; Tv 1:1; Ga 15:5) Kẻ thù không bao giờ ngừng hành động. Điều này buộc chúng ta phải hoàn toàn phụ thuộc vào Thiên Thiên Chúa 24 giờ một ngày: ý thức về sự Hiện diện của Người và tích cực tham gia vào việc theo đuổi việc thiết lập sự công bình của Người trong mọi nỗ lực của cuộc sống.

(Gcb 1:21-25) Thông qua quá trình suy niệm, chúng ta thay đổi con người bên trong, cội rễ của mình. Và từ nguồn gốc thần thánh, suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng ta. Điều này tiếp tục cho đến khi chúng ta trải nghiệm được sự trọn vẹn của Thiên Thiên Chúa và bày tỏ sự Hiện diện của Người bất cứ nơi nào chúng ta đi.

(Eph 4:22-24; 1Ga 2:3-5) Chúng ta phải xác định những lĩnh vực cần thay đổi, cụ thể để xác định những điểm trì hoãn và những điểm lên đường thích hợp.

Chương ba: Diễn trình huấn đạo

Chúng ta hiểu rằng việc huấn đạo theo Kinh Thánh xem xét các vấn đề trong cuộc sống từ góc độ 'cảm xúc', 'việc làm' và 'gốc rễ' của chúng ta. Thông qua các bình diện này, chúng ta lượng giá và đánh giá vấn đề, khoa chẩn đoán.

'Cảm xúc' của chúng ta cho chúng ta biết điều gì đang xảy ra, nhưng chúng ta không được đưa ra quyết định hoặc sống theo những 'cảm xúc' đó. Đây là điều phân biệt một Kitô hữu với thế gian. Thế gian sống theo 'cảm xúc' nhưng một Kitô hữu sống theo ý chí của mình. Và ý chí của họ dựa trên lời Thiên Thiên Chúa, vốn là ý muốn của Thiên Thiên Chúa. Họ phải làm những gì Thiên Thiên Chúa bảo phải làm bất kể 'cảm xúc' của họ.

Việc 'làm' lời Thiên Chúa bất kể cảm xúc được minh họa bằng điều răn của Thiên Chúa là yêu kẻ thù, làm điều tốt cho kẻ ghét mình, chúc lành cho kẻ nguyện rửa mình và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ mình. Tất cả điều này đều trái ngược với những cảm xúc tự nhiên của chúng ta nhưng con người thật của chúng ta khi thực thi mệnh lệnh của Thiên Chúa - cái tôi hợp nhất với Thiên Chúa Thánh Thần - vượt lên trên những cảm xúc tự nhiên và biến cảm xúc của chúng ta thành lòng trắc ẩn hơn là trả thù.

Sự nhấn mạnh vào đời sống Kitô giáo là ở việc 'làm'. Chính việc "làm" đã làm thay đổi cảm xúc cũng như bình diện "gốc rễ" của chúng ta. Khi chúng ta làm theo lời Thiên Thiên Chúa ra lệnh, Thiên Chúa Thánh Thần thay đổi "gốc rễ" của chúng ta khỏi tính ích kỷ và tự cho mình là trung tâm, khiến chúng ta trở nên giống hình ảnh Thiên Chúa Giêsu Kitô.

Quá trình suốt đời này tiếp tục thay đổi chúng ta từ vinh quang này đến vinh quang khác khi chúng ta chỉ vâng theo lời Thiên Thiên Chúa.

Giải pháp

Thành thử, chúng ta phải nhìn vấn đề từ 'quan điểm của Thiên Thiên Chúa', và lời của Người cung cấp giải pháp, niềm 'hy vọng' và với hy vọng là những 'thay đổi' cần thiết và 'việc thực hành' những thay đổi này để làm bạn phù hợp với hình ảnh của Thiên Chúa Kitô.

Tùy thuộc vào vấn đề hoặc tình huống của bạn, những điều sau đây được cung cấp để hỗ trợ bạn tìm kiếm giải pháp của Thiên Thiên Chúa:

1. *Định hướng huấn đạo theo Kinh Thánh.* Khóa đào tạo kéo dài tám tuần nhằm cung cấp cho học viên kiến thức cơ bản về cách giải quyết vấn đề theo cách của Thiên Thiên Chúa chứ không phải theo cách của thế gian.
2. *Việc làm môn đệ theo Kinh Thánh.* Một chương trình kéo dài 5 tuần dành cho những tân Kitô hữu, dạy họ cách lớn lên và trưởng thành trong Thiên Chúa Kitô. Điều này có thể được sử dụng để huấn đạo cá nhân hoặc cho khung cảnh lớp học.
3. *Củng cố hôn nhân của bạn.* Một khóa học mười tuần dành cho các tình huống trước hôn nhân và hôn nhân.

4. *Nghiên cứu về cuộc sống*. Đây là những bản câu hỏi được thiết kế cho các tình huống huấn đạo cá nhân và giải quyết nhiều vấn đề tội lỗi khác nhau cũng như giải pháp cho chúng.

Các Học hỏi về cuộc sống được chia thành ba loại:

1. Tội lỗi và Xấu hổ, quá khứ;
2. Giận dữ và Cay đắng, hiện tại;
3. Sợ hãi, tương lai.

Những phân đoạn thời gian này bao gồm tất cả những trải nghiệm trong cuộc sống và phải được giải quyết theo Kinh thánh. Người được huấn đạo phải biết rằng mình được đồng nhất hóa với Thiên Chúa Kitô, rằng nhờ máu huyết của Thiên Chúa, lương tâm của người được huấn đạo được rửa sạch khỏi tội lỗi và xấu hổ một lần và mãi mãi. Bây giờ họ phải sống một cuộc sống mới, được Thánh Thần ban quyền lực, cộng tác với Thiên Chúa, giải quyết hiện tại của mình, những xúc phạm và khó chịu hàng ngày của cuộc sống, và qua đó thiết lập ý muốn của Thiên Chúa đối với trái đất. Như vậy, họ có thể giao phó tương lai vào bàn tay Thiên Chúa.

Các công cụ huấn đạo

Sử dụng Phần A.7, “Bảng câu hỏi Vấn đề/Giải pháp” làm hướng dẫn thu thập thông tin cơ bản nhằm đánh giá vấn đề và đưa ra giải pháp theo Kinh thánh.

Các Nghiên cứu Cuộc sống, các bài tập về chủ đề khác nhau và các mẫu án chỉ được liệt kê trong Phụ lục, cung cấp tài liệu nguồn cho mục đích thảo luận cũng như bài tập về nhà.

Để hiểu sâu hơn về các vấn đề cụ thể được đề cập trong sách hướng dẫn này, chúng tôi khuyến bạn nên đọc những sách sau đây:

- **Cẩm nang và Thủ bản Tự đối chất**, dành cho thừa tác vụ Làm Môn đệ/Huấn đạo theo Kinh thánh [Self-Confrontation Manual and Handbook, for the ministry of Biblical Discipleship/Counselling]. Của Quỹ Huấn đạo theo Kinh Thánh. [5][BCF1]
- **Củng cố hôn nhân của bạn** [Strengthening Your Marriage], của Wayne Mack. [15][Mack1]
- **Sự hiện diện chữa lành** [The Healing Presence] của Leane Payne. [19][Payne1]
- **Khôi phục linh hồn Kitô hữu qua lời cầu nguyện chữa lành** [Restoring the Kitôian Soul Through Healing Prayer] của Leane Payne. [20][Payne2]
- **Tình yêu dạn dĩ** [Bold Love] của Dan Allender. [3][Allender1]
- **Âm mưu thần linh** [The Divine Conspiracy] của Dallas Willard. [32][Willard1]

- **Lâu đài Nội tâm** [The Interior Castle] của Thánh Teresa Avila. [30][StTeresa1]
- **Sự biến đổi trong Thiên Chúa Kitô** [Transformation in Kitô] của Dietrich von Hildebrand. [11] [Hildebrand1]
- **Tuyển tập các tác phẩm của Thánh Gioan Thánh Giá** [Collected Works of St. John of the Cross]. Bởi Kieran Kavanaugh. [13][Kavanaugh1]
- **Chữa lành văn hóa** [Healing the Culture] của Robert J.Spitzer. [28][Spitzer1]

Hãy nhớ: Bạn được ban sự sống để Sự sống, chính Thiên Chúa Kitô, có thể ngự trong bạn và bạn phải thực hiện cuộc sống này hàng ngày theo hình ảnh của Người. Lời Thiên Chúa là thẩm quyền của bạn, và Thiên Chúa Thánh Thần ngự bên trong là quyền năng giúp bạn trở thành nguồn phước trên đất này. Bây giờ hãy đi môn đệ hóa chính mình, hãy đi và môn đệ hóa người khác và thực hiện mệnh lệnh của Thiên Chúa Kitô. Hãy để lối sống hợp lòng Thiên Chúa trở thành nhân chứng sống động cho việc Thiên Chúa Kitô bước đi trên trái đất này trong, như và qua bạn.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Gs. 1:8

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Eph. 4:25-32.

Cởi bỏ/Mặc vào: Chọn một vấn đề mà Thiên Chúa muốn bạn giải quyết và hoàn thành các cột 1 đến 4 trong Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”. Xem lại Eph. 4:25-32; Rm. 12:9-21; 1Pr 2 và 1Pr 3. Xem trước Phần A.2, “Danh sách Nghĩ và Làm”.

Nghiên cứu căn bản:

Quy hướng về Huấn đạo theo Kinh Thánh

Có hai loạt bài trong lĩnh vực này.

Chương bốn: Loạt bài Hướng về việc huấn đạo theo Kinh thánh

4.1. Đường lối của Thiên Chúa so với Đường lối con người

Động lực của việc giải quyết vấn đề

(Hr 3:13) Việc không biết đến tội lỗi sẽ khiến chúng ta trở nên vô cảm và chai lì.

(Rm 1:20-32) Sau một thời gian, bạn trở thành Thiên Chúa của chính mình bằng cách thiết lập các tiêu chuẩn để biện minh cho những mục tiêu ích kỷ. Người ta diệt vong vì thiếu hiểu biết; do đó, vấn đề là trở nên hiểu biết, trở nên nhạy cảm, nhận ra rằng việc sống trên thế giới này không thể coi là điều hiển nhiên (Hs 4:6).

Đường lối của con người và đường lối của Thiên Thiên Chúa

Khoảng 230 trường phái tư tưởng tâm lý được thực hành trên thế giới liên quan đến việc nghiên cứu hành vi của con người cũng như các phương pháp và phương tiện khác nhau cần thiết để con người giải quyết các vấn đề bản thân. Những trường phái này được rút gọn thành năm đặc điểm chung.

(1). *Con người tốt* : Chủ nghĩa nhân bản - độc lập khỏi Thiên Thiên Chúa - Thời đại mới: Con người có mọi thứ cần thiết bên trong để giải quyết vấn đề của riêng mình - tâm trí chỉ bị chặn bởi những suy nghĩ hoặc ảnh hưởng tiêu cực - phát triển suy nghĩ tích cực và rút ra từ nguồn lực của chính mình - coi bản thân là đáng giá và được quý trọng. Thiên Chúa nói gì? Tv. 62:9; Rm. 3:10-18,23; Rm. 7:18.

(2). *Con người là động vật thượng đẳng*: Quan điểm cơ bản về con người là hành vi của họ bị điều kiện hoặc lập trình sai lầm bởi môi trường và hoàn cảnh. Họ cần được điều chỉnh hoặc lập trình lại bằng cách thao túng hành vi thông qua việc sử dụng các kích thích tích cực và tiêu cực... Họ được điều động một cách giả tạo để đáp lại phần thưởng và hình phạt nhằm cải thiện bản thân. Thiên Chúa nói gì? Ga 15:4-5; Rm. 1:18-32; Gc 4:10.

(3). *Con người có thể thay đổi chính mình*: Dù bị hoàn cảnh sống làm tổn thương nhưng con người có thể thay đổi hành vi xấu. Đây là sự kết hợp của các lập trường trên: thông qua giáo dục, luận lý và lý trí, con người có thể vượt qua chính mình. Thiên Chúa nói gì? Gr. 13:23; Edk. 18:20; Ed. 36:26-27.

(4). *Con người, nạn nhân của lương tâm*: Con người bị điều khiển bởi bản năng, bị cản trở bởi gia đình, xã hội, bởi sự giáo dục và bởi những người khác, những người phải chịu trách

nhiệm về những vấn đề của họ. Cần phải có sự phân tích sâu sắc, cùng với thời miên, tái xã hội hóa, thanh lọc, tự hiện thực hóa, liên kết tự do, v.v. Thiên Chúa nói gì? Ed. 18:20; Pl. 2:3-4; 1Tm 4:1-2.

(5). *Con người, kẻ mặc cả*: Khi những điều trên không hữu hiệu, thế giới sẽ sử dụng các đôi chác. Bạn làm điều này và tôi sẽ làm điều này, sự sắp xếp 50/50. Sự mất cân bằng là điều khó tránh khỏi, bản chất tự nhiên luôn muốn nhiều hơn sự chia sẻ của mình. Thiên Chúa nói gì? Thiên Thiên Chúa dạy chúng ta hãy yêu thương mà không mong được đền đáp, lấy thiện trả ác. Rm. 12:21; Pl. 2:3-4.

Con đường của con người luôn tự định hướng, con người là thượng đế của chính mình, bằng chứng là:

1. không có sự đối đầu trong Kinh thánh,
2. không có trải nghiệm chuyển đổi nào được mong đợi hoặc thậm chí được xem xét,
3. không ăn năn,
4. không có công việc của Thiên Chúa Thánh Thần,
5. và không có quá trình thánh hóa trong việc mang hình ảnh của Thiên Thiên Chúa.

Được thúc đẩy trong thời hiện đại từ cái gọi là thời kỳ Khai sáng và Phục hưng, điều này tiêu biểu và đại diện cho nỗ lực của con người để tự cứu mình mà không cần đến Thiên Thiên Chúa. Những khái niệm như vậy ngày nay đã lên đến tuyệt đỉnh trong một xã hội mà nền tảng chìm đắm của nó được xây dựng dựa trên sở thích (cảm xúc) hơn là nguyên tắc (tuyệt đối). Lý trí và luận lý của con người bị bóp méo thay thế Mười Điều Răn.

Cách giải quyết vấn đề của Thiên Thiên Chúa

(Pl. 3:13) Thiên Thiên Chúa là Thiên Thiên Chúa của Đấng 'TA LÀ', Người không ở trong quá khứ cũng không ở tương lai, Người luôn ở trong hiện tại. Chúng ta bắt đầu từ hiện tại và mỗi ngày sau đó - mỗi ngày một lần.

- (Lc 9:62) Nhìn lại quá khứ sẽ khiến bạn không phù hợp với hiện tại.
- (Hr 11:15) Nghĩ về quá khứ khiến con người dễ bị tổn thương và yếu đuối.
- (Rm 8:28) Những biến cố trong quá khứ trong cuộc đời chúng ta là điều không thể thay đổi được. Tại sao lãng phí thời gian và công sức ở đó.

Phản ứng của chúng ta trước những sự kiện đó có thể thay đổi khi chúng ta để Thiên Thiên Chúa can thiệp vào hiện tại, chạm vào những trải nghiệm của chúng ta, cứu chuộc chúng ta, giải phóng chúng ta để yêu mến và thờ phượng Thiên Thiên Chúa. Cuối cùng, chúng ta trở thành người yêu của Thiên Thiên Chúa trong tinh thần thay vì yêu bản thân bằng cách sống

trong quá khứ.

(1Tm 4:7; Ep 4:22-24) Vì vậy, chính nhờ kỷ luật mà chúng ta trở nên hợp lòng Thiên Thiên Chúa: bằng sự cam kết sống theo đường lối của Thiên Thiên Chúa trong hiện tại thông qua quá trình đơn giản là cởi bỏ và mặc lấy - bằng thẩm quyền của lời Thiên Chúa và bởi quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần.

Thành thử, chúng ta thay đổi cơ chế ứng phó từ phản ứng với cuộc sống sang đáp ứng với cuộc sống trên cơ sở lời Thiên Chúa.

Các tài nguyên của Thiên Thiên Chúa

- Thiên Chúa Thánh Thần – Ga 16:7-8,13; 1Cr. 2:11-15.
- Kinh thánh - 2 Tm. 3:16-17; Hr 4:12.
- Các huấn đạo viên - Gl. 6:1-2; Rm. 15:14; Cn 15:22.
- Bắt đầu vòng xoáy bằng cách giải quyết vấn đề trước mắt trước tiên (Gc 1:2). Hành động dựa trên các giải pháp đã biết, hoãn hành động khi chưa biết giải pháp (Gc 1:5-8; Ga 7:17; Rm 14:23). Tiếp tục đi lên theo đường xoắn ốc (Hr 5:14).

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: 2Tm. 3:16,17

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng Kinh Thánh cho câu Ga 16:7,8,13; Hr. 4:12; Gl. 6:1. Thực hiện ngày một lần.

Cởi bỏ/Mặc vào: Nghiên cứu Ep. 4:22-32 và lập danh sách những thất bại của bạn trong việc đáp ứng theo Kinh Thánh.

Tham khảo: [2][Adams2]

4. 2. Điều kiện tiên quyết để thay đổi theo Kinh Thánh

Bốn giai đoạn phát triển tâm linh

(1). *Giai đoạn tái sinh* là sự tái sinh, sự sống mới - sự sống vĩnh cửu từ trên cao.

- (Ga 1:12) Là Con Thiên Thiên Chúa, nay Thiên Thiên Chúa là Cha của tinh thần chúng ta.
- (Pl. 2:12-13) Sự cứu rỗi không chỉ là sự thay đổi đích đến. Đó là giai đoạn khởi đầu của sự phát triển của một cuộc sống mới. Chúng ta vốn là nô lệ của Satan, nhưng bây giờ chúng ta là con cái Thiên Thiên Chúa, đồng thừa kế với Thiên Chúa Giêsu. Theo đó, chúng ta phải chống lại những khuynh hướng xấu xa còn sót lại của đời sống cũ bằng cách liên tục bắt đời sống tự

nhiên phục tùng đời sống thiêng liêng cho đến khi chúng ta “trở nên như trẻ nhỏ” (Mt 18:3). Phải mất một thời gian để được tái sinh từ trên cao, nhưng phải mất cả đời rèn luyện để được giống hình ảnh Thiên Chúa chúng ta.

- (1Ga 2:3-6; Ga 14:21) Vâng lời là thực sự nghe, thực sự lắng nghe, thấy và hiểu những gì tôi đã nghe và hành động theo những gì tôi đã nghe. Nếu chúng ta vâng lời, chúng ta sẽ bước đi như Thiên Chúa Giê-su đã bước đi.

- (1Cr 3:16) Sự vâng lời xây dựng đền thờ. Thực hành lời nói là những viên gạch của ngôi đền làm cho nó xứng đáng để Thiên Chúa ngự trong đó.

(2). *Giai đoạn tâm linh* là nhận biết sự tràn đầy của Thiên Chúa Thánh Thần, được trao quyền đầy đủ để sống đời sống Kitô hữu.

- (Lc 11:13) Đơn giản chỉ cần xin và nhận.

- (Lc 24:48-49) Hãy nhận lấy quyền lực từ trên cao.

- (Cv1:8) Khi Thiên Chúa Thánh Thần ngự xuống trên bạn, bạn sẽ nhận được quyền lực làm nhân chứng cho Người.

- (1Cr 6:17) Đồng một tinh thần với Người. Bạn là một đồng nghiệp.

- (Rm 5:5) Tình yêu tuôn đổ vào lòng chúng ta, hãy hành động bởi đức tin vào sự thật này. Tình yêu sẵn sàng tuôn chảy như dòng sông nước hằng sống. Đức tin, đức cậy và đức mến bắt nguồn từ sự vâng phục.

(3). *Con đường của thập giá* là việc thực hành hằng ngày bước vào sự chết của Thiên Chúa Kitô, để cho Thiên Chúa Kitô sống cuộc đời của Người qua chúng ta.

- (Rm 6:3-6) Bản chất cũ đã bị chôn vùi, không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa. Khi chúng ta từ bỏ tội lỗi hàng ngày, chúng ta ngay lập tức đứng dậy trong sự mới mẻ của cuộc sống trong Thiên Chúa Kitô và có thể đáp ứng theo Kinh Thánh đối với mọi cuộc gặp gỡ trong cuộc sống.

- (Ep 4:22-24) Chúng ta phải thực hiện: từ bỏ những hư đốn - đổi mới tinh thần của tâm trí - và mặc lấy sự thật trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Hàng ngày, chúng ta có Canvariô, sự phục sinh và sự thắng thiên của mình.

- (Lc 9:23-24) Không còn biện hộ hay bảo vệ bản thân nữa, mà giết chết những mục đích riêng tư, những đam mê và thành kiến ích kỷ, danh tiếng và danh dự thế gian.

- (Pl. 2:3-5) Như với Thiên Chúa Giê-su, bây giờ tôi tìm kiếm lợi ích và sự tốt đẹp hơn cho người khác. Tôi không còn là trung tâm nữa mà dùng bản thân để làm phúc lành cho người khác.

(4). *Giai đoạn thắng thiên/chiến thắng/chiến tranh tâm linh* là lúc tín hữu nhận ra và biết rằng mình đang hiệp nhất với Thiên Chúa Kitô.

- (Ep 1:17-23) Chúng ta đang ngồi với Người, "Vượt trên mọi thẩm quyền..."
 - (Lc 10:19) Được trao toàn thẩm quyền trên quyền lực của kẻ thù.
 - (Rm 8:29; 1Ga 3:8) Thiên Thiên Chúa tạo dựng chúng ta theo hình ảnh Con Người, và do đó, làm như Người đã làm: tiêu diệt công việc của ma quỷ.
 - (Cl. 2:13-15) Vấn đề của chúng ta không phải ở Satan, hắn đã bị đánh bại. Vấn đề là mối quan hệ của chúng ta với Thiên Thiên Chúa, biết chúng ta là ai và là gì trong Thiên Chúa Giêsu Kitô. Vì vậy, chúng ta phải giữ cho kẻ thù không có chỗ đứng nào trong cuộc sống của mình bằng cách tự do trong các lĩnh vực sau: (Gc 4:6-8)
- * Gia phả: (Gl. 3:13-14) Nhận ra và biết rằng Máu Thiên Chúa Giêsu đã giải thoát tôi khỏi lời nguyền rủa của thể hệ (Xh 18:20).
- * Hoàn cảnh sống: (Mt. 16:24-25; Cl. 1:10-11) Không còn phản ứng hay bị kiểm soát bởi những yếu tố bên ngoài của cuộc sống, bởi những sự tấn công bản thân, bởi những áp lực của thế gian, bởi những thử thách và hoạn nạn, nhưng đáp ứng theo sự thúc giục và quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần (Gc 1:2-4).
- * Môi trường: (1 Ga 2:15; 2Pr 1:4) Dự phần vào sự sống và bản tính thần linh, và đã thoát khỏi hệ thống dục vọng của thế gian. Ma quỷ không có gì trên tôi. Bây giờ tôi đang ở trong tư thế có thể vượt qua hắn trong mọi lĩnh vực của cuộc sống nhân danh Thiên Chúa Giêsu Kitô. Tôi càng lớn mạnh về nhân đức chừng nào thì Thiên Chúa Kitô càng sống trong đời tôi bấy nhiêu.

Những đặc điểm của một người chiến thắng:

- (Ep 3:9-10) Tuyên xưng sự khôn ngoan của Thiên Thiên Chúa đối với kẻ thù: vì đây là một trận chiến khôn ngoan.
- (Pl 1:11) Hãy làm mọi điều để tôn vinh và ngợi khen Thiên Thiên Chúa để vinh quang của Người được bày tỏ và được công nhận.
- (Cn 24:10) Không điều gì có thể giới hạn hoặc đánh bại chúng ta trong Thiên Chúa Kitô. Chúng ta tiến hành cho đến khi chiến thắng chiếm ưu thế.
- (Cn 21:22) Không thỏa hiệp: chúng ta tiến lên, chúng ta tấn công và đánh đổ mọi sự chống đối.
- (Lc 11:20-23; 1Ga 4:4; Is 9:6) Chúng ta ngày càng mạnh mẽ hơn vì vương quốc của Thiên Thiên Chúa không bao giờ kết thúc. Chúng ta được ủy thác để thiết lập Vương quốc hòa bình và niềm vui của Người trên trái đất.

Là người chiến thắng, chúng ta hoàn thành mục đích của Thiên Thiên Chúa dành cho đời sống mình bằng cách trở nên giống hình ảnh Con của Người. Chúng ta làm như Người đã làm, bước đi như Người đã bước đi: làm tất cả để tiêu diệt công việc của ma quỷ nơi chúng ta và nơi người khác.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: 1 Cr. 10:13

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng Kinh Thánh cho câu Rm. 12:1-2; Gl. 5:16-17.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại danh sách mẫu án chỉ (bên dưới) và Ep. 4:22-32, hãy lưu ý những vấn đề bạn đang gặp phải mà Thiên Thiên Chúa muốn bạn giải quyết trong khóa học này. Giải quyết từng vấn đề một bằng cách sử dụng Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

Danh sách mẫu án chỉ các vấn đề giúp bạn quyết định các lĩnh vực có vấn đề: ngoại tình, giận dữ, chán ăn, háu ăn, nói xấu, trầm cảm, thiếu kỷ luật, sợ hãi, gian dâm, tham lam, tội lỗi, đồng tính luyến ái, thiếu kiên nhẫn, lừa dối, háu ăn, cô đơn, ham muốn, nói dối, vấn đề hôn nhân, kiêu ngạo, trì hoãn, nổi loạn, tủi thân, lạm dụng chất gây nghiện, lo lắng, cay đắng, thất vọng, trộm cắp, vấn đề kỷ luật con cái, ghen tuông, đổ kỵ, thất vọng, trộm cắp, xung đột và tranh chấp liên ngành.

4.3. Tại sao có hy vọng

Niềm hy vọng của bạn giữa những thử thách

1. Những ai ở trong Thiên Chúa Kitô được giải thoát khỏi quyền lực và hình phạt của tội lỗi (Rm 6:3-7,14,18,23). Quá khứ được xử lý một lần và mãi mãi. Lắng nghe quá khứ là nghe theo ma quỷ và làm ô danh Máu Thiên Chúa Kitô (Hr.10:10,14-22). Chúng ta phải dành thời gian và nỗ lực của mình cho hiện tại.

2. Thiên Thiên Chúa sẽ không cho phép các tín hữu bị thử thách hay cảm dỗ quá sức chịu đựng của họ. Người ban ân sủng và sức mạnh để chịu đựng mọi thử thách và chống lại mọi cảm dỗ để bạn không bao giờ phải phạm tội (Rm 8:35-39; 1Cr 10:13; 2Cr 4:7-10; 2Cr 12: 9-10; Pl 4:13; Hr 4:15-16; 2Pr 2:4-9).

3. Thiên Chúa Giêsu Kitô của chúng ta sẽ ban lòng thương xót và ban ân sủng để giúp đỡ trong mọi nhu cầu. Người không ngừng cầu thay trong tư cách người biện hộ cho bạn trước Đức Thiên Chúa Cha và hoàn toàn hiểu được những điểm yếu của bạn (Hr 2:18; Hr 4:15-16; Hr 7:25; Rm 5:10; Ga 20:23). Đừng tự bào chữa khi bị đối xử bất công, hay phải chịu bất công. Trong tư cách người biện hộ cho bạn, hãy để Thiên Chúa Giêsu giải quyết những điều ác đã xảy ra với bạn trên trái đất. Việc của chúng ta là yêu thương kẻ thù, làm điều tốt cho những kẻ bắt bớ mình, bày tỏ thiện chí với họ: giao họ vào tay Thiên Chúa; cầu nguyện để họ có thể nhận được phước lành thiêng liêng trong Thiên Chúa Kitô (Rm 12:19).

4. Những thử thách và thử nghiệm sẽ phát triển và làm bạn trưởng thành trong Thiên Chúa Kitô nếu bạn đáp ứng với chúng theo đường lối của Thiên Thiên Chúa (Rm 5:3-5; Gc 1:2-4). Người không bao giờ thiết kế điều ác hay làm hại bạn, thay vào đó, các kế hoạch của Người dành cho bạn là điều tốt lành (St 50:20; Đnl 8:2,5,16; Tv 145:17; Gr 29:11-13; Rm 8:28-29; Cn 24:10; Cn 21:22).

5. Sự bình an và vui mừng của Thiên Thiên Chúa dành sẵn cho các tín hữu bất kể người khác, của cải hay hoàn cảnh (Lc 6:35-38; Mt 6:33; Rm 5:3-12; Ga 14:27; Ga 15:11; Ga 17:13; Rm 14:17; Pl 4:4-7; 1 Pr 1:6-9). Hãy làm theo ý muốn của Thiên Thiên Chúa, lời của Người là sự công chính của Người và Vương quốc của Thiên Chúa là của bạn để công bố. Chúng ta ngự trị trong cuộc sống nhờ sự công chính.

6. Chỉ có Thiên Thiên Chúa mới có thể thay đổi con người (Ed 36:26-27; Pl 1:6; Pl 2:13). Bạn không thể và không chịu trách nhiệm việc thay đổi người khác. Bạn chỉ chịu trách nhiệm trước Thiên Thiên Chúa về những việc làm của bạn (Gr 17:10; Ed 18:1-20; đặc biệt là câu 20; Mt 16:27; Rm 2:5-10; Cl 3:23-25; 1Pr 1:17), và phải góp phần sống hòa thuận với người khác (Mtr 5:23-24; Mc 11:25; Rm 12:9-21; Rm 14:19; 1Pr 3:8-9; 1Pr 4:8).

7. Khi bạn xưng các tội của bạn, Thiên Thiên Chúa tha thứ và tẩy sạch bạn (1 Ga 1:7-9; Rm 5:10; Hr 7:22-25; Hr 10:22-23). Công việc của chúng ta là tôn vinh Máu Thiên Chúa Giêsu bằng cách hành động và tuyên xưng chúng ta được tha thứ nhờ sự hy sinh cao cả của Người dành cho chúng ta. Hành động tội lỗi, lên án hay tui thân là làm cho thập giá trở nên vô hiệu. Tự thương hại mình là kiêu ngạo tiêu cực, sùng bái ma quỷ.

Khi chúng ta đi theo con đường của Thiên Thiên Chúa, bước đi trong lời Người, sống theo những sự thật của Người như đã nêu, chúng ta bước vào những lời hứa của Người về một cuộc sống dồi dào ngay bây giờ, ở đây trên trái đất, cũng như trong cõi đời đời (1Cr 6:17; Ga 5: 24; Ga 4:24; Ga 10:10).

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Ga 16:33: Hãy suy gẫm dựa vào câu này, đọc và nghe kỹ, nghiền ngẫm cho đến khi thật sự hiểu. Chúng ta là 'những người chiến thắng' trong Thiên Chúa Kitô. Đã đến lúc chúng ta bắt đầu thay thế cái ác bằng lẽ phải.

Lưu ý: Trong quá trình suy niệm, hãy nhờ người khác giải nghĩa câu Kinh thánh, xin Thiên Chúa Thánh Thần mạc khải ý nghĩa sâu xa hơn, v.v. Chẳng hạn, trong câu để nhớ, Thiên Chúa Giêsu trên Thập Giá đã thốt lên: "Mọi việc đã hoàn tất!" Đối với tôi câu này có nghĩa là Satan đã bị đánh bại, tôi không còn liên kết với Satan nữa, tội lỗi của tôi được tha thứ, tôi được giải thoát khỏi thế gian, xác thịt và ma quỷ, tôi trọn vẹn ở trong Thiên Chúa Kitô, tôi là người chiến thắng trong Thiên Chúa Kitô, bây giờ trong Thiên Chúa Kitô, tôi có thể vượt qua mọi thử thách, thử nghiệm và cám dỗ của cuộc sống và vượt qua chúng vì Thiên Chúa Giêsu đã chiến thắng thế gian nên tôi cũng có thể chiến thắng trong Người. Khi tôi phạm tội, tôi xưng tội và ngay lập tức tôi được thanh tẩy và tôi bắt đầu ca ngợi Người vì sự hy sinh cao cả của Người. (1Ga 1:9)

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và áp dụng Kinh thánh cho câu Hr 6:19-20.

Cởi bỏ/Mặc vào: Tiếp tục giải quyết 'các lĩnh vực có vấn đề' thông qua Phần A.4, "Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi".

Tham khảo: Xem trang 99, [5] [BCF1] để đọc thêm.

4.4. Thực hiện sự thay đổi theo Kinh Thánh

Tiếp cận các Cảm quan có vấn đề

(Mt 12:33-37) Chúng ta là tổng thể của những gì chúng ta gặp phải trong cuộc sống và phản ứng của chúng ta trước những sự kiện này. Bị chi phối bởi những trải nghiệm trong cuộc sống, chúng ta có xu hướng phản ứng với cuộc sống một cách bốc đồng và bản năng hơn là phản ứng trên cơ sở phán xét có cân nhắc. Lời nói và cách nói năng của con người tiết lộ đời sống nội tâm, tập chú của họ, ai và điều gì quyết định sự bình an và vui tươi của họ (1Ga 2:3-6; Mt 5:44; Gl 5:19-21; Cl 3: 5-9).

“Bị tách khỏi Thiên Thiên Chúa, con người sa ngã trở thành một con người xác thịt, sống từ xác thịt được tạo dựng như nguồn gốc và trung tâm của sự sống. Trong thế giới xác thịt tạo vật, con người tìm kiếm ý nghĩa cuộc sống trong bộ não, trí hiểu, ký ức, cảm xúc, cảm quan và đam mê của mình, tất cả đều hiện hữu trong các cơ quan của cơ thể họ.” Họ tự tìm kiếm những phương tiện sinh tồn đã trở thành ý nghĩa và mục đích của cuộc đời họ - tư lợi, tự bảo vệ, tự vệ: những đặc điểm đặc trưng của con người sa ngã.

Do đó, con người trở nên dễ bị tổn thương trước những gì người khác đã làm hoặc không làm để khiến họ được an toàn - đó là lỗi của người khác. Trạng thái lo sợ này mở ra cánh cửa dẫn đến sự tủi thân, sợ hãi, lo lắng, tức giận, cay đắng, ghen tị, tuyệt vọng, trầm cảm, v.v.... Tất cả những phản ứng này là 'cảm quan', và 'cảm quan' là những lĩnh vực màu mỡ trong đó Satan hoạt động và được nuôi sống (St 4:7).

Làm

(Ga 14:21; Gc 1:22-25) Tàn dư của sự sống sa ngã hiện hữu trong các chi thể chúng ta: những cơ chế sống tự vệ, tư lợi, tự bảo vệ. Chúng ta có trách nhiệm giải quyết những lĩnh vực trong đó cảm quan khởi động những phản ứng thay vì được thúc đẩy bởi lời Thiên Thiên Chúa. Bất kể cảm quan ra sao, chúng ta phải làm theo lời Thiên Chúa dạy chúng ta làm: thực hành việc yêu kẻ thù, tử tế với những người ghét bạn, chúc lành cho những người nguyện rửa bạn và cầu nguyện cho những người xúc phạm bạn. Nhờ ân sủng của Thiên Thiên Chúa, cuối cùng bạn sẽ thay đổi sự ác ý và trả thù thành lòng trắc ẩn và lòng nhân từ. Bất cứ điều gì được làm mà không có đức tin, không liên quan đến lời Thiên Thiên Chúa đều là tội lỗi (Gc 4:17; Ep 4:29; Rm 2:6-9; Ga 3:21; 1Ga 2:3-6; Cn 1:22 -31; Rm 8:13; Lc 6:27-31).

Nguồn gốc

(2Cr 5:17) Những đáp ứng hay phản ứng của chúng ta đối với cuộc sống phản ánh nguồn gốc thực sự của chúng ta: nguồn gốc hữu thể của chúng ta. Yếu tính hay bản thể của một con người là suy nghĩ, lời nói và hành động của họ. Ở đây chúng ta có thể xác định các khuôn mẫu và thành trì tội lỗi đã phát triển qua nhiều năm, đặc trưng cho lối sống và nhân cách của cá nhân. Hãy ý thức tới 'cơ thể'. Bản thân nó không phải là một thực thể, mà thân thể là phương tiện của Thiên Thiên Chúa để thiết lập Vương quốc của Người trên trái đất. Theo đó, qua thân xác, suy nghĩ, lời nói, hành động của chúng ta đều phản ánh rễ cái - tính cách của chính Thiên Chúa Kitô.

Loại vấn đề gốc rễ có rất nhiều: đạo đức giả, thao túng, nói dối, gian lận, trộm cắp, khoe khoang, đổ lỗi, ích kỷ, bảo vệ bản thân, tư lợi, giận dữ, thiếu kiên nhẫn, tui thân [self-pity], dâm ô, vô đạo đức, tham lam, ác ý, lừa dối, và những thứ tương tự - một cuộc sống được đặc trưng bởi cái tôi ở trên ngai vàng của cuộc sống.

• *Chìa khóa:* Chúng ta thiết lập nguồn gốc thần thiêng bằng cách thay đổi 'Tôi' thành 'Chúng tôi', bạn trong sự kết hợp với Thiên Chúa Kitô. Điều này bắt đầu với sự tái sinh, tiếp theo là sự đổi mới tâm trí hàng ngày khi chúng ta bắt đầu đương đầu với cuộc sống dựa trên lời Thiên Thiên Chúa (2Cr 10:3-5; Gl 5:22-23; 2Pr 1:3-8; Ep 4:22-24; Cl 3:10).

Tiếp cận quan điểm giải pháp

(Is 55:8-9; Cn 14:12) Chúng ta phải nhìn cuộc sống từ quan điểm của Thiên Thiên Chúa, quan điểm của Người, chứ không phải từ đường lối, kinh nghiệm, ý tưởng, quan điểm của chúng ta, những gì người khác nói, triết lý của thế giới hay tâm lý học của nó. Vấn đề cơ bản và thách thức lớn nhất mà bạn sẽ phải đối đầu trong việc thực hiện những thay đổi để tôn vinh Thiên Chúa Kitô là chết đi với cái tôi. Quan điểm của Kinh thánh liên quan đến “cái tôi” hoàn toàn trái ngược với những gì mà sự khôn ngoan của thế gian này tuyên bố (Lc 9:23-24). Theo đó, sống theo Kinh thánh là đáp lại những thử thách của cuộc sống theo cách làm hài lòng và tôn vinh Thiên Thiên Chúa - không còn làm vui lòng và hài lòng bản thân (1Cr 3:19-20; 1Ga 2:15-17; 1Cr 2:12 -13; 1Ga 2:20,27).

Hy vọng

(Hr 6:18-20) Niềm hy vọng là chiếc neo của linh hồn vì nó ảnh hưởng đến tâm trí và cảm xúc của chúng ta. Thiên Chúa Kitô ở trong tôi, Đấng Được Xức Dầu, phá vỡ ách áp lực của cuộc sống đối với tôi. Công việc của tôi là phát triển hình ảnh bên trong này của Thiên Chúa Kitô trong tôi, rằng trong Người, tôi còn hơn cả một người chiến thắng, không bao giờ ở dưới nhưng luôn vượt qua hoàn cảnh, bất kể tôi phải đối đầu với điều gì trong cuộc sống. Việc thực sự tin vào điều cốt lõi bên trong con người tôi rằng tất cả những lời hứa của Thiên Thiên Chúa là của tôi tùy thuộc vào việc tôi sống trong và bởi lời hằng sống của Thiên Thiên Chúa (Ga 16:33; Gc 1:2-4).

(Ed 36:26-27) Thiên Thiên Chúa cho tôi một trái tim bằng thịt, đặt Thánh Thần Người vào trong tôi. Người ban cho tôi sức mạnh để thực hiện mệnh lệnh của Người.

(1Cr 2:12-13) Là con Thiên Thiên Chúa, tôi nhận được sự hiểu biết mặc khải bằng lời Thiên Thiên Chúa trong và qua tinh thần nhân bản của tôi.

(Rm 8:28-29) Bất kể điều gì xảy ra với tôi trong cuộc sống khi tôi kêu cầu Thiên Thiên Chúa, Người sẽ can thiệp vào cuộc đời tôi. Người sẽ tiếp cận những trải nghiệm của tôi, chuộc lại quá khứ của tôi và khiến mọi việc diễn ra có lợi cho tôi.

(1Cr 10:13) Thiên Thiên Chúa là Đáng thành tín. Khi tôi đặt niềm tin vào Người, Người sẽ đưa tôi thoát ra ngoài thành công.

(Hr 4:15-16; Hr 7:25) Tất cả những gì tôi phải làm là dạn dĩ cầu xin và ân sủng Thiên Thiên Chúa sẽ sẵn sàng cho tôi. Máu của Thiên Chúa Giêsu Kitô luôn cầu thay, rửa sạch và thanh tẩy mọi cảm giác tội lỗi và xấu hổ dù là thật hay tưởng tượng.

(Rm 6:3-6) Bản chất con người cũ và tất cả quá khứ của tôi đã được chôn cùng với Thiên Chúa Kitô khi tôi chịu phép rửa trong cái chết của Người. Trong lễ chôn cất, tôi cũng được sống lại với Người trong cuộc sống mới, được giải thoát khỏi quyền lực của tội lỗi và bây giờ được tự do để làm những việc công chính.

Thay đổi

(St 4:7; Ep 5:14-16) Chúng ta phải chọn thay đổi. Chúng ta không thể coi cuộc sống là điều hiển nhiên, bất cần hay tùy tiện trong suy nghĩ, lời nói và hành động của mình. Thiên Chúa đặt chúng ta trên trái đất này để tích cực thay thế cái ác bằng sự công chính.

(Mt 7:1-5; 1Cr 11:28-31) Điều quan trọng là tôi tự xét đoán mình hàng ngày, rằng tôi đang bước đi trong Thánh Thần, đáp lại cuộc sống theo đường lối của Thiên Thiên Chúa. Khi đó tôi sẽ ở vị trí có thể giúp khôi phục lại những người khác.

(Rm 12:1-2) Toàn bộ con người tôi thuộc về Thiên Chúa để Người sử dụng. Điều này đòi hỏi một cuộc cải tổ toàn diện con người tôi, tách tôi ra khỏi quá khứ, hệ thống và những ảnh hưởng của thế giới để phù hợp với đường lối của Thiên Chúa.

(Ep 4:25-32; Cl 3:5-17; Rm 12:9-21; 1Pr 2; 1Pr 3) Được liệt kê trong các tài liệu tham khảo này là những điều cơ bản cần phải cởi bỏ và mặc vào để hướng dẫn và dẫn dắt người ta sống một lối sống theo Kinh Thánh.

(Rm 8:29; 1Ga 3:8) Hãy tự kiểm tra bản thân hàng ngày để xem liệu tôi có sống theo tiêu chuẩn của Thiên Thiên Chúa dành cho ngày hôm đó hay không, có phải là nguồn phước và phá hủy công việc của ma quỷ hay không.

Tìm sự cứu rỗi của bạn: (Tv 1:1; Ga 15:5) Kẻ thù không ngừng hoạt động, điều này buộc chúng ta phải hoàn toàn phụ thuộc vào Thiên Chúa 24 giờ một ngày. Chúng ta phải luôn ý thức về sự Hiện diện của Người - tích cực tham gia vào việc theo đuổi việc thiết lập sự công chính của Người trong mọi nỗ lực của cuộc sống.

(Gc 1:21-25) Thông qua quá trình suy niệm, chúng ta thay đổi con người bên trong, cội rễ của mình. Từ gốc rễ thần linh, Thiên Thiên Chúa thúc giục suy nghĩ, lời nói và hành động của chúng ta. Điều này tiếp tục cho đến khi chúng ta trải nghiệm được sự trọn vẹn của Thiên Chúa và bày tỏ sự Hiện diện của Người bất cứ nơi nào chúng ta đi.

(Ep 4:22-24; 1Ga 2:3-5) Chúng ta phải xác định những lĩnh vực cần thay đổi, cụ thể để xác định những điểm trì hoãn bỏ và mặc vào thích hợp.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Gs. 1:8

Lòng sùng kính: Khuôn khổ Nghiên cứu và áp dụng Kinh thánh: Ep. 4:25-32.

Cởi bỏ/Mặc vào: Tiếp tục giải quyết những thất bại và hoàn thành các cột từ 1 đến 4 ở Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”. Xem lại những câu thay đổi ở trên, đặc biệt là Ep. 4:25-32; Rm. 12:9-21; 1Pr 2 và 1Pr 3. Xem trước Phần A.2, “Danh sách Nghĩ và Làm”.

4.5. Đối phó với bản ngã

Khái niệm hôn nhân

(St 2:7; Pl 3:8) Thiên Thiên Chúa đã tạo nên con người từ bụi đất. Nhờ hơi thở của Thiên Thiên Chúa, con người nhận được ý thức, khả năng suy nghĩ và nhận thức về môi trường và xung quanh mình. Hữu thể của con người phụ thuộc một mình Thiên Thiên Chúa. Con người không có Thiên Thiên Chúa thì chẳng là gì cả.

(St 1:26-28) Thiên Thiên Chúa đã tạo ra loài người, Adam và Evà, như một thực thể. Nhân loại được kết hợp với Thiên Thiên Chúa và thông qua quá trình mang hình ảnh trở thành những người mặc khải tình yêu của Thiên Thiên Chúa cho thế giới. Thiên Thiên Chúa ban phước cho họ và ban cho họ quyền năng để được triển nở trong mọi lĩnh vực của cuộc sống. Tất cả chỉ cần con người phải tự nguyện tiếp tục đi với và phục tùng thẩm quyền của Thiên Thiên Chúa - Lời của Người.

(Ep 5:21) Cả hai vợ chồng đều là những thực thể riêng biệt, trước hết phải vâng phục Thiên Chúa, sau đó mới phục tùng lẫn nhau. Bằng hành động vâng phục này, nhìn nhận Thiên Thiên Chúa là Đấng Tạo Hóa và Đấng Bảo Trì, họ sẽ hợp nhất thành một xương thịt. Khái niệm hôn nhân áp dụng cho thân thể của Thiên Chúa Kitô trong tư cách nàng dâu của Người được hợp nhất thành một nhờ sự vâng phục - cá nhân và tập thể.

Mắt hình ảnh

(St 3:1-6) Con người đã được thử thách để quyết định phụ thuộc vào Thiên Chúa hay độc lập - trở thành vị thần của chính họ. Niềm khao khát vốn được đặt vào họ để làm vui lòng Thiên Thiên Chúa, giờ đây đã biến thành dục vọng để làm hài lòng chính họ. Trở thành những vị

thần, họ tìm kiếm những nguồn lực để xử lý cuộc sống, tìm thấy trong mình sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng hiểu và kiểm soát cuộc sống dưới mọi biểu hiện của nó. Với sự lựa chọn này, khi họ chuyển từ vị thế yêu thương người khác sang yêu thương chính mình, nỗi sợ hãi đã trở thành người bạn đồng hành thường xuyên của họ.

Tự cố vũ

(St 3:7-10) Sự sợ hãi và kính sợ Thiên Thiên Chúa cũng như sự vĩ đại của Người đã chuyển thành nỗi sợ hãi bị trừng phạt và mối quan tâm đến sự sống còn của bản thân. Tất cả những gì con người phải làm là trông cậy vào Thiên Thiên Chúa, vâng theo lời Người, và Thiên Thiên Chúa sẽ lo mọi việc khác. Bị tách khỏi Thiên Thiên Chúa, con người phải tìm kiếm sự an toàn cho chính mình, Thiên Thiên Chúa không còn ở đó để chu cấp nữa. Bây giờ con người nhìn theo chiều ngang để tìm kiếm sự chấp nhận và tán thành bằng cách thể hiện và gây ấn tượng với người khác rằng mình vĩ đại như thế nào, bằng cách kiểm soát người khác, bằng cách tìm kiếm quyền lực đối với người khác: bằng sự giàu có, bằng địa vị. Con người luôn tìm kiếm ý nghĩa cuộc sống trong chính mình khi ý nghĩa của cuộc sống chỉ có thể được tìm thấy bằng cách thể hiện vinh quang của Thiên Thiên Chúa trong hành vi của mình.

Tái hôn

(Lc 9:23-24) Nhờ và qua Thập giá của Thiên Chúa Kitô, chúng ta có thể nối lại mối quan hệ ban đầu với Thiên Thiên Chúa trước khi sa ngã. Nhờ thập giá, chúng ta được giải thoát khỏi bản ngã tự yêu mình, và trở thành bản ngã yêu người khác, phát biểu sự vinh hiển của Thiên Thiên Chúa trong cách cư xử của mình với người khác.

(Ep 4:22-24) Tất cả chúng ta đều bị ảnh hưởng bởi những trải nghiệm trong cuộc sống. Chúng ta là tổng số tất cả những gì chúng ta gặp trong cuộc sống. Văn hóa, môi trường, hoàn cảnh trong cuộc sống của chúng ta đã tác động đến cuộc sống và ảnh hưởng đến phản ứng của chúng ta. Do đó, cơ chế đối phó của chúng ta được nhạy cảm hóa hơn để che đậy và bảo vệ bản ngã trong việc cạnh tranh với người khác. Câu trả lời cho bản ngã trần tục, xác thịt này là nghiên cứu sự kết hợp của chúng ta với Thiên Chúa Giêsu Kitô, và làm điều này bằng cách coi bỏ con người bại hoại hàng ngày và mặc lấy con người mới bằng cách đổi mới tâm trí.

Chiến trường

(Gl 5:16-26; Cn 28:13; Gr 17:9; Rm 6:12-13) Bạn sẽ liên tục phải đối mặt với những cám dỗ coi mình là trung tâm, dẫn đến những suy nghĩ, lời nói và hành động có sức tàn phá đối với thân thể của Thiên Chúa Kitô và bước đi của riêng bạn với Thiên Chúa. Những tội lỗi đặc trưng cho cuộc sống của bạn ngoài Thiên Chúa Kitô phải được xung thú và ăn năn nếu bạn muốn trưởng thành làm con cái Thiên Thiên Chúa.

(Ep 1:3-14; Mt 7:12) Vấn đề của con người là chú ý quá nhiều đến bản thân mình chứ không phải quá ít. Chúng ta đã biết mình muốn người khác đối xử với mình như thế nào. Vì vậy, chúng ta được lệnh phải đối xử với người khác theo cách tương tự, tập trung vào người khác chứ không phải bản thân. Thiên Chúa đã ban cho chúng ta tất cả những gì chúng ta cần hoặc

muốn. Chúng ta không nên tìm kiếm điều gì cho riêng mình ngoại trừ việc thể hiện mình là ai và là gì trong Thiên Chúa Giêsu Kitô.

Sự thân mật

(Rm 8:14-17; 1 Cr1:26-31; Mt 5:16) Một cái nhìn đúng đắn về bản thân xuất phát từ sự hiểu biết bạn là ai trong Thiên Chúa Kitô: rằng Thiên Chúa tích cực tham gia vào cuộc đời bạn, rằng Người đã chọn bạn để làm chứng cho quyền năng của Người với thế giới, và Người ban cho bạn mục đích sống bằng cách làm cho bạn giống hình ảnh Con của Người.

(St 4:7; Ga 14:21; Ga 15:10-11; 2Cr 4:7-10; 2Cr 4:16-17; Mt. 6:33) Sự hài lòng của bạn trong mọi hoàn cảnh sống phụ thuộc vào sự đáp ứng vâng phục của bạn đối với Thiên Thiên Chúa trong suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn. Bằng cách vâng phục Thiên Thiên Chúa trong bước đi hằng ngày của bạn, điều này chứng tỏ quyền Thiên Chúa tể của Thiên Thiên Chúa trên cuộc đời bạn. Cảm thức về giá trị, sự xứng đáng, lòng tự trọng phát xuất từ việc tìm kiếm Vương quốc và sự công chính của Người trước tiên.

(Rm 6:3-4; Rm 6:13-14; Cl 3:5-11; 1 Pr 2:11-12) Sự đố kỵ, ghen tị, ham của người và tham lam cho thấy sự tập chú vào bản thân và nghi ngờ việc làm và sự chu cấp của Thiên Thiên Chúa trong cuộc sống của bạn. Những tội lỗi này phải được loại bỏ khỏi cam kết sống cho Thiên Chúa Giêsu Kitô của bạn.

(2Tm 3:2-7; 2Pr 2:1-3) Trong những ngày sau rốt, chúng ta sẽ là người yêu bản thân, bị dẫn dắt bởi nhiều sự thôi thúc khác nhau, luôn học hỏi nhưng không bao giờ có thể hiểu biết sự thật. Chỉ là người nghe, bạn sẽ bị lừa dối.

Mang hình ảnh của Người

(Cl 1: 10; 1 Ga 3:8; Pl 2:12-13) Bước đi trong Thiên Chúa Kitô hằng ngày, phó thác ý muốn của mình để làm vui lòng Thiên Thiên Chúa, sinh hoa kết quả, gia tăng sự hiểu biết về Thiên Thiên Chúa, củng cố quyền năng của Người, những thay đổi này trong lối sống chứng tỏ chúng ta là con cái Thiên Thiên Chúa. Như vậy, tiềm năng của Thiên Chúa Kitô ngự trong bạn luôn sẵn sàng làm nguồn phước, tiêu diệt công việc của ma quỷ và ngự trị trong cuộc sống bằng sự công chính.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Lc 9:23-24, hãy suy gẫm câu này.

Lòng sùng kính: Khuôn khổ Nghiên cứu và áp dụng Kinh thánh: Ep. 4:26-27,29.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại Gl. 5:19-21; Cl 3:5-13. Kiểm tra các kiểu suy nghĩ tội lỗi. Xem Phần A.2, “Danh sách Nghĩ và Làm” để thay đổi những khuôn mẫu này và thiết lập suy nghĩ đúng đắn cũng như hành động đúng đắn.

Tham chiếu: Chương 9, [5][BCF1]; [23][Smith1].

Phụ lục - Tự đánh giá liên tục

(Mt 7:5; Ep 4:29; Mt 5:16) Khi đánh giá suy nghĩ, lời nói hoặc hành động của bạn theo Kinh Thánh trong bất cứ tình huống nào, hãy trả lời các câu hỏi sau. Bạn nên học thuộc cả câu hỏi và câu tham khảo.

1. Việc này có ích lợi không? Nói cách khác, điều này có góp phần phát triển những đức tính đẹp lòng Thiên Thiên Chúa hay giúp hoàn thành những trách nhiệm theo Kinh Thánh trong cuộc đời tôi hoặc cuộc sống của người khác không? (1Cr 6:12; 1Cr 10:23)
2. Điều này có đặt tôi dưới quyền lực của nó hay tôi bị nó kiểm soát dưới bất cứ hình thức nào? (1Cr 6:12)
3. Đây có phải là lĩnh vực yếu kém về mặt thiêng liêng (một trở ngại) trong cuộc sống của tôi không? (Mt 5:29-30; Mt 18:8-9)
4. Điều này có thể khiến một anh em khác trong Thiên Chúa Kitô vấp ngã không? (Rm 14:13; 1Cr 8:9-13)
5. Điều này có gây dựng (xây dựng) người khác không? Đây có phải là điều đáng yêu trong Kinh thánh để làm không? (Rm 14:19; 1 Cr0:23-24)
6. Điều này có tôn vinh Thiên Thiên Chúa không? (Mt 5:16; 1Cr0:31) Tham khảo: Trang 130, [5] [BCF1].

4.6. Giận dữ và cay đắng

Chúng ta là tổng số những gì chúng ta đã trải qua trong cuộc sống và những phản ứng của chúng ta trước những trải nghiệm này. Trong chừng mực chúng ta cảm thấy bị xúc phạm, hãy trở nên giận dữ và bực bội, chúng ta bị hạn chế đến mức đó trong đời sống thiêng liêng.

- (Rm 12:10-11; Gl 6:1) Công việc của chúng ta là khôi phục chứ không phải lên án hay chỉ trích, để có thể thiết lập Vương quốc hòa bình của Thiên Thiên Chúa trên trái đất bằng cách bước đi mà không bực tức, chỉ trích, bắt lỗi, đổ lỗi. Điều này được thực hiện bằng tấm lòng trong sạch, tình yêu và lời cầu nguyện dành cho nhau, ý thức mình đang sống trong tinh thần bởi đức tin (Gl. 5:22-23).
- (Ep 4:31-32; Gl 6:14) Bằng hành động của ý chí, chúng ta cởi bỏ, và bằng hành động của ý chí, chúng ta mặc vào bộ áo phước lành. Không còn bị kiểm soát bởi những khó chịu của cuộc sống, nhưng chúng ta sử dụng những khó chịu này như những cơ hội để bày tỏ Thiên Chúa Kitô ở bên trong để chạm đến (những) người khác.
- (Mt 12:34-35) Không có ai hay vật nào là nguyên nhân khiến bạn tức giận. Sự xúc phạm bộc lộ tinh thần bên trong bạn. Con giận tội lỗi cho thấy bạn đang sống để làm hài lòng chính mình.

- (Ep 2:1-6) Những ham muốn của xác thịt và tâm trí là nơi cư trú của sự đố kỵ, ghen tị, tham lam và kiêu ngạo: nguồn gốc của sự tức giận. Công việc của kẻ thù là khiến bạn bị chiếm giữ và ràng buộc bởi những cảm xúc ích kỷ này. Điều này sẽ khiến bạn không nhận ra được mình là ai và là gì trong Thiên Chúa Giêsu Kitô.
- (Rm 5:3-5) Giận dữ và cay đắng là hai dấu hiệu dễ nhận thấy của việc bạn chỉ tập trung vào bản thân và không tin cậy vào quyền tối thượng của Thiên Thiên Chúa trong cuộc đời bạn. Không cần bảo vệ “quyền lợi” của mình, bảo vệ chính mình. Chính những điều khiến bạn khó chịu, Thiên Thiên Chúa sẽ dùng để hoàn thiện và động viên bạn vượt qua những hoạn nạn này, trở thành một phước lành thay vì một lời nguyền rủa.
- (2 Pr 1:4) Là người dự phần vào bản chất thần linh, trải nghiệm cuộc sống theo đường lối của Thiên Thiên Chúa, chúng ta bắt đầu nhận ra rằng chúng ta đang lớn lên trong Thiên Chúa Kitô và thực sự được giải thoát khỏi sự sa đọa của thế gian này.
- (Mt 5:16; Ep 4:1-3) Giận dữ và cay đắng là những trở ngại ghê gớm đối với tình yêu thương theo Kinh Thánh, các mối quan hệ hài hòa và sự trưởng thành trong Thiên Chúa Kitô. Không kiềm chế được cơn giận sẽ làm buồn lòng Thiên Chúa Thánh Thần và cho Satan một vị trí trong cuộc sống của bạn, làm lu mờ việc làm chứng của bạn cho người khác và phá vỡ sự hiệp nhất trong thân thể Thiên Chúa Kitô. Việc đối phó với sự tức giận và cay đắng theo Kinh thánh đòi hỏi phải hết lòng vâng theo lời Thiên Thiên Chúa trong mọi hoàn cảnh và với mọi người, ngay cả khi cảm xúc của bạn ra lệnh khác.
- (1Pr 1:13-16; Ep 2:10; Pl 3:13-14) Sự tức giận và cay đắng không có chỗ trong suy nghĩ. Chúng ta phải suy nghĩ một cách khách quan. Thế giới sống bằng kinh nghiệm, lý trí, tình cảm, nhưng chúng ta phải sống bằng đức tin. Chúng ta phải sống trên kinh nghiệm và lý trí. Để suy nghĩ có sự an toàn, chúng ta phải nghĩ đến việc suy nghĩ. Một người biết suy nghĩ sẽ nhận ra mình là ai và là gì trong Thiên Chúa Kitô. Họ vượt lên trên cảm xúc và sống theo ý muốn của mình dựa trên lời Thiên Thiên Chúa. Họ chiến đấu trong cuộc chiến tốt đẹp vì đức tin chứ không phải cảm xúc, và họ theo đuổi những điều tốt đẹp để hàng ngày được giống hình ảnh của Thiên Chúa Kitô.
- (St 4:7; Cn 24:10; Cn 21:22) Bạn có trách nhiệm kiểm soát tinh thần của mình. Vì lời Thiên Thiên Chúa ra lệnh cho bạn phải bỏ đi sự giận dữ và cay đắng, nên bạn có thể làm được điều đó.
- (Lc 9:23; Gl 5:16-17) Vì luôn bị cám dỗ sống cho mình hơn là sống cho Thiên Thiên Chúa nên bạn phải vâng theo lời Thiên Thiên Chúa, thường xuyên cầu nguyện, thường xuyên lệ thuộc vào Thiên Chúa Thánh Thần Thiên Chúa.
- (Cl. 1:10) Bạn không được để cơn giận chiếm thế thượng phong và kiểm soát tâm trí hoặc hành vi của mình, vì Satan lợi dụng những cơ hội này để ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn. Bạn phải sống theo cách làm vui lòng Thiên Chúa cho dù bạn cảm thấy thế nào đi nữa.
- (Gc 1:19-20) Nhanh chóng lắng nghe có nghĩa là nhanh chóng đặt câu hỏi, tìm hiểu sự thật,

dành thời gian để Thiên Chúa Thánh Thần kiểm soát bạn, sau đó bạn có thể hành động theo phong cách Kinh Thánh.

Hãy suy nghĩ theo Kinh Thánh

(Pl 4:8; Tv 23:1-6) Chúng ta phải suy nghĩ theo Kinh thánh rằng Thiên Thiên Chúa đã hứa sẽ quan tâm đến chúng ta trong mọi tình huống, bất kể nó có vẻ đáng lo ngại đến thế nào. Hãy kỷ luật tâm trí bạn để tôn kính và tôn vinh Thiên Thiên Chúa, làm vui lòng Người trong mọi tình huống. "Hãy suy nghĩ" những suy nghĩ nhân ái và dịu dàng đối với chính người mà bạn đang hoặc đã khó chịu. Tập trung suy nghĩ của bạn vào việc giải quyết vấn đề hiện tại (Gc 1:5; Gc 3:13-18).

Nói theo Kinh Thánh

(Tv 51:1-4; Gc 5:16; 1 Ga 1:9; Pl 3:13-14) Chúng ta phải nói theo Kinh Thánh, xưng tội với Thiên Chúa và với những người mà bạn đã không yêu thương theo cách kinh thánh. Đừng nói về những thành tựu, nỗi buồn hay thất bại trong quá khứ của bạn, nhưng hãy nói về sự tốt lành của Thiên Thiên Chúa trong cuộc đời bạn. Đừng vu khống, nói hành hoặc dùng những từ ngữ không xây dựng (Cn 10:18; Ep 4:29).

Hành động theo Kinh thánh

(Cl3:13; Gc 1:21) Hãy sẵn sàng tha thứ cho người khác như Thiên Thiên Chúa đã tha thứ cho bạn. Suy gẫm những câu Kinh Thánh liên quan đến việc vượt qua cơn giận dữ và cay đắng để loại bỏ tận gốc rễ tinh thần hôi hám bên trong.

(Tv 1:1) Xác định tất cả các tín hiệu nguy hiểm, chẳng hạn như các tình huống, địa điểm và những mối tiếp xúc cá nhân mang đến sự cám dỗ.

(Mt 5:23-24) Hãy đền bù lỗi lầm và tìm cách hòa giải.

(1Pr 3:8-9) Chúng ta được kêu gọi để trở thành nguồn phước, đặc biệt cho những người chửi rủa chúng ta.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Ep. 4:26-27,29

Lòng sùng kính: Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh: Lc 6:27-31.

Cởi bỏ/Mặc vào: (Pl. 4:5) Dịu dàng có nghĩa là nhẫn nại, rộng lòng, nhã nhặn, đại lượng, khoan dung, ôn hòa. Đây là những phẩm chất trái ngược với sự căm giận, thô lỗ, dễ gây méch lòng. Để khoác lên mình sự dịu dàng, hãy tự hỏi:

1. "Điều gì hoặc ai khiến bạn khó chịu nhất? Điều gì ở môi trường xung quanh khiến bạn khó chịu? Về bản thân bạn? Về bạn bè, cộng sự, gia đình? Khi nào bạn dễ cáu kỉnh nhất? Bạn thể

hiện sự cấu kình như thế nào?" (*Sách Hướng dẫn Làm Bài tập ở nhà về Huấn đạo theo Kinh Thánh*, Wayne Mack.)

2. Lập kế hoạch để giải quyết những tình huống này trong cách suy nghĩ, nói năng và hành động của bạn như được mô tả trong các tiêu đề tương ứng ở các đoạn văn trên. Xem Ep. 4:22-32 để biết các hướng dẫn truyền thông về cách ứng phó theo Kinh Thánh với các hoàn cảnh của cuộc sống.

3. Lưu ý: Đừng kìm nén cảm giác tức giận. Hãy giao mọi xúc phạm cho Đức Thiên Chúa Cha, để Người giải quyết tình hình. Hãy cầu xin Người ban ân sủng để đáp ứng theo Kinh thánh (1 Pr 2:23).

4.7. Trầm cảm

Viễn ảnh

- Trầm cảm thực chất là sự vô trách nhiệm. Có một số trục trặc hữu cơ có thể gây ra cảm quan trầm cảm. Hầu hết các triệu chứng và bệnh tật được xác định là trầm cảm là hậu quả của những thói quen trái với Kinh Thánh và/hoặc những phản ứng tội lỗi đối với hoàn cảnh và người khác. Bất cứ ai cũng có thể trải qua trầm cảm và phải được giải quyết theo quan điểm của Thiên Thiên Chúa chứ không phải theo quan điểm của riêng bạn hay triết lý của bất cứ người nào khác.

(St 4:3-7) Bằng lời Người, Thiên Thiên Chúa ra lệnh cho chúng ta không được sống theo cảm quan của mình mà phải quyết định theo ý muốn của mình để đáp lại theo cách làm đẹp lòng Người. Phản ứng để làm hài lòng bản thân là bị những phản ứng tội lỗi làm chủ.

(Ga 15:8-12; Gc 1:22-25) Đừng lấy sự chán nản làm cái cớ để bạn sống trái với Kinh Thánh. Ngay cả khi bạn cảm thấy chán nản, bạn vẫn phải sống theo Kinh Thánh. Suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn luôn nhằm mục đích xây dựng người khác và mang lại vinh quang cho Thiên Thiên Chúa thay vì chỉ vâng theo lời Thiên Thiên Chúa khi bạn “thích”.

(Tv 32:3-5; Tv 38:1-10; Cl. 3:25) Các triệu chứng được định nghĩa là 'trầm cảm' đôi khi bị thúc đẩy bởi tội lỗi, nghĩa là bạn đang sống để làm hài lòng chính mình thay vì sống để làm hài lòng Thiên Thiên Chúa. Nếu bạn không ăn năn, thú nhận tính ích kỷ của mình và quay lại sống theo lối sống Kinh thánh, bạn sẽ còn gặp nhiều khó khăn hơn nữa.

(1 Pr 3:10-12; Rm 8:11-14; Hr 4:15-16) Để yêu cuộc sống và nhìn thấy những ngày tốt lành, bạn phải từ bỏ điều ác và vâng theo lời Thiên Thiên Chúa. Mặc dù “cảm thấy” chán nản, bạn vẫn có thể sống theo Kinh Thánh nhờ những nguồn lực thiêng liêng mà Thiên Thiên Chúa ân cần cung cấp cho bạn. Bởi đức tin, hãy ở trong Thần khí, hãy nhìn thấy chính mình trong phòng Ngai, nhìn cuộc sống từ góc nhìn của Thiên Thiên Chúa (Gl 5:16; Rm 8:2). Hãy theo đuổi hòa bình và hòa hợp, chạy theo nó, trốn chạy sự sợ hãi, những đam mê kích động và sự vô luân (Tv 23:1,6).

(Rm 14:17-18; 1 Ga 4:18-21; Pl 4:6-7) Cách bạn cảm nhận và cách bạn nhìn nhận bản thân,

các mối quan hệ và hoàn cảnh của bạn thường là những dấu hiệu cho thấy bạn đang sống để làm hài lòng chính mình hay sống để làm hài lòng Thiên Thiên Chúa. Không phải thế gian hay những thứ của thế gian chiếm giữ tâm trí và thời gian của chúng ta, mà là bạn đang tiếp cận cuộc sống từ quan điểm của Thiên Thiên Chúa, sống và suy nghĩ lời Thiên Thiên Chúa. Sự sợ hãi, bóng tối, trầm cảm cho thấy sự thiếu vắng tình yêu Thiên Thiên Chúa và người lân cận. Chính suy nghĩ của chúng ta đã từ chối sự dạy dỗ của Thiên Chúa Kitô hay bất cứ ai khác. Tinh thần này tự tôn mình lên chống lại Thiên Thiên Chúa - tinh thần của kẻ phản Kitô.

Hy vọng

(Ga 16:33; Rm 5:3-5; 1 Cr10:13) Cho dù hoàn cảnh có khó khăn đến đâu, Thiên Chúa Giêsu Kitô cũng đã thắng vượt nó. Thiên Thiên Chúa sẽ không cho phép bất cứ điều gì vào cuộc sống của bạn mà vượt quá tầm kiểm soát của Người hoặc vượt quá khả năng xử lý của bạn mà không phạm tội. Thử thách là vì lợi ích của bạn, chúng sẽ mang lại quyền năng của Thiên Chúa trong cuộc đời bạn khi bạn đáp ứng theo Kinh Thánh.

(1 Pr 1:6-7; 2 Cr 4:7-10) Tất cả những điều khủng khiếp đang xảy ra với bạn chỉ là 'những hoạn nạn nhẹ'. Hãy nhìn xa hơn hoàn cảnh và thấy Thiên Thiên Chúa đang kiểm soát, hoàn thiện và làm bạn trưởng thành cho một số phận đời đời.

Thay đổi

(1Tm 4:7-11; Rm 6:11,13,19) Tất cả những gì tôi có, tài năng của tôi, thì giờ của tôi đều thuộc về Thiên Thiên Chúa. Người quản lý tốt là người bắt đầu với Thiên Thiên Chúa và từ Thiên Thiên Chúa. Người ấy từ bỏ sự bất tuân lời Thiên Thiên Chúa, và bắt đầu sống một cuộc sống kỷ luật và vâng phục với mong muốn làm hài lòng Thiên Thiên Chúa thay vì bản thân. Sự kiên trì là chìa khóa, phải đổ mồ hôi và nước mắt để phá bỏ những thói quen suốt đời.

(Mt 7:1-5; 2Cr10:3-5; Cl 3:2,5-9) Để từ bỏ những thói quen tội lỗi, trước tiên bạn phải nhận diện chúng bằng cách xem xét đời sống mình dưới ánh sáng lời Thiên Thiên Chúa. Một khi bạn đã xác định được tội lỗi, hãy ăn năn, xưng thú và ngay lập tức gạt bỏ những tội lỗi này sang một bên.

(Gl 5:16; Ep 3:16-21; 1 Pr 4:11) Khi mặc vào những việc làm công chính nhờ quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần, bạn phải tôn vinh Thiên Thiên Chúa để bày tỏ tình yêu của bạn dành cho Người và làm hài lòng Người trong mọi việc. Chúng ta phải làm bất kể chúng ta cảm thấy thế nào. Hãy luôn ý thức và thực hành sự Hiện diện của Thiên Chúa Kitô bên trong.

Thực hành

(Ep 5:14-18; Gc 4:17; Cl 3:17,23-24) Thiết lập một lịch trình theo Kinh Thánh để chu toàn các trách nhiệm do Thiên Thiên Chúa trao cho bạn, duy trì lịch trình bất chấp cảm giác chán nản mà bạn có thể gặp phải. Hãy làm mọi công việc của bạn một cách tận tâm như thể làm cho Thiên Thiên Chúa vì sự vinh hiển của Người.

(2 Cr 4:10-12; Mt 20:26-28 Pl 2:3-7) Hãy ngừng sống để làm hài lòng bản thân bằng cách tuân theo các điều răn của Thiên Thiên Chúa. Hãy coi người khác quan trọng hơn mình, hãy là tôi tớ của Thiên Thiên Chúa và của người khác.

(2Cr 12:7-10; Ep 5:20; Hr 12:1-2; Kh 12:11) Đừng cay đắng về hoàn cảnh của mình, hãy tạ ơn Thiên Thiên Chúa vì hoàn cảnh hoặc tình trạng thể chất của bạn mà bạn không thể sửa chữa. Nhưng hãy khắc phục mọi thiếu sót trong cuộc sống cản trở bạn phục vụ Thiên Thiên Chúa và người khác. Hãy chia sẻ những đau khổ của bạn với Thiên Chúa và đào sâu đức tin của bạn.

(1Cr 11:31; Ep 4:29; Cl 4:6; 2Cr 10:5; Gc 1:25) Việc tự đánh giá bản thân theo Kinh Thánh là cần thiết trong mọi lĩnh vực của cuộc sống, bao gồm các hành động của bạn, các mối quan hệ của bạn với những người khác, lời nói và đời sống suy nghĩ của bạn. Khi bạn vâng theo lời Thiên Thiên Chúa trong mọi lĩnh vực của cuộc sống, bạn sẽ nhận được những phước lành của Thiên Chúa.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: St 4:7

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh cho câu Pl. 4:4.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hoàn thành Phần A.11, “Bảng lập kế hoạch” và bắt đầu đánh giá lại việc sử dụng thời gian và tài năng của bạn để làm điều Thiên Thiên Chúa muốn bạn làm. Hãy cầu xin Thiên Thiên Chúa giúp bạn làm những gì bạn nên làm bất kể bạn cảm thấy thế nào, lên kế hoạch cho bạn thời gian để làm tất cả những gì bạn phải làm. Sau đó hãy bạn rộn thực hiện trách nhiệm của mình. Lập danh sách "suy nghĩ và làm" những điều có lợi (Phần A.2, “Danh sách suy nghĩ và làm”) mà bạn có thể nghĩ và làm khi bị cám dỗ muốn chán nản. So sánh Pl. 4:8-9.

Lập danh sách những khả năng và ơn phúc của bạn, xem Rm. 12. Lập danh sách những cách cụ thể để bạn có thể phục vụ Thiên Thiên Chúa và người khác.

Nghiên cứu những câu Kinh thánh sau đây và liệt kê những điều có thể là nguyên nhân gián tiếp gây ra trầm cảm: Tv 32:3-4; Tv 73:1-14; St 4:6-7; Tv 55:2-8; Lc 24:17-21; 2 Sm. 18:33; 1 Sm. 1:7-8; Hbk 1:1-4.

Tham khảo: Trang 319, [5][BCF1].

4.8. Sự hãi và lo lắng

- Nỗi sợ hãi xâm chiếm và làm nền tảng cho toàn bộ hoạt động của cuộc sống như: sợ thất bại, sợ thay đổi, sợ thành công, sợ bị từ chối, sợ bị bỏ rơi, sợ cô đơn, sợ tương lai, sợ những điều chưa biết và danh sách vô tận những nỗi ám ảnh.

(St 3:9-10; 1Ga 4:18) Sợ hãi là cảm xúc đầu tiên được con người bày tỏ và là cảm xúc đầu tiên được Thập giá Thiên Chúa Kitô xử lý. Nỗi sợ hãi được thay thế bằng tình yêu, đức tin hoạt động bằng tình yêu, hành động yêu thương phá hủy cảm giác sợ hãi.

(Hr 3:12-13) Nguyên nhân chính của sự sợ hãi là tư lợi, tư lợi và bảo vệ bản thân. Sợ hãi thực sự là không tin rằng Thiên Chúa Kitô không sống trong bạn.

- Sợ hãi, lo lắng, bồn chồn cùng với giận dữ, cay đắng, oán giận, tội lỗi, đồ kỵ và những tội lỗi khác chỉ là cảm xúc. Chính đức tin hành động theo lời Thiên Thiên Chúa bởi ý chí của người ta, một hành động yêu thương, thay thế cảm xúc.

(St 4:7; St 15:1) Khi Thiên Thiên Chúa ra lệnh cho chúng ta "Đừng sợ!", Người ngỏ lời với ý chí và tâm trí của chúng ta, chứ không phải cảm xúc của chúng ta. Bạn vượt qua nỗi sợ hãi bằng hành động theo ý chí của mình bởi vì Thiên Thiên Chúa ở bên bạn, sẵn lòng yêu thương bạn. Tình yêu thương xua tan mọi sợ hãi (1Ga 4:18).

(St 1:26-28) Thiên Thiên Chúa ra lệnh cho chúng ta được bổ sung và khuất phục. Sợ hãi là một phần cần thiết trong thiết kế của chúng ta. Nỗi sợ hãi cho tôi biết điều gì đó hoặc ai đó có vẻ to lớn hơn tôi đang tiếp cận và ảnh hưởng đến tâm trí cũng như cảm xúc của tôi. Sợ hãi là đèn đỏ báo cho chúng ta biết mỗi nguy hiểm sắp xảy ra - báo hiệu cho chúng ta dựa vào Thiên Thiên Chúa và ở trong Người để đối đầu với nỗi sợ hãi - hãy nuốt chửng nó và chuyển sang việc tiếp theo. Chúng ta phải thay thế nỗi sợ hãi bằng sự tin cậy có chủ ý và yên nghỉ nơi Thiên Thiên Chúa, Đấng sống trong chúng ta, nhờ cậy Người để có được sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng. Vì vậy, nỗi sợ hãi còn khơi dậy một cách nữa trong đó Thiên Thiên Chúa được biểu lộ và mạc khải trong hành vi của chúng ta.

(Rm 12:1-2) Hầu hết chúng ta đều có một kho niềm tin chứa đầy rác rưởi. Chúng ta phải đổi mới tâm trí, loại bỏ những thứ rác rưởi và thay thế nó bằng những suy nghĩ về sự Hiện diện của Thiên Thiên Chúa. Người là Ánh Sáng của tôi, Đấng Cứu Rỗi của tôi, Đấng mà tôi phải kính sợ: vì Người sẽ ban cho tôi tất cả những gì tôi cần khi tôi tìm kiếm sự công chính của Người.

(Tv 42:1-11) Hãy tự nói với bản thân, nói với bản thân rằng Thiên Thiên Chúa là ai, diễn tập lại thực tại này và nỗi sợ hãi sẽ biến mất một cách đúng đắn. Vì lúc này, Thiên Thiên Chúa có thể được mạc khải trong tình huống.

(Tv 23; Tv 24; Tv 27; Tv 91; Đnl 28) Cảm xúc chỉ tuân theo những gì tôi nghĩ. Nếu nghĩ đến tuyệt vọng, thì tuyệt vọng sẽ ập đến, nếu nghĩ đến sợ hãi, thì điều tương tự cũng xảy ra nhiều hơn, v.v. Phải học biết sự thật về Thiên Thiên Chúa, rằng từ bên trong, tôi biết Người là sức mạnh của tôi, sự đầy đủ của tôi, sự khôn ngoan của tôi, rằng các thiên thần của Người đều ở quanh tôi! Chúng ta kiểm soát nỗi sợ hãi bằng cách tin vào sự thật nơi Thiên Thiên Chúa.

(Hr 13:20-21) Thiên Thiên Chúa luôn ở bên tôi, Người sẽ không bao giờ lìa bỏ hay bỏ rơi tôi. Thiên Thiên Chúa yêu tôi, chấp nhận tôi và chấp nhận tôi bất kể người khác nói gì hay nghĩ gì.

(Mt 5:43-44; 1Ga 2:9-10) Bất kể người khác làm hay không làm, hãy luôn ở trong trạng thái tha thứ những xúc phạm, phát triển trạng thái hòa giải vĩnh viễn. Hãy chọn yêu thương, phát triển khuynh hướng yêu thương này. Phải mất thời gian để ý tưởng này lớn lên và phát triển thành hình ảnh của Thiên Chúa Kitô bởi vì đó là điều Thiên Chúa Giêsu đã làm. Bản thiết kế chi tiết của chúng ta nói rằng chúng ta được tạo ra để yêu thương, nếu không thì cuộc sống sẽ không thành công.

(1Ga 3:17) Tình yêu là một hành động, được kích hoạt bởi cảm thương. Chúng ta không cần phải cầu nguyện về điều đó, chỉ cần làm điều đó! Không cần phải cầu xin sự giúp đỡ của Thiên Thiên Chúa, Thiên Chúa Thánh Thần đã ở trong chúng ta và lựa chọn của chúng ta là đáp lại đường lối Thiên Thiên Chúa để tình yêu của Người được thể hiện.

(Pl 4:13; 2Cr 12:7-9) Sợ hãi là một phần của cuộc sống. Chúng ta sẽ luôn sợ những thay đổi, những tình huống mới và cảm thức không thỏa đáng sẽ bao quanh mọi tình huống. Tất cả những điều này bộc lộ bản chất tạo vật của hữu thể tôi và nhắc nhở tôi rằng tôi không thể xử lý bất cứ điều gì bằng sức mạnh và trí tuệ của chính mình. Hãy vui mừng vì bạn không thể xử lý được vì trong mọi hoàn cảnh bạn dựa vào Thiên Thiên Chúa là sức mạnh của bạn, bạn càng ngày càng lớn lên trong Người.

(1 Cr1:30) Bằng đức tin chứ không phải bằng cảm xúc, hãy cầu cứu Thiên Thiên Chúa và cầu xin Người để các suy nghĩ của Người trở thành suy nghĩ của bạn, sức mạnh của Người trở thành sức mạnh của bạn, sự thỏa đáng của Người là sự thỏa đáng của bạn. Đây là điều được gọi là đời sống Kitô hữu bình thường.

(Cn 24:10; Cn 21:22) Với sự siêng năng và kiên trì, bạn có thể chiến thắng trong mọi tình huống và thay đổi mới mà cuộc sống mang lại. Kẻ thù sẽ thách thức sự phát triển của bạn. Hãy sử dụng những rào cản mà Người dựng lên như những cơ hội để củng cố đức tin của bạn cho đến khi bạn trở nên hoàn hảo và trọn vẹn, không thiếu thứ gì.

(Ga 14:21; Ga 16:33) Người sẽ hướng dẫn chúng ta vào những vùng lãnh thổ mới, những ý tưởng mới, những tình huống mới và những điều mặc khải mới. Hãy chờ đợi những cơ hội tuyệt vời để bộc lộ tiềm năng của bạn trong Thiên Chúa Kitô. Những lĩnh vực đáng sợ, Thiên Thiên Chúa đã ban nó cho chúng ta trong Thiên Chúa Kitô. Như với Môsê chỉ với cây gậy trong tay, hãy đi với bất cứ thứ gì bạn có trong tay và nhìn thấy những điều kỳ diệu.

(1Ga 1:9; 1Cr13:4-8a; Cl:12-14; 2Cr:14-15; Pl 4:6-9; 1Ga 4:18) Để đối phó với nỗi sợ hãi theo Kinh Thánh, bạn phải thú nhận nỗi sợ hãi ích kỷ của mình với Thiên Thiên Chúa và chu toàn trách nhiệm của mình trong tình yêu giống như Thiên Chúa Kitô bất kể cảm xúc của bạn là gì.

(Mt 6:33; Mt 25:26; Cn 16:9; Ep 5:15-17; Cl 3:23-24) Lo lắng là sự gian ác và lừa dối, cho thấy sự thiếu tin cậy nơi Thiên Thiên Chúa. Để vượt qua lo lắng, hãy lập kế hoạch hoàn thành nhiệm vụ ngày hôm nay và thực hiện từng nhiệm vụ một cách tận tâm như đối với Thiên Chúa.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

(Các câu Kinh thánh để nhớ: 1 Ga 4:18

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh 1Ga 4:18; Ga 16:33; Ga 15:5.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại Phần A.8, “Tự Do Khỏi Lo Âu”, hãy làm theo hướng dẫn để giải quyết bất cứ vấn đề nào bạn có thể gặp phải theo Kinh Thánh. Mong đợi và tìm kiếm những điều kỳ diệu.

Tham khảo: [24][Smith2].

Chương 5: Loạt bài chữa lành linh hồn

5.1. Sự hiện diện chữa lành

Viễn ảnh

(Ed 36:27; Ep 3:16,17) Trải nghiệm lời cầu nguyện này được ứng nghiệm trong cuộc sống của chúng ta (như được mô tả trong những câu này) là tìm thấy trung tâm thực sự của chúng ta, 'ngôi nhà bên trong'. Từ trung tâm này, chúng ta “ở” trong Thiên Chúa Kitô và Người ở trong chúng ta, cội rễ hữu thể của chúng ta.

Hy vọng

(Mt 6:14-15; Mt 5:23-24; 1 Ga 1:9; Hr 10:22) Rào cản ngăn chúng ta nhận ra 'trung tâm thực sự' của mình trong Thiên Chúa Kitô là việc chúng ta không thể tha thứ cho người khác cũng như nhận được sự tha thứ từ Thiên Thiên Chúa cho tội lỗi của chúng ta. Một lĩnh vực chính là mặc cảm tội lỗi và xấu hổ của chúng ta, cũng như việc không đạt được nhân đức biết chấp nhận bản thân trong Thiên Chúa Kitô. Máu Huyết của Thiên Chúa Kitô xóa sạch hoàn toàn quá khứ của chúng ta, khiến chúng ta hoàn toàn được chấp nhận trong Thiên Chúa Kitô.

(Pl 3:13-14) Người sống theo thái độ và cảm xúc bệnh hoạn và hư hỏng đối với bản thân đến mức nào thì họ sẽ không tìm thấy và sống đúng với trung tâm thực sự của họ. Chúng ta phải chết đi cho những quan niệm sai lầm và bản ngã ảo tưởng, nếu không chúng ta không thể ở trọn vẹn trong Thiên Chúa Kitô.

(Ga 14:20; Cl 1:27) Thiên Chúa Kitô ngự xuống với chúng ta và vào trong chúng ta. Người nhập thể cho chúng ta. Chúng ta được ngự cư trong Thiên Thiên Chúa, Đấng ở trên chúng ta, trước khi Người ở trong chúng ta và ở dưới chúng ta.

(Gc 4:8; Hr 10:22) Chúng ta ngưỡng vọng Thiên Thiên Chúa là Đấng khác và có quyền tối cao trên tất cả. Cảm ơn Thiên Thiên Chúa vì Thánh Thần của Thiên Chúa Kitô ở trong chúng ta, cứu rỗi chúng ta, thánh hóa chúng ta, liên kết chúng ta với Người.

Thay đổi

(Pl 2:12-13) Bằng cách thực hành sự Hiện diện của Người ở bên trong, con người và Thiên Thiên Chúa cùng làm việc với nhau. Thiên Thiên Chúa sẽ không làm những gì bạn có thể làm, nghĩa là quyết định. Tại thời điểm bạn quyết định, chính Thiên Thiên Chúa là người thực hiện việc đó. Tính thụ động là chờ đợi Thiên Thiên Chúa xử lý tội lỗi khi nó đã được giải quyết trên thập giá. Công việc của tôi bây giờ là hợp nhất ý chí của tôi với ý chí của Người và để cho sự công chính tuôn chảy.

(1Cr 12:7-11) Các ân sủng của Thiên Chúa Thánh Thần là bản chất của sự biểu hiện của Thiên Thiên Chúa. Bằng cách thực hành sự Hiện diện của Thiên Chúa Kitô, chúng ta đặt nền

tặng cho sự hiểu biết và chuyển động các ân sủng Thiên Chúa Thánh Thần.

(Mt 5:23-24) Các ân sủng chữa lành của Thiên Chúa Thánh Thần có thể gặp phải hai rào cản lớn đối với sự trọn vẹn: không tha thứ cho người khác và không nhận được sự tha thứ. Đức tin, kiến thức, tình yêu thương, tư cách đạo đức, lòng can đảm, hy vọng, cầu nguyện, tất cả đều liên quan đến Thiên Chúa Kitô ở trong chúng ta. Tha thứ và được tha thứ, hàng ngày gột rửa mọi khinh miệt và oán giận giữ cho sự kết hợp của chúng ta với Thiên Chúa Kitô được nguyên vẹn và cho phép ân sủng tự do tuôn chảy.

(Gr 17:9-10) Trong chúng ta có đủ loại tâm lòng: tan vỡ, đau buồn, chán nản, kiêu ngạo, độc ác, run rẩy, hai mặt, xảo quyệt, ngang ngược, buồn bã, kiêu căng, bần khổ, nặng nề, ghen tị, đố kỵ, gian ác, lừa dối, cứng rắn, mưu mô, nhẫn tâm và vân vân. Nhưng Thiên Chúa Kitô ở trong chúng ta chiếu sáng qua chúng ta, làm cho tâm trí chúng ta cũng như tình cảm, ý chí, trí tuệ, khả năng và thể xác của chúng ta được thánh hóa. Người hoàn thiện chúng ta và chúng ta trở nên: sẵn sàng, hoàn hảo, dịu dàng, mềm mại, trong sạch, ngay thẳng, khôn ngoan trong sạch, vui vẻ, nhu mì và khiêm tốn, trung thực và tốt bụng, độc thân, chân thật, nhân ái và biết ơn, v.v.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Cl 2:11-12

Việc sùng kính: Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh về Mt. 5:23-26

Cởi bỏ/Mặc vào: Liệt kê bất cứ xung đột và tranh chấp giữa các cá nhân. Chuẩn bị một danh sách thất bại và lập kế hoạch giải quyết và hòa giải bằng cột 1-4 của Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

Tham khảo: Xem [19][Payne1] để đọc thêm.

5.2. Biến đổi bản ngã tự nhiên

(St 1:26-28,31; St 2:3,7; 1 Cr 15:47) Con người được tạo ra trước khi tội lỗi xâm nhập, và con người được tạo ra từ bụi đất và thần tính, bản chất cơ bản của con người. Được làm từ bụi đất là vinh quang của con người vì trong đó con người biểu lộ hình ảnh của Thiên Thiên Chúa. Tội lỗi không ở trong 'vật chất', nó chưa bao giờ được gieo trồng. Tội lỗi không phải là một phần bản chất con người như Thiên Thiên Chúa đã thiết kế. Tội lỗi không phải là một “bệnh tật”, mà là sự nổi loạn chống lại Thiên Thiên Chúa.

Trong Ga 6:56-58, Thiên Chúa Giêsu nói rằng chúng ta nên để cho chính các tiểu thể trong máu, mọi dây thần kinh và tế bào của xác thịt chúng ta biểu lộ sự sống mới đã được tạo dựng trong chúng ta. Và để hoàn thành điều mà Adam đầu tiên đã không làm được, đó là biến đổi điều tự nhiên thành điều thiêng liêng thông qua sự vâng phục.

Hy vọng

(1 Cr 6:19-20) Đền thờ của chúng ta là đền thờ xác thịt, không phải đền thờ thiêng liêng. Nhưng được tái sinh và được đồng hóa với cái chết của Thiên Chúa Kitô, chúng ta bày tỏ sự sống của Người trong xác thịt từ sinh của mình. Sự sống của Con Thiên Thiên Chúa được sinh ra trong chúng ta; do đó, sự hoàn hảo của cuộc sống đó giúp chúng ta không những biết được ý muốn của Thiên Thiên Chúa mà còn có thể thực hiện ý muốn của Người trong thân xác từ sinh của mình.

(Xh 33:20; Rm 6:23; Ep 2:1) Chúng ta phải chết không phải vì chúng ta là sinh vật hữu hạn mà vì tội lỗi. Bất cứ khi nào chúng ta chạm đến tội lỗi thì kết quả là sự chết. Không ai có thể nhìn thấy Thiên Thiên Chúa mà còn sống, nhưng chúng ta nhìn thấy Thiên Thiên Chúa mà còn sống, nhưng chỉ bằng cách trải qua cái chết. Khi chúng ta được tái sinh, chúng ta cũng trải nghiệm sự chết. Để được tái sinh, chúng ta phải chết - chết để khẳng định quyền của mình đối với chính mình. Khi làm như vậy, chúng ta nhận được món quà sự sống vĩnh cửu, đó là “món quà của Thiên Thiên Chúa trong Thiên Chúa Giêsu Kitô, Thiên Chúa chúng ta”.

(St 3:12-15) Adam và Evà không tự trách mình, cả hai đều trốn tránh sự thật đạo đức. Họ thừa nhận nhưng không thú nhận. Hoặc chúng ta từ chối việc nói rằng mình đã phạm tội hoặc chúng ta thừa nhận mình đã phạm tội và từ chối để Thiên Thiên Chúa cứu chúng ta.

(Rm 16:20; Gc 4:6-8; 1Ga 1:9; St 3:15) Bất cứ khi nào sự cáo tội lỗi xảy đến, chúng ta phải lôi nó ra ánh sáng và thú nhận nó. Khi chúng ta nhận ra sự xấu hổ của tội lỗi và chấp nhận sự tha thứ của Thiên Thiên Chúa, năng lực bên trong sẽ thay thế năng lực đã tiêu tốn cho tội lỗi. Năng lực đó được phục hồi trong “hoa trái của sự sám hối”. Con người phải đối phó với Satan vì con người phải chịu trách nhiệm về việc mình bước vào thế giới này. Chính con người, nhờ sự cứu chuộc, sẽ chiến thắng Satan. Và làm điều đó thể hiện sự ứng nghiệm trọn vẹn lời tiên tri của Người về con rắn.

(St 6:5; Gr 17:9; Mt 15:19; 1Cr 2:9-16; Ep 4:22-24) Bất cứ khi nào chúng ta chọn coi thường Thiên Thiên Chúa, chúng ta đang hành động vì sự sa đọa của mình. Chúng ta không bao giờ có thể dựa vào giả định rằng bây giờ tôi đã được cứu và được thánh hóa, tất cả những gì tôi chọn và nghĩ đều chắc chắn là đúng. Không hề như vậy. Nếu những lựa chọn và suy nghĩ của chúng ta không xuất phát từ sự nhìn nhận Thiên Thiên Chúa rõ ràng, thì chúng ta sẽ sa đọa cho dù kinh nghiệm tâm linh của chúng ta có ra sao đi nữa.

Chúng ta biến đổi điều tự nhiên thành điều thiêng liêng bằng cách cởi bỏ và mặc vào hàng ngày: suy gẫm lời Thiên Chúa, học nghệ thuật suy gẫm Kinh thánh, biết tâm trí của Thiên Chúa Kitô và “nắm bắt mọi sự” từ quan điểm tâm linh của Người.

Thay đổi

(St 6:8-9; 2 Pr 1:2-8) Điều duy nhất cản trở ân sủng và ân huệ của Thiên Thiên Chúa là tội lỗi và sự gian ác của chúng ta. Bước đi với Thiên Thiên Chúa như Nôê là ‘sự thử thách’ của đức tin. Giống như Nôê, phẩm chất tâm linh chỉ được phát triển bằng cách luôn trung thành với đặc tính của Thiên Thiên Chúa, bất kể thử thách đức tin mang lại điều gì. Như với Gióp và

Nô-ê, trận lụt và sự hủy diệt của loài người. Thiên Thiên Chúa với lòng thương xót vô biên của Người cứu chúng ta bằng sự phán xét của Người.

Đó không phải là sự phán xét khai mở ơn cứu rỗi, mà sự phán xét chính là ơn cứu rỗi - với các quốc gia và với loài người. Sự sống tự nhiên là vô đạo đức và không thiêng liêng. Nó được phiên dịch sang thiêng liêng bằng sự vâng lời. Chúng ta phải thêm vào cuộc sống của mình tất cả ý nghĩa của tính cách đó. Không ai sinh ra, một cách tự nhiên hay siêu nhiên, đã có tính cách đó, nó phải được phát triển. Chúng ta cũng không sinh ra đã có thói quen. Chúng ta phải hình thành những thói quen hợp lòng Thiên Thiên Chúa trên nền tảng sự sống mới mà Thiên Thiên Chúa đã đặt bên trong chúng ta.

(St 7:17,19,23-24; St 8:10,15,18; St 9:8; Lc 21:19; Gc 1:2-4) Kiểm tra các bản năng, xung động, phản ứng với thị giác, giác quan và hoàn cảnh. Nhưng hãy giữ vững giao ước của Thiên Thiên Chúa, những lời hứa của Người bằng đức tin, bằng Lời Thiên Chúa và Thánh Thần. Nô-ê thể hiện sự khiêm nhường và kiên nhẫn. Kiên nhẫn không giống như chịu đựng, vì trái tim chịu đựng thường kiên nhẫn, trong khi trái tim kiên nhẫn nhìn thấy bằng trực giác và hoàn toàn tin tưởng chờ đợi thời điểm của Thiên Chúa. Nô-ê chờ đợi thời điểm Thiên Chúa rời tàu. Khi Người đến là vấn đề thờ ơ. Điều quan trọng là chúng ta bước đi với Người trong khi chờ đợi.

(St 2:2-3; St 9:6-12; Pl 2:12-13) Mọi phước hạnh lớn lao của Thiên Thiên Chúa đã hoàn tất và trọn vẹn, nhưng chúng không thể thuộc về chúng ta cho đến khi chúng ta bước vào mối quan hệ với Người trên cơ sở ơn cứu rỗi của Người. Chờ đợi Thiên Thiên Chúa làm điều gì đó trong chúng ta có nghĩa là chúng ta không có niềm tin vào Người. Chúng ta phải ra khỏi chính mình để bước vào giao ước của Thiên Thiên Chúa, giống như Thiên Thiên Chúa đã bước ra khỏi chính Người để bước vào giao ước của Người với con người.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: 2 Cr. 5:16-17; 1Pr. 4:1-2

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh cho câu Lc 21:19; Ep. 4:26,29.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy tự đánh giá bản thân bằng những câu sau đây và lưu ý những lĩnh vực mà bạn đã thất bại trong việc biến đổi bản chất tự nhiên sang tâm linh. Lập kế hoạch bằng cách làm việc thông qua Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”, Phần A.2, “Danh sách Nghĩ và Làm”, Phần A.8, “Không lo lắng” và/hoặc Phần A.9, “Kế hoạch Dự phòng” để trở nên giống hình ảnh của Thiên Chúa Kitô (Ep 4:25-32; Rm 12:9-21; Cl 3:1-17). Đây là một cam kết trọn đời.

Tham khảo: [7][Chambers1]

5.3. Điều gì làm một người đàn ông thành người đàn ông

Viễn ảnh

(St 1:1-2; St 1:26-28; St 2:19-20; St 3:1-6) Khi Thiên Chúa phán, Người phán về những gì lộn xộn để tạo ra trật tự và hòa hợp. Tương tự như vậy, được tạo dựng theo hình ảnh Thiên Chúa, con người được trao quyền để nói với tạo vật, cai trị và thống trị, sinh sôi nảy nở, làm đầy và khuất phục. Vì vậy, khi cuộc sống hỗn loạn, con người phải lên tiếng, nói điều gì đó, làm điều gì đó, can dự vào. Nếu con người im lặng như Adam trong vườn (St 3:6), thì người đó đang phạm tội. Vì vậy, làm người là phải như Thiên Chúa, bằng lời nói và việc làm, bằng cách dẫn thân bằng xúc cảm để thiết lập Vương quốc của Thiên Chúa và ý muốn của Người trên trái đất.

Hy vọng

(Mt 22:36-40; Lc 9:23-24; Rm 7:5; Ep 5:25; Cn 3:5-7; Cn 4:20-25) Mục đích của Thiên Chúa dành cho chúng ta là yêu thương người khác, xây dựng các mối quan hệ, hòa nhập vào cuộc sống của người khác và giúp họ hướng tới Thiên Chúa. Giống như trong hôn nhân, các mối quan hệ có thể lộn xộn. Chồng cần tiến về phía vợ để xây dựng mối quan hệ với nàng. Trong quá trình đó, nàng có thể đấu tranh, từ chối, kháng cự, thất vọng, không đáp lại. Đây là nơi xuất hiện sự hy sinh, sẵn sàng chịu tổn thương và bị từ chối trong quá trình tiến về phía vợ. Điều này đang bước vào sự hỗn loạn và mâu thuẫn của các mối quan hệ.

Tương tự như vậy với người vợ là người bổ sung, khuyến khích và xây dựng người chồng để hoàn thành vai trò lãnh đạo gia đình.

Như Chúa Kitô đã bị từ chối và bị đóng đinh, chúng ta cũng tiến hành để cứu những gì đang bị hư mất. Cái tôi trực tiếp đối đầu với những cái bên ngoài của cuộc sống, phải chết cho bản năng tự bảo tồn, sợ thất bại, rút lui và im lặng chờ đợi sự chắc chắn. Tại thời điểm này, nó phải kêu cầu Thiên Chúa, giữ im lặng trước sự hiện diện của Người, và Người sẽ hành động và phán qua con người để đưa sự hiện diện của Người vào tình huống và sự phục hồi bắt đầu.

(St 1:28; St 18:19; Đnl 11:19-20; Đnl 13:4; Tv 103:17-21; Mt. 6:24; Ep. 6:6-7) Con người phải đi chuyển vào những gì không chắc chắn vì đó là chức năng và mục đích của họ trong cuộc sống, để tạo ra trật tự và hòa hợp. Nhiệm vụ của con người là sinh sôi nảy nở, gieo hạt giống trưởng thành, bổ sung, cai trị và thống trị. Nhưng con người phải khởi xướng, phải lựa chọn tiến về phía trước. Vào thời điểm họ đi chuyển, Thiên Chúa sẽ cung cấp sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng để hoàn thành nhiệm vụ trước mắt.

Cuộc sống chỉ là một trong những điều mâu thuẫn và không chắc chắn, chẳng hạn như: lấy ai, làm công việc gì, mua nhà nào, cách đối phó với những người khó chịu hoặc khó chịu, cách kỷ luật con cái, cách yêu thương vợ chồng, v.v. câu trả lời nằm ở việc bước đầu tiên hướng về phía trước, sau đó nương cậy vào Thiên Chúa, và khi đối diện với sự hỗn loạn, hãy cầu xin Thiên Chúa xem phải làm gì, hãy làm điều Thiên Chúa chỉ và tin cậy Thiên Chúa về kết quả.

Thay đổi

(St 1:2; St 3:6; Mt 22:36-39; Ep 4:25-32) Thiên Chúa đi vào sự hỗn loạn và bóng tối và tạo ra sự sống và trật tự bằng lời phán. Xu hướng tự nhiên của con người là trốn tránh bóng tối, tránh những tình huống lộn xộn bằng cách khép kín cảm xúc, rút lui và làm việc khác, đặt gánh nặng lên người khác. Thiên Chúa tạo dựng chúng ta để bước vào cuộc sống, thiết lập trật tự và hòa hợp, yêu thương người lân cận, xây dựng các mối quan hệ, hòa nhập vào cuộc sống của người khác và đưa họ đến với Thiên Chúa.

(St 4:7; Gs 1:2-9; Cn 3:5-6; Is 55:8-9; Mt 20:25-28; Gc 4:6-8) Chúng ta ghét sự hỗn loạn và bất ổn, chúng ta muốn sự chắc chắn trong cuộc sống. Làm theo lời dạy của Thiên Chúa là thách thức và chạy ngược lại xu hướng của hệ thống thế giới do kẻ thù dàn dựng để tiêu diệt con người.

Chúng ta có xu hướng né tránh thử thách bằng cách phớt lờ vấn đề, né tránh hoàn cảnh và cống hiến sức lực cho những việc mình có thể quản lý, đặt trách nhiệm lên người khác, trở nên giáo điều để che đậy nỗi sợ hãi hoặc làm mờ đi cảm giác kém cỏi của mình bằng rượu chè, ma túy, nội dung khiêu dâm, vân vân.

(Ga 15:5-7) Hãy nhận ra và chấp nhận xu hướng tránh đôi đầu này. Bạn không thể xử lý cuộc sống một mình. Hãy ở trong Thiên Chúa, và Thiên Chúa ở trong bạn và qua bạn, để bạn có thể nói lời lẽ sự thật, từ đó tạo ra trật tự và sự hài hòa thoát khỏi sự hỗn loạn và bóng tối.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

Cởi bỏ/Mặc vào: Với tư cách là người đứng đầu tinh thần của gia đình, con người chịu trách nhiệm về phần mình trong việc thiết lập Vương quốc của Thiên Chúa và ý muốn của Người trên mặt đất. Xem lại các lĩnh vực trách nhiệm của bạn. Bạn có đang mở rộng Vương quốc của Thiên Chúa với tư cách là người chồng, người cha và người lãnh đạo ở nơi làm việc, cộng đồng, nhà thờ, các mối quan tâm xã hội, chính trị, v.v. Để hiểu rõ hơn về các lĩnh vực cần giải quyết, hãy liệt kê những thất bại của bạn. Xem lại Phần 12.12, “Người chồng và người cha tối đa” và Chương 12, Củng cố loạt bài Hôn nhân của bạn.

Ghi chú:

(Cn 14:12) Đừng cầu xin ý muốn hoặc vấn đề của bạn với Thiên Chúa, hãy cầu xin những lời Thiên Chúa xử lý tình huống trở lại với Người, hãy đợi cho đến khi ý muốn của Người trở thành ý muốn của bạn. Từ điều này bạn sẽ nhận được sức mạnh để làm (sức mạnh, khả năng, sự khôn ngoan), và sự cung cấp của Người sẽ theo sau. Vì vậy, lời cầu nguyện, sức mạnh, lương thực là phương tiện để thiết lập vương quốc của Thiên Chúa và ý muốn của Người (sự công chính và công lý) trên trái đất.

Khi người vợ, người phụ nữ, thực hiện sáng kiến trong vai trò tương ứng của mình để tạo ra trật tự và hòa hợp giữa sự hỗn loạn, chẳng hạn như bổ túc chồng mình hoặc đáp ứng một nhu cầu chưa được đáp ứng, nàng cũng sử dụng các thuộc tính nam tính vốn có trong màu nhiệm nữ tính. Vì vậy, người phụ nữ được chia sẻ bình đẳng trong quá trình sáng tạo.

Tham khảo: [16][Mack2]

5.4. Nhu cầu của con người

Tâm lý học thế gian

Quan điểm của thế gian về con người là con người là trung tâm, nhu cầu cá nhân của con người là nền tảng cho các vấn đề của con người.

- Những vấn đề bản thân của con người đều xuất phát từ nhu cầu của họ.

Viễn ảnh

Con người không được coi mình là đáng giá, bởi vì nhu cầu cơ bản của họ là để Thiên Chúa coi con người là đáng giá.

(1 Cr 4:3-4)

1. Không phải là vấn đề tự đánh giá. Điều này một mặt dẫn đến sự kiêu ngạo, khoe khoang, tự mãn. Mặt khác, dẫn đến lòng tự trọng thấp, trầm cảm, đổ ky, v.v.
2. Cũng không phải là vấn đề người khác đánh giá chúng ta, mong muốn được chấp thuận và chấp nhận.
3. Đó là vấn đề Thiên Chúa đánh giá, đây là mấu chốt. Không quan trọng tôi nghĩ gì hay người khác nghĩ gì, nhưng quan trọng là Thiên Chúa nghĩ gì.

Chìa khóa: Hãy quên đi bản thân và nhìn lên Thiên Chúa.

Con người bị ràng buộc vào Thiên Chúa, giải trình trước Thiên Chúa, có chính hữu thể của mình trong Thiên Chúa, được Thiên Chúa nâng đỡ, được Thiên Chúa ban cho những ơn phúc, được Thiên Chúa làm cho sống động, con người được Thiên Chúa cứu vớt, cứu chuộc và phán xét. Vì vậy, chúng ta không được bắt đầu từ con người; nhưng bắt đầu với Thiên Chúa. Sự mất giá trị của con người là do tội lỗi. Vì vậy, tội lỗi phải được xử lý trên hết mọi nhân tố khác.

- Sự sáng tạo : (St 1:26-28) Thiên Chúa sáng tạo con người theo hình ảnh Người, vì vậy con người có giá trị và ý nghĩa to lớn đối với Thiên Chúa. Con người được trao mọi quyền lực và trí tuệ cần thiết để điều hành trái đất này. Tất cả những gì con người cần làm là tuân theo.
- Tội lỗi : Tội lỗi làm cho con người trở nên vô dụng và hư không. Con người được tạo ra không hề thiếu sót gì, được tạo ra một cách có ý nghĩa và an toàn. Thiên Chúa tạo dựng con người để có mối quan hệ đạo đức và luân lý cũng như chịu trách nhiệm giải trình trước Thiên Chúa.

• Vấn đề : Vấn đề của con người bắt nguồn từ những mong muốn và ham muốn tội lỗi, chứ không phải từ nhu cầu không được đáp ứng. Con người muốn sự bất tử, sự cứu rỗi, sự tự do khỏi tội lỗi; muốn ý nghĩa và sự viên mãn, hạnh phúc, giàu có, cảm giác hoàn hảo, giá trị bản thân: muốn là Thiên Chúa mà không cần Thiên Chúa.

(Mt 6:33; Ga 14:21,27)

Thiên Chúa ban cho chúng ta tất cả những gì chúng ta cần như một sản phẩm phụ. Tất cả những gì chúng ta cần làm là vâng lời: sống bằng tình yêu, sống bằng đức tin và đặt Lời Thiên Chúa lên hàng đầu trong cuộc đời mình.

• Sự bất an và tâm thương: Điều này là do tội lỗi vì chính tội lỗi khiến người ta cảm thấy mình không xứng đáng. Hậu quả của tội lỗi là tất cả những điều tiêu cực của cuộc sống: hình ảnh kém cỏi, bất ổn, trầm cảm, đổ kỵ, giận dữ, thất vọng, v.v. Điều một người cần là vương quốc của Thiên Chúa và sự công chính của Người. Đây là điều làm cho một người cảm thấy xứng đáng trước mặt Thiên Chúa. Con người cần một sự vâng phục mới, một tâm trí đổi mới. Thiên Chúa luôn ở đó, sẵn sàng đáp ứng mọi nhu cầu của chúng ta. Người không bao giờ để lại một chân không.

• Tin Mừng: Tin Mừng không được ban cho chúng ta để đáp ứng một số nhu cầu chưa được đáp ứng. Tin Mừng đáp ứng nhu cầu của con người về vấn đề tội lỗi của mình. Vì vậy, quan điểm của Kinh thánh về con người là con người bắt đầu với Thiên Chúa, bị ràng buộc vào Thiên Chúa, giải trình trước Người. Thiên Chúa sẽ lo liệu những nhu cầu của họ.

Vì vậy, tận đáy lòng con người là vấn đề tội lỗi chứ không phải một nhu cầu nào đó chưa được đáp ứng. Khi họ trách nhiệm giải trình trước Thiên Chúa qua máu huyết thập giá, Thiên Chúa sẽ đáp ứng mọi nhu cầu của họ.

Bảy yếu tố tạo nên hình ảnh lành mạnh về mình

1. (Ep 1:4) Biết rằng tôi có giá trị cố hữu. Thiên Chúa đã chọn tôi trước khi tạo thành trái đất. Tôi không cần phải trình diễn để có được giá trị hoặc cảm thức có giá trị này.

2. (Rm 8:13-17) Biết rằng tôi được an toàn, thuộc về tôi. Tôi là công dân của thiên đàng và được nhận vào gia đình của Thiên Chúa.

3. (Cl 2:9-10) Biết rằng tôi ở trong Chúa Kitô, rằng tôi trọn vẹn trong Người. Tôi không cần phải hoàn thiện bản thân mình hoặc nỗ lực hướng tới nó. Tôi di chuyển từ nguồn khôn ngoan bên trong mình, thực hiện và hoàn thành những gì Thiên Chúa đã lên kế hoạch cho cuộc đời tôi trên trái đất này.

4. (2 Cr 5:17-21) Biết cảm thức về mục đích, lý do sống. Thiên Chúa sai tôi giống như Người đã sai Con của Người làm đại sứ cho Chúa Kitô trên mặt đất, để hòa giải người khác với chính Người.

5. (Rm 5:17) Biết sự tự tin bản thân rằng khi tôi bước đi trong Thiên Chúa Thánh Thần, được

Thiên Chúa Thánh Thần kiểm soát, tôi cai trị trong cuộc sống qua sự công chính. Khi tôi đứng vững, ma quỷ phải rời đi.

6. (Pl. 4:13) Biết cảm thức được tăng sức lực. Nhận ra rằng tôi không bao giờ có thể thất bại trong bất cứ điều gì tôi đảm nhận. Tất cả những gì tôi cần làm là vâng lời Thiên Chúa. Sức mạnh của Người đã đưa tôi đến một kết thúc thành công.

7. (Rm 8:37-39) Biết năng quyền khi tôi mặc lấy Chúa Kitô, tôi công bố sự chiến thắng của thập giá trong mọi nỗ lực.

Tập chú của thế giới: Suy nghĩ tích cực, suy nghĩ theo cách của bạn bằng sức mạnh ý chí. Điều này bị giới hạn ở thể chất và các giác quan của cơ thể dẫn đến sự tự tôn cao.

Quan điểm của Thiên Chúa: Hãy suy nghĩ sự thật của Thiên Chúa. Thiên Chúa Thánh Thần là quyền lực hoàn thành qua con người bề trong ra con người bề ngoài.

Vì vậy, hãy nhìn nhận bản thân bằng con mắt của Thiên Chúa, bằng những khái niệm, ý tưởng của Người. Người đã tạo dựng tôi theo hình ảnh của Người, ban cho tôi Thiên Chúa Thánh Thần, ban cho tôi những ân tứ và tài năng. Người ban cho tôi sức mạnh để làm những gì Người đã làm và muốn tôi làm (Rm 12:12-13; Pl 2:12-13).

Công việc của tôi bây giờ là tối đa hóa những gì Thiên Chúa đã ban cho tôi và điều đó bằng cách đơn giản vâng lời Người. Mọi nhu cầu của tôi sẽ được đáp ứng như một sản phẩm phụ (Mt 6:33).

5.5. Chữa lành linh hồn

Viễn ảnh

(Lc 9:23-24; Rm 6:11; Ep 4:22-24; Hr 5:14-15; Gc 1:17) Sự hiện diện của cái tôi, cái tôi chủ quan, bản chất cũ, cái tôi giả dối của vô thức hư ảo, tồn tại bằng cảm xúc, bụi đất. Cái tôi giả tạo này luôn hiện diện để thay thế cho thực tại sống bằng cái tôi đích thực, cái tôi kết hợp với Thiên Chúa Thánh Thần. Cái tôi cũ quan tâm đến sự sống còn của chính nó, để đáp ứng nhu cầu bản ngã của nó bằng những thứ bên ngoài và trải nghiệm cuộc sống - một sự phụ thuộc đồng thời được áp ủ bởi thể gian, xác thịt và ma quỷ.

Thực hành cái chết của cái tôi ích kỷ này là nâng tầm nhìn của linh hồn chúng ta từ mặt phẳng nằm ngang của trái đất lên mặt phẳng siêu việt của thế giới khác. Đây là sự khôn ngoan từ Thần Khí Thiên Chúa ngự xuống chúng ta theo kiểu mẫu Nhập Thể. Chúa Kitô từ trên xuống, Thiên Chúa Thánh Thần được đổ xuống từ trên cao, sự tái sinh là từ trên cao: mọi kinh nghiệm về sự Hiện diện của Thiên Chúa đều từ trời xuống với chúng ta dưới dạng lời nói và thần khí.

Hy vọng

(Tv 107:20; Cv 17:28; Gl 2:20; Cl 1:10-11; Cl 1:27) Chữa lành linh hồn là một quá trình tách

biệt cái tôi giả dối khỏi cái tôi thật. Chúa Kitô ở với chúng ta dù chúng ta có nắm được Người hay không. Sự Hiện Diện của Người là một thực tại cụ thể nhưng phi vật chất, và cần có sự kiên trì liên tục để thực hành Sự Hiện Diện của Người trong các thực tại của cuộc sống hàng ngày. Thực hành sự hiện diện của Người không phải là một “phương pháp” mà là một “Con Người”. Chúng ta không còn tìm kiếm những dấu hiệu hay bằng chứng giác quan mà thay vào đó là tìm kiếm niềm vui trong Người. Chúng ta thực hành sự hiện diện của Người khi chúng ta đọc Kinh thánh, khi chúng ta cầu nguyện, khi chúng ta bước đi, khi chúng ta thực hiện các bổn phận ở nhà, tại nơi làm việc, ở nhà thờ và bất cứ nơi nào chúng ta ở và tương tác với người khác: làm cho người khác biết đến Người thông qua chúng ta.

(Tv 95:7; Cv 17:11-12; Mt 4:4; 2Tm 3:15) Khi bạn lắng nghe lời Người và bước đi theo lời Người, quá trình chữa lành sẽ diễn ra liên tục. Nguyên tắc đầu tiên trong việc lắng nghe Thiên Chúa là đưa những bản văn thánh thiêng vào tinh thần và linh hồn chúng ta bằng cách suy niệm một cách cầu nguyện về chúng. Qua đó, lời Người ‘ở trong chúng ta’ và lời ấy bùng cháy bên trong, làm cho ý muốn của chúng ta nên một với ý muốn của Người, nhờ đó chúng ta bắt đầu nắm bắt được chiều sâu tình yêu của Người (Ep 3:18-19).

Thay đổi

(Cl. 3:5-15; 2Tm. 2:19-26) Người ta phải tách biệt khỏi ‘con người cũ’, tội lỗi, loạn thần kinh, bệnh hoạn, và không còn tự xác định mình bằng tội lỗi, chứng loạn thần kinh của chúng ta và những thiếu thốn của chúng ta: nhưng nhờ Người mà sự sống chữa lành của Người thanh tẩy và ngự trong chúng ta.

(Gr 2:13; Rm 6:12-14) Đừng tìm cách xoa dịu cảm xúc của mình bằng cách nhìn qua người khác, của cải hoặc địa vị, để thỏa mãn cảm giác được chấp nhận và tán thành. Hãy đặt tất cả những điều này dưới chân Thiên Chúa Giê-su: sự sa đọa của cơn thịnh nộ và dục vọng, hay sự tước đoạt lòng trung thành, lo lắng, trống rỗng, cưỡng bức, nghiện ngập và sợ hãi. Hãy thừa nhận tất cả những tội lỗi này, chịu trách nhiệm về chúng, sau đó thảo luận chúng trong lời cầu nguyện, trong cuộc trò chuyện với Thiên Chúa. Hãy lắng nghe, và bạn sẽ nhận được sự hướng dẫn và lời nói phá vỡ mọi ràng buộc.

(Is 10:27; Mc 11:22-26; Mt 5:36-37; 1Ga 1:7) Chúng ta không tin tưởng vào nhân cách của mình bằng cách thề thốt, cam kết làm bất cứ điều gì. Thay vì tin cậy vào sự tin cậy của chính mình, chúng ta phải tin cậy vào Thiên Chúa. Chúng ta phải phó thác mình cho Thiên Chúa và rửa tay khỏi các hậu quả, khiến bản thân không còn khả năng quan tâm đến lợi ích cá nhân. Đức tin không phải là phương tiện để chúng ta chiếm lấy Thiên Chúa cho riêng mình vì những mục đích riêng của chúng ta; đức tin là món quà của Thiên Chúa qua đó Người bày tỏ mục đích của Người qua chúng ta. Đó là niềm tin vào Thiên Chúa, không phải vào chính chúng ta.

(Mt 5:48; Rm 12:1-2; Rm 8:1-2; 2Cr 5:17,21; Ep 4:22-24) Phép cắt bì hay sự thánh hóa mà nó tượng trưng là quyết định cắt bỏ mọi thói sùng bái bản thân và phó thác hoàn toàn cho Thiên Chúa. Bản chất cũ và bản chất mới phải trở thành một. Cái cũ phải được biến thành bản chất cao quý khi Thiên Chúa đến. Tâm hướng mới là tâm hướng trong đó Thiên Chúa là tất cả.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Cl 2:10-11

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh cho những câu được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy cầu xin Thiên Chúa giúp đỡ trong việc nhận ra và phá bỏ những khuôn mẫu mà bạn đang tìm kiếm Thiên Chúa để hoàn thành các mục đích của mình (tự thờ hình tượng) thay vì để Thiên Chúa sử dụng bạn cho mục đích của Người. Áp-ra-ham phải mất hơn hai mươi năm để chuyển từ việc tin cậy vào bản thân đến việc coi Thiên Chúa là tất cả (Hr 5:14).

Tham khảo: [7][Chambers1]

Đính kèm: Suy gẫm về Mười Điều Răn Mt. 22:37-40

Hãy tinh luyện tâm hồn bạn bằng cách suy gẫm Mười Điều Răn, một điều răn mỗi ngày trong mười ngày hoặc trong bất cứ khoảng thời gian nào. Hãy liệt kê những lĩnh vực mà thế gian, xác thịt và ma quỷ chiếm ưu thế hơn Sự Hiện Diện của Thiên Chúa trong cuộc đời bạn. Hãy liệt kê những tội lỗi này, thú nhận, ăn năn và bắt đầu lại cuộc sống trong những lĩnh vực này. Để hỗ trợ về vấn đề này, đây là một số ý tưởng để bạn xem xét:

1. NGƯỜI KHÔNG CÓ THIÊN CHÚA NÀO KHÁC NGOÀI TA RA. “Bất cứ hành vi phạm tội nào chống lại ‘bất cứ ai’ trong Mười Điều Răn của Thiên Chúa hoặc bất cứ sự thờ phượng sai trái nào, đều là hành vi phạm tội có chủ ý chống lại Thiên Chúa và Điều răn Đầu tiên của Người.”

2. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC LÀM BẤT CỨ HÌNH ẢNH NÀO CHO NGƯỜI. “Chúng ta phải mang mọi ý nghĩ vào việc buộc phải vâng phục Chúa Kitô. 'Trừ khi trí tưởng tượng của chúng ta tràn ngập Sự Hiện diện của Người, Lời của Người, chúng ta sẽ ngầm định có những hình ảnh nhỏ hơn', và từ việc này, các hình ảnh xa lạ có thể phát triển.”

3. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC KÊU TÊN THIÊN CHÚA THIÊN CHÚA VÔ CỐ. “Chúng ta phải phải là muối và ánh sáng, dần dần lớn lên và trưởng thành theo hình ảnh của Chúa Kitô, nếu không thì lời nói và bước đi của chúng ta đều vô ích”.

4. HÃY NHỚ NGÀY SA-BÁT, GIỮ CHO NÓ THÁNH THIỆN. “Mỗi ngày đều thuộc về Thiên Chúa. Với tư cách là đại diện của Người trên trái đất, chúng ta phải ăn mặc, hành động và tham gia theo cách phản ánh sự Hiện diện của Người.”

5. NGƯỜI HÃY TÔN TRỌNG CHA VÀ MẸ NGƯỜI. “Chúng ta phải tôn vinh chức vụ và thẩm quyền được Thiên Chúa phong truyền cho cha mẹ, cho các cơ quan dân sự và giới hữu trách.”

6. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC GIẾT NGƯỜI. “Việc giết người có thể được thực hiện thông qua sự ghen tị, non nớt, ích kỷ, phù phiếm, tự hào sai lạc, khiếm nhã, thờ ơ, thiếu tình cảm với người thân yêu.”

7. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC NGOẠI TÌNH. “Mọi hình thức hành động ô uế và lạm dụng xác thịt đều có thể được liệt kê theo Điều Răn này”.

8. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC TRỘN CẤP. “Tự chối, tước đoạt hoặc không dành sự tín nhiệm, danh dự và sự tôn trọng xứng đáng cho người khác”.

9. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC LÀM CHỨNG SAI CHỐNG LẠI NGƯỜI HÀNG XÓM CỦA NGƯỜI. “Nói dối, coi thường hoặc làm nhục ai đó bằng cách vu khống, ghen tị hoặc đổ ky.”

10. NGƯỜI KHÔNG ĐƯỢC THAM LAM. “Trong thâm tâm của con người bên trong, bạn thậm chí không nên nghĩ đến lợi ích cá nhân. Nhưng trước tiên hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, và tất cả những điều này sẽ được thêm vào cho người”.

Khi bạn trung thành xem xét và xét đoán chính mình, hãy tìm kiếm và mong đợi sự Hiện Diện của Thiên Chúa.

Tham khảo: [32][Willard1]

5.6. Tâm trí và ý chí

Lời nói đầu:

(Rm 7:18,25; Rm 8:10; Pl 2:12-13) Bằng lý trí, tôi thành thật đối diện với sự thật và thừa nhận mình không có khả năng đương đầu với bất cứ vấn đề nào. Nhưng bằng ý chí của mình, tôi mở cửa để nắm lấy nguồn tài nguyên của Thiên Chúa. Đây là bí quyết của ý chí: không phải tôi muốn hoàn thành bằng sức mạnh ý chí của mình, mà ý chí của tôi chỉ đơn giản là mở cánh cửa để nhận được quyền năng và sự thực hiện của Người. “Đối với tôi, ý chí hiện diện.....” và giờ đây, lạy Thiên Chúa, chính sự thực hiện của Thiên Chúa đã làm nên điều đó. ”

Nguyên tắc ý chí:

(Ga 7:17; Mt 12:10-13) Thiên Chúa Giêsu luôn yêu cầu chúng ta điều gì chúng ta có thể làm nếu chúng ta muốn. Chúng ta phải làm điều đó mà không cần cố gắng tìm hiểu trước. Nhưng nếu bạn chịu 'làm' thì bạn sẽ hiểu. Chính ý chí khô héo bên trong mới tạo ra mọi tình trạng khô héo bên ngoài trong cuộc sống. Một khi sự cai trị bên trong của ý chí chúng ta hoàn toàn hòa hợp với ý muốn của Người, Người có thể di chuyển từ đầu cầu bên trong này để sửa chữa mọi tình trạng khô héo bên ngoài trong cuộc sống.

Biết và làm là một con đường liên tục, một sự hợp tác liên tục giữa trí óc và ý chí. Thiên Chúa chủ động ban cho con người những điều họ cần biết. Khi đó con người chịu trách nhiệm về sự lựa chọn theo ý muốn của mình và Thiên Chúa thực hiện (làm) thông qua con

người. Thiên Chúa chỉ yêu cầu chúng ta bước đi trong ánh sáng mà chúng ta có, nghĩa là tuân theo những gì chúng ta biết là sự thật ngay lúc này!

Sự phục hồi:

(St 1:26; Ep 3:3-4; Pl 3:13-14; 2Tm 1:9-10) Thiên Chúa Giêsu đến để phục hồi chúng ta thông qua sự phát triển thiêng liêng bên trong, giống như một nụ hoa đang nở rộ đến mức độ trọn vẹn của sự viên mãn của Thiên Chúa. "Thiên Chúa nói chúng ta hãy tạo ra con người dưới Bóng của Chúng ta, làm đại diện của Chúng ta." Thiên Chúa có hai lời kêu gọi và mục đích dành cho con người:

1. như các con trai, làm như chiếc bóng của Người và;
2. như các người cha, làm đại diện cho Người.

Thiên Chúa đã làm nên con người nguyên thủy - một "Ai đó" thực hiện quyền thống trị trên tạo vật và là người có khả năng tự do lựa chọn. Người cũng làm con người thành HÌNH ẢNH – một hình ảnh mặc khải Thiên Chúa và khi làm như vậy, chính con người trở thành "không ai cả". Con người là một bản sao hữu hạn của Đấng khởi tạo và quyết định tối cao của muôn loài. Với tư cách là HÌNH ẢNH, con người là người bộc lộ khiêm tốn của Thiên Chúa và các thuộc tính của Người.

Con người được tạo ra để trở thành một "Ai đó" nhưng muốn trở thành "Không ai cả" để Thiên Chúa có thể là tất cả trong tất cả. Như vậy, con người hoàn thành mục đích và lời kêu gọi hai mặt của mình: làm một người cha cho Người và làm một người con cho Người.

Hữu thể:

(Gl. 2:20) Chính trong Chúa Kitô mà chúng ta có thể biểu lộ sự cân bằng giữa việc đại diện, 'từ Thiên Chúa Cha' và sống 'cho Thiên Chúa Cha' cho Thiên Chúa qua Thiên Chúa Giêsu, chúng ta được tạo dựng là con cái, nhưng trên đất, chúng ta phải là một người cha - người đại diện trần thế cho Thiên Chúa. Khi chúng ta thực sự học cách làm cha 'vì Người' và biết cách trở thành con 'cho Người', thì chính Thiên Chúa là Đấng hoàn thành 'việc làm' của Người qua chúng ta. Khi chúng ta học cách hiện hữu, Thiên Chúa tự do thực hiện thông qua chúng ta. Việc 'làm' hữu hiệu của chúng ta chỉ đơn giản là thực hiện lời kêu gọi chúng ta 'hiện hữu'.

(Ga 6:28-29) Đó không phải là việc làm của chúng ta mà là niềm tin của chúng ta. Vì niềm tin, theo nghĩa đen, là sự sống nhờ [by-life] - những thứ mà con người sống nhờ đó: lúc đó, Thiên Chúa thực hiện công việc đó thông qua chúng ta.

Xem thêm *Unto Full Stature* của Deverne Fromke.

5.7. Quá trình suy niệm

Viễn ảnh

(Rm 12:1-2) Chính suy nghĩ của chúng ta tạo nên lối sống của chúng ta. Những gì chúng ta suy nghĩ ngày hôm nay, chúng ta sẽ có trong lối sống của chúng ta vào ngày mai. Chúng ta, những người đã vào trong Chúa Kitô từ Ai Cập của thế gian, giờ đây phải được biến đổi hoàn toàn bằng cách thay thế sự khôn ngoan ngu xuẩn của thế gian bằng sự khôn ngoan của Thiên Chúa tập trung vào Chúa Kitô. Vì vậy, đổi mới tâm trí là đem suy nghĩ của chúng ta phục tùng những điều được bày tỏ trong lời Thiên Chúa, để chúng ta có thể bước đi trong sự khôn ngoan thật.

Hy vọng

(Gs. 1:8) Theo định nghĩa của Kinh thánh, suy niệm có thể được hiểu là sự tập trung tâm trí của tôi vào một đối tượng - tâm trí của Thiên Chúa mà Người đã đặt vào ngôn ngữ của chúng ta, tức Kinh thánh. Nó duy trì lời đó trong tâm trí tôi để được soi sáng và giải thích bởi Thiên Chúa Thánh Thần ngự trong tôi. Để lời đó xâm chiếm mọi luận lý và lý luận của tôi, phá hủy lối suy nghĩ cũ, chuẩn bị một cái nhìn mới về cuộc sống dưới nhan Thiên Chúa.

(Đn 6:6-9; Cl 3:1-3; Pl 4:8) Chúng ta chịu trách nhiệm về trạng thái tâm trí của mình. Mọi hành động của chúng ta đều xuất phát từ suy nghĩ của chúng ta. Những hành động hôm nay chỉ là kết quả đến chậm của những gì mà suy nghĩ của chúng ta đang trú ngụ trong đó tháng vừa qua. Chúng ta được lệnh phải sắp xếp suy nghĩ của mình và hướng chúng đến những điều ở trên cao, lúc đó, Thiên Chúa, qua lời Người, sẽ thực hiện phần còn lại.

Thay đổi

(Lc 5:16; Lc 6:12; Mt 14:23) Để sống ở bình diện sâu sắc hơn, chúng ta phải trau dồi nghệ thuật làm im lặng suy nghĩ của mình để có thể nghe được tiếng nói của Thiên Chúa Thánh Thần; và chống lại sự hiện diện của mọi ý tưởng về quá khứ và hiện tại có thể xâm nhập vào tâm trí tôi. Như với Thiên Chúa Giêsu, chúng ta cần tâm trí của Thiên Chúa nói với tôi và soi sáng lời nói. Điều này chỉ có thể thực hiện được khi những suy nghĩ và lời cầu nguyện của tôi được bày tỏ trong tinh thần yên lặng và tĩnh lặng khi tôi cầu nguyện.

(Tv 42:3-5; Lc 24) Cũng như với Đavít, đừng để bản ngã nói chuyện với bạn, bạn nói chuyện với bản ngã. Bất kể hoàn cảnh nào, hy vọng của bạn là ở trong Thiên Chúa chứ không phải ở những gì bạn nhìn thấy và những gì cảm xúc đang mách bảo bạn. Hãy chia sẻ những cảm giác băn khoăn của bạn với Thiên Chúa, loại bỏ nó ra khỏi hệ thống của bạn như các môn đệ đã làm với Thiên Chúa Giêsu trên đường Emmau. Như vậy, khi ở yên lặng, bạn sẽ có thể nghe được lời của Thiên Chúa Giêsu. Trong sự tĩnh lặng, sự suy niệm Kitô giáo là việc thay thế suy nghĩ của bạn bằng suy nghĩ của Người. Đừng nói "Tôi sẽ không nghĩ đến điều này", mà hãy nói "Tôi sẽ nghĩ đến điều đó".

(Kh 2:7,11,17; Ep 1:17-19) Kinh thánh kêu gọi chúng ta hãy sử dụng đôi tai của mình. Khi mới sinh, chúng ta đã nhận được đôi tai thiêng liêng, khả năng nghe tiếng Thiên Chúa một

cách rõ ràng. Trước tiên hãy im lặng, đọc một đoạn Kinh thánh và sẵn sàng lắng nghe. Hãy đặt câu hỏi về những gì bạn đang đọc, chỉ khi đặt câu hỏi bạn mới có được câu trả lời. Thiên Chúa Thánh Thần chuẩn bị cho chúng ta những câu trả lời của Người bằng cách lấp đầy tâm trí chúng ta bằng những câu hỏi.

(Gs 1:8; Gc 1:21) Thường xuyên nghe lời Thiên Chúa có xu hướng ghi nhớ đoạn văn mà bạn đang suy gẫm. Hãy ghi nhớ đoạn văn đó trong tâm trí và cầu nguyện xin Thiên Chúa Thánh Thần mở tâm trí bạn và mặc khải những gì Người đang nói với bạn. Học cách cầu nguyện những câu cầu nguyện: "Đẫn con vào sự thật toàn vẹn", "Xin trở thành Thần Khí khôn ngoan và mặc khải cho con trong việc nhận biết Thiên Chúa Giê-su". Khi sự thật được tiết lộ, hãy biến điều này thành lời ngợi khen và thờ phượng, tạ ơn Thiên Chúa vì sự khôn ngoan của Người.

(Ep 4:22-32; Gc 1:22-25) Đổi mới tâm trí không chỉ là một thao tác, mà còn là việc thực sự mang lại một lối sống mới phù hợp với lời Thiên Chúa phán với tâm trí chúng ta bằng lời viết của Người. Với mỗi lần lời Thiên Chúa được mặc khải cho tâm trí chúng ta là lời kêu gọi làm và hiện hữu. Lời Thiên Chúa truyền lệnh cho tôi phải làm gì thì Thiên Chúa Thánh Thần bên trong ban quyền lực cho tôi làm điều đó. Đối với tôi, Kinh Thánh trở thành sự mô tả tôi là ai trong sự hiệp nhất với Chúa Kitô.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Gs. 1:8

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh cho những câu được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy giải quyết một vấn đề tội lỗi cấp bách hoặc những áp lực thuộc bất cứ loại nào, trước tiên hãy nói chuyện với Thiên Chúa: loại bỏ nó ra khỏi hệ thống của bạn, chuẩn bị lắng nghe. Tra cứu Kinh thánh qua những cuốn liệt kê các câu Kinh thánh nói về cùng một vấn đề (concordance), nghiên cứu đoạn văn hoặc các đoạn văn, suy gẫm về những điều cần thiết, suy gẫm và ghi nhớ cho đến khi bạn nhận được câu trả lời từ Thiên Chúa. Sau đó bắt đầu thực hành những gì bạn đã học.

Lưu ý: Để nhận được câu trả lời: hãy tĩnh lặng trước mặt Thiên Chúa; hãy chuẩn bị đôi tai của bạn để lắng nghe; suy gẫm về những gì bạn đã nghe, sau đó thực hành những gì bạn đã học. Hãy tĩnh lặng, lắng nghe, suy niệm, thực hành.

Tham khảo: [25][Smith3]

5.8. Các bước đi tới một ý chí giải phóng

Bốn bước đến ý chí giải phóng: (Rm 7:8,24; 2 Cr 8:12)

1. Bước đầu tiên là chấp nhận trách nhiệm về con người chúng ta và làm những gì chúng ta làm.

2. Khám phá địa điểm và hiệu quả của ý chí.
3. Hiểu tầm quan trọng của việc giải phóng ý chí hoàn toàn khi nó cộng tác với Thiên Chúa Thánh Thần.
4. Học sống theo ý chí.

Minh họa

Vợ mạnh mẽ cai trị gia đình, chồng phải làm sao? (Xem Phần 5.3, “Điều gì làm một người đàn ông là đàn ông”)

1. Là chủ gia đình, họ chứ không phải vợ phải chịu trách nhiệm.
2. Người đàn ông phải vận dụng ý chí của mình để đứng với Thiên Chúa như người chủ gia đình.
3. Họ thấy rằng Thiên Chúa không chỉ muốn họ làm theo ý muốn của Người mà còn chấp nhận sự giải phóng ý chí khỏi cảm xúc của họ.
4. Và cuối cùng là chấp nhận vị trí thường trực để sống trong ý Thiên Chúa.

Trưởng thành

(Mt 7:1-5) Thành thật đối diện và chấp nhận trách nhiệm về hoàn cảnh sống; đổ lỗi cho người khác là trẻ con, đối đầu là sự khởi đầu; nhìn 'thực tại', chứ không phải ảo ảnh, như sự soi sáng thần linh về vị trí quan trọng của ý chí trong ý định của Thiên Chúa.

Cung ứng

(Rm 12:1-2) Thiên Chúa đã cung cấp đầy đủ ở Thập giá để nhờ sự kết hợp của chúng ta vào cái chết của Người, mọi vết tích của ý chí ích kỷ có thể bị xóa bỏ và ý chí giải phóng được tự do hợp tác hoàn toàn với Thiên Chúa. Trung tâm cuộc sống phải ở trung tâm ý muốn của Thiên Chúa. Chúng ta có thể hòa hợp ý muốn của mình với ý muốn của Người, có thể biến chiến thắng thành một chiến thắng chung - một sự kết hợp hoàn toàn giữa ý muốn của chúng ta với ý muốn của Thiên Chúa.

Vâng lời

(1 Cr 3:21-23; Ep 4:22-24) Sống cuộc sống lấy Thiên Chúa làm trung tâm là lấy sự thật thần học (tín lý) và hành động theo sự thật này để trở thành một sự thật ban sự sống, là sự cởi bỏ và mặc vào. Khi đó mọi sự đều trở thành của chúng ta trong Chúa Kitô.

Hiệp nhất với Thiên Chúa

(Tv 31) Trong sự hiệp nhất với Thiên Chúa, Hộp Số Cả (Master Gear), chúng ta không cần phải cầu xin mọi thứ. Chúng tự động trở nên có hiệu lực. Thiên Chúa trở thành ra sao, ở đâu, khi nào và tại sao.

- câu 4-5: Ra sao... "vì Thiên Chúa là sức mạnh của con. Con phó linh hồn con trong tay Thiên Chúa..."
- Câu 8: Ở đâu... "Thiên Chúa đã đặt chân con vào một căn phòng rộng lớn..." Từ chối sự độc lập của chính mình và chấp nhận sự phụ thuộc hoàn toàn vào Thiên Chúa chỉ là để Thiên Chúa mở rộng khả năng tiềm ẩn của trái tim con người. Được tạo ra theo hình ảnh của Thiên Chúa, chúng ta có khả năng mở rộng gần như không giới hạn về mọi hướng.
- câu 15: Khi nào... "Thời giờ của con nằm trong tay Người..." Ngoài Thiên Chúa ra còn ai có thể hiểu được cuộc sống đúng đắn trong vũ trụ của Người. Thật phước hạnh biết bao khi để ý chí lo lắng của chúng ta hòa quyện vào ý chí của chính Người và biết rằng trong thực tại 'có thời điểm và mùa cho mọi mục đích dưới ánh mặt trời'. Chắc chắn Đấng ấn định thời gian của vũ trụ sẽ giữ cho con người có thời gian hoàn hảo khi họ sống trong sự kết hợp với Người.
- câu 3: Tại Sao... "vì danh Người, xin hãy dẫn dắt con và hướng dẫn con..." Chúng ta phải hòa hợp với ý muốn của Thiên Chúa vì sự vinh hiển của Người, vì mục đích của Người, vì sự thỏa mãn của Người. Vì vậy, bí quyết 'sống' theo ý muốn của Người là sống hoàn toàn vì sự vinh hiển của Người.

Thánh Tôma Aquinô: "Rõ ràng là ông ấy không cầu nguyện, người không hề nâng mình lên với Thiên Chúa mà đòi hỏi Thiên Chúa phải hạ mình xuống với mình, và là người cầu nguyện để không khuấy động con người trong chúng ta theo ý muốn của Thiên Chúa, mà chỉ cầu nguyện để thuyết phục Thiên Chúa làm theo ý muốn của con người trong chúng ta."

Tham khảo: [9][Fromkel]

5.9. Cầu nguyện chữa lành cho tâm trí

"Lạy Thiên Chúa Giêsu Kitô, con xin Thiên Chúa ngự vào người này, người đang cần được chữa lành trong thăm sâu tâm trí. Lạy Thiên Chúa, con cầu xin Thiên Chúa đến như một người quản gia cẩn thận bước vào ngôi nhà đã đóng cửa và bị bỏ quên từ lâu. Hãy mở tất cả các cửa sổ và để làn gió trong lành của Thánh Thần Thiên Chúa tràn vào. Hãy kéo rèm lên để ánh nắng Tình yêu Thiên Chúa có thể tràn ngập ngôi nhà của linh hồn này. Nơi nào có ánh sáng mặt trời, nơi đó không thể có bóng tối.

Vì thế, con vui mừng vì khi ánh sáng tình yêu Thiên Chúa tràn ngập lâu đài linh hồn này thì mọi bóng tối sẽ tan biến. Và thực sự, nhân danh Thiên Chúa, con nói với bóng tối đó, nhẹ nhàng nói với nó rằng nó không thể ở đây trong người mà Thiên Chúa đã cứu chuộc trên Thập Giá. Lạy Thiên Chúa, xin hãy nhìn xem có bức tranh xấu xí nào trên tường không - những bức tranh về những vết thương đau đớn và kinh hoàng trong quá khứ. Và nếu có

những bức tranh như vậy, hãy lấy chúng xuống và tặng cho ngôi nhà kỷ niệm này những bức ảnh đẹp đẽ và vui tươi. Vì thế từ tất cả những cái xấu của quá khứ, hãy tạo nên cái đẹp. Lạy Thiên Chúa, vì bản chất của Người luôn là tạo nên vẻ đẹp. Hãy biến những nỗi buồn cũ thành sức mạnh để an ủi những người đang đau buồn. Hãy chữa lành những vết thương cũ bằng tình yêu cứu chuộc của Thiên Chúa và biến chúng một cách màu nhiệm thành tình yêu chữa lành vết thương của người khác.

"Lạy Thiên Chúa, hãy quay trở lại, đi qua tất cả các phòng của ngôi nhà kỷ niệm này. Hãy mở mọi cánh cửa đã đóng và nhìn vào từng tủ quần áo và ngăn kéo văn phòng và xem liệu có thứ gì bẩn thỉu và hư hỏng không còn cần thiết trong cuộc sống hiện tại của con người hay không, và nếu có, lạy Thiên Chúa, xin hãy cất chúng đi hoàn toàn. Con cảm tạ, vì đây là lời Kinh Thánh hứa: Phương đông cách xa phương tây bao nhiêu, Người sẽ đem sự vi phạm của chúng con xa khỏi chúng con bấy nhiêu (Tv 103:12).

Lạy Thiên Chúa, xin hãy nhìn bất cứ kỷ niệm nào có thể hiện lên từ thẳm sâu tâm trí khi những lời này được suy niệm, và trong lòng thương xót của Người, xin đổ đầy nơi đây tớ này của Thiên Chúa sự tha thứ đã được thực hiện từ lâu trên Núi Sọ.

"Hãy quay trở lại ngay vườn ươm trong ngôi nhà kỷ niệm này - ngay những năm thơ ấu. Cũng ở đây, hãy mở những cửa sổ đã đóng kín từ lâu và để cho ánh nắng dịu dàng của tình yêu Thiên Chúa lọt vào. Ở đây hơn bất cứ nơi nào, lạy Thiên Chúa, xin làm cho mọi thứ sạch sẽ và đẹp đẽ. Hãy lấy cây chổi thương xót quét sạch mọi bụi bẩn trên sàn căn phòng kỷ niệm này, ngay cả sự bối rối, kinh hoàng và xấu hổ của những kỷ niệm xa xưa, có lẽ của những tội lỗi trẻ con và khó hiểu, có lẽ của những tội lỗi của cha mẹ, những người đáng lẽ phải như chính Thiên Chúa đối với đứa con, nhưng đã không như thế. Hãy lấy một miếng vải sạch và lau sạch mọi bụi bẩn và lau sạch mọi vết bẩn trên tường và đồ đạc. Hãy tẩy sạch đứa con này của Người bằng cành hương thảo, lạy Thiên Chúa, để trái tim được trong sạch. Hãy rửa trái tim này để linh hồn được tạo ra theo hình ảnh của Người và theo họa ảnh của Người có thể trắng hơn tuyết. Hãy nhìn vào trong tủ và dưới đồ đạc và xem có đồ chơi nào bị hỏng hoặc bẩn, đồ cũ không những kỷ niệm vật bẩn thỉu mà chắc chắn không còn cần thiết nữa trong cuộc đời trưởng thành. Và nếu vậy, lạy Thiên Chúa, xin hãy loại bỏ chúng hoàn toàn; hãy thu lượm chúng vào trong tình yêu cứu chuộc của Thiên Chúa, để gánh nặng của chúng không còn đè nặng lên linh hồn nữa.

"Hãy đi theo linh hồn của đứa con này của Người trở lại từ giờ nó sinh ra và chữa lành linh hồn khỏi cả nỗi đau và nỗi sợ hãi khi được sinh ra trong thế giới đen tối này. Hãy khôi phục trong linh hồn kỷ niệm tươi sáng về bản thể vĩnh cửu của Người không chính xác như một kỷ niệm, nhưng đúng hơn như một sự sinh xuất (emanation), một sự tràn đầy vô thức của ánh sáng vĩnh cửu mà từ đó con người này được sinh ra. Và nếu ngay trước khi sinh ra, linh hồn đã bị sự sống nhân bản này che phủ và bị u ám bởi những nỗi sợ hãi và đau buồn của cha mẹ nhân bản thì con cầu xin để ngay cả những kỷ niệm hay ấn tượng đó cũng có thể được chữa lành, để linh hồn này có thể được phục hồi theo khuôn mẫu nguyên thủy của Người, linh hồn được tự do và trong sạch như thể không có gì làm mờ đi sự tỏa sáng của nó.

Vì vậy, lạy Thiên Chúa, con cầu xin Thiên Chúa phục hồi linh hồn như Thiên Chúa đã tạo dựng và làm sống lại và đánh thức trong đó tất cả những động lực và ý tưởng sáng tạo mà

Thiên Chúa đã đặt vào đó, để bất kể mục đích của Thiên Chúa là gì cho cuộc hành hương nhân bản của nó, mục đích đó có thể được thực hiện.

Đavít đã nói từ lâu: “Thiên Chúa phục hồi linh hồn tôi. Người dẫn tôi vào các nẻo đường công chính vì danh Người”. (Tv 23:3).

“Lạy Thiên Chúa, con tạ ơn vì biết rằng việc chữa lành linh hồn này là ý muốn của Thiên Chúa và chính là mục đích của việc hiến mạng sống Thiên Chúa cho chúng con, và do đó việc này hiện đã được hoàn thành và bởi đức tin con đóng dấu cho nó.”

Phỏng theo lời cầu nguyện cho sự chữa lành linh hồn của Agnes Sanford. [21][Sanford1]

5.10. Chủ nghĩa duy hoàn hảo

Viễn ảnh

(St 1:26-28) Lời Thiên Chúa là nguồn sống giúp con người hiện hữu trong trạng thái hạnh phúc. Từ chối lời Thiên Chúa là mặc định tuân theo lời của Satan, kẻ nói rằng chúng ta có thể trở nên trọn vẹn trong chính mình. Từ chối lời Thiên Chúa là để cho nỗi sợ hãi xâm nhập thường xuyên bởi vì chúng ta không bao giờ có thể trọn vẹn trừ khi chúng ta sống theo lời Thiên Chúa.

(St 3:1-5) Hãy trở nên giống như Thiên Chúa, hãy hoàn hảo và độc lập. Sự xấu hổ đến khi họ nhận ra mình không hoàn hảo. Không có Thiên Chúa trong ý thức của họ - tách rời khỏi Thần Khí của Người - giờ đây họ tự mình cố gắng trở thành thượng đế bằng trí tuệ và sức lực của mình, họ đã để cho tinh thần cạnh tranh, tinh thần tự giác, tinh thần tự lợi chiếm ưu thế.

Vấn đề là tìm kiếm sự hoàn thiện. Con người được Thiên Chúa thiết kế để tập chú vào và giúp hoàn thiện người khác. Bằng cách làm như vậy họ hoàn thiện bản thân mình. Nhu cầu được trọn vẹn vốn có ở con người nhưng điều này chỉ có thể thực hiện được khi con người sống theo lời Thiên Chúa. Nhờ quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần, con người có thể áp dụng lời nói làm cho con người trở nên giống hình ảnh Chúa Kitô. Theo đó, hình ảnh này là hình ảnh hiển thân trong Thánh Thần của Chúa Kitô để coi người khác có giá trị và tầm quan trọng lớn lao (Lc 9:23-25; Pl. 2:3-4).

Điều này được thực hiện khi chúng ta từ bỏ nỗ lực bản thân và trông cậy vào Thiên Chúa Thánh Thần để dẫn dắt và hướng dẫn chúng ta trong mọi chức năng của cuộc sống với tinh thần trong sạch và thánh thiện - ý thức về Thiên Chúa - qua chúng ta mặc khải đặc tính của Thiên Chúa cho thế giới. Do đó, điểm nhấn là ngừng cố gắng trở thành thần, và hãy để Thiên Chúa là Thiên Chúa cho chúng ta, trong chúng ta, như chúng ta (Gl. 2:20; Cl. 1:27).

Chủ nghĩa nhân bản

Tôi là ai là việc thi hành của tôi được ai đó đánh giá. Vì Thiên Chúa không hoặc không còn trong kế hoạch của cuộc sống nên luôn cần được người khác chấp nhận và chấp thuận, một chu kỳ không bao giờ kết thúc cần trở nên hoàn hảo và trọn vẹn trong mắt họ. Bị từ chối và

xấu hổ, một cảm giác không trọn vẹn đang chờ đợi ở mọi góc ngách. Để chống lại trạng thái lo lắng này, con người nhìn vào chính mình, vào những thành tựu của mình, vào những điều của thế giới, cũng như vào sự tán thành và chấp nhận của người khác để đáp ứng nhu cầu của mình. Việc tìm kiếm sự thỏa mãn, những khao khát của tâm trí, sự đảm bảo về nguồn lực của chính mình và sự phụ thuộc vào những thứ trần thế dẫn đến sự trống rỗng, vô ích và sự hủy diệt (1Ga 2:16).

Các yếu tố của chủ nghĩa duy hoàn hảo

- Độc lập: Làm cho mình hoàn thiện như Thiên Chúa mà không cần Thiên Chúa.
- Xấu hổ: Nhìn vào bản thân mình, thấy sự không hoàn hảo, mang lại sự xấu hổ và bối rối.
- Bị từ chối: Tôi nhấn mạnh vào nhu cầu của bản thân và tôi sẽ làm bất cứ điều gì để tự cứu mình, thậm chí đến mức tiêu diệt người khác.
- Chủ nghĩa duy hoàn hảo: Hiện tại tôi là ai phụ thuộc vào thành tích và đánh giá về thành tích của tôi. Cần sự chấp nhận và chấp thuận của người khác ngay cả của Thiên Chúa.

Các giải pháp

(Cl. 2:10; Ga 16:8-13) Chúng ta chỉ có thể trọn vẹn trong Thiên Chúa.

(1Ga 1:7; Pl 2:12-13) Khi chúng ta vâng theo các điều răn của Người, Người hành động trong chúng ta để hoàn thiện chúng ta.

(Ep 4:22-24) Công việc của chúng ta là cởi bỏ nỗi ám ảnh về bản thân và mặc lấy con người thật: Thiên Chúa Giêsu Kitô.

(Mt. 22:37-39) Điều nhấn mạnh là Thiên Chúa sẽ lấp đầy chúng ta bằng sự Hiện diện của Người. Khi chúng ta để cho sự khôn ngoan thần linh của Người thấm nhập vào trí tuệ, ký ức, cảm xúc và ý chí của chúng ta, chúng ta sẽ có thể yêu như Người yêu.

Chìa khóa: Chúng ta không hoàn hảo. Thiên Chúa sử dụng những thử thách và cám dỗ để bộc lộ những điểm không hoàn hảo này nhằm thúc giục chúng ta hướng về Người để hoàn thành quá trình đã bắt đầu từ Adam thứ nhất. Qua tinh thần con người của chúng ta, Thánh Thần của Thiên Chúa làm đầy đầy và hoàn thiện linh hồn chúng ta, xóa sạch những chỗ không hoàn hảo, để giúp chúng ta có thể làm những điều Thiên Chúa Giêsu đã làm: chúc phúc cho người khác và tiêu diệt công việc của ma quỷ.

5.11. Tâm thần phân liệt (Double-Mindedness)

Viễn ảnh

(Is 29:13; Mt 6:22; Gc1:8; Am 3:3; 2Cr 6:14) Người hai tâm trí là người có hai linh hồn, hai tâm trí - do dự, mơ hồ, thiếu kiên quyết - không ổn định, không đáng tin cậy và không chắc

chấn về điều gì cả (được họ nghĩ, cảm nhận, quyết định). Các lực tác động lên người này gây ra hành vi có vấn đề là các lực bóp méo khả năng nhận thức hoặc đánh giá thế giới của người ta như nó là trong thực tại hoặc các lực tự mình gây ra khiến người ta hiểu sai hoặc đánh lừa bản thân hoặc người khác.

Tâm thần phân liệt [Schizophrenia] là sự rối loạn, bóp méo hoặc làm tan rã sự phát triển của nhân cách dẫn đến “sự chia rẽ nhân cách”.

Hy vọng

(Cn 28:1; 1Ga 1:7-9) Hành vi của bất cứ người được huấn đạo nào về cơ bản đều bắt nguồn từ những khiếm khuyết hữu cơ hoặc từ tác phong tội lỗi. Trong trường hợp có tác phong kỳ lạ, việc kiểm tra y tế cẩn thận có thể nhằm phát hiện bất cứ trục trặc nào về tuyến [glandular] hoặc hóa chất khác - tổn thương não, các vấn đề về chất độc, v.v. Nếu vấn đề không phải là hữu cơ hoặc không chỉ là hữu cơ thì có thể đưa ra lời khuyên với giả định rằng tác phong đó chắc hẳn bắt nguồn từ lối sống tội lỗi.

(Ep 4:26; Cn 28:13) Sau khi kiểm tra y tế cẩn thận để phát hiện bất cứ trục trặc nào về tuyến hoặc hóa chất khác và đảm bảo hợp lý rằng (về cơ bản) vấn đề đó không phải là vấn đề hữu cơ, người ta sẽ huấn đạo với giả định rằng tác phong đó hẳn bắt nguồn từ những khuôn mẫu tội lỗi. Những gì do tội lỗi gây ra có thể được thay đổi; không có sự chắc chắn như vậy nếu bệnh tâm thần phân liệt phần lớn do các yếu tố khác.

(Gr 17:9; Rm 5:20; 1Pr 3:12-16) Con người chịu trách nhiệm phần lớn về tác phong của mình, ngay cả khi nó có bản chất kỳ quái. Không phải là không thể ra lệnh kiểm soát cảm xúc của người ta. Bằng lời cầu nguyện, người ta có thể thay đổi thái độ và hành động. Một Kitô hữu có thể kiểm soát các chức năng và trạng thái cơ thể của mình theo ý muốn của Thiên Chúa. Người huấn đạo đối phó với bệnh tâm thần phân liệt theo cách tương tự như cách ông đối diện với những người gặp vấn đề khác do lối sống tội lỗi gây ra.

Thay đổi

Thắng vượt ba nhân cách: (1) Bác bỏ, (2) Nổi loạn, (3) Chân ngã.

(Gr 3:12) Những người tâm thần phân liệt cần thời gian để điều chỉnh và không còn đồng tình với những nhân cách ma quỷ giả, từng điếm một. Họ phải trở nên ghê tởm tính cách tâm thần phân liệt và không đồng tình với nó.

(Gc 1:8; Mt 6:22) Vấn đề cốt lõi của bệnh tâm thần phân liệt là 'sự bác bỏ' và 'nổi loạn'. Vấn đề này bắt đầu bằng việc 'bác bỏ' và thường bắt đầu từ thời thơ ấu hoặc giai đoạn sơ sinh và đôi khi lúc đứa trẻ vẫn còn trong bụng mẹ. Có rất nhiều “cánh cửa” dẫn đến sự bác bỏ, và sự bác bỏ thường là tính cách đầu tiên lộ ra. Một người có thể bị bác bỏ mà không bị tâm thần phân liệt và vẫn có thể lo liệu hình thành một nhân cách lành mạnh và cảm thấy an tâm về bản thân.

Ngược lại, người bệnh tâm thần phân liệt luôn bối rối 'Tôi là ai?'. Bản sắc con người thật bị

nhằm lẫn và mất đi.

Bị tước tình yêu

(Lc 6:45; Tv 120:2) Sự bác bỏ mô tả một loại nhân cách rút lui. Đó là một cảm giác bên trong - đó là sự thông khổ bên trong... đó là sự khao khát tình yêu... đó là sự bất an... đó là sự thấp kém... đó là ảo tưởng... đó là hư ảo... tất cả đều ở bên trong.

Tính cách thứ hai xuất hiện là “nổi loạn”. Khi một đứa trẻ không có được những mối quan hệ yêu đương thỏa đáng trong cuộc sống, khi lớn lên nó sẽ không thể cảm nhận và chia sẻ những mối quan hệ yêu đương. Cuộc nổi loạn bắt đầu. Nó bắt đầu đấu tranh vì tình yêu. Hoặc nó đã kích những người đã bỏ đói nó trong phương diện yêu thương.

Sự nổi loạn tự khẳng định nó trong sự bướng bỉnh, cố chấp và ích kỷ như một nhân cách. Hoặc nó bắt đầu trở nên hung hãn, bộc phát một cách giận dữ, cay đắng, oán giận, hận thù và trả thù như một nhân cách khác. Bệnh tâm thần phân liệt theo nghĩa đen nằm dưới hai sức mạnh đối lập này – kháng cự thụ động, rút lui hoặc hung hãn và bạo lực. Họ có thể chuyển từ loại tính cách này sang loại tính cách khác trong chốc lát.

Thực sự có ba nhân cách - con người thật, bác bỏ và tính cách nổi loạn. Cả ba đều có thể được biểu lộ bất cứ lúc nào. Bác bỏ và nổi loạn được thúc đẩy bởi gốc rễ cay đắng. Vì vậy, người ta phải giải quyết ba yếu tố: bác bỏ, nổi loạn và cay đắng.

Bản ngã thật

(2Cr. 5:17; Gl. 2:20) Điểm nhấn trong việc đối phó với bệnh tâm thần phân liệt là tập trung vào con người thật, kéo nó ra, liên hệ bản ngã thật với Thiên Chúa Giêsu. Thiên Chúa Giêsu phải bắt đầu lớn lên trong con người, phát triển nhân cách đó và biến nó thành điều Người muốn. Sự đồng nhất với ‘bản ngã thật’ cần có thời gian. Người đó không biết mình thực sự là ai. Cho đến khi làm được điều đó họ sẽ quay trở lại cái ‘ngã’ giả tạo để làm nơi nương tựa. Họ phải được cai sữa từ từ cho đến khi vết thương bên trong có thể lành lại.

Cách tiếp cận theo Kinh Thánh

(Ep 4:22-24; Rm 12:1-2) Lộ bỏ con người cũ và mặc lấy con người mới là công cụ cơ bản. Gốc rễ của mọi tội lỗi là dục vọng. Và gốc rễ của dục vọng là tư tưởng. Vì vậy, sự thay đổi cơ bản liên quan đến tinh thần hay thái độ của tâm trí. Những suy nghĩ hợp ý Thiên Chúa bắt đầu quá trình chữa lành.

Bản ngã bên trong và bản ngã bên ngoài phải được xử lý, và mục tiêu là để người ta thay đổi sự tập chú của mình từ bản thân sang Thiên Chúa và sang người khác. Phần sau đây cung cấp cái nhìn sâu sắc về mức độ rộng lớn và phức tạp của nhân cách tâm thần phân liệt:

- Bị bác bỏ/Nhân cách hướng nội
Sợ bị bác bỏ; Ảo tưởng/Sắc dục; Điềm dâm; Sự ngang ngược; Tự bác bỏ; Bất an; mặc cảm tự ti; Lòng trắc ẩn giả tạo; Trách nhiệm giả tạo; Tự buộc tội; Tự tử; Chủ nghĩa duy hoàn hảo; Bất công; thôi thúc xung thú; Lòng ghen tị; Ghen tỵ; Sợ

phán xét; Tự thương hại; Trầm cảm; Tuyệt vọng; Vô vọng; Tội lỗi; hờn dỗi; Kiêu hãnh; Tự phụ; Cái tôi; Không khoan dung; Thất vọng; Thiếu kiên nhẫn; lãnh đạm; Tưởng tượng phong phú.

• Nội loạn/Nhân cách bạo loạn hướng ngoại; Tự ý; Vị kỷ; phóng chiếu buộc tội; bướng bỉnh; Nghi ngờ; Tự lừa dối; Áp bức; Tự ảo tưởng; Đồi đầu; Tự quyền rũ; Không tin tưởng; Kiêu hãnh; Phán xét; Không thể dạy được; Kiểm soát; Tính chiếm hữu.

Thiết lập quy trình không bị giam cầm

(Mt 7:5; Lc 4:18; Ga 14:21; Rm 8:28-29) Hiểu về quá khứ nhưng đừng xử lý với nó. Hãy xử lý với thời điểm hiện tại, nơi con người đang ở thời điểm hiện tại và với thực tại cụ thể. Hãy loại bỏ và thậm chí không thảo luận hoặc đề cập đến bất cứ ảo tưởng/sự bóp méo nào. Mục tiêu là vạch ra con người thật của mình, từng chút một.

(Mt 12:34-37) Con người sống bằng những thái độ bệnh tật và cố thủ, tinh thần suy sụp. Họ bước đi bên cạnh chính mình. Họ là vị thần của chính mình, không ngừng lắng nghe bản thân biến thái của mình để được hướng dẫn và chỉ đạo.

(Lc 11:1-4) Điểm nhấn mạnh hoàn toàn từ điểm này trở đi là liên hệ con người với Đức Thiên Chúa Cha. Quá trình chữa bệnh bắt đầu vào thời điểm này. Họ đã tôn thờ một vị thần giả - chính họ. Vì vậy, cho đến khi họ thừa nhận Thiên Chúa là nguồn sống của mình, việc chữa lành không thể bắt đầu. Bước đầu tiên là dạy người ta yêu mến Thiên Chúa và yêu mến Thiên Chúa bằng cách tuân theo các điều răn của Người: bắt đầu suy nghĩ đúng và làm đúng, thực hành việc sùng kính hàng ngày, xét đoán chính mình chứ không phải người khác, tha thứ cho người khác và hành động được tha thứ, hòa giải với chính mình, với Thiên Chúa và với người khác.

(Lc 9:23-24; Rm 12:1-2; Khải huyền 12:11) Đây là một quá trình lâu dài và bắt đầu bằng việc đổi mới tâm trí. Người ta có thể có vẻ khá hơn nhưng lại rơi trở về con số 0, hết lần này đến lần khác. Đối với người huấn đạo, sự kiên trì là chìa khóa đi đôi với sự dịu dàng, nhân hậu và tốt bụng. Tình yêu của Thiên Chúa qua người huấn đạo chạm tới người ta. Do đó, Thánh Thần của Thiên Chúa đang được biểu lộ trong hoàn cảnh này.

(Ga 16:8-13) Trách nhiệm của chúng ta trong việc đối phó với những nhân cách bị xáo trộn và tổn hại nghiêm trọng là trình bày và đối diện với sự thật, an ủi và khuyên nhủ. Chúng ta không chịu trách nhiệm về kết quả. Bằng đức tin, chúng ta phải tin vào lời khôn ngoan của Thiên Chúa rằng Thiên Chúa sẽ làm những gì lời Người phán Người sẽ làm. Thiên Chúa Thánh Thần chịu trách nhiệm thay đổi cá nhân và mang lại kết quả cuối cùng.

Tham khảo: [1][Adams1]; [10][Hammond1]

5.12. Tâm lý học vượt bản vị (transpersonal psychology)

Phân tích các thuật ngữ và quy trình

Việc duyệt xét này cung cấp một cái nhìn thoáng qua về các nền triết lý căn bản của thế giới. Những hình thức tôn giáo như vậy xuất hiện dưới nhiều hình thức và công thức khác nhau. Như được tóm tắt sau đây, lời phê bình này là một cách đơn giản để xử lý những một nhất thời đến rồi đi.

1. Phân tâm học - không ngừng nội quan
2. Tác phong – Ngoại cảnh
3. Phản ứng đối với Phân tâm học - Tự tập chú
4. Chủ nghĩa nhân bản - Tích hợp và phát triển toàn diện nhân cách để mở ra một ý thức mới, một hữu thể siêu việt.
5. Chủ nghĩa hư vô - Phủ định mọi thứ. Con người là cơ hội và trong căn bản là vô nghĩa.
6. Chủ nghĩa tự nhiên - Đặt con người vào phạm vi của thuyết tương đối. Không còn đường dây dọi, một chủ nghĩa tự nhiên đạo đức.

Chủ nghĩa hiện sinh

Con người tự làm nên con người bằng sự tự ý thức và tính tự quyết của mình. Tạo ra giá trị của riêng mình bằng cách khẳng định giá trị của chính mình. Điều tốt đến từ sự lựa chọn; do đó, không có sự phân biệt giữa thiện và ác. Điều này bị phủ nhận bởi việc tôi chọn bất cứ điều gì tôi chọn đều tốt.

Thế giới vật lý chỉ là ảo ảnh, thứ duy nhất tồn tại là một vị thần vượt ra ngoài thực tại khách quan. Người ta quay lưng lại với vật chất, không hiện hữu. Ấn Độ giáo coi thập giá là vô nghĩa vì tính khách quan của nó. Vì vậy, nghiệp chướng (karma, thay thế cho thập giá) rất hấp dẫn đối với nhiều người.

Ý thức thời đại mới

Người phương Tây thấy mình vô nghĩa và không có hy vọng. Thực sự theo chủ nghĩa tự nhiên là phủ nhận thực tại và trốn thoát bằng sự siêu việt. Đây là niềm hy vọng duy nhất cho những người theo chủ nghĩa tự nhiên hoặc những người theo chủ nghĩa nhân bản. Ý thức mới là hành động theo bản thân, tìm ra bạn là ai trong sâu thẳm tâm trí và giải thoát bản thân khỏi chính mình (tự cứu chuộc).

Mục tiêu là chỉ khám phá những gì làm hài lòng bản thân, nâng cao tính tự cho mình là trung tâm: tập chú vào bản thân. Từ chối một vị thần có ngôi vị và coi bản thân là một vị thần được thể hiện thông qua quá trình suy niệm. Bản thân là ông trùm - thực tại có thật.

Trị liệu hướng đến khách hàng: Không có thực tại bên ngoài mà là bản thân, là vị thần bên trong.

Quá trình suy niệm

Mục tiêu là thoát ra khỏi thực tại, đặc điểm là...

1. Mất ranh giới bản ngã - đồng nhất với mọi dạng sống.
2. Hòa tan vào vũ trụ.
3. Thoát khỏi nỗi sợ chết: phát triển cảm quan tách biệt khỏi bản thân: phát triển cảm thức vượt thời gian và không gian.

Cái chết về thể lý không phải là hết, vẫn còn sự sống sau cái chết. Họ hoàn toàn trở thành một với vũ trụ, mọi sự vẫn tập trung vào chính họ. Mọi thứ hiện hữu ở trạng thái thay đổi. Ngoài ý thức, việc vượt qua bản thân là yếu tố chính trong phân tâm học. Thông qua bảng cầu cơ và pha lê, cũng như các phương tiện khác, có thể giao tiếp với thế giới bên kia. Thuốc ảo giác [Psychedelics] là sự phóng chiếu của bản ngã hữu thức. Nguồn gốc của thực tại là ở người trải nghiệm nó.

Thuyết tương đối khái niệm

Ý thức vũ trụ. Mục tiêu và thực tại được tri nhận. Đây thực sự là sự trốn tránh các vấn đề sống và quan hệ, một chọn trốn tránh trách nhiệm của mình. Thực tại là trung lập, không có đúng sai. Đây là đỉnh cao của cái gọi là ý thức vũ trụ của người Ấn Giáo. (các Kitô hữu ở trong thế giới nhưng không thuộc về thế giới, và chúng ta phải đối diện với những thực tại khắc nghiệt của sự thật Thiên Chúa.) Nhưng ý thức vũ trụ trốn tránh mọi thực tại và cố gắng trốn tránh trách nhiệm. Kỹ thuật của các học thuyết sai lầm là đưa ra một phương tiện để thu giãn, thực chất là thần thánh hóa bản thân.

Các hình thức ý thức thời đại mới hoặc tư duy thời đại mới

1. Năng lực sinh học: Ngăn chặn ham muốn tình dục là nguồn gốc của chứng loạn thần kinh.
2. Phân tâm học: Tổng thể có tổ chức (Gestalt): Tâm lý trị liệu nhấn mạnh việc giải phóng các nan đề tình dục và cảm xúc.
3. Thoa bóp (Rolfing): Dùng khuỷu tay đào sâu vào cơ thể, di chuyển các dây thần kinh đau nhức xung quanh.
4. Tổng hợp tâm lý (Psychosynthesis): Bản ngã đích thực là trung tâm của ý thức và được bộc lộ bằng liệu pháp nhóm, giấc mơ, liệu pháp đơn lẻ...
5. Tưởng tượng có hướng dẫn: Cho phép những ước mơ, tưởng tượng lớn lên và phát triển đến mức tột cùng.
6. Mở cửa: 40 ngày nhảy múa, tụng kinh, ca hát sôi động và đủ loại hoạt động.
7. Phản hồi sinh học (Biofeedback): Kiểm soát các hệ thống không tự chủ của cơ thể, huyết áp, hệ thần kinh.
8. Kiểm soát tâm trí Silva (Silva Mind control): Ngồi thiền, tự thôi miên, yoga, bất cứ điều gì để vượt ra ngoài bản ngã.
9. EST: Thế giới là vô nghĩa, những kích thích và ảnh hưởng bên ngoài cần phải tránh, bị bác bỏ và làm ngơ. Điều này được thực hiện bằng cách nhịn ăn, gặp gỡ nhóm, nói chuyện, tụ tập, lãng mạ, hận thù, la hét, hô lớn: loại bỏ những ảnh hưởng lên tâm trí và cơ thể - thoát khỏi chúng... bằng cách đổ tất cả rác rưởi vào một người nào khác...

Mục tiêu: Con người trở thành nguyên nhân cho thế giới của chính mình, coi thường mọi hệ thống niềm tin... ngoại trừ của riêng mình.

5.13. Chữa lành khỏi sợ hãi

Viễn ảnh

(1 Ga 1:7; 1Ga 4:16-19) Sự chữa lành toàn bộ con người chúng ta phát xuất từ tình yêu hoàn hảo xua tan nỗi sợ hãi. Tình yêu hoàn hảo chữa lành mọi nỗi ám ảnh về cuộc sống trong tâm trí, thể xác và linh hồn chúng ta. Tình yêu này, tình yêu agape vô điều kiện này, chính là bản chất của chính Thiên Chúa. Khi chúng ta nắm bắt và nắm giữ một cách hoàn hảo tình yêu hoàn hảo này, chúng ta sẽ nhận ra sự chữa lành hoàn toàn. Máu Thiên Chúa Giêsu bao phủ chúng ta bây giờ và trong cõi đời đời. Bằng đức tin, hãy hình dung bản thân trước sự Hiện diện của Thiên Chúa, trong tình yêu hoàn hảo này, được tẩy sạch mọi điều bất chính, được bao bọc bởi tình yêu hoàn hảo này: nỗi sợ hãi phải ra đi.

Hy vọng

(St 1:26; St 3; Hr 2:14-15) Sợ chết và bị phán xét là nỗi sợ hãi căn bản của con người. Sợ hãi là cảm xúc đầu tiên con người thoát ra sau khi sa ngã. Trước khi sa ngã, con người đã được sinh ra từ lòng tình yêu Thiên Chúa và trong tình yêu Thiên Chúa - một tạo vật được tạo dựng trong đẳng cấp riêng của Thiên Chúa. Con người không kiếm được hay xứng đáng với tình yêu này. Tình yêu này chỉ đơn giản 'hiện hữu'. Kết quả là Adam không hề có ý thức gì về việc không được yêu thương. Chỉ có người khác xung quanh vào lúc này là Thiên Chúa. Đây là Adam, nhân tính thô sơ và không xấu hổ, không ý thức về mình mà ý thức về Thiên Chúa. Ông thấy mình trong con mắt Thiên Chúa được yêu thương và chấp nhận.

(Ga 3:16; Lc 9:23-25; Rm 5:5) Làm sao con người có thể đặt mình vào tình yêu thần linh này? Bằng cách bác bỏ quyền đối với chính mình. Vấn đề chỉ đơn giản là tin rằng Thiên Chúa yêu bạn bất kể bạn nghĩ gì về bản thân bạn.

Đời sống Kitô hữu là gì? Đó là tình yêu, và tình yêu này là bản chất thần linh. Bản chất này được đặt trong tôi để đáp ứng nhu cầu của người khác. Không còn cố gắng làm hài lòng mọi người, thế giới và Thiên Chúa nữa. Quá trình thánh hóa là một quá trình đưa bản ngã thật ra khỏi bản ngã giả dối: không còn tìm cách được con người và Thiên Chúa chấp nhận và chấp thuận. Hãy nhìn bản ngã đích thực trong sự kết hợp với Thiên Chúa Thánh Thần được lời Thiên Chúa soi sáng và hướng dẫn.

Đó không còn là việc tôi thực diễn dành cho Thiên Chúa nữa, mà là sự hàng phục của tôi đối với Đấng yêu thương tôi trong chính con người tôi. Ngay cả khi tôi thất bại Người vẫn yêu thương tôi bất chấp. Tất cả lỗi lầm của tôi, tất cả quá khứ của tôi, Thiên Chúa Giêsu đã nhận lấy trên Thập Giá. Mọi tội lỗi và xấu hổ đều bị chôn vùi dưới mồ, và nỗi sợ hãi cũng vậy. Bây giờ tôi không còn sợ Thiên Chúa nữa.

Thiên Chúa thật hiện đang ở trong gương mặt của Thiên Chúa Giêsu Kitô. Thiên Chúa Giêsu

đã nhận lấy sự phán xét của tôi - sự phán xét của tôi đã kết thúc. Thiên Chúa Giêsu dành cho chúng ta, Đấng có thể chống lại chúng ta. Không có sự sợ hãi trong cái chết, chúng ta rơi vào vòng tay của Thiên Chúa Giêsu lúc chết. Tôi có thể làm được mọi sự nhờ Chúa Kitô, Đấng ban thêm sức cho tôi. Tôi tìm thấy giá trị của mình nơi Người và qua Người tôi phục vụ những nhu cầu của người khác. Thiên Chúa cung cấp những nhu cầu của tôi như một sản phẩm phụ.

Thay đổi

(St 3) Sau khi sa ngã, con người bị mù quáng, không thể quan niệm được việc mình được Thiên Chúa yêu thương. Bây giờ họ hướng vào chính mình, cái tôi trở thành tâm điểm của họ. Ý thức về bản thân hình thành và con người nhìn vào chính mình và chống lại Thiên Chúa. So sánh bản thân với Thiên Chúa và tự mình nhìn nhận và đánh giá bản thân và nhìn thấy một cá nhân thấp kém, vô giá trị, không tốt và ghê tởm. Bị đẩy lùi bởi tội lỗi của mình, họ tạo ra một vị thần bác bỏ họ, một vị thần ghét tất cả những người có tội và xấu xa.

Khi Thiên Chúa vào vườn, Adam nhìn thấy Thiên Chúa qua những ý tưởng méo mó trong đầu và bắt đầu sợ hãi: “Người ra tay bắt tôi, Người biết tôi xấu xa và tội lỗi, vô giá trị”. Tại thời điểm này, tôn giáo đã được tạo ra. Thiên Chúa đã tạo ra con người theo hình ảnh của chính Người. Khi con người sa ngã, Người đã tạo ra một vị thần theo hình ảnh của chính nó: không xứng đáng và không thể yêu thương. Thành thử, con người coi người khác cũng xấu như mình và bắt đầu ghét người khác.

Bây giờ con người phải nỗ lực để làm cho mình được Thiên Chúa chấp nhận, để làm cho Người yêu thương mình bằng chính nỗ lực, ý chí riêng của mình. Con người lang thang trên trái đất để tìm kiếm người yêu mình, nỗi sợ bị bác bỏ tràn ngập. Họ sẽ trở thành bất cứ điều gì mọi người muốn, làm bất cứ điều gì để khiến bản thân cảm thấy nó quan trọng.

Người ta đi tìm những người cần họ. Nếu họ cần tôi và tôi giúp họ thì họ sẽ không bác bỏ tôi. Con người sẽ yêu người khác, chỉ để họ yêu mình, không thể chịu đựng được việc bị bác bỏ. Vợ sẽ che đậy sự thất bại của chồng vì sợ bị bác bỏ. Một người mẹ sẽ đưa tiền cho đứa con trai nghiện ma túy của mình để cảm thấy cần thiết và không bị bác bỏ, v.v.

(Lc 9:23-25) Tóm lại, những người bị buộc phải cần đến, được chấp nhận và được chấp thuận thì quá bận rộn tìm kiếm những nhu cầu của bản thân và trở nên không thể thỏa mãn được. Vì vậy, họ không có năng lực và không có chỗ để yêu thương người khác.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: 1 Ga 1:7

Hãy nhận biết bước đi trong lời Người là bước đi trong Ánh sáng. Giây phút chúng ta đi chuyển và sống bằng xác thịt, chúng ta bước đi trong bóng tối. Vì Thiên Chúa Giêsu thường xuyên có mối hiệp thông với Cha Người, nên chúng ta cũng phải bước đi trong mối hiệp thông liên tục với Thiên Chúa Giêsu Kitô... Chúng ta làm điều này bằng cách siêng năng xưng tội mình, sống trong việc công khai xưng tội trước mặt Người. Sự cởi mở này cho phép

Máu Thiên Chúa Giê-su liên tục thanh tẩy chúng ta khỏi tội lỗi, từng giây phút, từng ngày cho đến vĩnh cửu.

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh cho những câu chọn lọc từ 1Ga về việc yêu mến Thiên Chúa và những người khác.

Cởi bỏ/Mặc vào: Là nền tảng để chúng ta chấp nhận và là nguồn sức mạnh, chúng ta nhận ra nhu cầu liên tục về công việc đã hoàn tất của Thiên Chúa Giê-su. Chúng ta là tạo vật mới và được hoàn thiện trong Thiên Chúa Giê-su. Hãy thực hiện sự cứu rỗi này, ngày qua ngày, chết đi cái tôi độc lập hàng ngày. Xem thêm Phần 5.2, “Biến đổi bản chất tự nhiên” và Phần 5.10, “Chủ nghĩa duy hoàn hảo” để biết thêm thông tin chi tiết. Làm bài tập về nhà phù hợp.

Tham khảo: [26][Smith4]

5.14. Bị ruồng bỏ

Tham khảo: Tv. 69:20; Tv. 142; Tv. 31; Tv. 55; Gr. 30:17.

Vấn đề

Ruồng bỏ không phải là điều người ta làm cho tôi. Đó là đáp ứng hay phản ứng của tôi, cảm giác đau khổ, không xứng đáng, không đáng yêu của tôi đối với điều tôi tri nhận người ta đang làm cho tôi. Nỗi đau bị ruồng bỏ khiến tôi 'cảm thấy' tiêu cực và từ đó tôi tin rằng mình bị ruồng bỏ.

Giải pháp

Câu trả lời là nhận biết tình yêu vô điều kiện của Thiên Chúa. Tôi được chấp nhận, có ý nghĩa và xứng đáng trong mắt Người. Thiên Chúa là bạn đời của tôi, tôi tìm kiếm danh tính của mình trong Thiên Chúa chứ không phải trong cách người ta nhìn tôi, đối xử với tôi hay bắt cứ điều gì. Giá trị của tôi, sự an toàn và tầm quan trọng của tôi chỉ có thể phát xuất từ Thiên Chúa. Người là Đấng đã tạo dựng tôi và tiền định cho tôi nên giống hình ảnh Con của Người.

Đừng nhìn vào hữu thể nhân bản, địa vị hay quyền lực để đánh giá giá trị. Thiên Chúa là danh tính thực sự của tôi, tôi được tạo ra theo hình ảnh của Người. Tình yêu của Người khiến tôi trọn vẹn. Tôi làm việc theo hình ảnh của Người bằng cách tuân theo các điều răn của Người. Khi bị ruồng bỏ hoặc bị tổn thương, hãy than khóc về sự mất mát, dâng nó lên Thiên Chúa và tiếp tục sống. Thiên Chúa là vinh quang của chúng ta. Người là người nâng đầu của chúng ta lên. Hãy tha thứ cho tất cả những người làm tổn thương tôi, thoát khỏi sự trả thù. Hãy cầu xin lòng thương xót, hãy trở nên trọn vẹn trong Đấng đã tha thứ cho tất cả những ai ruồng bỏ và bỏ rơi Người trên thập giá.

Danh tính

(St 1:26-28) Chúng ta là người chứa đựng và phát biểu hoặc là của Thiên Chúa hoặc là của những thái độ và nhận thức bệnh hoạn của mình. Khi sa ngã, con người, một sinh vật được

kết hợp với Thiên Chúa, đã đánh mất danh tính của mình. Sự đồng nhất với Thiên Chúa này là ý nghĩa thực sự của cuộc sống, nghĩa là mạc khải Thiên Chúa và bày tỏ tình yêu của Người cho thế giới. Nếu không, con người sẽ trở nên mất chức năng. Con người sa ngã cố gắng tìm kiếm danh tính của mình và điều duy nhất họ phải làm với là cơ thể, các giác quan và cái đầu của mình. Bây giờ họ tập chú vào bản ngã được tạo ra của mình. Danh tính của họ trở thành thành tích của họ đối với người khác cộng với sự đánh giá về thành tích của họ bởi người khác (đồng phụ thuộc).

Bây giờ con người sa ngã “làm” để “hiện hữu” “cho Thiên Chúa” thay vì “hiện hữu” và “làm” “từ Thiên Chúa”. Ban đầu con người phải chịu trách nhiệm trước Thiên Chúa nhưng giờ đây Thiên Chúa đã ra đi. Con người cần một người khác để tìm ra mình là ai. Con người được cho là 'ở' trong mối quan hệ của mình với Thiên Chúa và ra ngoài 'hữu thể' của mình, họ phải 'làm'.

Cứu chuộc

(Lc 4:1-13) Thiên Chúa Giê-su trong hoang địa, một cuộc thử thách ‘tinh thần độc lập’. Đây là cuộc thử nghiệm và điển hình tối cao trong việc xác định chúng ta là ai, là gì và chúng ta phải sống như thế nào. Bất kể hoàn cảnh nào, chúng ta đáp ứng bên trong bằng lời nói, với những gì ở bên ngoài.

(Ga 5:30) Thiên Chúa Giê-su đồng nhất với Cha của Người, ý muốn của Người là ý muốn của Cha của Người. Tương tự như vậy, con người được cứu chuộc sống bởi và từ Đức Thiên Chúa Cha để tôn vinh Thiên Chúa bằng cách hành động theo các điều răn của Người bất kể hoàn cảnh, con người, đồ vật hay của cải. Những thử thách trong cuộc sống quyết định liệu chúng ta có lệ thuộc vào Thiên Chúa hay chúng ta bị khuất phục trước hoàn cảnh.

Tinh thần ruồng bỏ cho thấy con người là người trần thế, sống theo chiều ngang và bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh cuộc sống. Do đó, được cứu chuộc, danh tính của người ta bây giờ ở trong Thiên Chúa và từ Thiên Chúa, con người được trao quyền bởi lời cầu nguyện, quyền năng và sự chu cấp để hoàn thành mục đích của Thiên Chúa trên trái đất: chuyển tải tình yêu của Thiên Chúa đến người khác, để đến lượt họ, họ cũng có thể được đồng nhất hóa với Chúa Kitô.

Ý nghĩa

(Cl 2:1 1-13; Pl. 2:12-18) Như vậy, cảm thức bị ruồng bỏ bộc lộ một thái độ bệnh hoạn, chờ đợi được người khác chấp nhận, tán thành và đáp ứng. Hãy coi bỏ điều đó và mặc vào điều bạn đã được chấp nhận và tán thành bởi Thiên Chúa, Đấng đã làm cho bạn trở nên quan trọng trong Chúa Kitô. Từ ý nghĩa đã đạt được qua thập giá, bạn thực hiện sự cứu rỗi của mình, tôn vinh Thiên Chúa bằng cách quan tâm đến người góa bụa và trẻ mồ côi, trở thành muối và ánh sáng, nhờ đó hoàn thành mục đích của Thiên Chúa dành cho cuộc đời bạn. Bằng những cách này, cảm thức bị ruồng bỏ sẽ dần dần phai nhạt.

(2 Cr 3:16-18) Sự ruồng bỏ là một trong nhiều rào cản khiến một người không thể tiến triển. Mọi bức màn của cuộc sống sa ngã đã được cất bỏ trong Chúa Kitô. Chúng ta di chuyển từ ân

sủng này sang ân sủng khác, vinh quang này đến vinh quang khác, và khi chúng ta để cho Thiên Chúa Thánh Thần hoàn thành công việc của Người trong chúng ta.

Tham khảo: [27][Smith5]

5.15. Thái độ và tác phong

Mười Chìa Khóa Của Các Mối Phúc Thật: Những thái độ, những gì chúng ta sẽ trở thành dựa trên Mt. 5-7.

(Ep 4:22-24) Tinh thần của chúng ta đã được Thiên Chúa Thánh Thần tái sinh, nhưng tâm trí chúng ta phải được đổi mới, và nền tảng trong cuộc sống của chúng ta là chính Chúa Kitô. Mười chìa khóa nền tảng này trong Bài giảng trên núi như sau:

1. **(Mt 5:3)** "Phúc cho những kẻ có tâm hồn nghèo khó..." Nhận ra rằng nơi bản thân tôi không có gì mà tôi có thể nhờ cậy hay trông cậy, nhưng phải nhận ra và thừa nhận đầy đủ rằng tôi cần Thiên Chúa bây giờ và mãi mãi trong mọi việc tôi làm.

- Chúng ta nghèo trong đời sống thiêng liêng. Vì vậy, chúng ta luôn cần Thiên Chúa, một sự phụ thuộc hoàn toàn vào Thiên Chúa.

- Tìm hiểu về Thiên Chúa, học từ Thiên Chúa và nhìn thấy Thiên Chúa trong mọi hoạt động của cuộc sống, nhìn cuộc sống theo quan điểm của Người.

2. **(Mt 5:4)** "Phúc cho những ai than khóc..." Nhận ra rằng cuộc khủng hoảng và khó khăn mà tôi đang gặp phải, những đau đớn và buồn phiền sẽ không kéo dài mãi. Chúng sẽ thay đổi, sự thoải mái sẽ đến.

- Khủng hoảng và khó khăn không bao giờ là mãi mãi. Thử thách không kéo dài mãi mãi vì mọi thứ đều thay đổi.

- Việc gì cũng có thời điểm: vui với người vui, than khóc với người than khóc. Khủng hoảng chỉ là tạm thời, sự thoải mái đang chờ đợi. Khủng hoảng chỉ là cơ hội để trải nghiệm sự hiện diện và giải cứu của Thiên Chúa. Lập kế hoạch vượt qua khủng hoảng (2Sb 20:7).

3. **(Mt 5:5)** "Phúc cho những kẻ hiền lành..." Nhận ra rằng tôi phải làm chủ được bản thân mình, phải khao khát, phải kỳ vọng và phải đòi hỏi bản thân có kỷ luật, có tổ chức và lên cơ cấu.

- Đừng tâm thường, ép mình phải làm và vượt ra ngoài xác thịt. Làm theo ý chí của bạn không phải bằng cảm xúc của bạn.

- Đừng để hoàn cảnh chi phối mà hãy làm chủ bằng ý chí của mình.

4. **(Mt 5:6)** "Phúc cho những kẻ đói khát sự công chính..."

- Sự trưởng thành và kiến thức không đến với bạn, bạn phải theo đuổi và tìm kiếm nó. Áp đặt cho mình những tiêu chuẩn cao hơn những người khác. Trong Chúa Kitô, tiềm năng của bạn là không giới hạn.

5. **(Mt 5:7)** “Phúc thay ai có lòng thương xót...”

- Hãy dành chỗ cho người khác thất bại và đừng vội phán xét họ. Cho phép người khác phạm sai lầm. Hãy cho mọi người không gian để phạm sai lầm. Tất cả chúng ta đều đang phát triển. Hãy kiên nhẫn. Lòng thương xót là sự trì hoãn phán xét. Chúng ta có khuynh hướng phán xét và lên án. Gieo gì thì gặt nấy (Mt 7:1-5).

- Luôn ở trong trạng thái tha thứ. Hãy nhanh chóng giải phóng người khác khỏi hành vi phạm tội.

6. **(Mt 5:8)** "Phúc cho những người trong sạch..."

- Hãy phát triển tâm trí trong sáng trong mọi việc, và bạn sẽ nhìn mọi việc theo quan điểm của Thiên Chúa. Hãy tránh xa sự băng hoại và làm ô nhiễm trong việc trình bày của thế giới đối với trí tưởng tượng của người ta bằng cách canh giữ những gì mắt bạn nhìn thấy, những gì bạn nghe thấy và những gì bạn nói. Mắt, tai, lưỡi và các giác quan của bạn là cửa của trái tim bạn (Cn 4:23).

- Nhìn cuộc sống theo quan điểm của Thiên Chúa, thấy Thiên Chúa ở trong mọi sự. Nếu tâm hồn trong sạch, bạn sẽ nhìn thấy Thiên Chúa trong mọi sự dù tiêu cực hay tích cực. Người ta nghĩ sao, họ là như vậy. Với người trong sạch thì mọi thứ đều trong sạch, đối với kẻ hư hỏng thì mọi thứ đều hư hỏng. Khi bạn nhìn, nghe và nói, đó là những gì bạn sẽ gặt hái được.

7. **(Mt 5:9)** “Phúc thay ai xây dựng hoà bình...”

- Quyết tâm trở thành người có ảnh hưởng tích cực, tìm kiếm điều tốt ở người khác, tìm kiếm điều tốt nhất và tốt hơn. Hãy là người mang lại điều đó. Ai không có tội, hãy ném viên đá đầu tiên, nhìn cuộc sống từ góc độ này... nhưng vì ơn Thiên Chúa, tôi ra đi.

8. **(Mt 5:10)** “Phúc thay ai bị bách hại vì lẽ công chính...”

- Hãy có thái độ tốt và nhiệt tình với cuộc sống dựa trên những gì bạn biết. Không có gì trong cuộc sống đáng sợ, nhưng phải được hiểu. Thế gian ghét sự công chính. Hãy hân hoan và vui mừng, những người trước bạn từng chịu đựng như vậy. Hãy vui mừng vì phần thưởng lớn lao của bạn khi bạn đứng vững trong sự thật.

9. **(Mt 5:11)** “Phúc thay anh em khi bị người ta chửi rủa và bách hại...”

- Mong đợi điều tốt nhất và chuẩn bị cho điều tồi tệ nhất. Hãy thấy rằng những khó khăn trong cuộc sống là điều bình thường. Hãy sẵn sàng cho cuộc bách hại. Họ ghét Thiên Chúa Giêsu, và họ sẽ ghét bạn. Mong đợi điều này. Hãy sẵn sàng chúc phúc và cầu nguyện cho những người chống lại bạn.

10. (Mt. 5:12) "Các con là muối của đất..."

• Bạn quan trọng đối với thế giới, đối với nhân loại và đối với thế hệ của bạn. Biết giá trị của bạn và điều đáng giá của bạn. Chúng ta phải làm gương cho thế giới noi theo. Đây là tinh thần của Chúa Kitô: chúng ta là những người ưu tú, chúng ta có ảnh hưởng đến những người giỏi nhất trong cuộc sống, chúng ta là tiêu chuẩn cho thế giới (Mt 28:18-20).

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Mt. 7:24-26

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Đánh giá Mt. 5:14-7:29, hãy lập danh sách những tội lỗi và những thái độ lệch lạc của bạn. Lập kế hoạch để thay đổi thái độ và tác phong thông qua Phần A.4, "Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi". Để giúp loại bỏ những rào cản tội lỗi ngăn cản bạn phát triển tâm trí của Chúa Kitô, đây là một số lĩnh vực chính cần được xem xét:

1. (Mt 5:21-26) Giận dữ, Cay đắng, Khinh thường. Trừ khi điều này được giải quyết, nếu không bước đi Kitô hữu của chúng ta sẽ bị tê liệt ngay từ đầu. Chúa Giêsu đến để cứu độ chứ không phải để kết án. Chúng ta cũng phải làm như vậy.

2. (Mt 5:27-32) Âm ảnh dục vọng. Hãy giữ cho đôi mắt của bạn luôn trong sáng và thuần khiết. Phụ nữ là những người bảo vệ nền văn hóa của chúng ta. Họ được trời phú cho lòng tôn kính tự nhiên đối với những gì thiêng liêng. Hãy lập kế hoạch để thoát khỏi tinh thần thế gian, xác thịt và ma quỷ.

3. (Mt 5:32-37) Thao túng bằng lời nói. Đừng ép buộc người khác phải chấp nhận ý kiến hoặc quan điểm của bạn.

4. (Mt 5:38-48) Hoàn trả/Trả thù. Công việc của chúng ta là hòa giải với Thiên Chúa, với bản thân và với người khác. Lòng thương xót là sự trì hoãn phán xét. Như Thiên Chúa làm với chúng ta, hãy làm như vậy. Khôi phục và hòa giải với mọi sự sống, và hãy tự do.

5. (Mt 6:1-18) Tìm kiếm sự chấp thuận và chấp nhận của con người. Phát triển đời sống nội tâm, nhìn cuộc sống theo quan điểm của Thiên Chúa. Bạn đã được chấp nhận và chấp thuận trong Chúa Kitô rồi. Hãy sử dụng bản thân để tìm cách tôn vinh Thiên Chúa bằng cách sử dụng tài năng và thiên phú của mình vì lợi ích của người khác.

6. (Mt 6:19-34) Sự giàu có và lòng tham. Dựa vào và tin cậy vào những điều bên ngoài của hệ thống thế giới (tâm trí xác thịt) hơn là tin cậy vào Thiên Chúa sẽ dẫn đến thất vọng và tuyệt vọng. Là người đồng thừa kế với Chúa Kitô, một công dân trên trời, bạn đã sở hữu đàn

gia súc trên ngàn ngọn đồi rồi. Hãy hành động phù hợp, vì chúng ta phải sống theo nhiệm vụ của Thiên Chúa (2 Cr 8:9).

7. (Mt 7:1-12) Phê bình/Lên án. Thiên hướng tự nhiên của chúng ta là phán xét và có thiên hướng nghĩ cách lên án. Hãy phán xét chính mình trước tiên vì đã lên án, sau đó bạn mới có thể giúp khôi phục lại người khác. Với tư cách là đại sứ của Thiên Chúa, chúng ta ở đây không phải để cạnh tranh mà để giúp đỡ lẫn nhau.

8. (Mt 7:13-26) Làm chứ không chỉ nghe. Tích cực lắng nghe và thực hành lời nói là chìa khóa. Những lời cảnh cáo nghiêm khắc được đưa ra đối với những kẻ thụ động, lười biếng và buông thả bản thân. Trừ khi chúng ta phát triển đời sống nội tâm, bình diện tâm hồn, thực hành sự Hiện diện của Thiên Chúa hàng ngày, ngôi nhà của chúng ta sẽ sụp đổ. Hãy tự phán xét mỗi ngày để bảo đảm rằng bạn đang sống theo các quy tắc của Vương quốc về các mối phúc. Vì vậy, hãy thực hiện quyền thống trị bản thân trong, như và qua Chúa Kitô: hãy đứng đầu trong mọi nỗ lực của cuộc sống.

Tham khảo: [32][Willard1]

Chương 6: Loạt bài tăng trưởng Kitô hữu, Phần A

6.1. Thiết lập nền tảng cho việc làm môn đệ theo Kinh thánh

Viễn ảnh

(Is 55:8-9) Chúng ta phải suy nghĩ theo suy nghĩ của Thiên Chúa. Trừ khi những suy nghĩ của chúng ta phù hợp với suy nghĩ của Người, chúng phải bị loại bỏ. Đường lối, thói quen và thực hành của chúng ta phải thay đổi, được điều hướng và hướng dẫn bởi lời Thiên Chúa và các điều răn bất chấp cảm xúc hay ý kiến của chúng ta. Chúng ta không thể trộn lẫn tư tưởng của mình với tư tưởng của Người, nếu không, lời Thiên Chúa sẽ trở nên ô uế. Lời Thiên Chúa là trong sạch và không thể trộn lẫn với những suy nghĩ xác thịt.

(Rm 8:28-29; Ga 14:21) Khi chúng ta suy nghĩ theo ý Thiên Chúa và làm theo điều Người truyền, Thiên Chúa bước vào và can thiệp vào cuộc sống cũng như hoàn cảnh của chúng ta. Bất kể chúng ta gây ra vấn đề hay do người khác gây ra, nếu chúng ta đáp ứng theo cách của Thiên Chúa, Người sẽ biến tình thế thành có lợi cho chúng ta. Khi cần thiết, Thiên Chúa Thánh Thần sẽ làm cho sự hiện diện của Người được biết đến bằng cách ban cho họ cảm nhận sâu sắc về tình yêu và sự quan tâm của Người, giúp đỡ và ban sự tin cậy, tha thứ và bảo đảm – ban cho bất cứ điều gì người tín hữu cần.

(1 Cr 10:13; Ep 6:10-12) Ma quỷ chỉ hoạt động theo xác thịt, điều thông thường đối với con người nhưng chúng ta thiêng liêng. Chúng ta không chiến đấu với hắn bằng lý trí, bằng ý chí, bằng những điều hữu hình: Vì vũ khí của chúng ta không phải là xác thịt mà là thiêng liêng và có sức mạnh để phá hủy đồn lũy của kẻ thù. Vì vậy, niềm tin thác và đức tin của chúng ta là vào Thiên Chúa và trong Người, chúng ta đối đầu với những cám dỗ của mình. Thiên Chúa sẽ giúp chúng ta vượt qua. Người là nơi nương náu của chúng ta, là đồn lũy của chúng ta, là Thiên Chúa mà chúng ta tin cậy. Chính Người là Đấng giải cứu chúng ta khỏi ma quỷ (Tv 91:1-3).

(Hr 4:14-16; 2 Cr 5:21; Hr 9:14; Ep 2:4-10) Chúa Giêsu đã đi đến tận cùng sự cám dỗ và vượt xa nó. Người không gục ngã vì chưa có người nào bị cám dỗ như Người. Người đã chịu đựng tất cả những điều này để bảo đảm cho chúng ta lý tưởng và sự công chính hoàn hảo để chúng ta có thể được Cha Người chấp nhận. Dựa trên những gì Chúa Giêsu đã làm, chúng ta được quyền bước vào Phòng Ngai và nhận được sự giúp đỡ của chính Thiên Chúa: giúp chúng ta nhờ ân sủng của Người đối đầu với mọi thử thách, chinh phục và chiến thắng mọi tình huống và hoàn cảnh của cuộc sống. Thiên Chúa có thể làm điều này vì Con của Người khi còn ở trên mặt đất đã chịu đựng những thử thách giống như chúng ta. Người biết cách bước qua và chinh phục, và chúng ta ở trong Người cũng phải làm như vậy.

Thay đổi

(Ep 4:22-24; Rm 6:6) Bạn phải vận dụng ý chí của riêng mình để từ bỏ con người cũ, con người như trước khi bạn tiếp nhận Chúa Kitô. Khi bạn chọn con đường của Thiên Chúa, điều cần nhấn mạnh bây giờ là làm mới, điều chỉnh, thay đổi, xoay chuyển và tái tạo tâm trí bạn

bằng lời Thiên Chúa, lời Thiên Chúa trở thành chính sự Hiện diện của Chúa Kitô trong người tín hữu. Bạn có tâm trí của Chúa Kitô và bạn phải để Thánh Thần của Chúa Kitô tập trung tâm trí bạn ngày càng nhiều vào Thiên Chúa và những điều thiêng liêng. Trở thành một con người mới, bây giờ bạn có thể bắt đầu lại cuộc sống. Tinh thần của bạn đã được tái tạo thành sự công chính và thánh thiện của sự thật. Điều này giúp bạn đủ điều kiện để có được mối hiệp thông với Thiên Chúa, có khả năng trở nên vâng theo ý muốn của Thiên Chúa và tận tâm phụng sự Người.

(Cl. 1:10; 1 Ga 1:7) Trở thành một người mới có nghĩa là sinh hoạt. Chỉ biết ý muốn của Thiên Chúa mà thôi thì chưa đủ, bạn hãy sở hữu sự khôn ngoan và hiểu biết - tất cả những điều này phải được đưa vào thực hành. Chúng ta phải đặt đời sống, tác phong và cách cư xử của mình theo Chúa Kitô – sinh hoa trái trong mọi việc lành. Khi chúng ta gia tăng sự hiểu biết về Thiên Chúa, sự hiện diện và quyền năng của Người giúp chúng ta có thể rèn luyện mọi loại chịu đựng, kiên nhẫn, chịu đựng với niềm vui.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn :(Pl. 2:12-13)

Câu Kinh thánh để nhớ: Mt. 7:1,5

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng kinh thánh cho câu Ep. 4:22-32.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại bảng câu hỏi này và lập danh sách những thất bại trong việc yêu mến đường lối Thiên Chúa. Sử dụng *1 Cr: 13:4-8a* làm hướng dẫn; hoặc tham khảo Phần A.3, “Tình yêu là một hành động”. Liệt kê hai hoặc nhiều sự việc gần đây khiến bạn khó chịu, căm giận và đánh giá xem đây là những khuôn mẫu tác phong hay trường hợp cô lập.

Tham khảo: Xuyên suốt Chương 6, Loạt bài Phát triển Kitô giáo, Phần A, bạn sẽ tìm thấy thông tin liên quan từ [5] [BCF1] và [14] [Leader1].

6.2: Thăm dò các vấn đề và khai triển mẫn tính đối với tội lỗi

Viễn ảnh

(Ga 14:26; Ep 5:18; Is 55:8-9) Khi bạn chọn ngừng duy trì lợi ích cá nhân và bắt đầu xem xét lợi ích của người khác trước lợi ích của mình, sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng của Thiên Chúa sẽ đi vào tâm hồn bạn để làm những điều đẹp lòng Người. Chỉ trong quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần, bạn mới có thể sống cuộc sống dư dật. Bạn không thể sống theo thiết kế của Thiên Chúa theo cách riêng của mình hoặc bằng sự khôn ngoan của riêng mình.

Thiên Chúa Thánh Thần sẽ giúp tín hữu vượt qua những thử thách của cuộc sống bằng cách dạy họ mọi điều: lời nói và cuộc sống của Đức Kitô, Sự thật và Sự sống, Lời và cách sống, lý thuyết và thực hành, nguyên tắc và hành vi, đạo đức và tác phong hiện sinh Ki-tô giáo..

Hy vọng

(Hr 4:16; Gc 1:5-8; Gc 1:22-25; Pl 4:13) Đó là vấn đề đức tin. Bạn tin lời Thiên Chúa, bạn

đáp lại lời Thiên Chúa (dù bạn có muốn hay không), với những gì Thiên Chúa phán. Bạn trao trí hiểu và ý chí của mình cho Thiên Chúa, để Thiên Chúa hướng dẫn các khả năng, đam mê của bạn và đổi mới trí nhớ của bạn. Thiên Chúa can thiệp thông qua bạn vào tình huống hoặc hoàn cảnh để giải quyết vấn đề theo cách của Người và tái thiết chính bản thể của bạn để thiết lập vương quốc và ý muốn của Người trên trái đất.

(Mt 7:1-5; Gl 6:1-5; 2 Cr 1:3-4; 1 Cr 11:28-31) Thực hành lời Thiên Chúa bắt đầu bằng việc tự xét đoán bản thân và loại bỏ những chướng ngại tội lỗi khỏi cuộc sống của chính mình. Vì chúng ta không có sự công chính của riêng mình, nên giá trị duy nhất của chúng ta là Chúa Giêsu Kitô. Thời điểm duy nhất chúng ta có thể được coi là xứng đáng là khi chúng ta luôn bước đi trong mối tương giao với Người. Điều này có nghĩa là chúng ta phải tích cực suy nghĩ và trò chuyện với Người thông qua sự xưng tội, ăn năn, ngợi khen và cầu xin. Vì vậy, hy vọng của chúng ta nằm ở Người, Đấng mang lại cho chúng ta sự kết trái và thành toàn.

(1 Ga 2:3-6; 2 Pr 1:3-11; Ga 16:33; Ga 15:10-11) Bạn phải tuân theo lời Thiên Chúa một cách nhất quán để ngày càng phát triển trong sự tin kính và nhận ra sự bình an và niềm vui đích thực. Niềm vui và vinh quang của Thiên Chúa là làm theo ý muốn của Thiên Chúa và mong hưởng niềm vui và vinh quang của cõi đời đời với Cha Người và những người theo Người. Tương tự như vậy, niềm vui của các tín hữu là niềm vui của chính Đức Kitô ngự trị trong lòng họ. Và niềm vui này được trọn vẹn khi các tín hữu học lời Người, những lời hứa và điều răn mà Người đã ban ra.

Thay đổi

(Lc 17:10; Ga 14:5; II Cr 5:15; II Cr 10:5; Cl 3:1-7; Cl 1:10) Để trưởng thành (lớn lên) trong Đức Kitô, bạn phải kiên trì làm điều thiện trước mặt Thiên Chúa: bằng cách vâng theo Kinh thánh, rèn luyện đời sống suy nghĩ của mình, nói theo cách có ích cho người khác và yêu thương người khác theo cách của Kinh thánh.

Sự kiên nhẫn, lòng tốt, sự tốt lành hiện thân tiêu chuẩn qua đó, chúng ta phải sống. Chúng ta hoàn toàn thuộc về Người. Nhiệm vụ của chúng ta là đại sứ của Người, phục vụ Người, gia tăng sự hiểu biết về Người và hoàn thành vai trò của chúng ta là môn đệ của Người.

(St 4:7; Is 26:3; Lc 11:28; Ga 15:10-11; Mt 7:21) Sự thỏa mãn của bạn trong mọi hoàn cảnh phụ thuộc vào phản ứng vâng lời của bạn đối với Thiên Chúa trong suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn. Điều này mang lại sự thanh thản trong tâm trí, sự trong sáng của trí nhớ, sự điềm tĩnh, sự bình an khi đối diện với những hoàn cảnh và tình huống xấu. Bằng cách vâng lời Thiên Chúa trong hành trình hằng ngày, người ta trở nên gắn kết, đan xen và kết nối với chính mình, với Thiên Chúa và với người khác. Chúng ta có xu hướng tự nhiên là độc ác và trả thù. Theo đó, hãy luôn tự kiểm tra bản thân để xác định tinh thần nào bạn đang tỏ bày trong mọi cuộc gặp gỡ (Lc 9:53-55).

(1 Ga 1:9; Mt 3:8; 2 Cr 7:9-11; Gc 4:8-10; Ep 4:31-32) Hãy xưng tội với Thiên Chúa và khi thích hợp, hãy thú tội với những người mà bạn đã xúc phạm. Hãy tôn vinh Máu đã rửa sạch tội lỗi của bạn, bằng cách 'hành động như được tha thứ'. Rơi vào tuyệt vọng hoặc tự

thương hại là tôn vinh kẻ thù. Bất kể bạn sa ngã vào tội lỗi bao nhiêu lần, hãy tôn vinh Thập giá và Máu của Đức Kitô bằng cách trỗi dậy, xưng tội, ăn năn và bắt đầu lại.

Như một nguyên tắc cơ bản, hãy tự phán xét mình trong các lĩnh vực không kiên nhẫn, không tử tế và không thể hiện lòng tốt trong những tình huống trái ngược. Để làm được điều này, hãy liệt kê những thất bại của bạn, lập kế hoạch cụ thể để thay đổi và bắt đầu thực hiện kế hoạch.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

Các câu Kinh Thánh để nhớ: Lc 9:23-24

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng kinh thánh cho các câu Kinh Thánh đã chọn từ danh sách trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Liệt kê ít nhất hai hoặc nhiều biến cố gần đây trong đó bạn đã bị xúc phạm và hoàn thành cột 1 của Phần A.4, “Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi”, những sự bỏ qua trong cột 2 và những sự kiện đặt vào cột 3. Đây sẽ là dữ liệu làm việc của bạn để hoàn thành cột 4 trong buổi học tiếp theo.

6.3. Thiết lập cấu trúc Kinh thánh để thay đổi

Viễn ảnh

(Rm 5:3-5; 2 Tm 3:16-17; Gc 1:21-25; 2 Pr 1:2-4) Sự thay đổi Kinh thánh hữu hiệu và lâu dài là một quá trình liên tục. Bạn phải tuân theo các mệnh lệnh và hướng dẫn trong lời Thiên Chúa cho mọi lĩnh vực trong cuộc sống của bạn (suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn). Khi bạn dừng lại (cởi bỏ) mô hình tội lỗi cũ và bắt đầu (mặc vào) mô hình mới thực hành sự công chính và thánh thiện, bạn được đổi mới trong tinh thần của tâm trí mình.

Được công chính hóa, chúng ta không còn bị đánh bại bởi những thử thách và đau khổ nữa. Ngược lại, nhờ ân sủng của Thiên Chúa, chúng ta sử dụng các vấn đề như những cơ hội để phát triển trong Đức Kitô. Làm việc thông qua áp lực, áp bức, sầu khổ và khốn cùng, chúng ta phát triển sức chịu đựng, sự kiên cường, sự vững vàng, sự kiên trì, sự bền bỉ. Do đó, sự kiên nhẫn khơi dậy kinh nghiệm và điều này phát triển tính cách, sự chính trực, sức mạnh. Kinh nghiệm cũng khơi dậy hy vọng. Bằng cách chịu đựng những thử thách, chúng ta trải nghiệm sự hiện diện và sức mạnh của Thiên Chúa. Khi một người được công chính trở nên mạnh mẽ hơn về tính cách, anh ta sẽ đến gần Thiên Chúa hơn. Anh ta càng đến gần Thiên Chúa, anh ta càng hy vọng vào sự vinh quang của Người.

Hy vọng

(Ga 15:10-11; Ga 16:33; Mt 6:33; 1 Ga 2:3-4; 1 Ga 3:22) Bạn phải bước đi theo cách xứng đáng với Thiên Chúa và làm đẹp lòng Người trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Khi bạn vâng lời đáp lại tình yêu của Thiên Chúa, bạn trở nên trưởng thành trong Thiên Chúa và được ban phước với sự bình an và niềm vui bất kể cảm xúc, người khác hay hoàn cảnh sống của

bạn. Niềm hy vọng, sự bình an và niềm vui của tín hữu dựa trên sự hiện diện của Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong tín hữu. Những đức tính này được kích hoạt khi người ta đáp ứng cuộc sống theo Kinh thánh.

(1 Cr 6:19-20; 1 Pr 1:17-19; Lc 16:10-13; Ga 16:17; 1 Ga 2:20,27) Bạn đã được mua bằng huyết báu của Chúa Giêsu, bạn hoàn toàn thuộc về Người. Bạn là tài sản của Thiên Chúa và là người quản lý (người hầu quản lý) của tất cả những gì Thiên Chúa đã cung cấp cho bạn. Sự xúc dầu của Đức Kitô ở cùng bạn. Sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng của Thiên Chúa ở trong bạn để sử dụng tài năng và ân phúc đặc biệt của bạn để trở thành phước lành cho những người xung quanh bạn. Đức Kitô ở trong bạn, hy vọng về vinh quang, sự xúc dầu của Thiên Chúa ở trên xác thịt bạn để làm những điều xác thịt không thể làm.

(Tv 119:165; Mt 5:3-12; Ga 14:27; Ga 15:11; Ga 16:33) Sự bình an và niềm vui của Thiên Chúa luôn sẵn có cho các tín hữu bất kể người khác, tài sản hay hoàn cảnh. Chúng ta phải phụ thuộc vào Thiên Chúa. Khi chúng ta trở nên như vậy, chúng ta sẽ không bị người khác kiểm soát mà sẽ được tự do yêu thương người khác như Thiên Chúa yêu thương chúng ta. Chúng ta chủ yếu phải chịu trách nhiệm với Thiên Chúa - không phải với bản thân, vợ/chồng, cha mẹ hay người khác.

Thay đổi

(Ep 4:22-24; Mt 7:5; 1 Cr 11:28-31; Hr 4:12; Rm 6:12-13; 2 Cr 10:5) Để sự xúc dầu của Thiên Chúa luôn cháy qua bạn, bạn phải từ bỏ những thói quen tội lỗi cũ hằng ngày, nhận diện chúng, tự xét đoán mình dưới ánh sáng của lời Thiên Chúa, xưng tội, ăn năn và gạt chúng sang một bên ngay lập tức. Đừng coi thường cuộc sống. Bạn là đại sứ của Thiên Chúa trên trái đất. Bạn là tiêu chuẩn của Người để thế gian nhìn thấy.

(2 Tm 2:22; Tt 2:11-12; Gl 5:16; Mt 22:37; Cl 1:10; Rm 8:29; Rm 5:17) Khi chúng ta mặc lấy những việc làm công chính trong quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần, chúng ta sẽ lớn lên mỗi ngày theo hình ảnh Thiên Chúa. Chúng ta trở thành những bình chứa trên trái đất, phản ánh và tiết lộ Thánh Thần của Thiên Chúa bên trong thế giới bên ngoài khi chúng ta phá hủy các công việc của ma quỷ và thiết lập sự công chính của Thiên Chúa trên trái đất. Chúng ta phải cai trị và thực hiện quyền thống trị đối với hệ thống và định chế của thế giới (St 1:28; Mt 28:18-20).

(Cn 10:12; Ep 4:32; 1 Pr 3:8-9) Chúng ta bắt đầu quá trình này bằng cách tha thứ cho người khác theo Kinh thánh khi cần thiết. Chúng ta tìm kiếm sự hòa giải và phục hồi theo các nguyên tắc Kinh thánh. Chúng ta không trả thù, chúng ta loại bỏ những chướng ngại vật và tìm cách chúc lành cho người khác. Thiên Chúa chúng ta đã giải quyết tội lỗi trên thập giá. Vai trò của chúng ta là phá hủy cấu trúc - giàn giáo - các khuôn mẫu thói quen - của tội lỗi đã ăn sâu vào tâm trí chúng ta qua nhiều năm. Chúng ta phải xây dựng lại những cấu trúc này cho đến khi các khả năng, trí tuệ, đam mê của chúng ta được đặt hoàn toàn dưới sự cai trị và quyền làm chủ của Chúa Giêsu Kitô (2 Cr 10:3-5; Cn 21:22).

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn: (Pl 2:12-13)

Các câu Kinh Thánh để nhớ: Ep 4:29,31-32

Lòng sùng kính: Hãy tạo khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng kinh thánh cho những câu Kinh Thánh đã chọn ở trên.

Cởi bỏ / Mặc vào: Tiếp tục làm các cột 1-3 của Phần A.4, “Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi” và bắt đầu thực hiện một kế hoạch theo Kinh thánh cho bất cứ kiểu tức giận, cay đắng và lời nói không lành mạnh nào. Xem lại và sử dụng Phần A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động” khi thích hợp và thiết lập các kiểu suy nghĩ, nói và hành động theo Kinh thánh. Đặt thông tin này vào cột 4 và cụ thể trong việc thực hành các kiểu suy nghĩ mới, cách bạn nên nói, tiếp theo là các hành động cụ thể.

6.4. Phát triển việc thực hành đức chính trực

Viễn ảnh

(Rm 5:3-5; Rm 12:1-2; Mt 10:16-28; 1 Pr 3:13-17) Đứng ngay trước những thử thách, ngay cả khi chúng có vẻ dữ dội. Hãy vui mừng trong những thử thách đó vì Thiên Chúa sử dụng chúng để mặc khải thần trí vốn ở trong bạn và phát triển sự trưởng thành giống như Đức Kitô. Hãy chuẩn bị để bị mắng nhiếc. Nếu bạn phải chịu đau khổ vì sự chính trực, bạn sẽ được Thiên Chúa ban phước. Việc đổi mới tâm trí là một quá trình liên tục để giải thoát chúng ta khỏi sự hư hỏng của những ham muốn và thèm muốn của chính mình; và để bảo vệ bản thân khỏi những kiểu cách và phong tục của thế gian.

Hy vọng

(Ep 5:15-16; 1 Tm 4:7-11; Hr 5:14; Gl 5:22-23; Hr 13:20-21) Bạn phải trung thành thực hiện các trách nhiệm hàng ngày của mình và rèn luyện bản thân hướng đến sự sùng kính. Khi bạn tiếp tục trở thành người thực hành lời Thiên Chúa, các giác quan của bạn sẽ được rèn luyện để phân biệt thiện và ác. Sự phát triển của bạn là công trình tối cao của Thiên Chúa, có liên hệ thần thiêng với cuộc sống của bạn theo cách của Kinh thánh.

(Cn 3:5-10; Tv 55:22; Tv 94:17-19; Gr 29:11; Rm 8:28-29) Thiên Chúa đã hứa sẽ cung cấp mọi nhu cầu thiết yếu của cuộc sống khi bạn tìm cách làm đẹp lòng Người. Người luôn sẵn sàng giúp đỡ bạn và Người kiểm soát chặt chẽ mọi khía cạnh trong cuộc sống của bạn. Sống theo cách của Kinh thánh, người tín hữu được đảm bảo rằng Thiên Chúa đang sắp xếp và sắp xếp lại 'mọi thứ' vì lợi ích hàng ngày của họ. Do đó, hy vọng thực sự là đức tin mở rộng đến tương lai, sống cuộc sống thần linh trong hiện tại.

(Mt 6:25,34; Lc 12:22-34; Mt 6:33; Hr 5:14; Gc 1:22-25) Gác lại mối quan tâm ích kỷ về tương lai và bắt đầu thực hành Lời Thiên Chúa. Khi bạn suy gẫm về những điều của Thiên Chúa, Người sẽ bảo vệ và chu cấp cho bạn trong mọi khía cạnh của cuộc sống.

Thiên Chúa đã làm cho con người thành một hữu thể tâm linh. Vì vậy, con người không nên bận tâm đến việc tự mình làm nên mọi thứ, tự chăm sóc bản thân trong thế giới này và đấu tranh, vật lộn để vượt qua cuộc sống. Là một công dân của thiên đàng, con người hợp tác với

Thiên Chúa. Con người tin cậy và thừa nhận Thiên Chúa trong khi làm mọi điều có thể: cày và làm việc, không ngoảnh lại nhìn; và trong khi làm việc, hãy tin thác kết quả cho Thiên Chúa. Thiên Chúa nói Người sẽ đảm bảo người nào tin cậy như vậy sẽ luôn có những nhu cầu thiết yếu của cuộc sống.

Thay đổi

(Ga 3:30; Ga 12:24-26; Mt 20:26-28; Rm 15:1-3; Cl 3:23-24) Ngừng sống để làm hài lòng bản thân trong các tình huống, trách nhiệm và mối quan hệ hàng ngày. coi người khác quan trọng hơn bản thân và trở thành đầy tớ cho Thiên Chúa và người khác. Ki-tô hữu nào thực sự sống và làm chứng cho Chúa Kitô sẽ dâng mình cho Chúa Kitô. Trong Chúa Kitô, với tư cách là nô lệ, người đó phục vụ nhu cầu của người khác.

(Cn 9:6; Cn 14:16; Gl 5:16-21; Gc 1:19; Ga 15:5; Gc 1:22-25; Gc 4:17) Liệt kê các hoàn cảnh hoặc mối quan hệ mà bạn (hoặc đã từng) bị cám dỗ trở nên tức giận hoặc cay đắng. Phát triển một kế hoạch theo Kinh thánh để vượt qua sự tức giận và cay đắng trong những tình huống này. Lập kế hoạch dự phòng để đối phó với cơn giận dữ và cay đắng có thể đột ngột phát sinh. Bạn sẽ tuân theo những gì bạn hiểu, và đây là những gì bạn sẽ truyền đạt.

(Cn 10:12; 1 Cr 13:4-8; 1 Pr 1:22; Ep 4:32; 1 Pr 3:8-9) Thực hành tình yêu thương theo Kinh thánh bằng cách tha thứ cho người khác như Thiên Chúa đã tha thứ cho bạn. Làm những việc tử tế và dịu dàng với chính những cá nhân mà bạn trở nên khó chịu. Khoan dung là cho những gì một người cần, không phải những gì họ đáng được hưởng.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn: (Pl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để nhớ: Hr 5:14

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng kinh thánh cho những câu Kinh thánh đã chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Tiếp tục phát triển các khuôn mẫu theo Kinh thánh về sự phục tùng và liên tục chết đối với bản thân thông qua:

1. coi người khác quan trọng hơn bản thân và
2. Phục vụ người khác.

Đánh giá những việc làm của bạn hằng ngày, xác định những lĩnh vực mà bạn còn yếu kém. Lên kế hoạch dự phòng để giải quyết và đối diện với những chướng ngại vật có thể có khi chúng xuất hiện. Những sự xúc phạm (vương mắc) này ngăn cản ân sủng của Thiên Chúa và sự xúc dầu của Người tuôn chảy qua bạn. Tìm kiếm dữ liệu trong các lĩnh vực trầm cảm, sợ hãi và lo lắng, tức giận và cay đắng, các mối quan hệ giữa các cá nhân, đổ kỵ, tham lam và thèm muốn. Giải quyết các vấn đề cụ thể thông qua Mục A.6, “Phiếu giải quyết vấn đề”, Mục A.4, “Phiếu chiến thắng tội lỗi”, Mục A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động”, Mục A.8, “Giải thoát khỏi lo lắng”. Xem các câu Is 10:27; Is 61:1; Lc 4:18-19; Gc 4:6-8.

6.5. Thiết lập Mẫu mực Môn đệ Trưởng thành

Viễn ảnh

(Gv 12:13-14; 1 Pr 1:17; 1 Ga 4:11,19; Hr 12:5-10; Pl 2:12-13) Đối diện và giải quyết thành công các vấn đề cụ thể chỉ là bước khởi đầu của cuộc sống sùng kính. Phải tập trung vào các tiêu chuẩn của Thiên Chúa để tiếp tục hướng đến việc giống Đức Kitô. Theo đó, người ta phải đánh giá toàn bộ cuộc sống của mình liên tục tuân theo các tiêu chuẩn của Thiên Chúa.

Hy vọng

(Is 40:8; Cv 10:34-35; Ga 14:21; Ga 15:10-11; 1 Ga 3:22) Các tiêu chuẩn của Thiên Chúa luôn nhất quán và không bao giờ phụ thuộc vào ý thích nhất thời. Chúng giống nhau đối với tất cả mọi cá nhân, trong mọi nền văn hóa và ở mọi lứa tuổi, bất kể tính cách hay hoàn cảnh. Giữ các điều răn của Thiên Chúa, có lòng tôn kính và kính sợ Thiên Chúa, là chìa khóa để có kết quả.

(Tv 145:17; Gr 29:11-17; Đn 1:8-9; Gc 1:22-25) Kế hoạch của Thiên Chúa dành cho bạn là vì lợi ích của bạn và có mục tiêu là sự trưởng thành của bạn trong Đức Kitô. Nếu bạn giữ các điều răn của Thiên Chúa, Người sẽ ban phước cho bạn; nếu không, bạn sẽ phải chịu sự sửa phạt.

(Mt 11:28-30; Gs 1:8-9; Tv 103:1-5; Is 40:29-31; Ep 1:13-14; Pl 2:12-13) Các tiêu chuẩn của Thiên Chúa không phải là gánh nặng vì Người sẽ củng cố, nâng đỡ và giữ bạn khỏi vấp ngã khi bạn bước đi trên đường lối của Người, hợp tác với những thay đổi mà Người đang thực hiện trong cuộc sống của bạn.

Thay đổi

(Rm 13:1-3; Rm 13:12-14; Ep 6:10-18) Hãy cởi bỏ những việc làm của sự tối tăm, mặc lấy Chúa Giêsu Kitô và không cung cấp cho những ham muốn xác thịt. Hãy mặc lấy toàn bộ áo giáp của Thiên Chúa để chống lại các kế sách của ma quỷ.

(Rm 5:3-5; Mt 5:10-12; 1 Pr 4:12-19; 1 Pr 3:13-17) Đừng ngạc nhiên trước những thử thách, ngay cả khi chúng có vẻ dữ dội. Thay vào đó, hãy vui mừng vì Thiên Chúa sử dụng chúng để phát triển sự trưởng thành giống Đức Kitô trong cuộc sống của bạn. Hãy chuẩn bị để bị mắng nhiếc và chịu sự bách hại. Bạn sẽ được chúc phúc khi làm như vậy.

(Gl 5:22-23; Ep 1:4; Ep 4:1,17; Ep 6:9; Cl 3:12-24; 1 Tm 4:7-8; 2 Pr 1:2-10) Thiết lập và duy trì các tiêu chuẩn Kinh thánh sẽ khuyến khích bạn và con cái bạn hướng tới sự sùng kính. Xác định các đặc điểm tin kính cần được phát triển cùng với các trách nhiệm và hoạt động tương ứng trong Kinh thánh sẽ chứng minh sự giống Đức Kitô.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn: (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để nhớ: Gl 6:14

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ nghiên cứu và áp dụng kinh thánh cho các câu Kinh Thánh đã chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Liên tục thực hiện theo lịch trình Kinh Thánh (Phần A.11, “Bảng tính lịch trình”) để loại bỏ các hoạt động không có lợi và thay vào đó, thêm các hoạt động cần thiết để thực hiện các trách nhiệm do Thiên Chúa giao phó.

Xem lại các câu hỏi sau để xác định những hoạt động nào cần loại bỏ:

1. Điều này có lợi không (1 Cr 6:12; 1 Cr 10:23)?
2. Tôi có bị điều này kiểm soát bất cứ cách nào không (1 Cr 6:12)?
3. Đây có phải là một chướng ngại vật trong cuộc sống của tôi không (Mt 5:29-30; Mt 18:8-9)?
4. Điều này có thể khiến người khác vấp ngã không (Rm 14:13; 1 Cr 8:9,13)?
5. Điều này có gây dựng (xây dựng) người khác không (Rm 14:19; 1 Cr 10:23-24)?
6. Điều này có tôn vinh Thiên Chúa không (Mt 5:16; 1 Cr 10:31)?

Chương 7. Loạt bài tăng trưởng Kitô giáo, Phần B

7.1. Đặc tính của một Kitô hữu

(Gs 24:15) Sự lựa chọn là của bạn để hoặc phục vụ Satan hoặc phục vụ Thiên Chúa. Bạn không thể dừng lại giữa hai ý kiến. Đó là cái này hay cái kia - một câu hỏi về sự sống và cái chết, phước lành hay nguyên rủa.

Hy vọng

(Ga 1:12; Ga 5:24; Rm 10:9-10) Tiếp nhận Chúa Kitô là nhận được quyền năng để trở thành con cái Thiên Chúa. Quyền năng chuyển từ sự chết sang sự sống đến từ việc miệng bạn tuyên xưng rằng Chúa Giê-su là Thiên Chúa của đời sống bạn: rằng Chúa Giê-su đã sống trên trái đất này; rằng Người đã chết trên thập tự giá để trả giá cho tội lỗi của bạn; rằng Người đã sống lại từ cõi chết để ban cho bạn sự sống đời đời. Để đón nhận điều này, tuyên xưng điều này, người ta cam kết sống hoàn toàn cho Chúa Giê-su Kitô.

(Cl. 1:10; 2Cr 3:5; 2Cr 4:4; Pl 4:13) Sự dần thân có nghĩa là dần dần suy nghĩ, nói và hành động theo nguyên tắc của Thiên Chúa, không còn theo cảm xúc của mình nữa hoặc bởi quá khứ của mình. Giờ đây, người ta cam kết sinh hoa trái xứng đáng với Thiên Chúa: làm mọi sự đẹp lòng Người, học hỏi lời Người hàng ngày và dần dần được Người ban sức mạnh để sống một cuộc sống tràn đầy thần khí trên hành tinh này.

Thay đổi

(Mt 7:5; Tv 139:23-24; St 1:26; Mt 22:37-39; 1Ga 2:9-11; St 2:9-11; 4:7) Chúng ta không còn có thể đổ lỗi cho người khác, hoàn cảnh, gia phả hoặc người ta về những vấn đề của mình. Chúng ta sẽ phải giải trình về hành động của chính mình. Chúng ta luôn mong người khác thay đổi, nhưng chúng ta phải thực hiện sự thay đổi đó. Ý nghĩa của cuộc sống là để Thiên Chúa sống trọn vẹn nhất trong chúng ta và qua chúng ta vào thời điểm hiện tại trong các lĩnh vực tương quan và trách nhiệm. Chúng ta phải phát triển hạnh kiểm và tác phong của mình theo cách có thể tôn vinh Thiên Chúa.

(1Tm 4:7-8; Ga 14:15,21; Pl 4:8-9; Pl 2:12-14) Chúng ta phải sống vâng phục ý chí của mình bất kể cảm xúc. Điều này đòi hỏi kỷ luật và thực hành liên quan đến việc lập kế hoạch, lên nghị trình và thực hiện kế hoạch. Sự thay đổi đòi hỏi kỷ luật trong suy nghĩ và hành động của chúng ta. Miệng nói ra từ trái tim. Đầu tiên là suy nghĩ, sau đó là ý tưởng, rồi hành động, rồi thói quen, tính cách và cuối cùng là số phận. Vì vậy, hãy bảo vệ cánh cổng trái tim bạn bằng cách canh giữ những gì bạn thấy, những gì bạn nghe và những gì bạn nói.

(Lc 9:23-24; Ep. 4:15-32; Mt. 5:23-24) Chúng ta sinh ra để chết và chết để sống. Vì vậy, cuộc sống bắt đầu bằng việc từ bỏ bản thân, cõi bỏ những thói quen và thực hành cũ, và mặc vào những thói quen và thực hành mới dựa trên các nguyên tắc của lời Thiên Chúa. Chúng ta học cách trở thành một phước lành thay vì một lời nguyên rủa: tha thứ cho người khác thay vì tìm

cách trả thù, tha thứ cho những xúc phạm trong quá khứ, cầu xin sự tha thứ của những người chúng ta đã xúc phạm. Vì vậy, chúng ta phải thiết lập một khuôn mẫu nhất quán để hòa giải với chính mình, với Thiên Chúa và với người khác.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn :(Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Lc 9:23-24

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu Ep. 4:22-32.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Bất kể người khác đã làm gì với bạn hay cuộc sống đã làm gì với bạn, trước tiên hãy tự đánh giá xem bạn đã không sống hợp ý Thiên Chúa như thế nào. Đánh giá Rm. 1:18-32; Cl 3:5-17; 1Cr. 13:4-8.

Lập danh sách những gì bạn phải bỏ đi và những gì bạn phải mặc vào thay vào đó. Cái ác không thể bị kiềm chế mà được thay thế bằng chính niệm và hành động. Theo đó, hãy chọn một mẫu tội lỗi chính và giải quyết nó trong Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

7.2 Thay đổi là diễn trình hai nhân tố

Viễn ảnh:

(Cl. 3:1-7; Mt. 12:33-37) Chúng ta là tổng số của những gì chúng ta gặp phải trong cuộc sống và những phản ứng của chúng ta với cuộc sống. Bị điều kiện hóa bởi những trải nghiệm trong cuộc sống, chúng ta có xu hướng phản ứng với cuộc sống một cách bốc đồng và bản năng hơn là phản ứng trên cơ sở phán đoán có cân nhắc. Lời nói và cách nói của con người bộc lộ đời sống nội tâm của họ, trọng tâm của họ là gì, ai và điều gì quyết định sự bình yên và niềm vui của họ.

Chúng ta phải đặt tâm trí mình vào những điều ở trên chứ không phải ở dưới. Vấn đề ở đây là linh đạo, khả năng nhận biết, trải nghiệm và đáp lại Thiên Chúa. Khi chúng ta làm như vậy, Thiên Chúa Thánh Thần ban năng lực cho chúng ta để sống và làm việc giống Chúa Kitô, xử lý tính cách (con người bên trong) và hành vi (con người bên ngoài) của chúng ta.

Chúng ta được thách thức biến Chúa Kitô thành trung tâm của đời sống chúng ta. Tất cả các khả năng và niềm đam mê của chúng ta (trí tuệ, trí nhớ, cảm xúc, ý chí và tình yêu, hy vọng, niềm vui, nỗi buồn) đều nằm trong sự sử dụng và chỉ đạo của Người.

Hy vọng

(Ep. 2:8-10; 2Cr. 5:17) Tất cả những gì con người phải làm là tin những gì Chúa Giêsu đã làm cho mình trên thập giá. Chúng ta đã được hòa giải với Thiên Chúa qua cái chết của Con của Người. Con người không thể kiếm được, xứng đáng hay giành được sự cứu rỗi. Họ phải

tin, xưng thú, ăn năn và bởi đức tin nhận được ân sủng của Thiên Chúa. Niềm tin của họ đặt tinh thần của họ vào sự kết hợp với Thánh Thần của Thiên Chúa. Nhờ vậy, họ được trao quyền để làm những việc tốt, mang lại kết quả cho bản chất mới của mình.

(Cl. 1:15-21) Chúa Kitô sống trong chúng ta để biến đổi cá nhân chúng ta. Người muốn ảnh hưởng đến công việc cá nhân, gia đình, cộng đồng và các mối quan hệ cá nhân của chúng ta. Bởi đức tin nơi Chúa Kitô và sự vâng phục của chúng ta, Chúa Kitô sẽ hòa giải mọi điều trong chúng ta: tâm trí, cảm xúc và mối quan hệ của chúng ta với người khác. Vì vậy, làm cho chúng ta trở nên thánh thiện, không tì vết, không chỗ trách được trước mặt Người.

(Ep. 2:19; Pl. 3:20 Gl. 4:5-6; Mát-thêu 12:50) Chúng ta là đồng bào trong một quốc gia do Thiên Chúa tạo dựng. Chúng ta đã được nhận làm con cái của Thiên Chúa, được sống cùng một nhà với Thiên Chúa và gia đình của Người. Giờ đây, chúng ta có đặc quyền và trách nhiệm phục vụ vì lợi ích của gia đình Thiên Chúa.

Thay đổi

(Cl. 1:10; Rm. 12:10-11; Gl. 6:2,10) Chỉ ‘biết’ ý muốn của Thiên Chúa hay sở hữu sự khôn ngoan và hiểu biết thôi chưa đủ. Chúng ta phải áp dụng những gì chúng ta biết vào thực hành, để hành vi và cách cư xử của chúng ta phản ánh hành vi của Chúa Kitô. Chúng ta phải dần thân để sinh hoa kết quả trong mọi việc lành và phát triển trong sự hiểu biết về Thiên Chúa.

(2 Tm. 2:19; Ga. 10:14; Ep. 4:22) Người theo Chúa Kitô không sống trong tội lỗi. Để trở thành người cao thượng, cần phải thanh lọc, gột rửa bản thân khỏi những hành vi ô nhục, bất chính.

(Cn. 14:12; Is 55:8-11; Rm. 12:1-2) Khi một người dâng hiến trọn đời mình để phụng sự Thiên Chúa, họ tách mình ra khỏi thế gian, xác thịt và ma quỷ. Họ làm điều này bằng cách thanh lọc bản thân và đổi mới tâm trí mình khỏi mọi hành vi xấu xa, cũng như khỏi việc giảng dạy sai lầm và gây ung thư. Như vậy, họ chuẩn bị chính mình để Chúa Kitô truyền vào chính hữu thể của họ và sử dụng họ vào mọi việc lành.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Ep. 4:22-24

Việc sùng kính: Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh: Ep. 5:1; 2 Tx. 3:6; 1 Ga. 2:15-16.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy xem xét cuộc sống của bạn dưới ánh sáng của Cl. 3:1-17. Xây dựng Phần A.10, “Thay đổi là một diễn trình hai nhân tố”. Hãy liệt kê tất cả những thất bại của bạn ở bên trái trang giấy và tương ứng với những gì Thiên Chúa muốn bạn làm ở bên phải.

7.3. Rời khỏi cái ác

Viễn ảnh:

(Mt. 12:38-40; Rm. 1:4; Cv 10:39-45) Lý trí của con người luôn tìm kiếm những dấu hiệu, công việc và bằng chứng. Thiên Chúa muốn con người chỉ đơn giản tin và yêu Người vì

Người là ai và những gì Người đã làm cho con người. Tôn giáo đích thực của Thiên Chúa không phải là tôn giáo của việc làm và dấu lạ, nhưng là tôn giáo của đức tin và tình yêu thương trong Chúa Giêsu Kitô. Thiên Chúa đã chấm dứt các dấu hiệu. Người đã ban những dấu hiệu tối thượng: Người đã ban Con của Người bằng cái chết, việc chôn cất và sự sống lại của Người.

Hy vọng

(Mt. 12:41; Cv 2:38; Cv 3:19; Is 55:7) Những tội nhân tội tệ nhất trong lịch sử đã ăn năn theo lời rao giảng của một người, tiên tri Giôna. Bây giờ chính Đấng Mêxia, Con Thiên Chúa, đã đến. Người đã rao giảng và công bố: “Nước Thiên Chúa” đã đến gần. Bây giờ mọi người đều không còn thắc mắc, không có lý do gì bào chữa. Cánh cửa thiên đàng giờ đây đang mở ra cho những ai chỉ một lòng quyết định ăn năn cuộc sống cũ trong xác thịt và bắt đầu một cuộc sống mới trong tinh thần - một cuộc sống hợp nhất với Ba Ngôi.

(Đn. 4:29; Cn. 2:3-5; Lc. 11:9-10) Nữ hoàng Sheba đã đi đến những tận cùng xa nhất có thể của con người để tìm kiếm sự thật. Không nên tiếc công sức, đấu tranh, năng lực, căng thẳng trong việc tìm kiếm sự thật. Khi làm như vậy, bạn sẽ tìm thấy sự thật: Chúa Giêsu Kitô, và Nguồn gốc của mọi điều tốt lành, Thiên Chúa Thánh Thần, chính sự hiện diện của Thiên Chúa ngự trong trái tim và thể xác của chúng ta.

(Hr. 11:6; Cn. 8:17) Mặc dù nó có thể bị loại bỏ và tránh xa, nhưng cái ác vẫn luôn tấn công. Vì sự ác là điều thường trực nên lòng tin cậy của tôi vào Thiên Chúa là Đấng giúp tôi có thể chống cự. Điều cần thiết là một sức mạnh siêu nhiên để từ bỏ điều ác, và sức mạnh đó ở trong Chúa Kitô. Tình yêu của Chúa Kitô và sứ mệnh cứu chuộc của Người là lấp đầy trái tim và cuộc sống của con người. Để tránh cái ác, người ta phải bắt đầu thực hiện công việc yêu thương và chăm sóc của Chúa Kitô: đáp ứng nhu cầu của người khác, của thế giới và cộng đồng; chăm sóc trẻ mồ côi, bệnh tật và đói khát; bị cuốn vào công việc của Thiên Chúa. Khi đó họ sẽ không còn thời gian để suy nghĩ và làm điều ác.

Thay đổi

(Rm. 8:1-4; Gl. 2:19-20; Gl. 5:16-18) Chúa Kitô chu toàn và làm trọn luật pháp. Chúa Kitô là Thần Trí, Người là sự sống. Chính sự sống của Người đặt ra tiêu chuẩn và quy tắc cho tín hữu. Chính Thiên Chúa Thánh Thần và sự sống của Người ban cho tín hữu sức mạnh để vâng phục. Đức tin của một người vào Chúa Kitô đặt người ấy vào trong Chúa Kitô. Theo đó, chúng ta phải bước đi hằng ngày trong Chúa Kitô và tin rằng Chúa Kitô quan tâm đến tội lỗi trong quá khứ, phúc lợi hiện tại và vận mệnh tương lai của chúng ta.

(2 Cr. 5:17-21) Chính việc “ở trong Chúa Kitô” đã biến con người thành một tạo vật mới, con người không còn thuộc về Satan nữa. Tín hữu vô tội và công chính vì Chúa Kitô vô tội và công chính. Tinh thần ăn năn cần phải được vun trồng, nghĩa là phải xưng tội và ăn năn mỗi khi chúng ta không bước đi trong sự sáng như Người ở trong sự sáng. Hãy hình dung máu Chúa Giêsu thanh tẩy chúng ta để duy trì mối hiệp thông tin kính của chúng ta liên tục (1Ga. 1:7-9).

(Gl. 5:22-23; Tt 2:12; Ep. 4:22-24) Cho dù con người có sa ngã hay bại hoại đến đâu, Thiên Chúa vẫn mong muốn tạo nên một tạo vật mới từ họ. Tất cả những gì cần thiết là tin vào Chúa Kitô, nhận ra và hiểu tất cả những gì Người đã làm. Vì vậy, chúng ta phải hành động theo lẽ thật này bằng cách thiết lập vương quốc kiên nhẫn, nhân từ và tốt lành của Người trên trái đất.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn :(Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Cl. 1:12-14

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu Cl.1:20; Hr. 2:17; Ep. 2:16; Hr. 10:19-20.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Chúa Kitô đã đánh bại Satan và các ác thần của hắn: tất cả các thế lực, năng lực, quyền năng và chủ quyền của vũ trụ. Con người giờ đây đã được lời Thiên Chúa ủy quyền và quyền lực để trói buộc và tháo cởi: trói buộc thế lực của tội lỗi và cởi trói cho linh hồn ô uế để ý muốn của Thiên Chúa thắng thế trong tình huống (Mt. 16:18-19).

Vì vậy, hãy liệt kê những lĩnh vực trong cuộc sống mà bạn cảm thấy thất bại và bị lên án. Lập một danh sách thất bại về tội lỗi của bạn. Thay thế danh sách này bằng những gì Thiên Chúa muốn bạn đặt vào vị trí của nó. Trong Chúa Kitô, hãy thực hành các việc mặc vào, biết rằng bạn còn hơn cả một kẻ chinh phục. Hãy thực hành điều này cho đến khi hình thành được một khuôn mẫu suy nghĩ và hành động mới. Điều này cần có thời gian. Lời Thiên Chúa quá đủ để sửa đổi, chữa lành và giải thoát bạn khỏi kẻ ác (Tv 91:1-3). Nếu vấn đề vẫn tiếp diễn, hãy tìm lời khuyên từ một môn đệ trưởng thành.

Thành thử, để hỗ trợ bạn thực hiện được điều này, vui lòng hoàn thành Phần A.10, “Thay đổi là một diễn trình gồm hai nhân tố”.

7.4. Thách thức thể lý

Viễn ảnh

(Mt. 26:41; Ep. 5:18; 1 Cr. 6:12-13; 1 Cr. 6:19-20; 2 Pr. 2:18-19) Tình trạng thể lý có thể ảnh hưởng đến phản ứng của chúng ta đối với nhu cầu tâm linh. Nhưng bất kể nhu cầu của chúng ta là gì, dù chúng ta đang phải chịu gánh nặng nề nào đi nữa, Thiên Chúa vẫn có thể và sẽ ban bình an và niềm vui cho những người đang cần giúp đỡ. Tuy nhiên, hãy nhận biết rằng Thiên Chúa có thể không chọn cách chữa lành tín hữu.

Hy vọng

(Đn. 32:39; Tv. 115:3) Thiên Chúa làm bất cứ điều gì Người muốn. Người có thể để cho vấn đề thể lý tiếp tục tồn tại để trưởng thành hơn và sâu sắc hơn cũng như để thừa tác vụ hữu hiệu hơn.

(Gr. 29:11) Bất kể điều gì xảy ra với bạn, hãy luôn tập chú vào Thiên Chúa. Thiên Chúa sẽ cung cấp phúc lợi cho bạn, ban cho bạn một tương lai và niềm hy vọng. Do đó, đức tin nói về các biến cố tương lai một cách chắc chắn như thể chúng đã xảy ra rồi. Vì vậy, hãy tìm kiếm sự tăng trưởng và phát triển thiêng liêng của con người bề trong (Rm. 4:17; 2 Cr. 4:17-18).

(Rm. 8:28-29) Trách nhiệm của tôi là bảo đảm bảo rằng tôi đang suy nghĩ và sống theo các nguyên tắc của Thiên Chúa. Mục tiêu của tôi không phải là tìm kiếm những nhu cầu của mình mà là hoàn thành mục đích của Thiên Chúa trong cuộc đời tôi. Bất kể nghịch cảnh hay hậu quả, vâng phục ý Thiên Chúa trong mọi sự, tôi sẽ chiến thắng hoàn toàn nhờ Chúa Giêsu, Đáng yêu thương tôi.

(Mt. 5:3-12) Sự bình an và vui mừng của Thiên Chúa luôn sẵn có cho những người tin Thiên Chúa, bất kể người khác, của cải hay thiếu thốn, hay hoàn cảnh sống. Điều quan trọng là phát triển đặc tính của Chúa Kitô, suy nghĩ như Người và hành động phù hợp. Mặc dù con người bề ngoài có thể bị hư mất nhưng chính con người bên trong mới phát triển và tăng trưởng.

Thay đổi

(Rm. 8:28-29; Mt. 6:7-8) Cho dù tôi sinh ra với khiếm khuyết hay có vấn đề về thể lý, do sự bất cân, sơ suất hoặc tai nạn do người khác gây ra, thì tập chú của tôi là hướng về Thiên Chúa, và tiếp cận tình huống theo cách của Người. Bất kể giới hạn nào, về thể chất hay tâm thần, hãy giải quyết tình huống một cách trọn vẹn nhất khi được Thiên Chúa Thánh Thần ban quyền năng và tiếp thêm sinh lực. Vượt qua mọi giới hạn bằng cách tối đa hóa những gì bạn có.

(Is 46:9-11; Pl. 1:6; Pl. 2:13) Công việc của tôi là ngưng mọi suy nghĩ về bản thân và vâng theo mệnh lệnh của Thiên Chúa trong thời điểm sắp tới. Hãy để Thiên Chúa trọn vẹn nhất thông qua tôi ở thời điểm hiện tại, hoàn thành mục đích của Người. Bằng cách vâng lời, Thiên Chúa hành động trong tôi để hoàn thiện và trưởng thành tôi theo hình ảnh Con của Người.

(2 Cr. 6:3-10; 2 Cr. 12:7-10; Gióp 42:1-6) Duy trì tính toàn vẹn của lời và lời hứa của Thiên Chúa trong cuộc sống của bạn, bắt chước những phiến nã, khó khăn, đau khổ, đánh đập, đói khát, hãy nương tựa vào sự hiện diện của Người bên trong. Giữa những đau buồn, nhục nhã, những lời đồn xấu, Sự Hiện Diện của Người bên trong, sức mạnh của Người sẽ khiến bạn tràn ngập niềm vui. Vì trong Người bạn là kẻ chiến thắng áp đảo.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: 2 Cr. 12:9

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu 2 Cr. 6:3,4,10,16.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy suy gẫm về những nguyên tắc được nêu ở đây. Hãy xem xét tình huống

cụ thể của bạn, xây dựng một kế hoạch dự phòng (Phần A.10, “Thay đổi là một diễn trình gồm hai nhân tố”) hoặc các kế hoạch để chống lại sự tập chú vào bản thân.

7.5. Cam kết là thực hiện lời Thiên Chúa

Viễn ảnh

(Gc. 1:22-25; Kh. 22:14) Đời sống Kitô hữu là một sự cam kết với Thiên Chúa và Lời Người. Nó không phải là việc bán thời gian, tình cờ, thờ ơ hay bỏ bê. Đó là hành động, luyện tập, rèn luyện để theo đuổi sự xuất sắc, với tinh thần liêm chính, vượt qua thất bại hết lần này đến lần khác. Do đó, một đời sống Kitô hữu hữu hiệu sử dụng những thất bại làm cơ hội để lớn lên thành một Kitô hữu trưởng thành theo hình ảnh của Chúa Kitô. Chỉ lắng nghe, nghe, biết thôi chưa đủ. Lời phải được thực hành, thực hành và áp dụng cho đến khi người đó được giải thoát khỏi ách nô lệ của tội lỗi và sự chết.

Hy vọng

(Gc. 1:19-21; Mt. 13:23) Hãy nhanh chóng nghe lời Thiên Chúa, đừng bám vào ý riêng của mình, nhưng sẵn sàng lắng nghe lời Thiên Chúa thay vì khăng khăng những gì mình nghĩ và thích. Hãy đáp lại thay vì phản ứng với cuộc sống bằng cách chậm nói và chậm giận, phát triển tinh thần hiền lành như một đứa trẻ. Hãy lắng nghe lời Thiên Chúa và để cho lời Người nảy sinh trong trái tim và cuộc sống của mình, đó là cốt lõi của sự chữa lành và trưởng thành, của sự kiên nhẫn, lòng nhân hậu và lòng tốt.

(Cl. 1:9; 2 Cr. 10:5; Tv. 143:10) Không có gì chạy qua chúng ta hay ra khỏi chúng ta mà không theo ý muốn của Thiên Chúa. Ý muốn của Thiên Chúa liên quan đến toàn bộ cuộc sống, mọi việc chúng ta làm, mọi khoảnh khắc trong ngày. Qua lời Người, Thiên Chúa dạy chúng ta phải sống như thế nào.

Biết ý muốn của Thiên Chúa đòi hỏi cả sự khôn ngoan và hiểu biết. Khôn ngoan có nghĩa là một người biết những nguyên tắc đầu tiên của cuộc sống. Hiểu biết có nghĩa là con người có khả năng áp dụng những nguyên tắc căn bản vào cuộc sống hàng ngày.

(Cn. 2:1-2; Cv 20:32; Cv 27:7-16; Ep. 1:17; Gc. 1:5) Chúng ta có được sự khôn ngoan và hiểu biết bằng cách nghiên cứu lời Thiên Chúa và cầu nguyện. Cầu nguyện là diễn trình giúp chúng ta tràn đầy sự hiểu biết về ý muốn của Thiên Chúa và nhờ đó chúng ta tìm thấy sự kết hợp với Chúa Giêsu. Sự kết hợp này được đánh dấu bằng sự trao đổi tình bạn yêu thương giữa Thiên Chúa và linh hồn.

Thay đổi

(Rm. 12:1-2; Cl. 1:10) Biết ý muốn Thiên Chúa, sở hữu sự khôn ngoan và hiểu biết thôi chưa đủ mà tất cả phải được đưa vào thực hành. Chúng ta phải sống theo ý muốn của Thiên Chúa. Chúa Kitô là khuôn mẫu, cách cư xử và tác phong của chúng ta phải theo Chúa Kitô. Để đối diện với sự sống, cái chết, bệnh tật, tai nạn, chúng ta cần quyền năng của Thiên Chúa. Chúng

ta bảo đảm có được sức mạnh này thông qua lời cầu nguyện.

(Gc. 3:17-18; Mt. 5:8; Hr. 12:14) Nguồn của sự khôn ngoan thật là Thiên Chúa. Thanh khiết là thoát khỏi lỗi lầm và ô uế, khỏi sự ô uế về mặt đạo đức, khỏi sự gian ác và do đó, được để riêng cho Thiên Chúa. Chúng ta phải hòa bình và hiền lành, khoan dung với mọi người, ở trong trạng thái hòa giải với mình và với người, dặt chặt với mình, với Thiên Chúa và với người khác. Chỉ trích, lên án, bỏ mặc và phớt lờ mọi người nên làm cuối cùng. Chúng ta phải sẵn sàng lắng nghe lý lẽ và kháng cáo - sẵn sàng thay đổi khi mình sai. Chúng ta phải có lòng từ bi, triu mến, nhân ái, sẵn lòng giúp đỡ người khác, không bẻ phái, thiên vị, không đạo đức giả, bất thành thật. Hoa quả của sự công chính được sinh ra bằng cách tạo nên sự hòa thuận, thoải mái với nhau và với Thiên Chúa.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn :(Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Cl.1:10

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu Gc. 4:1-5.

Cởi bỏ/Mặc vào: Nghiên cứu Gc. 3:17. Hãy liệt kê những thất bại cá nhân trong từng hạng mục được liệt kê trong Gc. 3:17-18. Sau đó chuẩn bị một kế hoạch hành động về cách giải quyết từng vấn đề theo Kinh Thánh. Sử dụng Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” hoặc Phần A.9, “Kế hoạch Dự phòng” nếu thích hợp. Trong mỗi cuộc gặp gỡ trong cuộc sống, kế hoạch hành động cơ bản của bạn là kêu cầu danh Thiên Chúa bằng cách trích dẫn: “Ý Cha thể hiện”. Điều này hợp nhất ý muốn của bạn với ý muốn của Người, ý muốn này khởi đầu và bảo đảm sự đáp ứng theo Kinh Thánh. Đây là một nỗ lực suốt đời.

7.6. Thay đổi lối sống là bằng chứng của sự hạ sinh mới

Viễn ảnh

(Gv 12:13-14; Ga. 3:3-8; Ga. 10:10) Cần phải được tái sinh, một sự sinh ra thiêng liêng để nhận biết, thừa nhận và giải quyết các vấn đề của bạn theo cách thức trong Kinh thánh. Chỉ có những giải pháp, ân sủng, quyền năng và sự khôn ngoan của Thiên Chúa mới hoàn toàn đủ cho cuộc sống sung mãn.

Hy vọng

(Ep. 2:8-9; Rm. 3:27; Rm. 4:2; Rm. 5:1) Sự cứu rỗi được tiếp nhận nhờ đức tin, tất cả những gì con người phải làm là đưa tay ra và nhận món quà cứu rỗi miễn phí của Thiên Chúa. Con người phải tin chính những gì Thiên Chúa phán và chấp nhận lời Người, chấp nhận lời đề nghị cứu rỗi miễn phí của Người. Tất cả những gì con người có thể làm là chấp nhận sự thật rằng Thiên Chúa phán rằng Người sẽ cứu họ, và chấp nhận lời đề nghị cứu rỗi miễn phí là sự thật.

(Rm 3:23; Rm 6:23; Rm 10:9-10) Hãy nhận ra rằng không có sự cứu rỗi nào trong hoặc bên

trong bản thân một người hoặc trên thế giới. Sự cứu rỗi là nhờ lời Thiên Chúa, khi chúng ta tuyên xưng điều đó và nói ra lời Thiên Chúa và tin. Khi đó đức tin tăng trưởng và gia tăng, tạo ra sự hòa giải trong chính mình, với người khác và với Thiên Chúa. “Hòa giải” có nghĩa là thay đổi, thay đổi triệt để, trao đổi, chuyển từ thù địch sang tình bạn, gắn kết, phục hồi, tương quan và hiệp nhất với Thiên Chúa.

(Ga. 1:12; Cv 17:30-31; 2 Cr. 5:17) Đức Thiên Chúa Cha trở thành Cha của linh hồn bạn, và bạn đi từ bóng tối đến ánh sáng. Satan không còn là cha dượng của bạn nữa. Nhờ sự sống lại của Chúa Giêsu từ cõi chết, bạn trở thành con Thiên Chúa, công dân Nước Trời. Bạn bắt đầu một cuộc sống mới và hoạt động ngay bây giờ từ thiên đường, nơi bạn nhận được những phước lành, sức mạnh, khôn ngoan và kiên thức thiêng liêng để sống một cuộc sống chiến thắng trên trái đất này.

Thay đổi

(Rm. 12:1-2; 1 Ga. 5:4-5; Tt 3:3-7) Chúa Kitô hiện đang sống trong lòng bạn bởi đức tin. Tinh thần của bạn đã được tái sinh, bạn được trao quyền để sống một cuộc sống chiến thắng. Tất cả bắt đầu bằng việc đổi mới tâm trí bạn, nghĩ đến những ý tưởng của Thiên Chúa theo Người, loại bỏ rác rưởi của cuộc sống quá khứ, và phát triển những thái độ và động cơ theo Kinh Thánh để làm vui lòng Thiên Chúa.

(Ep. 5:3-6) Bị những kẻ vô đạo đức và rù quyền, những sự dạy dỗ sai lầm và các hệ thống tôn giáo sai lầm dẫn dắt đi lạc lối, những thói quen, thực hành và hiệp hội này cần phải được thay đổi. Thiên Chúa đã lấy đi bản chất không yêu thương của chúng ta và từ chúng ta, tạo ra những con người mới, nhưng chúng ta phải từ bỏ lối sống ích kỷ và trần tục mà quay về với Chúa Kitô và bắt đầu một lối sống mới. Vì vậy, chúng ta phải bảo vệ những gì chúng ta thấy, những gì chúng ta nghe và những gì chúng ta nói.

(1 Ga. 2:3-6) Quá trình thay đổi bắt đầu từ tâm trí, và tâm trí được thay đổi, được lên khuôn và uốn nắn bởi lời Thiên Chúa. Khi tâm trí thay đổi thì suy nghĩ, thái độ và động cơ cũng thay đổi. Những gì bạn hiểu, bạn sẽ tuân theo, và đây là những gì sẽ được truyền đạt.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Ep. 2:8-9

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu Cv 17:30-31; Ep. 2:8-9; Ga 1:12; Rm. 10:9-10.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Hãy ôn lại thư 1Ga. Hãy lưu ý những tham chiếu và sự tương phản sống động với tình yêu thương, tình bạn, ánh sáng và bóng tối, sự sa ngã, những lời dạy sai lầm: những điều phân biệt con cái của Thiên Chúa với con cái của ma quỷ. Sự chắc chắn cho rằng bạn là con cái Thiên Chúa dựa trên việc ở trong Chúa Kitô và dựa trên việc theo đuổi sự công chính như Người là Đấng công chính.

Tất cả đều bắt đầu từ việc yêu Thiên Chúa và bằng chứng cho thấy bạn yêu Thiên Chúa dựa trên mối quan hệ của bạn với người khác cũng như sự liên quan của bạn với thế giới, xác thịt và ma quỷ.

Bắt đầu một quá trình thay đổi bằng cách lưu ý khi nào và ở đâu bạn đang nuôi dưỡng mối hận thù, oán giận, cay đắng. Lập kế hoạch bằng cách sử dụng Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”, Phần A.9, “Kế hoạch Dự phòng” và các bảng câu hỏi khác nếu thích hợp, để ứng phó với những tình huống này bằng sự kiên nhẫn, tử tế và tốt bụng.

7.7. Lo lắng, hoang mang, bối rối

Viễn ảnh

(Ga. 14:1-3; Ga. 3:15; Ga. 5:24; Ga. 11:25; Rm. 10:9-10) Bất cứ khi nào bối rối, lúng túng, khuấy động, ngỡ ngàng,, lo lắng, trần trọc, hỗn độn, chán nản, hãy tiếp tục tin dù giữa những khó khăn. Điều này sẽ giúp bạn tin rằng Thiên Chúa và Con của Người sẽ giải cứu tâm lòng rắc rối của bạn. Do đó, nhờ niềm tin và hy vọng vào nhà Thiên Chúa và các lâu đài ở đó, qua việc làm của Chúa Giêsu, qua sự trở lại của Chúa Giêsu và qua nơi ở đời đời với Chúa Giêsu - những điều này sẽ giải thoát bạn khỏi tâm lòng bối rối.

Hy vọng

(1 Pr. 1:3-4; Tt 2:12-13) Trái đất chỉ là một nơi tạm thời, chúng ta có một nơi vĩnh viễn trong một thế giới thực ở một chiều không gian khác của hiện hữu. Chúa Giêsu biết nhà của Cha Người, sự thật và thực tại của nó. Vì vậy, điều cần thiết để thừa kế những lâu đài này là niềm tin vào Chúa Kitô.

Trong mối tương quan với Thiên Chúa, linh hồn càng hy vọng và tin tưởng thì càng đạt được nhiều điều. Càng có nhiều hy vọng thì sự kết hợp với Thiên Chúa càng lớn lao hơn. Vì vậy, chúng ta phải loại bỏ tất cả những gì không thuộc về Thiên Chúa. Bằng cách này, chúng ta có thể hoàn toàn hy vọng vào chính Thiên Chúa. Mọi sở hữu không phải của Thiên Chúa đều chống lại niềm hy vọng. Ký ức càng bị tước đoạt khỏi những ảnh hưởng trần tục: niềm vui, danh dự, áp lực, sự áp bức, nỗi sợ hãi, chủ nghĩa duy vật của nó - bất cứ hình thức bề ngoài nào của tài sản trần thế... người ta càng vận dụng sự khôn ngoan thần linh để vượt quá thể trần gian mà vươn tới thể thần linh, và từ thể thần linh xuống tới thể trần gian (Cl. 1:27; Hr. 12:1-3).

Do đó, việc tước đoạt hoàn toàn tất cả những gì không phải của Thiên Chúa sẽ mở ra các khả năng của con người để được lấp đầy và dưới sự hiện diện và hướng dẫn tuyệt đối của Thiên Chúa Thánh Thần, dẫn đến sự sở hữu hoàn toàn với Thiên Chúa trong sự hiệp nhất (Mt. 5:48; Mt. 6: 10; Lc 14:26,33).

(Ep. 1:7; 1 Pr. 1:18-19; 2Cr. 13:4; Rm. 5:2) Chính nhờ công trình của Chúa Giêsu mà chúng ta được giải cứu. Chúa Giêsu đã đi đến thập giá để chuẩn bị sự cứu chuộc cho chúng ta bằng cái chết, sự phục sinh và sự tôn vinh của Người. Sống lại từ cõi chết, Người chuẩn bị cuộc

chinh phục tử thần và một cuộc sống và sức mạnh mới cho chúng ta. Người thắng thiên đê chuẩn bị cho chúng ta bước vào sự hiện diện của Thiên Chúa và một ngôi nhà vĩnh cửu cho chúng ta.

(Ga. 5:25; Ga. 17:24; 1 Tx 4:16-17; 2Cr. 5:8; Tt 2:12-13; 2 Tm. 4:18; Pl. 3:20-21) Các tín hữu phải được tôn vinh cùng với Thiên Chúa Cha và Chúa Giêsu. Trong chốc lát, chúng ta sẽ chuyển từ thế giới này sang thế giới tiếp theo, vào chính thiên đường. So sánh thì những phiền não hiện tại của chúng ta chỉ là nhỏ nhặt. Hãy suy gẫm về điều này và nắm bắt sự thật của câu nói này, nó sẽ đưa tâm hồn rắc rối của bạn vượt qua mọi thử thách, thậm chí là tử đạo. Thiên Chúa sẽ giải thoát bạn khỏi mọi công việc xấu xa... về thể chất lẫn tinh thần.

Thay đổi

(Ga. 14:4-7; Ga. 8:19; Cv 28:27; Ga. 3:3-5; 1Cr. 2:14; Rm. 8:15-17; Gl. 4:4-7) Cũng như các môn đệ, mắt chúng ta không nên để ý đến những thứ trần thế, địa vị và quyền lực trần thế, của cải và tài sản, sự hào nhoáng và lễ nghi. Chúng ta phải suy nghĩ về lời của Chúa Giêsu rằng mọi con đường đều dẫn đến chính Thiên Chúa. Chúng ta suy gẫm về những lời của Chúa Giêsu, qua những sự việc của thế gian, thấy con đường đến với Thiên Chúa là chính Chúa Giêsu và đích đến của cuộc sống là chính Thiên Chúa. Thành thử, đừng suy nghĩ như con người tự nhiên và bị cuốn vào bầu không khí trần thế. Nơi ở vĩnh viễn của chúng ta là một trong những bầu khí thiên đường, có phẩm chất vĩnh cửu, vượt xa mọi giác quan, nhận ra rằng chúng ta sẽ ở trong sự Hiện diện của Đức Thiên Chúa Cha mãi mãi.

(Ga. 14:8-14; Ga. 12:45; Ga. 16:15; Cl. 2:9; Hr. 1:3; Ga. 10:37-38; Ga. 14:20; Ga. 17:21-22; Cv 1:8) Cũng như các môn đệ ngày nay, Chúa Giêsu muốn chúng ta bước đi bằng đức tin. Chúng ta sẽ thấy Thiên Chúa Cha trong Chúa Giêsu trong Tin Mừng. Chúa Giêsu mạc khải chính Người là hiện thân trọn vẹn của Thiên Chúa - chính bản chất, đặc tính, bản thể và sự hoàn hảo của Thiên Chúa. Khi chúng ta tin lời Thiên Chúa như Chúa Giêsu đã tin, thì chúng ta cũng sẽ bước đi dưới ánh sáng của lời biểu lộ sự Hiện diện của Thiên Chúa trong con người và việc làm của chúng ta - giữa những khó khăn, áp lực và bách hại như với Chúa Giêsu. Chúng ta phải tin Chúa Giêsu như một Ngôi vị, như Con Thiên Chúa, tin lời tuyên bố của Người, rằng chúng từ và chứng tá của Người về chính Người là hoàn toàn đúng sự thật. Khi tin và sống trong Người, chúng ta có thể vượt qua mọi thử thách và chiến thắng.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Mt. 28:18-20

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu Cv 4:33; Ep. 3:20

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy suy gẫm những câu sau đây và ghi chú những gì Thiên Chúa Thánh Thần đang nói với bạn, và thái độ của bạn nên như thế nào trong hoàn cảnh hiện tại: Cl. 1:12-14; 1Tx. 5:18; 2Cr. 3:18; Hr. 13:15; 1 Pr. 2:9; Tv. 29:2; Tv. 100:4.

7.8. Bản ngã thuần khiết được kích hoạt

Viễn ảnh

(Hr. 4:16; Gc. 1:5-8; 2 Cr. 3:4-5; Pl. 4:13) Để có được sự khôn ngoan nhân từ của Thiên Chúa trong việc đối diện và giải quyết các vấn đề của mình, bạn phải cầu xin bằng đức tin, tức là, sống theo lời Thiên Chúa và chỉ trông cậy vào quyền năng của Người.

“Các con sẽ nhận được quyền năng khi Thiên Chúa Thánh Thần ngự xuống trên các con...” (Cv 1:8) - không phải quyền năng như một món quà từ Thiên Chúa Thánh Thần, mà là điều Người ban cho chúng ta - quyền năng là Thiên Chúa Thánh Thần. Sự sống vốn có trong Chúa Giêsu trở thành cuộc sống của chúng ta nhờ Thập giá của Người, một khi chúng ta quyết định đồng hóa với Người. Nếu khó làm lành với Thiên Chúa, đó là vì chúng ta từ chối đưa ra quyết định mang tính đạo đức về tội lỗi. Nhưng một khi chúng ta quyết định thì sự sống trọn vẹn của Thiên Chúa sẽ đến ngay lập tức. Chúa Giêsu đến để ban cho chúng ta nguồn sự sống vô tận - "...để anh em được tràn đầy mọi sự sung mãn của Thiên Chúa" (Ep. 3:19). Cuộc sống vĩnh cửu không liên quan gì đến thời gian. Đó là cuộc sống mà Chúa Giêsu đã sống khi Người còn ở dưới đây, và nguồn sự sống duy nhất là Chúa Giêsu Kitô”. (Trích từ [8] [Chambers2], ngày 12 tháng 4.)

Hy vọng

(Ga. 16:7-13; 1 Cr. 2:11-13) Tinh thần con người chúng ta giờ đây được hợp nhất với Thiên Chúa Thánh Thần. Có tâm trí của Chúa Kitô, tất cả những gì Chúa Kitô là, sự đầy đủ của Người ở bên trong sẽ được chuyển tải đến tinh thần chúng ta - sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng của Thiên Chúa. Từ tinh thần của chúng ta, ân sủng của Người di chuyển đến tâm trí chúng ta và từ đó đến cơ thể chúng ta để biểu lộ Chúa Kitô trong mọi tình huống, thay thế sự ác bằng sự công chính. Qua chúng ta, Tin Mừng của Thiên Chúa Phục Sinh và Tôn Vinh được loan báo và có thể ban sự sống đời đời cho mọi người kêu cầu Người.

"Cuộc sống vĩnh cửu là cuộc sống mà Chúa Giêsu Kitô đã biểu lộ ở bình diện con người. Và chính cuộc sống này, chứ không phải chỉ là một bản sao của nó, được thể hiện rõ ràng trong xác thịt phạm trần của chúng ta khi chúng ta được tái sinh. Cuộc sống vĩnh cửu không phải là một món quà từ Thiên Chúa; sự sống đời đời là món quà của Thiên Chúa. Năng lực và quyền năng rất hiển nhiên nơi Chúa Giêsu sẽ được biểu lộ trong chúng ta bằng hành động của ân sủng tối thượng tuyệt đối của Thiên Chúa, một khi chúng ta đã đưa ra quyết định hoàn toàn và hữu hiệu về tội lỗi". (phỏng theo [8] [Chambers2], ngày 12 tháng 4.)

(Ga. 15:16) Chúng ta phải sinh hoa trái sự cứu rỗi của mình và làm chứng cho người khác về những gì Chúa Giêsu đã làm. Công việc của chúng ta là trở thành một nhân chứng, bằng lối sống của mình, được thể hiện bằng thái độ vững chắc của sự tự tin và táo bạo, kiên nhẫn, nhân hậu, tốt bụng. Tuy nhiên, chức năng và trách nhiệm của Thiên Chúa Thánh Thần là cáo trách và thuyết phục thế gian về tội lỗi, sự công chính và sự phán xét. Người là Đấng thuyết phục và kết án.

(2 Tm. 3:16-17; 2Pr. 1:3-4; 2Cr. 3:18) Nhờ lời Thiên Chúa, chúng ta sống, cử động và hiện

hữu. Sự sống mà Chúa Giêsu ban tặng là một sự sống tràn đầy nghị lực, sức mạnh và quyền năng. Nhờ lời Người, chúng ta ý thức được sự Hiện diện của Thiên Chúa, rằng chúng ta sống giống như Thiên Chúa sống nếu Người bước đi trên trái đất. Chúng ta nhận được sự sống và sự sùng đạo nhờ sự hiểu biết về Chúa Kitô và lời Người làm cho chúng ta giống hình ảnh Người. Hạt giống của sự đời là tội lỗi, và điều này được thay thế bằng Thiên Chúa Thánh Thần ngự trong lòng người tin Thiên Chúa. Chúng ta thực sự dự phần vào bản chất thần linh của Chúa Kitô và thoát khỏi nguyên tắc đời bại và được phép sống một cuộc sống công chính. Chúng ta đi từ vinh quang này đến vinh quang khác, ân sủng này đến ân sủng khác, chính năng lực và sự Hiện diện của Thiên Chúa ngự trong chúng ta.

Thay đổi

(1Tx 5:17; Hr. 4:15-16; Gc. 1:5; Mt. 18:18; 2 Cr. 9:8) Thiên Chúa ngồi trên ngai, tòa của thẩm quyền và quyền lực, danh dự và vinh quang. Bởi ân sủng của Người, chúng ta có thể đến gần Thiên Chúa và Người sẽ tiếp nhận chúng ta trong Chúa Giêsu Kitô. Từ ngai của Người, chúng ta nhận được Ân sủng và trong lời cầu nguyện, chúng ta nhận được sự giúp đỡ để vượt qua thử thách và nhận được sức mạnh của Người để vượt qua mọi hoàn cảnh. Trong lời cầu nguyện, chúng ta trói buộc tội lỗi và cởi bỏ linh hồn ô uế theo sự chỉ dẫn của Thiên Chúa, thay thế cái ác bằng sự công chính.

(Gc. 1:5-8; Gc. 1:22-25; 2Cr. 3:4-5; Pl. 4:13) Để xứng đáng với sự khôn ngoan nhân từ của Thiên Chúa trong việc đối diện và giải quyết các vấn đề của mình, chúng ta phải cầu xin trong đức tin, sống theo lời Thiên Chúa, và chỉ trông cậy vào quyền năng của Người.

(Mt. 26:39) "Nỗi thống khổ trong Vườn Diệsimani là sự thống khổ của Con Thiên Chúa trong việc hoàn thành sứ mệnh của Người là Đấng Cứu Rỗi của thế gian. Bức màn được kéo lại ở đây để bày tỏ tất cả những gì Người đã phải trả giá để làm cho chúng ta có thể trở thành con cái Thiên Chúa. Sự thống khổ của Người là nền tảng cho sự cứu rỗi đơn giản của chúng ta. Thập giá của Chúa Kitô là một chiến thắng của Con Người. Nó không chỉ là một dấu hiệu cho thấy Thiên Chúa chúng ta đã chiến thắng, nhưng Người đã chiến thắng để cứu nhân loại. Vì những gì Con Người đã trải qua, mọi người đều được cung cấp một con đường để đến với chính sự hiện diện của Thiên Chúa". (Phỏng theo [8] [Chambers2], ngày 11 tháng 4.)

Đã đến lúc phải ngày càng tách biệt khỏi thế gian, xác thịt và ma quỷ. Theo đó, hãy đặt ý muốn của bạn vào trung tâm ý muốn của Thiên Chúa và duy trì những gì Chúa Kitô đã giành được cho chúng ta: trở thành môn đệ của Người để cầu thay của Người, làm đại sứ của Người, thiết lập vương quốc và ý muốn của Người trên trái đất.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: 1 Cr. 2:12; 2Tim. 4:18; Hr. 13:6

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu Pl. 4:13,19.

Cởi bỏ/Mặc vào: Nhận biết bạn là ai và là gì trong Chúa Giêsu Kitô bằng cách thực hiện Lời

cầu nguyện của Người trong Mt. 28:18-20. Hãy làm gương, làm thầy, làm người cầu thay bằng cách buộc và cởi. Hãy cầu nguyện cho những người khác trở thành môn đệ để họ cũng làm như vậy. Đã đến lúc các nguyên tắc Nước Trời được áp dụng trên mặt đất.

Cầu nguyện cho người khác, bạn có thể muốn sử dụng Ep. 1:17-19; Ep. 3:19-20; 2 Cr. 4:4; Cl. 1:10; Mt. 18:18. Đề can thiệp và giải thoát những người đang bị trói buộc, bạn có thể cầu nguyện như sau:

1. Lạy Thiên Chúa, xin rửa sạch tâm hồn họ khỏi lương tâm bị tội lỗi đè nặng (Hr. 10:22).
2. Lạy Thiên Chúa, chúng con trói buộc tội lỗi trên họ, và cởi trói cho thân xấu đang lớn vồn (Mt. 16:19).
3. Hãy tháo khăn bịt mắt để họ có thể nhìn ra sự thật (2 Cr. 4:4)
4. Thiên Chúa Thánh Thần áp ủ họ cho đến khi sự sống của Chúa Kitô thấm nhập vào tâm hồn họ (St 1:2).

7.9. Tự nhận trách nhiệm giải trình

Viễn ảnh

(St. 1:26; Mt. 7:1-5) Vì Thiên Chúa đã tạo dựng nên chúng ta và chúng ta là sự sáng tạo của chính Người nên Người là phương tiện sống và hiện hữu của chúng ta, là nguồn lực duy nhất của chúng ta. Theo đó, chúng ta có trách nhiệm giải trình trước Người và từ Người, đồng thời chúng ta nhận được bất cứ điều gì chúng ta cần từ Người để hoàn thành mục đích của Người thông qua chúng ta trên trái đất này. Trên cơ sở lời Thiên Chúa, chúng ta phải tự đánh giá bản thân bằng và thông qua hành động của mình, đặc biệt là trong lĩnh vực phê bình và lên án người khác. Kẻ chỉ trích không nhất quán, tự cho mình là đúng, tự lừa dối mình, thiếu tình yêu thương, đạo đức giả và lạm dụng Tin Mừng mà nhờ đó cuộc đời chúng ta sẽ được thay đổi. Chúng ta phải làm gương cho thế giới bằng cách bày tỏ tình yêu của Thiên Chúa cho người khác. (Pl. 2:14-15)

Để đánh giá bản thân một cách chính xác, hãy xem xét bản thân trong các lĩnh vực sám hối, từ bỏ, và siêu thoát thế gian. Những ảnh hưởng của cuộc sống được lưu giữ trong ký ức của chúng ta. Ký ức của chúng ta được kết nối với cảm xúc của chúng ta. Những lĩnh vực chưa được Kinh Thánh giải quyết, Satan kích thích tạo ra cảm giác tội lỗi, xấu hổ, tức giận, cay đắng, tuyệt vọng và những điều tương tự. Vì vậy, hãy giữ cho trí nhớ của bạn trong sạch và tươi mới bằng cách thường xuyên ở trong trạng thái sám hối (xưng tội và ăn năn ngay khi bị kết án), bằng cách từ bỏ tất cả những gì đang trói buộc bạn (những suy nghĩ, hình ảnh viễn vông), và tách mình ra khỏi những cảm dỗ và sự quyến rũ giả tạo của những cảm dỗ của thế gian (Mt. 12:30; Gc. 2:15-17). Bây giờ bạn có thể trở thành một chiếc bình thích hợp của Thiên Chúa để hoàn thành các mục đích của Người trên mặt đất này (2 Cr. 6:16-18).

Hy vọng

(Ed 18:20; Gr. 17:10) Tôi không thể đổ lỗi cho bối cảnh, nguồn gốc của tôi, hoàn cảnh sống để biện minh cho những hành động tội lỗi và tôi cũng không bị chúng kiểm soát. Ân sủng của Thiên Chúa từ trên trời dành cho tôi để tôi có thể sống công chính bất chấp những gì người khác đã làm. Thoát khỏi sự kiểm soát theo chiều ngang, ân sủng của Thiên Chúa sẽ phá vỡ sự trói buộc của quá khứ, và Người sẽ hướng dẫn tôi và dẫn tôi đến một cuộc sống dồi dào.

(Ed 18:2-3; Ep. 5:18) Tôi không chịu trách nhiệm về tội lỗi của người khác và hành động của người khác cũng không khiến tôi lo lắng. Thoát khỏi quá khứ, khỏi đổ lỗi và phòng thủ, điều này cho phép có sự Hiện diện của Thiên Chúa Thánh Thần. Người tín hữu phải liên tục được tràn đầy ý thức về sự Hiện diện của Người, về sự lãnh đạo và hướng dẫn của Người. Sự đổ đầy Thiên Chúa Thánh Thần là sự biểu hiện cá nhân của Chúa Kitô đối với tín hữu bước đi vâng phục hằng ngày. Họ chỉ được no đủ khi bước đi trong sự vâng theo lời của Thiên Chúa.

(Ga. 14:21-22; Tv. 119:11; Cv 2:1-4) Để được thành toàn, chúng ta phải vâng lời bước đi theo Chúa Kitô, khi chúng ta bước qua những thử thách khủng khiếp và khủng hoảng trầm trọng, Thiên Chúa sẽ biểu lộ Sự Hiện Diện của Người để cung cấp một cảm nhận sâu sắc về tình yêu thương và sự chăm sóc của Người: nâng đỡ và củng cố chúng ta để chúng ta giống như Con của Người. Vì vậy, ý nghĩa của cuộc sống là để cho Thiên Chúa trở nên trọn vẹn nhất trong cuộc sống của chúng ta vào mọi thời điểm ngày và đêm. Ý thức này là đặc quyền của tín hữu trong việc nhận biết sự hiện diện của Người và sự lãnh đạo của Người - từng giây từng phút.

Thay đổi

(Rm. 12:9-10; 2 Pr. 1:5-7) Để bắt đầu yêu thương một cách chân thành, tín hữu phải ghét mọi hình thức của điều ác vì sự ác hủy diệt sự sống. Một tình yêu sùng đạo mong muốn những điều tốt đẹp nhất cho người ta. Họ phải gắn bó với điều tốt và làm việc để mọi người biết và trải nghiệm điều tốt. Họ yêu thương người khác trong Chúa Kitô bằng sự tử tế và âu yếm. Họ đi đầu trong việc coi trọng và thể hiện sự tôn trọng đối với người khác.

Bởi đức tin, quyền năng và sự chuẩn bị để sống một đời sống đạo đức nằm trong người tín hữu trong ngôi vị Thiên Chúa Thánh Thần. Nhưng niềm tin này phải được thực hiện, thể hiện và trải nghiệm bằng phản ứng của một người với cuộc sống. Người có đức tin phải thêm vào sự xuất sắc về đạo đức, nhân cách tốt đẹp, sức mạnh đạo đức và lòng dũng cảm đạo đức; người ấy phải bổ sung kiến thức thực tế và hiểu biết sâu sắc để biết phải làm gì và nói gì trước những thử thách và cám dỗ của cuộc sống; và họ phải làm chủ và kiểm soát thân thể hoặc xác thịt với mọi dục vọng của nó (Rm. 5:3-5).

(1 Cr. 1:10; 1 Pr. 3:10; Cn. 13:3; Lc. 11:17) Để đạt được bất cứ tình huống nào, người ta phải kiềm chế lưỡi không khuấy động sự bất hòa, chia rẽ, nhưng mang lại hòa bình, tình yêu thương và tình anh em. Chúng ta phải được phục hồi bên trong chính mình và với những người khác. Sự thống nhất trong tâm trí và phán đoán liên quan đến suy nghĩ, lý luận, cảm xúc, động cơ và ý định. Phán quyết liên quan đến kết luận, mục đích, mục tiêu và đích đến. Sự phục hồi bắt đầu trong và xung quanh những kết luận mang lại sự đoàn kết trong chúng ta

và với những người khác.

(Pl. 2:2-4; Cn. 17:19; Is 14:13-14; 1Ga. 2:16) Nếu không đạt được mục đích hoặc điều mình mong muốn, chúng ta có xu hướng phấn đấu, gây ra tranh luận và chia rẽ. Chúng ta có xu hướng muốn được chú ý, khen ngợi và tôn vinh. Chúng ta phải từ bỏ những khuynh hướng này vì Chúa Kitô để có thể giúp đỡ người khác. Thiên Chúa hành động trong chúng ta để hiển dương chính mình với tinh thần phục tùng và khiêm nhường, không kiêu ngạo, kiêu căng, ngạo mạn hay quyết đoán.

- Phải khai triển đức khiêm nhường vốn học hỏi nơi Chúa Kitô - tâm tính và nhân đức của Người - Đấng đặt mọi người lên trên chính Người. Sự khiêm nhường đạt đến đỉnh cao khi chúng ta hy sinh mạng sống mình vì Chúa Kitô vì lợi ích và phúc lợi của người khác. Điều này đòi hỏi sự đánh giá trung thực về bản thân vì chúng ta luôn là trung tâm trong mọi việc mình làm. Tính ích kỷ làm suy yếu và hạn chế các mối quan hệ và thành tựu.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

(Các câu Kinh Thánh để nhớ: Ed. 18:20

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu Lc. 9:23-24; Rm 12:16; Cn. 21:4; Cn. 26:12.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Đọc Pl. 2:3-11, sau đó thực hiện Phần A.2, “Danh sách Nghĩ và Làm”. Hãy đánh giá bản thân ở phạm vi bạn tìm kiếm lợi ích cho riêng mình, sử dụng những đặc điểm sau đây mà chúng ta thường nghĩ đến để khiến chúng ta luôn coi mình là trung tâm:

- tham vọng
- bị vượt qua
- bị làm nger
- không được công nhận
- mong muốn
- chức vụ
- các ước muốn
- bị bỏ rơi
- bị bỏ qua
- không được vinh danh
- không được thăng chức hoặc không được chọn (Xem thêm Phần A.5, “Chết đi cho bản ngã” để biết thêm thông tin chi tiết.)

Đối với mỗi điều, hãy thay thế bằng điều Thiên Chúa muốn bạn nghĩ và làm, xem xét nhu cầu của người khác trước nhu cầu của bạn, chẳng hạn như: thăm viếng, an ủi, phục vụ, giúp đỡ, chia sẻ, cho ăn, quần áo, vận chuyển, lắng nghe, khuyên bảo, huấn đạo, giảng dạy, vân vân.

7.10. Chỉ có Thiên Chúa mới có thể thay đổi chúng ta và những người khác

Viễn ảnh

(Ed 36:26-27; Pl. 1:6; Pl. 2:13) Chỉ có Thiên Chúa mới có thể thay đổi người ta, vì vậy bạn không và không thể chịu trách nhiệm về việc thay đổi họ. Bạn chỉ chịu trách nhiệm trước Thiên Chúa về những việc làm của mình và góp phần vào việc sống hòa thuận với người khác. Công việc của bạn là cầu thay trong lời cầu nguyện, trở thành người có ảnh hưởng sùng đạo và làm gương để tạo cơ hội cho Thiên Chúa hành động trong lòng người khác. Vì Thiên Chúa là Đấng khơi dậy, khuấy động và tiếp thêm sinh lực cho tâm lòng của người có đức tin để họ làm theo ý muốn của Người.

Hy vọng

(Pl. 1:6; Gđ 24-25) Tín hữu có niềm tin tuyệt đối vào công cuộc cứu rỗi hoặc cứu chuộc mà Thiên Chúa đã bắt đầu trong cuộc đời mình. Họ có niềm tin nhờ sự Hiện diện của Thiên Chúa Thánh Thần, Đấng ngự trong họ. Theo đó, Thánh Thần của Chúa Kitô ở trong tín hữu giúp họ hoàn thành vai trò và chức năng của mình. Vì chính Thiên Chúa là Đấng giải thoát chúng ta khỏi tội vết; chính Thiên Chúa giải thoát chúng ta hàng ngày khi chúng ta xưng tội; Chính Người là Đấng làm cho chúng ta trở nên vô tội và giữ cho chúng ta khỏi sa ngã. Tất cả những gì chúng ta cần làm là đến gần Người và giữ liên lạc với Người bằng cách học hỏi và cầu nguyện Kinh Thánh hàng ngày cũng như bước đi một cách công chính (Tv. 91:1-3).

(Pl. 2:13; 1 Ga. 2:27) Thiên Chúa khơi dậy, khuấy động và tiếp thêm sinh lực cho tâm lòng của người có đức tin để làm theo ý muốn Thiên Chúa. Thiên Chúa đang hành động bên trong chúng ta – tiếp thêm sinh lực cho chúng ta – ban cho chúng ta cả ý chí lẫn sức mạnh để làm những điều đẹp lòng Người. Thiên Chúa không để chúng ta một mình thực hiện sự cứu rỗi và giải thoát.

(Rm. 5:3-5; 2 Cr. 4:7-18; Lc. 22:23) Đừng ngạc nhiên trước những thử thách, ngay cả khi chúng có vẻ gay gắt; thay vào đó, hãy vui mừng vì Thiên Chúa sử dụng chúng để phát triển sự trưởng thành giống như Chúa Kitô trong đời sống chúng ta. Nếu bạn chịu đựng đau khổ vì lẽ công chính, thì bạn được Thiên Chúa ban phước. Những thử thách và đau khổ có tác dụng tốt cho chúng ta. Những áp bức và phiền não khơi dậy sự kiên nhẫn, đó là sự phát triển sức chịu đựng, nghị lực, sự kiên định, kiên trì. Thông qua những trải nghiệm này, chúng ta phát triển tính cách, sự chính trực và sức mạnh. Khi một người chịu đựng thử thách, người ấy trở nên mạnh mẽ hơn khi bắt đầu cảm nhận được sự hiện diện ngày càng tăng của Thiên Chúa. Người ấy đến gần Thiên Chúa và càng đến gần Thiên Chúa, người ấy càng hy vọng vào vinh quang của Thiên Chúa. Tất cả những điều này dẫn đến việc liên tục trải nghiệm tình yêu của Thiên Chúa qua sự hiện diện của Thiên Chúa Thánh Thần.

Thay đổi

(Ga. 7:24; Rm. 14:1-13) Đừng đánh giá người khác theo tiêu chuẩn, quan điểm hoặc kinh nghiệm của riêng bạn. Bạn sẽ bị đánh giá giống như cách bạn đánh giá họ. Chúng ta phải đưa ra phán quyết công bằng bằng cách kiểm tra tinh thần của chính mình và đặt mình vào vị trí

để giúp sửa chữa những người có lỗi, nếu cần (Gl. 6:1).

(Tv. 19:7-11; Cn. 30:5-6; Hr. 4:12) Lời Thiên Chúa là thẩm quyền duy nhất của bạn về đức tin và hành vi và là tiêu chuẩn hợp pháp duy nhất để đánh giá bạn. Bạn không được dựa vào nguồn nào khác, vì lời Thiên Chúa mang lại hy vọng và đưa ra phương hướng để thay đổi trong mọi lĩnh vực của cuộc sống (suy nghĩ, lời nói, hành động). Nhưng bạn phải lao nhọc để bước vào sự nghỉ ngơi của Thiên Chúa, tức là nghiên cứu công việc của Thiên Chúa và học cách bước đi một cách công chính. Khi bạn làm phần việc của mình, Thiên Chúa sẽ làm phần của Người: Chính lời Thiên Chúa lấy bản chất trần thế, có linh hồn của con người và tách nó ra khỏi sự kêu gọi thiêng liêng và lời hứa của Thiên Chúa.

(2 Pr. 1:3-4; Mt. 5:1-20) Bản chất của hạnh phúc đến bằng cách gạt bỏ sự tức giận, khinh thường, ham muốn, lôi kéo, trả đũa và trả thù, từ bỏ sự phụ thuộc vào danh tiếng, giàu có, của cải của con người. Ký ức của chúng ta phải được Thiên Chúa chiếm hữu chứ không phải bởi quá khứ, con người hay đồ vật. Như vậy, nhờ đức tin, bằng việc sám hối, chúng ta phải thêm vào đức tin của mình các nhân đức khôn ngoan, công bằng, dũng cảm và tiết độ. Như vậy, chúng ta sẽ lớn lên theo hình ảnh của Chúa Kitô như đã được định sẵn ngay từ đầu.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Tv. 128:1-4

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu Tt 2:11-12; Tv. 31:19; Ga. 6:63.

Cởi bỏ/Mặc vào: Sự kính sợ Thiên Chúa sẽ là mảnh đất mà từ đó ảnh hưởng tích cực của bạn sẽ phát triển và là lý do cơ bản khiến gia đình bạn và những người khác sẽ đứng lên khen bạn là người có phúc. Hãy suy gẫm những câu Kinh thánh sau đây và đọc những gì Kinh thánh nói sẽ xây ra với bạn với tư cách là người kính sợ Thiên Chúa. Trong khoảng 50 chữ, hãy mô tả những gì bạn đã học được từ những câu này: Tv. 25:12-13; Tv. 112:3; Tv. 31:19; Tv. 103:11-18; Tv. 112:1-9; Tv. 145:19; Cn. 1:7; Cn. 8:13; Cn. 9:10; Cn. 14:26; Cn. 15:33; Cn. 19:23; Cv 9:31; Gióp 2:3; Mk 3:16; Tv. 147:11; Tv. 128:3; 2 Cr.7:1; Kh. 14:7 và Gv. 12:13.

7.11. Phán đoán chính bạn

Viễn ảnh

(Mt. 7:5; Gc. 3:1-2) Phán xét có nghĩa là chỉ trích, lên án, kiểm duyệt - một thói quen chỉ trích và chê bai. Chỉ trích người khác là nâng cao hình ảnh của chính mình, làm tổn hại đến hình ảnh của người khác. Điều này khiến chúng ta cảm thấy cuộc sống của mình tốt hơn người đã thất bại. Chúng ta biện minh cho những quyết định và hành động của mình bằng cách chỉ ra những thất bại của người khác và điều này cho thấy chúng ta mạnh mẽ hơn họ. Sự chỉ trích thực sự là một lối thoát cho những tổn thương và mong muốn trả thù của chính chúng ta. Người chỉ trích sẽ bị xét xử vì chính điều mà họ đã chỉ trích: đó là điều mà họ sẽ bị lên án và bị lên án bởi chính Thiên Chúa (Rm. 2:1-4).

Hy vọng

(Tv. 19:7-11; Cn. 30:5-6; 2 Pr. 1:2-4) Bằng cách xét đoán và kiểm tra bản thân một cách chính xác, chúng ta cởi mở và để ân sủng và sự bình an của Thiên Chúa tuôn chảy vào bên trong để cung cấp một nơi thích hợp cho bản chất thần linh cư trú. Bản chất này là quyền năng của Chúa Kitô, quyền năng cứu chúng ta khỏi sự chết và ban cho chúng ta sự sống và sự sùng đạo. Chỉ cần sử dụng lời Thiên Chúa sẽ mang lại niềm hy vọng này và đưa ra phương hướng để thay đổi hành động (suy nghĩ, lời nói và hành động) phù hợp với bản chất của Thiên Chúa. Lời Thiên Chúa đủ để trang bị cho bạn những công việc tốt lành và phát triển thái độ phục vụ bên trong giống như Chúa Kitô.

(Gr. 17:9; Hr. 4:12; Mt. 15:18-20) Bạn không thể hiểu trọn vẹn tâm lòng của chính bạn nhưng lời Thiên Chúa là thước đo và công cụ nhờ đó bình diện tâm hồn trong vấn đề của bạn được phân định. "Lòng các người chớ hề bối rối..." (Ga. 14:1,27). Vậy tôi có làm tổn thương Chúa Giêsu bằng cách để cho lòng mình bối rối không? Nếu tôi tin vào Chúa Giêsu và các thuộc tính của Người, tôi có đang sống theo niềm tin của mình không? Tôi có đang để bất cứ điều gì làm xáo trộn trái tim mình hay tôi đang cho phép đặt ra bất cứ câu hỏi nào không có căn cứ hoặc không cân bằng? Tôi phải tiến đến mức tương quan tuyệt đối và không thể nghi ngờ, biết coi mọi sự hết như nó phát xuất từ chính Người. Thiên Chúa không bao giờ hướng dẫn chúng ta vào một thời điểm nào đó trong tương lai, nhưng luôn luôn ở đây và bây giờ. Hãy nhận ra rằng Thiên Chúa đang ở đây ngay bây giờ và sự tự do mà bạn nhận được là ngay lập tức." (Phỏng theo [8] [Chambers2], ngày 21 tháng 4.)

(Ep. 5:14-18) Cách một tín hữu bước đi hằng ngày là điều quan trọng đối với chính nghĩa của Chúa Kitô và lợi ích của xã hội. Người khôn ngoan biết rõ Thiên Chúa và biết rằng mình ở trên mặt đất để sống một cuộc sống công chính và sùng kính. Họ bước đi suốt cuộc đời một cách chính xác, nghiêm khắc, kỷ luật và có kiểm soát. Như vậy, con người, hoàn cảnh hay sự việc trong cuộc sống không gây ra vấn đề gì cho họ mà chỉ bộc lộ tình trạng của trái tim họ - tinh thần bên trong. Bằng cách ở dưới sự kiểm soát và ảnh hưởng của Thiên Chúa Thánh Thần, tín hữu có thể đánh giá tâm lòng của mình và đáp ứng theo Kinh Thánh bất kể tình huống nào, và trở thành một phước lành dưới sự thúc giục của Thiên Chúa Thánh Thần.

Thay đổi

(1 Cr. 11:28-31; Hr. 12:1) Thực hành lời Thiên Chúa bắt đầu bằng việc tự phán đoán bản thân và loại bỏ những trở ngại tội lỗi khỏi cuộc sống của chính mình. Khi đó, bạn sẽ có đặc quyền và trách nhiệm phục hồi cuộc sống đấng tể cho người khác. Chúng ta không có sự công chính của riêng mình. Chúng ta chỉ có thể được coi là xứng đáng khi tự xét mình để bảo đảm rằng chúng ta đang bước đi trong mối hiệp thông liên tục với Người. Và mối hiệp thông liên tục có nghĩa là tích cực suy nghĩ và thưa chuyện với Người qua sự xưng tội, ăn năn, ngợi khen và cầu xin.

(Cn. 28:13; 2 Cr. 7:9-10; Rm. 6:12-13) Một khi bạn đã xác định được tội lỗi trong đời mình, bạn phải ăn năn, xưng thú và ngay lập tức gạt bỏ chúng. Sám hối đưa chúng ta từ sáng thế cũ qua sáng thế mới, từ xác thịt đến tâm linh, từ cõi tự nhiên đến cõi siêu nhiên.

(Tt 2:11-12; Gl. 5:16; Ep. 3:16-21; Ep. 5:18; 1 Ga. 5:3) Tín hữu cần được củng cố với quyền lực trong 'con người bề trong', trong linh hồn họ, trong trái tim họ, trong tinh thần họ - trong tinh thần mà Thiên Chúa đã đổi mới. Đây là cách duy nhất họ có thể chiến thắng xác thịt với tất cả sự yếu đuối của nó. Nguồn sức mạnh này là Thiên Chúa Thánh Thần, Đấng cung cấp năng lực và sức mạnh để sống cuộc sống đặc thánh. Vì vậy, người tín hữu phải chuẩn bị mình bằng việc ăn năn, từ bỏ, và bằng việc từ bỏ mọi điều thuộc về xác thịt để cho Thiên Chúa Thánh Thần thúc đẩy người ta tiến về phía trước: “để được giải thưởng về sự kêu gọi trên trời của Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô”.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Tv. 139:23-24

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu ở trên (ít nhất chọn 3 câu).

Cởi bỏ/Mặc vào: Bốn bài đăng đáng tin cậy trong Phần A.12, “Bài đăng đáng tin cậy” cung cấp một phương pháp và phương tiện để kiểm tra và đánh giá bản thân bạn một cách có cấu trúc và kỷ luật nhằm bảo đảm một nền tảng tâm linh vững chắc và sùng đạo. (Pl. 2:14-16) Hãy liệt kê những người mà bạn cảm thấy cay đắng, đố kỵ, ghen tị và những người mà bạn có những suy nghĩ tiêu cực và chỉ trích. Hãy liệt kê những hoàn cảnh trong cuộc sống mà bạn làm bầm và phàn nàn. Trên cơ sở những phát hiện của bạn, hãy xử lý Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

7.12. Chết đích thực

Viễn ảnh

(Mt 10:38-39; Cn. 16:3-7) Vác thập giá có nghĩa là thực hành sự Hiện diện của Chúa Giêsu và để cho tình yêu của Người tuôn chảy qua chúng ta đến với người khác. Điều đó có nghĩa là chúng ta phải mang sự sống của Chúa Kitô đến cho người khác và nói với họ: “Nước Thiên Chúa đã đến với anh em”, tức là sự chấp nhận và bình an của Thiên Chúa, cũng như niềm vui mà Thiên Chúa Thánh Thần ban tặng. Công việc của Thiên Chúa Thánh Thần trong chúng ta và giữa chúng ta là hiểu được tính chất tích cực của việc vác thập giá của người ta: Người đến trong chúng ta và trao quyền cho chúng ta khi chúng ta vâng phục.

Hy vọng

(2 Cr. 4:17; 1 Pr. 4:13; Is 63:9) Sự đau khổ của Kitô hữu mà chúng ta phải trải qua khi vác thập giá là khi chúng ta để cho Chúa Kitô sống trong và qua chúng ta. Chính ánh sáng của Người trong chúng ta đã va chạm với bóng tối của thế giới: sự ngu dốt, sự căm ghét đố trá, tất cả những ảo tưởng của một thế giới sa ngã tăm tối. Sự đau khổ của chúng ta mang tính cứu chuộc khi chúng ta mang tình yêu và sự tha thứ của Người vào cuộc sống của những người khác bị ảnh hưởng bởi thế giới. Chúng ta nên vui mừng khi tham gia vào sự đau khổ của Chúa Kitô vì Chúa Kitô đang đau khổ với chúng ta.

(1 Pr. 3:9-15; 1 Pr. 4:12-15) Khi chúng ta đau khổ vì tội lỗi của người khác hoặc tội lỗi tập thể của người khác, chúng ta có thể cầu xin Thiên Chúa biến những đau khổ này thành quyền năng chữa lành. Chúng ta tha thứ cho những người có lỗi với chúng ta và chúng ta chấp nhận hoàn cảnh của cuộc sống chúng ta. Sau đó chúng ta tiếp tục cầu nguyện xưng tội và chuyển cầu cho mình và cho người khác. Khi chúng ta cầu nguyện, điều mang tính cứu chuộc sẽ được thực hiện. Theo đó, những hành động đúng đắn sẽ theo sau, trong diễn trình đó sẽ chữa lành linh hồn của chính chúng ta.

Thay đổi

(Rm. 6:3-8) Danh tính của chúng ta ở với Chúa Kitô chứ không phải ở với quá khứ của chúng ta, quá khứ vốn ở trong nắm mồ rôi. Những lạm dụng trong cuộc sống khi còn nhỏ hoặc khi trưởng thành: trầm cảm, đau khổ nội tâm mãnh liệt khi còn nhỏ hoặc khi trưởng thành; cuộc sống trong một gia đình rối loạn do nghiện rượu, nghiện tình dục, bệnh tâm thần, tội lỗi công khai hoặc tình vi của cha mẹ hoặc người khác, và những trải nghiệm tương tự: tất cả những vi phạm này đều là phiền não. Nhưng đó không phải là thập giá mà chúng ta phải vác. Chúng ta phải vác thập giá đau đớn và đau khổ này đến Thập Giá của Chúa Kitô, và ở đó thừa nhận rằng Chúa Kitô đã chết để mang vào mình chính nỗi đau đớn và thống khổ này.

(Rm. 8:2-11) Chúng ta không được phủ nhận hay kìm nén quá khứ cũng như những đau đớn và đau khổ liên quan của mình: hãy chấp nhận chúng, sau đó dâng nỗi đau lên Chúa Kitô, để nỗi đau tuôn vào Người. Chúng ta cùng chết với Người những tội lỗi này, chúng ta chết đi những cảm giác bệnh hoạn này bằng cách để cho Người nhận lấy chúng vào chính Người. Bằng cách này, chúng ta tiếp xúc với nỗi đau buồn, sợ hãi, tức giận và xấu hổ bị kìm nén trước đây. Sống trong quá khứ là chết, hãy trao cái chết cho Chúa Kitô, Đấng giết chết nó. Làm được điều này, bạn trở nên sống động để sống trong hiện tại bằng cách thực hành sự Hiện diện của Chúa Kitô hơn là thực hành sự hiện diện của bản thân.

(Cl. 2:11-14; Mt. 6:14-15; 1 Ga. 1:1) Chúng ta phải đứng trong Chúa Kitô, đồng cảm với sự đau khổ của Người dành cho chúng ta, đau buồn trước những nỗi đau buồn, và trút bỏ cơn giận, nêu tên chúng và đồng thời tha thứ cho người khác. Sự đau khổ của Chúa Kitô hệ tại việc Người đã trở thành con đường sự sống. Người truyền (bằng cách chết) sự sống của Người cho chúng ta. Đau khổ của chúng ta là việc chúng ta trở thành kênh dẫn sự sống của Người, sự sống và Ánh sáng của Người trong chúng ta chiến thắng sự ác và nỗi đau trong tâm hồn con người. Đây là nơi diễn ra cuộc chiến và đây là nơi chúng ta trải qua đau khổ vì Chúa Kitô: Chúa Giêsu đã chiến thắng tội lỗi, chúng ta chiếm hữu sự sống của Người.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Lc. 9:23-24

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu Rm. 6:12-16.

Cởi bỏ/Mặc vào: Ôn lại và nghiên cứu Phần A.5, “Chết cho Bản Thân” và Phần 9.2, “Tội lỗi, Bản ngã, Đau khổ”. Liệt kê các lĩnh vực ưu tiên cần giải quyết. Chuẩn bị Phần A.4, “Bảng

câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” hoặc Phần A.6, “Bảng câu hỏi Giải quyết Vấn đề”.

7.13. Kiên nhẫn đích thực

(Lc. 21:19) Rất ít nhân đức chứng tỏ rằng cuộc sống của chúng ta không còn dựa vào bản chất riêng của mình nữa mà dựa vào Chúa Kitô.

Các nhân đức giả tạo

Sự lười biếng phản ánh tinh thần lười biếng, và những hành động khắc kỷ phản ánh sự thờ ơ giả tạo đối với mọi thứ. Điều duy nhất quan trọng đối với người này là sự điềm tĩnh [imperturbability] của chính anh ta, điều này có nghĩa là anh ta mất phản ứng với các giá trị. Trong cả hai trường hợp, những điều kiện này đều thiếu lòng nhiệt thành nóng bỏng đối với chiến thắng của Thiên Chúa chúng ta.

Tương tự như vậy, não trạng Phật giáo xem mọi thực tại chỉ là vẻ bề ngoài, hay là tách biệt và từ bỏ mọi nghĩa vụ và thành tựu. Người ta chỉ trở thành một khán giả có cái nhìn bất lợi đối với mọi hoạt động và căng thẳng. Điều này khiến một người không thể đối đầu với thực tại và vượt qua nó để phát triển nhân cách giống như Chúa Kitô.

Người khắc kỷ phát triển thái độ với mọi thứ trong chừng mực chúng ảnh hưởng đến tâm trí. Người Phật giáo sửa đổi mối quan hệ căn bản của con người với thế giới thực tại và phủ nhận trách nhiệm của con người phải thực hiện phần việc của mình trong khuôn khổ của nó.

Các đặc điểm của sự kiên nhẫn

Những thăng trầm của cuộc sống thách thức việc theo đuổi sự kiên định và kiên trì khi đối diện với thực tại phũ phàng. Các khía cạnh nóng nảy, hay thay đổi và hay gây gổ xuất hiện bất cứ khi nào một hành động dường như đòi hỏi một khoảng thời gian dài, đó là một thử thách thông thường.

Thiếu kiên nhẫn là một hình thức buông thả bản thân. Khi chúng ta mong đợi điều gì đó và không nhận được nó, chúng ta buồn bã. Điều này liên quan đến yếu tố thời gian. Ba loại xấu xa liên quan đến thời gian có thể gây ra sự thiếu kiên nhẫn: chậm trễ trong việc đạt được điều tốt đẹp mà bạn mong muốn; bất cứ cảm giác khó chịu kéo dài nào (người nhàm chán); và sự nhàm chán cố hữu trong sự chờ đợi thuần túy.

Những khuynh hướng này cho thấy người ta vẫn chưa thành công trong việc thiết lập khoảng cách giữa bản ngã có trách nhiệm và bản chất không được cứu chuộc của mình với những ham muốn và xung động mà nó chứa đựng. Đây là một cuộc thử thách quyền tự chủ - của bạn hay của Thiên Chúa. Do đó, sự thiếu kiên nhẫn bắt nguồn từ quyền tự chủ bản ngã bất hợp pháp.

Gốc rễ của sự thiếu kiên nhẫn

1. Nuông chiều bản thân - không đau đớn, không chờ đợi, không chậm trễ.

2. Thái độ tự cho mình là trung tâm - coi thường nhu cầu của người khác ngoài nhu cầu của mình. Điều này cắt đứt mối liên kết cơ bản của chúng ta với Thiên Chúa, mối liên kết xác định tính chất thụ tạo của chúng ta. Thành thử, thái độ này thể hiện sự phủ nhận và không thừa nhận tư cách tạo vật nhân bản; thay thế vị trí làm chủ siêu nhân; không lưu ý đến những hạn chế và sự hữu hạn của mình.

Thực tại do Thiên Chúa áp đặt là có một khoảng thời gian hiện hữu giữa ý chí, quyết định của chúng ta và việc thực hiện mục đích của chúng ta. Người thiếu kiên nhẫn bỏ qua thực tại này. Chúng ta trở nên gay gắt, nóng nảy, không từ tế, hàm ý thiếu chiều sâu. Chúng ta phải ghi nhớ rằng việc hoàn thành bất cứ mục tiêu nào của con người đều là một hồng ân của Thiên Chúa. Đó là vấn đề lợi ích cao hơn so với những mục tiêu tầm thường. Điều khiến một người thiếu kiên nhẫn khó chịu trên hết là hiệu quả quá chậm chạp trong mệnh lệnh của họ, nỗ lực của họ nhằm tác động đến hành vi của con người và diễn biến của một tình huống.

Các nhân đức kiên nhẫn (Phản trật các Thiện ích và Đồ vật)

Người kiên nhẫn duy trì trật tự đúng đắn trên bậc thang quan tâm của mình. Yêu cầu của lúc này dù có cấp bách đến đâu cũng không bao giờ có thể thay thế hoặc làm lu mờ sự chú ý của họ đến những giá trị cao hơn. Điều này là do 'nghệ thuật chờ đợi'. Họ kiềm chế không để mình đi. Họ kiểm tra bản chất của mình và những khuấy động của nó, và bất chấp sự khiêu khích, họ vác thập giá để có thể đáp ứng hợp Kinh thánh.

Họ luôn nhận thức được bất kể các trải nghiệm của lúc này. Họ biết mình không thể tiếp tục hiệp thông với Thiên Chúa nếu linh hồn họ không ở trong trạng thái bình tĩnh và tự chủ (Tv 30:16). Vì vậy, họ không bao giờ giả vờ có một vị trí tối thượng sai lầm trên vũ trụ.

(Gv 3:1) Thiên Chúa là Thiên Chúa của thời gian, Người đã ấn định cho diễn biến các sự kiện tương độ tạm thời của nó. Vì vậy, chúng ta có trách nhiệm nhận ra khoảng thời gian giữa một quyết định và việc thực hiện mục đích đã định của nó như một thực tại do Thiên Chúa mong muốn.

Kiên nhẫn là một cuộc sống tập trung vào Chúa Kitô, một sự phụ thuộc tuyệt đối vào Người, cũng như chấp nhận sự hữu hạn của tạo vật chúng ta. Người có lòng kiên nhẫn tuân theo sự thật. Người thiếu kiên nhẫn phải suy phục đây trời buộc của lúc này.

Sự kiên nhẫn thánh thiện có nghĩa là những phản ứng của chúng ta trước Sự thật cho thấy rằng không phải chúng ta mà chỉ một mình Thiên Chúa là Đấng quyết định ngày giờ thích hợp để chúng ta thực hiện một số hành động có kết quả, và hơn thế nữa, một cách chuyên nhất, là việc chín mùi hạt giống của chúng ta và các lao công thu hoạch.

Sự viên mãn của thời gian

Đề lớn lên trong sự thánh thiện nội tâm và cá nhân cần phải có thời gian. Cần phải chờ đợi thời điểm của Thiên Chúa chứ không phải của chúng ta. Khi Nô-ê trong tàu thực hiện các chức năng của mình, ông tập chú sự chú ý vào Thiên Chúa và chờ đợi, để Thiên Chúa phát

triển và hoàn thiện tình hình. Sau đó Nô-ê được lệnh rời khỏi tàu. Thánh Phaolô đã trải qua nhiều năm trong sa mạc cũng như Gioan Tẩy Giả trước khi họ bắt đầu công việc của mình.

(2 Tm. 4:2) Chúa Kitô muốn chúng ta chiến đấu với Người chứ không phải chinh phục với Người. Chúng ta phải từ bỏ bất cứ sự cao ngạo nào trong việc xác định thời điểm thu hoạch - 'không theo ý con mà theo ý Cha'.

(Lc. 21:19) Sự kiên nhẫn thánh thiện hiện thân hành động tối hậu của sự đầu phục Thiên Chúa của chúng ta, một trạng thái hoàn toàn làm chủ bản thân. Chỉ ở mức độ chúng ta đã dâng hiến hữu thể thâm sâu nhất của mình cho Thiên Chúa thì chúng ta mới sở hữu được chính mình.

Thành quả của sự kiên nhẫn

Với thái độ kiên nhẫn, chúng ta để Thiên Chúa hành động và để cho mọi sự diễn ra từ trên cao. Theo đó, hoa trái của sự kiên nhẫn là đức tin, hy vọng và tình yêu.

- Đức tin: (Kh. 13:10) Đức tin dạy chúng ta rằng Thiên Chúa, Thiên Chúa của vũ trụ cũng là Thiên Chúa của thời gian. Người ấn định giờ thích hợp cho mọi việc. Vì vậy, chúng ta đặt sự thành công của mọi nỗ lực vào tay Người.
- Hy vọng: (Rm. 4:17-22) Hy vọng giúp chúng ta không nản lòng bất chấp mọi thất bại và mọi sự chậm trễ trong việc đạt được thành công. Với Thiên Chúa không có gì là không thể.
- Tình yêu: (1 Cr. 13:7) Chúng ta phải yêu mến ý muốn của Người trên hết mọi sự. Kiên nhẫn là con đẻ của tình yêu đối với sự kiên định và kiên trì.

(Mt. 24:13) Sự kiên nhẫn thừa nhận địa vị tạo vật của con người. Chúng ta là hữu hạn và phải kiên trì trong dòng không gian/thời gian giữa những trở ngại và đau khổ. Vì vậy, chúng ta đưa ra bằng chứng về sự kiên định mà Thiên Chúa đòi hỏi khi chúng ta bám chặt vào Người để Người đưa chúng ta vượt qua cuộc sống trần thế này để đến cõi vĩnh hằng.

(Rm. 6:3-6) Vì vậy, chỉ có người kiên nhẫn sống nhờ và trong Chúa Kitô mới có thể kiên trì đến cùng. “Với sự kiên nhẫn của mình, bạn sẽ chiếm được linh hồn mình” (Lc. 21:19).

Tham khảo: [11][Hildebrand1]

7.14. Kiểm soát tâm trí

Viễn ảnh

(1 Pr. 1:13; Cl. 3:1-3) Bao bọc tâm trí của bạn là kiểm soát, canh giữ, lựa chọn những gì bạn phải đưa vào đó. Vì vậy, hãy chọn lọc những gì bạn đọc, nghe và suy nghĩ. Tất cả những suy nghĩ của bạn là để làm hài lòng Thiên Chúa, chứ không phải bản thân. Việc suy nghĩ có ý thức để làm hài lòng Thiên Chúa cho phép Thánh Thần của Thiên Chúa được biểu lộ trong tâm hồn bạn. Chúng ta tự tạo điều kiện cho mình bằng những gì chúng ta suy nghĩ, những gì

chúng ta tin tưởng và những gì chúng ta tuyên xưng (Cn. 4:20-23; Mt. 12:33-36).

Hy vọng

(Ep. 4:23; Pl. 2:12-13) Tinh thần của tâm trí có ý nói “ý chí” của tâm trí. Bằng một hành động của ý chí, tôi bắt tâm trí mình nghĩ đến những ý nghĩ làm đẹp lòng Thiên Chúa, bỏ qua cảm xúc, nhưng chỉ nghĩ đến lời Thiên Chúa, một thay đổi thái độ. Hãy cầu xin Thiên Chúa làm cho bạn sẵn lòng làm theo ý Người, để được củng cố bởi sự hiện diện của Người.

(1 Pr. 4:1; Lc. 9:23-24) Qua đau khổ, tôi học cách chết đi cho sự thương hại, tự vệ, quan tâm và tư lợi. Từ thời điểm đó trở đi, tôi có tinh thần đáp ứng cuộc sống theo quan điểm của Thiên Chúa, tìm kiếm cơ hội để trở thành nguồn phước, vắc thập giá và để Chúa Giêsu sống qua tôi để trở thành nguồn phước cho người khác. Tự trang bị là trang bị cho tâm trí, bắt nó làm điều Thiên Chúa muốn bất kể đau đớn: lúc đó, sự chữa lành sẽ đến - Sự Hiện Diện của Thiên Chúa trong hoàn cảnh.

(Hr. 7:26; Hr. 9:14-15; Hr. 10:19-23) Tội lỗi của chúng ta một lần và mãi mãi được trả giá. Không cần phải cố gắng trả giá cho tội lỗi của chúng ta bằng sự tủi thân, bằng cách hứa sẽ làm tốt hơn, đi nhà thờ thường xuyên hơn, cho nhiều thời gian và tiền bạc hơn, Chúa Giêsu đã trả xong hình phạt. Bây giờ chúng ta được tự do để cho Chúa Kitô sống qua chúng ta và trong Người làm những điều đẹp lòng Người vì lương tâm của chúng ta được tẩy sạch tội lỗi bởi bừ huyết Người.

Thay đổi

(2 Cr. 10:4-5) Mọi việc đều bắt đầu từ một ý nghĩ. Một suy nghĩ trở thành một ý tưởng, một ý tưởng trở thành hành động, một hành động trở thành thói quen và thói quen trở thành một đặc điểm tính cách - tốt hay xấu. Mọi suy nghĩ đều phát triển thành trí tưởng tượng, chúng dẫn đến những thành trì – đạo hạnh hay vô đạo hạnh.

(Pl. 4:6) Khi những khoảnh khắc lo lắng đến, hãy để chúng đến, chỉ hướng tâm trí bạn vào Chúa Giêsu, thay thế những suy nghĩ tiêu cực bằng những suy nghĩ đạo hạnh. Rồi theo thời gian, sự hỗn loạn chấm dứt, hòa bình đến. Những gì bạn gieo, bạn sẽ gặt.

Từ khóa là FIX [điều chỉnh]:

- ĐIỀU CHỈNH tâm trí về những gì bạn sẽ đặt vào đầu mình.
- ĐIỀU CHỈNH tâm trí vào ý chí, ý chí để suy nghĩ đúng đắn.
- ĐIỀU CHỈNH tâm trí vào mục đích, quyết tâm, không bị lay động bởi bất cứ điều gì.

Như Chúa Giêsu đã quyết định đi đến Giêrusalem, chết trên Thập Giá, hãy làm tương tự như vậy, chết đi cho những suy nghĩ về con người cũ, để con người mới trong Chúa Kitô giờ đây có thể sống trong tâm trí bạn.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: 2 Cr.. 10:3-5.

Lòng sùng kính: về sự kiên định: Vững vàng, kiên định, cương quyết, kiên trì, quyết tâm, chung thủy.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Cần có thời gian và nỗ lực lặp đi lặp lại để thành công. Khi bạn vấp ngã, đứng dậy và bắt đầu lại từ đầu, bất kể số lần thất bại, điều quan trọng là đứng dậy và làm lại từ đầu. Thiên Chúa hứa chiến thắng cho những ai kiên nhẫn và kiên trì tiếp tục, tiếp tục. Sự yên nghỉ sẽ đến, rồi bình an (Gc. 1:2-4). Sự bất kiên định cũng là một thói quen. Người ta thử 2 hoặc 3 lần rồi bỏ cuộc và trở thành khuôn mẫu. Hãy tiếp tục, tiếp tục cho đến khi bạn chiếm ưu thế và kiểm soát được tâm trí của mình.

Thí dụ về danh sách suy nghĩ: (Xem Phần 5.2, “Biến đổi bản ngã tự nhiên”)

- Mỗi khi một ý nghĩ tiêu cực xuất hiện, hãy nghĩ ngay đến bữa huyết Chúa Giêsu rửa sạch tội lỗi tôi, tha thứ cho tôi và giải thoát tôi khỏi quyền lực của tội lỗi, làm cho tôi trắng như tuyết, tha thứ cho tôi và giải thoát tôi khỏi quyền lực của tội lỗi. Đồng thời, hãy cầu xin ân huệ và ân sủng của Thiên Chúa cũng đổ xuống trên những người đã xúc phạm, đã làm bạn thất vọng hoặc làm tổn thương bạn dưới bất cứ hình thức nào (Lc. 6:27-28).
- Điều này mở đường cho Thiên Chúa Thánh Thần hiện diện trong tôi để phục hồi, chữa lành và chữa lành tâm trí, ký ức, cảm xúc và cơ thể tôi (Cl. 3:10-14).
- Liên tục thực hành để được giải thoát khỏi sự rửa sả của luật pháp, tôi đặt mình vào vị trí hoàn thành vai trò môn đệ của Chúa Kitô bằng cách phục vụ và đáp ứng nhu cầu của người khác (Mt. 28:18-20).
- Thiên Chúa hứa thành công và thịnh vượng cho những ai đọc và giữ lời Người. Khi tôi suy gẫm về những lời hứa này, hàng ngày tôi được biến đổi theo hình ảnh của Người, và hàng ngày tôi vượt lên trên bản thân và hoàn cảnh cuộc sống (Gs 1:8).

Chương 8. Loạt bài Động lực học Linh hồn, Phần A

8.1. Linh hồn sống động

Viễn ảnh

(St. 2:7; Ga 6:63; Rm. 8:16; Hr. 4:12) Vì linh hồn và tinh thần có thể được phân chia nên chúng phải khác nhau về bản chất. Khi Thiên Chúa hà hơi vào trong con người, hơi thở sự sống trở thành tinh thần của con người, tức là nguyên tắc sống bên trong con người. Khi tinh thần này tiếp xúc với cơ thể, linh hồn được tạo ra. Vì vậy, linh hồn là sự kết hợp giữa thể xác và tinh thần của con người. Từ đó, con người được gọi là 'linh hồn sống động'.

Con người được chỉ danh là một linh hồn sống động, vì ở đó tinh thần và thể xác gặp nhau và qua đó cá tính của con người được biết đến. Linh hồn con người đại diện cho con người và phát biểu cá tính của con người. Đó là cơ quan ý chí tự do của con người mà nhờ đó con người chọn đi theo Thiên Chúa hoặc một nguồn nào khác để hướng dẫn và định hướng cuộc sống, mục tiêu và mục đích của mình.

Hy vọng

(1 Cr. 15:44,45; Lc. 1:46-47; Ga. 6:13) Adam đầu tiên, một linh hồn sống động, sống qua thân xác, và thân thể mang lại cho chúng ta ý thức về thế giới. Linh hồn là nơi của nhân cách vì đó là nơi tinh thần và thể xác hợp nhất. Linh hồn thuộc về bản ngã con người và bộc lộ nhân cách cũng như phần tự ý thức của con người. Tinh thần là phần mà qua đó chúng ta giao tiếp với Thiên Chúa, qua đó chúng ta hiểu biết và thờ phượng Người. Tinh thần này được gọi là yếu tố ý thức về Thiên Chúa. Như vậy, Thiên Chúa ngự trong tinh thần, bản ngã cư ngụ trong linh hồn, còn các giác quan cư ngụ trong thân xác.

Linh hồn truyền tư tưởng của nó đến linh hồn, và linh hồn rèn luyện thân thể tuân theo mệnh lệnh của tinh thần. Vì linh hồn nằm giữa tinh thần và thể xác nên nó là phương tiện để tinh thần hoặc thể xác quyết định tính cách của nó. Trước khi con người sa ngã, tinh thần kiểm soát toàn bộ con người thông qua linh hồn. Chính ý chí trong linh hồn quyết định liệu tinh thần, thể xác hay thậm chí chính nó sẽ cai trị. Như vậy, linh hồn là cơ quan của cá tính con người và là lý do Kinh thánh gọi con người là 'linh hồn sống động'.

(1 Cr. 3:16; 1 Tx. 5:23) Trước đây Thiên Chúa ngự trong đền thờ, cũng như Thiên Chúa Thánh Thần ngự trong con người ngày nay. Như trong đền thờ, Thiên Chúa hiện diện trong Nơi Chí Thánh và Ánh sáng của Người chiếu soi Nơi Thánh – tức linh hồn con người. Linh hồn chỉ đạo cơ thể, nơi bên ngoài. Trước khi sa ngã, lời Thiên Chúa, Ánh sáng, được liên kết trực tiếp với tinh thần con người. Trước khi sa ngã, linh hồn bị tinh thần chi phối. Đây là trật tự mà Thiên Chúa vẫn mong muốn: đầu tiên là tinh thần, sau đó là linh hồn và cuối cùng là thể xác.

(Tv. 51:10; 1 Cr. 2:11; Mc. 2:8; Ga. 4:23) Tinh thần con người không y hệt như linh hồn và

cũng không y hệt Thiên Chúa Thánh Thần. Tinh thần con người có ba chức năng: lương tâm, trực giác và hiệp thông. Lương tâm là cơ quan phân biệt đúng sai, không phải bằng ảnh hưởng của kiến thức lưu trữ trong tâm trí mà bằng sự phán đoán trực tiếp tự phát. Trực giác là cơ quan cảm thức của tinh thần con người. Chúng ta thực sự “biết” qua trực giác của mình; tâm trí của chúng ta thực sự giúp chúng ta 'hiểu' thông qua phương tiện tưởng tượng của chúng ta. Các mặc khải của Thiên Chúa và mọi chuyển động của Thiên Chúa Thánh Thần đều được tín hữu biết đến qua trực giác của họ. Hiệp thông là thờ phượng Thiên Chúa. Sự thờ phượng của chúng ta đối với Thiên Chúa và sự thông đạt của Thiên Chúa với chúng ta trực tiếp ở trong tinh thần - 'con người bên trong' - chứ không phải ở trong linh hồn.

Thay đổi

Lv. 11:44; Lv. 17:11; 1 Sb 22:19; Cn 19:2; Lc. 1:46; Mt 16:26; Lc. 9:25; 1 Cr. 15:44; Hr. 4:12) Linh hồn bao gồm tâm trí, trí hiểu, trí nhớ, cảm xúc và ý chí. Linh hồn là sự sống của con người, sự sống tự nhiên của con người. Cuộc sống của cơ thể hiện tại của chúng ta là cuộc sống của linh hồn. Linh hồn là cơ quan của ý chí và sự sống tự nhiên. Vì vậy, với tư cách là con người, chúng ta quyết định mình sẽ trở thành loại Kitô hữu nào, thuộc tinh thần hay thuộc linh hồn. Trước khi được tái sinh, bất cứ điều gì có trong cuộc sống – dù là bản ngã, sự sống, sức mạnh, quyền lực, sự lựa chọn, suy nghĩ, quan điểm, cảm giác yêu thương – đều thuộc về linh hồn. Cuộc sống linh hồn là cuộc sống mà con người thừa hưởng khi sinh ra. Tất cả những gì cuộc sống này sở hữu và tất cả những gì nó có thể trở thành đều nằm trong lĩnh vực của linh hồn. Vì vậy, nếu chúng ta có thể nhận biết rõ ràng thế nào là thuộc linh hồn thì việc nhận biết thuộc tinh thần là thế nào sẽ dễ dàng hơn.

(St. 1:24-26; St. 2:7; Ed 36:26-27) Tinh thần của chúng ta phát xuất trực tiếp từ Thiên Chúa, nó được Thiên Chúa ban cho. Linh hồn của chúng ta không có nguồn gốc trực tiếp như vậy; nó được tạo ra sau khi tinh thần nhập vào cơ thể. Thiên Chúa ban cho con người chủ quyền và những ân phúc cho linh hồn con người. Suy nghĩ, ý chí, trí hiểu và ý định là một trong những phần nổi bật. Mục đích ban đầu của Thiên Chúa là linh hồn con người phải tiếp nhận và tiếp thu chân lý và bản chất của đời sống thiêng liêng của Thiên Chúa bằng một hành động tự nguyện. Con người được lựa chọn giữa hai cây: một cây nảy mầm đời sống tinh thần; cây kia phát triển sự sống linh hồn.

(St. 3:1-6; St. 3:12-13 1 Tm. 2:14; 1 Pr. 2:24; 1 Cr. 3:18-20) Evà, khi cố gắng trả lời Satan, đã thực thi sự bất tuân của tâm trí đối với tinh thần. Satan trước tiên đã kích động tư tưởng thuộc linh hồn của bà, sau đó tiến tới chiếm đoạt ý chí của bà. Rèn luyện linh hồn liên quan đến cơ thể sinh ra những ham muốn và cảm xúc liên hệ. Trí hiểu là nguyên nhân chính của sự sa ngã, hoạt động của tâm trí. Như thế, hãy trở nên ngu dại để được khôn ngoan (Cn. 3:5-6).

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Cl. 3:1-3

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu Ep. 4:22-32.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Nghiên cứu Tv. 119. Với mỗi bộ 8 câu, hãy tóm tắt và suy gẫm về một nguyên tắc áp dụng cho mỗi bộ. Hình dung và dừng lại tại các sự thật được mạc khải

- một diễn trình suy niệm. Bạn là một hữu thể thiêng liêng và do đó chỉ sống nhờ Thánh Thần của Thiên Chúa thông qua Lời Người - hãy yên nghỉ và để Thiên Chúa nói với tinh thần bạn - một diễn trình chiêm niệm. Bởi đức tin, lời nói được xúc dầu, và lời nói được xúc dầu kết nối điều tự nhiên với điều siêu nhiên: Qua chúng ta, Thiên Chúa thiết lập Vương quốc của Người trên trái đất. Chúng ta là muối và ánh sáng, để soi vào bóng tối sâu thẳm của thế giới này, tức là ánh sáng của Thiên Chúa trong tinh thần chúng ta, soi vào tâm hồn chúng ta qua thân xác đến thế giới.

Xem lại Phần 11.7, “Trung tâm của Linh hồn” để biết thêm những hiểu biết thông suốt.

Tham khảo: Xem [18][Nee1] để đọc thêm. Để có sự hiểu biết toàn diện về tư cách ngôi vị và các nguyên tắc sống mà chúng ta phải áp dụng để tác động đến nền văn hóa của chúng ta, hãy xem [28] [Spitzer1].

8.2. Tội lỗi xác thịt/Bản ngã xác thịt

Viễn ảnh

(Rom. 7:14,17-18; Rom. 6:6,11,14; Rom. 7:14,17-18) 'Tội lỗi' ở đây là sức mạnh của tội lỗi và 'cái tôi' ở đây được thừa nhận là 'bản ngã' - linh hồn. Bản ngã cũ của chúng ta đã bị đóng đinh với Chúa Kitô. Con người không bị buộc phải làm bất cứ điều gì. Họ chỉ cần coi đây là một sự kiện đã được thực hiện. Họ gạt hái được hiệu quả từ cái chết của Chúa Giêsu khi được giải thoát hoàn toàn khỏi 'quyền lực của tội lỗi'. Tuy nhiên, bản ngã vẫn còn và chúng ta phải vác thập giá để chối bỏ bản ngã - tàn dư của đời sống cũ vẫn còn đọng lại trong tâm trí, ký ức, tình cảm và ý chí. Để hoàn toàn chiến thắng tội lỗi, tín hữu cần từ bỏ bản ngã (Rm. 6:11), không chỉ trong chốc lát mà là suốt đời. Chỉ trên thập giá, Chúa Giêsu mới gánh lấy tội lỗi của chúng ta; tuy nhiên, trong suốt cuộc đời của Người, Thiên Chúa đã 'từ chối' chính Người (lời kêu gọi tự bảo tồn). Điều tương tự cũng phải đúng với chúng ta.

(Gl. 5:17-24) Câu 17 nhấn mạnh đến “bản ngã” (bản chất tội lỗi) xác thịt trong khi câu 24 nhấn mạnh đến “tội lỗi” xác thịt. Như vậy, thập giá của Chúa Kitô xử lý tội lỗi và Thiên Chúa Thánh Thần thông qua thập giá xử lý bản ngã. Bản ngã xác thịt - đời sống của cảm xúc, của giác quan - tìm kiếm những mục đích và sự thỏa mãn lấy bản ngã làm trung tâm: cây thiện và ác.

Đây là vấn đề, vùng chiến sự, con người được đặt trên trái đất không phải để đáp ứng nhu cầu của riêng mình mà để phục vụ và hoàn thành mục đích của Thiên Chúa: cây sự sống. Như vậy, Thiên Chúa Thánh Thần là quyền năng nơi con người để vượt thắng sự lôi kéo của giác quan, ký ức và cảm xúc cảm dỗ, để nói ‘không’ với đường lối cũ và nói ‘có’ với Thiên Chúa, đường lối mới. Họ được phép làm những gì lời Thiên Chúa bảo phải làm bất kể mọi cảm giác ngược lại. Vì vậy, tội lỗi được xử lý một lần và mãi mãi tại thập giá. Công việc của chúng ta

không phải là trực tiếp giải quyết tội lỗi mà là giải quyết những nhục dục quá mức và những hình ảnh hư hỏng thường theo sau đó. Đây là cuộc chiến: giữ cho những suy nghĩ, ký ức, lý luận và trí tưởng tượng của chúng ta trong sạch và thánh thiện. Ở đây chúng ta "chiến đấu trong cuộc chiến tốt đẹp của đức tin". Thành thử, hãy ý thức rằng lý trí biết nhờ khả năng tưởng tượng; cảm tình cảm nhận bởi khả năng cảm thụ. Cả hai năng lực này đều phải được giám sát và giới hạn: phải luôn cảnh giác, bảo đảm để chúng được tôi luyện và thi hành có chừng mực để giữa được trong sạch và thánh thiện.

(Lc. 9:23-24; Rm. 8:5-8) Chúa Kitô hoàn toàn giải thoát tín hữu khỏi quyền lực của tội lỗi qua thập giá, để tội lỗi không thể thống trị nữa. Bởi Thiên Chúa Thánh Thần ngự trong người tín hữu, Chúa Kitô giúp họ vượt qua chính mình hàng ngày và vâng phục Người một cách hoàn hảo. Sự giải thoát khỏi tội lỗi là một sự kiện đã thành tựu; phủ nhận bản ngã là một trải nghiệm hàng ngày.

(Cv. 9:17-18; Rm. 7:15-24; 1 Cr. 3:1-3; Gc. 1:2-4; 1 Pr. 4:12-13)

Sự tái sinh theo Kinh Thánh là sự ra đời trong đó phần sâu kín nhất của hữu thể con người, tinh thần ẩn sâu trong con người, được Thánh Thần Thiên Chúa đổi mới và cư ngụ. Chúng ta cần tiến bộ từ sự hiểu biết trí thức sự thật của Thiên Chúa đến việc nó được Thiên Chúa Thánh Thần mạc khải trong con người bề trong của chúng ta: nhận ra rằng mọi tín hữu sẽ được đầy dẫy Thiên Chúa Thánh Thần vào thời điểm tin và chịu phép rửa. Cần có thời gian để sức mạnh của sự sống mới này có thể vươn ra bên ngoài, từ trung tâm hữu thể chúng ta ra ngoài chu vi. Các tín hữu mới vẫn bước đi trong vương quốc cảm giới vô trật tự tự và trí tưởng tượng viên vông. Cần có những thử nghiệm và thử thách để phát hiện và bộc lộ cũng như xác định những khía cạnh xác thật của những khả năng này. Tất cả những điều này phải được tinh luyện bằng lửa để đưa con người vào cõi tâm linh.

Thay đổi

(Rm. 6:7; Gt 5:17-24) Chúng ta trở nên xác thật bằng cách được sinh ra từ xác thật. Cách duy nhất để thoát khỏi nó là xác thật phải chết đi. Xác thật không bị chinh phục, nó phải chết đi. Thụ, rễ của cây, phải bị xử tử. Trong Chúa Kitô, tín hữu được giải thoát khỏi sự cai trị của xác thật. Nhờ thập giá, họ có thể bước đi theo Thiên Chúa Thánh Thần chứ không còn theo xác thật nữa. Vì vậy, đừng nhìn vào những trải nghiệm của bạn, những khuôn mẫu tội lỗi và những phản ứng tội lỗi vẫn tiếp diễn, nhưng lời nói đó nói rằng bạn "đã bị đóng đinh với Chúa Kitô". Đừng lắng nghe hay nhìn vào những trải nghiệm của bạn, nhưng hãy lắng nghe những gì Thiên Chúa nói với bạn. Hãy hành động theo sự thật này và bạn sẽ thấy rằng xác thật thực sự đã chết theo thời gian.

(Gl. 2:20; Rm. 6:6) Vào lúc Chúa Kitô bị đóng đinh, xác thật của chúng ta cũng bị đóng đinh. Và chính Chúa Giêsu Kitô đã đưa chúng ta đến Thập Giá khi Người bị đóng đinh. Vì vậy, chúng ta không được bước đi theo kinh nghiệm, cảm xúc và tâm nhìn của mình mà theo đức tin vào lời Thiên Chúa.

Lưu ý: (Rm. 8:4-9; Ep. 2:2; Pl. 2:12-16) Có hai bản ngã: bản ngã giả và bản ngã thật. bản ngã giả' là xác thật và những ham muốn thể xác của nó, bị kích thích bởi những ngoại cảnh và

hoàn cảnh sống, những cảm giác về nó mà bạn không còn sống hoặc cho phép chi đạo cuộc sống của mình nữa. 'Bản ngã thật' là tinh thần con người được tái sinh hiện được kết hợp với Thiên Chúa Thánh Thần, sống và hiện hữu theo lời và ý muốn của Thiên Chúa. Bạn phải chọn sống theo điều này hay điều nọ. Bằng sự lựa chọn của mình, bạn xác định ai tiếp thêm sinh lực cho cuộc sống của bạn: Thiên Chúa Thánh Thần hay ma quỷ.

(Rm. 8:13; Gl. 5:16; Rm. 6:12-13) Khi những dục vọng xấu xa nổi lên hoặc bất cứ tội lỗi nào của xác thịt bị kích thích, thì chính quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần là Đấng thực hiện cái chết trên thập giá đối với bất cứ điều gì cần phải chết. Vì xác thịt của tín hữu đã bị đóng đinh với Chúa Kitô trên thập giá nên ngày nay người ấy không cần phải bị đóng đinh một lần nữa. Như vậy, bằng cách chiếm lấy thập giá, người khờ trong Chúa Kitô sẽ được giải phóng khỏi quyền lực của xác thịt và sẽ được kết hợp với Thiên Chúa trong sự sống phục sinh.

(Rm. 7:15-24; Rm. 8:23; 1 Cr. 15:22-23; 1 Cr. 15:42-44) Dù tâm trí bề trong của chúng ta có thể phục tùng luật pháp của Thiên Chúa bao nhiêu thì xác thịt của chúng ta luôn phục tùng luật pháp của tội lỗi. Bao lâu còn sống trong thân xác, chúng ta phải cảnh giác hàng ngày kéo xác thịt bùng phát những việc ác của nó. Bạn không thể coi cuộc sống là điều hiển nhiên. Thành thử, hãy liên tục kiểm tra bản thân: vì bạn đang bước đi trong tinh thần hoặc trong xác thịt, không có vùng tranh tối tranh sáng.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh thánh để nhớ: Pl. 3:10

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu Kinh Thánh đã chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy xem lại Cl. 3:4-17, liệt kê những thất bại của bạn và trên cơ sở những nguyên tắc được liệt kê ở đây, hãy vượt qua những thất bại này bằng ý chí của bạn. Trong quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần, hãy mặc lấy quần áo của Chúa Kitô và thấy bản thân được đồng hóa theo Hình ảnh của Người khi bạn trở thành một phước lành trong thế giới tối tăm này, nơi cần nhìn thấy ánh sáng của bạn (Ep. 6:10-17; Pl. 1:28; Kh 16:15). Xem lại Phần 11.9, "Hợp nhất với Thiên Chúa" để biết thêm cái nhìn thông suốt.

8.3. Phân chia tinh thần và linh hồn

Viễn ảnh

(Hr. 4:12; 2 Tm. 1:7; Mt. 10:38-39) Lời kêu gọi của Thập Giá Chúa Giêsu là ra hiệu cho chúng ta hãy ghét sự sống tự nhiên của mình, tìm cách đánh mất nó và không giữ nó. Thiên Chúa muốn chúng ta hy sinh bản thân và hoàn toàn đầu phục hoạt động của Thiên Chúa Thánh Thần. Nếu muốn trải nghiệm lại sự sống thật của Người dưới sự hướng dẫn đầy quyền năng của Thiên Chúa Thánh Thần, chúng ta phải sẵn sàng từ bỏ mọi ý kiến, công sức và tư tưởng của đời sống linh hồn cũ.

Hy vọng

(Tv. 25:20-21; Is. 53:12; Lc. 23:46; 1 Pr. 4:19) Sự tử thân, ích kỷ, sợ đau khổ, rút lui khỏi thập giá là những biểu hiện của đời sống linh hồn cũ: vì nhu cầu và động cơ chính của nó là tự bảo tồn. Khi chúng ta chọn phó thác linh hồn mình cho Người gìn giữ và không làm theo những ước muốn của chúng ta, Thiên Chúa sẽ thực hiện các mục đích của Người trong và qua chúng ta để thiết lập Vương quốc của Người trên mặt đất. Chúa Giêsu đã đổ linh hồn mình cho đến chết và phó Tinh Thần của Người cho Thiên Chúa Cha. Chúng ta cũng phải làm như vậy bằng cách đặt niềm tin vào những lời hứa của Người và chờ đợi Thiên Chúa thành toàn chúng ta.

(Hr. 4:12-16; Lc. 2:35; Mt. 10:38-39) Bằng lời của Người và Thiên Chúa Thánh Thần ngự trong lòng, Kitô hữu có thể dị biệt hóa trong kinh nghiệm sự hoạt động và biểu hiện của tinh thần khác với những hoạt động và biểu hiện của linh hồn. Trong trường hợp này, chức vụ Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của Chúa Giêsu hoàn thành công tác của Người trong tư cách Thượng tế đối với tinh thần và linh hồn chúng ta, chia tách linh hồn và tinh thần bằng lời Thiên Chúa vốn là lưỡi gươm của Thiên Chúa Thánh Thần.

Lưỡi gươm đâm thấu linh hồn Đức Maria vì Người buộc phải buông bỏ Con của Người, từ bỏ mọi thẩm quyền và đòi hỏi nơi Người. Đức Maria phải từ chối những tình cảm tự nhiên của mình, và chúng ta cũng vậy. Như Chúa Giêsu đã đổ linh hồn Người cho đến chết nhưng phó thác Tinh Thần của Người cho Thiên Chúa, chúng ta cũng phải làm như vậy. Khi đó chúng ta sẽ biết quyền năng phục sinh của Người và sẽ vui hưởng đường lối hoàn toàn thiêng liêng trong vinh quang của sự phục sinh (Pl. 3:10).

Thay đổi

(Tv. 25:20-21; Rm. 6:11-12; 1 Pr. 1:22; Lc. 9:23-24; Gl. 5:16-17) Chúng ta phải biết sự cần thiết của phân chia tinh thần và linh hồn. Chúng ta phải cầu xin Thiên Chúa thực hiện công việc của Người, là tách tinh thần chúng ta ra khỏi linh hồn chúng ta. Trách nhiệm của chúng ta là hàng ngày phải nhượng bộ trước những tình huống chuyên biệt khi chúng ta dựa vào Rm. 6:11 mỗi ngày vác thập giá và sống theo Thiên Chúa Thánh Thần.

(Rm. 12:1-2) Nằm trên bàn thờ là điều chúng ta phải làm. Mọi sự thuộc về cảm xúc, cảm giác, tâm trí và năng lực tự nhiên sẽ lần lượt được tách ra khỏi tinh thần để không để lại dấu vết kết hợp nào.

(Mc. 15:38) Bức màn còn lại là sự sống tự nhiên, thuộc linh hồn của chúng ta. Chúng ta phải phó thác sự sống linh hồn mình cho sự chết để Thiên Chúa, Đấng ngự trong Nơi Chí Thánh, có thể hoàn thành công việc của Người. Khi công việc của thập giá hoạt động đủ thấu suốt trong chúng ta, Thiên Chúa sẽ thực sự hợp nhất Nơi Chí Thánh và Nơi Thánh trong chúng ta giống như Người đã làm cách đây nhiều thế kỷ: Người dùng quyền năng xé bức màn để Thiên Chúa Thánh Thần có thể tuôn đổ ra từ Thân thể Vinh hiển của Người, lấp đầy linh hồn chúng ta hoàn toàn bằng sự Hiện Diện của Người.

(2 Sb. 7:1-2; Hr. 10:39; 1 Pr. 1:9; Ep. 6:6; Mt. 6:25; 1 Pr. 4:19; Lc. 1:46; Mt. 6:33) Tâm trí,

cảm xúc, trí nhớ, trí tưởng tượng và ý chí của chúng ta sẽ được Người lấp đầy. Những gì chúng ta biết bởi đức tin, chúng ta sẽ biết và cảm nghiệm trong linh hồn. Thánh giá hoạt động theo hướng từ bỏ sự độc lập của linh hồn để nó có thể được hòa giải hoàn toàn với tinh thần. Chúng ta có được sự sống của lời từ lời ban sự sống. Mặc dù các cơ quan của linh hồn vẫn còn, nhưng các cơ quan này không còn hoạt động bằng sức mạnh của chính nó nữa; đúng hơn, chúng hoạt động bằng sức mạnh của lời Thiên Chúa. Một linh hồn ở dưới sự cai trị của Thiên Chúa Thánh Thần thì không bao giờ sợ hãi, không bao giờ lo lắng vì sự tự ý thức và ích kỷ bị loại bỏ khi người tín hữu đánh mất chính mình trong Thiên Chúa. Thay vì phải chịu đựng sự lo lắng, chúng ta có thể yên tâm tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính. Chúng ta biết nếu chúng ta quan tâm đến sự quan tâm của Thiên Chúa thì Người sẽ quan tâm đến các quan tâm của chúng ta.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Hr. 4:12; Pl. 3:10

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh đã chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại Rm. 5:1-5; Rm. 12:9-21; Cl 3:5-17; 2 Pr. 1:3-11. Làm một danh sách những tội lỗi và những thất bại của bạn trong việc sống theo tiêu chuẩn của Thiên Chúa. Hãy lập kế hoạch hành động để sống theo lời Thiên Chúa. Hãy chuẩn bị Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” hoặc Phần A.8, “Không còn lo lắng” để hoàn thành các mục tiêu của Thiên Chúa dành cho cuộc đời bạn.

8.4. Hiệp nhất với Chúa Kitô

Viễn ảnh

(Ga. 3:16; Rm. 8:14; 1 Cr. 6:17; 1 Cr. 15:45; Tt 2:5) Đức tin nơi Chúa Kitô khiến một người trở thành một tín hữu được tái sinh; sự vâng phục Thiên Chúa Thánh Thần làm cho một người trở thành một tín hữu thiêng liêng. Thiên Chúa phục sinh là Thần Khí ban sự sống. Sự kết hợp của Người với tín hữu là sự kết hợp với tinh thần của tín hữu. Linh hồn, nơi cư trú của nhân cách con người, thuộc về lãnh vực tự nhiên. Tất cả những gì nó có thể và phải là một phương tiện phát biểu hoa trái của sự kết hợp giữa Thiên Chúa và con người bên trong của tín hữu. Không có gì trong linh hồn con người dự phần vào sự sống của Thiên Chúa; sự kết hợp như vậy chỉ được thực hiện trong tinh thần.

Hy vọng

(Rm. 6:5; Rm. 1:4; 1 Pr. 3:18; Rm. 7:4,6) Bởi vì Chúa Giêsu đã sống lại từ cõi chết đúng theo Thần Khí Thánh Thiện và được làm cho sống động trong Thiên Chúa Thánh Thần, chúng ta cũng sống động khi được hiệp nhất với Người trong sự phục sinh, và sống động và hiệp nhất với Người trong Tinh Thần phục sinh của Người. Từ nay về sau, chúng ta chết đối với mọi điều liên quan đến chính mình và chỉ sống đối với Tinh Thần của Người mà thôi. Điều này đòi hỏi đức tin phải được đồng nhất với cái chết của Người: chúng ta đánh mất thể tội lỗi và

thể tự nhiên trong chúng ta một khi chúng ta đồng nhất với sự phục sinh của Người. Chúng ta được kết hợp với sự sống phục sinh của Người để bây giờ chúng ta phục vụ trong đời sống mới của Thánh Thần.

(Cl 3:1-3; Ep. 1:2-4) Thiên Chúa là Tinh Thần ban-sự-sống. Được kết hợp với Người, chúng ta được tràn đầy sức sống và không gì có thể giới hạn được sự sống đó. Việc sống trong lời Thiên Chúa mang lại cho chúng ta sự hiểu biết về ý chí và tâm trí của Thiên Chúa: tiếp tục suy niệm về điều này mang lại một luồng sinh khí và bản chất phong phú của Thiên Chúa. Không còn bị cảm xúc chi phối, chúng ta đặt dưới chân tất cả những gì trần thế giúp chúng ta có thể phân định mọi sự bằng tầm nhìn trong suốt của thiên đường.

(Ga. 16:13; 1 Cr. 3:16; Ep. 1:13-14; Ep. 3:6; Gc. 4:5-8)

Sự Hiện Diện nội tại của Thiên Chúa dạy dỗ, hướng dẫn và thông ban thực tại của Chúa Kitô trong tinh thần con người. Tinh thần con người được củng cố bằng cách hành động theo lời Thiên Chúa khi đối đầu với thử thách và cám dỗ hàng ngày, đầu phục Thiên Chúa và từ bỏ mọi nghi ngờ: sẵn sàng tin tưởng bằng lời cầu nguyện rằng Người sẽ tràn ngập quyền năng của Người vào tâm hồn họ. Do đó, tinh thần được tăng cường có quyền thống trị linh hồn và thể xác, và do đó, đóng vai trò như một kênh truyền sự sống của Thiên Chúa Thánh Thần đến người khác.

Thay đổi

(Rm. 8:4-6; Gl. 3:14) Sống theo tinh thần có nghĩa là bước đi theo đúng trực giác. Là có tất cả sự phục vụ và hành động trong cuộc sống của mình trong tinh thần, luôn được tinh thần chi phối và ban quyền: đây là nhiệm vụ hàng ngày của người Kitô hữu. Việc bước đi theo tinh thần như vậy đòi hỏi sự trông cậy và đức tin. Hoạt động trong chiều sâu sâu thẳm nhất của chúng ta, Thiên Chúa Thánh Thần tự phát biểu chính Người thông qua sự nhạy cảm tinh tế của tinh thần chúng ta.

(Gl. 5:16-18) Việc bước đi theo tinh thần bao gồm cả việc bắt đầu một công việc qua sự mặc khải lẫn việc thực hiện công việc đó nhờ sức mạnh của Thiên Chúa. Nếu chúng ta đi theo trực giác thay vì suy nghĩ, ý kiến, cảm xúc hay xu hướng, chúng ta sẽ có kết cục tốt đẹp: vì chúng ta dựa vào sức mạnh của Thiên Chúa Thánh Thần chứ không dựa vào tài năng, sức mạnh hay khả năng của mình.

(1 Tx. 5:23; Rm. 8:9-14) Thánh Phaolô mô tả tình trạng đích thực của con người thiêng liêng...

1. Người ấy có Thiên Chúa ngự trong tinh thần, thánh hóa người ấy hoàn toàn.

2. Con người không sống bằng sự sống linh hồn. Mọi suy nghĩ, trí tưởng tượng, cảm xúc, ý tưởng, tình cảm, mong muốn và quan điểm của anh ta đều được Thiên Chúa Thánh Thần đổi mới và thanh lọc và đưa vào sự phục tùng của chính tinh thần họ. Họ không còn hoạt động độc lập nữa.

3. Họ vẫn sở hữu cơ thể của họ; tuy nhiên, sự tê liệt, đau đớn và đòi hỏi về thể xác không bắt được tinh thần ngã khỏi vị trí đi lên. Mọi chi thể của thân thể đều trở thành công cụ của sự công chính.

Tóm lại, người thiêng liêng là người thuộc về Thiên Chúa Thánh Thần: toàn bộ con người được cai trị bởi con người bên trong; mọi cơ quan của hữu thể họ đều hoàn toàn lệ thuộc vào nó.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Ga. 16:13

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu 1 Cr. 2.

Cởi bỏ/Mặc vào: Trong lời cầu nguyện, hãy cầu xin Thiên Chúa tiết lộ cho bạn những lĩnh vực mà bạn bị đời sống linh hồn kiểm soát và chi phối, tức là những suy nghĩ, lời nói và hành động không dựa trên các nguyên tắc sùng đạo. Để giúp đỡ việc này, hãy đọc Rm. 12:9-21; Ep. 4:22-32; Cl. 3:5-16. Xem lại Phần 5.2, “Biến đổi bản chất tự nhiên” để biết thêm các hiểu biết thấu suốt.

Chương 9. Loạt bài Động lực học Linh hồn, Phần B

9.1. Thanh lọc và thanh tẩy linh hồn

Các phân chia

Việc phân chia linh hồn khỏi tinh thần là thực hiện theo Hr. 4:12. Lời Thiên Chúa, Thần Khí của Thiên Chúa, dần dần thấm nhập vào các bình diện của linh hồn chúng ta: tâm trí, trí tưởng tượng, ký ức, cảm xúc, ý chí, cho đến tận những chiều sâu tiềm ẩn nhất. Ở đây, trong các thăm sâu, chúng ta không thấy những điều mâu thuẫn với Thiên Chúa:

Lý trí của chúng ta, hy vọng của chúng ta, các tình cảm của chúng ta, các quan điểm của chúng ta, lòng nhiệt thành của chúng ta, văn hóa của chúng ta, tín ngưỡng của chúng ta, chủ nghĩa Giáo Hội của chúng ta, các cảm thức của chúng ta, các kinh nghiệm tôn giáo của chúng ta và những tiện nghi tinh thần của chúng ta.

Đây là một số hệ thống niềm tin thường nuôi dưỡng niềm kiêu hãnh, cái tôi và đời sống ích kỷ của chúng ta và, do đó, chúng phải bị vạch trần và nhổ bỏ (Gr 17:9).

Các giá trị

Những thói quen và cách thức coi mình là trung tâm hình thành nên thái độ, quan điểm và phản ứng của chúng ta đối với cuộc sống. Đây là việc điều kiện hóa bản chất con người của chúng ta, xuất phát từ sự giáo dục của chúng ta, từ ảnh hưởng của người khác trong cuộc sống, từ hệ thống giá trị tiên niệm, từ thói quen và từ diễn trình suy nghĩ tự định hướng của chúng ta (Lc 9:23-24).

Bản chất con người

“Tính nhân bản” của chúng ta sẽ không bao giờ mất đi, nó sẽ luôn ở đó. Điều này được gọi là 'thịt'. Điều này phải được giải quyết, vạch trần và đóng đinh vào thập giá, trước khi chúng ta có thể bước vào Nơi Thánh của lòng mình, nơi Thiên Chúa ngự. Vì vậy, bản ngã và tội lỗi phải được xử lý liên tục hàng ngày để được tràn đầy 'sự sung mãn của Thiên Chúa' và sinh nhiều hoa trái cho Nước Trời (Ep. 3:14-19).

Chúng ta bị ngăn cản khỏi cuộc sống tự do trong Thiên Chúa Thánh Thần vì những gì chúng ta suy nghĩ và nhận thức trong thăm sâu tâm hồn. Những gì chúng ta “tin” là những gì chúng ta thường “làm”. Nếu muốn thay đổi hành vi của mình, chúng ta phải khám phá ra những điều không đúng được chúng ta đang tin (Ga 8:32-36).

Các gốc rễ

Những gì chúng ta tin tưởng đều dựa trên 'hệ thống gốc rễ' của chúng ta, tức là tất cả các hệ thống niềm tin tiên niệm, những thói quen bí mật, những động cơ giấu ẩn và tất cả những cách thức coi bản ngã là trung tâm của chúng ta. Nói cách khác, điều này có thể được nhận

diện như chính 'bản chất con người' của chúng ta: sự tự định hướng, sự tự lực và lòng yêu bản ngã tự nhiên của chúng ta và tất cả những thói quen tự nhiên của chúng ta không phản ánh sự Hiện diện của Thiên Chúa ở bên trong. Thiên Chúa muốn vạch trần và loại bỏ những bóp méo này vì chúng thường trở thành “cội rễ” tội lỗi của chúng ta (Mt 12:34-37; Ga 12:24-26).

Trong sạch trong lòng

(Mt 5:8) "Phước cho những người có lòng trong sạch, vì họ sẽ được thấy Thiên Chúa". Sự trong sạch là kết quả của sự hòa hợp thiêng liêng liên tục với Thiên Chúa, tức là chúng ta phải lớn lên trong sự trong sạch. Điều này được phản ánh bởi đời sống nội tâm của chúng ta như đã được tạo điều kiện bởi những trải nghiệm cuộc sống và sự nuôi dưỡng và 'cuộc sống bên ngoài' của chúng ta, tiếp xúc với người khác cũng như những đáp ứng và phản ứng với thế giới, xác thịt và ma quỷ. Những điều này phải được giải quyết bằng cách liên tục đổi mới “tinh thần của tâm trí” để loại bỏ những vết nhơ và vết bẩn của cuộc sống. Nếu mức độ bên ngoài của đời sống thiêng liêng của chúng ta với Thiên Chúa bị suy giảm ở mức độ nhỏ nhất, chúng ta phải gạt mọi thứ sang một bên cho đến khi sửa chữa được.

Tầm nhìn thiêng liêng phụ thuộc vào tính cách của chúng ta. Chính 'những người có tâm hồn trong sạch' là người 'nhìn thấy Thiên Chúa' và nhìn cuộc sống như Thiên Chúa nhìn nó.

Ứng dụng

Các nguyên tắc của Lc 9:23-24; Ep. 4:22-24; Mt. 22:3-40 hướng dẫn cuộc sống của chúng ta để thanh tẩy tâm hồn và hướng dẫn tác phong của chúng ta. Chúng ta chết đi cho sự tự định hướng của mình bằng cách phán xét và đánh giá một cuộc sống thiên về cảm quan. Và chúng ta đáp lại cuộc sống trên cơ sở ý chí của chúng ta, và ý chí của chúng ta dựa trên lời Thiên Chúa. Tâm trí của chúng ta là tâm điểm khi chúng ta thay đổi việc tập trung vào bản thân thành tập trung vào Thiên Chúa. Bằng chứng về sự tập trung sùng đạo được chứng minh qua những phản ứng theo Kinh Thánh của chúng ta đối với người khác và với hoàn cảnh cuộc sống.

Theo đó, chúng ta đặt mình dưới sự ảnh hưởng và lãnh đạo của Thiên Chúa Thánh Thần, Đấng dựa trên những phản ứng theo Kinh Thánh của chúng ta đối với cuộc sống sẽ thay đổi hệ thống gốc rễ và niềm tin của chúng ta để phù hợp với hình ảnh của Chúa Kitô. Linh hồn của chúng ta phải giống như linh hồn của Chúa Kitô: Linh hồn của Người là linh hồn của chúng ta.

Các điều chuyên biệt

Mt. 7:5 nói rằng diễn trình thay đổi bắt đầu bằng việc phát triển sự nhạy cảm sâu sắc đối với tội lỗi. Trước hết, chúng ta phán xét chính mình chứ không phải người khác để xem liệu chúng ta có đang sống như những tạo vật mới trước mặt Thiên Chúa hay không. Khi làm như vậy, chúng ta sẽ đặt mình vào vị trí có thể giúp phục hồi những người khác. Vì vậy, chúng ta tự xét mình theo sự thật của Thiên Chúa như được bày tỏ trong Mt. 5:43-46; Rm. 2:1-10; Rm. 5:1-5; Rm. 12:1-21; Ep. 4:17-32; Cl. 3:1-17; 1Pr. 3:9-18; 2Pr. 1:3:11.

Khi chúng ta kiểm tra bản thân hàng ngày, cởi bỏ con người cũ và mặc lấy con người mới, một diễn trình đơn giản vâng phục lời Thiên Chúa, thực hiện lời Thiên Chúa, Thiên Chúa Thánh Thần sẽ thay đổi hệ thống cội rễ và niềm tin của chúng ta thành nên giống hình ảnh Chúa Kitô.

Đây là một diễn trình suốt đời. Công việc của chúng ta là trung thành hàng ngày, mặc vào và cởi bỏ, Thiên Chúa Thánh Thần sẽ làm phần còn lại: soi sáng, ban năng lực và ban sức mạnh cho chúng ta để yêu Thiên Chúa bằng cả tấm lòng, trí óc và linh hồn, và người lân cận như chính bản ngã của chúng ta (Mt. 22:37-39).

(Rm 6:3-11; Gl 2:20; 1Pr. 4:1-2; 2Pr 1:4) Chúng ta được trở thành “những người dự phần vào bản chất Thiên Chúa, tiếp nhận và chia sẻ bản chất của Thiên Chúa qua những lời hứa của Người. Sau đó, chúng ta phải đưa bản chất thần thiêng đó vào bản chất con người của mình bằng cách phát triển những thói quen sùng đạo. Dần dần, chúng ta bắt đầu nhìn cuộc sống, không còn từ góc độ xác thịt, mà từ khía cạnh tâm linh: hiện hữu và thực hiện ý muốn của Thiên Chúa trên trái đất.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: 1 Cr. 2:12-13

Cởi bỏ/Mặc vào: Đánh giá Mt. 5:14-7:29, hãy lập danh sách những tội lỗi và những thái độ lệch lạc của bạn. Lập kế hoạch để thay đổi thái độ và tác phong thông qua Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”. Để giúp loại bỏ những rào cản tội lỗi ngăn cản bạn phát triển tâm trí của Chúa Kitô, đây là một số lĩnh vực chính cần được xem xét:

1. (Mt. 5:21-26) Giận dữ, Cay đắng, Khinh thường. Trừ khi điều này được giải quyết, nếu không bước đi Kitô hữu của chúng ta sẽ bị tê liệt ngay từ đầu. Chúa Giêsu đến để cứu độ chứ không phải để kết án. Chúng ta cũng phải làm như vậy.
2. (Mt. 5:27-32) Âm ảnh dục vọng. Hãy giữ cho đôi mắt của bạn luôn trong sáng và thuần khiết. Phụ nữ là những người bảo vệ nền văn hóa của chúng ta. Họ được trời phú cho lòng tôn kính tự nhiên đối với những gì thiêng liêng. Hãy lập kế hoạch để thoát khỏi tinh thần thế gian, xác thịt và ma quỷ.
3. (Mt. 5:32-37) Thao túng bằng lời nói. Đừng ép buộc người khác phải chấp nhận ý kiến hoặc quan điểm của bạn.
4. (Mt. 5:38-48) Trả đũa/Trả thù. Công việc của chúng ta là hòa giải với Thiên Chúa, với bản thân và với người khác. Lòng thương xót là sự trì hoãn phán xét. Như Thiên Chúa làm với chúng ta, hãy làm như vậy. Khôi phục và hòa giải với mọi sự sống, và được tự do.
5. (Mt. 6:1-18) Tìm kiếm sự chấp thuận và chấp nhận của con người. Phát triển đời sống nội tâm, nhìn cuộc sống theo quan điểm của Thiên Chúa. Bạn đã được chấp nhận và chấp thuận trong Chúa Kitô rồi. Hãy sử dụng bản thân để tìm cách tôn vinh Thiên Chúa bằng cách sử dụng tài năng và ân tứ của mình vì lợi ích của người khác.

6. (Mt. 6:19-34) Sự giàu có và lòng tham. Dựa vào và tin cậy vào những điều bên ngoài của hệ thống thế giới (tâm trí xác thịt) hơn là tin cậy vào Thiên Chúa sẽ dẫn đến thất vọng và tuyệt vọng. Là người đồng thừa kế với Chúa Kitô, một công dân trên trời, bạn đã sở hữu đàn gia súc trên ngàn ngọn đồi rồi. Hãy hành động phù hợp, vì chúng ta phải sống theo nhiệm vụ của Thiên Chúa (2Cr 8:9).

7. (Mt. 7:1-12) Phê bình/Lên án. Thiên hướng tự nhiên của chúng ta là phán xét và có thiên hướng lên kế hoạch lên án. Hãy phán xét chính mình trước tiên vì đã lên án, sau đó bạn mới có thể giúp khôi phục lại người khác. Với tư cách là đại sứ của Thiên Chúa, chúng ta ở đây không phải để cạnh tranh mà để giúp đỡ lẫn nhau.

8. (Mt. 7:13-26) Làm chứ không chỉ nghe. Tích cực lắng nghe và thực hành lời nói là chìa khóa. Những lời cảnh cáo nghiêm khắc được đưa ra cho những kẻ thụ động, lười biếng và buông thả. Trừ khi chúng ta phát triển đời sống nội tâm, mức độ tâm hồn, thực hành sự Hiện diện của Thiên Chúa hàng ngày, ngôi nhà của chúng ta sẽ sụp đổ. Hãy tự phán xét mỗi ngày để bảo đảm rằng bạn đang sống theo các quy tắc của Vương quốc về các mối phúc. Vì vậy, hãy thực hiện quyền thống trị bản thân trong, như và qua Chúa Kitô: chủ trì trong mọi nỗ lực của cuộc sống.

9.2. Tội lỗi, bản ngã, đau khổ

Viễn ảnh

(Is. 6:5; Lc. 5:8) Cho đến khi nhìn thấy chính mình qua con mắt của Thiên Chúa, chúng ta thực sự không biết chính mình. Thiên Chúa càng cho phép chúng ta nhìn thấy chính mình thì chúng ta càng nhận ra rằng chúng ta không thể sống thiếu Người. Chúng ta không thể thân mật với Thiên Chúa trừ khi chúng ta biết con người thật của mình (Gr 17:9).

Vì vậy, có những tạp chất bên trong chúng ta đang cai trị chúng ta mà chúng ta không hề hay biết. Những tham vọng, hy vọng, ước mơ, mong muốn, kỳ vọng và giả định này là những hệ thống niềm tin tiên niệm mà trên đó, chúng ta xây dựng cuộc sống của mình tách biệt khỏi Thiên Chúa. Điều quan trọng là chúng ta để cho Thiên Chúa mạc khải chúng cho chúng ta, để chúng ta có thể nhận ra và giao phó chúng cho Người (Tv 139:23-24).

(Cn 21:2) Chỉ có Thiên Chúa mới có thể nhìn thấy và biết được tâm lòng của chúng ta: Chỉ có Người biết động cơ và ý định thực sự của chúng ta. Quan điểm của Người là tất cả những gì quan trọng!

Chết cho tội lỗi/Chết sâu xa hơn cho bản ngã

(Rm 6:3-11) Được chôn cất với Chúa Kitô, chúng ta cùng chết với Người cho tội lỗi nhưng sống cho Thiên Chúa trong Chúa Giêsu Kitô và do đó được ban quyền để sống đời sống đức hạnh. Chúa Giêsu đã giải quyết vấn đề tội lỗi, nhưng bây giờ chính chúng ta phải giải quyết sự vô luân của mình.

(Ep. 4:22-24) Tàn dư của tội lỗi vẫn còn trong linh hồn chúng ta - tâm trí, tình cảm, ý chí: các cơ quan của bản ngã. Suy nghĩ, nói năng và hành động là trách nhiệm của chúng ta để bảo đảm rằng chúng ta đang được đồng hóa theo hình ảnh của Chúa Kitô.

(Lc. 9:23-24; 1 Ga 5:21) Vác thập giá mà theo Chúa Giêsu bao hàm sự đóng đinh nội tâm của lòng tự ái, tự tin, tự lực, tự tín thác, ý chí tự mình, tủi thân tự mình, tự nắm lấy mình, tự tìm mình, tự bảo vệ và tự quý mình.

(Pl 2:12-13) Thiên Chúa muốn loại bỏ tất cả tính tự lợi, nhỏ nhen, hằn học, trả thù, độc ác, đại dốt, ích kỷ, chiếm hữu, nghiện ngập và ích kỷ của chúng ta. Những cách lấy mình làm trung tâm này không chỉ ảnh hưởng đến sự thông đạt của chúng ta với Thiên Chúa mà còn ảnh hưởng đến việc thông đạt của chúng ta với người khác. Chúng ta phải thoát khỏi mọi suy nghĩ, hy vọng, kế hoạch, sở thích, nỗi buồn, thành công, thất bại và an ủi vị kỷ của mình: chết đi mọi ước muốn ngoại trừ những ước muốn của Thiên Chúa.

Cho đến khi những điều này được thanh lọc khỏi linh hồn chúng ta, chúng ta không thể có được sự kết hợp với Người như dự định ngay từ đầu (Cn 3:5-6).

Vâng lời qua đau khổ

(Rm. 8:12-29) Chúng ta bị điều kiện hóa một cách tự nhiên bởi những ảnh hưởng của thế giới để theo đuổi con đường tự bảo vệ, tự che chở và tự lợi: một con đường trốn tránh đau khổ (đi theo con đường dễ dàng) dẫn đến tự hủy. Thiên Chúa “thấy trước” tội lỗi của con người, nhưng thay vì tiêu diệt toàn thể nhân loại, Thiên Chúa lại dùng đau khổ do tội lỗi gây ra để biến chúng ta thành hình ảnh của Chúa Kitô. Nếu từ chối chịu đau khổ, chúng ta sẽ không đồng hình đồng dạng. ‘Bản ngã thật’ hoàn toàn được đồng nhất với Chúa Kitô. Không còn ý thức về bản ngã mình mà ý thức về Thiên Chúa, sẵn sàng hiến mình cho Thiên Chúa và cho người khác. Đây là một tiến trình chết, và cái chết bao hàm sự đau đớn và thống khổ. Bằng cách chết, chúng ta có được sự sống đời đời.

Tiền định/Đồng hình đồng dạng

(Rm. 8:29; Rm. 12:1-2; Ep. 1:4-5) Ở đây, chúng ta thấy chức năng chính của tiền định là làm cho chúng ta trở nên giống hình ảnh của Chúa Kitô, trở nên thánh thiện và không tì vết, được nhận làm con cái của Người.

(Hr. 5:1-10) Chúa Giêsu đã học được sự vâng phục qua những đau khổ đã định. Cũng thế, mục tiêu của chúng ta là đi theo con đường đã định sẵn và 'làm giống như Người'.

(2Tm 1:9; 1Pr. 1:2; 1Tx. 1:4-6) Thiên Chúa đã vạch ra một con đường 'định trước' để con người vào thiên đàng và không có con đường nào khác được Thiên Chúa cho phép chúng ta bước vào.

Diễn trình đồng hình đồng dạng

Con đường định mệnh đó bao gồm...

.. đau khổ (Rm. 8:18-28; Cv. 14:22); duy trì đức tin dù không thể nhìn thấy Thiên Chúa hoặc khi cuộc sống có vẻ quá khó khăn (Rm. 4:18-25; Hr. 11:1-40; 1Pr. Pr1:6-9);

.. vâng lời bất chấp tội lỗi và dục vọng (Rm. 7:7-25; Rm. 8:1-17);

.. sự kiên trì bất chấp sự đối xử khắc nghiệt và chế giễu (Gc 5:1-12; 1Pr 3:8-4:19);

.. thuận phục thẩm quyền (Rm. 13:1-8; 1 Pr. 2:13-25);

.. yêu thương kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ bắt bớ mình (Mt. 5:43-48; 1 Ga. 3:11-4:21);

.. ăn năn tội lỗi (Cv. 2:3, 8-41);

.. bố thí của cải cho người nghèo (Mt. 19:16-26);

.. từ bỏ bản thân và xa lánh thế gian (1 Ga. 2:15-17) và bất cứ điều gì khác liên quan đến đời sống tâm linh.

Đi theo con đường này (thay vì để cho tội lỗi, đau đớn và thống khổ tiêu diệt chúng ta), Thiên Chúa sẽ lấy tội lỗi, sự đau đớn, sự đau khổ, điều tốt cũng như điều xấu, tất cả mọi thứ của cuộc sống, để hoàn thiện chúng ta, làm cho chúng ta giống Con của Người, Đấng đã chiến thắng thế gian. Vì vậy, trong Người, chúng ta không thể mất chiến thắng, trở nên 'hơn cả kẻ chiến thắng' trong Đấng yêu thương chúng ta.

Bản ngã đích thực

(Mt. 10:39; 1Tx. 4:3; Gl. 2:20) Chúa Kitô phải trở thành trung tâm của tư tưởng, những khao khát và ý muốn của chúng ta. Các thánh chết cho chính mình theo nghĩa là bị thu hút bởi tình yêu Chúa Kitô, đánh mất chính mình trong Chúa Kitô. Chỉ bằng cách này họ mới tìm được bản ngã đích thực của mình: bản ngã như ý định của Thiên Chúa.

Sự tự hiến thực sự bao gồm việc chúng ta dâng hiến chính mình cho Chúa Kitô một cách tuyệt đối, trong tinh thần tôn thờ yêu thương; trong sự từ bỏ hoàn toàn chủ quyền của chúng ta; trong việc chúng ta trở nên trống rỗng đối với mọi sự. Chúng ta đặt ra đường lối hành động tách biệt khỏi thế gian, xác thịt và ma quỷ. Trong sự phó thác đích thực, chúng ta trải nghiệm mình được Thiên Chúa chiếm hữu. Vì vậy, món quà duy nhất chúng ta có thể dâng lên Thiên Chúa là món quà “quyền đối với bản ngã mình”. Khi chúng ta làm như vậy, Thiên Chúa sẽ thực hiện một cuộc thử nghiệm thiêng liêng qua chúng ta (Rm. 12:1).

Từ bỏ

(Ga 6:69) Cuộc sống siêu nhiên nói chung đòi hỏi chúng ta phải rời bỏ mọi điều tự nhiên và thoải mái. Sự từ bỏ cái tôi của chúng ta là một điều kiện không thể thiếu của sự khai mở trọn vẹn đời sống siêu nhiên. Được hoàn thiện bởi và mất hút trong những gì cao cả hơn bản thân chúng ta đến với chúng ta như một hồng phúc của Thiên Chúa. Nhưng chúng ta phải tiếp

nhận nó nếu nó được ban cho, và để cho ân sủng nâng chúng ta lên trên chính mình.

Thiên đường lấy lại

(Ga. 15:16; Ep. 4:24; 1Pr 2:9) Bây giờ, con người mới được đòi mới để đạt được sự hiểu biết theo hình ảnh của Đấng đã tạo dựng nên con người để 'tuyên bố các nhân đức của Người, Đấng đã gọi bạn ra ngoài bóng tối vào ánh sáng kỳ diệu của Người'.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Hr. 2:10

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem Phần A.5, “Chết đi cho bản ngã” và liệt kê các khuôn mẫu tội lỗi cũ cần được giải quyết theo thứ tự ưu tiên. Sử dụng Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” để thực hiện quá trình chữa lành linh hồn.

9.3. Linh đạo đôi dào dư dật

Mọi chuyện sẽ ổn, và mọi chuyện sẽ ổn, và mọi cách của sự vật sẽ ổn.

--Julian của Norwich

Niềm tin tưởng vào Thiên Chúa

Linh đạo của Julian tràn đầy hy vọng và tin tưởng vào Thiên Chúa “Đáng yêu thương chúng ta và vui mừng nơi chúng ta”, Thiên Chúa “sẽ làm cho mọi sự trở nên tốt đẹp”, Thiên Chúa đã tạo dựng nên chúng ta để sống trọn vẹn cuộc sống mà chúng ta đã được ban tặng.

Vì vậy, đây là một phản ứng để sống cuộc sống dựa trên những gì chúng ta có hơn là những gì chúng ta thiếu. Điều chúng ta có là Thiên Chúa của sự sống là trung tâm sự hiện hữu của tôi. Tôi sẽ có mọi thứ tôi cần để sống trọn vẹn vào thời điểm này. Quan điểm này cũng có nghĩa là vì Thiên Chúa của dư thừa tiếp tục hoạt động trong cuộc sống của tôi nên "mọi chuyện sẽ ổn, và mọi chuyện sẽ ổn."

Bất chấp những đau đớn của cuộc sống, những nỗi buồn, những thất vọng, sự lừa dối và thói nát của thế giới, sự hận thù và bạo lực, nạn đói và chiến tranh, Thiên Chúa vẫn cảm chịch và Người "sẽ khiến mọi việc trở nên tốt đẹp".

Chúng ta không được mù quáng hay phủ nhận những thực tại đen tối của cuộc sống, dù trong cộng đồng hoàn cầu hay trong cuộc sống cá nhân của chúng ta. Nhưng chúng ta cần kể tên những sự tan vỡ và cái ác trong bản thân và xung quanh chúng ta, đồng thời sở hữu và khẳng định mình có phần trong đó. Khi đó chúng ta có thể đáp lại bằng đức tin và sống trong hy vọng rằng Thiên Chúa của dư thừa sẽ thực sự giải quyết và lấp đầy trái tim chúng ta.

Sự dư đầy có nghĩa là tin vào những lời hứa của Thiên Chúa như đã được nói qua tiên tri Giêrêmia: “Thiên Chúa phán, chắc chắn Ta biết những kế hoạch Ta dành cho các ngươi,

những kế hoạch mang lại phúc lợi cho các người chứ không phải gây tổn hại! Những kế hoạch mang đến cho các người một tương lai tràn đầy hy vọng. Khi các người kêu đến ta và khi các người cầu nguyện với Ta, Ta sẽ lắng nghe các người. Khi các người đi tìm Ta, các người sẽ thấy Ta. Đúng, khi các người tìm kiếm Ta bằng cả trái tim, các người sẽ tìm thấy Ta, và Ta sẽ thay đổi số phận của các người". (Gr 29:11-14)

Ở trong Thiên Chúa (Không phải trong hoàn cảnh)

Những lời này mang lại cho chúng ta niềm hy vọng và lời hứa ban phúc lành, bất chấp và giữa đau khổ. Chúng mời gọi chúng ta sống với đôi mắt, đôi tai và trái tim chú ý đến sự hiện diện thường trực của Thiên Chúa trong cuộc đời chúng ta. Chúng kêu gọi chúng ta chọn sự sống hay cái chết: tập trung vào những lời hứa của Thiên Chúa hoặc tập trung vào những hoàn cảnh của cuộc sống:

"Ta đã đặt trước mặt người sự sống và cái chết, sự phước lành và sự nguyên rủa. Hãy chọn sự sống để người và dòng dõi người được sống. Vì điều đó sẽ có nghĩa là sự sống cho người, một cuộc sống trường thọ cho người". (Đn. 30:19-20)

Ga 10:10 nói rằng Chúa Giêsu đến để ban cho chúng ta sự sống dồi dào. Chọn cuộc sống là nhìn cuộc sống trong khi tập trung vào những gì cuộc sống mang lại cho tôi, thay vì cứ mắc kẹt vào những gì tôi thiếu. Nó có nghĩa là nhìn vào những gì tôi biết thay vì chìm đắm trong những nghi ngờ và thắc mắc. Hãy sống với những câu hỏi, và theo thời gian, câu trả lời sẽ đến.

Sống trọn vẹn có nghĩa là chọn sống thực tại một cách có ý thức trong mọi khoảnh khắc, mọi sự kiện và mọi cuộc gặp gỡ với niềm xác tín rằng mỗi điều đều là một món quà từ Thiên Chúa yêu thương của tôi. Tôi sẽ không thiếu thốn chi vì tôi biết tôi sẽ có đủ vì Thiên Chúa dư thừa sẽ luôn ở đó cùng tôi vượt qua mọi khó khăn (Is. 43:1-5).

Tham khảo: Trích đoạn từ [12] [Julian1]. Xem thêm Julian thành Norwich trên CCEL.

Chương 10. Loạt bài Hoa Trái Chúa Thánh Thần

10.1. Yêu thương

Viễn ảnh

(St. 1:26; Ga. 1:12-13; Rm. 8:14,19,28-29; Gl. 5:22-23) Chúng ta được sinh ra từ Thiên Chúa. Khi còn nhỏ, chúng ta phải được Thánh Thần Thiên Chúa hướng dẫn, phải vâng phục để phát triển tính chất của Thiên Chúa. Thực hiện ý muốn của Thiên Chúa, chúng ta bắt đầu biểu lộ cá tính, thái độ và tác phong của chính Chúa Giêsu, Đấng là nguồn mạch của con người chúng ta. Chính nhờ hoa trái của mình mà chúng ta được đồng nhất với Chúa Giêsu. Hoa trái của tinh thần đòi hỏi sự siêng năng trau dồi thông qua việc vâng theo lời Người để nhờ đó chúng ta trở thành những người chiến thắng. Như vậy, tình yêu thương là sự chu toàn luật pháp: Vì chính tình yêu thần thiêng đã ban cho chúng ta các điều răn, và chính bởi tình yêu thương mà chúng ta tuân giữ chúng.

Hy vọng

(Mt. 5:44-48; Mt. 10:29-31; Mt. 22:37-39; 1 Ga. 4:18) Hoa trái của tinh thần bắt đầu bằng tình yêu thương. Để yêu thương như Thiên Chúa Cha yêu thương, mỗi người con Thiên Chúa phải siêng năng vun trồng và phát triển mối quan hệ yêu thương cá nhân với Cha trên trời. Càng tăng tình yêu của chúng ta đối với Thiên Chúa Cha, đến mức độ này, nỗi sợ hãi giảm đi. Yêu Thiên Chúa giải thoát chúng ta khỏi quyền lực của bóng tối đặc trưng bởi bệnh tật, áp bức, v.v. Yêu Thiên Chúa là điều quan trọng đối với sức khỏe và hạnh phúc của chúng ta. Thiên Chúa hứa sẽ đáp ứng mọi nhu cầu của chúng ta để chúng ta có thể tự do yêu Thiên Chúa và yêu người. Sợ hãi là đối nghịch với tình yêu vì nó tập trung vào bản thân.

(Hr. 13:5,61; 1 Cr. 13:8; 1 Ga. 4:8; Rm. 8:31) Kết quả của tình yêu thương đối với Đức Thiên Chúa Cha giúp con người có thể chinh phục mọi sự. Thiên Chúa là tình yêu, và Thiên Chúa không bao giờ có thể thất bại. Chúng ta càng phát triển tình yêu thương đối với Đức Thiên Chúa Cha thì chúng ta càng ít thất bại trong cuộc sống cá nhân của mình.

(Rm. 8:28,37; Ga. 14:21) Góc rẽ của hầu hết các vấn đề đều bắt nguồn từ việc chúng ta không yêu mến Thiên Chúa bằng cách không tuân theo các điều răn của Người. Càng vâng lời, chúng ta sẽ càng chiến thắng được thử thách và càng có nhiều điều mang lại lợi ích cho chúng ta. Thiên Chúa dành cho bản thân tôi. Càng biết Người, tôi càng hiểu rõ rằng kiến thức về việc yêu mến Thiên Chúa là chìa khóa dẫn đến cuộc sống chiến thắng.

Thay đổi

(Mc. 11:22-24; Ga. 5:17-19; Ep. 5:1,3; Hr. 11:5-6) Có đức tin nơi Thiên Chúa có nghĩa là biết Thiên Chúa, và biết Thiên Chúa là trau dồi sự thực hành nhận ra sự Hiện diện của Thiên Chúa ở bên trong: bằng cách phát triển khả năng nhìn thấy Thiên Chúa và kêu cầu danh Người ngay lập tức bất cứ khi nào chúng ta có nhu cầu. Hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho bạn

lời nói, cách nói và bất cứ hành động nào cần thực hiện. Nhận ra rằng bạn không thể tự mình làm được điều gì.

(1 Ga. 4:4,8; Mt. 14:1-14; Hr. 4:15) Nghĩa vụ đầu tiên của chúng ta trong mọi tình huống là yêu thương. Khi bị cám dỗ không yêu thương, điều này làm chúng ta xa cách hoặc che mờ sự tiếp xúc của chúng ta với Thiên Chúa Cha. Hãy làm như Chúa Giêsu đã làm khi bị cám dỗ khi nghe tin tức về Gioan Tẩy Giả: Người đã tách mình riêng ra để cầu nguyện, dành thời gian với Thiên Chúa Cha, để có được quan điểm của Người. Sau đó Người đi làm điều yêu thương và có trách nhiệm.

(Gđ. 20-21; Cv. 2:4; 1 Cr. 14:2) Hãy hình dung và phát triển cái nhìn của Thiên Chúa Cha, cầu nguyện trong tinh thần khơi dậy tình yêu Thiên Chúa ở bên trong. Hãy sử dụng, vun trồng và thực thi tình yêu thương bất chấp phản ứng của người khác.

(1 Ga. 4:8,12; Ga. 1:1; Mt. 18:15; Ga. 15:13) Phát triển sự Hiện diện của Thiên Chúa, cầu nguyện trong tinh thần đòi hỏi chúng ta phải thực hành một hành động yêu thương. Thiên Chúa là lời nói. Như vậy, tình yêu là thực hành lời Thiên Chúa và vun trồng hoa trái của tình yêu trong cuộc sống chúng ta. Tình yêu đối với Thiên Chúa Cha là vun trồng hoa trái của tình yêu bằng cách dành thời gian cho lời nói, cầu nguyện trong tinh thần và thực hiện những hành động yêu thương.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: 1 Ga. 4:12

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu 1 Cr. 13:4-8.

Cởi bỏ/Mặc vào: Đọc Phần A.3, “Tình yêu là một hành động”, ghi lại những thất bại và bất đầu kế hoạch giải quyết những thất bại thông qua Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

10.2. Niềm Vui

Viễn ảnh

(1 Pr. 4:12-13; Hr. 12:2-4; Hr. 12:2) Thiên Chúa muốn chúng ta vui mừng ngay cả trong lúc thử thách. Chúng ta không được bất ổn mà phải ổn định. Chúa Giêsu đã bị cám dỗ như chúng ta ngày nay và Người đã trải qua bệnh tật, áp bức, trầm cảm và bất bớ, nhưng tính cách và tâm tính của Người không bao giờ thay đổi. Nguồn sức mạnh của Người là niềm vui mà Người nhìn thấy bên kia thập giá. Niềm vui đã ban cho Chúa Giêsu sức mạnh để chiến thắng và không phục vụ kẻ thù. Chúng ta hãy nhìn lên Chúa Giêsu, Đấng đã chiến thắng nhờ hoa trái của niềm vui.

(Nkm. 8:10; Gc. 1:2-4; Tv. 23:1; 2 Pr. 1:3 Is. 12:3; Cn 15:23) Nguồn của sự chịu đựng là niềm vui. Khi chịu đựng, chúng ta sẽ được trọn vẹn, trọn vẹn và không muốn gì cả. Điều này

là do đức tin của tôi hoàn toàn tập trung vào Thiên Chúa, Đấng là vạn vật và chu cấp cho vạn vật: an toàn, lành mạnh, giải thoát, bảo tồn và sức khỏe. Niềm vui là chúng ta có thể tiếp cận được những lợi ích của sự cứu rỗi. Thiên Chúa ngự trong lời ca ngợi của chúng ta và trong sự hiện diện của Người là sự hiện diện của niềm vui. Niềm vui không dựa trên cảm xúc hay hoàn cảnh, nó được Thiên Chúa ban tặng và cư trú trong tinh thần chúng ta (Tv. 105:43).

(Rm. 10:17; Ga. 1:12; Ga. 15:10-11; 1 Ga. 1:14; Tv. 19:8; Gr. 15:16; Pl. 1:25) Chúng ta trồng cây Niềm vui trong cuộc sống của chúng ta bằng cách phát triển đức tin của chúng ta, nghĩa là niềm vui, đức tin và lời nói đều có liên quan chặt chẽ với nhau. Chúng ta có thể lấy lại niềm vui đã mất bằng cách tăng lượng thời gian quý báu mà chúng ta dành cho việc phát triển đức tin của mình. Khi hoạn nạn đến, chúng ta sẽ nhìn chúng bằng con mắt đức tin. Hạnh phúc tùy thuộc vào hoàn cảnh, nhưng niềm vui thì độc lập với mọi hoàn cảnh và tình huống. Niềm vui không phải là không có đau khổ mà là sự hiện diện của Chúa Thánh Thần.

(1 Pr. 1:8) Trước khi có thể cảm nghiệm được niềm vui, trước tiên chúng ta phải tin và thấy, không thấy trước rồi mới tin. Chúng ta phải thấm nhuần hạt giống niềm vui trong tinh thần mình bằng lời Thiên Chúa. Khi đức tin bén rễ, niềm vui sẽ nổi lên trên bề mặt.

Thay đổi

(Pl. 2:17; 1 Tx. 2:19-20; Gióp 42:10; Tv. 126:6; Cn. 12:20; Ga. 3:27-31) Người tín hữu có thể vun trồng hoa trái của niềm vui bằng cách hiến thân cho người khác. Sự ích kỷ bóp nghẹt niềm vui. Trong thời gian thử thách, chúng ta nên tìm đến và giúp đỡ người khác. Điều này sẽ biến sự tủi thân thành niềm vui. Chỉ khi mất đi mạng sống, chúng ta mới có được niềm vui. Chết cho lợi ích và lợi nhuận bản thân làm giảm đi tình cảm với những lợi thế tạm thời và nhấn mạnh vào những giá trị vĩnh cửu.

(Tv. 16:11; Ga. 16:20-22; Tv. 48:1,2) Chúng ta có thể vun trồng hoa trái của niềm vui bằng cách tìm kiếm Sự Hiện Diện của Thiên Chúa. Niềm vui của toàn trái đất là Núi Xion, biểu tượng cho sự hiện diện của Thiên Chúa. Chúng ta càng siêng năng tìm kiếm sự hiện diện của Người thì niềm vui càng lớn lao.

(Is. 59:2; Gc. 4:8; 1 Ga. 1:9; Gr. 29:10-14; Tv. 34:8; Gl. 6:7) Cách đầu tiên để tìm kiếm sự hiện diện của Thiên Chúa chỉ đơn giản là bằng một hành động ý chí, rửa tay, xưng tội, cầu xin sự tha thứ, ăn năn và chiêm hữu bửu huyết Chúa Giêsu. Toàn bộ sự chú ý của chúng ta phải tập trung vào Thiên Chúa, không chỉ để xoa dịu lương tâm hay để cảm thấy dễ chịu mà còn vì điều đó làm hài lòng Thiên Chúa và tôn vinh Người. Tất cả những điều này bắt đầu ở nhà với vợ/chồng, con cái, các thành viên trong gia đình, cha mẹ, v.v. Sau đó, hãy liên hệ với người hàng xóm của bạn, biểu lộ tinh thần của Thiên Chúa trong tinh thần bạn.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Tv. 16:10

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu được liệt kê ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Những trải nghiệm trong cuộc sống chỉ là cơ hội để chúng ta vượt qua chúng, duy nhất dựa trên lời Thiên Chúa. Chúng ta có được chiến thắng trong Chúa Giêsu và cùng với Người, chúng ta phải nhìn xa hơn những hoàn cảnh và nhìn thấy niềm vui đang chờ đợi. Chúng ta còn hơn cả những người chiến thắng trong Đấng yêu thương chúng ta. Hãy suy gẫm một câu mỗi ngày trong tuần. Đọc từ này hàng ngày. Hãy nghe những gì câu Kinh thánh nói, hiểu và thấy những gì bạn đã nghe, sau đó hành động theo những gì bạn đã nghe và hiểu.

10.3. Bình an

Viễn ảnh

(Mt. 24:3-8) Chức năng đầu tiên của hoa trái bình an là ngăn ngừa lòng dân Thiên Chúa khỏi bối rối. Trách nhiệm của mỗi cá nhân là không bị rắc rối bởi những điều bên ngoài trong cuộc sống. Chúng ta phải chủ động vun trồng hoa trái bình an trong tâm hồn mình.

Hy vọng

(1 V. 9:11-12; 1 Pr. 5:7) Thiên Chúa phán bằng một giọng nhỏ nhẹ êm dịu. Việc chúng ta dành thời gian và nỗ lực để ngồi yên lặng và nghe tiếng Người là tùy thuộc vào chúng ta. Người sẽ thành tính đổ tràn bình an vào tâm trí bối rối của chúng ta để chúng ta có thể nghe được những lời Người đặc biệt dành cho chúng ta.

(Cl. 3:15; Gl. 6:9; Ga 10:10) Tín hữu có quyền 'để' bình an ngự trị trong lòng mình vì bình an phải được phát triển bằng hành động của ý chí thông qua thực hành. Khi trở nên nhạy cảm với sự dẫn dắt của sự bình an của Thiên Chúa, chúng ta sẽ có khả năng nhận biết rõ hơn sự dẫn dắt của Thánh Thần Người.

(Cn. 4:23; Is. 9:6; Ep. 2:13-14,17; Hr. 12:14; Ep. 4:22-24) Thiên Chúa mong muốn chúng ta phát triển thành những người xây dựng bình an. Điều này liên quan đến việc không phản ứng với những tác động bên ngoài của cuộc sống, bảo vệ bản thân và 'các quyền' của mình. Luật báo thù và trả thù bị bãi bỏ dưới thời ân sủng. Chúng ta chỉ nên đáp trả cái ác bằng những hành động yêu thương. Khi vun trồng hoa trái bình an, chúng ta sẽ có sức mạnh để ban tình yêu, phúc lành, lòng tốt và lời cầu nguyện cho những người chống lại chúng ta bằng sự ác.

Thay đổi

(1 Tm. 2:1-2; Tv. 122:5-7; Mt. 5:43-45) Chúng ta cầu nguyện cho những người không đồng ý với chúng ta cũng như những người có cùng quan điểm với chúng ta, những người chống đối và hạ thấp chúng ta. Chúng ta cũng như những người quý trọng chúng ta. Chúng ta phải ưu tiên cầu nguyện cho các nhà lãnh đạo chính trị và tinh thần của chúng ta.

(Ga. 15:4-5; Ga. 16:33; Mt. 10:39; Is. 26:3) Khi ở trong Chúa Giêsu, chúng ta vun trồng hoa trái bình an bằng cách liên tục ở trong sự Hiện diện của Người bất kể cảm xúc hay hoàn cảnh của mình. Cuối cùng, chúng ta sẽ chỉ tìm thấy sự bình an trong Người. Sự bất an xảy ra khi chúng ta sống vì lợi ích riêng của mình hơn là vì mục đích của Thiên Chúa dành cho cuộc đời

chúng ta.

(Rm. 12:1; Tv. 119:165; Ga. 14:23-24; Cn. 3:1-2) Yêu mến lời Thiên Chúa, các tín hữu vun trồng sự bình an trong cuộc sống. Những tín hữu thiếu sự bình an trong lòng nên tự kiểm tra xem mình có đang làm những gì họ biết phải làm theo lời Thiên Chúa hay không.

(1 V. 22:17; Lv. 26:6; 2 V. 22:20; 1 Sm 25:6; Tv. 37:37; Pl. 4:7; Tv. 55:18) Con cái Thiên Chúa sống theo các điều răn của Thiên Chúa sẽ được bình an trong nhà, trong lãnh thổ, trong mồ mã, trong thịnh vượng, trong linh hồn, trong trái tim, trong sự dư thừa, nơi con cái họ và mãi mãi.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Ga. 14:21,27

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu 2 Cr. 13:11; Tv. 4:8; Gc. 3:18; Hr. 12:14; Gc. 2:16; Cv. 10:36.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Xử lý Phần A.8, “Thoát khỏi lo âu”, và thiết lập kế hoạch vun trồng thành quả hòa bình và trở thành người kiến tạo hòa bình. Đối với những tình huống khó khăn, bạn có thể cân nhắc việc cầu nguyện như sau:

Cầu nguyện cho kẻ thù

1. Hãy cầu nguyện để tất cả những người xung quanh những người này mở mắt để nhìn tình hình như nó là thực sự.
2. Hãy cầu nguyện để các cộng sự của họ sẽ có cách để nói lên sự thật và rọi ánh sáng lên tình hình.
3. Hãy cầu nguyện để bất cứ quyền lực ma quỷ nào trong những người này hoặc trong những tình huống này tự biểu lộ - để mọi người có thể phân định và nhìn thấy nó một cách rõ ràng.
4. Hãy cầu xin những gì có thể cứu vãn được (trong hoàn cảnh này và trong cuộc sống của kẻ thù của bạn) sẽ được Thánh Thần Thiên Chúa cứu vớt, hạ mình, ban phước:

Hãy cầu nguyện cho sức khỏe, sự toàn vẹn của kẻ thù của bạn. Hãy cầu nguyện để cứu vớt tất cả những gì tốt, đẹp, chân thật bên trong chúng.

10.4. Chịu đựng

Viễn ảnh

(2 Tm. 4:7-8; Gl. 6:9; Mt. 24:3) Thiên Chúa đã kêu gọi chúng ta chạy đua với lòng kiên nhẫn

chịu đựng. Chúng ta phải tiếp tục kiên trì khi đối đầu với đau khổ và chống đối. Chúng ta phải nhìn xa hơn tình huống đó và nhìn thấy phần thưởng đang chờ chúng ta ở đích đến. Đừng để điều gì ngăn cản bạn đạt được mục tiêu và phần thưởng đang chờ đợi bạn.

Hy vọng

(Lc. 21:12-19) Những hoạn nạn và bách hại sẽ khiến một số người bỏ cuộc đua nhưng những người đã phát triển được hoa trái của chịu đựng sẽ giữ vững lập trường và không khuất phục trước những hoàn cảnh bất lợi. Thiên Chúa không hứa cho chúng ta một cuộc sống không rắc rối, thay vào đó Người cảnh cáo chúng ta về hoạn nạn và bách hại trong tương lai (Mt. 7:13-14).

(Ep. 4:11-13; Rm. 15:5-6; Cô-lô-sê 3:12,13; Gc. 5:7-9) Chịu đựng là một hành động của ý chí, mỗi tín hữu có trách nhiệm vun trồng nó trong đời sống mình. Hoà bình và hòa hợp không lệ thuộc vào việc không có lỗi lầm nhưng vào sự Hiện Diện của Chúa Kitô. Sự xung đột và chia rẽ giữa các tín hữu không phải do lỗi lầm gây ra, mà là kết quả của sự thiếu kiên nhẫn hoặc chịu đựng giữa các người cùng phục vụ.

(Gr. 12:5; Rm. 5:2-5) Thiên Chúa đang nâng dậy những người sẽ được trang bị về mặt thiêng liêng để ‘chạy với kẻ chạy bộ’, ‘tranh đấu với ngựa’ và đứng vững qua ‘việc nước sông Giócđăng dâng cao’. Ngoài ra, chúng ta phải tránh xung đột trong các Giáo Hội, trong các mối quan hệ, giải quyết các tranh chấp bằng ân sủng của Thiên Chúa và để cho ân sủng của Người được hành động.

Thay đổi

(Hr. 6:12-15; Hr. 10:36; 1 Cr. 13:3; Ep. 6:10-14) Việc vun trồng kết quả của sự chịu đựng sẽ giúp tín hữu nhận được những lời hứa trong lời Thiên Chúa. Việc không nhận được lời hứa có thể là do không rèn luyện được tính kiên nhẫn và sức chịu đựng. Chỉ khi nào chúng ta tin và đứng vững thì chúng ta mới thấy được sự biểu hiện của việc đáp ứng lời cầu nguyện. Đứng vững sẽ sinh ra hoa trái.

(Mc. 11:24; Hr. 6:12; Lc. 8:4-5) Thiên Chúa đòi hỏi chúng ta phải đứng vững để xem liệu chúng ta chỉ nói hay bày tỏ đức tin. Áp-ra-ham đã sống được 25 tuổi, Ca-lép, 45 tuổi, Nô-ê, 100 tuổi. Khả năng những người này giữ vững lời hứa của Thiên Chúa tỷ lệ thuận với mức độ phát triển hoa trái của sự chịu đựng. Giữ lời Thiên Chúa bất kể cho đến khi trưởng thành được mang lại bởi sự kiên nhẫn.

(Rm. 6:16-18; Ep. 4:22-32) Bí quyết để giữ lời là vâng theo lời đó từ tấm lòng. Khi các tín hữu vâng theo lời Thiên Chúa từ tấm lòng mình, họ trở thành đầy tớ của sự công chính. Một dấu hiệu của sự vâng lời từ trái tim là phản ứng một cách từ bi với một người khó chịu trái ngược với cảm giác khao khát trả thù của bạn.

(Rm. 5:3-5; Gc. 1:2-4; Is. 40:29-31; 1 Pr. 1:13; Rm. 8:24-25) Chúng ta vun trồng hoa trái của sự chịu đựng bằng cách trải qua những hoạn nạn vốn tạo ra sự kiên nhẫn. Kinh nghiệm tạo ra hy vọng, và hiểu biết về nó khơi dậy tình yêu giữa các con thù địch.

(Rm. 8:25) Trong những thời điểm khó khăn, ưu tiên hàng đầu của chúng ta là tìm hiểu xem lời Thiên Chúa tuyên bố là đúng về hoàn cảnh của chúng ta. Hy vọng vào những gì chúng ta không thấy, với sự kiên nhẫn, chúng ta sẽ chờ đợi nó. Hy vọng, kiên nhẫn và nhận được những lời hứa tất cả hòa quyện vào nhau.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Hr. 6:11-12

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu 1 Pr. 3:9; 1 Pr. 2:24; Tv. 31:15; Tv. 68:19.

Cởi bỏ/Mặc vào: Diễn trình Phần A.8, “Không còn lo lắng”. Xem thêm Phần 7.13, “Kiên nhẫn thực sự”.

10.5. Lòng nhân từ/sự tốt bụng

Viễn ảnh

(Mt. 5:13-16; 1 Tx. 2:7-9) Lòng nhân từ là một tính tình, một thái độ; trong khi đó, lòng tốt được định nghĩa là hoạt động tử tế, sự thể hiện ra bên ngoài của lòng nhân từ. Lòng nhân từ, giống như muối, mang lại hương vị hoặc gia vị cho trái đất. Ánh sáng là một loại hoa trái của lòng tốt. Khi muối hoặc lòng tốt của một tín hữu trở nên mặn mà đối với người khác, thì ánh sáng của người đó sẽ tự động tỏa sáng qua việc thể hiện những việc làm tốt của người đó.

Hy vọng

(Pl. 2:14-15; Tt. 3:3-5) Nếu các tín hữu lằm bằm, tranh cãi và phàn nàn thì ánh sáng của họ sẽ không chiếu sáng. Khi chúng ta phát triển hoa trái của lòng nhân từ, chúng ta chuẩn bị mảnh đất để sinh hoa trái, chuẩn bị trái tim của những người không tin để nhận được hạt giống hòa giải. Lòng nhân từ là tiền thân của sự tái sinh. Hoa trái của lòng nhân từ trong đời sống tín hữu là sự viên mãn của Chúa Giêsu được biểu lộ cho thế gian.

(1 Pr. 3:1-4; Gc. 2:9; 1 Tm. 5:8; Tt. 2:4-5) Lòng nhân từ không vì nể ai, bất kể hoàn cảnh hay con người khó chịu đến đâu. Chúng ta không chỉ phải tử tế với người lạ mà điều này còn bắt đầu từ trong gia đình của chúng ta. Hoa trái của lòng nhân từ giúp người chồng đối xử nhân từ với vợ bất kể nàng đáp ứng ra sao, vợ đối với chồng cũng vậy.

(Ep. 4:29; Cl. 4:6; Cn. 15:1; Cn. 18:21; Cn. 26:20) Mọi sự chia rẽ, xung đột, mọi cay đắng, mọi tranh chấp đều có thể tránh được nếu chúng ta giữ mồm giữ miệng được mặn mà thêm bằng hoa trái của lòng nhân từ.

Thay đổi

(Cn. 20:27; Kh. 2:4-5; Cn. 18:19; Mt. 24:9-10; Ga. 16:1; Tv. 119:165; Mc. 4:16-17) Nhiệm

vụ của mọi tín hữu là tránh bị xúc phạm cũng như gây xúc phạm. Cách đầu tiên để vượt qua sự vấp phạm là qua lời Thiên Chúa. Nguyên tắc tâm linh là các tín hữu nào siêng năng nghiên cứu chữ này sẽ ít bị tổn thương hơn về tình cảm. Bền rễ vào lời Thiên Chúa sẽ cứu rỗi linh hồn, nương tựa vào Chúa Kitô bên trong. Chính Người là Đấng cùng với bạn vượt qua mọi hoạn nạn và bách hại, nâng bạn lên trên những phản ứng xác thịt, giúp bạn có thể phản ứng trong Thánh Thần của Người trước bất cứ và mọi xúc phạm trong cuộc sống.

(1 Cr. 13:4-7; Gc. 1:21; Gđ. 20,21; Mt. 5:44) Cầu nguyện trong tinh thần giữ tín hữu trong tình yêu của Thiên Chúa, một tình yêu bao dung và chịu đựng mọi sự. Tình yêu thương sẽ được hoàn thiện trong đời sống của những tín hữu phục vụ những người có quyền lực lớn nhất để xúc phạm họ. Thay thế những cảm xúc bị tổn thương bằng tình yêu của Thiên Chúa sẽ làm thất bại kế hoạch của kẻ thù và thực hiện kế hoạch của Thiên Chúa.

(Rm. 12:19-21; Ga. 13:34-35; 2 Tm. 1:7; Cn. 28:1; Cv. 4:13; Gc.4:2; Cv. 4:29-30) Các tín hữu không thể có đầu óc sáng suốt khi sợ hãi, người ấy cũng sẽ không có lòng thương xót như Thiên Chúa dự định cho người ấy trở nên. Thiên Chúa muốn chúng ta được ban phước với cả sự công chính lẫn lòng dạn dĩ. Dành thời gian trước sự hiện diện của Thiên Chúa sẽ khiến chúng ta dạn dĩ như sư tử, từ đó có thể bày tỏ lòng nhân từ. Sự dạn dĩ chỉ đến bằng cách cầu xin Thiên Chúa và cầu nguyện cho có điều đó (Ep. 6:18-20). Vì vậy, nếu ngày nay muốn giống Chúa Giêsu, chúng ta phải bắt đầu bằng việc sống nhân từ.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Rm. 12:19-21

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Lưu ý những lĩnh vực mà bạn có xu hướng bị xúc phạm hoặc gây xúc phạm, không nhân từ hoặc cáu kỉnh. Hãy soạn Phần A.6, “Bảng câu hỏi giải quyết vấn đề” và Phần A.4, “Bảng câu hỏi chiến thắng tội lỗi”. Tìm kiếm những phản ứng tiêu cực theo thói quen. Việc thực hành hoa trái kiên nhẫn, nhân từ, tốt bụng xác định một người thuộc về Chúa Giêsu Kitô: Vì những giá trị nhẫn nhục, nhân từ và nhân hậu này là những nét trong nhân cách của Thiên Chúa và Đấng Cứu Độ chúng ta.

10.6. Lòng chung thủy

Viễn ảnh

(Mt. 25:21; Đn. 6:4; Tv. 101:6) Chính lòng chung thủy đã khiến Đaniên nổi bật hơn tất cả những người khác. Nếu có một đức tính hay đức tính nào khiến một người nổi bật giữa đám đông và nhận được sự quan tâm trọn vẹn của Thiên Chúa thì đó là lòng chung thủy.

Hy vọng

(St. 2:4-8,15; Mt. 24:45-47; Mt. 25:28-29; Hr. 12:12-13,16) Chức năng thứ nhất của hoa trái chung thủy là trang bị cho các tín hữu thực hiện quyền quản lý tài sản của Thiên Chúa. Thiên Chúa tạo dựng con người không chỉ để thông công mà còn nhằm mục đích trở thành người tiếp nhận và cai trị sự sáng tạo của Người. Thiên Chúa vẫn đang tìm kiếm những người chung thủy đảm nhận quyền cai trị này chỉ bằng cách tuân theo các điều răn của Người.

(Mt. 21:43; Rm. 11:29) Chúng ta phải sử dụng những ân tứ Thiên Chúa ban. Nếu chúng ta không sử dụng chúng hoặc khuấy động chúng lên thì chúng ta sẽ mất chúng. Chúng ta nên học cách tha thiết khao khát mọi ân tứ. Khi làm như vậy, chúng ta sẽ thấy mình tràn ngập “giàu có và của cải đích thực”.

(Ds. 12:1, 2, 5-8; Ga. 5:30; Ga. 8:3-11; Hr. 3:1-2; Hr. 11:16) Việc vun trồng hoa trái của lòng chung thủy giúp một tín hữu trải nghiệm được mối hiệp thông với Thiên Chúa Cha. Chúa Giêsu đã có thể nghe được tiếng Thiên Chúa Cha nhờ vào lòng thành tín của Người. Khi trở nên trung thành, chúng ta cũng sẽ có thể nghe được tiếng nói rõ ràng của Thiên Chúa Cha, nghĩa là tuân theo các điều răn của Người và làm tròn ý muốn của Người. Chỉ khi chúng ta phát triển tâm lòng trung tín và vâng phục thì Thiên Chúa Cha mới có thể tin cậy chúng ta.

Thay đổi

(Mt. 25:21; Rm. 1:17; Gc. 4:3; St. 18:16-19) Chúng ta sẽ được khen thưởng vì những việc làm đẹp lòng Thiên Chúa Cha. Thiên Chúa quan tâm đến sự thành tín hơn là đến những thành tựu. Vấn đề không phải là chúng ta nghĩ mình nên làm gì, mà là những gì Thiên Chúa Cha bảo phải làm và làm theo, điều đó làm Thiên Chúa Cha hài lòng. Đứng vững trong lời nói là tôn vinh Thiên Chúa Cha.

(Gc. 1:2-4; Lc. 16:10; Gv. 5:4-6; Ep. 5) Trước hết hãy thực hành lòng chung thủy trong gia đình. Trừ khi nó bắt đầu trong gia đình, nếu không nó sẽ không có tác dụng tốt ở bên ngoài. Hãy bắt đầu với những gì bạn đã có, và khi bạn chứng tỏ lòng trung thành, Thiên Chúa sẽ gia tăng trách nhiệm của bạn. Thực hiện lời thề xưa, rèn luyện tình thương trong gia đình, rèn luyện những đứa con sùng đạo.

(Cl. 3:22-24; Lc. 16:10 1 Tm. 3:3 1 Tm. 6:10) Chúng ta phải trung tín trong công việc, tài chính, tiền quyền một phần mười. Thái độ và động cơ của chúng ta là tôn vinh Thiên Chúa chứ không phải tôn vinh chính mình.

(Ga. 8:29; Cl. 1:27; 2 Cr. 6:16; Pl. 2:13; Ga. 14:23; Cv. 17:28) Cách quan trọng nhất để phát triển hoa trái của lòng trung thành là nhận thức được sự Hiện diện nội tại của Thiên Chúa Cha. Mặc khải của Chúa Kitô ở bên trong mang đến sự thành công trong những công việc của Thiên Chúa. Khi chúng ta trau dồi sự hiểu biết này trong lòng mình, thì lòng chúng ta sẽ tràn ngập tình yêu thương và lòng biết ơn đối với sự thành tín của Thiên Chúa chúng ta đối với lời Người.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các câu Kinh Thánh để nhớ: Cv. 17:28

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Hãy suy gẫm những câu Kinh Thánh sau đây, thực hành sự Hiện diện của Thiên Chúa trong trái tim bạn. Đọc, nghe, nói, nhìn và hiểu câu Kinh Thánh: hãy để Chúa Thánh Thần gieo vào lòng sự thật, sau đó hành động theo sự thật bằng cách nhìn mọi sự theo quan điểm của Thiên Chúa. Hãy để Chúa Thánh Thần ban cho bạn sự hiểu biết sâu sắc này: Cl.1:27; 2 Cr.. 6:16; Phil. 2:13; 1 Ga. 4:15; 1 Ga. 4:4; 1 Cr.. 1:30; Gl. 2:20.

Hãy rèn luyện cảm thức ý thức này: Thiên Chúa đang khởi xướng mọi suy nghĩ và hành động thông qua tinh thần nhân bản của bạn (1 Cr. 2:9-16).

10.7. Sự hiền lành/dịu dàng

Viễn ảnh

(1 Pr. 2:18-20) Người hiền lành có tính tự chủ, chậm xúc phạm và bị xúc phạm, có tinh thần khiêm nhường, nhún nhường và dễ dạy. Những thuộc tính này tạo nên hoa trái của sự hiền lành trong đời sống của một tín hữu. Người thực sự hiền lành là người không phản ứng tiêu cực ngay cả khi bị vu oan, vu khống, đau khổ hay bị bách hại.

Hy vọng

(Mt. 5:44; 2 Tm. 2:24-26) Tinh thần hiền lành mang lại cho con người sức mạnh để không trả thù khi bị buộc tội oan, không tự bào chữa, nhưng để cho Thiên Chúa can thiệp và minh oan cho mình. Thay vì đáp lại bằng sự phản bác khi gặp phải những lời chỉ trích, hoạn nạn, bách hại hay vô ơn bất công, họ sẽ có sự tự chủ để đáp lại bằng sự chuyển cầu.

(Pl. 2:3-4; Xh 32:30-32) Chức năng của sự hiền lành giúp các tín hữu khiêm nhường trong tinh thần và nhún nhường trong tâm trí, đối lập với tính tự quyết đoán và tư lợi. Họ không hề bận tâm đến bản thân mình, phát triển thái độ cho rằng lợi ích của người khác quan trọng hơn lợi ích của chính mình.

(Gl. 6:1; Gc. 1:21; Mc. 7:9, 13; 2 Tm. 3:16-17) Chúng ta phải phục hồi người khác bằng tinh thần hiền lành. Khôi phục có nghĩa là một hiện tại liên tục, gợi ý sự cần thiết của sự kiên nhẫn và chịu đựng trong quá trình này. Điều này đòi hỏi phải suy gẫm Lời Thiên Chúa vì lời Thiên Chúa cứu rỗi “linh hồn”, ban cho linh hồn khả năng chịu đựng đến cùng, không bỏ cuộc. Vì chính lời Thiên Chúa rửa sạch, thanh tẩy chúng ta và đổi mới tâm trí.

Thay đổi

(Ep. 5:25-26; Ga. 16:13-15; Mt. 16:17) Tinh thần sự thật sẽ hướng dẫn tín hữu đi vào mọi sự thật, trở nên dễ dạy, người ấy sẽ nhận được sự hiểu biết mặc khải. Với mỗi sự thật mới mà chúng ta tiếp nhận và tuân theo, chúng ta sẽ bắt đầu trở nên trọn vẹn hơn trong toàn bộ lời khuyên dạy của Thiên Chúa.

(Mt. 5:5; Mt. 25:21-23; Tv. 35:13) Sự hiền lành là một hoa trái, không phải một hồng ân. Nó phải được trồng trọt để phát triển. Thiên Chúa sẽ trao quyền cai trị và thống trị trái đất này cho những người hiền lành. Ăn chay là một cách để trau dồi tính hiền lành.

(Hr. 5:8; Đn. 8:2-3; Cv. 7:22-30; 2 Cr. 4:7-10) Các tín hữu cũng có thể vun trồng hoa trái này bằng cách hưởng lợi từ những trải nghiệm sống trong đồng vắng như Môsê đã làm - dành 40 năm ở sa mạc. Thiên Chúa cho phép các tín hữu trải qua thử thách và hoạn nạn để học biết sự khiêm nhường và vâng lời. Như Thánh Phaolô, chúng ta học tính khiêm nhường qua hoạn nạn và bách hại.

(2 Cr. 1:3-4) Chúng ta phải tìm đến Thiên Chúa để được an ủi giữa những thử thách. Khi để Thiên Chúa an ủi mình, chúng ta có thể chia sẻ niềm an ủi này với những người đang trải qua thử thách tương tự. Chúng ta học cách hiền lành với người khác trong khi thử thách của chính chúng ta vẫn tiếp tục.

(Pl. 2:5-8; Ga. 8:27-29; Lc. 9:23-24) Phát triển hoa trái hiền lành có thể được thực hiện thông qua việc từ bỏ bản thân. Sự hiền lành là đối nghịch với tư lợi. Chúa Giêsu đã vâng phục Thiên Chúa Cha vô điều kiện. Người luôn làm những điều đẹp lòng Thiên Chúa Cha. Đầu phục Thiên Chúa Cha không phải là điều người ta 'làm'. Đó không phải là hành động của cơ thể mà là thái độ của trái tim. Mềm mỏng là không có sự kháng cự.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Cl. 3:1-3

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Lưu ý những lĩnh vực mà bạn dễ bị xúc phạm hoặc gây xúc phạm. Thực hiện Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”. Xem thêm Phần A.5, “Chết đi cho bản thân” và Phần 7.13, “Kiên nhẫn thực sự”. Hãy sử dụng những bảng này làm hướng dẫn để xây dựng lại và thiết lập một lối sống đạo hạnh.

10.8. Tự kiểm soát

Viễn ảnh

(Ep. 1:19; Gl. 5:24; 1 Cr. 9:24-27) Sức mạnh và quyền năng đã khiến Chúa Giêsu sống lại từ

cõi chết và tôn vinh Người lên trời cũng có sẵn cho các tín hữu chúng ta ngày nay. Chúng ta có thể phát triển và nuôi dưỡng tinh thần này trong cuộc sống cá nhân của mình. Kết quả của sự tự chủ sẽ giúp chúng ta để đóng đinh xác thịt. Hạt giống này cần được vun trồng để tạo ra sức mạnh chiến thắng của Chúa Thánh Thần, đóng đinh những tình cảm và dục vọng của xác thịt chống lại linh hồn.

Hy vọng

(Xh. 20:4,5; Ep. 5:5; Mt. 4:10; Lc. 21:34-35; Mt. 6:24) Cách phổ biến nhất mà các tín hữu phục vụ 'ngẫu thần' là thông qua suy nghĩ, cảm xúc của họ và cảm xúc cũng như những hành động được thực hiện do những suy nghĩ không sùng đạo. Bất cứ điều gì bạn dành nhiều thời gian nhất có thể sẽ biến bạn thành nô lệ, trói buộc bạn, tức là theo đuổi những thứ khác ngoài Thiên Chúa. Khi chúng ta thay đổi sự tập chú và nhấn mạnh vào Thiên Chúa và các mục đích của Người chứ không phải vào nhu cầu của riêng tôi, thì sự Hiện diện của Thiên Chúa và sức mạnh của Người tương ứng sẽ gia tăng trong cuộc sống của chúng ta.

(1 Ga. 2:15-17; Gl. 5:13; 2 Cr. 6:14-17; Tt. 2:11-12) Chúng ta phải tách biệt cuộc sống của mình khỏi mọi thứ có thể nô lệ hoặc kiểm soát chúng ta trên thế giới, xác thịt và ma quỷ. Làm bạn với thế gian là gian dâm về mặt tinh thần. Thiên Chúa mong muốn chúng ta trở thành một dân thánh, và chính ân sủng của Thiên Chúa dạy chúng ta nên sống điều độ, công bình và sùng đạo. Đó là một câu hỏi về sự lựa chọn. Nếu chúng ta chọn con đường của Thiên Chúa, chúng ta sẽ là người nhận được ân sủng của Người.

(Gl. 5:19-21; Ep. 5:22-24; Ep. 6:1; Rm. 13:1-3; 1 Cr. 10:10; Pl. 2:13-16) Hoa quả của sự tự chủ giúp các tín hữu phục tùng Thiên Chúa, phục tùng các bậc cầm quyền trong đời sống, phục tùng vợ chồng, phục tùng các cơ quan chính quyền, và chống lại cám dỗ lăm bằm, phản nản và cầu nài.

Thay đổi

(Gl. 5:15; Gc. 3:6) Lưỡi là một bộ phận có khả năng làm ô uế toàn thân. Nó là kẻ thù tồi tệ nhất của hội thánh vì nó phá hủy bên trong.

(Gc. 3:3-4; Cn. 21:23; Cn. 6:2; Rm. 10:10; Cn. 15:23; Cn. 4:23) Chúng ta phát triển hoa trái tiết độ bằng cách học cách kiểm soát cái miệng. Khi nói lời Thiên Chúa, chúng ta tự giải thoát mình khỏi mọi lời nguyền rủa của luật pháp. Mức độ vui mừng trong lòng một tín hữu có thể được đo lường bằng lời tuyên xưng của người ấy.

(Gl. 5:16-17; Rm. 7:14-25; Ep. 3:16; 2 Pr. 1:5-6) Bất cứ thứ gì chúng ta được nuôi sống bằng, dù là xác thịt hay tinh thần, đều quyết định số phận của chúng ta. Nhưng khi chúng ta đầu phục Thánh Thần của Thiên Chúa ở bên trong, chúng ta sẽ phát triển sức mạnh để kiểm soát xác thịt và khiến nó phục tùng tinh thần tái sinh.

(1 Cr. 14:4; Tv. 8:2; Rm. 5:12; Hr. 4:16; Gc. 4:6-8) Chúng ta có thể được Chúa Thánh Thần củng cố sức mạnh bên trong con người bề trong bằng cách nói tiếng lạ, bằng cách ca ngợi Thiên Chúa, bằng cách nhận được ân sủng của Thiên Chúa và bằng một hành động đức tin và

ý chí. Vì vậy, hãy đến gần Thiên Chúa và Người sẽ đến gần bạn. Ân sủng được định nghĩa là “khả năng Thiên Chúa thực hiện ý muốn của Người” ở trong bạn

- Thiên Chúa ở trong linh hồn con người. Chúng ta chỉ cần học cách trải nghiệm sự viên mãn của ân sủng mà chúng ta đã tuân theo. Vì vậy, hãy can đảm và phát triển hoa trái của sự tự chủ.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Hr. 4:16

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên hoặc do bạn chọn.

Cởi bỏ/Mặc vào: Quy trình Phần A.6, “Bảng câu hỏi giải quyết vấn đề” và Phần A.5, “Chết đi cho bản thân”. Lưu ý những lĩnh vực mà bạn bị con người hoặc hoàn cảnh kiểm soát và có xu hướng mất kiểm soát. Lập kế hoạch hành động thông qua Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” và Phần A.9, “Kế hoạch Dự phòng” để đặt bạn dưới sự ảnh hưởng của Chúa Thánh Thần. Hãy lập kế hoạch để thay đổi suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn phù hợp với lời Thiên Chúa. Hãy lưu ý: những gì bạn thấy và hiểu, bạn sẽ truyền đạt; những gì bạn giao tiếp, bạn sẽ tuân theo (Thư Giuđa).

Chương 11: Loạt bài Sự sống siêu nhiên

11.1. Tâm trí

Viễn ảnh

(Is. 55:1-8; Rm. 12:1-2) Hãy ngừng suy nghĩ về bản thân và ý chí của mình, hãy giữ trí hiểu và ý chí của bạn thanh lặng, khi đó bạn sẽ sẵn sàng tiếp nhận các dấu in của Lời và Thánh Thần vĩnh cửu. Hãy nhìn linh hồn bạn trên hết quá bên kia các giác quan và hãy để những suy nghĩ Thánh thiện khóa chặt trí tưởng tượng của bạn, mở đường cho việc Nghe, việc Xem và việc Nói Vĩnh Cửu được bộc lộ trong bạn. Bây giờ bạn là cơ quan của Thánh Thần Người, và vì vậy Thiên Chúa nói trong bạn, thì thầm với tinh thần bạn, và tinh thần bạn sẽ nghe thấy tiếng Người.

Hy vọng

(Cr. 5:17; Rm. 4:13,15,17-20; Rm. 5:1-2) Nếu bạn có thể đứng yên trước việc tự suy nghĩ và tự ước muốn, thì cuối cùng bạn có thể sẽ thấy sự cứu rỗi vĩ đại của Thiên Chúa, được làm cho có khả năng thực hiện mọi loại cảm giác Thần linh và Thông đạt Thiên đàng.

(St. 2:7; St. 1:26-27; Rm. 6:17-18; 2 Cr. 4:16) Con người xuống và phát khởi từ đất, được ban cho sự sống Đòi đòi bởi hơi thở của Thiên Chúa. Sự sống này được ban cho trước khi con người có thể suy nghĩ và có ước muốn cho chính mình. Thiên Chúa khởi xướng và kích hoạt suy nghĩ và ý muốn của con người. Sự sống của con người ở trong Thiên Chúa và sự sống này đã nhập vào thân xác. Như vậy nếu bạn giữ thanh lặng và im lặng như khi Thiên Chúa tạo nên bản chất con người thì bạn sẽ nghe được tiếng Thiên Chúa phán.

(Cl. 3:1-3; Gc. 4:6-10; Mt. 10:37-38) Để nghe tiếng Thiên Chúa, cần phải có ba điều:

1. Giao phó ý muốn của bạn cho Thiên Chúa và nhận ra rằng bạn hiện hữu chỉ nhờ lòng thương xót của Thiên Chúa.
2. Ghét ý chí của chính mình và chống lại việc làm những gì ý chí của bạn thúc đẩy bạn làm.
3. Hãy đặt linh hồn mình dưới chân Thập Giá và chết hàng ngày trước những cám dỗ của xác thịt và những điều của đời sống.

(Ga. 1:1-4,10,16; 1 Ga. 2:16; 1 Ga. 5:1-5) Thế gian chỉ là hình ảnh, cái bóng của Bản thể và Thực tại vốn là Chúa Kitô: vì mọi sự đều được tạo nên bởi Người. Chúng ta đã nhận được sự viên mãn của Người, đó là trạng thái sống vượt lên trên những hình ảnh, hình bóng và bóng tối của thế giới được tạo dựng này. Chúng ta cai trị các tạo vật trong Chúa Giêsu, mà từ Người mọi sự được tạo thành. Vì vậy, chúng ta phải được Chúa Kitô cai trị và trong Người, chúng ta phải cai trị và kiểm soát mọi sự.

Thay đổi

(Mt. 18:3-4; Ga. 15:4-5; Lc. 9:23-24 Pl. 2:12-13; 1 Ga. 5:19-21) Chúng ta phải nương tựa vào Thiên Chúa trong mọi việc. Khi chúng ta phụ thuộc vào Tác giả và Nguồn gốc của vạn vật và trở nên giống Người trong mọi sự phụ thuộc bằng sự kết hợp ý chí của tôi với ý muốn của Người, khi tôi dâng những ước muốn và ý muốn của mình cho Thiên Chúa, và tôi không nhận được điều gì mới mẻ cho bản thân mình, thì tôi sẽ được tự do khỏi mọi sự và sẽ cai trị chúng với tư cách là Hoàng tử của Thiên Chúa.

(Mt. 28:18-20; Ga. 15:5; 1 Cr. 1:30; Pl. 4:13; Cn. 14:12; Cn. 21:1) Chúa Kitô là sức mạnh cứu rỗi và sức mạnh của cuộc đời tôi. Tôi có thể làm được mọi sự nhờ đức tin được Người tác động trong tôi. Nhưng tôi phải từ bỏ cả cuộc đời mình và phó thác hoàn toàn ý muốn của mình cho Người và không mong muốn điều gì nếu không có Người. Tôi không hài lòng với lý luận và khả năng của mình, nhưng đặt chúng tất cả dưới chân Thập giá của Chúa Giêsu Kitô. Vì vậy, ý chí của tôi sẽ bước đi trên Thiên đường, tôi sẽ nhìn mọi sự bên ngoài bằng lý trí của mình và bên trong bằng tâm trí của mình. Vì vậy, tôi sẽ cai trị mọi sự và trên mọi sự với Chúa Kitô Đấng mà mọi quyền năng được ban cho trên trời và dưới đất.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Ga. 15:5

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy xét bất cứ điều gì bạn mong muốn hoặc sở hữu xem nó kiểm soát hay sở hữu bạn: tài năng, năng khiếu, kỹ năng, tham vọng, sự giàu có, sự nghiệp, gia đình, con cái, nhà cửa, thú vui, ham muốn, v.v.. Hãy ghi nhớ nguyên tắc này: ý nghĩa của cuộc sống là để Thiên Chúa mặc khải sự sống của Người qua bạn cho người khác theo những tài năng và ân phúc mà Người đã ban cho bạn. Đánh giá và đo lường suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn cho phù hợp. Hãy soạn ra Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” và Phần A.9, “Kế hoạch Dự phòng” cho những điều đang kiểm soát và ảnh hưởng quá mức đến bạn. Xem Phần 8.2, “Tội xác thịt/Bản ngã xác thịt” để biết thêm những hiểu biết thấu suốt.

Tham khảo: Xem [6] [Boehme1] để đọc thêm.

11.2. Ở lại (abiding)

Viễn ảnh

(Cl. 1:13 2 Tm. 4:17-18; 1 Cr. 6:16-20; Pl. 3:17-20) Tinh thần của chúng ta đã được chuyển hóa thành Ánh sáng cao nhất nhưng cơ thể chúng ta vẫn hiện hữu với các tạo vật. Về mặt tâm linh, chúng ta bước đi với Thiên Chúa, biết rằng trong tâm trí mình, chúng ta được cứu chuộc khỏi trần thế - tách biệt khỏi các tạo vật, để sống sự sống của Thiên Chúa.

Chúng ta có thể ước muốn trong tâm trí rằng chúng ta tách biệt khỏi các tạo vật và lên đường

xa lìa chúng. Vì vậy, trong tâm trí tôi, tôi ở với Thiên Chúa và Người điều hướng và dẫn dắt tôi nên phản ứng ra sao, trong cơ thể mình trên trái đất, trong mối quan hệ với các tạo vật. Nếu chúng ta là Đền Thờ của Thiên Chúa thì Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong tôi. Như vậy, Chúa Thánh Thần ngự bên trong, ngự trong “ý chí” của tâm trí.

Hy vọng

(Ga. 15:5-7; Mt. 16:24-25; Ep. 4:22-24) Để biến điều này thành một thực tại, hãy để 'ý chí' của bạn tuân theo lời của Chúa Kitô, lúc đó, lời và Thánh Thần của Người sẽ lưu lại trong bạn. Nếu ý chí của bạn đi vào các thụ tạo, thì bạn sẽ bị xa cách Thiên Chúa vì các thụ tạo vẫn sống trong bạn, tức là trong những ham muốn thể xác của bạn. Hàng ngày chúng ta phải ý thức rằng chúng ta có thể nhanh chóng rơi vào cái bóng của sự vật. Vì vậy, hàng ngày chúng ta phải chết đối với các tạo vật và thực hiện việc muốn lên trời hàng ngày trong ý chí của mình.

(Gl. 6:14; Mt. 10:34-39; Ga. 16:3; 1 Ga. 2:2) Để ở lại trong trạng thái ăn năn và khiêm nhường, bạn phải rời bỏ điều yêu bạn và yêu điều ghét bạn. Tất cả những thứ làm bạn hài lòng và nuôi dưỡng bạn, ý chí của bạn sẽ sống nhờ nó và trân trọng nó. Tất cả những thứ trông thấy và cảm giác thấy mà nhờ đó trí tưởng tượng hoặc những ham muốn nhục dục được vui thích hoặc sáng khoái, ý chí của tâm trí bạn phải rời bỏ và từ bỏ, thậm chí coi đó là các kẻ thù. Đồng thời, bạn phải yêu những gì ghét bạn và thậm chí chấp nhận sự sỉ nhục của thế giới. Để làm được điều này, bạn phải học cách yêu mến Thập Giá của Chúa Giêsu Kitô, và vì Người mà vui lòng trước những lời trách móc của thế gian ghét bỏ và chế nhạo bạn. Bị đóng đinh đối với thế gian và thế giới đối với bạn, bạn sẽ liên tục có lý do để ghét chính mình trong thụ tạo và tìm kiếm sự yên nghỉ vĩnh cửu là Chúa Kitô. Trong Người, bạn có thể được nghỉ ngơi và bình an, nhưng trong thế gian, bạn sẽ phải lo lắng: vì thế gian chỉ mang lại hoạn nạn.

(Cl. 3:1-3; 1 Ga. 2:15-16; 2 Cr. 5:19-20; 1 Pr. 4:19; 2 Tm. 1:12; Mt.26:8-9; 1 Ga. 1:7; Pl. 3:10) Để thực hiện được điều Thiên Chúa mong muốn, cần phải suy gẫm lời Thiên Chúa ít nhất nửa giờ đến một giờ mỗi ngày. Nhờ đức tin, bạn sẽ vượt qua mọi tạo vật, vượt lên trên những tri nhận và hiểu biết nhục thân và bước vào những đau khổ của Thiên Chúa, vào sự hiệp thông với sự chuyển cầu của Người. Từ đó, bạn sẽ nhận được quyền năng từ trên cao để thống trị sự chết và ma quỷ, cũng như chinh phục địa ngục và thế gian khi bạn chịu đựng mọi cám dỗ.

Bằng cách thực hành việc ở trước sự Hiện diện của Thiên Chúa, chúng ta để cho mình được thấm nhập và mặc lấy Vẻ huy hoàng tối cao của Vinh quang Thiên Chúa. Bằng cách này, chúng ta sẽ nếm được tình yêu ngọt ngào nhất của Chúa Giêsu. Khi đó tâm hồn chúng ta sẽ cảm nhận được thập giá của Chúa Giêsu Kitô, rất vui lòng với nó - và từ đó, yêu mến thập giá hơn danh dự và của cải trần thế.

Thay đổi

(Rm. 12:1-2; Pl. 2:5; Pl. 3:10) Bạn phải sẵn sàng hy sinh thân xác, quyền riêng tư của mình và đổi mới tâm trí để tâm trí có thể thống trị thân xác theo ý muốn của Thiên Chúa. Thân xác sẽ chết ở bên ngoài đối với những phong tục và thời trang của thế gian, và chết ở bên trong

cho các dục vọng và thèm muốn của xác thịt. Bây giờ có một tâm trí mới liên tục thuận phục Chúa Thánh Thần và hướng về Thiên Chúa. Thân xác trở thành Đền Thờ của Thiên Chúa và Thánh Thần của Người theo gương thân xác của Thiên Chúa.

(1 Pr. 2:23; 1 Pr. 3:13-18) Bằng cách dâng linh hồn và tinh thần của chúng ta lên cho Thiên Chúa khi bị bắn phá từ bên trong và bên ngoài, thân xác sẽ thâm nhập vào chính nó và chìm đắm trong tình yêu vĩ đại của Thiên Chúa. Như vậy nó sẽ được Thiên Chúa nâng đỡ và được tươi mới nhờ danh ngọt ngào của Chúa Giêsu. Thân xác sẽ tìm thấy bên trong mình một thế giới mới xuất hiện như thể qua cơn thịnh nộ của Thiên Chúa thành tình yêu và niềm vui vĩnh cửu, sẽ mặc cho thân xác như với một chiếc áo.

Vì vậy, thế giới và các tạo vật không thể chạm vào họ khi họ vẫn còn trong tình yêu này bởi vì tình yêu này khiến họ trở nên bất khả xâm phạm cả từ bên trong lẫn bên ngoài. Dù họ ở trên thiên đường hay dưới hỏa ngục, tất cả đều giống nhau đối với họ bởi vì tâm trí họ luôn ở trong tình yêu vĩ đại nhất của Thiên Chúa. Bây giờ họ có Thiên Chúa như bằng hữu. Các thiên thần là bạn hữu của họ. Thiên Chúa là người trợ giúp của họ, đủ cho mọi thứ trên thế giới này - dưới nó hoặc trên nó.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Pl. 3:10

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Đọc Thư Híp-ri chương 3 và 4. Liệt kê các lĩnh vực mà bạn tìm kiếm sự chấp thuận, chấp nhận, ý thức về giá trị và mục đích, nghĩa là cố gắng tìm ra ý nghĩa của cuộc sống thông qua các tạo vật, đồ vật hoặc tài sản (thế giới, xác thịt và ma quỷ). Kiểm tra sự phụ thuộc về mặt cảm xúc (đồng phụ thuộc) vào người khác để được chấp nhận và chấp thuận thay vì tập trung vào Thiên Chúa và lời của Người. Xem lại Phần 5.10, “Chủ nghĩa duy hoàn hảo”.

Lưu ý: Mọi vật và tạo vật trên thế giới đều cạnh tranh với Thiên Chúa và là kẻ thù của Thiên Chúa, xem Gc. 4:4-5; Cl. 2:9-19 và Mt. 10:37-39.

11.3. Nhân đức yêu thương

Viễn ảnh

(St. 1:1,31; Rm. 8:31,32,39; 2 Cr. 5:18-21; Ep. 2:4-5; Ep. 3:18-21; Tt. 3:4-5; 1 Ga. 3:13,16,19; Kh. 3:12) Nhân đức yêu thương của Thiên Chúa là nguyên tắc của mọi nguyên tắc; sức mạnh của nó hỗ trợ trời và nâng đỡ đất. Tình yêu, nguyên tắc cao nhất, là đức tính của mọi đức tính. Đó là cội nguồn thánh thiện mà từ đó mọi sự phát sinh, quyền năng Thánh từ đó mọi điều kỳ diệu của Thiên Chúa đã được thực hiện bởi bàn tay của những tôi tớ được chọn của Người. Ai tìm được tình yêu này sẽ tìm được tất cả.

Hy vọng

(St. 1:26-31; Dcr. 7:9; Cv. 1:8; Cv. 2:1-4; Rm. 12:1-2; Ep. 1:17-33;Pl. 3:10) Khi bạn ra khỏi tạo vật và những gì hữu hình, và trở thành hư không đối với tất cả những gì tự nhiên và tạo vật, thì bạn ở trong Đấng Hằng Hữu đó là chính Thiên Chúa. Ở đây bạn sẽ tri nhận được từ bên trong và cảm nhận được từ bên ngoài nhân đức cao nhất của tình yêu. Tình yêu của Thiên Chúa - sức mạnh của nó - ở trong và xuyên qua mọi sự. Và khi bạn cảm nhận được sức mạnh trong tâm hồn và thể xác của mình, ngọn lửa sẽ đốt cháy mọi căn bã và mở tâm hồn rộng như toàn bộ sự sáng tạo của Thiên Chúa: vì tình yêu của Thiên Chúa hiện hữu trong tất cả sự sáng tạo của Người. Nhận ra được điều này chính là đặt Ngai vàng tình yêu vào trong trái tim của bạn.

(Đn. 3:24; Gióp 9:4-10; Tv. 84:8,9,13; Cn. 21:30; Is. 40:12; 1 Cr. 13:7; Ep. 3:17-19; 1 Ga. 4:16-19) Nhân đức yêu thương này chính là sự sống và năng lực của tất cả các Nguyên tắc Tự nhiên. Nó vươn tới mọi thế giới, tới mọi cách thể hiện hữu. Công trình của tình yêu Thiên Chúa là động lực đầu tiên: cả trên trời lẫn dưới đất bên dưới và trong nước dưới đất. Sức mạnh của tình yêu nâng đỡ trời và nâng đỡ đất. Nếu tình yêu này thất bại hoặc rút lui thì thế giới sẽ tan biến như bụi bặm trước gió.

Tình yêu Thiên Chúa cao hơn các tầng trời cao nhất. Ngai của Thiên Chúa cao hơn nơi cao nhất nên tình yêu cũng phải tràn ngập vạn vật và thấu hiểu tất cả. Như vậy, tình yêu này khi được phép biểu lộ trong linh hồn - Ánh sáng của Thiên Chúa - bóng tối sẽ bị phá vỡ và những điều kỳ diệu của sáng thế mới sẽ được thể hiện thành công.

Tình yêu quả thực là nhân đức của mọi nhân đức, là người làm mọi việc. Đó là một năng lực sống mạnh mẽ xuyên qua mọi quyền lực, tự nhiên và siêu nhiên, xuyên qua toàn bộ sáng thế của Thiên Chúa: kiểm tra và chi phối mọi thứ.

Thay đổi

(Đn. 30:19-20; Gs. 24:15; Mt. 26:29; Ga. 6:38-40; Ga. 14:23; 1 Cr.10:3-5; Pl. 2:12-13) Có hai ý chí hiện hữu: cái tôi giả tạo của xác thịt và những ham muốn; cái còn lại là con người thật, tinh thần con người hiệp nhất với Chúa Thánh Thần. Ý chí là bức tường phân cách hiện hữu trong linh hồn, phân cách giữa hai nguyên lý hay hai trạng thái thiên đường và hỏa ngục. Ý chí thụ tạo không thể bị phá vỡ bởi bất cứ điều gì ngoại trừ Ân Sủng từ bỏ chính mình, vốn là lối dẫn vào mối hiệp thông đích thực của Chúa Kitô. Và điều này hoàn toàn được loại bỏ chỉ bằng cách hoàn toàn phù hợp với Thánh Ý Thiên Chúa.

Không phải do nỗ lực của bản thân mà nhờ Ánh sáng và Ân sủng Thiên Chúa tiếp nhận vào linh hồn, bóng tối sẽ bị phá vỡ và làm tan chảy ý muốn của chính mình, và đưa nó vào sự vâng phục của Chúa Kitô. Khi đó ý chí tạo vật sẽ bị loại bỏ giữa bạn với Thiên Chúa và bản ngã thật. Việc chúng ta làm chỉ là vâng phục và thụ động trước Ánh Sáng của Thiên Chúa chiếu soi trong bóng tối tạo vật.

(Tv. 84:1-2,10,12; Cn. 14:12; Ga. 6:63; Gl. 5:16-18; Hr. 5:13-14) Chúng ta không được

chống lại Mặt Trời Công Chính - Ánh Sáng Ân Sủng của Thiên Chúa - được đón nhận vào linh hồn chúng ta. Nhận hay không là quyết định của chúng ta lựa chọn hay không. Do đó, bằng sự lựa chọn của mình, chúng ta tìm kiếm Nguồn Ánh sáng - Mặt trời Công chính - soi sáng các đặc tính của đời sống tự nhiên của chúng ta và đưa cuộc sống nhục cảm và lý trí vào trật tự và hài hòa hoàn hảo nhất. Điều này được thực hiện bằng cách ngừng hoạt động của chúng ta và tập trung mắt vào một điểm - Ân sủng đã hứa của Thiên Chúa. Hãy tập hợp tất cả những suy nghĩ của bạn và bằng đức tin hãy tiến vào Trung tâm, nắm giữ lời Thiên Chúa. Hãy thỉnh lạng trước mặt Thiên Chúa, ngồi một mình với Người, tâm trí bạn tập trung vào chính nó và tuân theo ý muốn của Người trong sự kiên nhẫn đầy niềm hy vọng.

(Mt. 6:22-24; 2 Cr. 5:7) Cách bạn nhìn quyết định ánh sáng hay bóng tối. Có hai ý chí bên trong: một ý chí nhìn thấu bản ngã giả dối của xác thịt và dục vọng, con mắt trái; ý chí kia, bản ngã thật kết hợp với Chúa Thánh Thần, tìm kiếm những điều thánh thiện, con mắt phải. Con mắt trái, con mắt Thời gian cạnh tranh với con mắt phải, con mắt Vĩnh cửu. Linh hồn con người quyết định con mắt nào nó sẽ đi theo. Mắt trái luôn tìm cách thỏa mãn bản chất tự ngã và phải được kiểm soát. Bạn phải cho phép mắt phải của mình ra lệnh cho mắt trái ngừng hoạt động và tuân theo các tiêu chuẩn của Thiên Chúa. Mắt trái sẽ được rèn luyện để nhìn theo mắt phải, và đến một lúc nào đó cả hai có thể hiện hữu cùng nhau và cùng phục vụ lẫn nhau. Sự hợp nhất này chỉ có thể được thực hiện bằng cách hoàn toàn đi vào ý muốn của Chúa Kitô Cứu Thế, và từ đó đưa con mắt Thời gian vào con mắt Vĩnh cửu và sau đó đi xuống bằng sự hiệp nhất này qua Ánh sáng của Thiên Chúa vào Ánh sáng Thiên nhiên.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Mt. 6:22-24

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Trong khoảng một tuần tới, hãy viết nhật ký và ghi lại những gì bạn nhìn thấy cũng như cách bạn nhìn vào những gì bạn nhìn thấy, những đánh giá bạn đưa ra, mọi thứ ảnh hưởng đến tinh thần của bạn như thế nào, dù tốt hay xấu. Lập danh sách những điều phản ánh mắt trái của xác thịt và sự thèm ăn của nó, đồng thời sửa lại điều tương tự bằng cách nhìn như Thiên Chúa nhìn qua Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”

Xem thêm Phần 11.9, “Hợp nhất với Thiên Chúa” để biết thêm các hiểu biết thông suốt.

Lưu ý: Chúng ta phải nhìn mọi sự sống từ quan điểm của Thiên Chúa và đây là một nỗ lực suốt đời. nỗ lực và hoạt động dẫn đến một trái tim trong sạch và một tinh thần khiêm nhường.

11.4. Ý chí Thiên Chúa

Viễn ảnh

(Is. 26:3; Is. 40:6-7; Mt. 12:50; Mt. 13:22; Rm. 8:5-6; Rm. 12:2; 1Cr. 2:1-16; 2 Cr. 4:18; 2 Cr. 6:17-18; 1 Pr. 4:1) Hãy phát triển con mắt tập trung vào Trung tâm, Sự Hiện diện của Thiên Chúa trong linh hồn bạn. Từ Trung tâm này, con mắt Thời gian nhìn thiên nhiên qua con mắt Vĩnh cửu. Hãy phó thác bản thân cho Con mắt của Thiên Chúa trong linh hồn bạn, sau đó bạn có thể lao động bằng đôi tay hoặc cái đầu của mình và để trái tim mình được yên nghỉ trong Thiên Chúa. Thiên Chúa là Thánh Thần, ở trong Thánh Thần, làm việc trong Thánh Thần, cầu nguyện trong Thánh Thần, làm mọi sự trong Thánh Thần. Hãy nhớ rằng bạn là một tinh thần, được tạo dựng theo hình ảnh của Thiên Chúa: hãy thể hiện mình như một tinh thần trần trụi trước mặt Thiên Chúa trong sự đơn sơ và trong sạch. Ở vị trí này, thế giới, xác thịt và ma quỷ, những cám dỗ của cuộc sống, những thời trang và phong tục của thế giới này sẽ không thể lôi kéo bạn ra ngoài... Đừng bận tâm đến chúng... Chúng không thể làm tổn thương bạn nếu bạn chọn tuân theo ý muốn của Người.

Hy vọng

(Rm. 8:29; 2 Cr. 3:18; 2 Cr. 4:17-18; 2 Pr. 3:10-14; 1 Ga. 4:16-17) Thế giới của vật chất trần trụi, của sự thối nát và suy tàn, những dục vọng của chúng, dẫn đến sự thất vọng và tức giận, và làm đen tối cõi rẫy con người chúng ta. Đừng để những điều của thế giới thậm chí đi vào trí tưởng tượng của bạn. Niềm hy vọng của bạn nằm ở việc chiêm ngưỡng và nhìn thấy Ánh sáng của Thiên Chúa trong linh hồn bạn được soi sáng một cách thần thiêng.

(Ep. 4:24) Đừng để mắt bạn nhìn vào vật chất hoặc bản khoản về bất cứ điều gì dù ở trên trời hay dưới đất. Nhưng hãy để nó bước vào ánh sáng của Thiên Chúa bằng đức tin trần trụi và nhờ đó đón nhận Ánh sáng của Thiên Chúa bằng tình yêu thuần khiết. Ánh Sáng này thu hút sức mạnh thần linh vào trong chính nó, mặc lấy Thân Xác Thần Linh, và do đó, chúng ta lớn lên trong nó đến mức trưởng thành trọn vẹn của Nhân cách Chúa Kitô.

(Tv. 37:7; Tv. 91:15-16; Pl. 2:12-13; Pl. 4:13; Gc 4:6-7; 1 Pr. 5:6-7) Chúng ta không cần phải làm gì nhưng hãy để ý chí của chúng ta ở trong ý chí Thiên Chúa. Chúng ta phải đứng yên và nhìn thấy ơn cứu rỗi của Thiên Chúa. Nếu bạn đã theo đuổi cho đến nay thì bạn không có gì để quan tâm, không có gì để mong muốn trong cuộc sống này, không có gì để tưởng tượng hay thu hút. Tất cả những gì bạn cần làm là trao sự quan tâm của bạn cho Thiên Chúa, Đấng luôn quan tâm đến bạn. Và hãy để Người làm với bạn theo ý muốn của Người, theo ý muốn tốt đẹp của Người. Thiên Chúa biết điều gì là tốt nhất cho chúng ta nếu chúng ta tin cậy Người.

(Mt. 26:39; Lu-ca 11:2; Ga. 4:34; Ga. 5:20; Ga. 10:10; Rm. 6:13; Cl. 3:1-3) Khi bạn tưởng tượng bất cứ điều gì khác ngoài Thiên Chúa, thì nó sẽ đi vào bạn. Theo thời gian, nó sẽ chiếm lấy ý chí của bạn, vượt qua nó và dẫn đến bóng tối. Nhưng khi ý chí tưởng tượng hoặc không khao khát điều gì khác ngoài Thiên Chúa, để tôn vinh Người, thì nó nhận được ý muốn của Thiên Chúa vào trong mình. Và ở đó nó cư ngụ trong Ánh sáng và bắt đầu thực hiện công việc của Thiên Chúa.

Thay đổi

(Ga. 5:30; Cv. 17:25,28; Gl. 6:14) Ý chí nhần nhục của một tinh thần thực sự ăn năn đã bị đóng đinh đối với thế gian, trung tâm của ý chí này thế gian, xác thịt và ma quỷ không thể xâm phạm. Không có gì trên thế gian có thể xâm nhập hoặc dính kết với nó bởi vì ý chí này đã chết với Chúa Kitô đối với thế gian. Ý chí này sống động và được sinh động với Chúa Kitô ở trung tâm của cuộc sống này. Khi tình yêu bản thân bị loại bỏ thì tình yêu Thiên Chúa ngự trị. Vì ý chí của linh hồn chết bao nhiêu cho chính nó, thì ý chí của Thiên Chúa sẽ tiếp quản bấy nhiêu.

(Mt. 13:36-46; Ga. 4:34; Ga. 5:30; Rm. 6:11-23; Gl. 2:20) Bạn không thể bước vào lĩnh vực thiêng liêng bằng cách hiểu nó mà chỉ bằng sự đầu hàng hoàn toàn và từ bỏ ý chí: lúc đó, tình yêu của Thiên Chúa trở thành Sự sống của bản chất bạn. Bây giờ bạn sống theo ý muốn của Thiên Chúa vì ý muốn của bạn đã trở thành ý muốn của Người. Đó không còn là ý muốn của bạn mà là ý muốn của Thiên Chúa; không còn là tình yêu bản thân mà là tình yêu Thiên Chúa, tình yêu thúc đẩy và vận hành bạn. Bạn sẽ chết đối với bản ngã nhưng sống đối với Thiên Chúa. Cho nên bằng cách chết, bạn sống, đúng hơn là Thiên Chúa sống trong bạn, bằng Thánh Thần của Người. Do đó, tình yêu này nắm bắt và thấu hiểu bạn: ở đó Kho báu các Kho báu được tìm thấy.

(Ga. 16:33; Rm. 5:3-5; Rm. 12:9-23; Gc. 1:2-4; 2 Pr. 1:3-10; 1 Ga.1:7) Chính tình yêu của Thiên Chúa khi thâm nhập vào cái tôi đã chết sẽ đốt cháy và thanh lọc cái tôi, lòng tham lam và đố kỵ, sự lừa dối và phù phiếm cũng như những đường lối sai lầm và tội lỗi. Trên thế giới, bạn phải gặp khó khăn và xác thịt của bạn sẽ bị xáo trộn. Trong nỗi lo lắng của linh hồn phát sinh từ thế giới hoặc xác thịt này, tình yêu Thiên Chúa sẽ tự nhen nhóm và ngọn lửa chinh phục của nó sẽ bùng lên với sức mạnh lớn hơn để tiêu diệt sự ác đó. Vì con đường dẫn đến tình yêu Thiên Chúa là con đường điên rồ đối với thế gian nhưng lại là sự khôn ngoan đối với con cái Thiên Chúa. Bất cứ ai có được nó đều giàu có hơn bất cứ ai trên trái đất. Người có được nó sẽ cao quý hơn bất cứ vị hoàng đế nào - và mạnh mẽ và tuyệt đối hơn mọi quyền lực và thẩm quyền.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: 2Pr. 1:3-4

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem Mt. 12:50. Hãy ghi nhớ mối quan hệ của bạn với Thiên Chúa với tư cách là anh/chị/người phối ngẫu của Người. Xem lại các lĩnh vực trong cuộc sống của bạn vẫn bị thế giới ảnh hưởng, kiểm soát hoặc thao túng, xác thịt và ma quỷ. Xem lại Phần A.5, “Chết đi cho bản thân” để hiểu rõ hơn và chuẩn bị kế hoạch dự phòng (Phần A.9, “Kế hoạch dự phòng”) để đối phó với những thất bại này.

Lưu ý: Vấn đề là ý chí và bạn xác định ai sẽ có nó: Thiên Chúa hay ma quỷ!

11.5. Điều hoàn hảo

Viễn ảnh

(1 Cr. 13:9-11; Is. 40:3-8; 1 Pr. 1:7,14) Điều hoàn hảo là một Hữu Thể: Chúa Kitô. Người là bản thể của mọi sự. Người không thể thay đổi, bất di bất dịch, bên ngoài Người và bên cạnh Người không có bản thể đích thực, trong Người mọi sự đều có bản thể của chúng. Cái tôi sa ngã, tạo vật, cái tôi, cái tôi, cái ngã, cái của tôi, tất cả đều phải bị mất đi và bị tiêu diệt. Chừng nào chúng ta còn nghĩ đến lợi ích của bản thân thì bấy lâu chúng ta vẫn chưa biết đến thể Hoàn hảo. Thể Hoàn hảo sẽ đến nhờ lời nói thuần khiết của Thiên Chúa, và qua lời nói này, có thể được linh hồn nhận biết, cảm nhận và nếm trải. Như vậy, chúng ta được nuôi dưỡng và lớn lên thành sự cứu rỗi trọn vẹn, vốn là bản thể của chính Chúa Kitô: tất cả là của Người, không hề là của tôi chút nào.

Hy vọng

(2 Pr. 1:4; 2 Cr. 5:17,21; Ga. 3:3-6; 2 Pr. 1:2-4; 1 Cr. 1:30; 1 Cr. 3:11; Gl. 2:20; Cl. 2:10) Thiên Chúa đã mặc lấy bản chất con người hay nhân tính và làm người, và con người được làm trở nên thần thánh; do đó, sự chữa lành đã được thực hiện. Khi tôi chấp nhận điều này, tôi chết đi cho bản ngã, cho cái tôi, cái của tôi, cái thuộc về tôi và chuyển từ xác thịt sang tinh thần. Một tạo vật mới xuất hiện hoàn toàn, được thanh tẩy và rửa sạch, trở nên công chính. Trung tâm hữu thể tôi được thay thế bởi chính Thiên Chúa, mà từ Người tôi được sống, thờ và hiện hữu: tất cả những gì tôi cần để sống một cuộc đời công chính, tôn vinh Danh Thánh Người.

(Ga. 15:5; 2 Cr. 12:9-10; Ga. 8:31-32) Con người nên thừa nhận rằng trong chính mình, mình không có và cũng không thể làm được điều gì tốt. Không có kiến thức, khôn ngoan, ý chí, tình yêu và việc làm tốt nào của họ phát xuất từ chính họ. Nhưng những việc làm công chính đều thuộc về Thiên Chúa đời đời, Đấng mà mọi điều tốt lành đều phát xuất từ Người. Khi chúng ta nhận ra điều này và không đòi hỏi bất cứ điều gì cho riêng mình, chúng ta sẽ có được kiến thức tốt nhất, đầy đủ nhất, rõ ràng nhất và cao quý nhất mà một người có thể có cũng như tình yêu, ý chí và mong muốn thuần khiết nhất. Khi trí tưởng tượng viển vông và sự thiếu hiểu biết được biến thành sự thông hiểu và nhận biết sự thật, thì việc đòi hỏi bất cứ điều gì cho riêng mình sẽ không còn nữa: mọi sự tốt lành đều thuộc về Thiên Chúa.

Thay đổi

(1 Cr. 13:9-11; 2 Tm. 3:16-17; 1 Cr. 2:7; 1 Cr. 4:4) Thành thử, chúng ta phải phán xét, phân biệt và phân định mọi điều bề ngoài trên nền tảng của những sự thật bên trong. Sẽ là tội lỗi khi chúng ta không yêu thứ tốt nhất. Khi con người bề ngoài nắm giữ sự thật của lời Thiên Chúa, người ấy sẽ thấy rằng Đấng Hoàn hảo không có thước đo, tốt hơn và cao quý hơn tất cả những gì không hoàn hảo. Vì vậy, những gì không hoàn hảo và một phần sẽ trở nên vô vị và chẳng là gì đối với chúng ta.

(Mt. 19:17; 1 Cr. 2:9-16) Mọi cách thức của nhân đức và lòng tốt và ngay cả Sự tốt lành Vĩnh

cửu, vốn chính là Thiên Chúa, cũng không bao giờ có thể làm cho một người trở nên nhân đức, tốt lành hay hạnh phúc: chừng nào nó ở bên ngoài linh hồn, chừng nào con người còn trò chuyện với những thứ bên ngoài bằng giác quan và lý trí của mình. Điều tương tự cũng đúng với tội lỗi và sự ác. Tội lỗi và sự gian ác không bao giờ có thể làm cho chúng ta trở nên xấu xa: chừng nào nó ở bên ngoài chúng ta, miễn là chúng ta không phạm phải hoặc đồng ý với nó.

Sự tốt lành của Thiên Chúa ngự bên trong và khi chúng ta sống trong sự thuần phục trước Sự tốt lành vĩnh cửu, chúng ta sẽ sống trong sự tự do hoàn hảo của tình yêu nhiệt thành. Để dự phần vào Sự Tốt lành, chúng ta phải ngừng việc luôn tìm kiếm bản thân và của cải của mình. Hãy để Thiên Chúa kéo chúng ta đến điều gì đó cao cả hơn, nghĩa là hoàn toàn mất mát và từ bỏ những gì của riêng mình, thiêng liêng và tự nhiên. Và thậm chí rút lui sự Hiện diện của Người khỏi chúng ta để chúng ta học cách chỉ tìm kiếm Danh dự của Thiên Chúa mà thôi.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Hr. 13:16

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu: Lc. 9:23-24; Ep. 6:6; Pl. 2:12; Gc.1:25.

Cởi bỏ/Mặc vào: Thiên Chúa ở trong tất cả những gì Người tạo ra. Hãy xác định xem hạnh phúc của bạn được tìm thấy ở những tạo vật nào chứ không phải ở chính Thiên Chúa, nghĩa là mức độ bạn tìm kiếm bàn tay của Thiên Chúa hơn là Thánh Nhan của Người. Hãy cầu xin Chúa Thánh Thần ban cho sự khôn ngoan để biết sự khác biệt và phải làm gì với điều đó.

11.6. Lắng nghe Thiên Chúa

Lắng nghe thực sự là lắng nghe vâng phục. Lắng nghe Thiên Chúa là vâng phục Người. Sự khôn ngoan từ trên sẽ được đón nhận bởi những ai sẵn sàng tuân theo nó. Lắng nghe tiếng Thiên Chúa trong lời cầu nguyện là tìm thấy tâm trí của Chúa Kitô; đó là đạt được sự khôn ngoan siêu việt: một sự khôn ngoan bao gồm sự hiểu biết, hướng dẫn, kiến thức, khuyến khích và an ủi.

Được sinh ra từ trên là được kéo vào Sự Kết hợp với Thiên Chúa Ba Ngôi - sự vâng phục lắng nghe này. Tình yêu này khơi dậy cái “tôi” thực sự trong mỗi người chúng ta. Và từ cái “tôi” thực sự hay bản ngã thật này, lời khen ngợi được lấy ra. Tình yêu lúc đó tuôn chảy từ Thể Bất Tạo vào thể được tạo dựng, rồi đến tất cả những hữu thể được tạo ra khác.

(Ga. 17:23) “Con ở trong chúng và Cha ở trong Con” - Đây là mục đích cuối cùng của mọi việc mà Chúa Kitô đến trần gian để hoàn thành. Sự nhập thể và thập giá là vì mục đích này. Tất cả những gì Người chịu đau khổ thay cho chúng ta là để đem chúng ta về dâng cho Đức Thiên Chúa Cha.

Khi Chúa Kitô nói với Thiên Chúa Cha rằng Người đã ban cho chúng ta vinh quang đã được ban cho Người, Người nói đến sự hiện diện của Thiên Chúa Cha. Vinh quang của Thiên Chúa

là sự hiện diện của Thiên Chúa. Lắng nghe Thiên Chúa là một phần quan trọng trong sự hiện diện của Thiên Chúa mà chúng ta phải thực hành, nghĩa là luôn thừa nhận. Như chúng ta học cách thực hành sự hiện diện của Người bên trong, bên ngoài và xung quanh thế nào, chúng ta cũng phải học cách mở rộng đôi mắt và đôi tai của trái tim mình và nhận ra tiếng nói của Người như thế.

(1Tx 5:17; Lc. 2:52; 2 Cr. 4:18) Thực hành sự hiện diện của Thiên Chúa là một cách cầu nguyện liên tục như Kinh thánh khuyên chúng ta làm. Như thế, việc thực hành sự hiện diện đơn giản là môn ghi nhớ sự thật này: Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Trong việc lắng nghe này, chúng ta thoát khỏi tuổi thanh xuân thiêng liêng của mình - sự non nớt của chúng ta - và bắt đầu trưởng thành trong Chúa Kitô. Lắng nghe Thiên Chúa là nhận được sự khôn ngoan từ trên cao. Giống như Chúa Giêsu, chúng ta lớn lên khi chúng ta tiếp tục đón nhận nó.

Không lắng nghe Thiên Chúa là lắng nghe những tiếng nói khác không phải của Thiên Chúa. Đó là bỏ lỡ bước đi quan trọng trong Chúa Thánh Thần và sự cộng tác vô cùng sáng tạo của chúng ta với Người. Sự hợp tác này đòi hỏi con người mới - con người hiệp nhất với Chúa Kitô - luôn trưởng thành trong Người.

Bí quyết hướng dẫn

Những lời hứa hướng dẫn là không thể nhầm lẫn:

- (Tv. 32:8) "Ta sẽ dạy dỗ người và chỉ cho người con đường người phải đi."
- (Cn. 3:6) "Trong mọi cách thế của con, con hãy nhận biết Người, thì Người sẽ chỉ dẫn (hoặc chỉ rõ) các nẻo đường con đi."
- (Is. 58:11) "Thiên Chúa sẽ luôn hướng dẫn người."
- (Ga. 8:12) "Ta là ánh sáng của thế gian: ai theo ta sẽ không đi trong bóng tối nhưng có ánh sáng của sự sống."

1. *Động cơ của chúng ta phải trong sạch:* (Lc. 11:34) "Khi mắt người sáng, thì toàn thân người đều sáng". Chừng nào còn có ý nghĩ nào đó về lợi ích cá nhân, ý tưởng nào đó để được người ta khen ngợi, có ý tưởng nào đó nhằm thăng tiến bản thân, thì sẽ không thể tìm ra mục đích của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Hãy cầu xin Chúa Thánh Thần ban cho bạn con mắt duy nhất để tôn vinh Thiên Chúa chứ không phải bản ngã.

2. *Ý chí của chúng ta phải bị đầu hàng:* (Ga. 5:30) "Sự phán xét của Ta là công bằng vì Ta không tìm kiếm ý riêng Ta nhưng ý muốn của Cha, Đấng đã sai Ta." Chúng ta không được dập tắt ý chí của mình nhưng phó thác nó cho Thiên Chúa để Thiên Chúa có thể lấy, bẻ gãy và tạo nên chúng ta. Nếu và khi bạn không sẵn lòng, hãy thú nhận rằng bạn sẵn lòng để được biến thành sẵn lòng. Hãy trao phó chính bạn cho Người để Người tác động trong bạn theo ý muốn và làm theo ý tốt của Người.

3. *Chúng ta phải tìm kiếm thông tin cho tâm trí mình:* Thiên Chúa sử dụng tâm trí của chúng ta để truyền đạt mục đích và suy nghĩ của Người. Không cần phải chạy đến người khác để hỏi ý kiến hay ý tưởng của họ về những gì chúng ta nên làm. Nhưng không có hại gì khi chịu khó thu thập tất cả những thông tin đáng tin cậy mà trên đó ngọn lửa tư tưởng thánh thiện và mục

đích thánh hiến có thể nuôi dưỡng và phát triển mạnh mẽ, tác động lên những tài liệu mà chúng ta đã thu thập được. Thiên Chúa có thể hành động một cách kỳ diệu để hướng dẫn chúng ta, và đôi khi cho phép ánh sáng thông thường của lý trí thỏa đáng để thực hiện nhiệm vụ. Người sẽ để chúng ta hành động khi hoàn cảnh hữu ích.

4. *Chúng ta phải cầu nguyện nhiều để được hướng dẫn*: Các Thánh vịnh chứa đầy những lời cầu xin khẩn thiết để có được hướng đi rõ ràng: “Lạy Thiên Chúa, xin chỉ đường cho con, dẫn con vào con đường bằng phẳng, vì kẻ thù của con”. Luật pháp của nhà Thiên Chúa là con cái Người phải cầu xin những gì chúng muốn. “Ví bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy cầu xin Thiên Chúa, là Đấng ban cho mọi người cách rộng rãi, không chê bai ai.”

5. *Chúng ta phải chờ đợi kế hoạch quan phòng của Thiên Chúa diễn ra dần dần*: Những ấn tượng của Thiên Chúa ở bên trong và lời nói của Người ở bên ngoài luôn được chứng thực bởi sự quan phòng của Người ở xung quanh, và chúng ta nên lặng lẽ chờ đợi cho đến khi ba điều này tập trung vào một điểm. Vì vậy, việc suy gẫm, cầu nguyện, hành động và áp dụng đức tin có trước quyền năng và sự chu cấp của Thiên Chúa.

Lưu ý: Xem lại Phần 11.8, “Những ham muốn vô trật tự”. Chính sự hư hỏng và ô nhiễm của nhiều tiếng nói trên thế giới (TV, phim ảnh, tạp chí, v.v.) đã lấn át và làm suy giảm “ngọn lửa” tiếng nói của Thiên Chúa và sự hiện diện của Người trong tâm hồn chúng ta.

11.7. Trung tâm linh hồn

Ba ơn phúc lớn nhất

Khi hoán cải và rửa tội, chúng ta được tái sinh và nhận được ân sủng sống dưới dạng đức tin, đức cậy và đức mến. Những nhân đức đối thần này là trung tâm và cốt lõi của linh hồn chúng ta trong tiến trình đời sống thiêng liêng: bản chất mà chúng ta đang được đồng nhất hóa theo hình ảnh của Chúa Kitô (Rm. 8:29). Được nhận làm con của Thiên Chúa Cha, chúng ta chia sẻ bản tính của Thiên Chúa Ba Ngôi bên trong qua các nhân đức: đức tin, đức cậy và đức mến (1 Cr. 13:13; 1 Tx. 1:3).

Ơn Đức Tin giúp chúng ta tin rằng Thiên Chúa “hiện hữu” và mở rộng khả năng tin vào lời Thiên Chúa và những lời hứa của Người. Đức tin khẳng định những gì trí tuệ không thể hiểu được (vượt quá sự khôn ngoan của con người) và có được sự khôn ngoan của Thiên Chúa (Hr. 11:1).

Ơn Đức Cậy mang lại khả năng tin tưởng vào Thiên Chúa: rằng những lời hứa của Người sẽ được thực hiện, rằng Người ở cùng tôi trong những thử thách và khó khăn, và rằng cuộc sống vĩnh cửu là của tôi bây giờ và trên thiên đàng. Niềm hy vọng trút bỏ mọi sở hữu tự nhiên để được thể thần linh chiếm hữu. Chúng ta sở hữu Thiên Chúa theo mức độ trí nhớ của chúng ta bị lấy đi khỏi mọi sự (Rm. 8:23-25; Mt. 10:34-39).

Ơn Đức Mến là khả năng yêu Thiên Chúa trên hết mọi sự: đáp lại mọi cuộc gặp gỡ trong cuộc sống bằng sự tốt lành, kiên nhẫn và nhân từ (Lc. 14:33; 1 Cr. 1:30).

Bốn nhân đức chính

Các nhân đức hay lâu đài đức tin, đức cậy và đức mến được bao quanh bởi bốn nhân đức khôn ngoan, công chính, sức mạnh và tiết độ. Đây là những trung tâm thể dục hoặc cốt lõi đặc trưng cho sự phát triển tâm linh của chúng ta:

Sự thận trọng khôn ngoan là nguồn gốc. Công chính, sức mạnh và tiết độ là những đặc tính. Sự thận trọng [prudence], trạng thái hiện hữu của chúng ta, gắn liền với lương tâm của chúng ta, là tiếng nói của tinh thần chúng ta. Thành thử, lương tâm của chúng ta phải ngoan ngoãn, nhạy cảm và có khả năng đáp ứng những thúc giục nhỏ nhất của Chúa Thánh Thần.

Công chính là thiết lập ý muốn của Thiên Chúa trên trái đất, chăm sóc người góa bụa và trẻ mồ côi, bảo vệ những người không có khả năng tự vệ, bảo đảm và thực thi danh dự, sự liêm chính và công bằng trong các lĩnh vực kinh tế, chính trị và xã hội của cuộc sống.

Sức mạnh hay sự dũng cảm là sự phát triển các cơ bắp của ý chí để luôn chung thủy, chống lại những cám dỗ, chịu đựng thử thách, vượt qua nỗi sợ hãi và lo lắng, và trải qua những thử thách và bách hại: luôn ở trong tình yêu thương.

Tiết độ là sợi dây thắt chặt trong việc học cách cân bằng và kiểm soát các kỹ năng sử dụng đam mê, xung lực, bản năng và do đó mang lại trật tự và hài hòa cho mong muốn và lý luận của chúng ta.

Bốn nhân đức này giúp chúng ta có thể hành động phù hợp với ân sủng của Thiên Chúa để thiết lập vương quốc và ý muốn của Người trên mặt đất (2 Pr. 1:3-10).

Bảy đặc tính mở rộng

Khôn ngoan, Thông hiểu, Lo liệu, Dũng cảm, Suy biết, Đạo đức, Kính sợ Thiên Chúa : Đây là những đặc tính mở rộng của bốn nhân đức hay lâu đài trên mà chúng ta có thể bước vào bất cứ lúc nào. Các dinh thự tràn ngập Ánh sáng của Chúa Thánh Thần, ánh sáng chạm tới những góc khuất bên trong linh hồn chúng ta, mang lại vẻ đẹp, ánh sáng và điều kỳ diệu cho con người chúng ta. Chúng ta càng bước vào ánh sáng, nó càng gia tăng và dự phần vào ánh hào quang của Chúa Thánh Thần - bản chất thiêng liêng - nhờ đó, thoát khỏi sự bại hoại của thế gian (Is. 11:1-5).

Hoa trái Chúa Thánh Thần

Tình yêu, Niềm vui, Bình an, Kiên nhẫn, Nhân từ, Tốt lành, Trung tín, Dịu dàng, Tự chủ: Khi thực hành những đức tính này, chúng cho phép hoa trái Chúa Thánh Thần tuôn chảy. Sự thánh thiện của Vinh Quang Thiên Chúa xâm chiếm tâm hồn và xua tan bóng tối và tội lỗi, nhờ đó, linh hồn được tràn đầy ân sủng của Người trong mọi dinh thự. Hoa trái Chúa Thánh Thần phản ánh sự tràn đầy này. Khi thực hành những nhân đức này, nó mang lại vinh quang cho Thiên Chúa, bày tỏ tình yêu đối với Thiên Chúa và với mọi người khác. Vì vậy, chúng ta được bao quanh bởi ánh sáng, bởi sự kỳ diệu, lạc vào những làn sóng tôn thờ bất tận trong đám mây thiên thần (Gl. 5:22-26).

Xem thêm Phần A.12, “Các Cột Chông Đỡ[Anchor Posts]”.

Tham khảo: Xem [30] [StTeresa1] và [31] [StThomas1] để đọc thêm.

11.8. Các ham muốn vô trật tự

Điều hòa linh hồn

Điều kiện tiên quyết cho cuộc hành trình của linh hồn là một ngôi nhà “tĩnh lặng”. Đạt được sự tĩnh lặng này là loại bỏ tâm hồn khỏi mọi ham muốn cản trở ân sủng và sự Hiện diện của Thiên Chúa. Mong muốn không phải là những yêu cầu lớn lao và thu hút ý chí của chúng ta. Vì vậy, nó phải thoát khỏi những 'ham muốn' vô trật tự, cụ thể là tất cả những thứ "đối với những thứ bên ngoài của thế giới, những thú vui của xác thịt và sự thỏa mãn của ý chí." (1 Ga. 2:15-17).

Từ khi sinh ra linh hồn chúng ta đã là 'những phiến đá trống rỗng'. Qua nhiều năm, các giác quan của chúng ta lưu giữ vô số “chữ viết” trên phiến đá. Khi tiếp nhận thông tin từ cả năm giác quan, linh hồn nhận thức được rất nhiều đối tượng ở thế giới bên ngoài, những đối tượng này sẽ in sâu vào linh hồn. Khi đó, linh hồn có khả năng mong muốn những gì nó đã trải qua. Khi làm như vậy, nó thu hút ý chí theo những gì nó mong muốn. Bản thân đồ vật không bao giờ có thể làm tổn hại đến linh hồn, nhưng việc hướng ý chí về chúng một cách thái quá thì có thể (1 Ga. 5:21).

Các ham muốn có thể làm tổn hại linh hồn theo hai cách. Trước hết, chúng tước đi ân sủng và hoạt động của linh hồn; thứ hai, chúng ảnh hưởng đến linh hồn theo nhiều cách khác nhau - tất cả đều có hại. Về bản chất, những ham muốn này luôn khát khe và không ngừng nghỉ. Làm thỏa mãn chúng không loại bỏ được chúng. Ngược lại, càng hài lòng thì chúng càng đòi hỏi nhiều hơn. Khi chúng lớn lên, chúng quấy rối linh hồn và ngăn cản nó hoạt động tốt. Những gì chúng ảnh hưởng đặc biệt là trí tuệ, trí nhớ và ý chí (Pl. 2:2-5).

Tiêu chuẩn linh hồn

Thánh Gioan cũng chỉ ra những hoạt động lý tưởng của ba khả năng này: trí tuệ là tiếp nhận “sự soi sáng của sự khôn ngoan của Thiên Chúa”; ký ức phải mang “ấn tượng một cách thanh thản về hình ảnh của Thiên Chúa”; và ý chí ôm lấy "Thiên Chúa bên trong trong tình yêu thuần khiết". Mỗi khả năng phải hoàn toàn cởi mở với Thiên Chúa. Trí tuệ chỉ được lấp đầy bằng "sự khôn ngoan" thiêng liêng - kiến thức của nó phải lấy Thiên Chúa làm trung tâm; ký ức là sự phản ảnh hoàn hảo chỉ một mình Thiên Chúa; ý muốn là chỉ chọn Thiên Chúa - ý chí con người và thân thiêng trở thành một (Ga 17:23).

Đây không phải là trạng thái thông thường của linh hồn. Những ham muốn (dục vọng) làm rối loạn nó và ngăn cản nó hành động một cách ân sủng với một mục tiêu và trọng tâm duy nhất: Thiên Chúa. Số lượng ham muốn càng nhiều và đối tượng của chúng càng đa dạng thì linh hồn càng ít tập chú hơn và ít tự do hành động hơn dưới sự thúc đẩy của ân sủng (Cl. 3:5-10).

Mt. 11:28-29 tóm tắt lời dạy này. Suy gẫm về đoạn văn này, Thánh Gioan viết: “Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng”.. (Ascent, trang 134 [29] [StGa.1])

Kiểm tra linh hồn

Thánh Gioan kêu gọi chúng ta nhìn ra nguồn gốc của những ham muốn (dục vọng) của tác phong tiêu cực - để phân định và chống lại chúng. Nhận diện những lực lượng kiểm soát đó là bước đầu tiên. Sau đó, bạn định vị chúng và đặt chúng vào một vị trí cần loại bỏ khỏi cuộc sống của bạn. Để làm điều này, các bước thực tế sau đây có thể hữu ích:

1. Lập danh sách thất bại gồm khoảng 6 ham muốn mà chúng ta nghi ngờ đang gây tổn hại cho sự phát triển tâm linh của mình. Danh sách này có thể bao gồm những thứ như nhu cầu quá cần được khẳng định, được chấp thuận, được chấp nhận, quyền lực, thành công và của cải. Những yếu tố này dẫn đến mặc cảm tội lỗi, xấu hổ, tham lam, đố kỵ, thiếu kiên nhẫn, không khoan dung, giận dữ, oán giận và nhiều dạng nghiện khác nhau. Đưa bóng tối này ra ánh sáng sẽ làm sáng tỏ sự ảnh hưởng của nó đối với chúng ta. Với cảm thức hy vọng, chúng ta có thể mong đợi chúng biến mất khỏi linh hồn chúng ta hoặc chúng ta khéo léo kiểm soát chúng.

2. Hãy xem xét cẩn thận lý do tại sao chúng ta lại ham muốn hoặc quá mức hay một cách vô trật tự đối với những đồ vật đó. Bằng cách đánh giá nguồn gốc tác phong của chúng ta, chúng ta có thể hiểu đầy đủ hơn lý do tại sao chúng ta lại hành động như vậy.

3. Chúng ta đem ước muốn cùng với nguồn gốc và biểu hiện của nó vào lời cầu nguyện. Đặt mình trước sự hiện diện của Chúa Giêsu, chúng ta có thể cầu xin: “Xin giải thoát con khỏi ước muốn này”. Khi chúng ta cầu nguyện. “Xin đừng để con ước muốn điều này”, chúng ta đang mời gọi ân sủng hành động. Dần dần chúng ta có thể thấy rằng dục vọng không còn kiểm soát tâm hồn chúng ta ở bất cứ mức độ nào nữa. Ngược lại, bây giờ chính ý chí của chúng ta hợp nhất với ý chí của Thiên Chúa mới điều khiển được ước muốn.

4. Để thực hiện diễn trình chữa lành này cho từng ham muốn hoặc dục vọng vô trật tự, hãy nhận ra rằng Thiên Chúa đã ban cho chúng ta mọi thứ chúng ta cần cho cuộc sống và lòng sùng đạo. Khi chúng ta chia sẻ bản chất thần thiêng của Người, quyền năng của Người giúp chúng ta thoát khỏi sự hư hại mà những ham muốn tội lỗi gây ra cho thế gian (2 Pr. 1:3-10).

Nhưng việc thực hiện ơn cứu rỗi của chúng ta là tùy thuộc vào chúng ta bằng cách thêm vào những gì Người đã làm cho chúng ta trên thập giá. Theo đó, khi ân sủng Thiên Chúa bước vào đời sống chúng ta, chúng ta có trách nhiệm:

- Thêm sự chính trực vào đức tin của chúng ta, và điều này bằng sự xuất sắc về mặt đạo đức và sự tốt lành của tính cách, sức mạnh đạo đức và lòng dũng cảm về mặt đạo đức (1 Tx 4:1-7).

- **Bổ sung kiến thức:** trí hiểu thực tế, sự sáng suốt. Nó có nghĩa là biết phải làm gì trong mọi tình huống và thực hiện nó; đó là kiến thức thực tế hàng ngày để nhìn thấy các tình huống và biết cách xử lý chúng. Đó là nhìn thấy những thử thách và cám dỗ của cuộc sống, biết phải làm gì với chúng và thực hiện nó (Ga. 8:31; Rm. 12:9-21).
- **Thêm tiết độ:** làm chủ và kiểm soát cơ thể hoặc xác thịt với mọi dục vọng và ham muốn của nó. Nó có nghĩa là tự chủ, là chủ nhân của ham muốn, ham muốn và đam mê, đặc biệt là những ham muốn và thôi thúc nhục dục. Nó có nghĩa là chống lại sự mê tham xác thịt, mê tham của mắt và sự kiêu ngạo của đời sống (1 Ga. 2:15-16).
- **Thêm tính kiên nhẫn:** sức chịu đựng, sự dũng cảm, sự kiên định, kiên định và kiên trì. Chính tinh thần đứng vững và đối đầu với những thử thách của cuộc sống, tích cực chinh phục và vượt qua chúng. Chính những thử thách trong cuộc sống dạy người ta cách kiên nhẫn (Lc. 21:19; Rm. 12:1-2; Gc. 1:2-4).
- **Thêm lòng sùng đạo.** Điều này thực ra có nghĩa là sống trong sự tôn kính và kính sợ Thiên Chúa; ý thức được sự hiện diện của Thiên Chúa khiến người ta sống giống như Thiên Chúa sẽ sống nếu Người bước đi trên trái đất. Nó có nghĩa là sống tìm cách giống như Thiên Chúa; tìm cách sở hữu đặc tính, bản chất và tác phong của Thiên Chúa. Con người phải tìm cách có được ý thức về sự hiện diện của Thiên Chúa - một ý thức mãnh liệt đến mức họ thực sự sống như Thiên Chúa sẽ sống nếu Người ở trên mặt đất (2 Cr. 3:18; 2 Pr. 2:3,11; Tt. 2:12 -13).
- **Thêm lòng nhân từ huynh đệ.** Điều này có nghĩa là yêu thương người khác vô điều kiện như Thiên Chúa yêu thương chúng ta. Tình yêu vị tha hay agape này là một ơn phúc của Thiên Chúa. Nó có thể chỉ cảm nghiệm được nếu người ta biết Thiên Chúa một cách bản thân chỉ khi họ đã tiếp nhận tình yêu của Thiên Chúa, tức là Chúa Giêsu Kitô, vào trái tim và cuộc sống của mình.

Các giá trị của linh hồn

Việc đáp lại những nhân đức và giá trị sùng đạo này cũng như việc thực hành những phẩm chất này sẽ dần dần thay thế và loại bỏ những ham muốn vô trật tự đang bủa vây nhiều cuộc đời. Con đường phát triển tâm linh đang rộng mở trước mắt chúng ta. Chúng ta có thể tiến bộ như Thánh Phaolô mô tả khi chúng ta trở nên ít bị thống trị bởi những ham muốn trong tâm hồn và cởi mở hơn với hoạt động của ân sủng: “Bạn đã được dạy phải từ bỏ lối sống cũ, con người cũ, hư hỏng và bị mê hoặc bởi những ham muốn, và phải đổi mới trong tinh thần tâm trí mình, và mặc lấy bản ngã mới, được dựng nên theo hình ảnh Thiên Chúa, trong sự công chính và thánh thiện đích thật” (Ep. 4:22-24; Rm. 8:29).

Chúa Thánh Thần đã được ban cho; Thiên Chúa được tôn vinh - sự chờ đợi của chúng ta không phụ thuộc vào sự quan phòng của Thiên Chúa, mà vào tình trạng sung sức tâm linh của chính chúng ta. Vì vậy, chúng ta cần nhìn lại chính mình và thực hiện sự cứu rỗi của chúng ta hàng ngày. Xem Phần A.5, “Chết cho Bản Thân”.

Tham khảo: Xem bài “Những ước muốn: Sự hướng dẫn của Thánh Gioan Thánh Giá”, của Shirley D. Sullivan, tạp chí ‘Đời sống Tâm linh’. 2131 Đường Lincoln, NE, Washington, DC

20002)

11.9. Hiệp nhất với Thiên Chúa

Bản chất sa ngã

Chúng ta là tạo vật, Thiên Chúa là Đấng siêu việt. Chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh Thiên Chúa nhưng sa ngã. Bản chất con người thiên về cái ác, làm sao Thiên Chúa có thể hiệp nhất với cái ác? Sự Nhập Thể đã làm được điều này. Bản chất con người hiệp nhất với Thiên Chúa. Trở thành con người, Chúa Giêsu đã gánh lấy hình phạt tội lỗi để giải thoát chúng ta. Lễ hy sinh sống động của Người đã đánh bại tội lỗi, và Người trở thành Đấng trung gian giữa trời và đất. Cổng trời mở ra cho con người qua bản chất con người của Chúa Giêsu. Giờ đây, con người thông qua Chúa Kitô có thể đến gần Thiên Chúa mà không bị Người hủy diệt.

Biến đổi

Khi hoán cải, tinh thần con người được kết hợp với Thiên Chúa, nhưng tàn dư của đời sống bản ngã cũ vẫn còn đọng lại trong linh hồn hư hoại. Đây là trách nhiệm của con người, họ phải chọn cởi bỏ con người cũ và mặc lấy con người mới bằng cách đổi mới tinh thần của tâm trí (ký ức), từng giây phút, từng ngày, từng năm (Ep. 4:22-24).

Các giai đoạn tăng trưởng và Bày dinh thự

Có ba giai đoạn của sự kết hợp này: công chính hóa, thánh hóa và vinh quang hóa. Sự công chính hóa là sự chuyển động từ bóng tối sang ánh sáng, trở thành con Thiên Chúa; thánh hóa là quá trình trở nên giống hình ảnh Thiên Chúa qua Con của Người; vinh quang hóa bắt đầu từ cái chết (Rm. 8:29).

Mt. 5:48 nói rằng chúng ta phải hoàn thiện như Thiên Chúa Cha. Mt. 7:13-14 nói rằng bất cứ cách nào khác ngoài sự tập chú duy nhất của chúng ta vào Chúa Giêsu Kitô sẽ không làm được điều đó (Gl. 2:20). Cl. 3:1-10 nói rằng chúng ta phải tiêu diệt bất cứ thứ gì bám rễ trên đất. Tội lỗi trở thành vị thần kiểm soát chúng ta và phải bị loại bỏ hoàn toàn. Để đạt được sự phát triển tâm linh, chúng ta phải theo đuổi một lộ trình hành động năng động (nhận thức về bản thân một cách có ý thức) để tách mình ra khỏi thế gian, xác thịt và ma quỷ. Thành thử, điều này dẫn tới...

1. Việc thanh tẩy những tội lỗi trắng trợn.
2. Chúng ta bắt đầu nhận được ánh sáng soi dẫn, sự hiểu biết sâu sắc và sự nhạy cảm với tội lỗi và nhận thức được sự Hiện diện của Thiên Chúa.
3. Ngoài những nỗ lực của chúng ta, Thiên Chúa bắt đầu nắm quyền chủ động trong cuộc sống của chúng ta.
4. Điều này dẫn đến giai đoạn kết hợp ổn định và nhất quán.

Dinh thự đầu tiên

Đây là lần đầu tiên quay về với Thiên Chúa, nhìn thấy sự khủng khiếp của tội lỗi và mở lòng đón nhận lòng thương xót của Thiên Chúa. Ý thức khiêm tốn và ý thức tự hiểu biết về bản thân phát triển nhưng vẫn có nguy cơ tụt lùi lớn vì có rất nhiều rắn, thằn lằn và các loài rắn độc khác.

Dinh thự thứ hai

Ở đây, cuộc đấu tranh vẫn tiếp tục trong việc chiến đấu với những đặc điểm trắng trợn của rắn và rắn lục đủ loại, nhưng trong diễn trình đó, người ta nhận thức được những tội lỗi ít trắng trợn hơn. Việc thực hành cầu nguyện xuất hiện để chống lại sự sa ngã. Ở đây người ta đang học cách tránh xa những dịp tội lỗi, nghe tiếng Thiên Chúa qua lời Người. Sự xao lãng và chán nản là điều thường thấy nhưng người ta trở nên nhạy cảm với Sự Hiện Diện của Chúa Thánh Thần, Đấng khích lệ và củng cố, và nhắc nhở xưng tội và ăn năn trong những thất bại, và để bắt đầu lại. Ở đây quyết tâm tiến tới là rất quan trọng. Đừng tìm kiếm cảm giác hay cảm quan, hãy tin rằng Thiên Chúa ở cùng bạn.

Chính trong thời kỳ khô hạn, sự phát triển tâm linh càng sâu sắc hơn. Hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho một tinh thần quyết tâm.

Dinh thự thứ ba

Đây là một cuộc sống cơ bản có trật tự và ổn định, sống một đời sống Kitô hữu nhất quán của phục vụ, cho đi, giúp đỡ người nghèo, xét đoán bản thân, thể hiện lòng thương xót, sùng kính hàng ngày, v.v. Tuy nhiên, hãy cẩn thận khi nghĩ rằng Thiên Chúa nợ bạn một điều gì đó. Hãy phát triển thái độ này: Thiên Chúa chẳng nợ bạn điều gì cả. Tất cả những gì chúng ta có đều là những quà tặng ngay từ đầu. Ôn cứu rỗi của chúng ta và tất cả ý nghĩa của nó là những quà tặng đầy lòng thương xót mà chúng ta phải thực thi để tôn vinh Người. Đừng tìm kiếm sự an ủi trong thời kỳ khô hạn. Thời kỳ khô hạn là phương tiện để thanh lọc chúng ta. Sự khô khan nhắc nhở chúng ta cuộc sống không có Thiên Chúa sẽ như thế nào. Vì vậy, khi bám rễ sâu vào Thiên Chúa, chúng ta sẽ sớm được giải thoát khỏi nhu cầu về của cải, danh tiếng, quyền lực: tất cả những gì thuộc về thế gian, xác thịt và ma quỷ.

Tuy nhiên, nhiều người vẫn còn gắn bó với những thứ của thế gian và có thể rút lui khi những thử thách lớn xảy đến với họ. Những người sống cuộc sống trật tự và ổn định này có thể có xu hướng coi thường và phán xét những người có đời sống tinh thần yếu kém thay vì trở thành phương tiện động viên.

Dinh thự thứ tư

Ba ngôi nhà đầu tiên tượng trưng cho sự nỗ lực và tự đề cao bản thân của chúng ta. Ở giai đoạn thứ tư này, Thiên Chúa bắt đầu chủ động: cuộc sống siêu nhiên bắt đầu từ đây. Tuy nhiên, những tạo vật độc hại vẫn quanh quẩn và những cám dỗ này khiến chúng ta không thể neo chặt vào Thiên Chúa. Một mối nguy hiểm lớn là nghĩ rằng chúng ta tốt hơn những người khác. Lỗi còn lại là cố gắng tìm hiểu mọi thứ. Qua cầu nguyện, thờ phượng và suy gẫm,

người ta tìm kiếm Thiên Chúa trong mọi sự, Đấng sẽ hướng dẫn mọi tư tưởng từ nay về sau. Công việc của chúng ta chỉ là tuân theo. Thiên Chúa chịu trách nhiệm về kết quả, Người biết kết quả ngay từ đầu.

Lĩnh vực thứ tư này là lĩnh vực hồi tưởng và yên tĩnh bước vào cõi đời sống siêu nhiên. Chúng ta phải nhớ lại mình là ai và là gì trong Chúa Giêsu Kitô, chứ không phải tập chú vào những gì chúng ta đang hoặc đã làm trong thế giới. Ở đây chúng ta bắt đầu nhận ra những giá trị sai lầm của xác thịt và thế gian cũng như những giá trị đích thực của Nước Trời.

Điều này đòi hỏi một thời gian yên tĩnh trước sự Hiện diện của Thiên Chúa, một lời kêu gọi nội tâm của Thiên Chúa để giúp chúng ta ở trong Người. Những phiền nhiễu sẽ đến, đừng chống lại chúng, hãy để chúng đến, hãy tập trung vào Thiên Chúa. Hãy mở rộng tâm hồn để đón nhận sự Hiện diện của Thiên Chúa chứ không phải những mối bận tâm riêng của chúng ta. Ở đây hãy để Thiên Chúa lấp đầy chúng ta, nhường chỗ cho Người, đừng có khuynh hướng nói mà chỉ lắng nghe. Hãy ở trong trạng thái tạ ơn, biết ơn vì mình được biết Thiên Chúa.

Dinh thự thứ năm

Sự hồi tâm và thanh lặng dẫn đến dinh thự của sự kết hợp hoàn toàn và sự lệ thuộc hoàn toàn vào Thiên Chúa, từ bỏ chính mình và nhường chỗ cho Thiên Chúa ngự vào linh hồn chúng ta. Đây là đêm thụ động của giác quan. Thiên Chúa lột bỏ và tách rời chúng ta chỉ để lấp đầy chúng ta bằng sự Hiện diện của Người. Chúa Thánh Thần hoạt động để loại bỏ lối sống ích kỷ và quan tâm đến bản thân cũ.

Ở đây chúng ta cầu nguyện để ý chí của chúng ta hiệp nhất với ý chí của Thiên Chúa. Từ thời điểm này trở đi, Thiên Chúa chủ động loại bỏ ý chí ích kỷ. Ngay cả giữa những thử thách sâu xa, sự bình an sâu xa sẽ chiếm ưu thế nhưng người ta phải tiến về phía trước và không bỏ cuộc. Sự kết hợp ý chí của chúng ta với ý chí của Thiên Chúa là sự kiện quan trọng. Mỗi nguy hiểm nữa là niềm tự hào rằng chúng ta vượt trội hơn những người khác. Tuy nhiên, bằng chứng cho thấy sự kết hợp này là có thật là sự gia tăng lòng yêu thương người lân cận của chúng ta, điều này phản ánh tình yêu Thiên Chúa của chúng ta.

Dinh thự thứ sáu

Giai đoạn này là một trong những lời hứa hôn thiêng liêng. Thiên Chúa sẽ không ban chính Người cho đến khi chúng ta khao khát Người một cách mãnh liệt. Chúng ta sẽ phải chịu nhiều thử nghiệm và thử thách. Những thử thách sẽ gia tăng, đó là ân huệ của Thiên Chúa để làm cho sự kết hợp sâu sắc hơn. Mọi thứ sẽ trở nên khó khăn. Thiên Chúa sẽ không ném ngọc trai cho heo. Những đau khổ ở nhiều chiều kích khác nhau trong lĩnh vực thể chất và tinh thần sẽ ập đến, thuyết phục bạn rằng bạn đã trở về con số 0 về mặt thiêng liêng. Bạn sẽ bị buộc tội nhiều, bạn sẽ bị vu khống, bị đối xử bất công: tất cả những điều này là để thách thức sự sống của bản thân. Thiên Chúa sẽ cho phép ma quỷ thử thách bạn, khiến bạn cảm thấy lạc lõng, mất niềm tin, cảm thấy bị bỏ rơi, không còn ý thức về Thiên Chúa. Ở giữa, chúng ta tiếp tục trong đêm tối này, đêm thụ động của tinh thần, chờ đợi lòng thương xót của Thiên Chúa cho đến khi ánh sáng Hiện diện của Người xuyên thấu và xua tan bóng tối.

Dinh thự thứ bảy

Bây giờ chúng ta đến giai đoạn hôn nhân thiêng liêng. Chúa Kitô là gì thì chúng ta là vậy (1 Cr. 1:30). Các nhân đức của Người là của tôi, trí tuệ và sức mạnh của Người là của tôi. Gl. 2:20 không chỉ nói về khối óc mà còn nói về trái tim và thể hiện trong mọi hoạt động của cuộc sống. Thánh Thần của Thiên Chúa tràn ngập tâm trí, trí nhớ, ý chí và cảm xúc, đồng thời hướng dẫn hành vi và tác phong của thân xác. Không còn sợ hãi và nghi ngờ nữa, nhưng chúng ta bị thử thách nhiều lần để nhắc nhở chúng ta về sự tuyệt vọng hoàn toàn nếu không có Thiên Chúa và sự phụ thuộc hoàn toàn vào Người (Ga. 15:5)

Xem Phần A.12, “Các cột chống đỡ”.

Tham khảo: [13][Kavanaugh1]; [30][StTeresa1].

11.10. Ước mơ/Tầm nhìn

Viễn ảnh

(St. 1:2-3) Bất kể điều gì có vẻ hoàn toàn hỗn loạn, hãy để ánh sáng của Thiên Chúa đến, nghiền ngẫm, mơ ước và hình dung những sự thật của Thiên Chúa trong hoàn cảnh đó cho đến khi chiến thắng đến.

Hy vọng

(2 Cr. 5:17-21) Chúng ta ở đây để đại diện cho Thiên Chúa, không phải cho chính chúng ta, không phải cho đất nước của tôi, không phải cho các lợi ích chính trị, kinh tế hay xã hội. Thiên Chúa không ở đây để đáp ứng nhu cầu của tôi, tôi ở đây để hoàn thành mục đích của Người. Cuộc sống của tôi, suy nghĩ của tôi là hướng về Thiên Chúa, sự vinh hiển của Người, danh tiếng của Người.

(Ga. 3:5-6; 1 Cr. 6:17; Cn 20:7; Rm. 8:16; Gióp 32:8) Tinh thần của tôi là hậu duệ trực tiếp của Thiên Chúa. Tinh thần của tôi là một người tiếp nhận, chúng ta hiệp nhất và là một trong Thiên Chúa. Thiên Chúa soi sáng và đốt cháy tinh thần nhân bản của tôi, chứ không phải tâm trí hay cảm xúc của tôi; Tôi có cùng bản chất với Thiên Chúa và tôi phải hành động phù hợp, thoải mái và tự nhiên. Tinh thần của tôi không hoạt động bằng lý trí, nhưng nó được truyền cảm hứng và hoạt động bằng cách nhận được sự mạc khải bên trong được thổi vào và ở bên trong. Thánh Thần của Thiên Chúa phán trực tiếp với linh hồn tôi, bỏ qua tâm trí tôi. Một nhân chứng trong tinh thần chúng ta nghe được các mục đích và nghị trình của Thiên Chúa. Hơi thở của Thiên Chúa cho chúng ta sự hiểu biết.

(Lc. 18:27; Rm. 10:9-10) Sự hiệp thông của tinh thần tôi với Thiên Chúa không có giới hạn, không phải vấn đề sức mạnh của suy nghĩ tích cực, mà là sự sống của Thiên Chúa truyền vào tinh thần tôi. Tinh thần nhân bản của tôi luôn tin tưởng, luôn sẵn sàng làm theo ý chí Thiên Chúa và không bị giới hạn bởi bất cứ điều gì. Nhưng tâm trí và cảm xúc của chúng ta có thể hoài nghi và không tin.

(Rm. 8:20-22; St. 1:2-3; 1 Ga. 3:8) Tinh thần được kết nối với Thiên Chúa của tôi biết chính xác phải làm gì giữa lúc hỗn loạn. Nhưng đừng bị kiểm soát bởi những ngoại cảnh của lý trí và cảm xúc, ý kiến và kinh nghiệm của người khác mà hãy áp ủ niềm mong mỏi được giải thoát. Khoảng trống và bóng tối không thể là một phần của Thiên Chúa bởi vì ánh sáng và mục đích của Thiên Chúa đến khi Thánh Thần của Người di chuyển hoặc ngự trên mặt nước, giúp linh hồn tôi được hợp nhất với Thiên Chúa và linh hồn tôi được truyền cho sự mặc khải về mục đích của cuộc đời tôi. Vì vậy, nhờ những giấc mơ, tầm nhìn và mục đích của Thiên Chúa, tôi áp ủ như gà mái ấp trứng cho đến khi trứng nở. Chúa Giêsu, hạt giống của Đấng Toàn Năng, ở trong tôi, không phải để hướng tới nhu cầu mà được thúc đẩy bởi mục đích. Hãy có tầm nhìn đúng đắn và khiến ma quỷ phải chạy trốn.

Thay đổi

(St. 1:3; 2 Cr. 4:13,18; Rm. 10:8; Đn. 30:14) Hãy xem xét trước khi quyết định. Thiên Chúa áp ủ một thời gian, áp ủ cần thiết, ánh sáng sẽ đến. Nói bất cứ điều gì được áp ủ trong tinh thần tôi. Suy niệm là áp ủ. Nhìn nó trong tinh thần rồi hãy nói và biến nó thành mệnh lệnh. Hiểu các mục tiêu và nghị trình của Thiên Chúa, sau đó biến nó thành mệnh lệnh. Chúa Giêsu đã ở với Satan 40 ngày. Chúa Giêsu đã xử lý cái đầu chứ không phải những con quỷ nhỏ, sau 40 ngày Người hành động.

(Mt. 6:30-31) Đừng nói về nhu cầu, việc bày tỏ nhu cầu tạo ra sự lan truyền của nhu cầu, tự nhân thừa nó lên, đừng nghĩ đến 'nói'. Hãy suy nghĩ những suy nghĩ của Thiên Chúa theo Người.

(Ep. 6:17b; Hr. 4:12-14) Hãy tiếp tục áp ủ như Chúa Giêsu đã làm trong 40 ngày để việc tiếp nhận lời Thiên Chúa một cách hợp lệ có thể thâm nhập vào bất cứ khu vực nào, không gì có thể ngăn cản được. Mọi sự đều rộng mở trước lời Thiên Chúa, nhưng hãy chờ đợi sự mặc khải của Thiên Chúa trong tinh thần bạn.

(Ga. 16:33) Thế giới rộng mở để lắng nghe các mục đích của sự mặc khải và khi mọi người nghe được lời đã áp ủ của Chúa Kitô, tất cả sẽ phải chịu trách nhiệm giải trình những gì họ đã nghe.

(Gr. 15:4; Is. 55:11; Gr. 23:29) Hãy từ bỏ việc là chính con người của mình nhưng buộc cuộc đời bạn phục vụ mục đích của Người. Lời Người trong miệng tôi thẩm thấu và ngăn cản.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho các câu 1 Cr. 6:17; Cn. 20:27. Gióp 32:8.

Cởi bỏ/Mặc vào: Trên cơ sở các sự thật thu được, hãy xây dựng ba cột của Phần A.8, “Tự do khỏi lo lắng”.

Chương Mười hai: Loạt bài về củng cố cuộc hôn nhân của bạn

12.1 Hôn nhân - Kế hoạch của Thiên Chúa để thiết lập Vương quốc của Người trên Trái đất

Tham khảo: “Cuộc sống trong tinh thần” của D. Martin Lloyd-Jones; Ep. 5:18-6:9

Tín lý/Nguyên tắc: Ep. 1:1-4:21

Ứng dụng/Thực hành: Ep. 4:22-32

Bản văn: Ep. 5:22-33

Mục tiêu của Thiên Chúa

(Hs. 4:6-7; Mt. 6:9-13) Sự thiếu hiểu biết cho phép Satan kiểm soát cuộc sống của chúng ta, kiểm soát gia đình chúng ta và thiết lập vương quốc gian ác của hắn trên trái đất này thông qua chúng ta; trong khi đó, Thiên Chúa đã ban cho chúng ta thẩm quyền của Người để thiết lập vương quốc và ý muốn của Người trên trái đất này.

(2 Tm. 3:16-17; Hr. 5:14-16; Gc.1:2-4) Nhờ khéo léo sử dụng Lời Thiên Chúa, nhờ đức tin nơi lời Người, chúng ta trở thành những người chiến thắng. Không còn bị gia phả, môi trường, hoàn cảnh sống chi phối, mà chúng ta trở nên trọn vẹn, được Chúa Thánh Thần kiểm soát, không thiếu thứ gì.

(Cn. 1:7-9). Vì vậy, cha mẹ phải học hỏi các nguyên tắc của Thiên Chúa, làm gương, dạy dỗ con cái cũng như vậy, làm gia tăng sự công chính và thống trị hệ thống trái đất này. Kinh nghiệm này làm cho chúng ta đủ điều kiện để cai trị và trị vì trong cõi đời đời.

(St. 1:28; St. 2:24; Gl. 6:1,4-5) Gia đình là đơn vị đào tạo cơ bản, là lớp học tuyệt vời để giảng dạy, là nơi sản sinh ra sự sáng tạo, là trung tâm hình thành các mối quan hệ giữa con người với nhau, là nơi trú ẩn trong cơn bão táp, và là đơn vị tiếp chuyển mãi mãi sự thật được lưu truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác. Vì vậy, mối quan hệ vợ chồng là rất quan trọng để thiết lập những sự thật của Thiên Chúa như được chứng tỏ trong cuộc sống gia đình.

(Mk. 4:5-6; Ep. 6:11-13) Để các giáo hội, để Thân Thể Chúa Kitô, gia tăng khả năng đứng vững, thánh khiết và vững mạnh, các gia đình phải được phục hồi theo các nguyên tắc của Thiên Chúa, trong quyền năng của Chúa Thánh Thần.

Quan điểm cho sự thay đổi hợp Kinh Thánh

Các nguyên tắc sau đây là nền tảng cho bước đi Kitô giáo của chúng ta và phải làm nền cho tất cả những suy nghĩ và lý luận của chúng ta:

(Ga. 14:21; Mt. 21:28-31) Bằng hành động theo ý muốn, chúng ta làm theo những gì Lời Thiên Chúa phán bất kể cảm xúc của mình ra sao.

(Ga. 3:21; Mt. 7:24) Bằng hành động chứ không phải bằng cảm xúc, chúng ta bày tỏ tình yêu thương của mình. Hãy nhớ rằng, cái tôi cũ có được sự sống từ cảm xúc (một khu vực màu mỡ mà Satan nhận được của nuôi dưỡng cho hắn). Không cho hắn cơ sở.

(Ga. 14:27; Ga. 15:11; Ga. 16:22-24) Sự bình an và vui mừng của chúng ta không tùy thuộc vào người khác, vào đồ vật, của cải hay hoàn cảnh sống mà chỉ tùy thuộc vào việc làm theo những gì Thiên Chúa bảo phải làm.

(Ed. 18:20) Trách nhiệm của tôi không phải của tôi mà của Thiên Chúa trong việc tạo ra sự thay đổi ở người khác.

(Mt. 7:1-5) Thẩm quyền duy nhất mà tôi có quyền phán xét là phán xét và thay đổi bản thân mình trước: sau đó, tôi có thể giúp đỡ và ảnh hưởng đến người khác.

(Rm. 8:28) Bất kể kết quả hay việc người khác làm gì, nếu tôi đáp ứng theo Kinh Thánh, Thiên Chúa sẽ biến tình thế thành có lợi cho tôi.

(2 Tm. 2:23-26; Đn. 8:2) Bực tức là tín hiệu cho thấy tôi phải thay đổi; hoàn cảnh hay người khác không tạo nên tinh thần của tôi mà chỉ bộc lộ những gì trong lòng tôi.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Mt. 7:5

Các thao luyện huấn đạo

Trở thành người thực hành Lời Thiên Chúa đòi hỏi:

- Các việc sùng kính: Tiếp xúc hàng ngày với Thiên Chúa Cha để có đời sống thiêng liêng và của nuôi dưỡng. (Mt. 4:4; Ga. 15:5) Xem Phần A.12, “Các đăng tải đáng tin cậy”.
- Các thay đổi: Hàng ngày kiểm tra cách đi lại và nói chuyện của mình để đảm bảo phản ứng theo Kinh Thánh trước những đối đầu trong cuộc sống (Ep. 4:22-24; 1Cr.11:26-32)
- Các hành động: Tách mình ra khỏi thế gian và theo đuổi kế hoạch của Thiên Chúa dành cho cuộc đời bạn trong việc đánh mất chính mình bằng cách đáp ứng nhu cầu của người khác, bắt đầu từ gia đình bạn, rồi đến người góa bụa, trẻ mồ côi, v.v. (1 Ga. 2:15-17; Hr. 10:25; Gc.1:26-27)
- Các bài đọc được đề nghị: Đơn vị 1 của cuốn *Strengthening Your Marriage* [Củng cố hôn nhân của bạn] [15] [Mack1].

12.2. Nguyên tắc thẩm quyền

(St. 2:16-17) Cây Sự Sống: Sự sống đời đời tùy thuộc vào việc tuân phục và phục tùng để sống theo Lời Thiên Chúa, thẩm quyền của Người cũng như các nguyên tắc đạo đức và luân

lý của Người - đời sống siêu nhiên.

(Ga. 6:35) Cây Biết Thiện và Ác: Độc lập với Thiên Chúa, Đáng là sự sống, không phục tùng thẩm quyền của Người, nhưng dựa vào khả năng ý thức và chủ ý của chính mình để phân biệt thiện và ác - sự sống tự nhiên.

Lựa chọn: Con người được trao quyền và khả năng lựa chọn, phục tùng chính quyền hay không. Hành động lựa chọn là điều làm nên con người thực sự. Trong St. 3:6, chuỗi quyền lực của Thiên Chúa đã bị vi phạm. Hành động tự nguyện phục tùng Ba Ngôi, Adam phục tùng Thiên Chúa, Evà phục tùng Adam đều cần thiết để hoàn thiện con người theo hình ảnh Thiên Chúa. Là đại diện của Thiên Chúa trên trái đất, người đàn ông kết hợp với vợ mình để thiết lập vương quốc và ý muốn của Thiên Chúa trên trái đất - đời sống siêu nhiên của đức tin, đức cậy và đức mến.

Kế hoạch cứu chuộc để thành lập Giáo hội

(St 3:15-16,20) Lòng thương xót và ân sủng của Thiên Chúa ban cho Evà để trở thành phương tiện của tiến trình cứu chuộc, “mẹ của mọi sinh linh”. Ở đây, một lần nữa, Evà được bảo phải phục tùng Adam và Adam phải thực thi thẩm quyền của mình.

(St. 2:7,18; St. 2:22-24) Đàn ông được tạo ra từ những yếu tố trần thế, đàn bà được tạo ra từ bản chất của đàn ông - những chiếc xương sườn che trái tim đàn ông.

Người phụ nữ là bản chất, là mẹ của sự sống, là người ban sự sống. Vì vậy, nàng có những chiều kích tâm linh lớn lao hơn và chiều sâu cần thiết để bù đắp những “sự thiếu sót” ở người đàn ông. Người đàn ông không trọn vẹn và cần người phụ nữ hoàn thiện họ để thành lập hội thánh.

(Ep. 5:22-25) Adam là người bảo vệ sự sống, được trao quyền thống trị. Người đàn ông phải thực hiện quyền kiểm soát và quyền hạn để bảo vệ vợ mình khỏi bất cứ tổn hại nào vì hiệu năng tinh thần của chàng phụ thuộc vào nàng.

(2Cr. 4:10-12) Cả hai vợ chồng đều phải hành động theo tiến trình cứu chuộc: hằng ngày chết đi trước những phản ứng của xác thịt, đáp ứng nhu cầu của nhau, giúp loại bỏ những cặn bã của nhau, trở nên một xương thịt trong tâm trí và tinh thần. (Xem thêm Phần 5.3, “Điều gì tạo nên một người đàn ông”)

(Hr. 5:8-9) Qua đau khổ, chúng ta học được sự vâng phục, trở nên hoàn thiện như Chúa Giêsu. (Xem thêm Phần 9.2, “Tội lỗi, Bản ngã, Đau khổ”)

Viễn ảnh

(Ep. 5:16-21) Cái ác vẫn còn trừ khi chúng ta thay thế nó bằng những hành động chính đáng. Say rượu là say sưa với những ý tưởng của thế gian, những triết lý của thế gian (TV, phim ảnh, tạp chí, v.v.), sống theo cảm xúc, bằng sự khôn ngoan trần tục, phản ứng bằng xác thịt thay vì phản ứng theo Kinh Thánh trong quyền năng của Chúa Thánh Thần.

(Rm. 12:1-2; Ep. 4:22-24) Việc cam kết là rất quan trọng và tất cả đều bắt đầu từ tâm trí. Đẩy ra và vứt bỏ rác rưởi của bản thân, những ý tưởng của thế gian, và sống và hành động theo những sự thật của Thiên Chúa.

(Pl. 2:3-4) Kitô hữu là người được tư tưởng, hiểu biết, suy ngẫm điều khiển: phát triển tinh thần ân cần lưu ý đến lợi ích và sự quan tâm của người khác.

(Ep. 1:17-19) Trong sâu thẳm con người mình, chúng ta phải biết rõ ràng mình là ai, mình là gì và chúng ta có thể làm gì trong Chúa Kitô, Đấng là sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng của chúng ta. Ở trong Chúa Kitô, chúng ta bắt đầu sống nhờ ân sủng Thiên Chúa.

- Trong bản thân chúng ta là những người thiếu suy nghĩ, ích kỷ, lấy mình làm trung tâm, cá nhân chủ nghĩa, tự khẳng định, cố chấp, bất bình với những lời chỉ trích, thiếu kiên nhẫn với quan điểm của người khác và có xu hướng độc tài, quá nhạy cảm và thường “bỏ đi” khi có chuyện xảy ra theo cách của chúng ta.

- Bản thân chúng ta không có gì đáng khoe khoang; tất cả chúng ta đều bị nguyên rủa, tất cả đều hư mất, tất cả là tội nhân. Vì vậy, chúng ta có điều kiện tốt để từ bỏ mọi quyền cá nhân và tìm kiếm sự phát triển và nâng cao toàn bộ cũng như mọi bộ phận khác. (Xem Phần 5.2, “Biến đổi bản ngã tự nhiên”)

(Ga. 13:12; Ga. 14:21; Mt. 20-28) Nguyên tắc kiểm soát là: Chúa Kitô là Thiên Chúa của đời sống chúng ta. Đây là những gì quy định và chi phối chúng ta. Cuộc đời của Người là tấm gương của chúng ta. Chúng ta phải phục vụ lẫn nhau vì Chúa Giêsu đã dạy chúng ta làm như vậy. Người đã hy sinh mạng sống, và với lòng biết ơn, chúng ta tuân giữ các giáo lệnh của Người để danh Người được nhận ra và tôn vinh qua hành vi của chúng ta.

(1 Cr. 3:11-13; Pl. 2:12-13) Những việc làm và lý do nằm ngoài Lời Thiên Chúa luôn dựa trên sự sợ hãi. Tiêu chuẩn của con người là tâm trí bị giác quan cai trị, dẫn đến sợ hãi, bệnh tật, lo lắng, cay đắng, v.v. Hãy nuôi dưỡng nỗi sợ xúc phạm đến Thiên Chúa cho đến khi mọi suy nghĩ, mọi hình ảnh và mọi hành động đều do chính Thiên Chúa khởi xướng.

(1 Pr. 2:21-24) Chúng ta sống cuộc sống này không phải vì đó là việc nên làm hay vì người khác đang làm, mà vì Chúa Giêsu đã làm điều đó như một tấm gương cho chúng ta noi theo. Giống như Thiên Chúa, chúng ta trao phó mọi điều tiêu cực: giận dữ, cay đắng, xúc phạm và những điều tương tự - cho Thiên Chúa. Bây giờ chúng ta có tinh thần tự do để đối phó với những thử thách trong cuộc sống theo Kinh Thánh.

(Pl. 2:5-8) Sự vâng phục tột cùng của Chúa Giêsu, sự phục tùng Đức Chúa Cha, thậm chí cho đến chết, ban cho chúng ta sức mạnh và thẩm quyền để làm điều tương tự khi chúng ta phục tùng người khác, hy sinh nhu cầu của bản thân để đáp ứng nhu cầu của người khác.

(Hr. 13:20-21) Một tâm trí bị những ý tưởng, bản chất và đường lối của Thiên Chúa thống trị là một tâm trí được Lời Thiên Chúa cai trị, không bao giờ sẵn sàng thất bại vì nó có nội dung siêu nhiên.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Pl. 2:3-4 và hãy suy gẫm câu này.

Cởi bỏ/Mặc vào: Đọc Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi” và Đơn vị 2 của Cùng cố Hôn nhân của Bạn [15] [Mack1], và lập danh sách những thất bại được ghi lại trong bài đọc của bạn.

12.3 Phục tùng-Hành vi đem lại sự trọn vẹn

Phục tùng theo Kinh Thánh

Tự nguyện đặt mình dưới quyền làm chủ của Chúa Giê-su Kitô để Người sống cuộc sống của Người trong và qua chúng ta, chúng ta sử dụng những ân tứ và tài năng thiên phú của mình để trở thành phước lành cho người khác nhằm thiết lập mục đích của Người trên mặt đất.

Vì vậy, toàn bộ cuộc sống, mọi hành động của mỗi người đều phải được thể hiện bằng tinh thần phục tùng. Chúng ta không tự tạo ra mình được. Thiên Chúa tạo dựng chúng ta để hoàn thành mục đích của Người. Vì vậy, Thiên Chúa chính là nguồn gốc của khả năng suy nghĩ, nói năng, hành động của chúng ta - mọi hơi thở của chúng ta đều phát xuất từ Người.

Vì vậy, nhờ quyền năng và sự chu cấp của Thập Giá, như với Adam thứ nhất, chúng ta có quyền lựa chọn ăn Cây Sự Sống - một hương vị của ân sủng siêu nhiên - giúp chúng ta có thể hy sinh lợi ích riêng của mình để đáp ứng nhu cầu của những người khác: một hành động tự hiến.

Hoặc chúng ta có thể chọn tham gia vào Cây Biết Thiện Ác, rèn luyện ân sủng tự nhiên, sức mạnh ý chí và trí tuệ tự nhiên để tìm ra ý nghĩa của cuộc sống - trở thành một vị thần không có Thiên Chúa và ân sủng siêu nhiên của Người - một quá trình chết.

Vì tất cả chúng ta đều bắt đầu cuộc sống với bản chất sa ngã, nên chúng ta phải chuyển từ tinh thần độc lập sang tinh thần phụ thuộc, vâng phục Thiên Chúa - lời của Người. Và bắt đầu một cuộc sống vâng phục như Thiên Chúa của chúng ta, Đáng không biết gì và không làm gì cho đến khi Người nghe được từ Cha Người. Chúng ta cũng phải làm như vậy: “Ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên”. (Xem Phần 5.2, “Biến đổi bản ngã tự nhiên”)

Trật tự và Hòa hợp

(Ep. 5:21-23) Mọi người đều có bổn phận phải phục tùng nhau, nhưng người vợ có bổn phận đặc biệt là phải phục tùng chồng mình. Không phải với tư cách là nô lệ của chàng, mà là nô lệ của Chúa Kitô, phục tùng như một biểu hiện của sự phục tùng Thiên Chúa - không phải vì lợi ích của con người, mà là vì lợi ích của Thiên Chúa.

(St. 1:26) Con người được tạo ra trước tiên, được làm Thiên Chúa tể của vạn vật, được đặt vào vị trí lãnh đạo, quyền hạn và quyền lực để đưa ra các quyết định, phán quyết.

(1Pr. 3:7) Vì vai trò của mình, người đàn ông được trở nên mạnh mẽ hơn về mặt thể chất để trang bị cho mình khả năng canh giữ, bảo vệ, tôn trọng và kính trọng vợ mình. Với tư cách là đầu của vợ, chủ gia đình, Thiên Chúa ban cho người đàn ông những khả năng và quyền hạn để hoàn thành trách nhiệm của mình.

(St. 2:23-24) Thiên Chúa tạo ra người phụ nữ để 'bổ sung' cho người đàn ông, bù đắp 'sự thiếu sót' ở người đàn ông. Con người không chỉ có trách nhiệm với bản thân mà còn với vợ, với gia đình mình và trong mọi vấn đề cơ bản. Vì vậy, con người cần được giúp đỡ. Vợ chàng phải hỗ trợ chàng, giúp đỡ chàng trong mọi việc, khuyến khích, khuyên nhủ và an ủi chàng, nhờ đó giúp chàng hoạt động một cách hiệu quả với tư cách là Thiên Chúa tể của vạn vật. Thiên Chúa đã đặt người đàn ông vào vị trí này, đây không phải là ý tưởng của người đàn ông.

(1 Tm. 2:11-15; St. 3:16) Quyền lực chiếm đoạt, tự đặt mình như một vị thần vào vai trò lãnh đạo. Sau khi sa ngã, sự phục tùng của phụ nữ đối với đàn ông ngày càng tăng.

(1Cr. 11:3) Chúng ta đang giải quyết trật tự sáng tạo của Thiên Chúa, chứ không phải sự bình đẳng giữa nam và nữ. Trật tự sáng tạo là kế hoạch của Thiên Chúa, không phải của người đàn ông. Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần là đồng vĩnh cửu. Nhưng vì mục đích cứu rỗi, Chúa Con đã phục tùng Chúa Cha và Chúa Thánh Thần phục tùng Chúa Con và Chúa Cha. Tương tự như vậy, chúng ta phải có cùng một tinh thần, hoàn thành vai trò của mình để trở thành hội thánh, mang lại sự cứu rỗi. Vì vậy, người phụ nữ tự nguyện phục tùng để hoàn thiện người đàn ông, để an ủi, củng cố, khuyến khích, thực hiện mục đích cứu rỗi. Người đàn ông phải từ bỏ lợi ích riêng của mình để đáp ứng nhu cầu của vợ mình.

Vấn đề thẩm quyền

Một giới tính [unisex], chủ nghĩa duy nữ, sự hung hãn của phụ nữ thách thức kế hoạch sáng tạo của Thiên Chúa. Ngày nay có vấn đề về thẩm quyền và danh dự. Mọi người đang mất đi sự kính trọng. Việc mất sự kính trọng thực sự bắt đầu từ trong gia đình, trong mối quan hệ hôn nhân. Gia đình là trung tâm của đời sống và xã hội nhằm thực hiện kế hoạch của Thiên Chúa (khôi phục lại các nguyên tắc về thẩm quyền và sự phục tùng) nhằm mang lại ơn cứu độ cho nhân loại.

Trật tự sáng tạo

Thiên Chúa ra lệnh và qui định người vợ phải phục tùng chồng, vốn là đầu của vợ như Chúa Giêsu là đầu của hội thánh. Tội lỗi bắt đầu với việc Satan thách thức thẩm quyền của Thiên Chúa. Như vậy, tội nguyên tổ là muốn độc lập với Thiên Chúa và làm thần của chính mình, tức là nổi loạn; nổi loạn giống như tội phù thủy.

- (Ep. 1:19) Quyền năng vĩ đại của Người ở trong chúng ta để mang lại sự kết hợp hữu cơ và quan trọng cũng như mối quan hệ mật thiết trong hội thánh.
- (Ep. 4:16) Một khía cạnh của sự kết hợp này là vai trò của người vợ phụ thuộc và hỗ trợ

chồng, làm cho thân xác, sự kết hợp, xây dựng chính mình trong tình yêu thương lớn lên. Đây là bản chất thực sự của hôn nhân Kitô giáo - mỗi người xây dựng lẫn nhau trong tình yêu. Đó là sự sống duy nhất, giống như sự sống của hội thánh trong mối quan hệ với người đứng đầu là Chúa Kitô. Vì vậy, thông qua sự phụ thuộc và phục tùng, cuộc sống vẫn trôi chảy. Sự phụ thuộc có liên quan đến sự phục tùng đòi hỏi tinh thần khiêm tốn - mỗi người đáp ứng nhu cầu của người kia. Một tinh thần độc lập ngăn chặn dòng chảy cuộc sống. Như Chúa Kitô nuôi dưỡng và yêu mến Hội thánh, người chồng cũng nuôi dưỡng và yêu thương vợ mình như vậy. Vì vậy, khi người vợ vâng phục, nài nỉ trao sự sống cho chồng mình, một điều giúp chàng giữ gìn, bảo tồn, bảo vệ và che chắn cho vợ mình. Làm khác đi là tự chuốc lấy thất bại.

- (St. 2:22-24) Người nữ được lấy từ người nam để làm người hỗ trợ, bổ sung, tạo nên sự trọn vẹn và trọn vẹn của thân xác.

- (1Cr.12:25; Rm. 12:14-17) Vợ đối với chồng như thân thể đối với đầu, như hội thánh đối với Chúa Kitô. Nó là một sự thống nhất hữu cơ, sống động. Vợ chồng không phải là hai vương quốc liên kết bằng một hiệp ước, trong tình trạng căng thẳng, có thể tranh chấp. Người vợ không bao giờ được phép hành động độc lập với chồng, nếu không sẽ dẫn đến hỗn loạn và bối rối. Vợ không được hành động trước chồng. Sự chủ động và lãnh đạo cuối cùng thuộc về người chồng nhưng các hành động luôn phải có sự phối hợp. Hành động phối hợp mang lại sự trọn vẹn và trọn vẹn “một thịt” cần được chứng minh cho thế giới.

- (1Cr. 12:25-27) Như Hội thánh đối với Thiên Chúa, vợ đối với chồng, thể hiện tinh thần thiết yếu của Kitô giáo, xây dựng nhau trong tình yêu. Mỗi gia đình là một đơn vị, học tập, rèn luyện để xây dựng bản thân trong tình yêu thương, làm gương cho người khác và giúp đỡ các gia đình khác.

Viễn ảnh

(Ed. 18:20; Ga. 16:8) Hội thánh đối với Chúa Kitô thế nào, vợ đối với chồng mình cũng như vậy, để không ai được làm điều trái với lương tâm mình. Mỗi người phải chịu trách nhiệm về hành động đạo đức của mình và mỗi người đều phục tùng Chúa Thánh Thần. Kinh Thánh khuyên chúng ta hãy vâng theo lương tâm trong mọi hoàn cảnh, nhưng điều đó không có nghĩa là giữ vững ý kiến riêng của mình. Rất dễ nhầm lẫn cái này với cái kia. Người chồng không được áp đặt ý kiến của mình, những ý kiến đó vợ không cần phải chấp nhận. Người vợ không được vâng phục chồng đến mức điều này cản trở mối quan hệ của nàng với Thiên Chúa và Chúa Giêsu.

(1Pr. 3:1-5) Người vợ có thể đưa ra ý kiến của mình, nhưng nếu người chồng bướng bỉnh thì nàng phải tuân theo sự cai trị của chàng. Để duy trì sự hòa thuận và dịu dàng, người vợ có thể đi đến cùng cực, hy sinh bản thân vì Chúa Kitô, không vi phạm các nguyên tắc của Thiên Chúa.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn : (Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Ep. 4:22-24

Lòng sùng kính: Chọn những câu Kinh Thánh của riêng bạn từ tờ này và làm Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh về ít nhất ba câu.

Cởi bỏ/Mặc vào: Đọc Đơn vị 2 của cuốn *Củng cố Hôn nhân của Bạn* [15] [Mack1]. Lập một danh sách các thất bại tương ứng nhằm thực hiện Mục A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

12.4. Vai trò của người chồng trong việc phục tùng

- Ep. 5:25-33 -Bôn phận của người chồng đối với vợ mình trong sự kết hợp giữa Chúa Kitô và Hội thánh và giữa vợ chồng.
- (Ep. 5:29-33) Học thuyết về sự kết hợp huyền nhiệm giữa Chúa Kitô và Hội thánh.
- (Ep. 4:21-25) Ý tưởng nổi bật là tình yêu của người chồng đối với và dành cho vợ mình. Sự phục tùng là phần của người vợ, tình yêu là phần của người chồng. Để duy trì sự hòa thuận, bình an và thống nhất trong gia đình, người vợ phải để mắt đến yếu tố phục tùng, trong khi người chồng phải để mắt đến tình yêu thương.
- (2 Tm. 1:7) Người chồng là người lãnh đạo và có thẩm quyền. Để giữ chàng khỏi trở thành bạo Thiên Chúa, sức mạnh này phải được tôi luyện bằng tình yêu. Sự cai trị của người chồng là sự thống trị và cai trị của tình yêu vốn đòi hỏi một tâm trí lãnh mạnh, kỷ luật và tự chủ.

Bản chất của tình yêu

- *Eros:* Về cơ bản là yêu nếu được yêu lại. Thế giới hiện hữu bởi loại tình yêu này.
- *Phileo:* Tình anh em, hay đơn giản là quý mến nhau.
- *Agape:* Tình yêu vô điều kiện, không kèm điều kiện, không cảm tính, không kêu gọi, không chỉ quý mến nhau mà sinh hoa trái giống tình yêu Thiên Chúa. (Gl. 5:22)

Eros và *phileo* là tự nhiên và ổn ở chỗ của chúng; đàn ông và phụ nữ nên bị thu hút về thể chất và lẫn nhau. *Eros*, tình dục, là một phần của bản chất con người. *Phileo* tượng trưng cho tình đồng bạn. Kitô hữu phải trải qua cả ba tình yêu này.

Chúng ta không say sưa với mọi loại cảm xúc (Ep. 5:18), nhưng tràn đầy Chúa Thánh Thần. Theo tinh thần này, người chồng phải đáp lại vợ mình như một điều đương nhiên. *Agape* là tình yêu cao nhất và cần được tìm kiếm (1Cr.13:13).

Yêu vợ như Thiên Chúa yêu Hội Thánh

Chúa Kitô yêu thương hội thánh bất chấp những khiếm khuyết của hội thánh. Chúa Kitô đã phó chính Người cho Hội thánh. Sự hy sinh là đặc điểm của loại tình yêu này. Chúa Kitô đã phó sự sống của Người và mối quan tâm hiện tại của Người là cho sự hạnh phúc và sự hoàn hảo của Hội thánh. Tương tự như vậy, người chồng cũng phải đối mặt với những thiếu sót,

khó khăn - những điều mà chàng cảm thấy có thể chỉ trích ở vợ mình. Người chồng phải thể hiện tình yêu cho đi, không phải vì những gì chàng có thể nhận được mà chủ yếu tìm cách mang lại lợi ích cho vợ mình, che chắn, bảo vệ và canh giữ nàng (Xem Phần 5.3, “Điều gì làm một người đàn ông thành đàn ông”).

- (Ga. 14:21) Tình yêu phải được thể hiện bằng hành động, việc làm; không chỉ ở lời nói mà còn ở việc làm.
- (Phil. 2:5) Thiên Chúa không xem xét đến Người, Người trở thành tôi tớ, Người không tính phí tổn, sự si nhục; nhưng Người đến để làm cho hội thánh nên hoàn hảo. Tương tự như vậy, người chồng phải bỏ qua lỗi lầm của vợ và cho nàng những gì nàng cần chứ không phải những gì nàng xứng đáng.
- Thiên Chúa để Hội thánh riêng ra cho chính Người; chúng ta là tài sản đặc biệt của Người, cô dâu của Người. Chúng ta có bản chất ô uế, những ham muốn của tâm trí và xác thịt - một bệnh nhiễm trùng. Chúng ta được thanh tẩy bởi Chúa Thánh Thần bên trong Đấng hoạt động qua Lời Thiên Chúa. Thông qua Lời Thiên Chúa, chúng ta dần dần được thanh lọc khỏi sự ô uế và được đưa vào trạng thái mà cuối cùng chúng ta sẽ trở nên hoàn hảo - không có đốm hoặc nếp nhăn.
- (Gc.1:21; 1Pr.1:23) Sự tái sinh là công việc của Chúa Thánh Thần, Đấng thực hiện công việc của Người qua Lời Thiên Chúa. Khi chúng ta vâng phục, điều này mang lại cho Chúa Thánh Thần một điều gì đó để thực hiện, khiến chúng ta trở nên giống Thiên Chúa.
- (Pl. 2:12-16) Chúa Kitô đang thanh tẩy hội thánh của Người qua Chúa Thánh Thần mà Người đã sai đến và là Đấng sử dụng Lời Người để hoàn thành nhiệm vụ. Chúng ta phải tìm ra những gì Chúa Thánh Thần hoạt động bên trong. Thiên Chúa chỉ có thể thánh hóa chúng ta khi chúng ta đáp lại những thử thách trong cuộc sống theo Kinh Thánh.
- (Is. 6:3; Cl.1:10-11) Đừng bắt đầu từ nhu cầu, vấn đề của bạn. Hãy bắt đầu với Thiên Chúa, hữu thể Người, bản chất Người, đặc tính của Thiên Chúa. Tăng trưởng trong sự hiểu biết về Thiên Chúa dẫn đến sự thánh thiện và thánh hóa. Thực hành sùng đạo và cầu nguyện hàng ngày là chìa khóa để phát triển tâm linh (Xem Phần A.12, “Các đấng tái đáng tin cậy”).
- (Ep. 1:3-4; Ep. 5:27-28) Chúng ta được rửa tội trong Chúa Giêsu Kitô. Do đó, quá trình thánh hóa bắt đầu từ sự kết hợp của chúng ta với Người và dẫn đến việc Người đến lần thứ hai. Tương tự như vậy, người chồng phải để riêng người vợ ra để thăng tiến nàng trong quá trình thanh lọc. Người chồng phải dẫn đầu trong việc tách gia đình ra khỏi những ảnh hưởng bại hoại của hệ thống thế gian bằng cách thiết lập các nguyên tắc vương quốc trong đơn vị gia đình.
- (Ep. 5:30-32) Giáo lý về sự kết hợp huyền nhiệm giữa Chúa Kitô và Giáo hội giúp chúng ta hiểu được sự kết hợp giữa vợ và chồng. "Mầu nhiệm" có nghĩa là một điều gì đó mà tâm trí con người không thể tiếp cận được; sự thật tâm linh mà chỉ người được tái sinh mới hiểu được. Mầu nhiệm liên quan đến Chúa Kitô và Hội thánh, không phải vợ chồng; nhưng nó làm sáng tỏ hôn nhân giữa vợ và chồng.

- (Ep. 1:18) Hiểu được những lẽ mâu nhiệm này là lý do Thiên Chúa ban cho chúng ta năm thừa tác vụ để hướng dẫn chúng ta theo đó. Hội thánh là “thân thể” của Chúa Kitô; do đó, vợ chồng không chỉ đơn thuần là mối quan hệ bên ngoài mà còn là sự “xây dựng chính mình trong tình yêu” bên trong. “Các thành viên trong thân thể Người”, bằng thịt, xương của Người - có sự thống nhất hữu cơ, sống còn.
- (St. 2:23) Khi Adam ngủ, đàn bà được lấy ra từ đàn ông; vì vậy, “thân thể”, hội thánh, đã được lấy ra từ Chúa Giêsu, Adam thứ hai, tại thập giá - mâu nhiệm. Điểm nhấn mạnh ở đây là chúng ta là một phần bản chất của Chúa Kitô cũng như Evà là một phần của đàn ông. Khi đàn ông chú ý đến “thân thể” Evà của mình, chàng đang chú ý đến chính mình. Chàng không thể ly dị chính mình; những gì chàng làm cho "cơ thể" của mình, chàng làm cho chính mình.
- (2Pr. 1:4) Là “những người dự phần vào bản chất thiêng liêng,” Chúng ta dần khởi sự sống, chính hữu thể của chúng ta từ Người. Chúng ta thực sự là một phần của Người khi chúng ta sống bằng Lời Người vốn là xác thịt của Người.

Một Xác Thịt

(Ep. 5:31-32; St. 2:24) Người phụ nữ được lấy ra từ bản thể đàn ông. Theo một nghĩa nào đó, bây giờ họ là hai; theo một nghĩa khác, họ không phải là hai. Như vậy, hai và một cùng một lúc, sự nên một này, ý tưởng này về “một xác thịt”.

(Ep. 1:23) Adam không thể trọn vẹn nếu không có Evà. Vì vậy, nàng tạo nên sự trọn vẹn của Adam. Tương tự như vậy, hội thánh tạo nên sự trọn vẹn của Chúa Kitô. Khi vợ chồng hoàn thành vai trò và chức năng của mình theo các nguyên tắc của Vương quốc bằng cách hoàn thiện lẫn nhau theo sự chỉ dẫn của Thiên Chúa, bằng cách gia tăng các nhân đức hợp ý Thiên Chúa, bằng cách ngày càng tách mình ra khỏi hệ thống của thế gian, và do đó, gia tăng sự Hiện diện của việc họ kết hợp với Chúa Kitô, Nước Thiên Chúa và ý muốn của Người được thành lập trên trái đất cũng như trên thiên đàng.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn :(Pl. 2:12-13)

(Các) câu Kinh Thánh để nhớ: Gl. 6:1-2

Lòng sùng kính: Chọn những câu Kinh Thánh của riêng bạn từ tờ này và thực hiện Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh về ít nhất ba câu.

Cởi bỏ/Mặc vào: Đọc Đơn vị 3 của cuốn Cùng cố Hôn nhân của Bạn [15] [Mack1]. Ôn lại Phần 9.2, “Tội lỗi, Bản ngã, Đau khổ”. Tiếp tục giải quyết vấn đề qua Phần A.4, “Bảng câu hỏi Chiến thắng Tội lỗi”.

12.5. Đặc quyền của Cô dâu

Giải thích cuối cùng về tình trạng của thế giới là tình trạng của hội thánh.

- (Cl 3:4) Người là "sự sống của chúng ta". Điều này có nghĩa là chúng ta là những người chia sẻ sự sống của Người, là chi thể của thân thể Người... là thịt của Người... là xương của Người.
- (2 Cr 3:15-16) Chúng ta là những tạo vật mới trong cõi siêu nhiên của Chúa Thánh Thần: chia sẻ sự sống của Người trên mặt đất.
- (Ga 17:22) "thế đứng", phẩm giá, địa vị thuộc về chú rể cũng thuộc về cô dâu.
- (2 Cr 4:15-18) "Mọi vật đều thuộc về chúng ta". Chúng ta đang chia sẻ tài sản, quyền lợi, kế hoạch, mục đích của Người. Tương tự như vậy, người chồng kể cho vợ mình mọi điều, mọi ham muốn, mọi tham vọng, mọi hy vọng, mọi suy nghĩ. Vợ của anh là một với anh. Vì vậy, chúng ta là cô dâu của Người, chúng ta là "người giúp đỡ" của Người. Chúng ta chia sẻ gánh nặng của Người và rao giảng Tin mừng theo cùng một cách mà người vợ là "người giúp đỡ" cho chồng mình.
- (Cl 3:4) Cuối cùng, chúng ta chia sẻ vinh quang của Người.

Nhiệm vụ của người chồng

Có ba nguyên tắc cơ bản cần được xem xét như sau:

1. Nguyên tắc thứ nhất: Chúng ta phải nhận ra rằng liên quan đến hôn nhân, cũng như mọi thứ khác trong đời sống Ki-tô hữu, bí quyết thành công là "suy nghĩ, hiểu biết". Không có điều gì xảy ra tự động. Nếu bạn không suy nghĩ và hiểu biết, bạn sẽ quay trở lại với các thể lực cơ bản được chi phối bởi bản năng và xung lực như tức giận, sợ hãi, bệnh tật, lòng tham, sự yếu đuối, v.v. Những nhân tố này tấn công bạn trước khi bạn có thể suy nghĩ. Cảm xúc sẽ thống trị, lý trí con người sẽ thắng thế và sự thật của Thiên Chúa sẽ bị lãng quên.

2. Nguyên tắc thứ hai: Quan niệm về hôn nhân phải tích cực để được nâng lên vị trí của mối quan hệ giữa Thiên Chúa và giáo hội của Người. Những câu hỏi bạn cần tự hỏi mình hàng ngày (Mt 5:48):

- Cuộc sống hôn nhân của tôi có tương ứng và được chi phối bởi lý tưởng của Thiên Chúa không?
- Cuộc hôn nhân của tôi có đang ngày càng phù hợp và đạt đến lý tưởng không?

3. Nguyên tắc thứ ba: Nguyên nhân thực sự của sự thất bại, cuối cùng, trong hôn nhân là "bản ngã" và những biểu hiện khác nhau của bản ngã. Đây là rắc rối cơ bản trong và của thế giới. Là một Ki-tô hữu, việc phủ nhận bản ngã phải được thực hành hàng ngày cho đến khi vợ chồng trở thành "một thịt".

Khái niệm Một xác thịt

1. Trong hôn nhân, hai là một; nghĩa là, hai trở thành một thịt. Khi hai trở thành hai, vấn đề sẽ phát sinh.
2. Người vợ là thân thể của người chồng, cũng như giáo hội là thân thể của Chúa Kitô.
3. Người chồng phải tuân theo nguyên tắc này rằng vợ mình là một phần của chính mình, không phải là hai mà là một. Nàng không chỉ là một người bạn đời, nàng (hoàn chỉnh trong chính mình) là một nửa còn lại của người đàn ông.
4. Do đó, "Người yêu vợ mình, yêu chính mình". Vì vậy, theo một nghĩa nào đó, anh đang yêu chính mình.
5. Toàn bộ suy nghĩ của người chồng phải bao gồm cả vợ mình, không bao giờ bao gồm chính mình trong sự cô lập hay tách biệt. Chàng phải bao gồm nàng không những về mặt thể chất mà còn về mặt trí thức và tâm linh.
6. Ngược lại, đàn ông tự làm hại và làm tổn thương chính mình khi họ suy nghĩ và hành động một cách tách biệt. Sự tách biệt này phá vỡ mối liên kết hôn nhân, cho phép nỗi sợ hãi và sự bất an xâm nhập.

Sự hợp nhất - Nguyên tắc cốt lõi của hôn nhân

Sự hợp nhất: Hai người sẽ trở nên một thịt.

Một vì mọi người và mọi người vì một. Sự hợp nhất là chìa khóa (Ep. 5:31-32).

Ly dị: Tính cá nhân được nhấn mạnh ở đây. Hai người đang khẳng định quyền của mình. Kết quả là xung đột, bất hòa và chia ly.

Lìa bỏ, gắn bó, đan xen:

- (Ep. 5:33) Cả chồng và vợ đều tôn trọng và phục tùng cha mẹ tương ứng của mình. Bây giờ người chồng phải đảm nhận quyền làm chủ và người vợ phải phục tùng chồng. Đây là khởi đầu của một đơn vị mới. Cha mẹ không còn kiểm soát họ nữa, nhưng Thiên Chúa là Thiên Chúa. Cha mẹ không phải là Thiên Chúa.
- (Cl 3:19) Người chồng có xu hướng thống trị. Chàng được cảnh cáo là không được khắc nghiệt. Nếu chàng không khắc nghiệt với chính mình, chàng cũng sẽ không khắc nghiệt với vợ mình.
- (Ep.5:18) Đừng say sưa với những ý tưởng của riêng mình, nhưng hãy đầy dẫy Chúa Thánh Thần. Một nơi tốt để bắt đầu áp dụng sự khôn ngoan của Thiên Chúa là trong gia đình. Là người đứng đầu gia đình, người chồng không được lạm dụng hoặc sử dụng sai thẩm quyền

bằng cách khắc nghiệt, không từ tế hoặc bất công. Hành động theo cách này cho thấy sự thiếu vắng Chúa Thánh Thần.

Sự tôn kính của vợ: Như giáo hội phục tùng Thiên Chúa Ki-tô, thì vợ cũng phục tùng chồng mình.

- (1 Pr 3:2) Nàng phải tôn trọng, kính trọng, tôn vinh, quý trọng, ngưỡng mộ, khen ngợi và tận tụy với chồng. Trên hết, nàng phải khuyến khích chồng - không bao giờ hạ thấp. Mỗi người có trách nhiệm với Thiên Chúa phải thay đổi cuộc sống của mình để tuân theo các nguyên tắc ngoan đạo bất kể phản ứng của người kia như thế nào. Bằng những phản ứng ngoan đạo, chúng ta có thể ảnh hưởng, nhưng chỉ có Thiên Chúa mới có thẩm quyền và quyền năng để thay đổi tâm lòng, động cơ của người khác.
- (1 Pr 3:6) Sa-ra nhận ra quan điểm Kinh thánh về hôn nhân - người chồng là người đứng đầu của một đơn vị mới. Là người đứng đầu, chàng cho vợ mình hay bằng suy nghĩ và hành động rằng nàng được coi trọng, rằng chàng không thể sống thiếu nàng. Đổi lại, nàng coi chồng mình với sự tôn trọng và danh dự lớn lao. Người chồng, trên hết, không được coi vợ mình là điều hiển nhiên. Chàng phải cho vợ mình thấy, trong tinh thần và hành động, rằng nàng là 'cần thiết'. Người vợ cần biết rằng nàng được cần đến một cách trọn vẹn, nếu không sẽ có cảm giác tách biệt và xa cách mở cánh cửa cho sự sợ hãi.
- (Tv 45:10) Người vợ trước đây nợ cha mẹ mình sự tôn trọng, giờ đây cô ấy nợ chồng mình, nhưng cả hai đều không bị cha mẹ kiểm soát. Người vợ không bao giờ là người đứng đầu. Tuy nhiên, việc ra quyết định phải được phối hợp. Khi Sa-ra gọi Áp-ra-ham là "Thiên Chúa", bà đã công nhận và tôn vinh thẩm quyền chính là thẩm quyền của Thiên Chúa. Chính thẩm quyền do Thiên Chúa ban cho này mà nàng tôn trọng, không không phải chỉ là người đàn ông. Nàng phục tùng chàng, để chàng được trọn vẹn, không cạnh tranh hay đấu tranh với chàng.

Chủ nghĩa thế tục so với Ki-tô giáo

Chủ nghĩa thế tục luôn nói về những điều chung chung. Cá nhân bị lãng quên.

Ki-tô giáo nhận ra rằng quần chúng, quốc gia, không là gì khác mà là một tập hợp các cá nhân. Vì vậy, khi các cá nhân được sửa đổi thì một quốc gia được sửa đổi. Không phải bằng cách tham dự các hội nghị giải trừ binh bị hoặc dân số, hội nghị thượng đỉnh về trái đất, v.v., mà bằng cách áp dụng học thuyết Ki-tô giáo vào cách sống thực tế sẽ thay đổi một quốc gia. Một trong những phương tiện chính là đơn vị gia đình, mối quan hệ hôn nhân.

(Phl. 2:5) Trên hết, yếu tố tối cao là mỗi người phải xem xét mối quan hệ cá nhân của mình với Chúa Giêsu Ki-tô. Và khi họ làm như vậy, mối quan hệ giữa người chồng và người vợ với nhau sẽ phát triển và tràn đầy ân sủng và sự đơm hoa kết trái. Khi mỗi người tập trung vào Chúa Ki-tô, hai người trở nên một trong tâm trí và trong phán đoán.

Khái niệm thẩm quyền

Lòng kiêu hãnh của Lucifer đã thách thức thẩm quyền của Thiên Chúa. Hắn không muốn khuất phục, dẫn đến sự nổi loạn và hỗn loạn.

Thiên Chúa đã thiết lập lại chuỗi thẩm quyền của Người trong vườn địa đàng. Với chuỗi này là sức mạnh và khả năng sống theo các nguyên tắc của Thiên Chúa, bắt đầu bằng một hành động khuất phục. Điều này đòi hỏi phải từ bỏ bản thân, một hành động khiêm nhường cần thiết để nuốt trọn lòng kiêu hãnh của Lucifer và tội lỗi, sự bại hoại của sự lừa dối và ham muốn mà nhờ vậy thế gian đã tồn tại và vận hành.

Là các Ki-tô hữu, chúng ta không còn độc lập đối với Thiên Chúa trong suy nghĩ và hành động của mình nữa, nhưng mọi suy nghĩ và mọi việc chúng ta làm đều phụ thuộc vào Thiên Chúa và Lời Người. Khi chúng ta chuyển từ việc yêu bản thân sang yêu người khác, chúng ta thực hành chính bản chất của Thiên Chúa.

Do đó, trong sự khiêm nhường và phụ thuộc vào Thiên Chúa, chúng ta hoàn thành kế hoạch mà Thiên Chúa đã định ban đầu trong vườn, tức là trở nên giống hình ảnh của Con Thiên Chúa và trong Người để hủy diệt công việc của ma quỷ. Bằng cách làm như vậy, chúng ta đang thiết lập vương quốc của Thiên Chúa, sự công chính của Người và ý muốn của Người trên mặt đất.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn: (Phl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Rm 12:1-2

Lòng sùng kính: Thực hiện ít nhất ba câu Kinh Thánh, thông qua Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh.

Cởi bỏ/mặc vào:

Đọc Đơn vị 4 và 5 của *Củng cố hôn nhân của bạn* [15][Mack1]. Xem lại Mục 9.1, “Tẩy rửa và thanh lọc tâm hồn”. Tiếp tục lập danh sách nhật ký về những thất bại và giải quyết những thất bại này.

12.6. Hôn nhân Một xác thịt

(Hr 13:20-21; Rm 5:5) Chúng ta không cầu xin tình yêu, tình yêu đã sống trong chúng ta rồi. Khi chúng ta chết đi cho những hành động ích kỷ, Cúa Ki-tô sẽ được phép hành động trong chúng ta để làm mọi điều đẹp lòng Người. Tình yêu là một hành động, một hành động của ý chí, bất kể cảm xúc trái ngược.

(1 Cr 13:4-8) Quyền năng thực hành tình yêu đến từ máu Chúa Giê-su, máu đã tha thứ và tẩy sạch chúng ta khỏi mọi tội lỗi. Do đó, quyền năng yêu thương nằm trong ngôi vị Chúa Thánh Thần, Đấng ban cho chúng ta quyền năng để biểu lộ và chứng minh hoa trái của Chúa Thánh Thần.

(Mt 7:1-5; Ga 14:27) Sự bình an, niềm vui và hạnh phúc tột cùng của bạn không phụ thuộc vào người bạn đời, vào người khác hay bất cứ điều gì khác, mà đến từ việc làm những gì Thiên Chúa bảo bạn làm bất kể hành động của người khác hay điều kiện sống.

(Ed 18:20; Phl 2:12-13) Tôi không có trách nhiệm thay đổi người khác hoặc mang lại kết quả đạo đức và luân lý ngoại trừ bản thân tôi. Tôi có trách nhiệm tự kiểm tra bản thân chỉ để bảo đảm rằng tôi đang phản ứng theo Kinh thánh với cuộc sống theo lời Thiên Chúa.

(Phl 2:2-4; Rm 12:9-21; Rm 8:28-29) Thực hành việc chết đi đối với bản ngã, với bản năng và sự thôi thúc của xác thịt, đòi hỏi tôi phải tập trung vào Thiên Chúa. Cho phép Thiên Chúa thông qua tôi thực hiện các phản ứng đối với các tình huống trong cuộc sống theo cách mang lại vinh quang cho Thiên Chúa và tôn vinh danh tiếng của Người.

(Ep.4:15,25,29; 1 Pr 3:1,7,8-15) Người phối ngẫu có đức tin có trách nhiệm trình bày các sự thật của Thiên Chúa cho người phối ngẫu không tin bằng lời nói và hành động có tính tôn vinh Đấng Ki-tô và phục tùng theo Kinh thánh.

(Mt 22:37-39; 1 Ga 2:4-6; 1 Ga 3:14) Yêu là hành động của ý chí, không phải của cảm xúc. Thiên Chúa sẽ không yêu cầu chúng ta làm bất cứ điều gì trừ khi Người trang bị và ban sức mạnh cho chúng ta để làm như vậy. Nhưng chúng ta phải chủ động. Thiên Chúa sẽ không làm thay chúng ta những gì chúng ta được mong đợi phải làm, nhưng khi chúng ta thực hiện bước đầu tiên để đáp lại theo Kinh thánh, Thiên Chúa sẽ làm phần còn lại.

(1 Ga 3:23; Lc 9:23-24) Để yêu người phối ngẫu của mình như Thiên Chúa truyền lệnh, chúng ta phải chết đi cho những ham muốn ích kỷ của mình mỗi ngày và sống để làm đẹp lòng Thiên Chúa bằng cách phục vụ người phối ngẫu của mình.

(Cl 3:19; 1 Pr 3:7) Người chồng có xu hướng khắc nghiệt và cay đắng với vợ, ngược đãi họ, bỏ bê họ hoặc coi họ là điều hiển nhiên.

(Mt 20:25-29) Là người đứng đầu về mặt tinh thần của gia đình, người chồng phải nêu gương bằng cách trở thành người đầy tớ thực sự, từ bỏ những ham muốn của bản thân để đáp ứng nhu cầu và mong muốn của gia đình.

(Cn 21:9; 1 Pr 3:1-6) Người vợ có xu hướng hay cãi cọ và gây gổ, thường thách thức và đấu tranh để được công nhận. Thay vào đó, nàng phải yêu thương, phục tùng và tôn trọng chồng mình.

(2 Cr 4:10-12) Cả chồng lẫn vợ đều phải hành động trong quá trình cứu chuộc, hàng ngày chết đi cho những phản ứng của xác thịt, phát triển một tâm trí và một tinh thần: tinh thần hy sinh.

Viễn ảnh

Giải pháp của Thiên Chúa cho các vấn đề trong hôn nhân của bạn là bạn phải:

1 Trước tiên, hãy cam kết làm đẹp lòng Thiên Chúa trong mọi sự (Cl 1:10);

2 Hãy xem xét và đánh giá những thất bại của chính mình theo cách của Kinh thánh, đừng đổ lỗi cho người khác (1 Cr 11:28-31);

3....Xung tội với Thiên Chúa và xung tội với người phối ngẫu của bạn về những khiếm khuyết trong hôn nhân của bạn như là tội lỗi (1 Ga 1:9);

4 Cố gắng xây dựng người phối ngẫu của bạn theo Kinh thánh và làm điều đó hết lòng như đối với Thiên Chúa (Rm 14:19; Rm 15:1-2);

5....Cố gắng giải quyết xung đột và sống hòa thuận với người phối ngẫu của bạn. Nếu người phối ngẫu của bạn từ chối giải quyết vấn đề theo Kinh thánh, hãy tiếp tục tin cậy nơi Chúa Giêsu Ki-tô để có được sự bình an và niềm vui của bạn.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn: (Phl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: Phl 2:3-4

Lòng sùng kính: Chọn và tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho ba câu Kinh thánh trở lên theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần.

Cởi bỏ/Mặc vào: Ôn tập Đơn vị 6 của mục Cùng cố hôn nhân của bạn [15][Mack1].

12.7. Mỗi quan hệ cha mẹ/con cái

(Ed 18:20) Chúng ta không thể đổ lỗi cho người khác, không phải quá khứ, không phải hiện tại, hay hoàn cảnh sống. Thiên Chúa là Đấng tối cao trên cuộc đời tôi. Nếu tôi hợp tác với Người, Người sẽ sử dụng mọi kinh nghiệm của tôi để biến đổi tôi theo hình ảnh của Con của Người.

(Ep 6:4) Những người cha có khuynh hướng khiêu khích con cái. Trách nhiệm của cha mẹ là huấn luyện một cách ngoan đạo giúp con cái dễ dàng tiếp nhận và chấp nhận sự huấn luyện.

- Con cái có thể không thể huấn luyện được, nhưng cha mẹ phải "tiếp tục". Đừng vượt quá ý muốn của con cái và ép buộc chúng chấp nhận sự huấn luyện. Chúa Thánh Thần có trách nhiệm thay đổi tâm lòng của con cái, không phải trách nhiệm của chúng ta. Nhiệm vụ của chúng ta là tuân theo các điều răn của Thiên Chúa, chứ không phải theo cảm xúc của mình.

- Được Chúa Thánh Thần dẫn dắt, cha mẹ cũng không thể đổ lỗi, nhưng phải làm những gì Lời Thiên Chúa bảo phải làm.

(Lc 9:23-24; Cn 18:21) Sống là một tình huống sống hay chết. Sống thực sự là học cách chết với bản thân, không phải tự vệ hay bảo vệ bản thân mà là thoát khỏi bản thân để trở thành phước lành cho người khác. Đây là chủ đề của Tân Ước.

Các nguyên tắc chính trong các mối liên hệ

1. Khi ai đó làm phiền hoặc làm tôi khó chịu, người ấy cần được giúp đỡ, không phải bị lên án.
2. Luôn tự hỏi bản thân, "Tôi có thể làm gì tốt cho người đang hành động theo cách phi Kinh thánh như vậy?"
3. Khi tôi có thái độ đúng đắn, Thiên Chúa sẽ cho tôi câu trả lời về cách phản ứng trong một tình huống khó chịu hoặc thử thách.

(1 Cr 3:18-20) Con cái thuộc về Thiên Chúa. Chúng ta phải nuôi dạy chúng theo các mệnh lệnh của Người, không phải theo cảm xúc, ấn tượng của chúng ta hoặc những gì người khác nói, mà theo những gì Thiên Chúa nói.

(Đn 4:9; Đn 6:6-7; Đn 6:20-25) Kinh thánh là kim chỉ nam của chúng ta, không gì khác, ngày và đêm.

(Cn 22:6) Bạn phải nuôi dạy con cái mình theo những năng khiếu và tài năng mà Thiên Chúa đã đặt để nơi con bạn, chứ không phải theo những gì bạn muốn chúng trở thành. Cha mẹ không thể thay đổi suy nghĩ, động cơ và thái độ ở trẻ; đây là công việc và trách nhiệm tối cao của Thiên Chúa.

(2 Pr 1:3) Các nguyên tắc và giới luật của Thiên Chúa áp dụng cho cả cha mẹ lẫn con cái. Cha mẹ phải đồng tâm khi dạy Kinh thánh cho con cái mình: phát triển bản chất của Thiên Chúa trong các lĩnh vực như đức hạnh, sự xuất sắc về mặt đạo đức, sự hiểu biết về Thiên Chúa, sự tự chủ, sự kiên trì, lòng đạo đức, lòng nhân từ anh em và tình yêu thương.

(Ep 6:1-2; Gc 1:2-4) Sự không vâng lời sẽ dẫn đến cái chết, điều này vẫn đúng trong tinh thần. Con cái không có lựa chọn nào khác ngoài việc vâng lời và tôn kính cha mẹ.

- Cũng như cha mẹ, con cái không được để cảm xúc dẫn dắt, đặc biệt là khi cha mẹ khắc nghiệt, xấu tính, thiếu huấn luyện và ích kỷ.
- Cũng như người lớn, trẻ em, dưới ân sủng của Thiên Chúa, có nhiều cơ hội để phát triển trong ân sủng và sự kiên nhẫn khi phải chịu sự đối xử không hợp tình hợp lý và bất công.

(Giăng viên 12:13-14; Châm ngôn 3:5-6) Khi bạn nghiên cứu và làm theo lời Thiên Chúa cho cuộc sống của mình và việc dạy dỗ con cái và quyết tâm từ bỏ mọi sự trông cậy vào bản thân, hoàn cảnh hoặc cách nuôi dạy của mình, bạn sẽ có được sự khôn ngoan và định hướng mà bạn cần để trở thành cha mẹ ngoan đạo. Chìa khóa là: Hãy loại bỏ bản ngã cũ, để ánh sáng của Thiên Chúa có thể chiếu qua bạn.

(Đn 21:18-21) Sự không vâng lời rất nghiêm trọng: vì đó là sự phản nghịch chống lại Thiên Chúa và đứng về phía kẻ thù.

(Ep. 6:2-3; Gl 3:20) Cha mẹ phải dạy con cái biết tôn trọng và vâng lời cha mẹ vì cha mẹ đại diện cho thẩm quyền và tiêu chuẩn của Thiên Chúa. Khi con cái tôn trọng và vâng lời cha mẹ, tức là con cái đang tôn trọng và vâng lời Thiên Chúa. Bằng cách tôn trọng Thiên Chúa, điều này sẽ đảm bảo sự thành công trong cuộc sống của con cái vì chính Thiên Chúa sẽ canh chừng, bảo vệ và gìn giữ con cái mãi mãi.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn: (Phi-líp-phê 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Gv 12:13-14

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho ba câu Kinh Thánh trở lên trong bài tập này.

Cởi bỏ/Mặc vào: Ôn tập Đơn vị 7 của Cùng cố hôn nhân của bạn 15][Mack1].

12.8. Con cái vâng phục cha mẹ

(Ep 5:18,21) Như trong các cuộc thảo luận trước, chìa khóa là được đầy đầy Chúa Thánh Thần. Vâng phục lẫn nhau theo sau sự đầy đầy này.

(Rm 1:18,30; 2 Tm 3:2) Vào những ngày sau rốt, thời kỳ bỏ đạo, khi bạn có sự vô đạo, bạn sẽ luôn có sự bất chính. Một trong những biểu hiện nổi bật nhất của sự vô luật pháp này là “không vâng lời cha mẹ”. Sự bất chính luôn là kết quả của sự vô đạo và hy vọng duy nhất là có sự phục hưng của sự hữu đạo.

(Ep 6:1) Như trong mối quan hệ hôn nhân, sự vâng phục cũng áp dụng cho con cái. Vâng phục cha mẹ là lắng nghe, nhận ra rằng mình đang ở dưới thẩm quyền, lắng nghe “dưới” thẩm quyền của họ. Tôn kính cha mẹ là tôn trọng và kính trọng họ theo tinh thần của lề luật, vui mừng về điều đó và coi đó là một đặc ân lớn. “Vì điều đó là đúng”, trong yếu tính, điều này tự nó là đúng và tốt.

(St 2:24; Rm 13:1-2) Nguyên tắc “trật tự tự nhiên”, giống như với vợ chồng thế nào, với con cái cũng thế. Nếu không có trật tự, cuộc sống sẽ hỗn loạn và cuối cùng sẽ tự hủy diệt.

(Ep 6:2) Đây là điều răn có lời hứa. Bốn điều răn đầu tiên nói về mối liên hệ của chúng ta với Thiên Chúa và điều răn thứ năm bắt đầu mối liên hệ của chúng ta với nhau. Thiên Chúa ban lời hứa để lời hứa đó được củng cố nhằm khích lệ chúng ta.

Khi bị bỏ qua, những lề luật này sẽ dẫn đến sự sụp đổ của xã hội. Trật tự tự nhiên của Thiên Chúa đã bị vi phạm từ Sáng thế trở đi. Khi ý tưởng gia đình, đơn vị gia đình, cuộc sống gia đình bị phá vỡ, sẽ không còn lòng trung thành với bất cứ điều gì và kết quả là sự hỗn loạn.

(Cv 17:28; Ep 3:14-15) Mối liên hệ giữa cha mẹ và con cái là một bản sao, một bức tranh về mối liên hệ của Ki-tô hữu với Đức Chúa Cha. Chính Thiên Chúa là Cha và tất cả chúng ta đều là con của Người.

(Ep 6:1) “Trong Thiên Chúa”, việc vâng lời cha mẹ là bắt buộc trong “trật tự của tự nhiên” (sách Sáng thế), “trong lề luật” (Mười điều răn), và ngày nay (trong Ân sủng). Vâng lời, tôn kính và kính trọng cha mẹ vì đó là một phần trong sự vâng lời Thiên Chúa của chúng ta. Người yêu cầu chúng ta làm điều đó. Đó là điều răn của Người.

(Rm 8:4; Ep 3:10) Sự vâng lời là bằng chứng cho thấy chúng ta giống Người. Vâng lời là làm những gì Chúa Giêsu đã làm khi Người còn ở trên mặt đất. Vâng lời là nói “Có” với sự thật của Thiên Chúa và nói “Không” với sự thay thế nó. Việc thuận theo đường lối của Thiên Chúa ngụ hàm một cam kết thực thi, áp dụng, thực hành phản hồi theo Kinh thánh cho đến khi nó trở thành thói quen.

Kỷ luật bao gồm toàn bộ cuộc sống

(Ep 6:4) Người cha có thẩm quyền và vị trí để thực hiện kỷ luật. Cha mẹ kỷ luật và kiểm soát bản thân đến đâu, thì các Người sẽ ảnh hưởng con cái đến mức ấy. Cha mẹ phải tự phán đoán để bảo đảm phản hồi theo Kinh thánh chống lại tinh thần khắc nghiệt (Gc 1:2-4).

Sự tan rã của xã hội liên quan đến toàn bộ vấn đề kỷ luật. Thực tế, toàn bộ tương lai của nền văn minh, dường như, đều dựa trên điều này! Kinh thánh đề cập đến lẽ phải, sự thật, công lý và sự công chính. Kỷ luật có thể được định nghĩa là các tiêu chuẩn và sự kiểm chế được áp đặt hoặc tự áp đặt để ngăn cản người ta không tuân theo khuynh hướng tự nhiên của xác thịt, để theo đuổi lối sống tự chủ và tự hiến. Điều này có đặc điểm ở việc không cho hoặc nhận sự xúc phạm; bằng sự khiêm nhường khi xem xét nhu cầu và lợi ích của người khác trước nhu cầu và lợi ích của chính mình; và bằng cách dễ dạy bảo trong việc không bào chữa cho những thất bại của mình hoặc bảo vệ điểm yếu của mình.

(Cn 13:24; Ep 6:4) Các vấn đề về kỷ luật nằm giữa hai câu này, đi từ thái cực này sang thái cực khác; ví dụ, kỷ luật nghiêm khắc của thời đại Victoria qua triết lý "không đánh đòn" hiện đang thịnh hành. Sự nổi loạn xảy ra trong cả hai trường hợp. Điều ngược lại với kỷ luật sai không phải là không có kỷ luật, mà là kỷ luật đúng.

Kỷ luật cân bằng

(Ep 6:4; 1 Cr 9:21; Rm 1:18-32) Kỷ luật một đứa trẻ trong sự nuôi dưỡng và lời khuyên răn của Thiên Chúa. Chúng ta ở dưới luật pháp, kỷ luật của lề luật, đối với Thiên Chúa Ki-tô. Một Ki-tô hữu phải có kỷ luật hơn vì họ thấy được ý nghĩa sâu xa hơn của lề luật. Thiên Chúa trừng phạt tội lỗi bằng cách bỏ mặc thế gian cho sự gian ác của chính nó vì thế gian từ chối phục tùng Người.

Lời dạy của Kinh thánh thừa nhận rằng con người đang ở trong tình trạng tội lỗi, đòi hỏi phải thực thi lề luật để con người có thể nhìn thấy và biết Thiên Chúa: khi đó con người có thể được đưa vào ân sủng của Thiên Chúa để biết được lề luật cao hơn của Thiên Chúa và vui thích làm đẹp lòng Thiên Chúa bằng cách làm theo các điều răn của Người.

(Ep 6:1-2) Đừng làm con bạn tức giận. Những cuộc tấn công liên tục vào đứa trẻ sẽ khiến đứa

trẻ trở nên oán giận. Chúng ta không có khả năng thực hiện kỷ luật thực sự trừ khi chúng ta có thể tự kiểm soát, kiểm soát tính khí của mình trước.

Ảnh hưởng tiêu cực

Một người cha mẹ khó đoán và thất thường là một gánh nặng thực sự đối với một đứa trẻ vì trẻ không biết ngày này sang ngày khác người ta mong đợi điều gì ở mình. Cha mẹ có thể nghiêm khắc với một số hành vi phạm tội nhỏ và dễ dãi với một hành vi phạm tội lớn vào ngày khác.

Cha mẹ phải phát triển khả năng lắng nghe và không bao giờ tỏ ra vô lý hoặc không muốn lắng nghe lý lẽ của trẻ. Cha mẹ phải trừng phạt vì mục đích sửa sai chứ không phải gây hại và không làm nhục trước mặt người khác.

Cha mẹ chiếm hữu hoặc áp đặt là áp đặt tính cách của họ lên một đứa trẻ, điều này sẽ nghiền nát bản sắc của chính đứa trẻ. Cha mẹ mong đợi và đòi hỏi mọi thứ từ đứa trẻ. Toàn bộ cuộc sống của đứa trẻ phải được sống vì cha mẹ; trong khi đó, họ chỉ là người giám hộ và người bảo vệ để đảm bảo sự sống của Thiên Chúa chảy qua đứa trẻ.

Ảnh hưởng tích cực

Nhận ra sự phát triển và trưởng thành ở con bạn và đối xử với chúng phù hợp. Đừng đối xử với chúng như những đứa trẻ nhỏ trong suốt cuộc đời. Hãy để chúng phát triển lương tâm của riêng chúng.

Đừng áp đặt ý chí của bạn lên đứa trẻ. Hãy để chúng và ân sủng của Thiên Chúa hoạt động thông qua chúng để cho phép chúng mắc lỗi và tự chịu trách nhiệm để phát triển lương tâm và kỷ luật bản thân.

"Nuôi dưỡng". Một thuật ngữ chung bao gồm toàn bộ quá trình nuôi dưỡng tâm trí và tinh thần, đạo đức và hành vi đạo đức: toàn bộ tính cách của đứa trẻ liên quan đến hành vi và cách cư xử.

"Lời khuyên răn". Điều này nhấn mạnh hơn vào lời nói, những điều dành cho trẻ, lời khuyên nhủ, động viên, khiển trách, v.v.

"Của Thiên Chúa". Không chỉ là cách cư xử tốt, mà còn được nuôi dưỡng trong sự hiểu biết về Thiên Chúa như Đấng Cứu Rỗi và là Thiên Chúa, để đứa trẻ có thể biết Chúa Giêsu một cách bản thân.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn: (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Ep 6:1-2; Mt 7:1-5

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho ba câu Kinh Thánh trở lên trong bài tập này.

Cởi bỏ/Mặc vào: Ôn tập Đơn vị 7 của Cùng cô hôn nhân của bạn [15][Mack1].

12.9. Tiêu chuẩn của Thiên Chúa

Viễn ảnh

(Gv 12:13-14) Bí quyết thành công trong cuộc sống chỉ là một hạn từ: vâng lời. Qua sự vâng lời, chúng ta phát triển ý thức về Thiên Chúa trong suy nghĩ, trong sự suy nghĩ, trong lời nói, trong ngôn từ và trong hành động của mình.

(Is 40:8; 1 Pr 1:25; St 2:8; St 1:28; St 2:16-17) Lời Thiên Chúa tồn tại mãi mãi và không bao giờ thay đổi. Thiên Chúa đã trồng vườn, chúng ta phải làm vườn bằng Lời Người, không phải bằng ý tưởng, quan điểm hay đề xuất của riêng chúng ta. Hãy đồng ý với Lời Thiên Chúa, điều này cho phép sự khôn ngoan, sức mạnh và khả năng của Người tuôn chảy để thiết lập Vương quốc của Thiên Chúa trên trái đất.

(Mt 18:18-20; Mt 16:16-19) Khi vợ chồng đồng ý trên cơ sở Lời Thiên Chúa, điều này chống lại tinh thần độc lập của A-đam và E-và trong vườn. Khi nghe Thiên Chúa phán, chúng ta có sức mạnh trói buộc tội lỗi và giải thoát tinh thần giống như A-đam đã có trước khi sa ngã. Bây giờ, chúng ta có thể thực thi sức mạnh này để làm việc trong vườn của Thiên Chúa. Đấng Kitô là Lời Thiên Chúa trở thành trung tâm của cuộc sống chúng ta.

(Mt 6:33; Cn 3:5-8) Chìa khóa để sinh hoa trái là phải tôn kính Thiên Chúa và luôn tuân giữ các điều răn của Người trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Chúng ta phải chuyển từ tự nhiên sang siêu nhiên bằng cách tách biệt và tách khỏi thế gian, xác thịt và ma quỷ (bị ảnh hưởng và chi phối bởi hệ thống của thế gian).

Những gì chiếm hữu chúng ta trong tâm trí/trí nhớ/trí tưởng tượng của chúng ta, sẽ kiểm soát chúng ta. Chúng ta phải được sự Hiện diện của Người chiếm hữu hoàn toàn trong tâm hồn mình: vì Kitô giáo là Thiên Chúa trong tâm hồn con người (Lu-ca 14:33; 1 Gioan 2:15-17).

Hy vọng

(2 Cr 3:18) Đây là một quá trình, chúng ta chuyển từ giai đoạn này sang giai đoạn khác cho đến khi đạt đến sự trưởng thành.

(Mt 11:28-30; Gc 4:6-7) Hãy trao gánh nặng của chúng ta cho Thiên Chúa; đổi lại, Người sẽ ban cho chúng ta những suy nghĩ và khả năng của Người để gánh vác những gánh nặng và được hoàn thiện bởi chúng.

(1 Cr 11:31-32) Nếu chúng ta tự xét đoán mình, chúng ta sẽ không bị xét đoán. Hãy để đây là một quá trình tự nhiên trong mọi cuộc gặp gỡ.

(Pl 2:12-13; Mt 6:9-13) Thiên Chúa hành động qua chúng ta, nhưng chúng ta là người thực hiện. Chúng ta phải thực hiện sự cứu rỗi của mình. Sự cứu rỗi không chỉ là sự thay đổi về

đích đến, từ địa ngục lên thiên đàng, mà còn là sự thay đổi về mối quan hệ. Thiên Chúa giờ là Cha tôi - Satan không còn nữa. Bây giờ trách nhiệm của tôi là phải trở nên giống hình ảnh của Chúa Kitô (Rô-ma 8:29), thiết lập sự công bình trên trái đất và hủy diệt công việc của ma quỷ (1 Ga 3:8).

(2 Pr 1:10; Rô-ma 13:12-14) Thực hiện kế hoạch của Thiên Chúa là bằng chứng cho thấy chúng ta là con cái của Thiên Chúa. Quyết định là của chúng ta. Chúng ta lựa chọn từ bỏ công việc của bóng tối và mặc lấy sự sáng.

(Rô-ma 5:3-5; 2 Cô-rinh-tô 4:10-12) Những thử thách và gian nan là những cơ hội tuyệt vời mà Thiên Chúa sử dụng để hoàn thiện chúng ta. Tất cả những gì chúng ta cần làm là hợp tác, lựa chọn con đường của Thiên Chúa. Thế gian là xấu xa, nhưng quyền năng của sự phục sinh giúp chúng ta vượt chững điều ác bằng điều thiện. Như Chúa Giêsu đã sống thế nào, chúng ta cũng sống như vậy.

(1 Pr 4:1-2) Kiên nhẫn chịu khổ hơn là không làm đẹp lòng Thiên Chúa. Vì vậy, chúng ta học cách ngừng làm hài lòng bản thân và thế giới để làm hài lòng Thiên Chúa. Vì vậy, chúng ta chuyển từ thế giới tự nhiên sang thế giới tâm linh, và bắt đầu nhìn cuộc sống theo quan điểm của Thiên Chúa.

(Gl 5:22-23) Bởi đức tin, bằng sự lựa chọn ý chí của mình, chúng ta quyết định chết đối với bản ngã, đi vào cái chết của Chúa Giêsu. Và, nhờ đức tin, chúng ta thừa nhận rằng giờ đây chúng ta đang ở trong Chúa Thánh Thần, và do đó hành động phù hợp: để cho hoa trái của Chúa Thánh Thần chảy qua chúng ta.

Thay đổi

(2 Pr 1:2-10) Xem xét tất cả những gì đã được thảo luận, tất cả những gì Thiên Chúa đã làm thay cho chúng ta, tất cả những gì Thiên Chúa đã ban cho chúng ta, chức năng của chúng ta bây giờ là hoàn thành trách nhiệm của mình bằng cách...

1. theo đuổi sự xuất sắc trong tinh thần cam kết, siêng năng và kiên trì
2. nghiên cứu các nguyên tắc của Thiên Chúa
3. rèn luyện khả năng tự chủ
4. tăng sự kiên nhẫn và sức chịu đựng
5. tôn vinh và thờ phượng Thiên Chúa bằng cách đặt Lời Người lên hàng đầu trong cuộc sống của chúng ta.

Như thế, tình yêu của Thiên Chúa được chứng tỏ qua cách chúng ta đáp ứng theo Kinh thánh với người khác. Thiên Chúa sẽ cung cấp và đáp ứng mọi nhu cầu của chúng ta khi chúng ta tìm cách tôn vinh Người.

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: 1 Ga 3:8

Cởi bỏ/Mặc vào: Ôn tập Đơn vị 8 của Củng cố hôn nhân của bạn [15][Mack1].

12.10. Mục tiêu nuôi dạy trẻ em (và người lớn)

Tình yêu của Thiên Chúa

(Đn 6:5-9) Mục tiêu đầu tiên của việc nuôi dạy con cái là vun đắp tình yêu của Thiên Chúa trong chúng, trong ba lĩnh vực sau:

- (a) Sự cứu rỗi (1 Ga 2:15);
- (b) Lòng tận tụy với Thiên Chúa (Mt 22:37);
- (c) Tâm trí của Thiên Chúa – những suy nghĩ và mong muốn của Người (Pl 2:5). Tình yêu thương người lân cận.

Có ba lĩnh vực mà trẻ em phải học để có thể giao tiếp với người khác:

- (a) Đối xử với họ như chính mình (Mt 22:38-39);
- (b) Làm đại sứ cho Chúa Kitô (Gl 6:1-2);
- (c) Sử dụng tài năng để phục vụ người khác (Rm 15:2).

Tính tình

(Mt 16:24-25) Trang bị cho trẻ em những đặc điểm tính tình sau:

- ... Hãy từ bỏ lòng ích kỷ (Ê-phê-sô 4:22);
- ... Hãy thỏa lòng (Phi-líp-phê-phê 2:14);
- ... Hãy ngay thẳng (1 Ti-mô-tê 4:16);
- ... Hãy kỷ luật (2 Ti-mô-tê 1:7);
- ... Hãy chuộc lại thì giờ (Ê-phê-sô 5:16).

Các nguyên tắc ra quyết định

(2 Ti-mô-tê 3:16-17; Đệ Nhị Luật 6:1-9) Trẻ em phải được dạy Lễ Luật. Lễ Luật phải được ghi nhớ, và không được quên, để chúng có thể truyền đạt sự thật của Thiên Chúa cho người khác. Sự thật của Thiên Chúa phải được dạy ở nhà; chúng ta không được dựa vào trường học, nhà thờ, v.v.

- Kinh thánh là nền tảng của các hoạt động trong cuộc sống (Ga 8:30-31);
- Mục đích của Thiên Chúa là chính yếu: tìm cách làm đẹp lòng Thiên Chúa trong mọi sự (Mt 6:33-34);
- Hành động theo đức tin, sống theo và bởi sự khôn ngoan của Thiên Chúa, lời của Người, không nghi ngờ (Híp-ri 11:6);
- Không trở thành kẻ thao túng, vượt qua động cơ ích kỷ (Rô-ma 12:9).

Trách nhiệm chính của cha mẹ là đảm bảo phúc lợi của con cái và tâm hồn của con cái trên cơ sở các giá trị vĩnh cửu và sự dạy dỗ của Kinh thánh.

(Mt 6:33) Sự nghiệp hoặc sự nổi tiếng của đứa trẻ trên thế giới là những yếu tố thứ yếu. Khi đứa trẻ học cách phụ thuộc vào Thiên Chúa, học cách của Thiên Chúa, suy nghĩ của Người, nguyên tắc của Người, học cách tôn vinh, làm hài lòng và tôn vinh Thiên Chúa, thì Cha trên trời của đứa trẻ sẽ chăm sóc những nhu cầu của đứa trẻ trên trái đất này. Khi đứa trẻ phụ thuộc vào Thiên Chúa trong mọi sự, Thiên Chúa sẽ chăm sóc mọi sự khác.

Tất cả những điều trên là kế hoạch dài hạn; hãy thu hẹp nó xuống mức độ của đứa trẻ, đó là mục tiêu ngắn hạn.

Quy tắc ứng xử là điều cần thiết; nghĩa là, một hệ thống khen thưởng và trừng phạt là cần thiết để kiểm soát hành vi. Mục tiêu của cha mẹ là dạy đứa trẻ dần dần độc lập với cha mẹ để hoàn toàn phụ thuộc vào Thiên Chúa.

Các ưu tiên của một người phụ nữ đã kết hôn

(Tv 128:3; Ga 15:5-8; Gl 5:22-23)

Mối quan hệ của nàng với Thiên Chúa;
Thừa tác vụ của nàng đối với gia đình nàng;
Sự phát triển của nàng về tác phong hiếu đạo;
Biểu hiện của nàng về cách cư xử hiếu đạo đối với những người khác trong và ngoài gia đình.

Các ưu tiên của một người đàn ông đã kết hôn

1. Kính sợ Thiên Chúa; tôn thờ vẻ đẹp của Thiên Chúa.

(Tv 128:1-4) Người đàn ông kính sợ Thiên Chúa, người kính sợ và tôn thờ Thiên Chúa cho phép các phước lành của Thiên Chúa tuôn chảy vào gia đình.

(Gr 32:38-40) Chúng ta không có xu hướng sợ Thiên Chúa, nhưng Thiên Chúa sẽ truyền cảm hứng cho chúng ta khi chúng ta cầu xin và nài xin Người.

(Tv 25:12) Phát triển mối quan hệ, sự hợp tác, sự hiệp thông với Thiên Chúa để thiết lập ý muốn và mục đích của Thiên Chúa trên trái đất thông qua gia đình và các hiệp hội của Người.

2. Trở thành người cầu nguyện, với tư cách là người đứng đầu về mặt tâm linh, chàng phải dẫn đường.

(Ê-phê-sô 1:17-19; Ê-phê-sô 3:16-19) Biết Thiên Chúa và các đường lối của Người, để tính cách của Thiên Chúa được phát biểu trọn vẹn qua người chồng. Qua lời cầu nguyện, lòng kính sợ lành mạnh này đối với Thiên Chúa sẽ được nuôi dưỡng và gia tăng, đồng thời giúp người đàn ông xây dựng gia đình theo cách của Thiên Chúa.

3. Trở thành người suy niệm.

(Tv 46:10) “Hãy yên lặng và biết rằng Ta là Thiên Chúa.” Suy niệm về Thiên Chúa đòi hỏi phải dành thời gian học Kinh thánh, tìm hiểu về con người và công việc của Chúa Giêsu, phát triển một cuộc sống có ý thức về Thiên Chúa và lấy Thiên Chúa làm trung tâm.

Tâm lòng vững chắc

(Rô-ma 8:31) Nếu Thiên Chúa ở cùng tôi, không ai có thể thành công trở thành kẻ thù của tôi. (1 Cô-rinh-tô 3:3) Tiêu chuẩn của con người là tâm trí bị giác quan chi phối, gây ra nỗi sợ hãi, bệnh tật, nghèo đói và yếu đuối. (Gia-cô-bê 1:5-8) Một tâm trí bị chi phối bởi những suy nghĩ, bản chất và đường lối của Thiên Chúa là một tâm trí được Lời Thiên Chúa chi phối, không bao giờ rơi vào thất bại.

(1 Cô-rinh-tô 2:16) Chúng ta có tâm trí của Đức Kitô; do đó, chúng ta có những suy nghĩ và mục đích trong lòng Người. Chúng ta hoặc bị chi phối bởi những thôi thúc hoặc Lời Thiên Chúa. Được Lời Thiên Chúa cai quản, bất kể chuyện gì xảy ra, chúng ta có thể đứng vững mà không nao núng và không bị ảnh hưởng. Và khi làm như vậy, chúng ta mang lại vinh quang cho Chúa Cha; chúng ta mang lại niềm vui cho Chúa Giêsu; và chúng ta mang lại chiến thắng cho chính trái tim mình. AMEN! (St 1:26)

Hãy tìm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại Kết luận của việc củng cố hôn nhân của bạn [15][Mack1].

12.11. Duy trì thông đạt hôn nhân tốt

Hướng dẫn

1. Khi có vấn đề, mỗi người phải sẵn sàng thừa nhận rằng mình là một phần của vấn đề. (St 8:8-19; Cn 20:6)
2. Mỗi người phải sẵn sàng thay đổi. (Ga 5:6; Mt 5:23-26)
3. Tránh sử dụng những từ ngữ gây cảm xúc mạnh. "Anh không thực sự yêu em."; "Anh lúc nào cũng vậy..."; "Bạn không bao giờ làm điều gì đúng cả."; "Tôi không quan tâm..."
4. Chịu trách nhiệm về cảm xúc, lời nói, hành động và phản ứng của chính bạn. Đừng đổ lỗi cho người khác. Bạn đã tức giận, nổi giận, trở nên chán nản, v.v. (Gl 6:5; Gc 1:13-15)
5. Tránh nhắc lại những cuộc tranh cãi cũ. (Ê-phê-sô 4:26)
6. Giải quyết từng vấn đề một. Giải quyết một vấn đề rồi chuyển sang vấn đề tiếp theo (Mt 6:34)
7. Giải quyết ở hiện tại chứ không phải ở quá khứ. Treo biển "cắm câu cá" ở quá khứ trừ khi nó giúp bạn giải quyết vấn đề hiện tại. (Pl 3:12-14; Gr 31:34; Is 43:25)

8. Tập trung vào mặt tích cực thay vì mặt tiêu cực. (Pl 4:8)

9. Học cách thông đạt bằng những cách phi ngôn ngữ. (Mt 8:1-2; Rm 8:14-15; Tv 32:8).

Thay đổi

Trao đổi suy nghĩ và mối quan tâm của bạn với nhau. Kể lại các hoạt động của bạn. Lắng nghe, hiểu và phản hồi ý nghĩa đằng sau những gì một người đang nói. Khi chàng nổi nóng với bạn, chàng có thể nói, "Tôi đã có một ngày tồi tệ ở công ty. Không ai tôn trọng tôi." Khi nàng nói, "Anh không yêu em", nàng có thể thực sự muốn nói rằng, "Tôi vô cùng cần tình cảm. Tôi đang đói tình yêu." (Gương sáng của Chúa Giêsu trong Ga 1:45-47; Mc 5:1-15; Ga 11:20-35)

Thực hành quy tắc vàng – Mt 7:12. Bạn muốn người bạn đời của mình làm gì với bạn? Bạn muốn người bạn đời của mình: Nói sự thật? Hỏi ý kiến của bạn? Giúp đỡ khi cần? Tự nhiên với bạn? Cảm ơn bạn vì sự giúp đỡ và dịch vụ của bạn? Vâng, hãy làm y như thế cho chàng.

Thực hành nguyên tắc được nêu trong Lu-ca 6:35. "Hãy làm điều thiện - hãy làm điều có thể giúp đỡ người khác; và cho vay mà không mong đợi và hy vọng gì cả."

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Pl. 2:3-4

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào:

(1 Cr 6:19-20; Rm 12:1; Tv 24:1) Nhận thức một cách có ý thức rằng với tư cách là một Kitô hữu, tất cả những gì bạn có và là (quyền đối với chính mình) đều thuộc về Thiên Chúa. Hãy dâng hiến tất cả những gì bạn có và là, bao gồm cả "quyền" của bạn, cho Thiên Chúa. Tin cậy Người sẽ chăm sóc tài sản của Người. ngừng suy nghĩ theo hướng "quyền" của bạn và tập trung vào ý muốn, mục đích và lời hứa của Thiên Chúa. Bất cứ khi nào bạn bị cám dỗ trở nên tức giận một cách tội lỗi, hãy viết ra:

- Điều gì đang xảy ra?
- Những phẩm tính nào được Thiên Chúa có thể đang cố gắng phát triển thông qua tình huống này.
- Bạn nghĩ rằng những quyền cá nhân nào của bạn đang bị từ chối? ("Quyền" của bạn thuộc về Thiên Chúa)
- Bạn có thể đã làm gì để thúc đẩy tình hình?

- Thiên Chúa muốn bạn làm gì và Người muốn bạn hành động như thế nào? (Tìm kiếm trong Kinh thánh)
- Điều gì đang ngăn cản bạn làm điều đúng đắn khi bạn bị cám dỗ trở nên tức giận một cách tội lỗi?
- Có phải là sự thiếu hiểu biết của bạn? Thiếu ham muốn? Sợ hãi?, v.v.

Hoặc - Chỉ cần tự hỏi bản thân 3 câu hỏi cơ bản:

1. Điều gì đã xảy ra?
2. Tôi đã làm gì để góp phần gây ra vấn đề?
3. Tôi phải làm gì bây giờ để khắc phục tình hình theo Kinh thánh?

Tài liệu tham khảo: [15][Mack1].

12.12. Người chồng và người cha tối đa

Viễn ảnh

(Cn 22:17; Hr 10:24; Tv 128:1-4) Thánh vịnh cho thấy để trở thành người chồng và người cha tối đa của Thiên Chúa, bạn phải là người kính sợ Thiên Chúa. Sự kính sợ Thiên Chúa thích hợp khiến người đàn ông trở thành một phước lành khác thường đối với vợ và con cái của mình. Sự kính sợ Thiên Chúa sẽ là mảnh đất mà ảnh hưởng tích cực của người đàn ông sẽ phát triển và là lý do cơ bản khiến gia đình của người đàn ông đó sẽ trở dậy và gọi người đó là người có phước.

Hy vọng

(Rm 5:9-10; Rm 8:15; Rm 8:17) Nếu bạn tin cậy nơi một mình Thiên Chúa Ki-tô để được cứu rỗi và tha thứ tội lỗi, xưng nhận Người là Thiên Chúa, Kinh thánh nói rằng bạn không có lý do gì để bị ràng buộc bởi nỗi sợ hãi tiêu cực đối với Thiên Chúa. Thiên Chúa hiện là Cha tối thượng và đầy lòng thương xót, là người chồng và người Cha tối đa, Đáng sẽ ban ân sủng của Người cho chúng ta để hoạt động trọn vẹn nhất với tư cách là người chồng và người cha.

(Cl 2:20) Giống như Mô-sê và Áp-ra-ham, một Ki-tô hữu hiểu đạo chọn đặt ý muốn của Thiên Chúa lên trên mọi sự khác, kể cả cảm xúc và mong muốn của riêng mình.

(Gr 33:38-40; 2 Cr 4:6; Ep 1:17-19) Chính lời cầu nguyện kết nối chúng ta với Thiên Chúa, và qua lời cầu nguyện, chính Thiên Chúa linh hứng chúng ta hiểu được sự uy nghiêm và vinh quang của Người. Chính Người là Đấng bật sáng ánh sáng trong bóng tối của tâm lòng chúng ta. Người soi sáng con người bên trong chúng ta. Nếu chúng ta muốn hiểu được sự huy hoàng của Người, sự huy hoàng mà nhờ đó chúng ta dùng để hoàn thành trách nhiệm của mình trên trái đất này, thì lời cầu nguyện chính là chìa khóa, là mối liên kết, là kênh mà sự khôn ngoan,

sức mạnh và khả năng của Thiên Chúa chảy qua chúng ta đến gia đình chúng ta.

Thay đổi

(Tv 46:10; Phl 3:10; Ga 5:39; Tv 19:7-9; Hr 7:25) "Hãy yên lặng và biết" Thiên Chúa muốn nói dành thời gian để suy gẫm về Thiên Chúa là ai và là gì. Chúa Giêsu là Sự rạng rỡ của vinh quang Thiên Chúa, hãy suy gẫm về Chúa Giêsu những gì Người đã làm, hãy xem cách Người đáp lại mọi người. Hãy thường xuyên đến thập giá trên đó Người đã chết vì tội lỗi của bạn, hãy đến ngôi mộ trống, hãy nhìn Người khi Người sống lại từ cõi chết, hãy chiêm ngưỡng phòng ngai vàng, hãy nhìn Chúa Giêsu trước dung nhan Cha Người, hãy nhìn Người đang cầu thay cho bạn ngay bây giờ, cầu nguyện để bạn đáp lại cuộc sống như Người đã làm, là một phước lành cho gia đình bạn và những người khác.

(2 Tm 3:16-17) Hãy phát triển thái độ này là Thiên Chúa đang phán trực tiếp với bạn khi bạn đọc Kinh thánh. Kinh Thánh là sách của Thiên Chúa, Kinh Thánh tiết lộ các thuộc tính, công việc, mối quan tâm, ý muốn, ý định, kế hoạch, mong muốn của Người dành cho dân Người và thiết kế của Người dành cho thế giới đang chới bỏ Người. Hãy xem mọi điều trong Kinh Thánh như một lời mời gọi bước vào mối quan hệ sâu sắc hơn với Cha và Đấng Cứu Chuộc vô hạn, uy nghiêm của bạn.

Hãy tìm kiếm ơn cứu rỗi của bạn (Phl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: Ê-phê-sô 1:17-19

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn Khổ Nghiên Cứu Và Áp Dụng Kinh Thánh cho câu Tv 46:1,10

Cởi bỏ/Mặc vào:

Khi bạn xem các đoạn văn sau, hãy tự hỏi Thiên Chúa đang nói gì về mối quan hệ của tôi với Người? Những gì tôi thấy nên được áp dụng như thế nào vào cuộc sống và gia đình tôi? Tôi đang thực hiện tốt như thế nào các lời dạy của đoạn văn?

• 2 Sb 20:7; Is 41:8; Gr 2:23; St 12:1-8; St 13:8-9; St 14:14,24; St 21:10-11; St 22:11-12; Rm 4:19-21.

Những câu sau đây dạy điều gì về sự trỗi vượt của Thiên Chúa, về sự kính sợ Thiên Chúa, mối quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa nên như thế nào, Thiên Chúa nên có vị trí nào trong lòng chúng ta, làm thế nào để phát triển lòng kính sợ Thiên Chúa, và điều gì sẽ xảy ra với người kính sợ Thiên Chúa?.

• St 5:22; Xh 15:11; Xh 34:6-7; Đn 6:10-13; 2 Sb 20:6-19; Tv 19:7-11; Tv 34:7,11; Tv 128:1; Tv 130:4; Tv 139:1-6,13-16,23-24; Tv 147:11; Cn 1:7; Cn 8:13; Cn 14:26-27; Cn 19:2-3; Cn 28:14; Is 40:10-31; Mt 10:28; Rm 8:26-39; Rm 11:36; Kh 4:8-11; Kh 5:9-14; Kh 15:3-4.

Hãy suy gẫm về những gì bạn vừa học và viết ra câu trả lời của bạn cho câu hỏi này: tất cả

những điều này có thể tạo ra sự khác biệt gì trong cuộc sống và mối quan hệ gia đình của tôi?

Tài liệu tham khảo: Chuyên thể từ [16][Mack2].

12.13. Người vợ và người mẹ viên mãn và tạo viên mãn

Viễn ảnh

(Tv 128:3; Ga 15:1,5) Chúa Giêsu mô tả chính Người là cây nho vì cây nho này tượng trưng cho sự sống, sự tươi mới và thừa tác vụ. Thiên Chúa nhấn mạnh người phụ nữ và chức vụ chiến lược của bà khi so sánh bà với cây nho. Trong gia đình của Thiên Chúa, người vợ và người mẹ phải quan tâm nhiều hơn đến việc mình là ai hơn là việc mình làm, quan tâm nhiều hơn đến việc mình là ai hơn là cách mình thực hiện. Tác phong của Ki-tô hữu bắt nguồn từ tính cách Ki-tô giáo. Nếu không có Thiên Chúa Ki-tô bên trong, chúng ta không thể làm được gì.

Hy vọng

(St 1:28; St 2:18; Đn 33:29; Tv 25:9; Tv 121:1-2) Thiên Chúa đã ban một

mệnh lệnh cho cả người nam và người nữ: người phụ nữ là người đồng hành trong việc sinh sôi nảy nở và cai trị trái đất. Vì người phụ nữ là người được Thiên Chúa tạo ra, nên bà chính là người trợ giúp mà người nam cần để hoàn thành trách nhiệm mà Thiên Chúa giao phó trên thế gian và trong gia đình.

(Ga 15:8; Gl 5:22-23; Cn 31:30; II Cr 12:9) Một cây nho sai trái là một người phụ nữ kính sợ Thiên Chúa. Nàng là một người lấy Thiên Chúa làm trung tâm, và Thiên Chúa là một thực tại mạnh mẽ trong cuộc sống của nàng. Thiên Chúa là động lực thúc đẩy, sức mạnh, hy vọng, cố vấn của nàng. Bí quyết về sự sai trái của nàng bắt nguồn từ mối quan hệ sống động và sâu sắc của nàng với Thiên Chúa. Sự đầy đủ của nàng đến từ Thiên Chúa, nếu không nàng sẽ kiệt sức vì làm và bước đi, coi thiên chức làm mẹ là một bổn phận hơn là một sự phục vụ và đặc ơn được Thiên Chúa sử dụng và hoàn thành mục đích của Người trong đơn vị gia đình.

Thay đổi

(Cn 31) Các ưu tiên được thiết lập ở đây cho thấy rằng một người vợ và người mẹ kính sợ Thiên Chúa là một người hướng đến gia đình. Nàng hoàn toàn tận tụy với gia đình như thừa tác vụ số một của mình. Gia đình nàng không bị bỏ bê trong khi nàng làm những việc quan trọng khác.

(Cn 31:11-12,23,28; St 2:18) Nàng cũng là một người hướng đến chồng. Nàng không tìm kiếm ý nghĩa ở con người hay sự vật hơn là ở Thiên Chúa. Nàng phục vụ thay vì được phục vụ, và phục vụ từ sự trọn vẹn trong mối quan hệ của mình với Thiên Chúa thay vì tìm kiếm sự thành toàn (fulfillment).

(Cn 31:10,29-30) Một tính cách cao quý và tuyệt vời là kết quả của một người phụ nữ cam

kết và có mối quan hệ với Thiên Chúa, một người phụ nữ đã thiết lập bốn ưu tiên trong cuộc sống của mình:

1. mối quan hệ của nàng với Thiên Chúa;
2. thừa tác vụ của nàng đối với gia đình nàng;
3. sự phát triển của nàng về tính cách hiếu đạo;
4. cách nàng phát biểu hành vi hiếu đạo của mình đối với những người khác trong và ngoài gia đình.

Hãy tìm kiếm ơn cứu rỗi của bạn (Phl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Ga 15:4-5

Lòng sùng kính: Hãy tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Cn 31:10.

12.14. Tình yêu cứng rắn

Viễn ảnh

Trong Kinh thánh, không có tham chiếu nào để hỗ trợ việc trở nên cứng rắn và kiên định nhằm thay đổi hành vi của trẻ em, người lớn hoặc bất cứ ai khác. Đó là sức mạnh của lời Thiên Chúa và ảnh hưởng của Chúa Thánh Thần, sức mạnh trong lời thuyết phục và thay đổi người khác, chứ không phải sức mạnh của nhân cách con người.

Thế giới hoạt động dựa trên sự nhấn mạnh vào các kỹ năng và khả năng trí thức để lý giải vấn đề, để cuối cùng vượt quá cái khôn của trẻ. Điều này cũng dạy đứa trẻ vượt quá cái khôn của cha mẹ và va chạm tưng hờ.

• *Đấu tranh quyền lực*

Những gì tiếp theo đây là gợi ý về 'sức mạnh ý chí', một bên chống lại bên kia, bên này cố gắng kiểm soát bên kia. Điều này nói về ma thuật, trên thực tế là chuyển giao ý chí của một người lên một con người khác, tinh thần Jezebel (Most likely referring to a woman in the church who influenced it the same way Jezebel influenced Israel into idolatry and sexual immorality). Người duy nhất đủ điều kiện để thay đổi ý chí của người khác là Chúa Thánh Thần.

• *Chúa Thánh Thần*

Cách duy nhất để Chúa Thánh Thần hành động trong hoàn cảnh đó là cha mẹ phải hành động theo sự khôn ngoan, theo tình yêu thương và quyền năng của lời Thiên Chúa.

• *Tội lỗi*

Cha mẹ và con cái đều sinh ra trong tội lỗi. Tất cả chúng ta đều có tinh thần nổi loạn và độc lập. Không phải là vấn đề sức mạnh ý chí mà là vấn đề vâng lời, phá vỡ tinh thần bất tuân, độc lập chỉ làm theo ý mình này. Điều này đòi hỏi cách tiếp cận 100% theo Kinh thánh trong khi cả cha mẹ lẫn con cái đều được đặt trong lãnh vực của Chúa Thánh Thần. Cả hai bên đều học cách phụ thuộc vào Chúa Thánh Thần. Cha mẹ dạy con cái dần dần thoát khỏi sự phụ thuộc vào cha mẹ để hoàn toàn phụ thuộc vào Chúa Thánh Thần. Lý luận của con người, sức mạnh của tính cách, những mưu mẹo dí dỏm, những mảnh khốc sẽ không làm được điều đó.

Các nguyên tắc

(Cn 22:15) Sự ngu xuẩn ở trong lòng đứa trẻ, roi kỷ luật sẽ đuổi nó ra. Bác bỏ lời khuyên của cha mẹ, người chịu trách nhiệm trước Thiên Chúa về việc dạy dỗ con cái, thì đứa trẻ sẽ là kẻ ngu ngốc nhất. (Cn 19:11) Người khôn ngoan kiềm chế cơn giận. Họ kiên nhẫn, bỏ qua lỗi lầm, ngay cả với trẻ con, nghĩa là đừng soi mói bằng cách luôn luôn ở sau lưng trẻ.

(Cn 16:23) Lòng người khôn ngoan dẫn dắt miệng lưỡi họ, và môi miệng họ cổ vũ giáo huấn.

(Rm 12:9-21) Những sự thật này áp dụng cho cả trẻ em lẫn người đồng trang lứa của bạn. Khi bạn làm theo Rô-ma 12, không những đứa con được huấn luyện trở nên giống Chúa Kitô mà cả cha mẹ nữa.

Kết luận

Kinh nghiệm như một người hướng dẫn dẫn đến việc dựa vào khả năng và trí tuệ của chính mình để nhận ra các vấn đề và giải pháp dẫn đến sự thao túng để thay đổi hành vi của người khác.

Nguồn duy nhất của chúng ta, và tất cả những gì chúng ta cần, là lời Tin Mừng là quyền năng của Thiên Chúa có thể thay đổi trái tim, trí khôn và hành vi của con người.

12.15. Quan hệ hôn nhân

Viễn ảnh

(1 Pr 3:1-7; Rm 8:15-17) Trong mắt Thiên Chúa, đàn ông và đàn bà là những người thừa kế chung hoặc bình đẳng, chồng không cao hơn vợ và vợ không cao hơn chồng. Người chồng phải biết vợ mình bằng cách yêu thương và chăm sóc họ một cách dịu dàng, ấm áp, như những người thừa kế chung ơn phúc sự sống. Người vợ phải phục tùng thẩm quyền, ảnh hưởng và sự lãnh đạo mà Thiên Chúa ban cho chồng mình. Người vợ kính sợ và tôn kính Thiên Chúa để giúp hoàn thiện chồng mình, hỗ trợ, khích lệ, để cả chồng và vợ đều hoạt động theo thứ tự, trong sự hợp tác, trong mối quan hệ và sự hôn hợp (partnership). Như vậy, cùng nhau bước đi, tay trong tay suốt cuộc đời.

Hy vọng

(Ê-phê-sô 5:18-21; Cô-lô-sê 3:17; Gioan 14:21) Để hoàn thành trách nhiệm và chức năng của mình, để chống lại khuynh hướng của xác thịt, chúng ta được lệnh phải tràn đầy Chúa Thánh Thần, nghĩa là luôn ý thức về Sự hiện diện của Người. Theo đó, việc tràn đầy Chúa Thánh Thần được đặt lên vai tín hữu, nghĩa là, người đó chỉ được tràn đầy khi họ vâng lời bước đi theo Chúa Ki-tô, từ bỏ bản thân và lợi ích của mình để trở thành phước lành cho người khác.

(Gioan 7:38-39; Híp-ri 13:17) Khi chúng ta vâng lời, Thánh nhan Chúa Giêsu được rạng sáng, biểu lộ và trở nên sống động trong đời sống tín hữu, trong lòng và cuộc sống của họ. Khi tín hữu cần hoàn thành vai trò và chức năng của mình, Thánh Nhan Thiên Chúa mang đến cảm giác sâu sắc về tình yêu và sự chăm sóc của Người, giúp đỡ và ban cho sự tự tin, sự tha thứ và sự trọn vẹn đầy bảo đảm mà tín hữu cần đến. Quá trình này bắt đầu ở lúc mỗi người chết đi đối với nhu cầu và mong muốn của riêng mình để hoàn thành và làm trọn vẹn người kia.

(Rô-ma 5:5) Tất cả tình yêu mà chúng ta cần đều đã hiện hữu trong chúng ta. Tất cả những gì chúng ta phải làm là thực thi nó bằng hành động của ý chí ta như Thiên Chúa truyền lệnh. Tình yêu không phải là tình yêu theo Kinh thánh trừ khi nó bao gồm yếu tố hy sinh: ví dụ, từ tế đáp trả khi bị đối xử khắc nghiệt (Mt 5:43-48; 1 Pr 3:9).

Thay đổi

(Mt 18:4; Mt 11:28-30; 1 Pr 5:5) Người tràn đầy Chúa Thánh Thần có tinh thần phục tùng và tôn trọng. Họ không có tinh thần chỉ trích, bất đồng, đố kỵ, chia rẽ hoặc ích kỷ, nhưng sẽ hết lòng thừa tác và phục vụ. Ngay trong những tình huống tồi tệ nhất khi người ta phải mang gánh nặng, mệt mỏi, kiệt sức và tuyệt vọng, Chúa Ki-tô sẽ giúp tín hữu vượt qua bất cứ cuộc đấu tranh nào. Dưới sự lãnh đạo, chỉ đạo, hướng dẫn và chăm sóc của Người, người ta có thể học từ Người cách sống và lao động trong tinh thần thư thái trong bất cứ hoàn cảnh thử thách nào (Híp-ri 4:1-13).

(Ê-phê-sô 5:22-24) Phục tùng là ý muốn của Thiên Chúa. Chúng ta phục tùng vì chúng ta yêu mến Thiên Chúa, chúng ta làm điều đó như đối với Người, để làm đẹp lòng Người. Đó là thẩm quyền và chức năng do Thiên Chúa ban trong người mà chúng ta tôn vinh, không nhất thiết là người đó hoặc hành động của người đó. Các bà vợ Ki-tô giáo không vâng lời Thiên Chúa vì oán giận và phản ứng - họ cần kiểm tra tinh thần này. Họ tập trung cuộc sống của mình để làm đẹp lòng Thiên Chúa và sau đó là chồng mình. Chức năng của họ là khuyến khích và phát triển mối quan hệ hôn nhân và trật tự trong gia đình. Nhu cầu của phụ nữ ngày nay không phải là cạnh tranh hay khao khát đàn ông mà là tìm thấy mình ở một vị trí được công nhận và một mối quan hệ được tôn trọng. Vì vậy, nòng hoàn thành vai trò của mình bằng cách trở thành người khích lệ số một, ủng hộ người đàn ông của mình, đứng vững, che chở những điểm yếu của chàng, chia sẻ sự lãnh đạo của chàng bằng cách cung cấp sự khôn ngoan và ảnh hưởng hiểu đạo.

(Ê-phê-sô 5:25-33) Người chồng phải yêu vợ bằng tình yêu vị tha và không ích kỷ, tình yêu cho đi và hy sinh, tình yêu của lý trí và ý chí cũng như trái tim. Một tình yêu hướng đến lợi

ích cao nhất của người được yêu, nuôi dưỡng và trân trọng. Người chồng phải là người lãnh đạo trong việc phát triển các mối quan hệ bằng cách gần gũi với vợ và con cái, và để dạy dỗ con cái theo Thánh Thần của Chúa Ki-tô. Người chồng phải là người đầy tớ tối hậu trong gia đình. Người chồng phải thiết lập các giá trị, trật tự, sự hòa hợp và nêu gương các đặc điểm chính trực, danh dự, công lý, lòng dũng cảm và sự từ bỏ bản thân. Theo đó, gia đình Ki-tô hữu phải được sống trong chính sự hiện diện và bầu không khí của Thiên Chúa, được Thiên Chúa cai quản. Các quyết định phải được đưa ra dưới ánh sáng của Thiên Chúa và ý muốn của Người. Vì vậy, gia đình Ki-tô hữu không phải chỉ có hai người bạn đời, mà là ba người - chồng, vợ và Chúa Ki-tô.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Gl 5:1-2 3:28-29

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho các câu: Tt 2:4; Cn 31:27; 1 Pr 3:7.

Cởi bỏ /Mặc vào: Đời sống Ki-tô hữu không chỉ là đời sống của các tín lý mà thôi, nhưng còn là đời sống của các mối quan hệ. Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4-8, tình yêu của Thiên Chúa. Xem lại Ê-phê-sô 4:1-32 về cách chúng ta nên liên hệ và giao tiếp với nhau: suy nghĩ, nói và hành động theo sự thật trong tình yêu thương. Lưu ý cách chúng ta nên nói chuyện với nhau trong các câu 25 đến 32. Để biết thêm thông tin chi tiết, hãy xem các bài tập Phần 5.3, “Điều gì làm nên một người đàn ông” và Phần 12.13, “Người vợ và người mẹ viên mãn và làm viên mãn” cũng như Phần A.3, “Tình yêu là một hành động”.

Chương Mười Ba: Loạt bài về việc Tự Chấp nhận

13.1. Ghét bản thân

Viễn ảnh

(Ga 14:21-23) Nhờ Chúa Giêsu Ki-tô, tinh thần con người của chúng ta được hiệp nhất với Thánh Thần Thiên Chúa. Chúa Giêsu là Đấng trung gian giữa Thiên Chúa và con người. Người mặc khải Chúa Cha, hiệp nhất chúng ta với Chúa Cha và đến với Chúa Cha để làm nhà của Người với chúng ta. Sự sống của Chúa Giêsu tỏa sáng khắp tâm hồn chúng ta - tức là ký ức, cảm xúc, ý chí, khả năng trực giác và trí tưởng tượng, thậm chí đến cả giác quan và thể chất của chúng ta. Ánh sáng của Người chạm đến những nơi tối tăm không tha thứ và tổn thương bên trong chúng ta: khi đó sự chữa lành có thể diễn ra.

Hy vọng

(Rm 8:1-2) Việc không còn sống cuộc đời của mình từ quá khứ đầy tội lỗi và xấu hổ trong đó chúng ta ghét hoặc bị người khác ghét dẫn đến việc tự thương hại, cảm giác tự ti, không chấp nhận bản thân hoặc người khác, chúng ta nhận ra rằng trung tâm thực sự của chúng ta là Chúa Giêsu và chúng ta phải hoạt động theo luật của Thánh Thần Sự sống. Chúng ta phải thừa nhận bản ngã đầy lòng căm thù này và bắt đầu giải quyết theo cách của Thiên Chúa. Hãy xưng tội và ăn năn trước Chúa Kitô, điều này mở lòng để nhận được sự chữa lành từ Đấng cứu chuộc.

(2 Cô-rinh-tô 5:17,21) Lòng căm thù bản thân thường ẩn sâu trong trái tim thông qua những hành động bị xâm phạm lặp đi lặp lại và sự tập trung chủ quan của chúng ta vào phương tiện của riêng mình để đối phó với điều ác mà không cần nhắc đến Thiên Chúa. Đây là sự thờ ngẫu tượng, cố gắng giải quyết tội lỗi thông qua cảm xúc của chính mình. Nhưng Chúa Kitô đã gánh tội lỗi của bạn trên thập giá: hãy trao nó cho Người. Bây giờ hãy tự do, trong Chúa Kitô, bạn đã được làm nên tốt với lòng nhân từ của Thiên Chúa. Sự chấp nhận bản thân của bạn phải dựa trên nhận thức rằng Thiên Chúa chấp nhận bạn trong Chúa Kitô. Vì vậy, hãy tập trung vào Nguồn cứu rỗi của bạn, chứ không phải vào những thói độ thói quen 'bệnh hoạn' đã hình thành trong nhiều năm.

(Rô-ma 8:12-13) Không cần phải sống theo bản ngã thấp kém, tuân theo những thôi thúc của nó. Nhưng bằng một hành động của ý chí, bạn thừa nhận nhu cầu được chữa lành về mặt cảm xúc của mình. Hãy giải quyết một cách đơn giản sự bất an bên trong và lòng tự ghét bản thân và đạt được một bản sắc an toàn trong Chúa Kitô. Bạn được công chính hóa trong Chúa Giêsu, hãy học cách Thực hành Sự hiện diện của Chúa Kitô. Chọn cách suy nghĩ theo cách này, sự chữa lành sẽ theo sau.

Thay đổi

(Mát-thêu 16:24-26; Ga-lát 5:18; Rô-ma 6:6) Chúng ta phải phân biệt giữa bản ngã hoạt động

theo nguyên tắc của sự gian ác và ích kỷ, và bản ngã ở trong Chúa Kitô và cộng tác với Người. Đó là bản ngã thực sự, tạo vật mới được công chính hóa, linh hồn được cứu rỗi và sống đời đời. Vì vậy, hãy thực hành nhận thức về Chúa Kitô để chống lại nhận thức về bản thân.

(I-sai-a 61:10; Ga-lát 5:18) Chỉ khi chấp nhận hoàn toàn bản ngã mới này, chúng ta mới có thể tìm thấy trung tâm thực sự của mình, nơi có sức mạnh thâm lặng và hữu thể vững chắc, trung tâm mà từ đó chúng ta biết và thấy mình được mặc áo choàng trắng trong chính sự công chính của Chúa Kitô.

(Mát-thêu 5:23-24; Mát-thêu 6:14-15) Không tha thứ cho người khác và hoặc không nhận được sự tha thứ cho chính mình là những rào cản lớn đối với sự toàn vẹn trong Chúa Ki-tô. Điều này dẫn đến tinh thần phán xét khắc nghiệt và đòi hỏi ở bản thân và người khác. Thái độ cầu toàn mạnh mẽ này đòi hỏi những điều không thể từ bản thân và người khác, tạo ra nỗi sợ hãi về những sự kiện trong tương lai và phát triển cảm giác cô đơn và bị bỏ rơi trong những lúc phải đưa ra quyết định. Tất cả những điều này kết hợp với sự bận tâm với tội lỗi của chính mình và sự ép buộc phải cạnh tranh để giành vị trí và thành công. Bằng cách tha thứ và được tha thứ và hành động như được tha thứ, những kiểu thái độ bệnh hoạn này sẽ dần được chữa lành.

Lời cầu nguyện để phục hồi linh hồn

• *Lời cầu nguyện tạ ơn*

Lạy Cha Thánh, con cảm tạ Cha vì con đã được hòa giải với Cha qua cái chết của Con Cha, và qua đức tin nơi Người là Cứu Chúa của con khỏi tội lỗi, trái tim con không chỉ được rửa sạch khỏi tội lỗi của chính mình mà còn có thể được giải thoát khỏi những phản ứng đau buồn đối với tội lỗi và thiếu sót của những người xung quanh và chống lại nó. Nhờ Con của Cha, lạy Cha, con có thể nhìn thẳng lên Cha và dám để tất cả những cảm xúc này trào dâng, và con làm như vậy ngay bây giờ, biết rằng Chúa Ki-tô đã sẵn sàng nhận lấy chúng và đổi cho con Sự sống của Người và viễn ảnh của Cha về bản thân con và những người khác. Xin chấp nhận lời tạ ơn của con, lạy Chúa Cha chúng con. Con cảm ơn Cha vì Chúa Ki-tô đã cứu chuộc con khỏi tội lỗi và sự chết và ngay cả bây giờ đang tràn đổ sự sống đời đời của Người xuống con.

Lạy Chúa Giêsu Kitô, Con Chúa Cha, trong Người con phải cư ngụ, sống trọn vẹn, chuyển động và có được hữu thể của mình (bản ngã thực và mới của con), con hướng lòng tạ ơn của con đến Chúa. Con cúi đầu trước Chúa như Chúa của cuộc đời con, và con cảm ơn Chúa, Đấng Thánh quý báu, đã chịu đóng đinh vì con, máu thánh Chúa công chính hóa con, trong sự hiệp nhất với Chúa, lòng nhân từ của Chúa là của con.

Lạy Chúa Thánh Thần, Người là Đấng liên tục và trung thành làm trung gian cho chúng con tình yêu của cả Chúa Cha lẫn Chúa Con, con cảm ơn Người ngay bây giờ vì ân sủng để đón nhận tất cả những gì là của con như một đứa con của Thiên Chúa. Xin ban sức mạnh cho con ngay bây giờ khi con từ bỏ tội tự ghét mình và khi con tiến tới mục tiêu hoàn toàn chấp nhận danh tính thực sự của mình là con của Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần.

• *Lời cầu nguyện khẩn cầu*

Lạy Chúa, Chúa biết rằng con đã không thể chiếm hữu sự thánh thiện và công chính của Chúa như con mong muốn; con đã không thể thực hành Sự hiện diện của Chúa vì cảm xúc của con về bản thân quá bệnh hoạn. Con đã nhìn lên Chúa, ngay lúc này, như Đấng Cứu Rỗi đang hấp hối của con, mang vào trong Chúa tội lỗi và bóng tối của con, cảm xúc bệnh hoạn của con về Chúa, về người khác, về chính con. Con cảm ơn Chúa vì Chúa đã làm điều này và theo thời gian, ngay cả bản ngã cảm xúc của con cũng sẽ phản ánh điều này. Lạy Chúa, trước đây, con đã rời mắt khỏi Chúa và khỏi sự thật khách quan và đã đi xuống và sống ngoài bản ngã cảm xúc chưa được chữa lành của con. Với sự giúp đỡ của Chúa, lạy Chúa, con sẽ ngừng làm điều này, và con sẽ ghi nhớ khoảnh khắc con đang 'sống ngoài nơi chủ quan, đau đớn đó và sẽ nhìn thẳng lên Chúa để xin lời chữa lành mà Chúa luôn gửi đến. Con thú nhận với Chúa tội kiêu ngạo gắn liền với lòng tự ghét của con. Con cảm ơn Chúa vì sự tha thứ của Chúa và vì sự giải thoát hoàn toàn khỏi nó.

• *Lời cầu nguyện từ bỏ*

Lạy Chúa, nhân danh Chúa và với ân sủng Chúa dư ban cho con, con từ bỏ tội tự ghét mình.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: 2 Pr 1:4

Lòng sùng kính: Cầu nguyện và suy gẫm hàng ngày về Lời cầu nguyện tạ ơn, Lời cầu xin và Lời cầu nguyện từ bỏ. Xem Mục A.12, “Các cột mốc đáng tin cậy” để hiểu rõ hơn.

Cởi bỏ/Mặc vào: Bất cứ khi nào những ký ức bệnh hoạn xuất hiện, hãy để chúng chảy tràn vào thập giá. Tha thứ cho những người đã xúc phạm - đừng phản ứng theo cảm xúc - hãy trao tất cả cho Chúa và cầu xin Người cách bạn nên phản ứng với mọi tình huống. Hình dung Rô-ma 6:3-6, và nhìn thấy mọi sự xúc phạm được chôn cùng với Chúa Kitô, và nhìn thấy chính mình trong Chúa Kitô Phục sinh, cuối cùng được tự do để bắt đầu sống (Xem thêm Mục 9.2, “Tội lỗi, Bản ngã, Khổ đau”).

Tài liệu tham khảo: Xem [19][Payne1] để đọc thêm.

13.2. Tự chấp nhận

Viễn ảnh

(Rô-ma 7:18; Rô-ma 8:12-13; Lu-ca 9:23-24) Không có điều gì tốt đẹp tồn tại trong bản chất tội lỗi của chúng ta. Chúng ta không được nhìn lại quá khứ, thay đổi hay chữa lành, hoặc cải tạo những ký ức trong quá khứ thông qua việc tự nhận thức hoặc tự hiện thực hóa. Chúng ta phải giết chết những ký ức bệnh hoạn cùng với Chúa Kitô trên Thập giá. Hãy nhìn vào Chúa Kitô, tha thứ cho người khác hoặc được tha thứ: khi đó chúng ta tìm thấy sự chữa lành cho những ký ức trong quá khứ.

Chúng ta không được kêu gọi để tự nhận thức mà là để đồng nhất với Chúa Kitô. Bản chất thực sự của chúng ta ở bất cứ giai đoạn nào của quá trình trở thành đều ở trong Chúa Kitô. Tất cả những vết thương mà chúng ta đã phải chịu đựng trong quá khứ, hãy chấp nhận như một thực tại và nhìn thấy Chúa Giêsu mang những vết thương này trên thập giá. Ở đó, Người đã mang vào trong Người sự tội lỗi và trầm cảm của chúng ta và đổi lại ban cho chúng ta ánh sáng và sự sống của Người.

Hy vọng

(Ep. 4:17-24; Ep. 3:16-19) Không yêu bản thân đúng cách, chúng ta sẽ yêu bản thân sai cách. Lo lắng về tội lỗi, 'sự thấp kém' hoặc thiếu sót của mình là những ví dụ về hình thức yêu bản thân sai lầm. Phản ứng của chúng ta đối với quá khứ phải được xác định, thừa nhận và giải quyết. Phản ứng đau buồn và chủ quan của chúng ta đối với những thiếu sót và tội lỗi của người khác đối với chúng ta phải được chấp nhận chứ không phải phủ nhận, và sự tha thứ được mở rộng. Khi những điều này nhận diện, chúng ta mang chúng đến với Chúa Cha và cùng Người giải quyết tình huống. Sự thật của Người bắt đầu chảy vào hữu thể và linh hồn chúng ta và chúng ta trở thành những gì Chúa nói chúng ta là trong Con của Người.

(2 Cô-rinh-tô 13:5; 2 Cô-rinh-tô 3:16-18; Ga-lát 4:19; Lu-ca 10:19) Bạn có bản chất của Thiên Chúa - Chúa Thánh Thần vĩ đại và quyền năng - và bạn là con của Thiên Chúa. Bạn có thẩm quyền ở trên trời, tất cả những gì bạn phải làm là đi và thực hành nó. Thực hành của con người và những gì bạn là trong Chúa Giêsu Kitô, không phải những gì bạn đã từng là hoặc đã làm, hoặc những gì đã được làm cho bạn trong quá khứ.

(2 Cô-rinh-tô 5:21; Gia-cô-bê 4:10) Chúng ta không thể tự mình trở nên đủ tốt. Chúng ta không thể tự chữa lành bằng lý trí, cảm xúc hoặc nỗ lực của bản thân. Chúng ta phải sống từ một trung tâm mới: Chúa Giêsu Kitô. Chính Người sẽ dẫn dắt và chỉ dẫn chúng ta và làm cho cuộc sống của chúng ta có ý nghĩa.

Thay đổi

(I-sai-a 55:1-3; I-sai-a 61:1) Lòng tự ghét bản thân trong một Ki-tô hữu là sự thay thế đức khiêm nhường - nó thuộc về lòng kiêu ngạo. Chúng ta phải ăn năn về sự tập trung vào bản thân này. Hãy đến với Chúa, lắng nghe lời Người và phát triển theo hình ảnh của Người. Chúng ta mang những khuôn mẫu bất ổn, tội lỗi, kiêu ngạo trong đời sống suy nghĩ và trí tưởng tượng để phục tùng Chúa Kitô. Trong lời cầu nguyện lắng nghe, mọi suy nghĩ của tâm trí, mọi trí tưởng tượng của trái tim, đều bị bắt làm tù nhân cho Chúa Kitô.

(Ga-lát 5:16-18) Bước đi trong Chúa Thánh Thần là sống trong khoảnh khắc hiện tại - luôn hướng về Chúa Ki-tô - luôn thực hành Sự Hiện Diện của Người - luôn chuyển động song song với Người.

(Thánh vịnh 51) Bất kể tội lỗi gây tổn thương và khủng khiếp đến mức nào, những điều sau đây sẽ giải thoát chúng ta khỏi sự tự ghét và xấu hổ: thừa nhận bản thân mình là tội nhân từ khi sinh ra, tiếp nhận sự tha thứ của Chúa Ki-tô và mở rộng sự tha thứ này cho người khác.

Chúng ta phải rèn luyện tâm trí mình để suy nghĩ, suy nghĩ thấu đáo mọi vấn đề trong cuộc sống của chúng ta với Thiên Chúa. Sau đó, khi chúng ta học cách lắng nghe Thiên Chúa, chúng ta sẽ nhận được từ Người lời chân thật, giúp chúng ta thay thế những điều tiêu cực cũ kỹ, bệnh hoạn của mình bằng lời tích cực mà Người luôn gửi đến.

Tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Ed 36:25,27

Lòng sùng kính: Đọc Tv 1:1-3, thực hành Sự Hiện Diện của Chúa.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Xem lại Rô-ma 6, ngồi hoặc quỳ một cách lặng lẽ trước Thập giá của Chúa Kitô. Xin Chúa cho bạn biết sự ăn năn mà bạn cần phải làm, và những thay đổi mà bạn cần thực hiện trong cuộc sống của mình. Ghi chú và lên kế hoạch để thực hiện những thay đổi này. Cầu nguyện như sau: "Lạy Chúa, con đã làm tổn thương người khác, con đã không yêu Chúa hoặc người khác như con nên làm; xin Chúa tha thứ cho con, cũng như con tha thứ cho người khác, cũng như con tha thứ cho mọi hoàn cảnh của cuộc sống". Xem lại Mục 5.2, "Biến đổi Bản ngã Tự nhiên".

13.3. Chữa lành Ký ức: Sự Tha thứ Tội lỗi

Viễn ảnh

(Ga-lát 2:20; 2 Cô-rinh-tô 3:16-18) Vào thời điểm tái sinh, Thánh Thần Thiên Chúa ngự xuống tinh thần con người - nơi Chúa Thánh Thần sống, từ đó Người tỏa sáng qua linh hồn cũng như thể xác vật lý. Vì vậy, các tín hữu phải Thực hành Sự Hiện diện của Người ở bên trong, mở ra các kênh để chữa lành linh hồn con người: nền tảng của việc trở nên trong Chúa Kitô hơn nữa. Linh hồn là chiều sâu bên trong của con người - khía cạnh cao hơn của nhân cách con người. Linh hồn thể hiện cá tính đặc biệt và riêng biệt của con người. Linh hồn là vật chất phi vật chất của con người hướng về Thiên Chúa. Linh hồn là bản chất giống như con người hướng về trái đất và chạm vào những thứ thuộc giác quan.

Hy vọng

(Thánh vịnh 32:5; Lu-ca 11:2-4; I-sai-a 61:1-4) Khi chúng ta tha thứ cho người khác và nhận được sự tha thứ của Thiên Chúa cho tội lỗi của mình, thì giờ đây Thánh Thần Thiên Chúa có thể tỏa sáng qua rào cản không tha thứ này và tiến hành chữa lành linh hồn chúng ta. Sự tha thứ tội lỗi tác động đến toàn bộ linh hồn - các khả năng cảm xúc, cảm giác, trực giác, trí tưởng tượng. Sự Hiện diện chữa lành của Thiên Chúa chữa lành một cách kỳ diệu những tổn thương và ký ức sâu xa nhất của con người.

(Rô-ma 8:11; 1 Cô-rinh-tô 2:9-11) Chúa Giêsu là nguồn nước sống trào lên trong các giếng nhân cách của chúng ta. Việc ngự cư trong Sự hiện diện của Người bắt đầu quá trình: chữa lành, tội lỗi, kinh nghiệm, sự từ chối, cảm xúc bệnh hoạn hoặc không tự nhiên, ham muốn và suy nghĩ bị kìm nén: tất cả quá khứ đáng xấu hổ. Chúa Thánh Thần là ngón tay của Thiên

Chúa trên những ký ức đau buồn. Mỗi sự việc được đưa ra ánh sáng, chúng ta phải tha thứ: Sau đó, chúng ta sẽ nhận được sự soi sáng và chữa lành từ Thiên Chúa, và các bước tiếp theo chúng ta phải thực hiện để duy trì sự chữa lành.

(Cô-lô-sê 2:5; 1 Cô-rinh-tô 5:3-5) Thời gian và không gian là những tạo vật, chúng được tạo ra. Chúa Giêsu, Đấng vô hạn, nằm ngoài thời gian và không gian. Mọi thời gian đều hiện diện với Người nơi không có gì đã qua và không có gì vẫn chưa đến. Mọi thời gian của chúng ta, cùng với tất cả những gì chúng ta là, đều hiện diện vĩnh cửu với Thiên Chúa. Vì vậy, thông qua lời cầu nguyện, chúng ta vượt qua những trở ngại của thời gian và không gian. Thiên Chúa, hiện diện vĩnh hằng, Người hiện diện trong mọi thời đại của chúng ta - quá khứ, hiện tại và tương lai. Khi chúng ta học cách cộng tác với Người trong lời cầu nguyện, Người sẽ chữa lành mọi thứ. Chỉ có thời gian mới chữa lành hoặc xóa bỏ tội lỗi của chúng ta. Chỉ bằng sự ăn năn và máu thánh của Người, tội lỗi và mặc cảm tội lỗi mới được xóa bỏ khỏi quá khứ và hiện tại.

Thay đổi

(Mát-thêu 6:14-15; Mát-thêu 18:7; Gioan 16:33) Không tha thứ cho người khác là rào cản đáng sợ nhất đối với sự trọn vẹn. Luôn luôn, ở tận cùng của mọi điều sai trái, chúng ta sẽ tìm thấy lòng kiêu hãnh cần phải được xưng thú. Việc chúng ta không tha thứ cho những điều nhỏ nhất trong cuộc sống - những sự khó chịu và vi phạm hàng ngày mà chúng ta phải chịu đựng - khiến chúng ta dễ dàng khinh thường những người xúc phạm chúng ta theo những cách này.

(1 Phê-rô 3:8-11; 2 Cô-rinh-tô 5:15-17) Chúng ta phải nhìn người khác như Chúa Kitô nhìn họ. Hãy cầu xin Chúa giúp bạn có thể nhìn người khác qua đôi mắt của Người. Chúng ta sẽ thấy điểm mạnh của người khác và được nhắc nhở về điểm yếu của chính mình, và sự kiên nhẫn của Chúa Kitô với những điều nhỏ nhen trong chúng ta. Khi bị cảm dỗ phản ứng, hãy thấy sự bực bội, tức giận, oán giận của bạn dâng lên và trôi chảy vào Chúa Kitô trên Thập giá, Đấng đã thay chúng ta gánh chịu và mang lấy mọi tội lỗi và bóng tối của chúng ta. Sau đó, hãy cầu xin Chúa Kitô lấp đầy tất cả những khoảng trống mà nỗi đau, sự tức giận, oán giận này đã từng tồn tại bằng tình yêu và ánh sáng chữa lành của Người. Ngược lại, ghét người khác cuối cùng chính là ghét và hủy diệt chính mình.

(1 Phê-rô 2:23; Rô-ma 6:3-6; Đa-ni-ên 9:4-19; Nơ-khe-mi-a 1:5-11; Mát-thêu 18:18) Bị ai đó làm tổn thương nghiêm trọng, chúng ta có xu hướng phản ứng lại tương tự và cũng tự đặt mình vào tội lỗi nghiêm trọng. Chúng ta phải xưng tội với Thiên Chúa, những tội lỗi đã đâm sâu vào linh hồn. Với lời xưng tội, chúng ta mở rộng sự tha thứ cho người phạm tội: Rồi, sức mạnh của tội lỗi tiếp tục gây tổn thương và định hình người đau khổ đó sẽ bị phá vỡ. Chúng ta không tha thứ cho cái ác, Satan, ma quỷ và các thế lực tà ác, nhưng chúng ta tha thứ cho "những người" trong vòng tay của cái ác đó.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 1 Phê-rô 3:9-11

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho các câu Mát-thêu

5:44; Ê-phê-sô 4:25-32.

Cởi bỏ/Mặc vào: Liệt kê theo các thuật ngữ chuyên biệt các sự cố và những người đã xúc phạm và làm tổn thương bạn. Xem người đó bị tội lỗi kiểm soát và thống trị một cách khách quan. Hãy cầu xin Thiên Chúa tha thứ cho bạn vì đã phản ứng tương tự với sự xúc phạm, sau đó cầu xin Chúa ban ân sủng để tha thứ cho người phạm tội vì anh ta thực sự không biết mình đang làm gì. Hãy cầu xin Chúa ban ân sủng để tách biệt danh tính của bạn khỏi người phạm tội để bạn có thể chấp nhận chính mình. Bây giờ được tự do để được đồng nhất với Chúa Ki-tô, ân sủng của Thiên Chúa sẽ tuôn đổ vào để thực hiện sự tha thứ thông qua bạn cho người phạm tội Xem lại Mục 9.2, “Tội lỗi, Bản ngã, Đau khổ”.

13.4. Trói buộc, Tháo gỡ, Xua đuổi

Viễn ảnh

(Cô-lô-sê 1:12-14; Rô-ma 12:1-2; Đệ nhị luật 30:19) Chúng ta đã được chuyển dịch từ vương quốc bóng tối sang Vương quốc Ánh sáng. Vì Thiên Chúa đã cứu chuộc chúng ta, tha thứ cho chúng ta, nên Sa-tan không còn thẩm quyền nào đối với cuộc sống của chúng ta nữa. Chúng ta ở dưới thẩm quyền của Thiên Chúa miễn là chúng ta bước đi trong Ánh sáng như Người ở trong Ánh sáng. Thiên Chúa đã đưa chúng ta vào Vương quốc của Người, giờ đây chúng ta phải tự giữ mình ở đó. Chúng ta quyết định mình được ban phước hay bị nguyền rủa khi ở trên trái đất này. Vấn đề của chúng ta không phải là với Sa-tan, Chúa Giêsu đã giải quyết hẳn trên thập giá cách đây 2000 năm. Vấn đề và cách giải quyết của chúng ta nằm ở mối quan hệ của chúng ta với Thiên Chúa. Tuân theo các lệnh truyền của Thiên Chúa, chúng ta được ban phước, làm ngược lại là tự mình chịu sự nguyền rủa.

(Cô-lô-sê 2:13-15; Ga-lát 4:4-5) Khi Chúa Kitô chết, chúng ta chết với Người. Khi Người sống lại từ cõi chết, chúng ta sống lại với Người. Vì vậy, chúng ta không bao giờ phải chết vì tội lỗi của mình. Chúa Ki-tô đã trả giá cho tội lỗi của chúng ta. Người đã chịu sự xấu hổ, tội lỗi, sự phán xét, sự lên án: hình phạt cho tội lỗi của chúng ta. Được giải thoát bởi sự cứu chuộc của Người, chúng ta được nhận làm con, người thừa kế của Thiên Chúa, đồng thừa kế với Chúa Giêsu. Chúa Giêsu đã khiến chúng ta trở thành vua và linh mục. Satan đã bị tước mất quyền lực của hắn đối với cuộc sống của chúng ta, chúng ta thuộc về Thiên Chúa ngay bây giờ và mãi mãi.

(I-sai-a 53:4; I-sai-a 11:2-4; Mát-thêu 9:6; 2 Cô-rinh-tô 5:17-21) Chúa Giêsu đã gánh lấy mọi tội lỗi chúng ta đã phạm, và những tội lỗi phạm chống lại chúng ta, chúng ta được giải thoát khỏi sự ràng buộc và ách thống trị. Sự kiện này phải được hiện thực hóa trong sâu thẳm hữu thể chúng ta thông qua các huấn đạo viên, việc học lời Chúa, cầu nguyện và vâng lời. Theo thời gian, Sự hiện diện của Người trong chúng ta trở nên thực sự trong con người bên trong của chúng ta. Thông qua những phương tiện này, chúng ta trói buộc và giải thoát bản thân khỏi tội lỗi khi chúng ta tiếp nhận những gì Thiên Chúa đã làm cho chúng ta, trong chúng ta và như chúng ta.

(Rô-ma 6:4-7) Trong phép rửa, chúng ta được 'chôn với Người' và được 'sống lại với Người'. Hãy hình dung hình ảnh này về phép rửa, hãy thấy sự giải thoát linh hồn bạn khỏi tội lỗi và

kêu gọi tạo ra bản ngã mới trong Chúa Ki-tô Phục sinh. Sự chữa lành linh hồn không bao giờ tách rời khỏi tín lý trung tâm này về sự tha thứ tội lỗi. Đây là lĩnh vực mà chúng ta thường bị ràng buộc và bị nô lệ. Hàng ngày, hãy hình dung hình ảnh về phép rửa, hãy thấy bản thân được giải thoát và thoát khỏi chế độ nô lệ, và được đưa vào vương quốc và triều đại của sự công chính: được chính Chúa Giêsu mặc lấy.

(Mát-thêu 16:13; Híp-ri 4:12; Rô-ma 5:17) Lời Chúa được mặc khải cho tinh thần bạn sẽ khởi động các lực lượng và quyền năng giải cứu: chữa lành tinh thần, tâm trí, ký ức, cảm xúc và ý chí. Được mặc vào bộ y phục Chính trực của Người, chúng ta cai trị và trị vì qua sự chính trực trên trái đất này: chúng ta không thể thua để chiến thắng.

Thay đổi

(Mát-thêu 6:14; Gioan 20:21-23; Mát-thêu 18:18) Chúng ta không 'trói' hay 'tháo' ma quỷ, các thế lực và quyền lực, v.v. Nhân danh Chúa Kitô, chúng ta truyền lệnh cho chúng phải rời đi, biết rằng sự chết và sự phục sinh của Chúa Kitô đã trói buộc chúng. Tuy nhiên, vì tội lỗi không được tha thứ trong một cuộc sống, nên ma quỷ và các thế lực đen tối khác có quyền lực trong cuộc sống đó. Do đó, chúng ta phải trói buộc và tháo gỡ tội lỗi và hậu quả của những tội lỗi này. Chính bằng sự xưng tội và ăn năn mà một người trói buộc tội lỗi và thoát khỏi sự kiểm soát và quyền lực của nó.

(Sáng thế 4:6-7; Ga-lát 5:16-23; 1 Gioan 1:9) Tội lỗi là một thực thể và sẵn sàng tấn công bạn khi bạn không nêu tên và từ bỏ tội lỗi của mình. Ma quỷ có thẩm quyền trong cuộc sống của bạn khi bạn cho chúng tiếp cận bằng cách phạm tội. Tội lỗi là thứ cần bị trói buộc và con người phải được giải thoát khỏi nó, chứ không phải việc xua đuổi quỷ. Tuy nhiên, những mô thức tội lỗi lâu đời để lại những vết thương trong linh hồn, điều này cần được chữa lành, điều này cần có thời gian để áp dụng lời Thiên Chúa vào cuộc sống của người ta. Trong quá trình này, ma quỷ có thể trú ngụ trong những vết thương này. Chúng dễ dàng bị trục xuất khi bị biện phân nhờ sự dẫn dắt của Thiên Chúa.

(Ê-phê-sô 6:10-18; Mác-cô 16:15-18; Mát-thêu 12:36-37; Nơ-khe-mi-a 6:3-4) Đừng tập trung vào Sa-tan, ma quỷ hay các thế lực hay quyền lực. Đừng thực hành cầu nguyện chống lại Sa-tan thay vì cầu nguyện với Thiên Chúa. Bạn chọn chiến trường, không phải Sa-tan. Chúa Giêsu đã trói Satan trên thập giá. Vì vậy, sự nhấn mạnh của chúng ta là hướng về Thiên Chúa, hát và nói với Thiên Chúa, thờ phượng, tạ ơn và ngợi khen. Luôn luôn được thấy thực hành Sự hiện diện của Chúa, chứ không phải Sa-tan. Trong khi làm điều này, khi ma quỷ, các thế lực và quyền lực được biện phân một cách trực tiếp trên đường đi của chúng ta, chúng ta nói trực tiếp với chúng và ra lệnh cho chúng rời đi. Sự nhấn mạnh của chúng ta là ở trên thập giá. Chúng ta được giải thoát bởi những gì Chúa Giêsu đã làm. Mọi việc đã hoàn tất. Chúng ta không được lãng phí thời gian nói chuyện với Satan hoặc lũ tay sai của hắn. Chúng ta đang trong một trận chiến đã thắng. Đừng đoán mò nhưng hãy để Chúa Thánh Thần dẫn dắt khi việc đối đầu với kẻ thù là cần thiết: Chúa Thánh Thần sẽ dẫn dắt bạn trói buộc hoặc cởi bỏ hoặc xua đuổi khi thích hợp.

Lưu ý: Các mô thức tội lỗi lâu đời gây ra thái độ bệnh hoạn và hành vi lệch lạc và đòi trực tiếp theo. Những vết thương này thông qua lời Thiên Chúa cần thời gian để chữa lành, và do

đó, hành vi đòi truy vẫn sẽ được biểu hiện cho đến khi hoàn thành quá trình chữa lành hoàn toàn. Đây không nhất thiết là ma quỷ đang tỏ hiện. Thái độ bệnh hoạn không thể bị đuổi ra ngoài, chúng vẫn là một phần của nhân cách. Chúng phải được giải quyết và chữa lành bằng lời Thiên Chúa, qua sự ngợi khen và tạ ơn. Vì vậy, trong mọi trường hợp, sự nhấn mạnh là phải hướng về Thiên Chúa, về lời Người, về việc thực hành Sự hiện diện của Chúa trong linh hồn con người chúng ta. Xem Rô-ma 8:1-16 mô tả cuộc chiến giữa linh hồn con người và những ham muốn của xác thịt. Khi linh hồn con người chúng ta hiệp nhất với Chúa Thánh Thần, những ham muốn của thân xác hay chết của chúng ta sẽ chết. Với tư cách là con cái Thiên Chúa, hãy nhận ra rằng Thánh Thần Thiên Chúa bên trong cho phép chúng ta cai trị và ngự trị trong cuộc sống trong sự chính trực.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Rm 8:12-14

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu: Rm 6:8-14.

Cởi bỏ /Mặc vào: Cội rễ của tội lỗi gây ra thái độ, động cơ, ý định, kiêu hành vi lệch lạc. Những điều này được giải quyết bằng cách đổi mới tâm trí và sống theo những gì Thiên Chúa bảo phải suy nghĩ và hành động trong mọi cuộc đối đầu của cuộc sống.

Hãy coi chừng căn bệnh nội quan [introspection], phân tích quá mức về quá khứ, thực hành sự hiện diện của 'người cũ' thông qua cuộc đối thoại bất tận với những biến cố trong quá khứ.

Hãy hướng bản thân tới Thiên Chúa chứ không phải tới những người khác vốn phụ thuộc lẫn nhau. Ghi nhớ điều này, hãy thực hiện Mục A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động”. Liệt kê các tội lỗi, các kiểu suy nghĩ và hành động, và phát triển Mục A.4, “Bảng tính chiến thắng tội lỗi” để giải quyết các kiểu tội lỗi cố hữu.

Thông qua các thiết bị này, hãy thực hành Sự hiện diện của Chúa, nhìn thấy và mong đợi sự chữa lành. Sự thay đổi cần có thời gian, đó là một quá trình.

Xem lại Mục 8.2, “Những tội lỗi của xác thịt/Bản ngã của xác thịt” và Mục 11.9, “Sự hiệp nhất với Chúa”.

13.5 Các rào cản sự Toàn vẹn-Việc thất bại nhận sự tha thứ

Viễn ảnh

(Ê-phê-sô 2:4-5; 1 Gioan 1:9; Híp-ri 10:22) Chỉ duy hành động của Thiên Chúa, nhờ ân sủng của Người, mà chúng ta được tha thứ mọi tội lỗi của mình. Chúng ta không làm gì để đáng được điều đó, dù là bằng cách ăn chay hay cầu nguyện. Chúng ta chỉ nhận được nó bằng cách thừa nhận tội lỗi của mình. Nhận ra rằng Chúa Ki-tô đã chết và ban sự cứu chuộc một cách tự do bằng cách tha thứ tội lỗi của chúng ta. Chúng ta được làm cho trọn vẹn và được rửa sạch trong lương tâm của mình và được duy trì như vậy bởi nước của lời.

Hy vọng

(Rô-ma 8:12; Rô-ma 10:4; Lu-ca 21:36; Khải huyền 12:11) Một số người không nhận được sự tha thứ vì họ vẫn đang cố gắng trở nên 'đủ tốt' dựa trên công đức của riêng họ, phấn đấu để trở nên hoàn hảo theo luật pháp. Thay vào đó, chúng ta phải lắng nghe, vâng phục Chúa Ki-tô và lời Người, tin cậy vào sự chính trực của Người: thực hành Sự hiện diện của Người thay vì thực hành sự hiện diện của 'người cũ'. Chính nhờ huyết Chiên Con và lời chứng của chúng ta về mọi điều Chúa Giêsu đã làm trên thập giá và trong Sự Phục Sinh của Người, mà tội lỗi của chúng ta được tha thứ: nhờ sự phục sinh của Người, chúng ta sống trong sự chính trực. Chúng ta phải hành động như được tha thứ bởi những gì Chúa Giêsu đã làm, việc tiếp nhận sự thật này là trách nhiệm của chúng ta. Thiên Chúa sẽ không làm điều này cho chúng ta.

(Thánh vịnh 19:12-13; Thánh vịnh 139:23-24; Rô-ma 7:15-20; Ê-phê-sô 4:22-24) Hãy để Thiên Chúa dò xét tấm lòng bạn, quỳ gối như những tội nhân trước Người, thừa nhận và cho rằng bạn có thể đã cố gắng giải quyết tội lỗi bằng nỗ lực của mình, tự lên án mình vì đã thất bại và tự phán xét mình là không 'đủ tốt'. Hoặc tin rằng tội lỗi của bạn quá nghiêm trọng khiến Thiên Chúa khó lòng tha thứ. Hãy để Thiên Chúa giải quyết những cảm xúc chủ quan này. Hãy chuyển sự tập trung của bạn sang sự thật khách quan này: chỉ có Chúa Ki-tô mới có thể giải quyết tội lỗi của bạn; trách nhiệm của bạn là chấp nhận rằng bạn là một tội nhân, và chính máu Chúa Ki-tô khiến bạn trở nên thánh khi bạn xưng tội và ăn năn. Bằng một hành động đức tin, hãy nhận được sự tha thứ từ Chúa Kitô và từ đó hành động như được tha thứ. Tội lỗi, sự xấu hổ và sự kết án sẽ đưa chúng ta đến chỗ xưng thú tội lỗi và ăn năn, một điểm mang lại tấm áo chính trực. Chúng ta phải bước đi trong tinh thần này, tinh thần chính trực: là chính Chúa Kitô.

Thay đổi

(Sáng thế 6:5; Mát-thêu 12:33-35; Giê-rê-mi-a 17:9) Chúng ta không những phải giải quyết những hành vi tội lỗi cụ thể mà còn phải giải quyết tận gốc rễ của nó. Cấu trúc tội lỗi trong nhân cách con người bắt nguồn từ khi chúng ta quay lưng lại với sự thật trong Thiên Chúa để chấp nhận lời nói dối về Người. Khi chúng ta đáp lại cuộc sống bằng trái tim và tâm trí đen tối của mình, những suy nghĩ và hành động tội lỗi tuôn trào như nước từ một nguồn nước ô nhiễm. Trái tim chúng ta trở thành một bể chứa những động cơ và phản ứng vô thức, hỗn loạn. Chúng ta giải quyết điều này bằng cách không còn sống theo cảm xúc của mình nữa mà bằng ý chí và ý chí của mình dựa trên lời Thiên Chúa, theo thời gian, sẽ thay đổi gốc rễ của hữu thể chúng ta.

(Ê-phê-sô 4:17-18; Hô-sê 4:6-7; Rô-ma 1:18-23; Ê-phê-sô 4:22-32) Sự thiếu hiểu biết sẽ hủy hoại bạn và gia đình bạn. Sự thờ ơ sẽ làm chai cứng trái tim bạn cho đến khi bạn cảm thấy bạn không thể tha thứ cho bản thân mình nữa và từ bỏ hoàn toàn. Sự thay đổi theo Kinh thánh là một quá trình. Nhận ra rằng bạn không thể xử lý hoặc giải quyết tội lỗi nhưng hãy nhận ra rằng bạn hoàn toàn phụ thuộc vào Chúa Giêsu Ki-tô. Hãy xưng tội và ăn năn hằng ngày, hãy xem Chúa Giêsu gánh lấy tội lỗi của bạn: giải thoát bạn. Hãy hành động như được tha thứ, tôn vinh Chúa Giêsu bằng cách suy nghĩ, hành động và trở thành những gì lời Chúa dạy phải suy nghĩ, nói và hành động - mỗi ngày hãy trưởng thành theo hình ảnh của Chúa Giêsu.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Rm 12:1-2

Việc sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho các câu Rm 6:3-6; Gc 1:19-21.

Cởi bỏ/Mặc vào: Thực hiện Mục A.2, “Danh sách nghĩ và làm” và bắt đầu thực hành những gì Chúa muốn bạn nghĩ và làm. Xem thêm Mục 9.1, “Tẩy rửa và Thanh lọc Linh hồn”.

13.6. Sự Hiện diện Chữa lành

Viễn ảnh

(Ê-phê-sô 4:22-24; Rô-ma 6:3-14; Híp-ri 4:12) Bằng cách thờ ơ với những gì chúng ta suy nghĩ, chúng ta tách mình khỏi Sự Hiện diện của Người: sự thất thường (casualness) là sự vắng mặt của ý thức về bản thân, sự sa ngã khỏi ý thức về Thiên Chúa. Trở thành con người, sự trọn vẹn của hữu thể, phát triển khi chúng ta ở trong Chúa Ki-tô. Lời Chúa và tình yêu thực sự là điều gì đó nghiêm khắc và tuyệt vời hơn lòng tốt đơn thuần. Tình yêu này phân chia bóng tối với ánh sáng, bản ngã cũ với bản ngã mới.

Hy vọng

(Ê-phê-sô 5:13; Sáng thế 2:18; Gioan17:21) Chúa chúng ta không được định nghĩa theo khía cạnh cá tính [individuality] và sự độc lập, mà theo khía cạnh nhân cách [personality]: "Cha và Ta là một". Bản ngã thực sự, của nhân cách, con người như con người trọn vẹn phải nói về mối tương giao của con người với Thiên Chúa và với người khác. Bởi vì sự dữ là sự tách biệt khỏi Thiên Chúa, khỏi bản thân và khỏi người khác, nên việc biết bản thân mình theo khía cạnh này là bắt đầu được chữa lành khỏi những hậu quả của Sự sa ngã.

(Mát-thêu 7:11-12) Biện pháp khắc phục là từ bỏ tư thế nằm ngang của chúng ta, hướng về tạo vật. Thay vào đó, hãy hướng thẳng vào Chúa Ki-tô và tìm cách đáp ứng nhu cầu của người khác thay vì chỉ sử dụng người khác cho nhu cầu của riêng mình. Trong tư thế 'lắng nghe và vâng phục' các mệnh lệnh của Người để ban phước cho người khác, từ chối bản thân, chúng ta tìm thấy sự chữa lành, sự hoàn thiện: bản sắc thực sự của chúng ta.

(Gioan14:21,26; Gioan15:11; Đệ nhị luật 30:7-14) Sự toàn vẹn về mặt thiêng liêng và tâm trí bao gồm sự vâng lời, phục vụ người khác, học cách cầu khẩn Sự hiện diện của Thiên Chúa. Khi Thiên Chúa ở trung tâm nơi chúng ta và chúng ta ở trong Người, chúng ta có một ngôi nhà bên trong: một bản ngã thực sự hoặc trung tâm mà chúng ta sống.

Thay đổi

(Gia-cô-bê 5:19; Mát-thêu 4:4) Sự ích kỷ bao gồm việc nhìn thấy bản thân mình bước đi bên cạnh chính mình, coi bản thân là trung tâm của mọi sự, điều này tạo ra lòng tự thương hại, đố kỵ, tham lam và kiêu ngạo. Chúa Giêsu là A-đam mới đã đến và luôn thực hành Sự hiện diện

của Cha Người. Sự thờ phượng Thiên Chúa là sự phủ nhận tối thượng bản ngã cũ trong sự tách biệt. Nếu bạn không thực hành Sự hiện diện của Chúa, bạn sẽ thực hành sự hiện diện của người khác.

(Phi-líp-phê-phê 2:12-13) Khi chúng ta làm cho ý chí của mình trở thành một với Chúa, chúng ta thấy sự hòa nhập của nhân cách bắt đầu diễn ra: một bản sắc mà chỉ có Chúa mới có thể ban cho. Xem xét lại sự phụ thuộc hoặc nhu cầu của bạn đối với người khác: bị người khác kiểm soát: mẹ, cha, hoàn cảnh sống. Hãy cầu xin Chúa ban cho bạn sự hiểu biết để tìm ra gốc rễ của sự thờ ngẫu tượng hoặc sự phụ thuộc này, để có được cảm giác giá trị hoặc giá trị từ những thứ được tạo ra.

(Thánh vịnh 90:17; Lu-ca 4:1; Lu-ca 5:17; Công Vụ 1:2) Hãy để Chúa ban ơn và thành công cho bạn, học cách ban phước trong quyền năng của Chúa Thánh Thần và cộng tác với Chúa Thánh Thần để làm công việc của Chúa Ki-tô. Cứu rỗi linh hồn là công việc sáng tạo nhất trên thế giới. Một bản ngã được chữa lành trong Chúa Ki-tô sẽ ở vị trí để làm công việc của Chúa Ki-tô, để làm chứng như Chúa Ki-tô đã truyền lệnh.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Is 53:3-6

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho những câu Kinh Thánh đã chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Liệt kê những tội thờ ngẫu tượng cần được tẩy sạch, những tội mà bạn cần cầu xin Chúa tha thứ: những người bạn cần tha thứ, những lĩnh vực mà bạn cảm thấy tội lỗi và xấu hổ, tội lỗi của những người khác đã xúc phạm bạn, để tha thứ cho họ và tìm kiếm sự tha thứ. Xem lại Phần A.4, “Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi” và Phần 9.1, “Làm sạch và thanh lọc tâm hồn”.

Tài liệu tham khảo: Xem [19][Payne1] để biết thêm thông tin.

13.7. Sự hiện diện chữa lành (2)

Viễn ảnh

(Ê-dê-ki-en 36:27; Ê-phê-sô 3:16-17) Trải nghiệm lời cầu nguyện này được ứng nghiệm trong cuộc sống của chúng ta là tìm thấy trung tâm thực sự của chúng ta, 'ngôi nhà bên trong'. Từ trung tâm này, chúng ta 'ở' trong Chúa Ki-tô và Người ở trong chúng ta.

Hy vọng

(Mát-thêu 6:14-15; Mát-thêu 5:23-24; 1 Gioan 1:9; Híp-ri 10:22) Những rào cản ngăn cản chúng ta nhận ra 'trung tâm thực sự' của mình trong Chúa Ki-tô là chúng ta không tha thứ cho người khác cũng như không nhận được sự tha thứ từ Thiên Chúa cho tội lỗi của chính mình. Một lĩnh vực chính là tội lỗi và sự xấu hổ của chúng ta, và không có được đức tính tự chấp

nhận trong Chúa Ki-tô. Máu Chúa Ki-tô xóa sạch hoàn toàn quá khứ của chúng ta, khiến chúng ta được chấp nhận hoàn toàn trong Chúa Ki-tô.

(Phi-líp-phê 3:13-14) Mức độ một người sống ngoài thái độ và cảm xúc bệnh hoạn và hư hỏng của mình đối với bản thân đến mức họ không tìm thấy và sống từ trung tâm thực sự của mình. Chúng ta phải chết đối với thái độ sai lầm và bản ngã ảo tưởng, nếu không chúng ta không thể ở trong Chúa Ki-tô.

(Gioan 14:20; Cô-lô-sê 1:27) Chúa Ki-tô xuống với chúng ta và vào trong chúng ta. Người nhập thể chúng ta. Chúng ta được Thiên Chúa ngự trong mình, Đấng ở trên chúng ta, trước khi Người ở trong chúng ta và bên dưới chúng ta.

(Gia-cô-bê 4:8; Híp-ri 10:22) Chúng ta hướng lên Thiên Chúa, Đấng khác với tôi, thống trị trên mọi sự. Cảm tạ Thiên Chúa vì Thánh Thần của Chúa Ki-tô ở trong tôi, cứu rỗi tôi, thánh hóa tôi, liên kết tôi với Người.

Thay đổi

(Phi-líp-phê 2:12-13) Thực hành Sự Hiện Diện của Người bên trong: con người và Thiên Chúa cùng làm việc. Thiên Chúa sẽ không làm những gì bạn có thể làm, tức là lựa chọn. Vào thời điểm bạn lựa chọn, chính Thiên Chúa là người cho phép bạn thực hiện việc đó. Sự thụ động là chờ đợi Thiên Chúa giải quyết tội lỗi khi nó đã được giải quyết trên thập giá. Công việc của tôi bây giờ là kết hợp ý muốn của tôi với ý muốn của Người và cho phép sự công chính tuôn chảy, thay đổi trạng thái hiện hữu của tôi từ tự nhiên sang siêu nhiên.

(1 Cô-rinh-tô 12:7-11) Các ơn Chúa Thánh Thần là bản chất của những biểu hiện của Thiên Chúa. Bằng cách thực hành Sự hiện diện của Chúa Kitô, chúng ta đặt nền tảng cho sự hiểu biết và vận hành của các ơn Chúa Thánh Thần.

(Mát-thêu 5:23-24) Các ơn chữa lành của Chúa Thánh Thần có thể phải đối diện với hai rào cản lớn đối với sự toàn vẹn: không tha thứ cho người khác và không nhận được sự tha thứ. Đức tin, kiên thức, tình yêu, hành vi đạo đức, lòng can đảm, đức cậy, lời cầu nguyện, tất cả đều liên quan đến Chúa Kitô trong chúng ta. Tha thứ và được tha thứ, việc thanh tẩy hàng ngày khỏi mọi sự coi thường và oán giận giúp duy trì sự hiệp nhất của chúng ta với Chúa Kitô nguyên vẹn và cho phép ân sủng tuôn chảy tự do.

(Giê-rê-mi-a 17:9-10) Mọi loại tâm hồn bên trong chúng ta: tan vỡ, đau buồn, nản lòng, kiêu ngạo, gian ác, run rẩy, hai mặt, tinh vi, đòi truy, buồn rầu, kiêu ngạo, phiền muộn, nặng nề, ghen tị, đố kỵ, xấu xa, lừa dối, cứng rắn, mưu mô, chai sạn, v.v. Tuy nhiên, Chúa Ki-tô trong chúng ta tỏa sáng qua chúng ta, làm cho hai tâm trí của chúng ta được thánh hóa, cũng như cảm xúc, ý chí, trí tuệ và khả năng của chúng ta. Người hoàn thiện chúng ta và chúng ta trở nên: sẵn lòng, hoàn hảo, dịu dàng, mềm mại, tinh khiết, ngay thẳng, trong sạch, khôn ngoan, vui vẻ, nhu mì và khiêm nhường, trung thực và tốt, độc thân, chân thật, nhân từ và biết ơn, v.v.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Cl 2:11-12

Lòng sùng kính: Xem lại phiếu làm việc này.

Cởi bỏ/Mặc vào: Liệt kê những lĩnh vực trong cuộc sống của bạn cần phải giải quyết: con người, hoàn cảnh, tình huống và chuẩn bị một danh sách thất bại. Phần quy trình A.4, “Phiếu làm việc Chiến thắng tội lỗi”. Thay đổi là vấn đề tạo ra những thói quen mới thay thế cho thói quen cũ. Thay thế và thực hành phản ứng của Chúa và theo thời gian, ý chí tự nhiên sẽ được chuyển thành siêu nhiên (Rô-ma 8:14-17).

13.8. Suy nghĩ sáng tạo

Viễn ảnh

(Pl. 4:8) Khi những hình ảnh tượng trưng vĩ đại và tốt đẹp về Thiên Chúa, vũ trụ, tình phụ tử, tình mẫu tử, nam tính, nữ tính, v.v. bị bác bỏ hoặc đơn giản không có trong tâm trí, những hình ảnh nhỏ hơn sẽ phát triển để thay thế chúng. Nếu bạn không thích những điều cao cả hơn, bạn chắc chắn sẽ thích những điều thấp kém hơn, Điều này đúng với một xã hội, một quốc gia, một thế giới, cũng như với mỗi cá nhân. Bạn nghĩ gì, theo thời gian, bạn sẽ trở thành như vậy.

Hy vọng

(Rô-ma 6:3-6) Những gì đã được thực hiện trên Thập giá sẽ rửa sạch và thanh tẩy chúng ta khỏi bản ngã giả tạo hoặc đòi truy trước đây của chúng ta. Do đó, cảm thức hiện hữu, an lạc phát xuất từ việc suy gẫm về con người và bản chất của chúng ta trong Chúa Giêsu Ki-tô. Một hình ảnh bệnh hoạn trong tâm trí không chỉ thay thế cho những hình ảnh và biểu tượng bị thiếu về các mối quan hệ tốt đẹp, mà còn có thể lấp đầy sự thiếu hụt cảm thức hiện hữu thỏa đáng. Điều này có thể dẫn đến cảm thức không hiện hữu, đòi hỏi phải suy gẫm sâu sắc và cầu nguyện để có thể kết nối lại với Thiên Chúa để định hình cuộc sống của chúng ta từ nay về sau: một cảm thức hiện hữu.

(2 Cô-rinh-tô 10:3-5; Gioan 15:5-7) Việc phát triển hình ảnh thích đáng và hình thức thích đáng của tâm trí biểu tượng đòi hỏi phải được rửa tội trong Chúa Thánh Thần, cầu nguyện lắng nghe, tiếp nhận những lời và hình ảnh phát xuất từ Thiên Chúa. Ngoài ra, học cách thực hành Sự hiện diện thông qua việc trao đổi mọi lời tiêu cực phát xuất từ thế gian, xác thịt và ma quỷ. Và thay thế những lời này bằng những lời của Thiên Chúa, Đáng luôn phán với chúng ta phải yêu như Người yêu, để đáp lại sự sống trong Thánh Thần của Người.

(Rô-ma 12:1-2) Chúng ta phải từ bỏ tâm trí 'có ý thức', thuần lý vốn luôn cố gắng phân tích cõi 'vô thức', những ý tưởng sáng tạo của Thiên Chúa được tiết lộ cho tâm hồn chúng ta. Thay vào đó, chúng ta phải sử dụng sức mạnh thuần lý của mình để suy gẫm về các nguyên tắc của Thiên Chúa và tập trung vào việc đưa chúng vào hành động. Chúng ta không được trí thức hóa, quá trình nội quan, dẫn đến việc tập trung vào bản thân và mang lại sự vô ích: một thực

hành về sự hiện diện của bản thân.

Thay đổi

(Ep. 4:22-32; Hr. 10:22) Trong những trường hợp nghiêm trọng khi một người bị buộc phải nội quan sâu xa, cần phải cầu nguyện để chữa lành tâm trí. Xức dầu lên trán, làm dấu thánh giá, đặt tay lên đầu, cầu xin Chúa Giêsu ngự vào, chữa lành và làm dịu tâm trí. Hình dung bằng trái tim rằng điều này đang được thực hiện, cầu nguyện trong yên lặng. Sau đó, cầu xin Thiên Chúa hướng dẫn thêm và cho biết phải cầu xin gì và cầu nguyện như thế nào. Cầu xin sự khôn ngoan và kiến thức thông qua hình ảnh và lời nói. Yêu cầu người đó thú nhận tội lỗi nội quan của mình để nhận được sự thanh tẩy và tha thứ cần thiết.

(Gc 1:21) Người ta phải dừng lại và suy gẫm về những câu Kinh thánh thích hợp liên quan đến các kiểu thái độ bệnh hoạn của mình, hướng lên Thiên Chúa, không phải hướng vào bản thân mình, sau đó trình bày trái tim mình với trái tim của Chúa siêu việt.

(1 Phê-rô 1:13; 1 Phê-rô 4:1) Thất chặt tâm trí của bạn là kiểm soát, bảo vệ và lựa chọn nhập lượng [input] tốt: để Chúa Giêsu có thể được bày tỏ trong tinh thần của bạn. Trong tâm trí bạn hãy đặt mục đích theo đuổi mục đích như Chúa Giêsu, Đấng chỉ có mục đích là làm theo ý muốn của Chúa Cha bất chấp đau khổ.

Từ khóa ở đây là 'sửa chữa':

1. Sửa tâm trí về nhập lượng có chọn lọc.
2. Sửa tâm trí về ý chí, ý chí để suy nghĩ và làm theo cách của Thiên Chúa. Xem thêm Phần 13.3, “Chữa lành ký ức: Sự tha thứ tội lỗi”.
3. Sửa tâm trí về mục đích, quyết tâm tiến bước theo cách của Thiên Chúa, không bị bất cứ điều gì lay chuyển.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

*Câu Kinh Thánh để ghi nhớ:*Gc 1:21

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Cl 3:1-3.

Cởi bỏ /Mặc vào: Hãy tự hỏi mình ba câu hỏi sau khi bạn nghiên cứu mỗi câu sau đây:

1. Câu này nói gì với tôi?
2. Tôi đang làm gì sai?
3. Tôi phải thay đổi điều gì?

• Sáng thế 6:5; Sáng thế 11:6; Xuất hành 1:12; Xuất hành 8:12;

• Thánh vịnh 1:2; Thánh vịnh 4:4; Thánh vịnh 19:14; Thánh vịnh 38:12; Thánh vịnh 48:9;

Thánh vịnh 119:59; Châm ngôn 4:27; Châm ngôn 6:18; Châm ngôn 12:5;

• Mát-thêu 10:22; Lu-ca 9:62; Gioan 15:9; Rô-ma 1:21; Rô-ma 8:6; Rô-ma 12:3; Ga-lát 5:1; Ga-lát 6:9; Phi-líp-phê-phê 1:27; Phi-líp-phê-phê 2:5; • 1 Ti-mô-thê 4:15; Gia-cô-bê 1:12; Gia-cô-bê 5:11; 1 Phê-rô 2:19; 1 Phê-rô 5:9; 2 Phê-rô 3:17; Khải huyền 3:12.

Xem lại Mục 7.14, “Kiểm soát tâm trí”.

13.9. Âm ảnh tâm trí

Viễn ảnh

(1 Sử biên 28:9; Châm ngôn 6:16; 2 Cô-rinh-tô 10:3-5; Ga-lát 5:16) Để phá bỏ bất cứ thói quen nào, cần phải có một quyết định có phẩm chất, một hành động của ý chí, quá trình này bắt đầu trong tâm trí. Bệnh nội quan, tâm trí chỉ nghĩ đến bản thân, tự nuôi dưỡng bản thân và cuối cùng tự hủy hoại chính mình. Tâm trí chúng ta có thể bị giam cầm không chỉ bởi hình ảnh ma quỷ mà còn bởi nỗi ám ảnh tâm trí liên tục. Liên tục phân tích bản thân, nhìn vào bên trong để tìm ra một số sự thật hoặc thực tại cá nhân, và liên tục phân tích xem sự thật mà tôi tìm thấy có đúng hay không, người ta sẽ trở nên đầy nghi ngờ.

Hy vọng

(Cô-lô-sê 3:3,5,8-9) Chúng ta có xu hướng đắm chìm vào một số xung đột tâm trí hoặc cảm xúc trong cuộc sống, và theo thời gian, chúng ta sẽ phát triển một tư duy bệnh hoạn và méo mó. Không chấp nhận kết luận của mình về bản thân, tôi trở nên chỉ trích bản thân, và thậm chí là ghét bản thân: Tôi trở thành chúa của chính mình. Kinh thánh bảo chúng ta phải hướng lên Chúa, cầu xin Người đến và chiếu ánh sáng của Người vào lòng tôi. Khi đó, tôi sẽ nhận được điều tốt đẹp khách quan: hoặc là sự tha thứ hoặc sự soi sáng.

(Cô-lô-sê 1:27; Cô-lô-sê 2:10; Lu-ca 16:10; Phi-líp-phê 2:12-13) Không tập trung vào Chúa Ki-tô bên trong là 'đi bên cạnh chính mình', thay vì trở thành và trở nên giống hình ảnh của Chúa Ki-tô. Người có trung tâm là bản ngã ảo tưởng (người có trung tâm là một phức hợp của những cảm xúc, thái độ, hình ảnh và biểu tượng bệnh hoạn) không liên quan gì đến bản ngã mới thực chất, hướng ngoại trong Chúa Kitô.

(Châm ngôn 27:17; Công vụ 17:28) Hiện hữu là trải nghiệm cuộc sống trực tiếp, sống trong khoảnh khắc hiện tại. Người phung phí hiện tại của mình bằng cách cố gắng tìm ra một tương lai an toàn hơn hoặc ít đau khổ hơn, luôn sống trong quá khứ đau thương và tương lai bất định. Sống trong hiện tại, của "sự hiện là [isness]" của "hiện hữu" là sử dụng chính mình bằng cách biết người khác. Do đó, chúng ta trở nên sắc sảo hơn bởi những gì "là" và chúng ta bắt đầu vui mừng trong những thực tại bên ngoài bản thân mình bằng cách cho phép Thiên Chúa trong chúng ta trở thành trọn vẹn nhất của Người thông qua chúng ta trong khoảnh khắc hiện tại.

Thay đổi

(Mát-thêu 22:37-39; Gioan6:63) Việc hướng mắt khỏi bản thân mình đến người khác là một quyết định mà chúng ta có thể và phải đưa ra. Đó là một loại kỷ luật từng phút từng giây. Con người trở thành khi họ vâng lời. Chúng ta "trở thành" khi chúng ta vâng phục những gì tốt nhất mà chúng ta biết ở một bình diện, với những lời đến từ Chúa ở bình diện cao nhất: lời đó trở thành sự sống.

(Gioan5:19; Gioan15:5) Sức mạnh để hiện hữu liên quan đến sức mạnh ở nhà "bên trong": khoảnh khắc hiện tại của sự tập trung, của cuộc sống thanh thản và suy niệm từ trung tâm đích thực. Yêu Chúa là được kéo ra khỏi chính mình và vào trong Người. Khi yêu Người, tôi trở thành xác phàm của Người. Chúa ngự xuống trong chúng ta và chúng ta được kéo vào trong Người. Với Chúa Kitô, chúng ta có thể nói "Tôi yêu Chúa Cha, tôi làm những gì tôi thấy Người làm, Người đã đội cho tôi vinh quang và danh dự". Yêu tất cả những gì "là", chúng ta học cách chết đi mỗi ngày đối với cuộc sống hướng nội, tự ý thức.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

*Câu Kinh Thánh để ghi nhớ:*Rm 12:1-2

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho các câu Cl 3:1-3; Pl 2:3-4.

Cởi bỏ /Mặc vào: Hãy ghi chú bất cứ sự nội quan quá mức và thần kinh nào, về việc tự hấp thụ. Hãy để Châm ngôn 3:5-7; Châm ngôn 4:20-27 hướng dẫn bạn. Phần A.2 của quy trình, "Danh sách suy nghĩ và hành động".

13.10. Phá vỡ các thói quen thể lý

Viễn ảnh

(Rô-ma 4:17; 2 Cô-rinh-tô 4:17-18) Không quan trọng nếu chúng ta không cảm thấy mình là người chiến thắng hay người vượt thắng: Lời Chúa nói rằng chúng ta là những người đó, Lời Chúa không nói dối. Bản chất của đức tin là nói về những điều không được biểu hiện như thể chúng đã là một sự kiện đã hoàn thành. Chúng ta đang giải quyết những điều vô hình, siêu việt, tác động đến những điều hữu hình.

Hy vọng

(Gia-cô-bê 1:21) Việc suy gẫm về lời cứu rỗi linh hồn chúng ta, và 'cứu rỗi' có nghĩa là giải thoát, an toàn, bảo tồn, chữa lành, lành mạnh và toàn vẹn. Lời thắm nhuần được tiếp nhận với sự tự tin mạnh mẽ có thể giải thoát chúng ta khỏi sự ràng buộc của trí hiểu, trí nhớ và ý chí. Thay vì trở thành tù nhân của sự nuông chiều bản thân, chúng ta trở thành tù nhân của những suy nghĩ của Thiên Chúa.

(Cô-lô-sê 3:1-3) Việc phá vỡ thói quen thể lý đòi hỏi một quyết định có phẩm chất, một hành

động của ý chí bắt đầu bằng trí hiểu. Nghĩ theo ý nghĩ của Thiên Chúa, tái cấu trúc các đôn lữ (giàn giáo) của tâm trí, chuyển hướng các cơ chế đối phó để phản ứng với các sự kiện không chắc chắn của cuộc sống trong sự vâng phục Chúa Kitô (2 Cô-rinh-tô 10:3-5).

(Châm ngôn 8:13; Châm ngôn 16:6; 2 Cô-rinh-tô 7:11) Hãy dạy bản thân ghét điều ác, đừng thờ ơ với nó. Kính sợ Chúa là ghét điều ác vì nó làm tổn thương Thiên Chúa. Bắt đầu ghét những điều làm bạn trở thành nô lệ và xúc phạm đến Thiên Chúa. Phát triển một mong muốn mãnh liệt và trả thù điều ác (Thánh vịnh 22:3) Sau đó thực hành trong sự kính sợ, trong sự hiện diện của Chúa và sự thánh thiện của Người. Đồng thời, hãy bắt đầu ngợi khen Thiên Chúa. Người ngự trong lời ngợi khen của dân Người. Bằng cách ngợi khen, bạn thiết lập sự hiện diện và quyền cai trị của Chúa Giêsu đối với cuộc sống và thói quen của bạn.

Thay đổi

(Gia-cô-bê 1:21; Giê-rê-mi-a 1:12; Híp-ri 3:1) Hãy chấp nhận với sự tin tưởng rằng lời Chúa có hiệu quả và sẽ thay đổi thói quen của bạn mà không cần phải hoảng sợ. Tháp lời vào tinh thần của bạn bằng cách đặt lời lên hàng đầu trong cuộc sống của bạn và đứng vững trên lời bất kể hoàn cảnh và kinh nghiệm của người khác. Chúa trông chừng lời Người để thực hiện lời Người; do đó, hãy để lời Người sống lại, phát triển và lớn lên trong tinh thần của bạn.

(I-sai-a 61:1; Gioan 8:32; 2 Cô-rinh-tô 3:17; Rô-ma 6:14) Nhờ Chúa Giêsu, tôi được giải thoát khỏi mọi thói quen, ham muốn và suy nghĩ xấu xa. Biết được sự thật của Người giải thoát tôi vì nơi nào có Thánh Thần, nơi đó có sự tự do; do đó, tội lỗi sẽ không có quyền thống trị tôi.

(Rô-ma 8:2; Phi-líp-phê 4:13; Rô-ma 8:37; I-sai-a 26:13-14; 2 Cô-rinh-tô 2:14) Chúa Ki-tô truyền sức mạnh của Người vào linh hồn tôi. Luật của Thánh Thần này giải thoát tôi khỏi luật của tội lỗi và sự chết. Vì vậy, Đấng ở trong tôi lớn hơn kẻ ở trong thế gian. Không còn bị quá khứ kìm hãm hay lên án, tôi còn hơn cả một người chiến thắng. Cảm tạ Thiên Chúa, Đấng luôn khiến tôi chiến thắng trong Chúa Giêsu Ki-tô.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

*Câu Kinh Thánh để ghi nhớ:*Rm 12:1-2

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Lu-ca 9:23-24.

Cởi bỏ /Mặc vào: Phần quy trình A.6, “Phiếu giải quyết vấn đề”. Sử dụng dữ kiện này làm nguồn dữ kiện, hãy trả lời các câu hỏi sau:

- Điều gì đã xảy ra? (mô tả vấn đề hoặc tình huống)
- Tôi đã làm gì? (mô tả phản ứng hoặc suy nghĩ của bạn)
- Tôi nên làm gì? (nghiên cứu bảng tính này để có ý tưởng)
- Bây giờ tôi phải làm gì (làm Mục A.9, “Kế hoạch dự phòng”, Mục A.4, “Bảng tính Chiến thắng tội lỗi” hoặc Mục A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động”) để tái cấu trúc tình huống (suy nghĩ, lời nói và hành động của bạn) theo cách làm đẹp lòng Chúa?

Chương Mười Bốn: Vượt thắng dục vọng

14.1. Những cuộc tấn công vào linh hồn

Viễn ảnh

(Mát-thêu5:21-22; Mát-thêu5:27-28) Những cuộc tấn công vào phẩm giá và vẻ đẹp của linh hồn xảy ra thông qua bất cứ hình thức lạm dụng nào liên quan đến mong muốn hủy diệt hoặc mong muốn sử dụng. Các loại tác hại cốt lõi liên quan là giết người, tức giận, ngoại tình và ham muốn tiêu thụ.

Thèm muốn nhiều hơn

(Sáng thế 1:26) Tất cả chúng ta đều có một thèm muốn thúc đẩy nhiều hơn. Ban đầu, Thiên Chúa đã thiết kế để chúng ta có thể được lấp đầy bằng Sự hiện diện của Người - để làm như Người là trở thành một phước lành, một trạng thái hiện hữu' trong Thiên Chúa và do đó, 'làm' những gì Thiên Chúa truyền lệnh. Không tuân theo các lệnh truyền và mong muốn của Thiên Chúa ('làm' để 'hiện hữu') để lại một khoảng trống, một khoảng chân không. Chúng ta có xu hướng lấp đầy khoảng trống theo chiều ngang thông qua những thứ và con người tạo ra mối quan hệ phụ thuộc lẫn nhau: hoặc như kẻ lạm dụng hoặc thủ phạm hoặc như nạn nhân của kẻ xâm lược.

Sự tức giận hủy diệt

(Gia-cô-bê 4:2) Chúng ta thèm muốn, chúng ta theo đuổi thông qua các kế hoạch và thủ đoạn của mình để có được điều thỏa mãn, tức là chúng ta 'làm' để 'hiện hữu'. Chúng ta sử dụng những thứ, con người hoặc những thứ được tạo ra để thỏa mãn nhu cầu của mình. Điều này mở đường cho sự tức giận và mong muốn trả thù, cho việc phán xét những kẻ đã cản đường chúng ta đạt được sự thỏa mãn. Thêm vào cường độ này là những khao khát và thèm muốn của chúng ta hầu như luôn bị chặn lại một phần và, do đó, sự thất vọng là một thực tại đang diễn ra, và sự tức giận tiềm tàng cũng vậy.

Mảnh đất của hữu thể sa ngã của chúng ta đã chín muồi để gây ra sự lạm dụng về mặt tình cảm và thể lý bao gồm việc không tham gia (bỏ bê hoặc từ bỏ người khác về mặt tình cảm) hoặc hủy diệt người khác bằng cách nhục mạ họ. Các yếu tố lạm dụng về mặt tình cảm (bỏ rơi và làm nhục) và lạm dụng về mặt thể xác (tàn ác, không nhất quán và giận dữ) được thực hiện ở một mức độ nào đó bởi tất cả những người mà chúng ta có mối quan hệ. Sự tức giận cố gắng hủy hoại những kẻ cản đường chúng ta.

Dục vọng hủy diệt

Tác hại cũng phát xuất từ những người có dục vọng muốn tránh sự trống rỗng và tìm kiếm sự thỏa mãn khiến họ sử dụng người khác như thức ăn cho linh hồn trống rỗng của họ: một ham muốn tìm kiếm sự thỏa mãn một cách bất hợp pháp, tách biệt khỏi Thiên Chúa và con đường

công chính của Người. Một người ham muốn như vậy không những hút hết sự sống của một người khác để làm giảm cường độ cô đơn của mình, mà còn tận hưởng sự thống trị và quyền lực đối với ai đó hoặc thứ gì đó.

Dục vọng là nỗ lực chiếm hữu người khác để đánh cắp đủ đam mê nhằm nhắc họ thoát khỏi cuộc đấu tranh hiện tại của chúng ta mà bước vào một thế giới trong đó họ cảm thấy (trong một khoảnh khắc) giống như đang ở Vườn Địa đàng. Nếu giận dữ là mong muốn khiến ai đó phải trả giá vì đã ngăn cản chúng ta quay trở lại khu vườn, thì dục vọng là nỗ lực của chúng ta để đẩy mình trở lại khu vườn. Dục vọng, một phần, là ham muốn được hợp nhất, tức là ham muốn được hấp thụ vào người khác. Dục vọng phi tình dục là 'sự phụ thuộc lẫn nhau'. Giống như dục vọng tình dục, đó là ham muốn tìm kiếm một vật chủ sẽ cung cấp năng lượng sống dường như bị thiếu trong sự phụ thuộc lẫn nhau.

Sự thái quá của nhu cầu cần được lấp đầy và thỏa mãn này dẫn đến sự đòi trụy, vốn là một cuộc kết hôn của dục vọng và giận dữ: một ai đó phải trả giá cho nỗi đau trống rỗng mà chúng ta buộc phải trải nghiệm (2 Cô-rinh-tô 10:1-5). Tất cả chúng ta đều sống trong thế giới chiến tranh này: trở thành thủ phạm hoặc nạn nhân của cơn tức giận và thịnh nộ và ham muốn thiêu đốt để lấp đầy sự trống rỗng và khao khát được thỏa mãn của chúng ta. Chúng ta phải trở thành những chiến binh, những chiến binh của tình yêu, những người khinh thường cái ác và bất cứ điều gì không phù hợp với vẻ đẹp và tình yêu của Thiên Chúa. Điều này đòi hỏi một sự thay đổi triệt để, một sự tuân thủ triệt để theo hình ảnh của Chúa Kitô như Chúa đã lên kế hoạch lúc ban đầu (Sáng thế 1:26-27). Xem thêm Phần 7.12, “Cái chết thực sự” và Phần 5.10, “Chủ nghĩa duy hoàn hảo”.

14.2. Dục vọng, Ham muốn – Vô độ

Viễn ảnh

(Xuất hành 20:4-5,17; Mát-thêu5:28) 'Thân xác' ham muốn nhiều thứ. Nó muốn quyền lực, lạc thú, giàu có, địa vị, sự ngưỡng mộ, v.v. Không có gì sai khi thích mọi thứ. Nhưng lòng ham muốn không chỉ là thích. Đó là ý muốn sở hữu. Dục vọng biến những thứ tốt đẹp thành đối tượng thờ phượng và điều này có liên quan chặt chẽ đến sự thờ ngẫu tượng. Chúng ta phải phản ánh Thiên Chúa trong suy nghĩ, cảm xúc, ký ức và ý chí của chúng ta - không phải con người hay đồ vật.

Hy vọng

(Ga-lát3:13-14; Ga-lát5:16-18) Đó là vấn đề thèm muốn: thay thế thèm muốn bằng ham muốn, ham muốn làm đẹp lòng Thiên Chúa hơn là làm đẹp lòng bản thân. Khi chúng ta chọn tôn vinh Thiên Chúa trong suy nghĩ hàng ngày của mình, thèm muốn của xác thịt vô độ sẽ biến mất. Trận chiến này là một cuộc chiến tâm linh kéo dài cả đời: một sự tham gia liên tục vào việc thay thế những hình ảnh vô đạo bằng những hình ảnh thánh thiện để nâng cao bản thân lên trên chính mình - một quá trình thanh lọc linh hồn (Rô-ma 8:5-13).

(Lu-ca 9:23-24; Mát-thêu22:37-39; Sáng thế 2:18) Phim khiêu dâm, thủ dâm và những hành vi sai trái khác là sự thay thế cho sự gắn gũi thân mật. Bằng những hành vi này, người ta trở

thành nghiệm việc tự lấy mình làm trung tâm, cam kết phục vụ bản thân mình, làm mọi cách có thể để tránh việc chết cho bản thân. Đây là một vấn đề thiêng liêng, không phải chủ yếu thể lý. Nó luôn liên quan đến tinh thần của con người: hoặc là hòa hợp với ý muốn của Thiên Chúa, gắn gũi thân thiết với Chúa Thánh Thần; hoặc là nổi loạn chống lại ý muốn đó, cố gắng đẩy Chúa Thánh Thần ra khỏi đường.

Thay đổi

(Rô-ma 12:1-2; Cô-lô-sê 3:1-5) Tập trung vào việc hướng lòng và trí vào những điều ở trên cao: sau khi bạn làm điều này, hãy giết chết mọi thứ thuộc về bản chất trần gian của bạn bằng sự đổi mới hoàn toàn tâm trí bạn, cả ký ức nữa- tất cả bắt đầu từ đây.

(Mát-thêu5:29; Mát-thêu6:9-10) Chỉ vì bạn không thể ngừng ham muốn mà làm cho nó được chấp nhận. Chúa Giêsu tận tụy mang đến một vương quốc khác. Để trở thành môn đệ của Người, bạn phải giết chết ham muốn. Bạn phải học cách muốn những gì Người muốn cho bạn và từ bỏ mọi thứ khác. Theo đó, hãy chủ động, bằng suy nghĩ, bằng lời nói và bằng hành động, ghét những thú vui của tội lỗi, và ngay lập tức lấp đầy khoảng trống bằng những lời ngợi khen và tạ ơn Thiên Chúa vì lòng thương xót của Người - chìa khóa là sự tức thời (sự chậm trễ trong việc thay đổi hình ảnh này sẽ có lợi cho điều ác).

Thực hành mô hình tư duy mới cho đến khi nó trở nên tự phát.

(Ga-lát5:13-14; Rô-ma 6:3-6) Sau khi được 'chôn cất' với Chúa Ki-tô trong phép rửa, chúng ta 'được sống lại' với Người bởi Chúa Thánh Thần. Hãy xem bản thân trong cõi tâm linh như một thành viên của gia đình Thiên Chúa, được ban cho Chúa Thánh Thần của Thiên Chúa, giờ đây có thể sống theo các điều răn của Thiên Chúa để trở thành một phước lành và một đầy tớ cho những người khác trên trái đất. Đây chính là con người thật của bạn.

(Ga-lát2:20) Nhờ sự kết hợp của bạn với Chúa Ki-tô (Ê-phê-sô 4:1; Ê-phê-sô 4:20-21; Ê-phê-sô 5:6), bạn buộc phải nói sự thật (Ê-phê-sô 4:25), xây dựng (Ê-phê-sô 4:29), chết đối với bản thân (Ê-phê-sô 5:1), và không bị bản thân, đam mê hoặc tức giận chi phối (Ê-phê-sô 4:31) trong các mối quan hệ, đặc biệt là trong hôn nhân.

(1 Ga 4:7-8; 1 Ga 1:6-9) Chúa phán rằng nếu lòng tôi được giữ trong sạch bằng cách liên tục suy gẫm về lời Chúa trong bối cảnh công việc thánh hóa của Chúa, tôi sẽ có sức mạnh để vượt qua cám dỗ dẫn đến sự nuông chiều, khiêu dâm, thủ dâm và những hành động tương tự. Đó không phải là các kỹ thuật tâm lý, không phải là vấn đề đối phó với các động lực của chúng ta mà là thánh hóa lòng chúng ta trong sự hiệp thông và thân mật với Thiên Chúa và với người khác - sự thanh lọc trí tuệ, trí nhớ và ý chí của chúng ta.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 1 Tm. 4:7

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho các câu 2 Tm. 2:22; Pl. 2:3-4; 1 Tm. 4:7.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại và trả lời ngắn gọn các câu hỏi sau:

- Đối tượng ham muốn: Điều gì kiểm soát hoặc chiếm hữu bạn - tạp chí, phim khiêu dâm, tìm kiếm quyền lực, địa vị, sự giàu có, v.v.?
- Ham muốn trong mối quan hệ: Mong muốn trong mối quan hệ của bạn là gì? Bạn muốn gì từ một mối quan hệ? Bạn muốn gần gũi? xa cách? Bạn muốn tham gia vào cuộc sống của người khác? hay bạn không muốn dính líu gì đến mọi người?
- Ý nghĩa sống của ham muốn: Bạn tin rằng điều gì làm cho cuộc sống diễn ra suông sẻ?

Điều gì quan trọng? Điều gì không quan trọng? Bạn tin rằng mình phải có điều gì để cuộc sống của mình diễn ra suông sẻ, hoạt động, thành công?

Điểm mấu chốt: Lập trình lại cuộc sống của bạn để danh dự và vinh quang của Thiên Chúa và phúc lợi của người khác được đặt lên hàng đầu.

Lưu ý: Để vào sâu và hiểu được cách vận hành của bản thân, hãy ghi lại nhật ký về những lần bạn bị cám dỗ. Xem lại các cơ chế kích hoạt như căng thẳng, thất vọng, từ chối, cay đắng, oán giận và các phản ứng tương tự. Sử dụng Phần A.9, “Kế hoạch dự phòng” để chống lại. Xem lại các phiếu bài tập Phần 14.13, “Những tội lỗi thống trị cuộc sống” và Phần 9.1, “Làm sạch và thanh lọc linh hồn”.

14.3. Cảm xúc/Đức tin

(Híp-ri 10:38) Người theo Ki-tô giáo phải bước đi bằng đức tin (Thiên Chúa ở thời điểm hiện tại), không phải bằng cảm tình hoặc cảm xúc. Chúng ta có khuynh hướng tự nhiên sống theo cảm tình và cảm xúc của mình, và phản ứng theo những cuộc đối đầu trong cuộc sống. Khi bị cảm xúc, chúng ta phản ứng theo cảm xúc; khi cảm thấy tồi tệ, chúng ta phản ứng một cách vô trách nhiệm: cầu nài, than phiền, lảm bảm. Nếu cảm thấy tốt, chúng ta hành động vui vẻ. Hành vi của chúng ta được xác định bởi cách chúng ta cảm thấy và phản ứng với những trải nghiệm cảm xúc. Sống theo cảm xúc của mình là trái ngược với ý muốn của Thiên Chúa.

"Người công chính sẽ sống bởi đức tin". Đây là ý muốn của Thiên Chúa. Đức tin là để kiểm soát cuộc sống của chúng ta và đối diện với những vấn đề cụ thể của cuộc sống theo lời Thiên Chúa và sự khôn ngoan - không phải theo cảm xúc của chúng ta. (Rô-ma 8:29; Híp-ri 4:9-10)

Khi những ký ức về quá khứ ảnh hưởng đến chúng ta, quá khứ sẽ chỉ đạo cuộc sống của chúng ta, và chúng ta trở thành thiên chúa của chính mình. Chúng ta phải kiểm soát bằng cách giữ cho ký ức của mình trong sạch bất kể điều gì đang xảy ra. Chỉ trong tinh thần của một trái tim và ký ức trong sạch này, chúng ta mới cho phép Thiên Chúa làm việc thông qua chúng ta để biến đổi chúng ta theo Con của Người và vượt qua những nghịch cảnh của cuộc sống. Một tín hữu sống bằng đức tin như thế nào? Sống bằng đức tin có nghĩa là gì? Có nghĩa là làm bốn điều, và làm chúng một cách nhất quán. 1. Người tin Chúa phải giao phó cuộc sống và các vấn đề của mình cho Chúa suốt cả ngày - trong suốt những giờ tỉnh thức của mình: một cuộc sống cầu nguyện và suy niệm. Họ phải lấy những kinh nghiệm và các vấn đề của họ trong ngày và giao phó chúng cho Thiên Chúa, ngay lập tức và một lần cho tất cả. Họ phải tin rằng Thiên Chúa lắng nghe lời cam kết của họ và ban sức mạnh để bước đi chiến thắng suốt cả ngày. Họ phải biết rằng Thiên Chúa không thích một đứa con hay than vãn, rên rỉ, van xin sức mạnh, lẫn lộn trong sự tự thương hại (Gia-cô-bê 1:5). 2. Người tin Chúa phải

từ bỏ bản ngã: cảm xúc, tình cảm và sự ích kỷ của xác thịt, để loại bỏ những phản ứng này. Người đó phải mặc lấy và mang lấy bản ngã mới và tốt hơn giống như Thiên Chúa trong sự chính trực và thánh thiện của sự thật (Ê-phê-sô 4:22-24). (Xem thêm Phần A.5, “Chết đối với bản ngã”) 3. Người tin Chúa phải hành động như thể mình đã cam kết với Thiên Chúa, để tiếp tục, tiếp tục bất chấp. Cảm xúc của người đó không quan trọng. Người đó phải hành động có trách nhiệm. Người đó phải làm những gì lời Thiên Chúa bảo phải làm, cư xử như người đó nên làm: nghĩa là, đáp lại cuộc sống hằng ngày bằng cách tha thứ mọi lỗi lầm với tâm lòng đầy lòng nhân từ và thương xót (Mát-thêu 5:43-48). 4. Trong khi làm những gì mình nên làm, người đó phải cầu xin Thiên Chúa ban sức mạnh và ân sủng. Người đó phải thừa nhận Thiên Chúa trong mọi đường lối của Người suốt ngày - đi trong sự cầu nguyện, cầu xin sự tha thứ khi trượt ngã, và ngợi khen và cảm tạ Thiên Chúa vì lòng thương xót và ân sủng của Người. Chúa không chỉ đạo con đường của một tín hữu. Khi tín hữu thực hiện công việc của mình một cách có trách nhiệm thì Thiên Chúa chỉ đạo con đường của họ. Khi một tín hữu chọn đi theo con đường của Thiên Chúa thay vì đi theo cảm xúc hoặc bản năng xác thịt của mình, thì Thiên Chúa sẽ bước vào hoàn cảnh đó và ban cho sự khôn ngoan, sức mạnh và ân sủng để thực hiện và hoàn thành một phản ứng phù hợp với Kinh thánh. (Sáng thế 4:7) (Xem thêm Mục A.9, “Kế hoạch dự phòng”.

Mô tả về Đức tin :Chìa khóa để bất cứ ai trong chúng ta trở nên vĩ đại trong mắt Thiên Chúa là đức tin: đức tin nơi Con của Người, Chúa Giêsu Ki-tô.

Đức tin là bản thể, việc sở hữu thực sự, của những điều hy vọng (giá trị vĩnh cửu), bằng chứng và thực tại của những điều không thấy được. Đó vừa là hành động vừa là sự sở hữu của điều được tin. Đó là tin tưởng và tin cậy vào điều thực sự hiện hữu. Chúng ta có thể không nhìn thấy nó, nhưng nó có thật và hiện hữu, và chúng ta có thể sở hữu nó bằng cách tin tưởng và có đức tin vào nó. Chúng ta có thể sở hữu nó ngay bây giờ - chúng ta không thể nhìn thấy nó, nhưng chúng ta thực sự có thể sở hữu chính bản thể của nó bằng cách tin tưởng và giao phó cuộc sống của mình cho nó. Được sở hữu và ảnh hưởng bởi những gì chúng ta thấy là sống theo ân sủng tự nhiên - Cây Hiểu biết Thiện và Ác - theo khuôn mẫu của A-đam thứ nhất dẫn đến sự vô ích.

Nhưng những gì bạn thấy được tạo nên từ những điều không thấy, vốn là thực tại đích thực. Vì vậy, chúng ta phải đạt được việc sở hữu Chúa Ki-tô, Đấng mà từ Người mọi vật đều xuất phát. Trong Người, chúng ta sở hữu mọi vật theo hình dạng đích thực của chúng, nghĩa là chúng ta hành động và sống từ Cây Sự Sống (Ân sủng Siêu nhiên) nhờ đó chúng ta dành vinh dự và vinh hiển cho Chúa chúng ta.

Sở hữu Ký ức

Vì vậy, bất cứ điều gì sở hữu và kiểm soát chúng ta ngoài lời của Chúa, đến mức đó, đều ngăn chúng ta được chính Sự sống là Chúa Ki-tô chiếm hữu. Trong chừng mực chúng ta giữ cho ký ức của mình trong sạch và hiện hành (không bị chiếm hữu hoặc chiếm giữ bởi quá khứ, bởi sự vật, bởi con người, bởi hoàn cảnh), trong chừng mực ấy, chúng ta được Thiên Chúa chiếm hữu. Bước đầu tiên cần thực hiện để bảo đảm việc chúng ta đang chuyển từ ân sủng tự nhiên sang ân sủng siêu nhiên là trao ý muốn của mình cho Đức Chúa Cha, để cho ý muốn của Người trở thành ý muốn của chúng ta, vốn là lời của Người. Bất kể điều gì đang

xây ra, hãy tuyên bố "Ý Cha thể hiện!" Lời tuyên bố này sẽ nâng chúng ta lên trên chính mình và hoàn cảnh xung quanh chúng ta (Mát-thêu 26:42). Bước thứ hai là giữ cho suy nghĩ và hình ảnh của chúng ta không bị ô nhiễm và mất đi sự nhạy cảm bởi những ảnh hưởng của thế giới (TV, phim ảnh, v.v.). Chúng ta giữ cho trí nhớ của chúng ta luôn tươi mới và trong sáng bằng cách tập trung vào các giá trị vĩnh cửu, và do đó, nhìn vào và thấy cuộc sống từ vọng nhìn của Thiên Chúa (Cô-lô-sê 3:1-3).

Lòng trung thành

Làm một Ki-tô hữu tận tụy là một công việc của 24 giờ. Vì vậy, hãy nhận thức rằng cuộc sống chỉ là một thao tác luyện tập và chiến trường là những gì bạn cho phép chiếm giữ tâm trí bạn: sống theo Cây thị giác và giác quan - bản chất thấp hơn; hoặc Cây sự sống - đức tin, điều vô hình nhưng là thực tại thực sự, bản chất cao hơn. Đức tin phải được thử thách vì nó chỉ có thể trở thành sở hữu thân mật của bạn thông qua xung đột (Rô-ma 12:1-2; Gia-cô-bê 1:2-4; 2 Phê-rô 1:3-10).

Sự chấp thuận

Thành thử, phần thưởng của đức tin là sự chấp thuận của Thiên Chúa, và khi Thiên Chúa chấp thuận chúng ta, Người chấp nhận chúng ta vào Sự hiện diện vĩnh cửu của Người. Sự chấp thuận của Thiên Chúa có nghĩa là Thiên Chúa thực hiện mọi lời hứa của Người với chúng ta, và những lời hứa của Thiên Chúa trở thành thực tại sống động trong những trải nghiệm của chúng ta. Điều này có nghĩa Thiên Chúa trông nom và chăm sóc chúng ta, ban cho chúng ta chiến thắng mọi kẻ thù của thế gian này.

Như chúng ta nói, chính Thiên Chúa đang nói qua chúng ta để thiết lập vương quốc và ý muốn của Người trên đất (Ga 5:19).

Xem lại Phần 11.1, "Tâm trí" và Phần 11.2, "Ở lại".

14.4. Các ách nô lệ

Viễn ảnh

(Gioan 8:31-32,36) Tin mừng của Phúc âm là Ki-tô hữu được tự do trở nên giống như con người mà Chúa muốn họ trở thành, để đạt được các mục tiêu mà Chúa muốn họ đạt được, để có được sự hưởng thụ tối đa cuộc sống trong Chúa Kitô. Tuy nhiên, nhiều người là nô lệ của ách tội lỗi, thói quen và khuôn mẫu suy nghĩ khiến con người bên trong bị trói buộc. Có 3 khu vực chính của sự trói buộc cướp đi sự tự do của chúng ta: sự trói buộc của sự thấp kém, của sự bất an và của sự bất cập (inadequacy).

Hy vọng

(2 Phê-rô 2:17-22; 2 Ti-mô-thê 1:7; Rô-ma 8:11-18; Isaia 58:12; Híp-ri 10:17-19) Những ảnh hưởng áp bức phải được giải quyết bằng vị trí của bạn trong Chúa Kitô, chứ không phải bằng

cách đổ lỗi cho người khác hoặc hoàn cảnh. Những người thấp kém cố gắng gây ấn tượng với người khác để che giấu cảm giác bất cập của họ. Sự thấp kém chỉ có thể được khắc phục bằng sự chính trực. Chúng ta cần xây dựng những nơi để phí trong cuộc sống của mình và thiết lập các nền móng vững chắc của lời Chúa. Máu của Chúa Giêsu đã tha thứ và tẩy sạch chúng ta một lần và mãi mãi. Máu ấy giải thoát chúng ta khỏi mọi sự thấp kém

(Gia-cô-bê 5:15-18; Isaia32:15-20). Thực hành cầu nguyện là thực hành quyền năng. Hãy cai trị môi trường bên trong và bên ngoài của bạn. Hãy để bạn được cai trị bởi sự bình an, yên tĩnh, an toàn; hãy sống trong những nơi ở chắc chắn và nơi nghỉ ngơi yên tĩnh và biết rằng trong mọi nghịch cảnh, hoa trái của Người vẫn tồn tại bất kể ra sao. Hãy tin vào niềm tin của bạn, hãy nghi ngờ những nghi ngờ của bạn.

(2 Cô-rinh-tô 5:21; Rô-ma 5:12; Isaia53:10; Híp-ri12:1-3) Chúa Giêsu đã phá vỡ sự thống trị của tội lỗi

đối với chúng ta. Chính tội lỗi khiến chúng ta trở nên thấp kém, bất cập và do đó đầy sợ hãi. Nhưng chúng ta được tự do, và được tự do cai trị trong sự chính trực. Chúng ta không thể thua để chiến thắng. Chúa Ki-tô là vô hạn và chúng ta cũng vậy ở trong Người (1 Gioan 4:17).

Thay đổi

(1 Sa-mu-en 11:1-5; Giê-rê-mi-a 10:2-7) Chúng ta hơn cả một người chiến thắng vì không có gì tự nó và trong nó có quyền năng khuất phục chúng ta, mà chỉ có tri nhận của người ta về nó. Hãy tưởng tượng bạn đang sống trong sự che chở của Đấng Tối Cao, dưới bóng của Đấng Toàn Năng, Đấng giải cứu bạn khỏi lời dối trá của ma quỷ - đây là thực tại đích thực, toàn bộ nhân cách của một người tập trung vào Thiên Chúa.

(1 Sử biên 4:9-10) Bất kể bạn đã chinh phục được điều gì, hãy kêu cầu Thiên Chúa và được tự do. Bất kể những cái tên nào mà cha mẹ bạn gọi bạn, bất kể những trải nghiệm nào trong cuộc sống khiến bạn cảm thấy xấu hổ, tội lỗi và bị lên án, tất cả các khuôn mẫu suy nghĩ đã phát triển qua nhiều năm đã dẫn đến những ý tưởng và hình ảnh thấp kém, hãy thoát khỏi và vươn lên đỉnh cao trong Chúa Giêsu.

Hãy tìm Sự Cứu Rỗi Của Bạn (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để Ghi Nhớ: Cl 2:9-10

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho Thánh vịnh 112.

Cởi bỏ /Mặc vào:

1. Đọc chương một của Ê-phê-sô, xác định và bản thân hóa từng mỗi "Trong Người" bằng cách chèn tên của bạn vào: Trong Người, tôi, (tên của bạn) được ơn cứu chuộc nhờ máu của Người";

2. Bạn đã được đặt vào Chúa Ki-tô như thế nào? (1 Cô-rinh-tô 1:30; Rô-ma 6:4-6)
3. Phao-lô nói gì về sự bất cập của chúng ta? (2 Cô-rinh-tô 3:5,6)
4. Làm thế nào chúng ta biết được sự thật sẽ giải thoát chúng ta? (Gioan 8:31)
5. Tại sao chúng ta phải cẩn thận để đứng vững mỗi ngày trong sự tự do của mình trong Chúa Kitô? (Ga-lát5:1)
6. Làm thế nào để chúng ta giữ vững lập trường? (Ga-lát5:16)

Thực hành những sự thật này cho đến khi chúng trở thành thực tại sống động trong tinh thần bạn! Cần có thời gian, đúng hơn, cả đời - hãy kiên nhẫn.

14.5. Mục đích so với Nhu cầu

Viễn ảnh

(Rô-ma 8:28; Ê-phê-sô 1:11) Nhu cầu sẽ chi phối tầm nhìn và động lực của bạn và trở thành lý do tại sao bạn cầu nguyện, tin tưởng, làm việc và phục vụ. Tuy nhiên, động lực mục đích là

vươn tới lý do tại sao tôi ở đây và tôi phải làm gì cho Người: khi đó mọi thứ sẽ hợp lại với nhau vì điều tốt, và Thiên Chúa sẽ đáp ứng nhu cầu của tôi theo sự giàu có của Người trong vinh quang.

Hy vọng

(Mát-thêu6:7-8,33) Nhu cầu của bạn đang thúc đẩy đời sống cầu nguyện của bạn, và hầu hết mọi người đều được thúc đẩy bởi một nhu cầu được tạo ra trong lịch sử; do đó, họ tiến tới tương lai với nhu cầu được tạo ra của ngày hôm qua. Khi bạn bị nhu cầu chi phối, bạn sẽ luôn tìm kiếm một thứ gì đó để đáp ứng nhu cầu đó: Hy vọng của bạn nằm ở sự vật, không phải ở Thiên Chúa, Đấng mà từ Người, mọi vật phát xuất. Khi bạn thay đổi tập chú để hoàn thành mục đích của Thiên Chúa (trong Người, bạn sở hữu mọi vật), Người sẽ đáp ứng nhu cầu của bạn như một sản phẩm phụ.

(Mát-thêu6:24-26) Chúng ta hoặc tin cậy Chúa, hoặc tin cậy Đấng cung cấp nhu cầu của chúng ta, là sản phẩm của những ham muốn của chính chúng ta. Toàn bộ thế giới bị chi phối bởi nhu cầu của nó, khiến con người tin cậy vào những thứ bên ngoài. Những thứ bên ngoài trở thành thần thánh. Nhận ra điều này và tìm kiếm mục đích của Chúa bắt đầu quá trình chữa lành và cứu rỗi. Nhu cầu về mặt tình cảm và trí tuệ là một phần của sự chi phối nhu cầu. Chúng ta đặt nhu cầu này lên người khác và mong đợi họ thực hiện để đáp ứng nhu cầu này. Vì vậy, chúng ta 'không nghĩ ngợi' về cuộc sống, nhưng hãy tìm kiếm mục đích của Chúa để làm vui lòng Người.

(Phi-líp-phê 4:6; 1 Phê-rô5:7) Không nghĩ ngợi về cuộc sống, chúng ta phải để Chúa là Chúa vì Chúa có liên quan mật thiết đến hạnh phúc của tôi. Chúng ta để Chúa là Chúa bằng cách

tập trung mọi suy nghĩ vào và hướng dẫn bởi lời của Người.

Thay đổi

(Thánh vịnh 23:1-6) Sự lãnh đạo của Chúa là sự giải cứu và là sự an toàn của tôi. Sự lãnh đạo của Người giải thoát tôi khỏi những ham muốn. Hãy bước vào đôi giày của Người và nhìn cuộc sống theo quan điểm của Người, mục đích của Người, không phải theo mong muốn của tôi. Hãy kết nối với mục đích của Người và Ê-phê-sô 3:19-20 sẽ trở thành một thực tại. Đừng tin vào tiền bạc hay con người để đáp ứng nhu cầu của bạn. Những rắc rối lớn nhất của chúng ta cho phép sự lãnh đạo của Chúa Ki-tô được thể hiện và điều này không gây căng thẳng và áp lực - không cần phải bị chi phối nữa mà được thúc đẩy bởi mục đích.

(Ê-phê-sô 1:11; Rô-ma 8:28; 1 Các Vua 17) Mục đích của Người trong bất cứ việc gì là ban phát sự cung cấp trong mọi điều. Chúng ta không còn phụ thuộc vào con người, sự vật hay hoàn cảnh để thay đổi để đáp ứng nhu cầu của tôi vì Chúa là Đấng chặn giắt tôi, tôi sẽ không thiếu thốn chi. Không còn tìm kiếm những thứ hoặc con người mà tôi có thể tin cậy để đáp ứng nhu cầu của mình nhưng giờ đây tôi khá liều lĩnh từ bỏ cuộc sống của mình cho Đấng chặn giắt tôi.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Tv 25:1-2

Lòng sùng kính: Tv 23

Cởi bỏ/Mặc vào: Lập danh sách tất cả các nhu cầu, mong muốn và vấn đề của bạn, sau đó điền vào Phần A.8, “Giải thoát khỏi lo lắng”. Đọc và xem lại bảng câu hỏi (worksheet) này để nhập dữ kiện, cho phép Chúa phán với và trong tinh thần bạn.

14.6. Mục đích hay Nhu cầu

Viễn ảnh

(Mát-thêu 11:28-29) Thật dễ dàng để bị kiểm soát bởi nhu cầu và áp lực của cuộc sống, chẳng hạn như sức khỏe, tài chính, vấn đề gia đình, giáo dục, việc làm, v.v. Chu kỳ không bao giờ kết thúc của những nhu cầu, áp lực bên ngoài và việc tìm cách giải quyết chúng không phải là điều Chúa đã lên kế hoạch cho chúng ta.

Đây là những mối quan tâm chính đáng nhưng chúng ta phải tín thác nơi Thiên Chúa các nhu cầu của mình để được tự do hoàn thành mục đích của Người. Cho đến khi các hoạt động của linh hồn tạo vật của tôi được nghỉ ngơi, tôi không thể được chính Chúa dẫn dắt.

Hy vọng

(Ê-phê-sô 1:11) Chúng ta phải được thúc đẩy bởi ý thức của mình về thiết kế của Thiên Chúa dành cho cuộc sống của tôi.

Thành thử, thái độ và động lực của chúng ta cần phải thay đổi từ định hướng nhu cầu sang mục đích của Thiên Chúa dành cho cuộc sống của tôi.

(Mát-thêu6:7-8; Mát-thêu6:31-33) Khi liên tục nhìn thấy nhu cầu, chúng ta liên tục tìm kiếm sự cứu trợ bằng cách cầu xin và cầu xin, giống như những người ngoại đạo, những người luôn ở trong tình trạng thiếu thốn và bị ám ảnh bởi chúng. Nhưng chúng ta không được 'suy nghĩ', dừng lại ở nhu cầu, mà hãy cầu xin Thiên Chúa, lập kế hoạch và những nỗ lực cần thiết, làm phần việc của mình và để phần còn lại cho Thiên Chúa.

(Phi-líp-phê 4:6; 1 Phê-rô5:7) Nhu cầu có thể chi phối tâm trí, cảm xúc và ý chí của bạn. Hãy nhớ rằng, mối quan tâm của bạn là mối quan tâm của Thiên Chúa. Thiên Chúa không tạo ra chúng ta để đầy lo lắng và bồn chồn.

Người tạo ra chúng ta để tin cậy Người trong mọi sự. Người là nguồn sống của chúng ta.

(Lu-ca 10:38-42) Lo lắng là biểu hiện của nhu cầu và có thể kiểm soát toàn bộ cuộc sống của bạn.

Martha, một người sinh ra đã biết lo lắng, vì bà luôn nghĩ đến nhu cầu của mình trước tiên thay vì mục đích.

Mẫu hình hướng đến nhu cầu phát triển từ những trải nghiệm sống của chúng ta: mẫu hình sợ hãi, thiếu thốn, xung đột, nợ nần, lối sống. Những mẫu hình này kiểm soát cuộc sống của chúng ta. Chúng ta phải thực hành và nhận ra rằng Chúa là câu trả lời cho những nhu cầu của chúng ta và Người luôn cung cấp và vượt quá những nhu cầu của chúng ta.

Thay đổi

(Phi-líp 4:19; Ê-phê-sô 3:20) Hãy nhìn và nhận ra rằng Chúa đáp ứng các nhu cầu của chúng ta. Khả năng của Người vượt xa mọi yêu cầu mà tôi đưa ra: vì Người ban cho mọi thứ một cách dư dật. Không phải theo khả năng của tôi, nỗ lực cầu nguyện của tôi, hoặc bất cứ sự hy sinh nào của tôi mà theo sự giàu có của Người trong vinh quang. Hãy nhìn xa hơn những nhu cầu của bạn và thấy sự dư dật của Thiên Chúa.

(Mát-thêu6:9-11) Thiên Chúa trả lời theo ý muốn của Người, không phải của chúng ta. Mục đích của Chúa là chính. Câu trả lời cho những nhu cầu của chúng ta tiếp theo sau để giúp chúng ta thực hiện mục đích của Thiên Chúa.

(Ê-phê-sô 1:3-4; Ê-phê-sô 1:9-11) Mục đích của Thiên Chúa bắt nguồn từ trước khi bất cứ thứ gì được tạo ra.

Thiên Chúa đã tạo ra mọi vật trên trái đất để đáp ứng nhu cầu của con người. Tất cả những gì con người cần đã chờ đợi họ khi Thiên Chúa tạo ra con người. Mọi thứ đã được cung cấp cho con người: không có gì phải đổ mồ hôi ở đây.

(Ê-phê-sô 2:8-10) Chúng ta không được tạo ra đã hoàn thiện. Thiên Chúa làm việc qua chúng ta hằng ngày khi chúng ta bước trên đường và là đường của cuộc sống. Nhu cầu của chúng ta không được đáp ứng để tôi hoàn thiện bản thân: nhưng Thiên Chúa cung cấp và ban cho những gì tôi cần để tôi hoàn thành mục đích của Người.

(Isaia 46:10) Thiên Chúa là tác giả của tôi. Người đã quyết định mục đích sống của tôi.

Công việc của tôi là tìm ra lý do, điều gì và cách để tuân theo sự dẫn dắt và chỉ dẫn của Thiên Chúa.

Nếu không, tôi sẽ gây áp lực để Thiên Chúa đáp ứng nhu cầu của tôi. (Rô-ma 8:28) Thiên Chúa làm mọi việc qua tôi khi tôi cùng làm việc với Người. Sự cung cấp của Người theo mục đích của Người. Nhưng ngay khi tôi cố gắng bằng nỗ lực của mình, khi tôi nắm bắt, sự lo lắng bắt đầu, và nhu cầu của tôi chiếm ưu thế.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: Ep 1:11

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Tv 24:1-5.

Cởi bỏ / Mặc vào: Xem xét các nguyên tắc được thảo luận như được liệt kê trong tờ này, hãy hoàn thành Phần A.8, “Giải thoát khỏi sự lo lắng”.

14.7. Rối loạn ăn uống

Viễn ảnh

Các nhãn mác có xu hướng xếp chúng chán ăn và chúng cuồng ăn vào loại 'bệnh'. Điều này cung cấp và đưa ra một cái cớ để phạm tội; do đó, Thiên Chúa cần chữa lành căn bệnh này cho họ: đó là lỗi của Thiên Chúa.

Chúng ta quay lưng với sự thật để đi về phía sự lừa dối, một vấn đề về suy nghĩ và hành động sai trái như được định nghĩa trong Kinh thánh.

Đặc điểm chung của Rối loạn ăn uống

Thói quen và mong muốn thỏa mãn tức thời (để trở thành như thế gian nói bạn phải trở thành):

- Sự thúc bách phải ăn uống vô độ rồi thải ra có thể được định nghĩa là lòng tham và sự thỏa mãn tự cổ vũ mình
- Tìm kiếm những tác nhân gây ra hành động này cho thấy ham muốn của cả tâm trí và cơ thể. (1 Cô-rin-tô 10:13; Dân số 11:4, 6, 13-24, 31-34; Thánh vịnh 78:17)
- Vấn đề rõ ràng là tin cậy vào Thiên Chúa chứ không phải hoàn cảnh.
- Sự thúc bách cũng có thể liên quan đến sự lo lắng, bồn chồn quá mức, v.v. (Mát-thêu 6:25-

32; Cô-lô-se 3:5).

Mong muốn vô đạo đức về sự hoàn hảo và lòng kiêu hãnh 'bên ngoài'; "Người Pha-ri-siêu bên trong".

- Mát-thêu 23 nói rất nhiều về việc sống vì hình ảnh bên ngoài của người ta.
- Có xu hướng che đậy và giấu giếm những con ăn uống vô độ rồi thải ra. Việc chữa lành đòi phải xung thú với Thiên Chúa và những người khác;
- Và duy trì một cuốn nhật ký mô tả thói quen ăn uống - khi nào, ở đâu, bao nhiêu, v.v.

Mong muốn cứu rỗi bản thân khỏi tội lỗi của mình:

- Thải ra có thể là một hành vi hành xác để hối lỗi (penance) hoặc tự đánh đòn mình.
- Việc hành xác để hối lỗi này là tội lỗi vì nó phơi bày tấm lòng tin cậy vào nỗ lực của chính mình thay vì tin vào Chúa Ki-tô và ơn cung cấp của Người (Phi-líp-phê 3:7-9; Ga-lát 2:16).
- Trở thành người phục vụ lẽ luật hơn là ân sủng.

Lười biếng và mong muốn giải pháp tức thời:

- Việc coi bỏ và mặc vào đòi hỏi nỗ lực và thời gian (Châm ngôn 13:9; Châm ngôn 21:25-26).
- Cách lười biếng (thải ra) chỉ dẫn đến nhiều con thèm ăn hơn (ăn uống vô độ) và cuối cùng cái chết.
- Tính uể oải và lười biếng là những lối tắt và có thể thâm nhập cùng khắp các lĩnh vực khác cần được điều tra.

Cách giúp đỡ

1. Hãy chắc chắn về sự cứu vớt chúng
2. Đặt ra nghị trình. Bất cứ điều gì không làm đẹp lòng Thiên Chúa đều không thể chấp nhận được.
3. Lên kế hoạch đối phó với việc chống đối sự thật (Châm ngôn 26:16).
4. Thiết lập trách nhiệm giải trình - giao và kiểm tra bài tập ở nhà. Duy trì nhật ký và xem lại nhật ký, và yêu cầu người đó giải trình với một người nào đó trong gia đình.
5. Dạy họ cách xử lý những cám dỗ ăn uống vô độ (sử dụng Phần A.9, "Kế hoạch dự phòng").
6. Cầu xin Thiên Chúa giúp đỡ và xác định động cơ cám dỗ cô ấy (?).
7. Hãy đến gần Thiên Chúa để được thương xót và ơn trợ giúp trong lúc cần thiết (Híp-ri:16).
8. Tránh xa những nơi kích động ăn uống vô độ.
9. Khi bị cám dỗ, hãy tiếp tục di chuyển, thay đổi địa điểm, rời khỏi nhà nếu cần.
10. Hãy nhớ rằng lối thoát khỏi sự thái ra không còn cho cô ấy nữa. Vào thời điểm đó cô ấy phải kêu cầu Đấng Cứu Rỗi của mình để biết con đường thoát thực sự (1 Cô-rinh-tô 10:13).
11. Gọi một người bạn để cùng cầu nguyện.
12. Nếu cô ấy đã bắt đầu ăn uống vô độ, hãy kêu cầu sự giúp đỡ của Người.
13. Đọc Isaia 53:3-7. Nhận thức được những 'nguyên nhân' cụ thể: ví dụ, tâm trạng, thời điểm trong tháng, những tình huống khó khăn, v.v. Dự đoán và sẵn sàng cho chúng.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 2 Cr 10:13 5:15

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu 2 Cr 5:1-10.

Cởi bỏ/Mặc vào: Chuẩn bị Phần A.9, “Kế hoạch dự phòng”, được hướng dẫn bởi đoạn văn trên, Cách giúp đỡ. Làm việc Phần A.4, “Bảng tính Chiến thắng Tội lỗi” cho các mô hình cố hữu. Mỗi ngày một lần sẽ làm được!. Xem lại Phần 13.1, “Tự ghét” và Phần 13.2, “Tự chấp nhận”.

14.8. Nền tảng Giao ước

Viễn ảnh

(Híp-ri 13:20-21; Phi-líp-phê 2:12-13) Không có nỗ lực nào của con người ở đây, đó là quyền năng của

Máu Chúa Giê-su. Đây là ân sủng của Thiên Chúa, dù sao, thì Thiên Chúa làm tất cả. Không phải điều tôi làm hay động cơ của tôi đúng, mà là Chúa Giê-su làm việc qua tôi để hoàn thành các mục tiêu và mục đích của Người. Cuộc sống của tôi không dựa trên những gì tôi làm hay không làm, mà dựa trên những gì Chúa Giê-su đã làm cho tôi. Những gì Người làm trong tôi, tôi có trách nhiệm thực hiện.

Hy vọng

(Lê-vi 17:11,14; Híp-ri 9:22; Híp-ri 9:12; Híp-ri 10:1-10) Máu là ấn tín của giao ước. Sự sống ở trong máu. Máu xóa bỏ tội lỗi, máu là con đường duy nhất đến với Thiên Chúa.

Nhờ máu, chúng ta được thoát khỏi giới hạn của nhân tính và được đưa vào bản chất của Chúa Kitô- một hành động một lần, một cứu cánh! Sự mặc khải này đến theo từng mức độ, sự nhận ra rằng giao ước là để chúng ta sống và hành động như đại diện của Chúa ở đây trên trái đất này.

(Khải Huyền 12:10-11; Ê-phê-sô 6:11-16; Híp-ri 10:19-23; Gioan 14:6) Máu nói tới sự sống của tín hữu, và mọi lời hứa của Thiên Chúa là cơ nghiệp của chúng ta. Máu nói với Satan vì máu đã tha thứ mọi tội lỗi của nhân loại. Chúa Giê-su đã hy sinh chính mình để giải thoát chúng ta. Bộ giáp là bản chất của chính Thiên Chúa. Đó là Thiên Chúa cầu nguyện và muốn thông qua tôi. Ngài là nguồn. Tôi không cần phải chiến thắng một cuộc chiến, đó là trận chiến của Chúa. Chúa Giê-su đã đánh bại Satan trên thập giá.

(Gioan 14:6; Híp-ri 9:12; Híp-ri 10:19-23) Nhờ máu của Chúa Giê-su, chúng ta bước vào sự thánh thiện tinh khiết của Vương quốc Thiên Chúa: không phải bất cứ điều gì tôi làm nhưng nhờ Chúa Giê-su, tôi có thể tiếp cận ngay lập tức và tự tin bước vào. Bởi vì tôi có mối tương giao với Thiên Chúa, tôi có thể công bố và tuyên bố lời của Thiên Chúa.

Thay đổi

(Lu-ca 16:9-13; 2 Cô-rinh-tô 4:5-7) Thiên Chúa tin cậy tôi vì giao ước. Ngài đặt vào tay tôi những lời và lời hứa của Người. Tôi có mối ràng buộc và lòng tin với Chúa và Người tin cậy tôi trong việc thực hiện các lệnh truyền của Người. Tôi đang giao dịch với Thiên Chúa. Công việc của tôi là cung cấp sự mặc khải kiến thức về Thiên Chúa và làm cho người khác giàu có trong sự hiểu biết giao ước.

(1 Gioan 1:3,7) Chúng ta có mối tương giao, sự tham gia và kinh nghiệm chung với chính Thiên Chúa.

Chúng ta không thua kém bất cứ ai vì Máu của Chúa Giêsu liên tục rửa sạch mối quan hệ của tôi. Tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc yêu thương. Không có gì trên trái đất này có thể phá vỡ mối quan hệ của tôi với Thiên Chúa vì nó được niêm phong bằng máu và lời hứa của Người.

(Gioan 6:53-58; 1 Cô-rinh-tô 11:23-26; Híp-ri 7:25) Máu chảy liên tục và mãi mãi. Máu gọi nhớ đến mọi hành động và lời hứa trong giao ước. Hãy nhận ra rằng quá khứ đã được xóa bỏ hoàn toàn, những vết nhơ của tội lỗi được xóa bỏ mãi mãi. Vì vậy, hãy luôn suy gẫm về lời hứa của Thiên Chúa. Thiên Chúa đã ban sự sống vào cuộc đời tôi, hãy trao sự sống này cho người khác để hoàn tất quá trình này.

Mọi sự xấu hổ, tội lỗi, thất bại và tự ti đều biến mất. Tôi mạnh mẽ trong quyền năng của Người qua Máu của Chúa Giêsu. Không còn phụ thuộc lẫn nhau nữa mà hoàn toàn phụ thuộc vào Thiên Chúa. Tôi bất khả chiến bại và tuyệt vời trong Chúa.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Hr 10:22

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho chương Híp-ri 9.

Cởi bỏ/Mặc vào: Hãy nghiên cứu tờ giấy này, suy gẫm về máu của Chúa Giêsu và hình dung mọi cảm giác xấu hổ, tội lỗi, lòng tự trọng thấp, cảm giác bất lực và tự ti đều được rửa sạch.

Hãy nhận ra rằng bạn được tạo ra theo hình ảnh của Chúa Kitô. Mọi tội lỗi đều được tha thứ, Máu nói với Satan rằng hắn không có gì trên bạn. Sự hy sinh của Chúa Giêsu đã giải thoát chúng ta. Do đó, dựa trên Khải Huyền 12:10-11, hãy viết ra khoảng 50 chữ ý nghĩa của máu Chúa Giêsu đối với bạn và cách bạn nên phản ứng với cuộc sống từ nay trở đi.

14.9. Kế hoạch cổ động của Thiên Chúa

Viễn ảnh

(Lu-ca 9:62) Không nhìn lại nhu cầu của riêng bạn nhưng cam kết thực hiện mục đích của Thiên Chúa, thoát khỏi việc nhìn lại. Không thể phục vụ Thiên Chúa và tiền bạc, phải là điều này hoặc điều kia, không được thỏa hiệp.

Hy vọng

(Ê-phê-sô 1:8-9; Isaia 46:10-11) Thế giới sử dụng lực bên ngoài để thúc đẩy tôi đến mục tiêu của nó.

Thiên Chúa ở bên trong hoạt động bên trong tôi để thúc đẩy tôi hướng đến mục đích của Thiên Chúa. Thiên Chúa bày tỏ ý muốn của Người trong tôi, không phải ‘cho’ tôi. Thiên Chúa làm những gì Người hài lòng và khi tôi theo Người, Người dẫn dắt, hướng dẫn tôi làm hài lòng Thiên Chúa. Chúng ta làm mọi điều để làm hài lòng Thiên Chúa, không phải nhu cầu hay thú vui của chúng ta được đưa vào phương trình. Thiên Chúa cứu chúng ta vì mục đích và thú vui của Người. Mục đích của Thiên Chúa gắn liền với sự hài lòng của Người.

(Phi-líp-phê 2:12-13) Thiên Chúa làm mọi điều vì sự hài lòng của Người, không phải của tôi. Đó là ý muốn và mục đích của Người. Công việc của tôi là vâng lời và làm theo không phải để lý giải tại sao mà là để hành động theo những gì Thiên Chúa làm. Tôi thậm chí không được cứu vì lợi ích của tôi mà là vì Người. Thiên Chúa làm việc bên trong tôi bất kể áp lực và thế lực bên ngoài. Người đưa tôi ra khỏi sự nghi ngờ và thúc đẩy tôi hành động theo ý muốn của Người để làm đẹp lòng Người. Công việc của tôi là hợp tác với Thiên Chúa, khiến bản thân tôi sẵn lòng để được Thiên Chúa làm việc trong tôi. Không phải để tôi làm điều gì đó mà là để Thiên Chúa làm điều gì đó và điều đó vì sự vui lòng của Người.

Thay đổi

(1 Thê-xa-lô-ni-ca 2:13; Ê-phê-sô 3:20-21) Công việc của chúng ta là tìm ra những gì Thiên Chúa làm bên trong. Bộ não của tôi vô dụng đối với Thiên Chúa. Mục đích của Thiên Chúa không phải để tôi tìm ra, thêm vào, mà chỉ để tôi hiểu bằng sự mặc khải, để lắng nghe những gì Thiên Chúa nói. Thiên Chúa không trả lời cho tâm trí hoặc đầu óc tôi, mà thông qua tôi đến với tinh thần của tôi. Chúng ta được thúc đẩy bên trong bởi quyền năng vô hạn của Thiên Chúa để hoàn thành các mục đích của Người.

(Cô-lô-sê 1:25-29; 1 Gioan 2:20) Tôi phải làm việc với Người, Đáng đang làm việc trong tôi. Cố gắng để Thiên Chúa bày tỏ chính Người qua sức mạnh trí óc của tôi sẽ không hiệu quả. Thiên Chúa bày tỏ chính Người cho tôi qua và trong tâm linh tôi. Người làm điều này không phải để thỏa mãn những ham muốn và nhu cầu của tôi hoặc những ham muốn của người khác mà là để hoàn thành chương trình của Người. Đáng Kitô, Đáng được xúc dầu, sống trong tôi và làm việc trong tôi một cách mạnh mẽ để chống lại những ham muốn và nhu cầu của bản thân.

(2 Cô-rinh-tô 4:18; Mát-thêu7:21-27) Chúng ta có thể sống cả một đời hoạt động, bị chi phối bởi những nhu cầu và ham muốn của riêng tôi và không sống theo ý muốn, mục đích và thiết kế của Thiên Chúa.

(Ê-phê-sô 2:10) Tôi là đại sứ của Thiên Chúa với một mục đích và Thiên Chúa ủng hộ tôi. Công việc của tôi là cho phép Chúa Giêsu hoàn thành chính Người trong tôi, để bày tỏ Người và mục đích của Người, để hoàn thành chương trình nghị sự của Người. Đừng cố gắng hoàn thành những nỗ lực của con người chỉ trở thành tro bụi, nhưng hãy vâng lời từ trái tim rằng chỉ có ý muốn của Thiên Chúa mới đủ. Không tìm kiếm một điều tốt để làm nhưng tìm kiếm sự mặc khải từ Thiên Chúa, không tìm kiếm thú vui của tôi, mà là thú vui của Người. Chúng ta không ở đây vì chính mình mà vì Người.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Ep 2:10

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Cl 1:25-29.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại các nguyên tắc được liệt kê trên tờ giấy này, sau đó hoàn thành 3 cột của Phần A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động”.

14.10. Ngoài vòng kiểm soát

Viễn ảnh

(Ê-phê-sô 1:17-23; Rô-ma 6:22) Chúa Giêsu là đầu của mọi vương quyền và thế lực, và chúng ta cũng vậy ở trong Người. Trước đây chúng ta phải chịu sự chết qua quá trình ô uế, vô lễ luật và sự bại hoại tuyệt đối. Bây giờ chúng ta không còn hiệp nhất với Sa-tan nữa, chúng ta hiện đang hiệp nhất với Thánh Linh của Thiên Chúa.

Hy vọng

(Rô-ma 6:1-7) Khi bạn cố ý hoặc vô tình bị điều gì đó khác kiểm soát, bạn đang bị ràng buộc với tội lỗi. Tuy nhiên, Thiên Chúa đã phá vỡ quyền lực của tội lỗi thông qua Chúa Kitô. Bạn có thể chiến thắng quyền lực của tội lỗi bằng cách phụ thuộc vào sức mạnh của Người và vâng lời Người.

(2 Phê-rô1:3-4) Chúng ta sống trong một chiều kích mới của sự thật, của nguyên tắc, của tư tưởng, của hành động bằng cách tham gia vào bản chất thần linh: nhờ đó chúng ta thoát khỏi sự bại hoại của thế gian đầy dục vọng.

Với tư duy mới này, tôi cần phát triển thái độ mới này thông qua thực hành, nghĩa là, thêm đức hạnh vào đức tin, thêm kiến thức, thêm khả năng tự chủ, tiếp theo là sự kiên trì, lòng tin kính và lòng nhân từ anh em. Với sự thực hành và cam kết, bạn sẽ không thất bại trong cuộc sống.

(Ê-phê-sô 1:17-19) Sức mạnh của Thiên Chúa kết hợp với sức mạnh của tôi, và Người sẽ không bao giờ rời bỏ hoặc từ bỏ tôi, sức mạnh của Người luôn ở đó, tất cả những gì tôi cần làm là hành động trong đức tin, chọn con đường của Thiên Chúa, và chiến thắng là của tôi.

Thay đổi

(2 Cô-rinh-tô 10:3-5) Thay đổi một kiểu suy nghĩ là mời gọi một thử thách. Bất kể bất cứ suy nghĩ nào dù tốt hay xấu, trước tiên hãy kiểm tra với Thiên Chúa. Giao phó cho Người và nhận từ Người suy nghĩ đúng đắn và hành động tiếp theo để làm theo. Đáp lại bằng câu trả lời của Thiên Chúa, không phản ứng theo cảm xúc của bạn vốn là sự chết.

(Rô-ma 6:11; Phi-líp-phê 2:5) Tôi sống trong một chiều hướng suy nghĩ mới, siêu nhiên. Từ bình diện này, tôi nói đến việc chết đối với tội lỗi. Khi tôi thực hành điều này thường xuyên - cuộc sống của Chúa Kitô- những suy nghĩ và hành động của Người bắt đầu tiếp quản cho đến khi tôi sống thường xuyên trong tinh thần, không còn bị xác thịt kiểm soát trong lĩnh vực cảm dỗ đó nữa. Là một người phối ngẫu và một người cha, tôi nhận ra bất cứ điều gì tôi nghĩ có thể và sẽ ảnh hưởng đến con cái tôi - tốt hay xấu.

(Châm ngôn 25:28; Ê-phê-sô 4:26-27) Bạn phải kiểm soát tinh thần mình, chậm giận, kiềm chế cơn thịnh nộ, lời lăng mạ, tranh chấp và kiên nhẫn, khiêm nhường, chịu đựng lẫn nhau: tự chủ.

Tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Chàng: 2 Cô-rinh-tô 10:3-5; Nàng: Ê-phê-sô 4:29.

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu 1 Phê-rô 2:9-12.

Cởi bỏ/Mặc vào: Từ danh sách thất bại, bắt đầu lập kế hoạch hành động để khắc phục thông qua Phần A.4, “Bảng Chiến thắng tội lỗi” và/hoặc Phần A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động”.

14.11. Lạm dụng tình dục

Các triệu chứng

- Nguyên tắc thẩm quyền bị phá vỡ, mất lòng tin và sợ hãi mọi thẩm quyền.

(Thánh vịnh 130:7; Isaia 51:3) Vì người có thẩm quyền giờ đây không thể được chấp nhận là nơi ẩn náu hoặc hy vọng cho sự chỉ đạo đáng tin cậy, nên không có chân lý vĩnh cửu nào để dựa vào. Do đó, người bị lạm dụng không còn gì ngoài 'thần tượng của cảm xúc'. Tâm trí của cô ấy hoạt động điên cuồng để biện minh cho những cảm xúc đó (Đệ nhị luật 29:17-19).

- Góc rể: Sợ hãi và không có khả năng tin tưởng bất cứ người có thẩm quyền nào.

- Lẫn lộn về danh tính: Bị lạm dụng bởi cha - đảo ngược vai trò - thay thế các chức năng của mẹ: phụ nữ, con gái, vợ hoặc mẹ; do đó, rách nát và tan nát.

Cảm giác vinh quang, phẩm giá và giá trị bị phá hủy thay vì tôn vinh tư cách nữ tính của cô ấy.

Biện pháp khắc phục

(Híp-ri7:25; Mát-thêu18:4) Thiên Chúa mãi mãi thanh tẩy chúng ta ngay cả quá khứ mà chúng ta không thể nhớ.

Hãy tìm kiếm những ký ức ẩn giấu về việc bị lạm dụng và bất cứ tuyên bố và lời thề nào được đưa ra để bênh vực và bảo vệ bản thân (1 Cô-rinh-tô 12:8; 1 Cô-rinh-tô 4:5).

(Gioan 20:23) Rửa sạch sự ô uế của quá khứ và phơi bày những ký ức về tinh thần của người đó ra ánh sáng (Phi-líp-phê 3:13-14; Lu-ca 11:46; Lu-ca 6:45; Ê-phê-sô 5:13).

(Rô-ma 6:10-14) Hãy để Thiên Chúa phơi bày tấm lòng chúng ta, trước ánh sáng của ân sủng, lòng trắc ẩn và sự tha thứ của Người, và áp dụng thập giá vào những phản ứng thực tế của chúng ta và coi chúng như đã chết (Isaia51:3; Châm ngôn 20:5; 1 Cô-rinh-tô 13:11-12; Ê-phê-sô 1:18; 1 Cô-rinh-tô 4:15-16; Ê-phê-sô 5:8; Isaia61:1-3).

Kêu gọi sự sống

(Lu-ca 4:18; Gioan 11:44) Bản thân chúng ta được Thiên Chúa kêu gọi và truyền lệnh 'hãy cỡi trời cho chúng, và để chúng đi!. Đừng dùng đến những mảnh khóc, kỹ thuật hoặc phương pháp, hãy ở trong Sự hiện diện của Thiên Chúa, phát triển kỹ năng lắng nghe và khả năng phân định hàng ngày.

Các công thức được đề xuất, chỉ sử dụng như một hướng dẫn:

- Lời cầu nguyện chuyển cầu là công cụ mạnh mẽ nhất (Isaia30:18; Ê-phê-sô 1:18-19; Ê-phê-sô 3:16; Ê-dê-ki-en 36:26).
- Chuẩn bị tấm lòng của người bị tổn thương (Thánh vịnh 139:8-10; Châm ngôn 1:29-33; Thánh vịnh 112:7; Phi-líp-phê 1:6).
- Lời cầu nguyện chuyển cầu không phải để thao túng, mà chỉ để giúp người khác khôi phục ý chí của họ để thoát khỏi cảnh giam cầm và trang bị cho họ để đưa ra lựa chọn của riêng họ.
- (Híp-ri12:14-15) Bất kể những điều kinh hoàng, cuối cùng chúng ta, bằng ý chí của mình, phải tha thứ cho kẻ phạm tội để chúng ta có thể lấy lại được sự tự do trong Chúa Kitô.
- (Lu-ca 6:45) Vì chúng ta nhìn thấy, nghe thấy và nói ra những điều lấp đầy trái tim mình, nên sự không tha thứ, lòng căm thù, ẩn chứa trong kho trái tim chúng ta làm sai lệch mọi nhận thức và ảnh hưởng xấu đến các mối quan hệ của chúng ta.

(Xem thêm Chương 15, Chuỗi Tình yêu táo bạo.)

Cởi bỏ/Mặc vào: Duyệt lại và áp dụng các phương thức ở phần 14.13, “Các tội lỗi thống trị đời sống”; phần 13.1, “tự ghét mình”; Phần 13.2 “Tự chấp nhận mình”

14.12. Lạm dụng tình dục 2

Viễn ảnh

(Giăng viên 3:11; Híp-ri2:18; Híp-ri10:11-23) Hãy sử dụng sự rửa sạch của lời, thay vì máu trong việc giải quyết tình trạng lạm dụng tình dục.

(1 Cô-rinh-tô 6:16-20) Chồng và vợ trở thành một thịt? Một sự kết hợp không thánh thiện với đứa trẻ, các tinh thần vuron ra để khóa rập vào. Cần có lời cầu thay để phá vỡ sự kết hợp không thánh thiện này.

Trẻ em cần cảm thấy được lựa chọn và yêu thương đặc biệt. Một sự nhầm lẫn hiện hữu trong tâm hồn em, một sự đồng nhất không mong muốn của tinh thần em với kẻ đã xâm hại em. Người phụ nữ bị lạm dụng cần nhận ra tầm quan trọng là lòng trung thành, sự chính trực và sự trong sạch của động cơ trong các mối quan hệ đặc biệt là với huấn đạo viên- điều này phải được thể hiện và truyền đạt.

(1 Thê-xa-lô-ni-ca 2:7-11; 2 Cô-rinh-tô 1:3-5) Người ta phải ở đó với người bị thương với sự dịu dàng và tôn trọng. Đừng thách thức những cảm xúc thái quá của họ, về hành vi của họ, hãy bình tĩnh, không phán xét. Sự hiểu biết và chấp nhận vô điều kiện tự nó đã an ủi.

Sử dụng những câu Kinh thánh an ủi, chẳng hạn như Isaia 40:11; Thánh vịnh 23:2-3.

(Mát-thêu18:18) Những lời thề hoặc lời tự nguyện rửa đã thực hiện trong quá khứ có thể bị phá vỡ bởi quyền năng của Chúa Kitô: "Tôi không tốt", "chớ gần gũi với bất kỳ người đàn ông nào", v.v.

(1 Phê-rô2:24; Rô-ma 6:6-7; Rô-ma 6:11-14; Rô-ma 8:11-13) Phá vỡ những khuôn mẫu thói quen cũ, ý kiến về chính mình. Bắt đầu bước đi trong 'con người mới của bạn' - không quay lại với những suy nghĩ và thói quen cũ.

(Gioan 19:30) Khi Chúa Giêsu chết, Người đã hoàn thành công việc đã hoàn tất, và chúng ta cũng thế ở trong Người, nhưng chúng ta phải thực hiện công việc đó mỗi ngày. Từ bỏ những thói quen cũ, những kiểu chạy trốn, tự bảo vệ tội lỗi: tin cậy Thiên Chúa là Đấng bảo vệ mình.

(Ga-lát5:24; Ga-lát2:20; I Cô-rinh-tô 15:31) Khi bị cám dỗ đóng băng, hãy nói, "KHÔNG! Việc này đã chết trên thập giá với Chúa Giêsu. Lạy Chúa, con sẽ cởi mở với chồng con, xin cảm ơn Chúa, vì quyền năng và ân sủng tăng sức mạnh của Chúa." Chính sự chữa lành được thực hiện bởi Thiên Chúa khi Người được mời vào bằng lời cầu nguyện để làm những việc

lành của Người.

(Ê-phê-sô 3:14-19) Đây là lời cầu thay của chúng ta cho những người vẫn còn đau khổ.

(Cô-lô-sê 2:5-7; Isaia 51:3; Isaia 61:1-3) Làm việc với Thiên Chúa, quá trình chữa lành phụ thuộc vào phẩm chất của thừa tác vụ và phản ứng của người bị thương.

Bắt đầu với sự tái sinh

(Híp-ri 10:14) Được hoàn thiện về mặt vị trí, được sống lại, đang ngồi trên thiên đàng.

(Ê-phê-sô 2:4-6; Phi-líp-phê 2:12-13) Hãy thực hiện điều đó trong kinh nghiệm và lớn lên trong Người.

(Cô-lô-sê 3:9) Cởi bỏ điều cũ và mặc lấy điều mới, gia tài của tôi được tạo nên bởi công việc đã hoàn thành trong sự chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu.

(Ga-lát 2:20; Ga-lát 5:24) song hành với nhau.

Áo giáp

(Ê-phê-sô 6:13-18) Hoặc chúng ta có áo giáp chính trực của Thiên Chúa hoặc chúng ta có áo giáp xác thịt, không có khu vực trung lập. Việc mặc áo giáp của Thiên Chúa bằng lời nói và hành động của Người sẽ không để chỗ hoặc nhà cho ma quỷ trú ngụ, chúng phải rời đi.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Cởi bỏ/Mặc vào: Duyệt lại và áp dụng các phương thức trong phần 14.13, “Các tội lỗi thống trị đời sống”; phần 13.1 “tự ghét mình”; phần 13.2, “tự chấp nhận mình”.

Chương 15. Loạt bài về tình yêu táo bạo

15.1. Tình yêu tha thứ

Viễn ảnh

(Mát-thêu 5:23-24) Tình yêu tha thứ là sự theo đuổi không thể tưởng tượng và không thể giải thích được của người bị xúc phạm đối với kẻ xúc phạm vì mục đích phục hồi mối quan hệ với Thiên Chúa, bản thân và người khác. Điều chúng ta gọi là tình yêu có thể chỉ là một yêu cầu ích kỷ, được che đậy một chút để đánh giá cao và tôn trọng hoặc tránh xa sự xúc phạm nhằm đạt được mục đích khác ngoài sự hòa giải theo Kinh thánh. Tình yêu mang lại sự sống, sự tha thứ lên sinh lực cho tình yêu.

Hy vọng

(Ga-lát5:14; Rô-ma 13:8-10; Gioan 13:34-35) Tình yêu là bản tóm tắt của lề luật Cựu Ước và là thước đo trung tâm để phán xét cuộc sống của một người. Do đó, việc thực hành tình yêu theo Kinh thánh mang lại ý nghĩa và sự viên mãn trong cuộc sống. Ý nghĩa của tình yêu được tìm thấy trong con người của Chúa Giêsu Kitô và mang lại định nghĩa xác thịt qua cái chết và sự phục sinh của Người. Sự hiện diện của Người ở bên trong cho phép tình yêu tuôn chảy, không phải là một cuộc sống hướng đến thành công về tài chính và sự chăm sóc mà là sự hy sinh của linh hồn vì mục đích cho người khác nếm trải Thiên Chúa.

(Mát-thêu 6:13-14; 1 Gioan 1:9; 2 Ti-mô-thê: 6-7; Lu-ca 7:43) Tình yêu không thể tồn tại lâu dài hoặc sống theo mục đích vĩnh cửu của nó trong các mối quan hệ của con người nếu không có nền tảng là sự tha thứ: sự tha thứ từ Thiên Chúa khi chúng ta không yêu bằng một tấm lòng trong sáng và hướng đến người khác, và tha thứ khi người nhận tình yêu của chúng ta từ chối món quà của chúng ta hoặc sử dụng linh hồn của chúng ta theo cách không yêu thương. Khi điều này được thực hiện, tình yêu sẽ phải chịu sự tha hóa của chối bỏ, cứng rắn, hoài nghi và cuối cùng là sự căm ghét. Nhưng, vâng theo lời Thiên Chúa, Thiên Chúa liên tục, từng giây từng phút, che đậy tội lỗi của chúng ta dưới Máu của Con Người. Người tha thứ cho tội lỗi của chúng ta vì không yêu thương, một điều giúp chúng ta chọn yêu thương trong quyền năng của Người. Lòng biết ơn vì sự tha thứ là nền tảng cho tình yêu hướng đến người khác. Một trái tim thần phục và biết ơn được tự do yêu thương vì biết rằng mình rất đáng ghét, nhưng vẫn được yêu thương và tự do yêu thương người khác mà không bị lên án.

Thay đổi

(Rô-ma 8:7; Rô-ma 5:10; Ti-tô 3:3; Rô-ma 7:22-23; Rô-ma 8:5-7) Tất cả chúng ta đều mưu toan đối phó với cuộc sống mà không phụ thuộc vào Thiên Chúa, điều này ngăn cản mong muốn và cam kết yêu thương người khác của chúng ta. Cuộc chiến để khuất phục tội lỗi trong các chi thể của chúng ta vẫn diễn ra dữ dội và mạnh mẽ. Lúc này, bạn thù địch với Thiên Chúa. Tuy nhiên, ở nơi sâu thẳm nhất trong hữu thể của bạn, danh tính mới trong Chúa Kitô, bạn yêu Thiên Chúa và luật pháp của Người. Chúng ta là sự pha trộn giữa sự sống và cái

chết, thiện và ác, yêu và ghét (2 Cô-rinh-tô 5:17).

(Gioan 15:5; Mát-thêu 6:24) Chúng ta được ghép vào một cây nho mới nhưng cần thời gian để các nhánh phát triển và kết trái. Đôi khi chúng ta cảm thấy gần gũi với Thiên Chúa, nhưng đôi khi khi bực bội, chúng ta cảm thấy xa cách Thiên Chúa. Chúng ta là một trong hai, không có vùng xám.

(Rô-ma 1:18; Híp-ri 3:13; Khải huyền 3:15-16) Chúng ta có khả năng đê bệp sự thật và bị lừa dối. Một trái tim lạnh lùng hay nóng bỏng làm đẹp lòng Thiên Chúa hơn một trái tim hâm hấp. Tội lỗi hoặc sự ghét bỏ Thiên Chúa là một hành động thách thức, đôi khi vô tình, đôi khi hoàn toàn có ý thức, từ chối phụ thuộc vào Thiên Chúa để được Người chỉ dẫn và ban sức mạnh.

(1 Gioan 3:2) Cuộc chiến thay thế sự ghét bỏ bằng tình yêu sẽ chỉ kết thúc khi chúng ta nhìn thấy Chúa Giêsu trong xác thịt và trở nên một như Người. Ngã tư lựa chọn trước sự bất công là nơi mà lòng căm thù có thể nảy nở.

(Gia-cô-bê 4:1-4) Tự vệ là cam kết ích kỷ hành động mà không có lòng can đảm, lòng cảm thương, sự táo bạo và sự dịu dàng vì lợi ích của người khác. Tự vệ có thể được thể hiện bằng cách thao túng sự phụ thuộc lẫn nhau, vốn thiếu bản sắc tự thân, tự do lựa chọn và sức mạnh; hoặc bằng cách tách khỏi sự phụ thuộc ngược lại, ra xa lạ thông qua sự tự khẳng định, đòi kiểm soát và đe dọa.

Trong xác thịt, chúng ta muốn được tự do lựa chọn và hậu quả của nó, muốn thụ động hoặc tìm kiếm sự lựa chọn hoàn hảo. Chúng ta cố gắng tránh hậu quả của sự lựa chọn. Chúng ta hành động bốc đồng hoặc trì hoãn để có thể đưa ra lời bào chữa. Nhưng chúng ta được lệnh phải yêu và yêu một cách hoàn hảo. Thiên Chúa mong đợi chúng ta lựa chọn sự sống và tình yêu hơn là tự vệ và ích kỷ.

(Rô-ma 12:9; Thánh vịnh 45:7; Phi-líp-phê 4:8) Trái tim tái sinh của chúng ta được xây dựng để bám chặt vào điều thiện và ghét điều ác, ghét mọi điều gian ác và tận hưởng điều đáng yêu.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: 2Cr 10:3-5

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho các câu được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Nghiên cứu Phần A.3, “Tình yêu là một hành động” và Phần 9.2, “Tội lỗi, bản ngã, đau khổ”. Chuẩn bị Phần A.4, “Phiêu bài tập Chiến thắng tội lỗi”.

Tài liệu tham khảo: Xem [4][Allender2] để đọc thêm.

15.2. Những suy nghĩ xấu xa

Viễn ảnh

(Ep. 6:10-18; Rm. 7:21-24) Kinh thánh xác nhận rằng những kinh nghiệm sống hằng ngày của chúng ta chỉ là một trận chiến. Sự phát triển Ki-tô hữu của chúng ta là một trận chiến chống lại Satan trong chính tâm hồn của chúng ta, một trận chiến chống lại những suy nghĩ, ký ức, cảm xúc và hành động xấu xa và hủy diệt của chính chúng ta. Tuy nhiên, cuối cùng thì chống lại chính Thiên Chúa mà chúng ta đấu tranh. Chính Thiên Chúa là Đấng chiến đấu cho chúng ta. Cuộc chiến là cuộc đấu tranh giữa Thiên Chúa và Satan: nó diễn ra trong lòng chúng ta. Chính việc nhớ lại quá khứ đã kích hoạt những cảm xúc hủy diệt. Vì vậy, ký ức của chúng ta phải bị tước đoạt khỏi quá khứ bằng cách đổi mới tâm trí để hành động theo ý muốn của Thiên Chúa. Quá trình này hiện cho phép Thiên Chúa chỉ đạo cuộc sống của chúng ta chứ không phải thần cảm xúc của chúng ta.

Hy vọng

(Ê-phê-sô 4:22-24; 1 Cô-rinh-tô 10:13; Rô-ma 8:18) Kinh thánh kêu gọi chúng ta sống cuộc sống của một chiến binh trong một thế giới xung đột. Chúng ta không chiến đấu một mình. Chúa Giêsu đã chiến thắng trên Thập giá: con đường chiến thắng là thông qua tình yêu và sự hy sinh, không phải lòng căm thù và lòng tham. Sự lớn mạnh của chúng ta luôn có tính phát triển, chúng ta phát triển chậm theo thời gian. Chính Thiên Chúa sẽ dẫn dắt và chỉ đạo chúng ta để hiểu được tính cách của Người.

(Phi-líp-phê 1:21-25; Híp-ri 11:13-16) Chúng ta phải nhận ra rằng đời sống Ki-tô hữu trên hành tinh này là nơi chúng ta phải đối diện với mọi hình thức của cái ác: thực tại cuộc sống ở đây thật kinh khủng, thế giới này không phải là nhà của chúng ta, nhưng chúng ta nên nhìn xa hơn. Nơi này chỉ là một nơi hành hương, một nơi dừng chân tạm thời.

Ngôi nhà vĩnh cửu của chúng ta là ở trên thiên đàng; do đó, chúng ta phải tận dụng và không quan tâm đến bản thân mình, mà sử dụng cuộc sống của mình để thúc đẩy sự tiến bộ và niềm vui của người khác trong Chúa Kitô: để chuẩn bị cho họ một thành phố không có nền móng. Lòng can đảm đến khi chúng ta thách thức cái ác trong cuộc sống của mình chứ không chấp nhận nó như một phần của cuộc sống trên trái đất này, nhưng đối diện với nó và bắt đầu được tự do trong Thánh Thần của Chúa Kitô - để thay thế cái ác trong ký ức, trong trí hiểu, trong ý chí, bằng lòng tốt.

(2 Cô-rinh-tô 2:14-15; Rô-ma 6:15-23; Châm ngôn 6:16,19) Chúng ta được kêu gọi trở thành những người chiến binh phục vụ cho sự chính trực. Chúng ta được kêu gọi ghét tội lỗi và lòng căm ghét cái ác ở người khác sẽ làm sâu sắc thêm lòng căm ghét của chúng ta đối với cái ác bên trong chúng ta. Đến lượt mình, điều này làm sâu sắc thêm sự ngạc nhiên của chúng ta về một Thiên Chúa tha thứ rất nhiều. Lòng căm thù và sự ngạc nhiên gia tăng của chúng ta, theo thời gian, sẽ làm tăng sự khôn ngoan của chúng ta trong việc đối phó với cái ác.

Thay đổi

(Mát-thêu 10:16; Lu-ca 16:8-9) Chúng ta phải thông minh và xảo quyệt như ma quỷ và tốt bụng và có ý định như Thiên Chúa. Thay vì phản ứng tội lỗi trước sự lạm dụng hoặc xúc phạm, hãy coi đó là tội lỗi của bạn và của người khác: sau đó thiết lập sự đau buồn cứu chuộc và giải quyết tình huống mà không coi thường bản thân hoặc người khác. Tâm hồn sa ngã của con người liên tục cố gắng dự đoán và kiểm soát. Khi chúng ta phản ứng theo cách của Kinh thánh, chọn làm điều tốt cho những người đã làm hại chúng ta, chúng ta đã đánh lừa kẻ thù: khiến chúng bất lực, khi chúng ta đưa ra lời đề nghị phục hồi cho những người đã xúc phạm. Một người cha tàn bạo có thể muốn tình yêu và sự công nhận, nhưng ông ta muốn trả thù nhiều hơn nữa.

(Mát-thêu 6:9-15; Mát-thêu 18:21-35; Lu-ca 17:3-4) Tha thứ cho người khác có nghĩa là xóa bỏ món nợ mắc phải để tạo cơ hội cho sự ăn năn và phục hồi mối quan hệ đã tan vỡ. Sự hòa giải không bị ngăn cản khi có sự ăn năn sâu xa, một sự chuyển hướng triệt để cuộc sống diễn ra, nhưng lời đề nghị phục hồi và bình an không được đưa ra cho người chưa ăn năn. Sự tha thứ bao gồm một tâm hồn xóa bỏ món nợ nhưng không cho vay tiền mới cho đến khi sự ăn năn xảy ra. Một tấm lòng tha thứ mở cửa cho bất cứ ai gõ cửa nhưng không thể bước vào tâm hồn cho đến khi đôi giày lấm lem và chiếc áo bẩn được cởi bỏ. Sự tha thứ không chỉ là một giao dịch kinh doanh; đó là sự hy sinh của một người Cha đau khổ, người khóc thương vì mất đứa con của mình, và mong muốn thấy đứa con được phục hồi sự sống, tình yêu và lòng tốt.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Mt 6:14-15

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho những câu được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại Phần A.3, “Tình yêu là một hành động” và Phần 5.2, “Biến đổi bản ngã tự nhiên”. Kiểm tra bản thân trong các lĩnh vực tha thứ, sợ hãi, khinh miệt và tự vệ. Liệt kê những thất bại và bắt đầu Phần A.4, “Bảng tính Chiến thắng tội lỗi”.

15.3. Hòa giải

Viễn ảnh

(2 Cô-rinh-tô 7:11) Lòng căm ghét điều ác làm sâu sắc thêm niềm đam mê ăn năn của chúng ta, làm tăng sự tha thiết và tạo ra sự háo hức để thanh minh cho bản thân, và để thấy rằng công lý được thực thi. Nhưng lòng căm ghét hy vọng phục hồi là lòng căm ghét cái đẹp vì nó làm suy yếu một người thông qua sự khinh miệt, cay đắng và hoài nghi. Điều này tạo ra sự cứng rắn dẫn đến phủ nhận cảm xúc và làm méo mó khả năng trải nghiệm những khoảnh khắc vui vẻ và phấn khởi của chúng ta. Một khi vẻ đẹp của sự phục hồi bị phủ nhận thì không còn gì tồn tại ngoài những thú vui ích kỷ của riêng tôi trong hiện tại.

Hy vọng

(Mát-thêu 10:39; Lu-ca 9:24) Từ chối tha thứ hoặc hòa giải là đánh mất mạng sống của mình. Để thấy rằng tất cả những thử thách, nỗi đau và sự đau khổ của cuộc sống này chỉ là phương tiện để tôi chết đi tính ích kỷ và lòng tự tôn của mình, và để hiểu rõ hơn những gì Thiên Chúa muốn tôi học về việc yêu thương người khác và yêu Người: đây là ý nghĩa của những cuộc đấu tranh mà chúng ta gặp phải trong cuộc sống. Làm khác đi là lấp đầy những phần trống rỗng trong tâm hồn chúng ta bằng thức ăn, tình dục, làm hài lòng mọi người hoặc những hoạt động ghét bỏ mọi người.

(Rô-ma 8:28-29) Hy vọng tốt đẹp là điều tốt đẹp hơn sẽ chiến thắng bất kể điều tồi tệ vẫn còn tồi tệ như thế nào. Hy vọng tốt đẹp, liên quan đến bất cứ thảm kịch nào, là sức mạnh hiện tại của khoảnh khắc thúc đẩy chúng ta vượt qua cuộc đấu tranh của ngày tiến đến ngày của vẻ đẹp và công lý. Một viễn cảnh tươi sáng về hy vọng sẽ tăng cường mong muốn sống can đảm của chúng ta ngày hôm nay. Do đó, hãy giải tỏa áp lực khỏi bản thân, chỉ có Thiên Chúa mới tạo ra sự thay đổi ở con người và hoàn cảnh. Sự thay đổi xảy ra thông qua sự ăn năn và một chút ân sủng của Thiên Chúa, không ai có thể tạo ra sự ăn năn trong lòng người khác ngoài Thiên Chúa.

(Châm ngôn 20:30) Tình yêu có thể tha thứ cho một lỗi lầm nhưng không bỏ qua sự xấu xí và kiêu ngạo. Giả vờ là cách rời sự thật nhưng tình yêu có thể đòi sự thay đổi. Tình yêu có thể mang lại hậu quả cho sự thất bại trong việc thay đổi. Tình yêu có thể kiềm chế sự tham gia cho đến khi vẻ đẹp được phục hồi. Tình yêu có thể hạn chế người khác vì lợi ích của một điều tốt đẹp hơn.

Thay đổi

(Rô-ma 12:19) Trả thù bất hợp pháp là bắt ai đó phải trả giá ngay bây giờ mà không có bất cứ mong muốn hòa giải nào. Nhưng trả thù có thể là chính đáng khi nó liên quan đến mong muốn công lý, để thấy sự xấu xí bị phá hủy, sai trái được sửa chữa và vẻ đẹp được phục hồi. Đó không phải là 'trả thù' mà là 'được phục hồi'.

(Mt 7:21-23; Rm 12:17) Mong muốn trả thù là chính đáng, mọi người phải trả giá cho tội lỗi của mình trên trái đất hoặc trong hỏa ngục. Nhiều người, tự nhận mình là Ki-tô hữu, có thể không phải vậy. Trong mọi trường hợp, lập trường của chúng ta luôn phải hướng tới sự tan vỡ và phục hồi vì những kẻ không ăn năn sẽ bị hủy diệt trong cơn thịnh nộ cuối cùng của Thiên Chúa. Chúng ta, những người đã được tha thứ nhiều, nên bị buộc phải thúc đẩy những kẻ làm điều ác – Ki-tô hữu hay không - hướng tới sự tan vỡ và phục hồi.

(Rô-ma 12:20-21; Thánh vịnh 69:22-28) Đừng giả vờ rằng bạn không mong muốn trả thù vì đó là sự phản ánh của khát vọng công lý. Đó là tiếng kêu chiến đấu cầu xin Thiên Chúa can thiệp để phá hủy những gì làm hỏng vẻ đẹp và yêu thương kẻ phạm tội tới ăn năn.

(Mt 7:1-5) Đừng tìm cách hủy diệt điều ác trong người khác cho đến khi bạn tìm cách hủy diệt điều ác trong chính mình trước.

(Ga-lát 6:1; Gioan 22:23) Đừng từ chối điều tốt với những người làm hại bạn. Hãy làm điều tốt để làm cho điều ác nản lòng.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: Mt 5:23-24

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho những câu Kinh thánh liên quan đến sự tha thứ được liệt kê trong các sách liệt kê trong các sách tương hợp [concordance]. Chọn ít nhất 6 câu Kinh thánh.

Cởi bỏ/Mặc vào: Phần quy trình A.4, “Phiếu bài tập về Chiến thắng tội lỗi” liên quan đến người mà bạn cần tha thứ và hòa giải. Xem lại Phần 8.2, “Những tội lỗi của xác thịt/Bản ngã của xác thịt” và Chương 11, Chuỗi sự kiện về Cuộc sống siêu nhiên.

15.4. Chiến thắng cái ác

Viễn ảnh

(Rô-ma 12:9-10) Khi nạn nhân đầy ham muốn trả thù điên cuồng và thô bỉ, kẻ xấu có thể dễ dàng kiểm soát nạn nhân đang phản ứng cách tội lỗi do đó bị ảnh hưởng bởi tinh thần tội lỗi. Nhưng lòng căm thù nào biết ghét cái ác và bám vào sự thật và cái đẹp sẽ khiến cái ác tức giận và khơi dậy những cuộc tấn công nhằm làm xấu hổ thúc bách nhất của nó. Nếu cái ác tại thời điểm này không thể kiểm soát hoặc làm xấu hổ, thì nó sẽ mất tính hữu hiệu của nó.

Hy vọng

(Phi-líp-phê 3:18-19; Rô-ma 8:1) Cái ác sẽ không bị đánh bại miễn là tâm hồn chúng ta còn sống để có được sự cứu trợ ngay lập tức hoặc thoát khỏi mất mát sâu xa. Chỉ khi chúng ta có ít hoặc không có gì để mất, chúng ta mới sẵn sàng yêu thương. Khi đó, chúng ta có thể đối diện với lời buộc tội đáng xấu hổ nhất của Kẻ ác và tìm thấy lòng thương xót của Chúa đủ để chống lại cuộc tấn công tàn bạo của sự khinh miệt. Lòng thương xót của Người sẽ giúp chúng ta sống sót sau bất cứ cuộc tấn công nào và giúp thoát khỏi sự lên án cho những ai chọn tin vào máu của Chúa Ki-tô.

(Híp-ri 12:1-12; 1 Phê-rô 4:1-2) Chúng ta phải thực hành hằng ngày việc được huấn luyện trong sự chính trực để đáp ứng, một cách phù hợp với Kinh thánh, bất cứ điều gì, để điều chỉnh tâm hồn chúng ta theo sự thật và được củng cố bởi kỷ luật. Vào đúng thời điểm, chúng ta sẽ gặt hái được một mùa trái chính trực. Nếu chúng ta theo đuổi mục đích của Thiên Chúa giữa nỗi đau và sự đau khổ, chúng ta sẽ phát triển trong sự hiểu biết về Thiên Chúa theo cách sâu sắc hơn. Theo đó, Thiên Chúa sẽ kiểm soát chúng ta bất kể những điều bên ngoài của cuộc sống hay hoàn cảnh xung quanh chúng ta. Vì vậy, cái ác sẽ nổi giận khi đối mặt với sức mạnh và lòng thương xót.

Thay đổi

(Lu-ca 17:3-6) Sự tha thứ có thể được định nghĩa là một quá trình liên tục khao khát sự phục hồi, hủy bỏ sự trả thù và ban tặng những món quà tốt đẹp. Chúng ta phải tha thứ cho đến khi có sự hòa giải. Nhưng sự phục hồi không nên xảy ra cho đến khi có sự ăn năn. Sự ăn năn của người ác sẽ bao gồm việc từ bỏ cơn thịnh nộ và sự chế giễu. Người đó cần phải sẵn lòng, khiêm nhường và đau đớn vì tội lỗi vì đã sử dụng sự nhục mạ và khinh thường của mình.

(1 Cô-rinh-tô 5:5; 2 Thê-xa-lô-ni-ca 3:14-15) Ôn tuyệt thông là việc giữ lại mối quan hệ vì nó loại bỏ cơ hội phạm tội ngay lập tức và mở ra cánh cửa cho sự cô đơn và xấu hổ. Nó phá hủy khuynh hướng tội lỗi và làm tăng thêm sự xấu hổ. Nhiệm vụ yêu thương một người xấu xa đòi hỏi sự can thiệp siêu nhiên. Trận chiến không phải của chúng ta, mà là của Chúa.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Lc 17:3

Lòng sùng kính: Tạo Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu 1 Phê-rô 3:9-12.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại Mục 7.9, “Tự nhận trách nhiệm giải trình”. Hãy lập danh sách những thất bại và bắt đầu xử lý từng thất bại một bằng cách hoàn thành Mục A.4, “Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi”. Thực hành mô hình mới trong khoảng 6 tuần. Tiếp tục, tiếp tục và bắt đầu lại cho đến khi cảm nhận được Sự hiện diện của Chúa trở nên rõ ràng. Sự vâng lời là phần của chúng ta. Khi chúng ta vâng lời, Chúa sẽ làm phần còn lại.

15.5. Làm điều tốt cho kẻ thù của bạn

Viễn ảnh

(Mát-thêu 5:40-42; Ê-phê-sô 4:29) Yêu kẻ thù của bạn có nghĩa là cho kẻ thù của bạn những gì họ đang rất cần. Trong nhiều trường hợp, tình yêu táo bạo sẽ làm nản lòng, xúc phạm, tổn thương, làm phiền và buộc người được yêu phải giải quyết vấn đề đang cướp đi niềm vui của họ và những người khác. Nhiệm vụ của chúng ta là liên tục học và học lại ý nghĩa của việc cung cấp những gì người khác cần. Tất cả con người đều cần tình yêu và sự tôn trọng. Vì vậy, trọng tâm là tăng ham muốn được yêu thương và tôn trọng, và giảm xu hướng theo đuổi những con đường sai lầm để thỏa mãn.

Hy vọng

(2 Cô-rinh-tô 7:8-16; Rô-ma 12:27) Lòng tốt là món quà của sự chu đáo, tìm cách phục vụ người khác bằng lòng cảm thương. Sự dịu dàng là phản ứng của lòng thương xót có thể nhìn thấu tội lỗi đến những phần của trái tim con người, một trái tim được thiết kế cho nhiều điều hơn thế. Sức mạnh hệ ở việc sẵn sàng đổ máu giữa những xung đột khó chịu, không mong muốn. Sức mạnh là cần thiết để vạch trần những vi phạm trong mối quan hệ và không sợ mất đi mối quan hệ. Chúng ta phải nuôi dưỡng kẻ thù của mình vì chúng ta yêu cái đẹp và ghét sự

cao ngạo.

(Mát-thêu 26:17-35; Gioan 21:15-19; Mát-thêu 27:3-5) Lòng tốt phơi bày sự trần trụi và đói khát của kẻ thù, làm xấu hổ kẻ thù, và sau đó tạo cơ hội để phục hồi. Cái ác không thể chịu đựng được sự xâm nhập của lòng tốt. Điều làm cho cái ác trở nên khó chịu hơn bất cứ điều gì là việc người ta không bị sự làm nhục chế ngự nhưng không vô liêm sỉ.

(Lu-ca 6:27-31) Cần cầu xin sự khôn ngoan để học cách áp dụng sự thật vào những tình huống và con người khác nhau mà chúng ta gặp phải. Tôi nên sử dụng miệng lưỡi của mình như thế nào? Thái độ của tôi đối với người đó nên ra sao? Tôi phải đối xử với những kẻ ngu ngốc như thế nào?

Hãy bước đi với Thiên Chúa và thảo luận với Người về cách ứng phó trong những tình huống khác nhau. Diễn tập một số cảnh, suy gẫm lớn tiếng với Thiên Chúa về những gì có thể đang diễn ra trong lòng người đó, xem xét lại hành vi và phản ứng của bạn. Theo đó, sự khôn ngoan được định nghĩa là lòng tốt và sức mạnh khéo léo, được tôi luyện bằng sự khôn ngoan, được trang bị lòng can đảm, rõ ràng về ơn gọi và khao khát nhìn thấy sự kiêu ngạo bị phá hủy và vẻ đẹp được nâng cao. Đề ban phước cho một người, lời nói phải được sử dụng để khơi dậy nỗi khao khát chính đáng, phơi bày sự trống rỗng và đánh lạc hướng những nỗ lực nhục mạ hoặc đe dọa của kẻ thù. Phước lành phải được thiết kế để mở lòng kẻ thù biết kinh ngạc và tò mò.

Thay đổi

(Mát-thêu 5:40-46) Đi một dặm, đưa má bên kia, bao gồm sự hy sinh khôn ngoan vì đó là trao tặng thứ dành cho kẻ thù, không phải cho bạn bè. Kẻ thù mong đợi sự đe dọa và làm nhục của bạn sẽ giúp bạn đạt được điều bạn muốn vì nó mang lại cho bạn cảm giác kiểm soát và tưởng tượng rằng mình giống Thiên Chúa. Đáp lại lòng tốt và sự hào phóng khiến kẻ thù vấp ngã vì hành động đó mang một vết cắn cứu chuộc. Sự hy sinh khôn ngoan là một món quà của ân sủng, phơi bày lòng căm thù và con thịnh nộ, và mời kẻ thù vật lộn với tội lỗi của bạn. Lời nói và việc làm tốt là thuốc trường sinh, là thuốc giải độc chống lại cái chết (Châm ngôn 1:22). Có 3 loại kẻ thù trong cuộc sống của chúng ta: người xấu, kẻ ngu ngốc và kẻ khờ khạo (tội nhân bình thường).

(Híp-ri 10:24) Lòng tốt bao gồm mong muốn nhìn thấy ai đó hoặc điều gì đó phát triển về sức mạnh, tự do và vẻ đẹp. Một trái tim kiêu ngạo bị chai cứng bởi chính tội lỗi của mình và làm mù lòng những người mà nó kiểm soát. Sự chế giễu là ngôn ngữ của sự buộc tội và đó là vũ khí mà cái ác sử dụng một cách mạnh mẽ để tước đi ý thức về bản thân và cuộc sống của nạn nhân. Cái ác đánh cắp đức tin, đức cậy và đức ái vì nó phát tán thông tin sai lệch: đổ lỗi cho nạn nhân, cướp đi cuộc phiêu lưu tìm thấy trong đức tin của con người. Nó tạo ra sự ràng buộc, một hình thức nô lệ, làm tê liệt các giác quan và đánh cắp khỏi tâm hồn tầm nhìn về những gì có thể xảy ra.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh thánh để ghi nhớ: 1 Pr 3:9

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Rm 12:9-23.

Cởi bỏ/Mặc vào:

Ôn lại Mt 5:3-12. Trên cơ sở những sự thật này, hãy xử lý Phần A.2, “Danh sách suy nghĩ và hành động”, hình dung ra những gì bạn có thể trở thành khi bạn cho phép Chúa muốn và hành động trong bạn vì ý muốn tốt lành của Người, biến đổi bạn theo Con của Người.

(1 Pr 2:21-23) Hãy trao mọi tổn thương, đau đớn, mọi phản ứng xúc phạm tiềm tàng của bạn cho Chúa, để Người giải quyết sự xúc phạm và kẻ xúc phạm. Chuẩn bị bản thân để thoát khỏi mọi cay đắng khi bị cám dỗ bằng cách làm theo các bước trong Kế hoạch dự phòng và:

1. Kêu cầu Chúa 'giúp đỡ'.
2. 'Từ bỏ' việc cố gắng xử lý tình huống theo cách của bạn. Cầu xin Chúa can thiệp hoàn toàn.
3. Cầu xin Chúa làm điều tốt lành xuất hiện trong tình huống đó.
4. Cầu xin Chúa làm điều tốt lành xuất hiện trong bất cứ tổn hại nào mà bạn có thể đã gây ra.
5. Cầu nguyện cho sức khỏe, sự trọn vẹn của kẻ thù. Cầu nguyện để cứu vãn mọi điều tốt đẹp, đẹp đẽ và chân thật trong họ.
6. Cuối cùng, bất kể điều gì xảy ra, hãy tuyên xưng: "Ý Cha thể hiện", và đứng vững.

15.6. Yêu một kẻ ngu

Viễn ảnh

(Châm ngôn 12:15; Châm ngôn 18:2; Châm ngôn 28:26; Châm ngôn 30:32) Sách Châm ngôn mô tả kẻ ngu (fool) là người hay tức giận, kiêu ngạo và ích kỷ. Một số người trong chúng ta đổ lỗi cho chính mình hoặc đổ lỗi cho người khác về những vấn đề của mình. Trong cả hai trường hợp, tập chú là vào bản thân, vào nhu cầu và mục đích của chính mình. Con giận của kẻ ngu là đe dọa và làm người khác sợ hãi để thiết lập sự thống trị và độc lập của mình, và để đạt được sự tuân thủ và kiểm soát.

Hy vọng

(Thánh vịnh 14:1; Thánh vịnh 53:1; Lu-ca 12:19-20; Thánh vịnh 73) Kẻ ngu thường sử dụng lòng kiêu ngạo ngạo mạn như một tấm khiên chống lại sự xấu hổ do bị phơi bày. Đó là sự ích kỷ tột độ. Trái tim anh ta trống rỗng, nhưng cảm thấy đầy đủ vì nó tìm thấy sự thỏa mãn trong thế giới vật chất. Anh ta không nói rằng Chúa không hiện hữu nhưng Thiên Chúa không quan trọng. Điều quan trọng là những gì anh ta có thể đặt tay vào để lấp đầy tâm hồn mình. Kẻ ngu là người tự mãn, dễ thỏa mãn nhưng lại ngu ngốc về mặt đạo đức. Kẻ ngu vô độ nhưng dễ hài lòng. Nhưng sự đầy đủ thực sự duy nhất đến từ sự phụ thuộc khiêm nhường vào lòng thương xót của Thiên Chúa.

(Phi-líp-phê 2:12; Híp-ri 2:10; Híp-ri 5:8-9; 1 Phê-rô 4:1-3) Những kẻ ngu tìm kiếm những nguồn lực dễ dàng để thỏa mãn những ham muốn ích kỷ của riêng mình bất kể phải trả giá

hay thiệt hại nào cho bản thân hoặc người khác trong quá trình này. Những kẻ ngu ghét nỗi đau của kỷ luật và nỗi sợ cố hữu liên quan đến việc phát triển sự khôn ngoan và kiến thức. Sự phát triển luôn bao gồm nỗi sợ hãi, run rẩy, đau khổ và cái chết. Kẻ ngu ghét bất cứ điều gì phơi bày sự xấu xí trong trái tim mình, và họ tránh nỗi đau tạo ra vẻ đẹp lâu dài.

(Châm ngôn 15:5) Kỷ luật bao gồm mát mát và trống rỗng, trong khi kẻ ngu cam kết với khoái lạc và sự viên mãn. Kỷ luật là sự tham gia bản thân với gian khổ gai góc để chế ngự sự hỗn loạn không kiểm soát được của Sự sa ngã và là cuộc chiến chống lại những tác động của Sự sa ngã. Kẻ ngu từ chối đấu tranh với các vấn đề về tính cách, họ sống vì khoái lạc. Kẻ ngu tranh cãi với sự khôn ngoan vì họ phải từ bỏ sự tức giận và sự phô trương của mình, và trải nghiệm sự xấu hổ của bất lực.

Thay đổi

(Châm ngôn 26:5) Sự điên rồ của kẻ ngu phải bị phơi bày, hậu quả phải trải qua, và những thất bại trong tình yêu phải được thảo luận và giải quyết để hướng tới sự ăn năn. Chúng ta được kêu gọi sử dụng mức độ khôn ngoan cao nhất để biết nên khiển trách hay giữ im lặng. Bản chất của tình yêu không phải là sự hy sinh liều lĩnh, mà là sự gián đoạn sáng suốt, được lên kế hoạch kỹ lưỡng.

(Lu-ca 18:18-25; Gioan 4:1-30) Chúa Giêsu không để mình bị kéo vào bãi lầy của sự tự phụ cao ngạo, hoặc sự xấu hổ hoặc sự phòng thủ có cơ sở. Thay vào đó, Chúa Giêsu thách thức sự hiểu biết của Người về chữ "tốt" để phơi bày điều Người thực sự mong muốn: sự khẳng định hay sự thay đổi triệt để. Tại giếng nước, Chúa Giêsu không tham gia vào thế phòng thủ của người phụ nữ mà tiếp tục làm sâu sắc thêm sự tò mò và khao khát của nàng đối với điều nàng biết mình không có: sự tươi mát thỏa mãn cuộc sống. Người đã sử dụng dữ liệu của thời điểm đó và sử dụng nó để phơi bày trái tim của người phụ nữ thay vì chỉ lên án hành vi của nàng và khuyên nhủ thay đổi.

(Rô-ma 12:9-21) Khi chúng ta "chuẩn bị" kẻ ngu để tiếp tục phơi bày, như trên, chúng ta đang tự chuẩn bị cho mình để tấn công. Hãy chuẩn bị để nhẹ nhàng bước sang một bên, nhưng không sợ hãi, nhưng hãy chuẩn bị để đáp lại bằng sự dịu dàng và mạnh mẽ, không khuất phục trước sự nhục mạ hoặc đe dọa. Điều này sẽ làm cho kẻ ngu ngạc nhiên, kẻ sẽ không còn kiểm soát được bạn hoặc chính họ nữa. Hãy đáp lại họ một cách nhẹ nhàng, tràn đầy sự thông minh, đam mê, đau buồn, sức mạnh và sự dịu dàng. Kẻ ngu không thể ăn năn trừ khi họ cảm thấy đau đớn.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Rm 12:9

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu 2 Pr 1:3-8.

Cởi bỏ/Mặc vào: Tiến trình Phần A.8, "Giải thoát khỏi sự lo lắng". Hãy phán đoán và thiết lập bản thân trong ân sủng của Chúa, sau đó tiến hành đối diện với kẻ ngu và giành được họ về với Chúa. Hãy nhớ rằng chỉ có Chúa mới có thể thay đổi trái tim của người khác. Nhiệm

vụ của bạn là đánh giá hành vi (không phải động cơ) và không phản ứng bốc đồng mà hãy thực hành áp dụng Phần A.9, “Kế hoạch dự phòng” cho đến khi một khuôn mẫu có cấu trúc theo Kinh thánh trở nên tự phát. Đừng bỏ cuộc, điều này cần thời gian. Ngay cả khi kẻ ngu không bao giờ thay đổi, bằng cách thực hành những phản ứng của Chúa, bạn sẽ thay đổi và phát triển theo hình ảnh của Chúa chúng ta.

Chương 16. Bộ Áo Giáp Của Thiên Chúa

16.1. Các bất công

Viễn ảnh

Sáng thế 3:15; Mát-thêu 5:10-12; Ga-lát 1:12-13; Cô-lô-sê 2:13-15) Dân Thiên Chúa đã chiến đấu với kẻ thù kể từ khi sa ngã. Từ thời điểm này trở đi và trong suốt phần còn lại của lịch sử, có một cuộc xung đột dữ dội giữa Thiên Chúa và Sa-tan, giữa những người theo Thiên Chúa và những người từ chối Người. Chủ đề chính của cuộc thánh chiến trong Cựu Ước là Thiên Chúa hiện diện với dân của Người như một chiến binh. Chúa Giêsu đã đến như một chiến binh Thần thánh để giải cứu dân của Người khỏi ma quỷ bằng cách tiến hành cuộc chiến vĩ đại nhất trong tất cả: cuộc chiến chống lại ma quỷ. Người đã làm điều này không phải bằng cách giết chóc mà bằng cách chết. Khi Chúa Giêsu chết trên Thập giá, Người đã đánh bại Sa-tan và tất cả bọn tà ác của hắn một cách sâu xa.

Hy vọng

(Mát-thêu 24:30-31; Khải Huyền 19:11-16) Trước khi chết, Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Người: rằng Người sẽ trở lại trong tương lai với sự thể hiện đầy đủ quyền năng; rằng Người sẽ trở lại trái đất như một chiến binh vinh quang, người sẽ một lần và mãi mãi đưa cái ác đến hồi kết dữ dội.

(Ê-phê-sô 6:10-18) Trước khi Người đến để kết thúc tất cả, chúng ta, trong Người, phải đứng lên và chiến đấu chống lại các thế lực tâm linh của cái ác. Và chúng ta sẽ chỉ có chiến thắng khi chúng ta cho phép Chúa sử dụng chúng ta, nhận ra rằng sức mạnh của chúng ta chỉ đến khi chúng ta mặc 'áo giáp của Thiên Chúa'.

(Mát-thêu 7:5; Rô-ma 7:21-24; Rô-ma 8:18) Sự lớn mạnh Ki-tô giáo của chúng ta là một cuộc chiến chống lại Sa-tan trong chính tâm lòng chúng ta: vì chúng ta phải chiến đấu với những suy nghĩ, cảm xúc và hành động độc ác và hủy diệt của chính mình. Cuộc chiến giữa Chúa và Sa-tan diễn ra trong chính tâm lòng chúng ta. Đây là một trận chiến tâm linh mà chiến thắng không phải bằng vũ khí vật chất mà bằng vũ khí tâm linh: cầu nguyện, đức tin và tình yêu. Chúng ta sử dụng lời cầu nguyện như một vũ khí chống lại những kẻ ngược đãi mình bằng cách cầu nguyện để họ ăn năn. Đức tin là sự tin tưởng sâu sắc vào Tổng tư lệnh của chúng ta, Chúa Giêsu Ki-tô, người đã thực hiện cuộc chiến, điều đã được hoàn thành trên thập giá. Và tình yêu: chúng ta phải yêu kẻ thù của mình đến mức chúng ta bước vào cuộc sống của họ để mở cánh cửa ăn năn của họ. Chúa Giêsu đã đánh bại cái ác bằng cách chết trên thập giá. Người cho thấy rằng con đường dẫn đến chiến thắng là thông qua tình yêu và sự hy sinh - không phải là lòng căm thù hay lòng tham.

Thay đổi

(Thánh vịnh 25:7; Giê-rê-mi-a 31:34; Thánh vịnh 103:12; Mát-thêu 6:9-15; Mát-thêu 18:21-

35) Là những Ki-tô hữu, chúng ta được bảo phải giống như Chúa, Đấng không nhớ đến tội lỗi nhưng tha thứ cho sự gian ác.

Tương tự như vậy, chúng ta phải hủy bỏ món nợ mà người khác nợ chúng ta, và mở ra cánh cửa cơ hội để ăn năn và phục hồi các mối quan hệ đổ vỡ.

(Lu-ca 17:3-4) Chúng ta không được khiển trách trừ khi họ phạm tội, cũng không được tha thứ trừ khi họ thực sự ăn năn. Không được phép từ chối sự hòa giải khi ăn năn, tức là sự thừa nhận sâu sắc, thay đổi trái tim về tội lỗi và một sự chuyển hướng cuộc sống triệt để diễn ra ở người bị khiển trách. Không được mở rộng sự hòa giải cho người chưa ăn năn. Sự tha thứ bao gồm một trái tim hủy bỏ món nợ, nhưng không cho vay tiền mới cho đến khi có sự ăn năn. Sự tha thứ rẻ tiền - sự bình an bằng mọi giá - hy sinh sự trung thực, liêm chính và đam mê thì không phải là sự tha thứ thực sự.

(Rô-ma 12:16-18; II Cô-rinh-tô 7:11) Thánh Phao-lô bảo các Ki-tô hữu hãy vui mừng khi được hòa thuận với mọi người, và phát triển mong muốn về vẻ đẹp và sự hòa hợp trong mỗi chúng ta để thấy sự hòa giải với tất cả những người đã xúc phạm chúng ta. Lòng căm ghét điều ác của chúng ta sẽ tạo ra một niềm đam mê sống công chính theo các mối quan hệ được phục hồi.

(Mát-thêu 10:39; Lu-ca 6:27-28; II Cô-rinh-tô 5:18-20) Chúng ta muốn người khác thay đổi để chúng ta vui, tiện lợi và được biện minh, điều này dẫn đến sự phục hồi. Điều này chỉ giải quyết các triệu chứng. Chúa bảo chúng ta phải vượt qua, yêu kẻ thù của mình, làm điều tốt cho những người bức hại chúng ta. Chúng ta phải làm điều tốt như Chúa đã làm cho chúng ta. Chúng ta từng là kẻ thù của Người, nhưng chúng ta đã được hòa giải và được giao nhiệm vụ làm như Người đã làm.

(Châm ngôn 20:30) Tình yêu của Chúa có thể đòi sự thay đổi, mang đến các hậu quả cho việc không thay đổi, giữ lại sự tham gia cho đến khi việc hòa hợp được phục hồi và có thể làm tổn thương người khác vì lợi ích lớn hơn.

Tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 1 Pr 2:23

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Mt 5:3,5,7,9,10,13,14.

Cởi bỏ/Mặc vào: Chọn những câu Kinh Thánh liên quan đến 'sự trả thù', đặc biệt liên quan đến các nhân vật Vua Saul và A-hi-tô-pha, cố vấn của Vua Đa-vít, cả hai đều tự hủy hoại mình bằng sự cay đắng. Hãy suy gẫm về những câu Kinh Thánh liên quan đến sự tha thứ cho đến khi lòng bạn thay đổi để có thể nhìn người khác qua con mắt của Chúa. Hãy để Chúa giải quyết phần trả thù, bạn giải quyết phần tha thứ để cứu rỗi linh hồn mình. Xem các câu Kinh Thánh Gia-cô-bê 1:19-21; Híp-ri 12:19-21; 1 Phê-rô 2:23.

Tài liệu tham khảo: Xem [3][Allender1] và [4][Allender2] để đọc thêm.

16.2. Thu hồi sự trả thù

Viễn ảnh

(Đệ nhị luật 32:35; Rô-ma 12:17-21) Sự trả thù bất hợp pháp là khiến ai đó phải trả giá - Ngay bây giờ! - cho một sai lầm thực sự hoặc được cho là sai trái mà không có bất cứ mong muốn hòa giải nào. Sự trả thù là một phần của bản tính Thiên Chúa và không mâu thuẫn với tình yêu thương và lòng thương xót của Người. Sự trả thù bao gồm mong muốn công lý, để thấy sự xấu xa bị phá hủy, sự sai trái được sửa chữa và vẻ đẹp được phục hồi.

Hy vọng

(Thánh vịnh 69:22-28; Rô-ma 2:20-21) Mục tiêu của chúng ta là chiến thắng cái ác, và điều này được thực hiện bằng cách 'làm điều thiện'. Tuy nhiên, cầu nguyện cho một người bị tan nát, khiêm nhường và hạ xuống để thấy cái ác của họ bị tiêu diệt là điều thích hợp. Chúng ta cầu nguyện cho sự kiêu ngạo và tự mãn bị tiêu diệt.

(Mát-thêu 7:1-5; Ga-lát 6:1; Giu-đa 22-23) Đừng tìm cách tiêu diệt điều ác nơi người khác cho đến khi bạn trước tiên tìm cách tiêu diệt điều ác nơi chính mình. Nếu ai đó coi thường hoặc lừa dối bạn, thì bạn ngụ ý rằng bạn cũng có khuynh hướng coi thường và lừa dối như vậy. Chúng ta phải sống với công việc liên tục loại bỏ khúc gỗ của mình mà không bỏ qua việc loại bỏ những hạt bụi trong mắt người khác.

Vì vậy, một phần của câu trả lời cho việc tiêu diệt điều ác là làm điều thiện bằng cách khiển trách và phục hồi người khác sau khi chúng ta tự phán xét mình.

(Lu-ca 6:27-28) Điều ác không thể hiểu được điều thiện vì điều thiện mang lại sự sống và điều ác mang lại cái chết. Điều thiện là một sức mạnh được thiết kế để gây bất ngờ, thay thế và làm xấu hổ điều ác. Ghét người khác là để lộ tội lỗi trong chính trái tim chúng ta. Để yêu thương theo cách của Chúa, người ta phải khát khao việc phục hồi cộng với việc hủy bỏ sự trả thù.

Thay đổi

(Gioan 3:16; Ê-phê-sô 4:29) Chúng ta phải phục hồi người khác như Chúa đã phục hồi chúng ta. Chúa đã ban cho chúng ta những gì chúng ta cần chứ không phải những gì chúng ta đáng được hưởng. Tương tự như vậy, tình yêu táo bạo bao gồm việc nuôi dưỡng những người đã làm hại chúng ta. Tôn vinh và thờ phượng Chúa, và tôn vinh Người là để chúng ta đáp ứng và đáp ứng nhu cầu của người khác như Chúa đã làm cho chúng ta. Chúng ta chết đi đối với cảm giác trả thù của chính chúng ta, để vượt qua cảm giác bị xúc phạm, để tiêu diệt cái ác nơi người khác, và mở đường cho những phản ứng và hành động của Thiên Chúa.

(Lu-ca 6:27-28; Rô-ma 12:9-21) Về cơ bản, bạn bắt đầu làm 'điều tốt' chỉ bằng cách ân cần và tử tế, tìm cách phục vụ người khác, tìm cách giúp đỡ người khác khi họ cần. Tình yêu cảm nhận được nỗi đau của tội lỗi và sự xấu xí của kẻ phạm tội. Nghĩ xấu về người khác là phạm

tội tương tự - chăm sóc bản thân và bỏ bê người khác.

(Thánh vịnh 140:9-10; Rô-ma 12:20-21; Rô-ma 1:16) Cần có sức mạnh để yêu thương và cần có ân sủng của Chúa để yêu thương một cách dịu dàng. Việc trao tặng tình yêu phải có sức mạnh không sợ mất đi mối quan hệ. Kẻ thù của chúng ta là bất cứ ai cố ý hoặc vô tình làm hại chúng ta để đạt được lợi ích của họ. Làm điều tốt hoặc làm cho ai đó hối hận bằng cách lấy thiện báo oán (heap coals) là phương thế đưa kẻ phạm tội đến mức xấu hổ, để làm kẻ thù của chúng ta bất ngờ và mời họ giải quyết tội lỗi của họ. Lòng tốt phơi bày sự trần trụi và đói khát của kẻ thù, và cung cấp quần áo và thức ăn: nó làm xấu hổ kẻ thù và sau đó cung cấp cơ hội để họ phục hồi.

Hãy tìm kiếm ơn cứu độ của bạn: (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Gc 1:2-4

16.3. Đáp ứng những người khó tính

Viễn ảnh

(Rô-ma 1:16; Lu-ca 9:23-24; Thánh vịnh 1:1-3) Làm điều thiện được thực hiện bằng lời nói và hành động - bằng cách cầu nguyện và chúc phúc, và bằng cách quay lại và ban cho. Chúc phúc là cho đi những lời sự sống nuôi dưỡng tâm hồn và làm sâu sắc thêm mong muốn của nó đối với sự thật. Sự khôn ngoan để làm điều này phải được phát triển để học cách áp dụng sự thật vào những tình huống và con người khác nhau mà chúng ta gặp gỡ.

Học hỏi lời Chúa là cách và phương tiện duy nhất để có được sự khôn ngoan. Kỹ năng thánh thiện để đáp ứng với cuộc sống chỉ được thành thạo sau khi dành hết tâm hồn, sức lực và trí óc để phát triển khả năng và hiệu suất.

Hy vọng

(Gia-cô-bê 1:5-8; Châm ngôn 18:21) "Tôi phải dùng miệng lưỡi mình như thế nào?"... "Tôi phải có thái độ nào đối với người lân cận?"... "Tôi phải đối xử với kẻ ngu như thế nào?"... Những câu hỏi này và những câu hỏi khác như khi nào nên giữ miệng lưỡi và khi nào nên nói, cách tránh xung đột không cần thiết và cách đối đầu khi cần thiết. Để sống khôn ngoan trong một thế giới sa ngã với tình yêu thương và sự chính trực đòi hỏi rất nhiều sự khôn ngoan: Chúa là nguồn của chúng ta. Trong mọi tình huống, hãy đi bộ thật lâu để nói chuyện với Chúa, tập dượt các cảnh điển hình, suy gẫm lớn tiếng với Chúa về cách xử lý các mối quan hệ khác nhau. Đây chính là lời cầu nguyện: cách tốt nhất để mời Chúa sử dụng chúng ta và dạy chúng ta ý nghĩa của tình yêu thương mạnh mẽ.

(1 Phê-rô 2:23; Mát-thêu 5:38-48) Chúa không dùng sự khinh miệt hay đe dọa để làm xấu hổ và làm những kẻ tố cáo Người sợ hãi. Việc đưa má bên kia là để ngăn chặn nỗ lực đe dọa và làm xấu hổ của kẻ thù mà hấn dùng để kiểm soát tình hình. Lòng tốt và sự rộng lượng khiến họ vấp ngã vì bạn không chiến đấu hoặc bỏ chạy. Như thế, hồng phúc ân sủng phơi bày lòng căm thù và con thịnh nộ và mời kẻ thù vật lộn với tội lỗi của họ.

(Rô-ma 12:9; 1 Cô-rinh-tô 13:8; Rô-ma 8:1) Tình yêu chiến thắng và tình yêu ngăn cản kẻ ác chiến thắng. Sức mạnh của cái ác nằm ở khả năng thống trị của chúng. Sự thất vọng trong những nỗ lực của chúng sẽ làm suy yếu vai trò của chúng. Nhưng người ta phải sẵn lòng, không nao núng, đối mặt với sự nhục mạ và lòng căm thù.

Thay đổi

(Híp-ri 12:1-2; 1 Phê-rô 4:1-2) Thiên Chúa hứa rằng vào đúng thời điểm, chúng ta sẽ gặt hái được một mùa trái công chính nếu chúng ta ghi tạc mục đích của Thiên Chúa giữa nỗi đau đớn. Nếu chúng ta mong muốn biết Thiên Chúa giữa các đau khổ, thì sự tăng trưởng sẽ là phần thưởng của chúng ta.

(1 Cô-rinh-tô 5:5; 2 Thê-xa-lô-ni-ca 3:14-15; Ti-tô 3:10) Nếu không thể hòa giải vì lòng họ không ăn năn, thì có thể nên tách khỏi người đó. Sẽ không phải là việc yêu thương khi tiếp tục mối quan hệ xấu xa với một người phạm tội liên tục và tai hại chống lại bạn mà không có dấu hiệu ăn năn và thay đổi.

(2 Sử biên 20:12; Gio-suê 1:1-9; Gioan 15:5) Trong mọi cuộc đối đầu với điều xấu xa, trận chiến là của Chúa, Đấng sẽ ở cùng bạn, vì nó đòi hỏi sự can thiệp siêu nhiên. Chính Thiên Chúa toàn năng là Đấng có thể thay đổi tâm lòng bạn cũng như kẻ xấu xa hoặc hoàn cảnh. Thành thử, bạn có thể cầu nguyện như sau:

1. Cầu nguyện để mắt của tất cả những người xung quanh những người này được mở ra để thấy hoàn cảnh thực sự như thế nào.
2. Cầu nguyện để những người cộng sự của họ biết cách nói sự thật và ánh sáng vào hoàn cảnh.
3. Cầu nguyện để bất cứ quyền lực ma quỷ nào trong những người này hoặc trong hoàn cảnh sẽ tự biểu lộ - để mọi người có thể nhận ra và nhìn thấy rõ ràng.
4. Cầu xin để những gì có thể cứu vãn (trong hoàn cảnh này và trong cuộc sống của kẻ thù của bạn) sẽ được cứu vãn, được khiêm hạ, được ban phước bởi Thánh Thần Thiên Chúa.

Hãy tìm kiếm ơn cứu độ của bạn: (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 2 Sb 20:17

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu Rm 12:9-21.

Cởi bỏ/Mặc vào: Bạn cần chịu ảnh hưởng của Chúa Thánh Thần trong mọi hoạt động của cuộc sống, chứ không bị kiểm soát bởi mọi người hoặc hoàn cảnh. Thành thử, hãy chọn những câu Kinh Thánh về Chúa Thánh Thần, liệt kê những lĩnh vực mà bạn đang bị ràng buộc, suy gẫm về những câu Kinh Thánh áp dụng vào hoàn cảnh. Nghiên cứu các nguyên tắc trên tờ giấy này và hình dung bản thân đang đối diện với cuộc sống trong sự khôn ngoan và

quyền năng của Chúa Thánh Thần. Cầu nguyện cho sức khỏe, sự trọn vẹn của kẻ thù của bạn. Cầu nguyện để cứu vãn mọi điều tốt lành, khiêm hạ và chân thật trong họ.

Lưu ý: Điều quan trọng là thanh tẩy và làm trong sạch ký ức của bạn khỏi mọi tội lỗi để cho phép Chúa Thánh Thần chiếm giữ vùng được thanh tẩy và ban sức mạnh và hướng dẫn các phản ứng theo Kinh thánh của bạn từ nay trở đi. Xem lại Phần 9.1, “Thanh tẩy và Làm trong sạch linh hồn”.

16.4. Các cuộc tấn công của nhục mạ, giận dữ, thù hận

Viễn ảnh

(1 Ti-mô-thê 4:7-9; Híp-ri 12:5-11) Bị chi phối bởi tội lỗi, sự xấu hổ, sợ hãi và cô đơn và tìm cách làm dịu nỗi đau bằng những điều khác ngoài những gì Chúa đề xuất, chúng ta cần tự rèn luyện và tái cấu trúc thái độ và khuôn mẫu hành vi của mình. Điều này phải được thực hiện theo các tiêu chuẩn của Chúa nhờ đó chúng ta theo đuổi một lộ trình thánh thiện cá nhân. Chúng ta phải thờ phượng Chúa trước, sau đó chúng ta mới có thể có các mối quan hệ lành mạnh với người khác sau đó.

Hy vọng

(Châm ngôn 1:7; Châm ngôn 26:5; Cô-lô-sê 1:9-12) Kiến thức về Chúa khơi dậy phản ứng bản thân đối với những gì đã biết và đòi hỏi phải thay đổi bất cứ điều gì ngăn cản kiến thức sâu sắc hơn bén rễ trong linh hồn. Kiến thức hướng ta đến Chúa và thúc đẩy sự thay đổi.

Nhận ra rằng những gì bạn đã phụ thuộc vào để có được sự an toàn hoặc sự thỏa mãn là sai lầm và trống rỗng và phải được thay thế. Phải mất thời gian để lấp đầy khoảng trống, và chúng ta không còn quyền kiểm soát nữa. Nhưng giờ đây, Chúa là người duy nhất kiểm soát mọi khía cạnh trong cuộc sống của chúng ta. Lời Chúa phải được bắt nguồn từ hữu thể chúng ta, dần dần lấp đầy những vết lún do các khuôn mẫu và hành vi tội lỗi gây ra, và để tái tạo một khuôn mẫu phản ứng theo Kinh thánh để tôn vinh Chúa và làm vui lòng Người.

(Lu-ca 18:18-25; Gioan 4:1-30) Tâm hồn chúng ta cần được phơi bày để cho chính mình thấy nhu cầu thay đổi triệt để, Chúa Giê-su đã đối đầu với cả sự dụ dỗ (thương xót tìm kiếm người khác để ăn năn) lẫn sức mạnh (không khuất phục trước thử thách của lòng thương xót và dụ dỗ) và duy trì việc theo đuổi bất kể điều gì. Đối đầu bằng một lời thực tế, mạnh mẽ và nhân từ với bản thân hoặc với người khác, với sự nhấn mạnh vào quyền tự do lựa chọn.

(2 Cô-rinh-tô 7:11) Sự ăn năn thực sự sẽ dẫn đến cảm giác bất bình và tức giận về những tổn hại trong quá khứ, mong muốn đền bù và khao khát mới về sự trong sạch và sự tin kính.

Ăn năn mà không thay đổi hoàn toàn thì không phải là ăn năn.

Thay đổi

(Gia-cô-bê 1:2-4; Gia-cô-bê 3:16; Gia-cô-bê 4:1-3) Lòng đố kỵ dường như là một trong

những nguyên nhân chính gây ra xung đột và rối loạn trong các mối quan hệ. Đòi hỏi của linh hồn chúng ta là sự thỏa mãn ngay bây giờ hoặc khuây khỏa hơn là theo đuổi sự phát triển về mặt tâm linh khi đối diện với những thử thách và đau khổ. Để giải quyết tính ích kỷ của mình, chúng ta phải thay đổi sự nhấn mạnh của mình từ bản thân sang Thiên Chúa và người khác.

Nhiệm vụ của việc lớn mạnh là theo đuổi sự trung thực thực sự về bản thân, thế giới và Thiên Chúa: bất kể điều gì. Và không ẩn sau sự phủ nhận hoặc lừa dối. Hãy nhận biết các tư thế tự vệ và tự bảo vệ vì điều này cho thấy 'người cũ' đang tự che giấu, từ chối việc yêu cầu sự giúp đỡ bên ngoài mình - lòng kiêu ngạo! Đây là những gì A-đam và E-và đã làm trong vườn: họ tự vệ bằng cách đổ lỗi thay vì xưng thú và ăn năn. Thành thử, hãy tránh bào chữa, tự biện hộ và đổ lỗi cho người khác.

(Châm ngôn 14:15; Châm ngôn 22:3; Châm ngôn 27:12; 1 Phê-rô 4:8; Châm ngôn 10:12)
Khi chúng ta che đậy tội lỗi của người khác, chúng ta đưa ra quyết định chờ đợi một cách có ý thức, trong cầu nguyện và kiên nhẫn, thời điểm thích hợp để giải quyết một khuôn mẫu tội lỗi có thể quan sát được. Che đậy tội lỗi là chờ đợi cơ hội thích hợp để tương tác. Chúng ta nên che đậy tội lỗi trừ khi chúng ta được Chúa gọi để giải quyết trực tiếp.

(1 Gioan 4:20) Chúng ta đối diện với điều ác, sự ngu ngốc và những cách đơn giản ở người khác bao xa, chúng ta sẽ nhìn thấy những cách đó trong chính trái tim mình. Vì vậy, hãy mở lòng mình cho sự trợ giúp của ơn tha thứ và sự kỳ diệu của ý nghĩa Thập giá.

Hãy tìm kiếm ơn cứu độ của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 1 Pr 4:8

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho câu 1 Pr 3:9-18.

Cởi bỏ/Mặc vào: Xem lại 1 Pr 2,3,4 và 2 Pr 1:3-11. Đây là cách tiếp cận của Chúa đối với cách chúng ta nên nhìn nhận cuộc sống, cách đấu tranh với những điều xấu xa của thế gian, con người và hoàn cảnh. Chúng ta phải giải thoát bản thân khỏi việc trở thành nạn nhân, và được tăng sức mạnh nhờ Sự hiện diện của Chúa Thánh Thần để trở thành phước lành thay vì lời nguyện rửa, (Rô-ma 6:1-11). Thành thử, hãy đổi mới tinh thần của tâm trí bạn và nhận ra rằng bạn là con cái của Thiên Chúa, chứ không phải là nạn nhân của thế gian (Gc 1:2-4).

Sử dụng Mục A.9, “Kế hoạch dự phòng” hàng ngày để giữ cho bản thân được thanh lọc và phá vỡ các khuôn mẫu tự vệ và tự bảo vệ (bào chữa, tự biện hộ và đổ lỗi cho người khác) do sự coi thường, oán giận, ác ý, hận thù, khó chịu, ác cảm, ác ý, bực bội và những điều tương tự. Nếu những tội lỗi của cuộc sống bị coi là điều hiển nhiên và không được giải quyết ngay lập tức, cuối cùng bạn sẽ đánh mất ân sủng của Chúa, và để cho cỏ dại độc hại phát triển và đầu độc bản thân và lây nhiễm cho những người mà bạn giao du (Híp-ri 12:14-15).

Chương 17. Loạt bài Tự do thoát khỏi sợ hãi

17.1. Nguồn gốc của sợ hãi

Viễn ảnh

(Sáng thế 1:26-28; Thánh vịnh 111:10; Sáng thế 3:10) Nhân loại được tạo ra để biết về Thiên Chúa, Đấng Toàn năng, vô cùng khôn ngoan, toàn tri và yêu thương vô điều kiện. Con người phải sống trọn cuộc đời mình trong ý thức về sự hiện diện của Người: con người phải kính sợ sự vĩ đại của Thiên Chúa và phải là vật chứa và người tiết lộ về Thiên Chúa trên trái đất. Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta phải luôn là biểu hiện hữu hình của Thiên Chúa vô hình, là mục đích cho sự tồn tại của chúng ta trên hành tinh này, là ý nghĩa của cuộc sống. Sau khi con người quyết định trở thành thần của chính mình, là trung tâm và nguồn gốc của cuộc sống, tội lỗi đã xâm nhập và nỗi sợ hãi theo sau. Nỗi sợ hãi trở thành động lực thúc đẩy cuộc sống của con người: lo lắng, phiền muộn, bực bội, sợ hãi và hoảng loạn trở thành một phần trong vốn từ vựng của con người. Con người được tạo ra để kính sợ Đấng yêu thương mình vô điều kiện, giờ đây có khả năng sợ tất cả mọi người, mọi linh hồn và mọi vật được tạo ra - ngoại trừ Thiên Chúa là Đấng duy nhất ban cho con người sự sống.

Hy vọng

(Mát-thêu 22:37-39; Gioan 14:21,27; 1 Gioan 4:18) Từ một người chỉ yêu bản thân mình, để có thể chuyển sang yêu người khác, người ta phải tiếp tục thái độ phụ thuộc, để 'đứng dưới' Thiên Chúa trong đức tin vâng phục, để một lần nữa thực sự tham gia vào Người, để trở thành người tham gia vào tình yêu của Người, chính cuộc sống của Người. Con người được tạo ra có khả năng tiếp nhận và trở thành nơi cư ngụ của tình yêu thần linh, và thể hiện tình yêu đó trong hành vi của mình trong tạo vật, không để lại chỗ cho sự sợ hãi.

(Isaia 42:7; Isaia 61:1; Lu-ca 2:10; 1 Gioan 4:18; Rô-ma 8:15-16) Tin mừng là sứ điệp về những gì Thiên Chúa đã làm trong con người của Chúa Giêsu Ki-tô, sự chết của Người sự phục sinh của Người, Đấng Chiến thắng sự chết. Và trong sự tôn vinh của Người, Người sai Chúa Thánh Thần đến và ngự trong chúng ta, đưa chúng ta trở về với thiết kế ban đầu. Từ vị trí này, Người muốn đưa tất cả chúng ta ra khỏi ngục tối của nỗi sợ hãi, nơi chúng ta bị dày vò bởi sự lo lắng và bồn chồn.

Thay đổi

(Phi-líp-phê 4:6; Gioan 14:1,27; Isaia 8:12-14; Isaia 26:3) Sự lo lắng tập trung vào các vấn đề hiện tại và tương lai như thể không có Thiên Chúa. Đứng trong sự kinh hoàng và sợ hãi, sự lo lắng mang lại danh dự, sự tôn trọng và sự kính sợ cho quyền lực của sự dữ. Tuy nhiên, sự kính sợ Thiên Chúa tập trung vào bản chất của Người, sự hiện diện không thay đổi của Người trong chúng ta: những lời hứa của Người. Cố tình tiếp nhận và hành động theo những lời hứa của Người bằng đức tin vâng phục, chúng ta thể hiện tình yêu của Người và bày tỏ sự bình an của Người. Trong chế độ này, chúng ta đối mặt, vượt qua và vượt lên trên mọi nghịch cảnh

của cuộc sống. Do đó, nỗi sợ hãi chủ yếu nằm trong tâm trí và hành vi mà chúng ta có thể thay đổi. Bạn không thể kiểm soát cảm xúc của mình. Bất kể cảm xúc của bạn là gì, bạn hành động theo lời trong tâm trí mình, và hành vi của bạn sẽ theo sau: chiến thắng đang chờ đợi. (Ê-phê-sô 4:18; 2 Cô-rinh-tô 4:4) Sợ hãi và lo lắng mô tả chúng ta hoàn toàn đắm chìm vào bản thân mình, trong sự tự bảo vệ, lợi ích cá nhân và lòng tự thương hại. Theo đó, chúng ta không thấy Thiên Chúa hay con người ngoại trừ khi chúng ta có thể được sử dụng để thúc đẩy ý nghĩa cuộc sống của 'chúng ta'. Chúng ta hoặc sợ Chúa như Người đã thiết kế chúng ta làm, dẫn đến việc chúng ta sống trong tình yêu của Người, HOẶC chúng ta sợ những thế lực mà chúng ta coi là thù địch với chúng ta, tức đi ảo tưởng về ý nghĩa cuộc sống của chúng ta.

(Mát-thêu 6:32-33; Gioan 16:33; 2 Ti-mô-thê 1:7) Chúng ta phải chịu trách nhiệm về nỗi sợ hãi của mình. Chúa truyền lệnh cho chúng ta 'Đừng sợ hãi' 366 lần trong Kinh thánh. Chúa Giêsu truyền lệnh cho chúng ta 'Đừng lo lắng về điều gì cả', và Người đặt trách nhiệm vào tay chúng ta khi Ngài phán, 'Đừng để lòng các con bối rối'.

Các Ki-tô hữu cảm thấy sợ hãi, nhưng họ biến nó thành bàn đạp cho một đức tin biết sợ làm mất lòng Chúa. Câu trả lời cho nỗi sợ hãi là nỗi sợ lớn hơn đối với Chúa. Các tín hữu cảm thấy sợ hãi nhưng biết rằng đó là sự dối trá. Họ thay thế cảm giác sợ hãi bằng sự thật của mối quan hệ của họ với Thiên Chúa và sự hiện diện của Thiên Chúa trong chính họ.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: 1 Ga 4:18

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Phần A.8 của quá trình, “Giải thoát khỏi sự lo lắng”.

Tài liệu tham khảo: Xem [26][Smith4] để đọc thêm.

17.2. Sự hiện diện của sợ hãi hay đức tin

Viễn ảnh

(Sáng thế 1:26-28; Isaia 8:12-14; Rô-ma 1:16; Rô-ma 5:17; Ê-phê-sô 4:1) Câu trả lời duy nhất mà Kinh thánh đưa ra cho nỗi sợ hãi là nỗi sợ lớn hơn đối với Thiên Chúa. Isaia mô tả cách người tin Chúa chuyển nỗi sợ hãi của mình về mọi người và hoàn cảnh cho Chúa, Đấng luôn ở cùng họ. Là những người tin Chúa, chúng ta phải 'bước đi xứng đáng' với ơn gọi của mình, tức là bước đi hòa hợp với những gì chúng ta tin. Phúc âm là tin mừng về mối quan hệ được phục hồi của chúng ta với Thiên Chúa và là sự trở lại để sống trong sự hiện diện của Thiên Chúa. Theo thiết kế ban đầu của Thiên Chúa, chúng ta phải cai trị trong tình yêu thương và trong sự chính trực.

Hy vọng

(Giô-suê 1:6-9; 1 Phê-rô 3:13-15; Híp-ri 13:5-6) Trong Kinh thánh, sự hiện diện của Thiên Chúa được coi là sự kính sợ Thiên Chúa, và điều này luôn được thể hiện trong hành vi của chúng ta. Một người sống trong sự kính sợ Thiên Chúa thể hiện một lối sống yêu thương, vui mừng và bình an - và trên hết: tự do thoát khỏi sợ hãi.

(Isaia 41:10; Thánh vịnh 23:4; Thánh vịnh 3:18,27) Sự hiện diện của Thiên Chúa là luận lý học đằng sau một cuộc sống, một cuộc sống không sợ hãi. Mệnh lệnh của Thiên Chúa là thay đổi hành vi lo lắng của chúng ta dựa trên thực tại sự hiện diện của Người. Tự do thoát khỏi lo lắng, phiền muộn và bồn chồn không phải là phép lạ trong cảm xúc của chúng ta mà là kết quả của những kết luận của một tâm trí được Chúa Thánh Thần soi sáng.

(Thánh vịnh 62:1-2,5-6; II Cô-rinh-tô 13:14) Sống trong sự kính sợ Thiên Chúa không chỉ có nghĩa là Chúa Ki-tô đã chết và sống lại từ cõi chết, mà còn có nghĩa là Người được tôn vinh và đã sai Chúa Thánh Thần ngự trong lòng chúng ta: Người là trung tâm của bản ngã thực sự của chúng ta. Do đó, hy vọng theo Kinh Thánh của chúng ta được sinh ra từ mối quan hệ sống động với Thiên Chúa. Và chúng ta biết rằng chúng ta đang ở trong giao ước với Thiên Chúa là tình yêu thương, và Đáng đang hoạt động vì chúng ta.

Thay đổi

(Lu-ca 9:23-24; Rô-ma 8:5-9) Chúng ta đã thực hành sự hiện diện của xác thịt mình quá lâu đến nỗi chúng ta trở nên 'tự động' khi đối diện với một tình huống thù địch. Chúng ta phản ứng thay vì hành động. Chúng ta hoặc phủ nhận rằng không có lý do gì để sợ hãi, hoặc chúng ta bất động và tê liệt, hoặc chúng ta nổi giận vì sợ sự bất lực của mình.

Để chống lại khuynh hướng này, chúng ta phải hiểu rằng chúng ta phải hành động trong đức tin, và thực hành ý thức về sự hiện diện của Thiên Chúa trong và với chúng ta. Điều này không chỉ 'xảy ra' với chúng ta! Hãy lưu ý Thánh vịnh 23:4. Đó là đức tin kiên định và phản ứng kiên định của Đa-vít với lời tuyên bố của Thiên Chúa rằng Người ở cùng chúng ta!

(Rô-ma 8:26; Phi-líp-phê 4:6-7; Isaia 26:3-4; Isaia 40:31) Chúa Thánh Thần là bạn cầu nguyện của chúng ta. Chúng ta chia sẻ mọi chi tiết với Thiên Chúa trong lời cầu nguyện, và để Người lo liệu. Chúng ta ngợi khen và cảm tạ, biết rằng đó là cách đức tin dự đoán hành động của Người trong tương lai chưa biết của chúng ta.

Điều này dẫn chúng ta đến việc chờ đợi Thiên Chúa, dẫn đến sức mạnh siêu nhiên. Chúng ta dành thời gian để chỉ cần ngồi trong sự hiện diện của Người và xưng nhận rằng 'Người ở cùng tôi' và chia sẻ những điều là đối tượng của sự lo lắng và bồn chồn của chúng ta. Khi chúng ta làm như vậy, Người hứa rằng chúng ta sẽ biết được sự bình an của Thiên Chúa vượt quá mọi sự hiểu biết của con người.

(2 Cô-rinh-tô 10:5; Châm ngôn 16:25; Châm ngôn 18:21) Mọi ý nghĩ hiện ra trong tâm trí, hãy lập tức dâng lên Chúa Thánh Thần, Đáng sẽ trả lại lời đúng đắn cho tâm trí bạn để bạn thâm hóa, để hiểu và áp dụng vào tình yêu thương và sự thật qua miệng lưỡi bạn. Vì vậy, lời

được xúc dầu nói đến sự sống và từ chối sự chết.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Tv 62:1-2,5-6

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho Thánh vịnh 31:24; Thánh vịnh 39:7; Thánh vịnh 71:4-5; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:3; Rô-ma 5:5; Rô-ma 15:13.

Cởi bỏ/Mặc vào: Đọc Tv 3; Tv 18; và Tv 27. Cá nhân hóa hoàn cảnh của riêng bạn và hình dung nỗi sợ hãi của bạn được thay thế bằng nỗi sợ hãi của Chúa, nghĩa là, thực hành sự hiện diện của Chúa. Xem lại bảng này để củng cố sự thật của Chúa và nghĩ về những suy nghĩ của Chúa sau Ngài. Chúng ta đã có chiến thắng rồi, đó là vấn đề bước đi và thực hiện nó (Ga 16:33; 1 Ga 5:4-5).

17.3. Học Nói Sự thật

Viễn ảnh

(Phi-líp-phê 2:5; Ê-phê-sô 4:23; Cô-lô-sê 1:8-10; Phi-líp-phê 4:8; 2 Cô-rinh-tô 10:5) Tân Ước dạy rằng nguồn gốc của hành vi của chúng ta là tâm trí. Sự cứu rỗi mà chúng ta đã nhận được qua Chúa Ki-tô bắt đầu được thiết lập và thực hiện trong suy nghĩ của chúng ta trước khi nó trở thành lối sống của chúng ta. Chính trong tâm trí, chúng ta nhìn vào bản thân và hình thành nhận thức về con người mình. Chúng ta có một tấm gương tinh thần hình dung cho chúng ta thấy chúng ta tin mình là ai.

Theo đó, trước Chúa Ki-tô, những hình ảnh sai lầm mà chúng ta có về bản thân: các khuôn mẫu lo lắng, hành động theo cảm xúc và hành vi bực bội do đó, phải được thay đổi thành các khuôn mẫu mới thể hiện tình yêu, hy vọng và sự bình an của Thiên Chúa, tức là học cách suy nghĩ bằng tâm trí của Chúa Ki-tô.

Hy vọng

(Mát-thêu 13:1-9; Mát-thêu 8:23; Giê-rê-mi-a 31:33; Ê-dê-ki-en 36:26,27) Bây giờ chúng ta có một trung tâm mới, một phương bắc từ tính mới. Chúa Ki-tô đã đặt sự sống của Người vào chúng ta, chúng ta có một tấm lòng mới, và lề luật của Người được viết trên tấm lòng mới đó, một tấm lòng bằng thịt, không phải bằng đá. Chúng ta có đất mới để tiếp nhận lời Chúa cho phù hợp với hình ảnh của Người.

(Mát-thêu 18:3) Nghe Tin mừng thường là một hành động thụ động. Ở bình diện bề mặt, chúng ta có thể có nghĩa được nên chúng ta chấp nhận nó. Đồng thời, trong hũu thể sâu sắc nhất của mình, chúng ta vẫn có thể tin vào sự thúc đẩy của Tên Dối trá, và chúng ta tự nói với chính mình và không thể biến Tin mừng thành hành vi. Có một trái tim mới có nghĩa là quay lại và đi theo hướng khác, đối diện với thực tại là bây giờ chúng ta phải xây dựng cuộc sống của mình trên một nền tảng hoàn toàn mới.

Giống như trẻ em, chúng ta phải học lại ý nghĩa cuộc sống của mình và cách sống cuộc sống đó. Một câu hỏi về sự lựa chọn, lựa chọn thay đổi, ăn năn mở ra cánh cửa để trở nên giống Chúa Kitô.

(Ê-phê-sô 1:18; Ê-phê-sô 4:23; Cô-lô-sê 1:9-10) 'Trái tim' trong Kinh thánh không bao giờ là nơi chứa cảm xúc, mà là trung tâm của con người. Trái tim của một người là tâm trí của họ, cách họ suy nghĩ và tin tưởng về cuộc sống: từ niềm tin của họ, họ đưa ra quyết định. Tinh thần của tâm trí nói lên hướng mà tâm trí suy nghĩ. Khi chúng ta nghiên cứu lời Chúa, chúng ta tiến triển trong sự đầy đặn kiến thức về Chúa. Sự khôn ngoan và hiểu biết này bắt nguồn từ tinh thần, chuyển qua trí hiểu của chúng ta, và sự khôn ngoan này trở thành nguồn gốc tác phong của chúng ta, một tác phong làm đẹp lòng Thiên Chúa.

Thay đổi

(2 Cô-rinh-tô 4:3-4; Rô-ma 12:1-2) Gia phá, những kinh nghiệm sống và những cuộc gặp gỡ của chúng ta đã hình thành nên chúng ta cho một tư thế tự tập chú vào bản thân và tự vệ để bảo vệ chúng ta khỏi nỗi sợ hãi khi sống.

Từ đó, chúng ta thiết lập một ngân hàng niềm tin, một ngân hàng hình thành và quyết định hướng đi của cuộc sống.

Nguyên nhân cơ bản của mọi nỗi sợ hãi của chúng ta không phải là cách người khác nhìn nhận chúng ta và cách chúng ta được đánh giá trong mắt họ, mà là cách chúng ta nhìn nhận bản thân và đánh giá theo tiêu chuẩn của chính mình.

Chúng ta tự nói với chính mình từ nguồn gốc của mình, và qua đó chúng ta phán xét bản thân và mọi người khác.

Chính lời độc thoại này với những mệnh lệnh, yêu cầu và khuôn mẫu sợ hãi vô tận của nó đã định hướng cuộc sống của chúng ta. Chính suy nghĩ này là cơ sở cho hành động hoặc sự không hành động của chúng ta. Ngân hàng niềm tin này và lời độc thoại do đó mà ra sẽ được đổi mới.

(Sáng thế 3:5; Rô-ma 8:6-7; Ê-phê-sô 4:17; Rô-ma 1:18-27) Lời nói dối của Satan ở Vườn Địa đàng 'Người sẽ như Thiên Chúa' lần đầu tiên được chích vào tâm trí và giới thiệu một hệ thống niềm tin mới và hoàn toàn sai lầm. Nó phản ánh con người qua tấm gương bên trong rằng anh ta phải tìm thấy ý nghĩa của cuộc sống trong xác thịt được tạo ra của mình. Nhờ lời nói dối này, Satan đã có được quyền truy cập hợp pháp vào tâm trí.

Như thế, con người bên ngoài Chúa Ki-tô có một tâm trí bị che mờ bởi cảm xúc xác thịt, họ được dẫn dắt bởi đam mê, không phải luận lý học: người tin là trung tâm và ý nghĩa của cuộc sống.

(2 Cô-rinh-tô 10:4) Hệ thống niềm tin nền tảng và hình ảnh về bản thân chúng ta phát sinh từ đó đã được hình thành và định nghĩa trong thời thơ ấu của chúng ta. Chúng đã được đặt ra và xây dựng bởi tổ tiên và cha mẹ chúng ta, và được truyền vào tay chúng ta để xây dựng và cập

nhật để truyền lại cho con cháu chúng ta.

(2 Cô-rinh-tô 10:5; Rô-ma 12:1-2; Rô-ma 8:29; Rô-ma 10:9; 1 Cô-rinh-tô 2) Hàng ngày, chúng ta bỏ sung cho tâm trí để cuối cùng nhận ra rằng chúng ta được tạo ra có khả năng và có trách nhiệm để tiếp nhận sự mặc khải về Chúa là ai, chúng ta là ai và ý nghĩa của sự hiện hữu của chúng ta. Chúng ta có trách nhiệm hướng đến 'Đấng' đã tạo ra chúng ta và hỏi, 'Tôi là ai?' Người cho chúng ta biết. Chúng ta phụ thuộc vào Thiên Chúa sáng tạo, Đấng là tình yêu vô điều kiện, lấy sự sống của chúng ta từ Người. Trong khả năng của Chúa Thánh Thần, chúng ta phải phát biểu sự sống đó, tình yêu của Người trong hành vi của chúng ta, tôn vinh Người trong sự sáng tạo. Đây là ngân hàng niềm tin mà chúng ta phải sống: sự thật của lời Chúa được gắn chặt vào tinh thần con người của chúng ta, hướng cuộc sống của chúng ta trở thành một phước lành trên trái đất như

Chúa Giêsu đã là và đang là. Nhờ đó, chúng ta chế ngự và tách biệt khỏi thế gian, xác thịt và điều ác.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Ep. 4:22-24

Cởi bỏ/Mặc vào: Nghiên cứu và áp dụng Ê-phê-sô 4:25-32; 1 Phê-rô 3:9-17. Xem Phần 7.14, “Kiểm soát tâm trí” và Phần A.7, “Bảng tính vấn đề/giải pháp”.

17.4. Áp dụng sự thật

Viễn ảnh

(2 Cô-rinh-tô 6:16-18; Ê-phê-sô 4:20-21; Phi-líp-phê-phê 3:12-14) Hiểu được những niềm tin nền tảng đích thực, hình ảnh bên trong của bản thân phát sinh từ những niềm tin này, và lời nói bên trong liên tục chỉ đạo cuộc sống của chúng ta, sẽ giúp chúng ta tấn công và phá hủy những lời dối trá ẩn sau mọi nỗi sợ hãi của chúng ta. Sự tái sinh không vô hiệu hóa tác động của những gì chúng ta tự nói với chính mình. Nếu chúng ta chỉ suy nghĩ bằng cảm xúc của xác thịt - thì thực tế là chúng ta quay trở lại cuộc sống dưới sự điều khiển của xác thịt, do Kẻ Dối trá chỉ đạo. Chúng ta thực sự làm im lặng tâm trí và sự mặc khải của chân lý như vốn có trong Chúa Giêsu.

Nếu chúng ta không hiểu điều gì đang diễn ra, chúng ta sẽ tiếp tục sống theo những cảm xúc còn sót lại và một cách nhìn nhận cuộc sống - một cách suy nghĩ - bắt nguồn từ Lời nói dối. Những lời nói dối cũ này là nhà máy nơi sản xuất ra những lời nói dối và sự bóp méo mới để phù hợp với tình hình mới. Chúng là những bãi đáp cho các tên lửa bay của Satan hạ cánh.

Hy vọng

(Ê-phê-sô 4:20-21; 2 Cô-rinh-tô 10:3-5) Chính Chúa Thánh Thần là Đấng đổi mới tâm trí. Khi chúng ta học Kinh Thánh, chúng ta học hỏi từ Chúa Giêsu, nghe về Chúa Giêsu và được Người dạy dỗ. Chúa Thánh Thần sẽ hoàn toàn đổi mới tâm trí và cách suy nghĩ lỗi thời của

chúng ta, và sẽ thiết lập trong chúng ta tâm trí của Chúa Ki-tô- một cách suy nghĩ mới.

(Rô-ma 5:5; Phi-líp-phê-phê 4:6-7; Híp-ri 13:5-6) Khi chúng ta có quan điểm đức tin với sự thật, Chúa Thánh Thần sẽ hoạt động mạnh mẽ trong chúng ta, đổ ra và thông truyền tình yêu của Thiên Chúa cho chúng ta. Tình yêu của Thiên Chúa chạm đến nỗi sợ hãi của chúng ta, bao quanh và nhấn chìm chúng ta. Người bước vào linh hồn chúng ta, nơi cảm xúc và suy nghĩ của chúng ta đang hỗn loạn, và phán về sự hiện diện mang lại bình an của Người. Chúng ta nghe Người khẳng định chúng ta trong lập trường mà chúng ta có. Người bảo chúng ta rằng Người sẽ không bao giờ rời bỏ chúng ta, và chúng ta nhận ra rằng Người là sức mạnh của chúng ta để đối diện với mọi ngày mai của chúng ta.

(Gioan 14:6; 1 Phê-rô 1:22; 2 Gioan 2; 2 Gioan 4; 3 Gioan 4; 3 Gioan 8) Chúng ta là những người đã đối diện với Chân lý, chính Chúa Giêsu và đã từ bỏ Kẻ Dối trá và vâng theo Chân lý. Chân lý đã đến ngự trong chúng ta qua sự ngự vào của Thánh Thần Chân lý. Bây giờ chúng ta bước đi trong Chân lý. Chúng ta đang tích cực tham gia vào Chân lý và tích cực thúc đẩy Chân lý.

Thay đổi

(Phi-líp-phê-phê 4:6-8; Mát-thêu 6:25-32) Vì tôi là con của Cha, tôi không cần phải lo lắng về bất cứ điều gì. Bất cứ điều gì bắt đầu làm phiền tôi, tôi chọn cầu nguyện và cầu xin cùng với lòng biết ơn để trình bày những yêu cầu của mình lên Cha tôi. Bây giờ và trong mọi giờ trong ngày và đêm, tôi chọn hướng tâm trí mình vào bất cứ điều gì đáng kính, đúng đắn, trong sạch, đáng yêu, có tiếng tốt, xuất sắc và đáng ngợi khen.

(Cô-lô-sê 3:1-3; Mát-thêu 5:14) Tôi đã được sống lại với Chúa Ki-tô, và tôi chọn tiếp tục tìm kiếm những điều ở trên trời, nơi Chúa Ki-tô ngự bên phải Thiên Chúa. Tôi chọn hướng tâm trí mình vào những điều ở trên trời, không phải vào những điều ở dưới đất, vì tôi đã chết và sự sống của tôi được giấu ẩn với Chúa Ki-tô trong Thiên Chúa. Chúa Ki-tô là sự sống của tôi và trong Người tôi là ánh sáng của thế gian. Tôi là một thành phố nằm trên một ngọn đồi không thể bị che giấu.

(Gioan 1:12; Rô-ma 8:16; Ga-lát 4:6-7) Tôi đã tiếp nhận Chúa Giêsu Ki-tô và do đó, đã được ban cho quyền trở thành con của Thiên Chúa. Chính Chúa Thánh Thần làm chứng với tinh thần tôi rằng tôi đã được Thiên Chúa sinh ra. Và vì tôi là con của Người, nên Cha đã sai Thánh Thần của Con Người vào lòng tôi. Tôi không còn là nô lệ nữa, nhưng là con và là người thừa kế - người thừa kế của Thiên Chúa, là người đồng thừa kế với Chúa Ki-tô.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Gl 2:20

Lòng sùng kính: Tạo Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh cho những câu Kinh Thánh được chọn ở trên.

Cởi bỏ/Mặc vào: Đọc và suy gẫm những câu Kinh Thánh sau đây để củng cố bạn là ai và là

gì trong Chúa Ki-tô:

Gioan 15:1,5,15-16; Phi-líp-phê 1:2; 1 Phê-rô2:5;
Rô-ma 6:18; Ê-phê-sô 3:4-10; 1 Phê-rô2:9;
1 Cô-rinh-tô 6:15-20; Ê-phê-sô 4:21-24; 1 Gioan 3:1-2;
2 Cô-rinh-tô 5:17; Cô-lô-sê 1:12-14; 1 Gioan 5:18;
Ga-lát 6:18; 1 Thê-xa-lô-ni-ca 5:5; Mát-thêu 5:13.

Xem thêm Mục 11.9, “Sự hiệp nhất với Thiên Chúa”.

17.5. Mất kiểm soát (Thế giới không hiện hữu)

Viễn ảnh

(Mát-thêu 6:34; Isaia 33:2; Thánh vịnh 90:4; Ai ca 3:21-24) Tội lỗi là con người chọn độc lập với tình yêu của Thiên Chúa. Đó là đứng về phía Satan bất chấp Thiên Chúa, quay sang con đường riêng của mình. Khi con người thoát khỏi Thiên Chúa để sống trong Lời dối trá "Tôi có thể độc lập và sống song hành với Thiên Chúa", họ đã bước ra khỏi sự bình an của Thiên Chúa. Những lời đầu tiên của con người là "Tôi sợ hãi". Khi chúng ta tìm cách kiểm soát cuộc sống của mình, độc lập với Thiên Chúa, chúng ta tạo ra một thế giới đầy sợ hãi và lo lắng. Tin vào Lời dối trá rằng mình là nguồn gốc và chủ nhân của cuộc sống, thế giới và mọi tương lai của mình, con người tìm cách tạo ra sự bình an độc lập với Thiên Chúa. Để làm được điều này, họ phải kiểm soát mọi thứ xảy ra trong cuộc sống, hôm nay và trong mọi ngày mai, trong cuộc sống của chính mình và trong cuộc sống của những người ảnh hưởng đến hạnh phúc của họ.

Điều này dẫn đến sự ép buộc phải kiểm soát mọi chi tiết trong sự hiện hữu của họ và của mọi người xung quanh họ. Nếu họ là một vị thần, thì họ phải kiểm soát. Đây là thế giới không hiện hữu, lãnh thổ của Lời nói dối, chỉ hiện hữu trong trí tưởng tượng đen tối của chúng ta và trong tâm trí của quỷ dữ.

Hy vọng

(Mát-thêu 6:34; Isaia 33:2; Thánh vịnh 90:14; Ai ca 3:21-24) Chúa Giêsu truyền lệnh cho các tín hữu sống cuộc sống theo từng ngày một, và trong khoảng thời gian đó, từng giờ một. Chúng ta có ân sủng cho ngày hôm nay để được sử dụng hoàn toàn cho hạn ngạch các vấn đề và thách thức của ngày hôm nay. Hành động duy nhất mà chúng ta có thể thực hiện hôm nay là sử dụng sủng đó để làm những gì phải làm hôm nay để chuẩn bị cho ngày mai. Sau đó, chúng ta đặt mọi vấn đề của ngày mai vào tay Thiên Chúa.

Kinh thánh khuyên chúng ta nên nhận từ Thiên Chúa vào buổi sáng ân sủng cần thiết cho ngày hôm đó.

(Thánh vịnh 23; Híp-ri 13:8; Isaia 26:3; Đệ nhị luật 33:25) Đa-vít đã nói về Thiên Chúa ở thì hiện tại, ban cho ông sức mạnh và khả năng mà ông cần trong thời điểm hiện tại. Bám vào sự kiện Thiên Chúa hiện là Đấng chặn giữ của ông cho ông sự khôn ngoan để giải quyết vấn đề

khi ông thực sự đối đầu với nó. Chúng ta không cố gắng tưởng tượng về tương lai thay đổi hoặc những gì chúng ta sẽ làm với nó; chúng ta tập trung sự chú ý của mình vào Chúa Kitô bất biến, Đấng cai trị lịch sử. Thay vì tưởng tượng về một ngày mai không có Thiên Chúa, chúng ta tập trung khả năng hình thành hình ảnh của mình vào Thiên Chúa là ai đối với chúng ta và trong chúng ta bây giờ. Ngài như thế nào, chúng ta cũng vậy.

Thay đổi

(Lu-ca 22:31-34; Gioan 15:10-11; Gioan 16:33; Phi-líp-phê 4:7; Thánh vịnh 91:11-13) Chúng ta không chỉ muốn kiểm soát ngày mai, mà còn muốn kiểm soát tất cả những người là một phần trong cuộc sống của chúng ta, những người lấp đầy ngày hôm nay và ngày mai của chúng ta. Chúng ta tin rằng chúng ta có trách nhiệm chữa lành mọi vết thương và tổn thương của gia đình và những người cộng sự. Chúng ta phải có câu trả lời cho mọi vấn đề của họ. Chúng ta có trách nhiệm chu cấp cho gia đình và tư vấn và dạy dỗ con cái. Thiên Chúa truyền lệnh chúng ta không bao giờ được thao túng người khác hoặc cố gắng sống cuộc sống vì họ. Chúng ta phải ăn năn về những nỗ lực tội lỗi của mình để kiểm soát cuộc sống của người khác và phó thác họ cho Thiên Chúa, Đấng chịu trách nhiệm cho họ.

(Dân số 13:25-14:35; Phi-líp-phê 4:6-7; Gia-cô-bê 4:6-8; 1 Phê-rô 5:5-6) Chúng ta sợ thay đổi, sợ điều chưa biết gây ra sự lo lắng. Chúng ta trì hoãn việc học một kỹ năng mới, lái xe, sợ thay đổi công việc, gặp gỡ những người mới, chuyển đến một khu vực mới, sợ thành công và những thách thức mới: sợ bị phát hiện là thiếu sót. Chúng ta lo lắng về những điều chúng ta không thể kiểm soát: sự sống hay cái chết của những người thân yêu, niềm vui và nỗi buồn của họ, và những lựa chọn của họ. Chúng ta lo lắng vì Kẻ Dối Trá đã dạy chúng ta rằng chúng ta nên kiểm soát họ. Nỗi sợ chết là nỗi sợ tội cùng về điều chưa biết và không thể kiểm soát. Những loại sợ hãi này dẫn đến việc làm bầm và phàn nàn và thường chống lại Thiên Chúa. Chúng ta phải làm như Giô-suê và Ca-lép trong việc không sợ điều chưa biết. Họ tự nói sự thật, đối mặt với chính mình và nỗi sợ hãi của họ trước sự hiện diện của Thiên Chúa. Họ biết sự hiện diện của Thiên Chúa với họ, và họ biết thành tích của Thiên Chúa.

(Rô-ma 6:3-6; 2 Cô-rinh-tô 5:17,21; Rô-ma 8:1-2; Híp-ri 11:1) Cách duy nhất để được giải thoát khỏi mọi nỗi sợ hãi, đặc biệt là nỗi lo lắng phát sinh từ sự ép buộc phải kiểm soát, là vượt qua nỗi sợ hãi tội cùng, nỗi sợ cái chết. Chúng ta phải trở thành những con người mới, không còn bị chi phối và kiểm soát bởi sự Dối Trá và Kẻ Dối Trá. Cách duy nhất có thể xảy ra là để bản ngã bị sự Dối Trá kiểm soát đó chết! Chúa Giêsu đã thế chỗ chúng ta trong sự chết và sự phục sinh. Phản ứng của chúng ta trước thông báo đó là ăn năn và từ bỏ sự Dối Trá, cụ thể là trong lĩnh vực kiểm soát.

Đức tin có nghĩa là cái chết đối với bản ngã kiểm soát bởi vì hành động của đức tin vào Tin Mừng là thừa nhận rằng chúng ta không thể làm gì để cứu mình khỏi chính mình và tội lỗi của mình. Đức tin từ bỏ mọi nỗ lực để làm cho mình ra đứng trước Thiên Chúa và dựa vào lòng biết ơn về những gì Thiên Chúa đã làm trong Chúa Kitô.

Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl 2:12-13)

Câu Kinh Thánh để ghi nhớ: Ep 5:18

Lòng sùng kính: Đọc bài tập và các câu Kinh Thánh này hằng ngày, phát triển ý thức về Sự hiện diện của Thiên Chúa.

Cởi bỏ/Mặc vào: Liệt kê những lĩnh vực, con người và hoàn cảnh gây ra lo lắng. Liệt kê những lĩnh vực mà bạn mưu toan kiểm soát. Hãy xem mình đã chết đối với những phản ứng xác thịt cũ, hãy xem bản thân được tràn đầy Sự hiện diện của Chúa Thánh Thần. Với Người, bạn đối diện với những khuôn mẫu cũ đầy sợ hãi của xác thịt và tinh thần kiểm soát. Hãy thấy cuộc sống của những lời dối trá này tan biến trong Ánh sáng và Sự hiện diện của Chúa Ki-tô, Đấng hiện đang chỉ đạo cuộc sống của bạn.

Ngài liên tục hoạt động trong chúng ta, thay đổi các chương trình hành vi cũ phù hợp với Sự Dối trá, để chúng ta có thể phù hợp với chính hình ảnh của Chúa Ki-tô, Đấng mà trong Người, chúng ta là những người chiến thắng hơn cả. Do đó, chúng ta cho phép Người, thông qua chúng ta, trở thành Thiên Chúa trong cuộc sống của người khác và trong hoàn cảnh của cuộc sống.

Thành thử, chúng ta gạt bỏ sự lo lắng và kiểm soát, đặt mình vào vị trí là người cầu thay trong lãnh vực thiêng liêng, và đặt niềm tin thác của chúng ta vào Thiên Chúa rằng Người sẽ can thiệp vào cuộc sống của những người mà chúng ta cầu nguyện cho. Chúng ta dựa vào Người (không phải vào chính mình) tin rằng Người sẽ thực hiện theo lời Người.

Xem các bài tập Mục 8.4, “Hiệp nhất với Chúa Ki-tô” và Mục A.8, “Giải thoát khỏi Sự lo lắng”.

Phụ lục A. Mẫu ấn chỉ và Phiếu làm việc

A.1. Khuôn khổ Nghiên cứu và Áp dụng Kinh thánh

Phiếu làm việc [Worksheet] này được sử dụng rộng rãi trong sách hướng dẫn này và được viết tắt là KKNCVADKT. KKNCVADKT là một bài tập để đổi mới tâm trí và thái độ của bạn khi bạn rèn luyện bản thân trong việc áp dụng Lời Chúa.

Cách Thực hiện KKNCVADKT

Thực hiện theo các bước (A), (B), (C), (D), (E) được mô tả bên dưới để hoàn thành mẫu ấn chỉ [form] này. Có hai ví dụ được đưa ra để giúp bạn hình dung cách thức mẫu ấn chỉ này hoạt động.

KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH				
Tham chiếu Kinh thánh	Giáo huấn Đâu là giới răn hay nguyên tắc?	Khiến trách Tôi thất bại ra sao trong việc giữ nguyên tắc này?	Sửa chữa Tôi cần phải làm gì?	Huấn luyện Trong sự chính trực –thực hiện nó ra sao
(A) Hãy chọn một câu Kinh Thánh để tạo khuôn khổ	(B) Liệt kê giáo huấn câu này muốn nói với bạn lúc này. Đây là lãnh vực Thiên Chúa muốn bạn hành động	(C) Hãy nói rõ bạn đã thất bại ra sao trong lãnh vực này của cuộc sống. Mô tả vắn tắt một biến cố gần đây cho thấy Thiên Chúa đã xác tín bạn trong tâm hồn bạn	(D) Đâu là câu trả lời của Kinh Thánh cho hoàn cảnh này theo Lời Thiên Chúa? Cố gắng đảo ngược đáp ứng bạn mô tả ở cột trước nếu bạn mơ hồ khi viết câu trả lời đó	(E) Nói rõ kế hoạch chi tiết nếu bạn gặp cùng một hoàn cảnh trong tương lai. Thiên Chúa sẽ soi sáng cùng một hoàn cảnh hết lần này đến lần khác nếu Người có ý định tinh chính bạn trong lãnh vực này.
Huấn luyện Trong sự chính trực –thực hiện nó ra sao (tiếp)				
(E) (tiếp) Nên là một danh sách các hành động từng bước hay từng điểm				

Bảng A.1. KKNCVADKT –

Ví dụ Hướng dẫn I về KKNCVADKT

Đây là một ví dụ ngắn sử dụng Thánh vịnh 103. Người được tư vấn, đầy lòng tự thương hại, liên tục nghĩ về những vấn đề trong cuộc sống của mình. Họ được hướng dẫn học Thánh vịnh 103 bằng mẫu ấn chỉ BSAF. Trong khi học Thánh vịnh 103, họ bắt đầu thực hành ngợi khen Chúa, thông qua thực hành, sẽ giúp phá vỡ quá trình suy nghĩ tiêu cực. (Thánh vịnh 103:1 ; II Cô-rinh-tô 10:3-5).

KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH				
Tham chiếu Kinh thánh	Giáo huấn Đâu là giới răn hay nguyên tắc?	Khiến trách Tôi thất bại ra sao trong việc giữ nguyên tắc này?	Sửa chữa Tôi cần phải làm gì?	Huấn luyện Trong sự chính trực –thực hiện nó ra sao
Thánh vịnh 103	Chúc tụng Thiên Chúa bất cứ khi nào tôi trông nghĩ.	Dừng lại ở các vấn đề, tự thương hại, ít nghĩ tới Thiên Chúa	Trọn con người tôi phải cảm ơn, ngợi khen và dựa vào Chúa chứ không phải vào mình	Mỗi lần nghĩ tiêu cực, tôi sẽ dùng tư tưởng như bàn đạp nhắc ôi cảm tạ và người khen Chúa.

Bảng A.2. KKNCVADKT - Ví dụ I

Ví dụ II của KKNCVADKT

Ví dụ thứ hai là một ví dụ dài hơn sử dụng 1 Gioan 3:17. Người được tư vấn là một Ki-tô hữu trẻ.. Anh biết được một người phụ nữ tại nhà thờ của mình đang cần quần áo mùa đông. Anh bị lương tâm thúc đẩy phải giúp đỡ, nhưng anh đã lý giải nó. Sau đó, khi được cố vấn Kinh thánh tư vấn, anh được hướng dẫn nghiên cứu 1 Gioan 3:17 bằng cách sử dụng mẫu ấn chỉ BSAF về sự kiện này. Anh đã lập một kế hoạch chi tiết dựa trên xác tín mình.

KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH				
Tham chiếu Kinh thánh	Giáo huấn Đâu là giới răn hay nguyên tắc?	Khiến trách Tôi thất bại ra sao trong việc giữ nguyên tắc này?	Sửa chữa Tôi cần phải làm gì?	Huấn luyện Trong sự chính trực –thực hiện nó ra sao
1 Gioan 3:17	Chúng ta không chứng tỏ được tình yêu của Chúa trong chúng ta nếu chúng ta không sẵn lòng chia sẻ cuộc sống cũng như của cải vật chất với người khác	Tôi biết được một người phụ nữ ở nhà thờ có con cần áo khoác mùa đông mới. Chồng cô bị khuyết tật và không có khả năng làm việc và không đủ khả năng để mua áo khoác. Tôi lý luận rằng các con tôi và tôi cũng cần áo khoác mới, và tôi không thể chịu trách nhiệm cho tất cả mọi người.	Trên thực tế, chỉ có một trong số những đứa con của tôi thực sự cần một chiếc áo khoác. Những đứa khác chỉ muốn mua những chiếc áo khoác mới theo phong cách hiện đại hơn. Tôi cần mua chiếc áo khoác cần thiết cho con tôi và dùng số tiền còn lại để mua áo khoác cho gia đình đang cần này.	1. Cầu xin Chúa hướng dẫn và ban sức mạnh để thực hiện một kế hoạch giúp đỡ gia đình này. 2. Triệu tập một cuộc họp gia đình. Giải thích nhu cầu với gia đình tôi và các kế hoạch của tôi để giúp 1 gia đình khác.

<p>Huấn luyện Trong sự chính trực – làm thực hiện nó ra sao (tiếp)</p> <p>3. Nhận ý kiến đóng góp của gia đình tôi.</p> <p>4. Cùng gia đình tôi xem lại những câu Kinh Thánh về việc chia sẻ.</p> <p>5. Liên lạc với những người lãnh đạo trong nhà thờ của tôi để cảnh báo họ về nhu cầu của gia đình khác và kể về kế hoạch giúp đỡ của tôi.</p> <p>6. Gọi điện cho người phụ nữ đang gặp khó khăn. Giải thích cho cô ấy biết việc chia sẻ của tôi thể hiện tình yêu của tôi với Chúa như thế nào và mang lại phước lành cho gia đình cô ấy cũng như gia đình tôi.</p> <p>7. Lên lịch đi mua sắm để gia đình cô ấy có thể chọn những chiếc áo khoác mà họ thích.</p> <p>8. Có thể đưa gia đình họ đi ăn trưa như một phần của chuyến đi mua sắm.</p>
--

A.2. Bảng Liệt kê Suy nghĩ và Hành động

Bảng làm việc này được sử dụng để xem xét một lĩnh vực vấn đề cụ thể, chẳng hạn như những suy nghĩ tội lỗi hoặc cảm dỗ. Vì cuộc chiến bắt đầu từ suy nghĩ, nên phải thiết lập một mô hình suy nghĩ mới. Các mô hình suy nghĩ mới dẫn đến các mô hình hành vi mới theo thời gian.

Bảng Liệt kê Suy nghĩ và Hành động		
Vấn đề: (vấn tắt mô tả lãnh vực vấn đề của bạn)		
Các cảm dỗ và ý nghĩ tội lỗi của tôi (Mt 15:19; Gc 1:14-15)	Tôi nên nghĩ gì trong tình huống này? (Tv 19:14); Pl 4:8)	Tôi nên làm gì nhờ sự suy gẫm kinh thánh mới mẻ của tôi(Pl 4:9)

Bảng A.5. Suy nghĩ và Hành động

A.3. Tình yêu là một hành động

Tình yêu là một hành động
Theo 1 Cô-rinh-tô 13:4-8 ...

Tình yêu kiên nhẫn:

- Nó chậm nóng tính, trái ngược với "nóng tính".
- Tình yêu là học cách chịu đựng người khác.
- Nó kiềm chế cơn giận, cơn thịnh nộ, tính khí trong mọi tình huống của cuộc sống.
- Kiên nhẫn là yếu tố chính cần có để thực hiện một hành động theo Kinh thánh.
- Thiếu kiên nhẫn là bằng chứng của việc thiếu tình yêu.
- Tình yêu nghĩ đến người khác trước; thiếu kiên nhẫn đặt bản thân mình lên trước.
- Tình yêu thể hiện ở việc trao tặng bản thân, thời gian, sở thích cho người khác trong khi từ bỏ quyền lợi, đặc quyền, mối quan tâm, v.v. của mình.
- Tình yêu không bao giờ là trừu tượng, nó bao gồm mối quan hệ với Chúa và người hàng xóm. Nó không bao giờ đơn độc.

Tình yêu là tử tế:

- Lòng tử tế là trái ngược với mọi điều tàn nhẫn và nghiêm khắc.
- Nó quan tâm đến cảm xúc của người khác.
- Nó nhẹ nhàng trong hành động chứ không thụ động.
- Nó quan tâm đến người khác và tích cực giúp đỡ theo cách cụ thể.

Tình yêu không ghen tuông:

- Nó vui mừng trước vận may của người khác.
- Nó không muốn làm giảm đi những ham muốn, đức tính, thành tựu hoặc hạnh phúc của người khác.
- Nó đặt người khác lên trước bản thân mình.
- Họ chia sẻ những gì mình sở hữu và thích giúp đỡ người khác phát triển tài sản của họ.

Tình yêu không khoe khoang:

- Nó không phô trương bản thân trước người khác.
- Nó không cần ý nghĩa cá nhân trong mắt người khác, nhưng dành lời khen ngợi cho người khác.
- Nó không đưa ra bất cứ sự so sánh đáng ghét nào.
- Nó không hạ thấp người khác để nâng cao bản thân.
- Nó giữ im lặng ngay cả về những thành tựu chân chính, nhưng tránh xa bản thân để ngợi khen Thiên Chúa

Tình yêu không kiêu ngạo:

- Nó thừa nhận bàn tay của Thiên Chúa trong mọi thành tựu của Người; luôn có thái độ biết ơn Thiên Chúa trong mọi việc.
- Nó thể hiện sự khiêm nhường khi nhận ra Thiên Chúa là tất cả.
- Nó không đòi hỏi quyền lợi, đặc quyền, tầm quan trọng, lời khen ngợi, v.v.

Tình yêu không hành động theo cách xấu xí:

- Một người không yêu thương sẽ làm những điều, nói những điều, có thái độ mà sau này họ sẽ phải xấu hổ.
- Nó không bao giờ xúc phạm bằng những hành động và lời nói thiếu tế nhị hoặc thô lỗ, bạo lực hoặc bản thủ.
- Nó quan tâm đến cách cư xử cũng như vấn đề.

Tình yêu không ích kỷ:

- Nó tìm kiếm phúc lợi của người khác và không tính toán những lợi ích mà họ có thể tích lũy được, không có suy nghĩ phản tác dụng.

- Nó không làm cho người khác như một mảnh lời để đạt được mục đích cá nhân nào đó.
- Nó không nói "điều này có lợi gì cho tôi", nhưng làm những gì Thiên Chúa bảo phải làm để làm đẹp lòng Thiên Chúa trước tiên.

Tình yêu không dễ bị kích động:

- Điều này ám chỉ "nổi giận".
- Nó cân nhắc và suy nghĩ cẩn thận trước khi nổi nóng, do đó, kiểm tra tinh thần của mình và hy sinh bản thân, kế hoạch, lịch trình, v.v. vì người khác.

Tình yêu không ghi nhớ những điều sai trái:

- Nó là người không đếm, nhớ lại và đổ cho người khác tất cả những tội lỗi mà mình đã phạm phải.
- Sự tha thứ là vấn đề chính đối với người ghi nhớ.

Tình yêu không vui về sự bất công, nhưng vui về đúng về phía sự thật:

- Nó không ngồi yên khi lời Thiên Chúa bị tấn công.
- Nó không im lặng trước những hành động bất công đối với người khác.
- Nó đứng về phía điều đúng đắn và chống lại điều sai trái.

Tình yêu bao trùm mọi thứ:

- Thay vì chỉ trích mọi hành vi xúc phạm đến bản thân, người yêu chịu đựng việc làm sai trái một cách kiên nhẫn.
- Vì tình yêu, họ thậm chí còn che đậy những gì đã xảy ra với mình hoặc người khác.
- Không phải mọi sai lầm đều nên trở thành vấn đề, nhưng tình yêu che đậy mọi sự cọ xát nhỏ giữa các tín hữu và che đậy những điều này khỏi mắt mình cũng như khỏi người khác.

Tình yêu tin vào mọi điều:

- Khi người khác nghi ngờ, người yêu tin chắc.
- Chỉ có bằng chứng xác đáng mới khiến họ nghi ngờ lời nói của người khác.
- Tình yêu nghĩ đến người khác trước, không phải bản thân mình; do đó, tự đặt mình vào rủi ro.
- Họ thà làm tổn thương bản thân còn hơn làm tổn thương người khác.
- Họ luôn có khuynh hướng tin tưởng người khác nếu có thể.

Tình yêu hy vọng mọi điều:

- Họ luôn cho người khác lợi ích của sự nghi ngờ.

- Họ hy vọng điều tốt nhất ở người khác.
- Họ không đi khắp nơi tìm kiếm điều sai trái ở người khác.
- Sự lạc quan này không phát sinh từ đức tin vào con người, mà từ Thiên Chúa, Đấng có thể thay đổi họ.
- Trong khi đó, tinh thần tuyệt vọng hoặc cam chịu, có thể là lý do tiếp theo khiến con người sa ngã.

Tình yêu chịu đựng mọi sự:

- Điều này có nghĩa là mọi loại xúc phạm, áp lực, đau khổ và bất bớ đều có thể chịu đựng được trong tình yêu. (1 Cô-rinh-tô 10:13)

Những điều cốt yếu của tình yêu trong các câu 4-8 đều tóm lại như sau: Tình yêu có nghĩa là đặt người khác lên hàng đầu. Mọi phẩm chất tích cực được xem xét chỉ có thể bị phá hủy bởi sự ích kỷ. Mỗi phẩm chất có thể được nâng cao bằng cách cống hiến bản thân ngày càng nhiều hơn cho người khác. Do đó, con đường đến với tình yêu về cơ bản là con đường đến với việc làm môn đệ, để từ chối (đóng đinh hoặc giết chết) những ham muốn của bản thân vì Chúa Kitô và sau đó theo Người bằng cách hy sinh mạng sống của mình vì Người và vì Tin mừng. Khi mất mạng sống theo cách này, người ta thực sự tìm thấy nó.

A.4. Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi

Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi

Phiếu bài tập này nhằm xác định một kế hoạch chủ động để thực thi sự thay đổi theo Kinh thánh trong cuộc sống của bạn.

Đặc biệt, nó nhắm vào một tội lỗi hoặc vấn đề cụ thể và phát triển một kế hoạch Cởi bỏ/Mặc vào dựa trên Ê-phê-sô 4:22. (1 Gioan 5:4-5)

Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi (PBTCTTL)			
Những suy nghĩ, lời nói, hành động cụ thể phi Kinh Thánh của tôi (Mt 7:1-5)	Cởi bỏ và Tham khảo Kinh Thánh (Ep 4:22; Cl 3:5-9)	Mặc vào và Tham khảo Kinh Thánh (Ep 4:23-24; Cl3:10-17)	Kế hoạch của tôi là không lặp lại Tội lỗi này và Phản ứng theo Kinh thánh Thay vào đó (Tt 2:11-14)
Liệt kê một tội lỗi cụ thể mà Chúa cáo trách bạn trong lòng bạn. Một lĩnh vực rõ ràng là tội lỗi hoặc bạn có thể làm tốt hơn trong con	Những suy nghĩ, lời nói, hành động mà bạn muốn cởi bỏ. Liệt kê các câu Kinh thánh để hỗ trợ -- điều này rất quan trọng vì sẽ vô ích nếu chúng ta làm	Suy nghĩ, lời nói, hành động mà bạn nên thực hiện. Liệt kê các câu Kinh thánh để hỗ trợ -- điều này rất quan trọng vì sẽ vô ích nếu chúng ta thực	Chi tiết một kế hoạch về cách bạn nên cởi bỏ và mặc vào nếu bạn gặp phải cùng một tình huống trong tương lai. Chúa sẽ làm sáng tỏ cùng một tình huống nhiều lần nếu Người muốn bạn được tinh luyện trong lĩnh vực này vì lợi ích của bạn. Nó phải là một danh

đường Ki-tô hữu của mình	những điều này theo ý tưởng của riêng mình, nhưng không theo Lời Chúa.	hiện những điều này theo ý tưởng của riêng mình, nhưng không theo Lời Chúa.	sách hành động từng bước hoặc từng điểm một. Hãy chú ý đến lĩnh vực này trong tuần tiếp theo. Nắm bắt cơ hội để thực hành những gì bạn viết trong cột này
--------------------------	--	---	---

Bảng A.6. PBTCTTL - Hướng dẫn

Ghi chú cho Cột thứ 4

PBTCTTL thường được áp dụng cho các khuôn mẫu tội lỗi cố hữu. Trừ khi có sự thay đổi theo Kinh thánh trong các suy nghĩ, gốc rễ và hệ thống niềm tin, người ta sẽ phải lặp lại tội lỗi. Đối với cột thứ 4, kế hoạch hành động, việc sử dụng và thực hành Mục A.9, “Kế hoạch dự phòng” có thể chứng minh là đủ cho một kế hoạch hành động trong hầu hết các tình huống. Có thể khôn ngoan khi ghi nhớ tám bước trong Kế hoạch dự phòng của bạn để hỗ trợ bạn 'bước đi trong Chúa Thánh Thần' suốt ngày. Hoặc bạn có thể sử dụng bất cứ mẫu ẩn chỉ nào trong phần phụ lục hoặc phiếu bài tập cho cột thứ 4. Thay thế cho mẫu ẩn chỉ này (PBTCTTL), bạn có thể sử dụng Mục A.6, “Phiếu bài tập giải quyết vấn đề”.

Ví dụ

Phiếu bài tập Chiến thắng tội lỗi			
Những suy nghĩ, lời nói, hành động cụ thể không theo Kinh Thánh của tôi (Mt 7:1-5)	Cởi bỏ và Tham khảo Kinh Thánh (Ep 4:22; Cl 3:5-9)	Mặc vào và Tham khảo Kinh Thánh (Ep 4:23-24; Cl 3:10-17)	Kế hoạch của tôi là không lặp lại Tội lỗi này và Phản ứng theo Kinh thánh Thay vào đó (Tt 2:11-14)
Tôi không muốn đi làm hôm qua vì có một nhiệm vụ khó giao cho tôi từ giám sát viên. Tôi đã gọi điện báo ốm và ở nhà cả ngày xem TV.	Tôi đã phạm phải điều sai trái: 1. Nói dối (Ep 4:25); 2. Lợi ích ích kỷ của tôi (Pl 2:3); 3. Không làm trách nhiệm của mình (Gc 4:17); 4. Sống theo cảm xúc của mình (St 4:7); 5. Ý tưởng cho rằng tôi chỉ làm việc cho giám sát viên (Cl 3:23); 6. Lãng phí thời gian (Ep 5:15-16)	Tôi nên: 1. Nói sự thật (Ep 4:25); 2. quan tâm đến lợi ích của người khác trong công việc của tôi (Pl 2:4); 3. Làm trách nhiệm của tôi (Gc 4:17); 4. Sống vâng phục Thiên Chúa (St 4:7); 5. Làm việc hết lòng cho Thiên Chúa (Cl 3:23-24); 6. Chuộc lấy thi giờ (Ep 5:15-16).	Hòa giải bằng cách a) thú nhận tội lỗi của mình với Chúa (1 Gioan 1:9); b) nói với người giám sát của tôi sự thật về lý do tại sao tôi không đi làm (Mt 5:23-24). Khi bị cảm ốm gọi điện báo ốm, hãy đọc Cl 3:23-24. Khi đối diện với một nhiệm vụ khó khăn tại nơi làm việc, tôi sẽ a) Cầu nguyện xin Chúa ban sự khôn ngoan về cách giải quyết (Gc 1:2-8); b) Nói sự thật (theo cách yêu thương) với người giám sát của tôi về cách hoàn thành nhiệm vụ (Ep 4:15,25); c) Nhận ra

			rằng tôi phải làm tốt nhất công việc của mình vì cuối cùng tôi làm việc cho Chúa (Cl 3:23-24)
--	--	--	---

Bảng A.7. PBTCTTL – Ví dụ

A.5. Chết cho bản ngã

Chết cho bản ngã

Khi bạn bị lãng quên, hoặc bị bỏ rơi, hoặc cố tình bị coi thường, và bạn không bị tổn thương và đau đớn vì sự xúc phạm hoặc bị làm ngor, nhưng trái tim bạn vui vẻ, được coi là xứng đáng để chịu khổ vì Chúa Kitô.

Đó là chết cho bản ngã

Khi điều tốt của bạn bị nói xấu, khi mong muốn của bạn bị phản đối, lời khuyên của bạn bị bỏ qua, ý kiến của bạn bị chế giễu, và bạn từ chối để cơn giận nổi lên trong lòng, hoặc thậm chí tự vệ, nhưng hãy tiếp nhận tất cả trong sự im lặng kiên nhẫn và yêu thương.

Đó là chết cho bản ngã

Khi bạn yêu thương và kiên nhẫn chịu đựng bất cứ sự hỗn loạn, bất cứ sự bất thường, bất cứ sự không đúng giờ, hoặc bất cứ sự khó chịu nào; khi bạn đối diện với sự lãng phí, sự điên rồ, sự phung phí, sự vô cảm về mặt tinh thần và chịu đựng nó như Chúa Giêsu đã chịu đựng.

Đó là chết cho bản ngã

Khi bạn bằng lòng với bất cứ thức ăn, lễ vật, khí hậu, xã hội, trang phục, bất cứ sự gián đoạn nào theo ý muốn của Chúa.

Đó là chết cho bản ngã

Khi bạn không bao giờ quan tâm đến việc nhắc đến bản thân trong cuộc trò chuyện, hoặc ghi lại những việc làm tốt của riêng mình, hoặc ngửa ngáy sau những lời khen ngợi, khi bạn thực sự có thể yêu thích việc không được biết đến.

Đó là chết cho bản ngã

Khi bạn có thể thấy anh em mình thịnh vượng và đáp ứng được nhu cầu của họ và có thể thành thật vui mừng

với họ trong tinh thần và không cảm thấy ghen tị, cũng không nghi ngờ Chúa, trong khi nhu cầu của riêng bạn lớn hơn nhiều và trong hoàn cảnh tuyệt vọng.

Đó là chết cho bản ngã

Khi bạn có thể nhận được sự sửa dạy và khiển trách từ một người có địa vị thấp hơn mình và có thể khiêm nhường phục tùng cả bên trong lẫn bên ngoài, không thấy sự phản loạn hay oán giận nảy sinh trong lòng bạn.

Đó là chết cho bản ngã

Bạn đã chết chưa? Trong những ngày cuối cùng này, Chúa Thánh Thần sẽ đưa chúng ta đến thập giá để tôi có thể biết Người, và quyền năng của sự phục sinh của Người, và sự thông công trong những đau khổ của Người, được làm cho giống với sự chết của Người. Phi-líp-phê 3:10.

Những Người Khác Có Thể, Bạn Không Thể!

Nếu Thiên Chúa đã gọi bạn trở nên thực sự giống như Chúa Giê-su, Người sẽ kéo bạn vào một cuộc sống chịu đóng đinh và khiêm nhường, và đặt lên bạn những yêu cầu về sự vâng lời, đến nỗi bạn sẽ không thể đi theo những người khác, hoặc đo lường bản thân mình theo những Ki-tô hữu khác, và theo nhiều cách, Người sẽ dường như để những người khác làm những điều mà Người sẽ không để bạn làm.

Những Ki-tô hữu và mục tử khác có vẻ rất tôn giáo và hữu ích, có thể thúc đẩy bản thân, gây ảnh hưởng và thực hiện các kế hoạch để thực hiện kế hoạch của họ, nhưng bạn không thể làm được, và nếu bạn cố gắng, bạn sẽ gặp phải sự thất bại và sự khiển trách từ Chúa khiến bạn phải ăn năn hối hận.

Những người khác có thể khoe khoang về bản thân, về công việc, về thành công, về các công trình của họ, nhưng Chúa Thánh Thần sẽ không cho phép bạn làm bất cứ điều gì như vậy, và nếu bạn bắt đầu, Người sẽ dẫn bạn vào một sự hành xác sâu xa khiến bạn khinh thường bản thân và mọi việc làm tốt của mình.

Những người khác có thể được phép thành công trong việc kiếm tiền, hoặc có thể di sản để lại cho họ, nhưng có khả năng Chúa sẽ giữ bạn nghèo, vì Người muốn bạn có thứ gì đó tốt hơn nhiều so với vàng, cụ thể là, sự phụ thuộc bất lực vào Người, để Người có thể có đặc ân cung cấp nhu cầu của bạn hàng ngày từ một kho tàng vô hình. Chúa có thể để những người khác được tôn vinh và đề cao, và giữ bạn ẩn trong bóng tối, vì Người muốn tạo ra một số loại trái cây thơm ngon, được lựa chọn cho vinh quang sắp đến của Người, thứ mà chỉ có thể được tạo ra trong bóng tối. Người có thể để những người khác trở nên vĩ đại, nhưng giữ bạn nhỏ bé. Người có thể để người khác làm việc cho Người và nhận được công lao cho việc đó, nhưng Người sẽ khiến bạn làm việc và vất vả mà không biết mình đang làm được bao nhiêu; và sau đó để công việc của bạn trở nên quý giá hơn, Người có thể để người khác nhận được

công lao cho công việc bạn đã làm, và do đó, phần thưởng của bạn sẽ lớn hơn gấp mười lần khi Chúa Giêsu đến.

Chúa Thánh Thần sẽ canh chừng bạn một cách nghiêm ngặt, với tình yêu ghen tuông, và sẽ khiển trách bạn vì những lời nói và cảm xúc nhỏ nhặt hoặc vì lãng phí thời gian, điều mà những Ki-tô hữu khác không bao giờ cảm thấy buồn phiền. Vì vậy, hãy quyết định để Chúa là Đấng Tối Cao vô hạn và có quyền làm theo ý Người muốn với những người của Người. Người có thể không giải thích cho bạn hàng ngàn điều khiến bạn bối rối trong cách Người đối xử với bạn, nhưng nếu bạn hoàn toàn bán mình để trở thành nô lệ tình yêu của Người, Người sẽ bao bọc bạn trong tình yêu ghen tuông, và ban cho bạn nhiều phước lành chỉ dành cho những ai ở trong vòng bên trong. Hãy giải quyết mãi mãi việc bạn phải giao tiếp trực tiếp với Chúa Thánh Thần, và Người phải có quyền trói buộc bạn, hoặc xiềng tay bạn, hoặc nhắm mắt bạn, theo những cách mà Người không sử dụng với người khác. Bây giờ, khi bạn được Thiên Chúa hằng sống chiếm hữu đến nỗi trong thâm tâm, bạn vui mừng và thích thú về sự giám hộ và quản lý đặc biệt, đích thân, riêng tư, ghen tuông này của Chúa Thánh Thần đối với cuộc sống của bạn, bạn sẽ tìm thấy tiền sảnh của Thiên đàng.

A.6. Phiếu bài tập Giải quyết Vấn đề

Phiếu bài tập Giải quyết Vấn đề	
Điều gì xảy ra? (mô tả vấn đề)	Tôi đã làm gì? (mô tả đáp ứng của tôi)
Đáng lẽ tôi đã nên làm gì? Trích dẫn và giải thích câu Kinh thánh Cite	Bây giờ tôi phải làm gì? (Những bước nào tôi phải theo để điều chỉnh các vấn đề?)

Bảng A.9. Phiếu bài tập Giải quyết Vấn đề

A.7. Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp

Có ba phiếu bài tập trong phân phụ lục này:

- a. Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần A và B
- b. Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp II, Phần A và B
- c. Đánh giá buổi cuối cùng

Các phiếu bài tập này sẽ được sử dụng kết hợp với các buổi huấn đạo. Sau lần đánh giá ban đầu dữ kiện cá nhân và sau mỗi buổi huấn đạo tiếp theo, huấn đạo viên nên sử dụng Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp I để sắp xếp quan sát và phân tích của mình (trong Phần A) và lập kế hoạch hành động (trong Phần B). Khi đó, huấn đạo viên có thể theo dõi Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp II để trình bày các chủ đề sẽ được thảo luận trong buổi tiếp theo. Huấn đạo viên có thể sử dụng Phiếu bài tập II, Phần A, làm tài liệu phát cho người được Huấn đạo hoặc viết một trang chính thức hơn cho buổi Huấn đạo theo ý muốn của mình.

Phiếu bài tập II cũng bao gồm phần bài tập về nhà trong Phần B. Người được Huấn đạo nên được yêu cầu hoàn thành bài tập về nhà để chứng minh cam kết của mình trong việc giải

quyết vấn đề. Đánh giá phiên cuối cùng được sử dụng trong phiên cuối cùng để vạch ra hướng đi trong tương lai cho người được Huấn đạo.

Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp I

Xem lại bảng dữ kiện cá nhân của người được Huấn đạo hoặc kết quả từ bài tập về nhà tuần trước. Ghi chú về việc phán xét người khác, đổ lỗi, ý chí riêng, yếu hoặc không cam kết, thiếu nhạy cảm với tội lỗi, phòng thủ, cay đắng, các kiểu tội lỗi (Gl 5:16-24; Cl 3:5-15).

Phiếu bài tập Vấn đề/Giải pháp I Phần A: Phân tích
Các dữ kiện từ phiên:
Cảm quan: (St. 4:7 ; Tv. 38:3-10 ; Tv. 38:17-18) (tinh thần trong đó bản ngã được phát biểu.
Làm: (Gv 12:13; Lc 6:46 ; Ga 3:21 ; Ga14:15 ; 1 Ga 2:3-6)
Ý nghĩ: (Người ta nghĩ gì trước, trong khi, và sau biến cố
Ngôn từ: (cung cách và nội dung lời nói)
Các hành vi (Lời/ thể lý)
Gốc gác: (Mc 7:20-23; Lc 6:45; Híp-ri 12:15)

Bảng A.10. Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần A: Phân tích

Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần B: Kế hoạch
Dữ kiện từ buổi:
Kế hoạch cho buổi tiếp theo, Chủ điểm để thảo luận:
1.Đề qua một bên con người cũ và các thực hành của nó (Ep. 4:22 ; Cl. 3:5-9)
2. Canh tân tâm trí (Rm. 12:2 ; Ep. 4:23)
3. Mặc vào con người mới và các thực hành của nó (Ep. 4:24 ; Col. 3:10-16)

Bảng A.11. Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần B: Kế hoạch

Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp II

Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần A:tò phân phối
Buổi: _____ Ngày: _____
Viễn ảnh: [1]
Hy vọng: [2]
Thay đổi [3]
[1] Xem Sách Hướng dẫn tự đối đầu (Self-Confrontation Manual): Bài 22
[2] Xem Sách Hướng dẫn tự đối đầu (Self-Confrontation Manual): Bài 6

[3] Xem Sách Hướng dẫn tự đối đầu (Self-Confrontation Manual): Bài 7
 Và/hoặc tham khảo những câu thích đáng từ Sách Tương hợp [Concordance];
 Và/hoặc các đoạn văn từ phiếu Bài Tập có liên hệ, And/or passages from a related
 worksheet.

Bảng A.12. Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần A: tờ phân phối

Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần B: Bài làm ở nhà	
Buổi:	Ngày:
Hãy tìm kiếm sự cứu rỗi của bạn (Pl. 2:12-13)	
Câu Kinh Thánh để ghi nhớ:	
Lòng sùng kính:	
1. Thực hành sùng kính hàng ngày: Xem Phần A.12, “Cột neo” để đảm bảo rằng một người đang bước đi trên con đường đạo hạnh bằng cách hàng ngày kiểm tra lương tâm của mình, phát triển sự nhạy cảm với tội lỗi và thực hành việc ở trong Sự hiện diện của Chúa Thánh Thần từng khoảnh khắc.	
2. Khuôn khổ Học hỏi và áp dụng Kinh thánh (BSAF): Những câu Kinh Thánh được chọn liên quan đến lĩnh vực có vấn đề.	
3. Nghiên cứu từ ngữ: Sử dụng Sách Tương hợp [concordance] để nghiên cứu lĩnh vực có vấn đề.	
Cởi bỏ/Mặc vào:	
1. Các phiếu bài tập và mẫu ấn chỉ phù hợp liên quan đến lĩnh vực có vấn đề sẽ được phát dưới dạng tài liệu phát tay (xem Mục lục và Phụ lục).	
2. Các mục hành động Cởi bỏ/Mặc vào khác được đề xuất.	

Bảng A.13. Phiếu Bài tập Vấn đề/Giải pháp I, Phần B: Bài làm ở nhà

Đánh giá buổi cuối cùng

Đánh giá buổi cuối cùng
Xác nhận và củng cố các thay đổi và khuôn khổ kinh thánh (Luca 9:23-24)
Lập các mục tiêu cho các kế hoạch ngắn hạn, trung hạn, và dài hạn
<ul style="list-style-type: none"> • Xem Mt. 6:33 ; Lc 6:36-38 cho mục tiêu ngắn hạn: • Xem Gc 4 cho mục tiêu trung hạn: • Xem Rm. 12 ; Rm. 8:29 ; và 1 Ga 3:8 cho mục tiêu dài hạn:

Bảng A.14. Đánh giá buổi cuối cùng

.8. Thoát khỏi Lo lắng

Phiếu bài tập Thoát khỏi Lo Lắng (Một kế hoạch hành động và cầu nguyện thwo Kinh thánh dựa trên Pl. 4:6-9)		
Mối quan tâm của tôi - (Tất cả những điều mà tôi bị cám dỗ phải lo lắng)	Danh sách của Chúa - (Những điều mà tôi không thể làm gì)	Danh sách của tôi - (Trách nhiệm của tôi phải hoàn thành trong sự vâng phục trung thành với Chúa)

Bảng A.15. Phiếu bài tập Thoát khỏi Lo Lắng

A.9. Kế hoạch dự phòng

I. Nhận biết các tín hiệu nguy hiểm.

1. Tránh đưa mình vào con đường tội lỗi (Tv 1:1).
2. Tránh xa mọi điều ác (1 Tx 5:22).
3. Tránh những tác nhân/vật cản có thể khiến bạn sa vào con đường tội lỗi (Mt 18:7).

II. Cầu xin sự giúp đỡ của Chúa ngay lập tức (Hr 4:15-16; Gc 1:5-8).

III. Tạo ra chuyển động NGAY BÂY GIỜ!

1. Không theo bất kỳ hướng nào mà theo hướng Kinh thánh (Gc 4:17; Is 55:8-9).
2. Không có bất kỳ giải pháp thay thế cụ thể nào trong Kinh thánh có thể dẫn bạn vào con đường tội lỗi khác (Mt 11:43-45).

IV. Hãy nhớ lại những câu Kinh Thánh mà bạn đã học thuộc lòng (Tv 119:9-11; Mt 4:4), vì hành động bắt đầu từ trong tâm trí (Châm Ngôn 23:7).

V. Thực hiện những điều cụ thể trong Kinh Thánh để loại bỏ và mặc vào trong khi đổi mới tâm trí (Ep 4:22-24; Rm 12:1-2; Pl 4:8-9).

VI. Tìm kiếm sức mạnh của Chúa cho ngày hôm nay (Pl 4:6-7,13).

1. Đừng nhìn lại những thất bại trong quá khứ hoặc hướng tới những gì chúng ta có thể coi là thất bại trong tương lai (Mt 6:33-34).
2. Chúng ta có ân sủng của Chúa để xử lý các tình huống khi chúng ta cần (Hr 4:15-16).

VII. Nếu cần, hãy cầu xin sự giúp đỡ từ những người tin Chúa (Gl 6:2; Gv 4:9-12).

1. Tìm kiếm sự hỗ trợ và lời cầu nguyện của những tín đồ khác (Hr 10:24-25).
2. Sắp xếp trước để gọi điện cho ai đó nếu bạn cần giúp đỡ (Cn 27:17; 1 Tx 5:11).

VIII. Bắt đầu làm điều yêu thương và có trách nhiệm bất kể cảm xúc của bạn (Gl 5:22-25; St 4:7; Ga 14:15,21; 1 Cr 13:4-8a).

A.10. Sự thay đổi là một quá trình gồm hai yếu tố

- Lời Chúa nói rằng tôi phải cởi bỏ bản chất cũ (thói quen cũ) và mặc lấy bản chất mới (thói quen mới).
- Sử dụng những câu Kinh thánh sau đây, hãy liệt kê những thói quen cũ mà chúng ta phải cởi bỏ và những thói quen mới mà chúng ta phải mặc lấy:

Ê-dê-ki-en 36:25-27 2	Ti-mô-thê 3:17
Ma-thi-ơ 16:24	Híp-ri 10:25
Ê-phê-sô 4:17; Ê-phê-sô 4:32	Gia-cô-bê 1:14-15; Gia-cô-bê 3:13-18
Cô-lô-sê 3:1-25	1 Phê-rô 3:1-17
1 Thê-xa-lô-ni-ca 1:9	Ga-lát 5:13-26
Phi-líp-phê 2:2-5,14	2 Ti-mô-thê 2:22-3:7

Bảng A.16. Kinh thánh cho việc Cởi bỏ/Mặc vào

THIÊN CHÚA NÓI TÔI PHẢI Cởi BỎ	THIÊN CHÚA NÓI TÔI PHẢI MẶC VÀO

Bảng A.17. Phiếu bài tập Cởi bỏ/Mặc vào

A.11. Phiếu Bài tập lập lịch trình

Sử dụng Bảng lịch trình (hàng tuần) để

- khám phá sự thiếu hụt lịch trình hiện tại dẫn đến các kiểu phạm tội.
- thiết lập lịch trình mới cho lối sống đạo hạnh

Phiếu Bài tập lập lịch trình							
Ngày/giờ	Chúa nhật	Thứ hai	Thứ ba	Thứ tư	Thứ năm	Thứ sáu	Thứ bảy
6 giờ sáng							
7 giờ sáng							
8 giờ sáng							
9 giờ sáng							
10 giờ sáng							
11 giờ sáng							
12 giờ trưa							
1 giờ chiều							
2 giờ chiều							
3 giờ chiều							
4 giờ chiều							
5 giờ chiều							
6 giờ chiều							
7 giờ tối							
8 giờ tối							

9 giờ tối							
10 giờ đêm							
11 giờ đêm							
12 nửa đêm							
1 giờ sáng							
2 giờ sáng							

Bảng A.18. Phiếu Bài tập lập lịch trình

A.12. Những cột mốc chống đỡ

4 cột mốc chống đỡ sau đây cung cấp phương pháp và phương tiện để phát triển một nền tảng vững chắc và toàn diện hỗ trợ lối sống kỷ luật và đạo hạnh có cấu trúc:

Những cột mốc chống đỡ			
Kế hoạch thực hành hàng ngày	Kế hoạch vượt thắng cám dỗ	Kế hoạch tha thứ/hòa giải	Kế hoạch Một mình Chúa
Việc sùng kính và xét mình	Cởi bỏ và mặc vào để đáp ứng một cách đạo hạnh	Liệt kê người và hoàn cảnh để tha thứ/hòa giải	Liệt kê các ý nghĩ/hình ảnh xúc phạm
Tv 1:1-3; Tv 139:23-24; Gs 1:8; Tv 19:14	Ep. 4:22-24; Gc 1:5; 1Ga 1:9; Gc 1:2-4; Pl 4:13; Ed 18:20	Mt 5:23-25; Mt 18:21-35; Rm 12:18-21; Hr 10:17; Mt 7:5	Cl 1:10-12; Cl 3:17; Pl 2:12-13; 2Cr 10:3-5

Bảng A.19. Những cột mốc chống đỡ

Phụ lục B. Tài nguyên Kinh thánh

Mục lục B.1. Những câu Kinh thánh để ghi nhớ

B.1. Những câu Kinh thánh để ghi nhớ

Tại sao phải ghi nhớ những câu Kinh thánh

Lời Chúa giống như thức ăn cho tâm hồn chúng ta. Những câu Kinh thánh được chọn lọc này là những trích đoạn quan trọng của toàn bộ Kinh thánh, đặc biệt dành cho Thực hành Huấn đạo Kinh thánh.

Việc ghi nhớ những câu Kinh thánh này sẽ thanh lọc và đổi mới trí tuệ, trí nhớ và ý chí. Thông qua quá trình suy niệm (bạn nói chuyện với Chúa) và chiêm niệm (Chúa nói chuyện với bạn), người ta sẽ được lấp đầy bởi những lời răn của Chúa thay vì bị tha hóa và liên tục bị xô đẩy bởi sự thay đổi của hệ thống giá trị thế gian. Danh sách câu Kinh Thánh ghi nhớ

1. (Ê-phê-sô 2:8-9; Mát-thêu 7:1; Mát-thêu 7:5) Bạn có thể thay đổi theo Kinh Thánh

2. (2 Ti-mô-thê 3:16-17; 2 Cô-rinh-tô 3:5-6) Con đường của con người và con đường của Đức Chúa Trời
3. (1 Cô-rinh-tô 10:13) Động lực thay đổi theo Kinh Thánh
4. (Rô-ma 8:28-29) Cơ sở Kinh Thánh cho sự thay đổi
5. (Ê-phê-sô 4:22-24) Cấu trúc Kinh Thánh cho sự thay đổi
6. (Híp-ri5:14; Gia-cô-bê 4:17) Thực hành theo Kinh Thánh đạt được sự thay đổi lâu dài
7. (Lu-ca 9:23-24; Rô-ma 6:12-13) Đối phó với bản thân
8. (Ê-phê-sô 4:31-32; Gia-cô-bê 1:19-20) Giận dữ và cay đắng
9. (Mát-thêu 5:23-24; Ê-phê-sô 4:29; Phi-líp-phê2:3-4) Các vấn đề giữa các cá nhân (yêu người lân cận)
10. (Ê-phê-sô 5:21-22; Ê-phê-sô 5:25; 1 Phê-rô3:1,7;) Mọi quan hệ hôn nhân
11. (Ê-phê-sô 5:18-20; Ê-phê-sô 6:4; Ê-phê-sô 6:1-3) Mọi quan hệ cha mẹ con cái
12. (Sáng thế4:7; Gia-cô-bê 1:22) Trầm cảm
13. (Mát-thêu 6:33-34; 1 Gioan 4:18) Sợ hãi và lo lắng
14. (Rô-ma 6:22; Ê-phê-sô 6:10-11; Ê-phê-sô 5:18; Ê-phê-sô 6:12-13) Cuộc sống tội lỗi thống trị
15. (Ga-lát5:22-25) Tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời cho cuộc sống
16. (1 Gioan 5:3-5) Tư vấn Kinh thánh

Phụ lục C. Tài nguyên Internet

Mục lục C.1. Liên kết Internet

C.1. Liên kết Internet

Các liên kết Ki-tô giáo trên Internet có thể hữu ích.

- The Bible Gateway [<http://bible.gospelcom.net/>]: Công cụ tìm kiếm Kinh thánh tiếng Anh.
- Antioch City [<http://www.antioch.com.sg/bible/chinese.htm>]: Công cụ tìm kiếm Kinh thánh tiếng Trung.
- Blue Letter Bible [<http://www.blueletterbible.org/>]: Nghiên cứu Kinh thánh với các từ điển tương hợp, từ điển thuật ngữ, từ điển và bình luận.
- The NET Bible [<http://www.bible.org/netbible/index.htm>]: Kinh thánh dịch tiếng Anh mới cho Internet.
- Christian Classics Ethereal Library [<http://www.ccel.org/>]: Thư viện điện tử lớn về các trước tác thánh cổ điển.
- BCF [<http://www.bcfministries.org/>]: Biblical Counseling Foundation
- Reasons To Believe [<http://www.reasons.org/>]: Những khám phá trong khoa học so với Thiên Chúa của Kinh thánh

Tài liệu tham khảo

- [1] [Adams1] Christian Counselor's Manual. Của Jay Adams. Zondervan.
- [2] [Adams2] Competent to Counsel. Của Jay Adams. Presbyterian and Reformed Publishing Co..
- [3] [Allender1] Bold Love. Của Dan Allender. NavPress, Colorado Springs, Colorado 80935.
- [4] [Allender2] Wounded Heart. Của Dan Allender. NavPress, Colorado Springs, Colorado 80935.
- [5] [BCF1] Self-Confrontation Manual and Handbook. Biblical Counseling Foundation [Sổ tay và Sổ tay tự đối đầu. Quỹ tư vấn Kinh thánh] (<http://www.bcfministries.org/>), Palm Desert, CA 92211.

- [6] [Boehme1] Dialogues on the Supersensual Life [Đối thoại về cuộc sống siêu giác quan]. Jacob Boehme biên tập. William Law biên tập. Công ty xuất bản Kessinger.
- [7] [Chambers1] Not Knowing Where [Không biết ở đâu]. Oswald Chambers. Christian Literature Crusade [Cuộc thập tự chinh văn học Ki-tô giáo].
- [8] [Chambers2] My Utmost for His Highest [Sự tận cùng của tôi cho sự cao cả của Ngài]. Oswald Chambers. Sách Epiphany.
- [9] [Fromkel1] Unto Full Stature [Đến tầm vóc đầy đủ]. Deverne Fromke. Alfred Mainzer Inc..
- [10] [Hammond1] Pigs in the Parlor [Những chú heo trong phòng khách]. Frank và Ida Hammond. Impact Christian Books, Inc..
- [11] [Hildebrand1] Transformation in Christ [Sự biến đổi trong Chúa Ki-tô]. Dietrich Von Hildebrand. EWTN, Irondale, Alabama 35210.
- [12] [Julian1] Showings (Từ Tạp chí "The Spiritual Life"). Julian of Norwich. OSF, Washington, DC 20002.
- [13] [Kavanaugh1] Collected Works of St. John of the Cross [Tuyển tập các tác phẩm của Thánh Gioan Thánh Giá]. Kieran Kavanaugh. ICS Publications, Washington, D.C..
- [14] [Leader1] The Preacher's Outline & Sermon Bible. Leadership Ministries Worldwide (<http://www.outlinebible.org/>) .
- [15] [Mack1] Strengthening Your Marriage [Củng cố hôn nhân của bạn]. Wayne Mack. Presbyterian and Reformed Publishing Co., Phillipsburg, New Jersey.
- [16] [Mack2] Your Family, God's Way [Gia đình bạn, theo cách của Chúa]. Wayne Mack. Presbyterian and Reformed Publishing Co., Phillipsburg, New Jersey.
- [17] [Mack3] Homework Manual for Biblical Living [Sổ tay Bài làm ở nhà về cuộc sống theo Kinh thánh]. Của Wayne Mack. P & R Press.
- [18] [Nee1] The Spiritual Man [Người đàn ông tâm linh]. Của Watchman Nee. Bộ truyền giáo Living Stream.
- [19] [Payne1] The Healing Presence [Sự hiện diện chữa lành]. Của Leane Payne. Baker Books, Grand Rapids, Michigan 49516.
- [20] [Payne2] Restoring the Christian Soul Through Healing Prayer [Phục hồi linh hồn Ki-tô hữu qua lời cầu nguyện chữa lành]. Của Leane Payne. Crossway Books, Wheaton, Illinois.
- [21] [Sanford1] The Healing Gifts of the Spirit Những ơn chữa lành của Chúa Thánh Thần. Của Agnes Sanford. Harper, San Francisco.
- [22] [Sanford2] Transformation of the Inner Man [Sự biến đổi của người đàn ông bên trong] Của John và Paula Sandford Victory house, Tulsa, OK.
- [23] [Smith1] Dealing with Self [Đối phó với bản thân] (băng ghi âm). Bởi Malcolm Smith. Malcolm Smith
- [24] [Smith2] Fear of Unknown [Sợ hãi điều chưa biết] (băng ghi âm). Bởi Malcolm Smith. Các thừa tác vụ Malcolm Smith.
- [25] [Smith3] Meditation [Suy niệm] (băng ghi âm). Bởi Malcolm Smith. Các thừa tác vụ Malcolm Smith.
- [26] [Smith4] Freedom from Fear [Thoát khỏi nỗi sợ hãi] (băng ghi âm). Bởi Malcolm Smith. Các thừa tác vụ Malcolm Smith.
- [27] [Smith5] Fear of Rejection [Sợ hãi bị bác bỏ] (băng ghi âm). Bởi Malcolm Smith. Các thừa tác vụ Malcolm Smith
- [28] [Spitzer1] Healing the Culture [Chữa lành văn hóa] Bởi Robert Spitzer. Ignatius Press, San Francisco.
- [29] [StJohn1] Ascent of Mount Carmel [Lên núi Carmel]. Bởi St John of The Cross. Paraclete Press.

[30] [StTeresa1] The Interior Castle [Lâu đài nội tâm]. Bởi St Teresa of Avila. ICS Publications, Washington, D.C..

[31] [StThomas1] Collected Works of St Thomas Aquinas [Tuyển tập các tác phẩm của Thánh Thomas Aquinas]. Của Thánh Thomas Aquinas. Trung tâm tài liệu triết học, Charlottesville, VA 22906.

[32] [Willard1] The Divine Conspiracy [Âm mưu thiêng liêng]. Của Dallas Willard. HarperCollins Publishing.

Mục lục

Lời tựa

Cách xem và sử dụng sách giáo khoa này

I. Tổng quan

1. Mục tiêu huấn đạo

1.1. Giới thiệu

1.2. Điều kiện tiên quyết trong việc huấn đạo theo Kinh Thánh

1.3. Nền tảng của việc huấn đạo/làm môn đệ theo Kinh thánh

1.4. Những cân nhắc cần thiết

1.5. Bản tóm tắt

2. Tâm lý học Kinh Thánh: Cách tiếp cận vấn đề

2.1. Chẩn đoán

2.2. Tiếp cận giải pháp

3. Quy trình huấn đạo

3.1. Khu vực có vấn đề

3.2. Giải pháp

3.3. Công cụ huấn đạo

II. a. Nghiên cứu cơ bản: Định hướng huấn đạo theo Kinh thánh

4. Định hướng các tiểu mục về huấn đạo Kinh Thánh

4.1. Đường lối của Thiên Chúa so với Đường lối con người

4.2. Điều kiện tiên quyết để thay đổi theo Kinh Thánh

4.3. Tại sao có hy vọng

4.4. Thực hiện sự thay đổi Kinh Thánh

4.5. Đối phó với bản thân

4.6. Giận dữ và cay đắng

4.7. Trầm cảm

4.8. Sợ hãi và lo lắng

5. Loạt bài chữa lành linh hồn

5.1. Sự hiện diện chữa lành

5.2. Chuyển đổi bản ngã tự nhiên

5.3. Điều gì làm một con người trở nên một con người

5.4. Nhu cầu của con người

5.5. Chữa lành linh hồn

5.6. Tâm trí và ý chí

5.7. Quá trình suy niệm

5.8. Các bước đi tới một ý chí giải phóng

5.9. Cầu nguyện chữa lành cho tâm trí

5.10. Chủ nghĩa hoàn hảo

5.11. Tâm thần phân liệt (Double-Minded)

5.12. Tâm lý xuyên cá nhân

5.13. Được chữa lành khỏi nỗi sợ hãi

5.14. Từ chối

5.15. Thái độ và hành vi

II.b. Nghiên cứu cơ bản: làm Môn đệ theo Kinh Thánh

6. Loạt bài Tăng trưởng Kitô giáo, Phần A

6.1. Thiết lập một nền tảng cho việc làm môn đệ theo Kinh thánh

6.2. Khám phá các vấn đề và phát triển sự nhạy cảm với tội lỗi

6.3. Thiết lập cấu trúc Kinh thánh để thay đổi

6.4. Phát triển sự thực hành đức chính trực

6.5. Thiết lập khuôn mẫu của một đệ tử trưởng thành

7. Loạt bài Tăng trưởng Kitô giáo, Phần B

7.1. Đặc tính của một Kitô hữu

7.2. Thay đổi là một quá trình gồm hai yếu tố

7.3. Rời khỏi cái ác

7.4. Thử thách thể chất

7.5. Cam kết là thực hiện lời Thiên Chúa

7.6. Thay đổi lối sống là bằng chứng của sự ra đời mới

7.7. Lo lắng, hoang mang, bối rối

7.8. Bản chất tự kích hoạt thuần khiết

7.9. Tự gánh việc giải trình

7.10. Chỉ có Thiên Chúa mới có thể thay đổi chúng ta và những người khác

7.11. Đánh giá bản thân

7.12. Chết thật

7.13. Kiên nhẫn thực sự

7.14. Kiểm soát tâm trí

8. Loạt bài Động lực học Linh hồn, Phần A

8.1. Linh hồn sống động

8.2. Tội xác thịt/Bản ngã xác thịt

8.3. Phân chia tinh thần và linh hồn

8.4. Hiệp nhất với Chúa Kitô

9. Loạt bài Động lực học Linh hồn, Phần B

9.1. Thanh lọc và thanh tẩy linh hồn

9.2. Tội lỗi, bản thân, đau khổ

9.3. Tâm linh của sự di thừa

10. Loạt bài Hoa trái Chúa Thánh Thần

10.1. Tình yêu

10.2. Niềm vui

10.3. Hòa bình

10.4. Chịu khó

10.5. Lòng tốt/sự tốt bụng

10.6. Lòng chung thủy

10.7. Sự nhu mì/dịu dàng

10.8. Tự kiểm soát

11. Loạt bài cuộc sống siêu nhiên

11.1. Tâm trí

11.2. Tuân thủ

11.3. Nhân đức hạnh thương yêu

11.4. Ý Thiên Chúa

11.5. Điều hoàn hảo

11.6. Lắng nghe Thiên Chúa

11.7. Trung tâm của Linh hồn

11.8. Ham muốn vô trật tự

11.9. Hiệp nhất với Thiên Chúa

11.10. Ước mơ/Tầm nhìn

II.c. Nghiên cứu cơ bản: Củng cố hôn nhân của bạn

12. Loạt bài Củng cố hôn nhân của bạn

12.1. Hôn nhân - Kế hoạch của Thiên Chúa trong việc thiết lập Vương quốc của Người trên Trái đất

12.2. Nguyên tắc thẩm quyền

12.3. Sự phục tùng - Hành động mang lại sự toàn vẹn

12.4. Vai trò của người chồng trong việc phục tùng

12.5. Đặc quyền của cô dâu

- 12.6. Hôn nhân một xác thịt
- 12.7. Mối quan hệ cha mẹ/con cái
- 12.8. Con cái phục tùng cha mẹ
- 12.9. Tiêu chuẩn của Thiên Chúa
- 12.10. Mục tiêu giáo dục con cái (và người lớn)
- 12/11. Duy trì đối thoại hôn nhân tốt
- 12.12. Chồng và Cha tối đa
- 12/13. Người Vợ và Người Mẹ được viên mãn và làm viên mãn
- 12/14. Tình yêu nghiêm khắc
- 12/15. Quan hệ đối tác hôn nhân

III.a. Nghiên cứu cuộc sống: Mặc cảm tội lỗi và xấu hổ

13. Loạt bài chấp nhận bản thân

- 13.1. Hận thù bản thân
- 13.2. Tự chấp nhận
- 13.3. Chữa lành ký ức: Tha thứ tội lỗi
- 13.4. Ràng buộc, tháo gỡ, vứt bỏ
- 13.5. Rào cản đối với sự toàn vẹn - Không nhận được sự tha thứ
- 13.6. Sự hiện diện chữa lành
- 13.7. Sự hiện diện chữa lành (2)
- 13.8. Suy nghĩ sáng tạo
- 13.9. Nỗi ám ảnh tinh thần
- 13.10. Phá vỡ thói quen thể lý

14. Loạt bài vượt qua dục vọng

- 14.1. Tấn công linh hồn
- 14.2. Ham dục, ham muốn - Vô trật tự
- 14.3. Cảm xúc/Niềm tin
- 14.4. Các trói buộc
- 14,5. Mục đích so với nhu cầu
- 14.6. Mục đích hoặc nhu cầu
- 14.7. Rối loạn ăn uống

- 14.8. Các Nền Tảng Giao Ước
- 14.9. Kế hoạch tạo động lực của Thiên Chúa
- 14.10. Mất kiểm soát
- 14.11. Lạm dụng tình dục
- 14.12. Lạm dụng tình dục 2
- 14.13. Tội lỗi thống trị cuộc sống

III.b. Nghiên cứu cuộc sống: Giận dữ và cay đắng

15. Loạt bài tình yêu táo bạo

- 15.1. Tình yêu tha thứ
- 15.2. Suy nghĩ xấu xa
- 15.3. Hòa giải
- 15.4. Chiến thắng cái ác
- 15.5. Làm điều tốt cho kẻ thù của bạn
- 15.6. Yêu một kẻ ngốc

16. Loạt bài Bộ giáp của Thiên Chúa

- 16.1. Các bất công
- 16.2. Thu hồi sự trả thù
- 16.3. Đáp lại những người khó tính
- 16.4. Sự tấn công của sự xấu hổ, giận dữ, hận thù
- 16.5. Tha thứ cho kẻ thù

III.c. Nghiên cứu cuộc sống: Sợ hãi

17. Loạt bài Giải thoát khỏi sợ hãi

- 17.1. Nguồn gốc của sợ hãi
- 17.2. Sự hiện diện của nỗi sợ hãi hoặc niềm tin
- 17.3. Học nói sự thật
- 17.4. Áp dụng sự thật
- 17.5. Ngoài tầm kiểm soát (Thế giới không hiện hữu)

A. Các mẫu ấn chỉ và bảng câu hỏi

- A.1. Hình thức học và ứng dụng Kinh Thánh
- A.2. Danh sách Nghĩ và Làm
- A.3. Tình yêu là một hành động
- A.4. Bảng câu hỏi chiến thắng tội lỗi
- A.5. Chết Vì chính mình
- A.6. Bảng câu hỏi giải quyết vấn đề
- A.7. Bảng vấn đề/giải pháp
- A.8. Giải thoát khỏi lo lắng
- A.9. Kế hoạch dự phòng
- A.10. Thay đổi là một quá trình gồm hai yếu tố
- A.11. Bảng câu hỏi lên lịch trình
- A.12. Các Cột Chống đỡ (anchor posts)

B. Nguồn Kinh Thánh

- B.1. Những câu Kinh thánh ghi nhớ

C. Tài nguyên Internet

- C.1. Thư mục liên kết Internet

Danh sách các bảng

- A.1. KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH – Hướng dẫn
- A.2. KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH – Ví dụ I
- A.3. KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH – Ví dụ II
- A.4. KHUÔN KHỔ NGHIÊN CỨU VÀ ÁP DỤNG KINH THÁNH –mẫu ấn chỉ trống
- A.5. Danh sách suy nghĩ và làm
- A.6. PBTCTTL – Hướng dẫn
- A.7. PBTCTTL – Ví dụ
- A.8. PBTCTTL – Mẫu ấn chỉ trống
- A.9. Bảng câu hỏi giải quyết vấn đề
- A.10. Bảng câu hỏi Vấn đề/Giải pháp I, Phần A: Phân tích
- A.11. Bảng câu hỏi Vấn đề/Giải pháp I, Phần B: Kế hoạch
- A.12. Bảng câu hỏi Vấn đề/Giải pháp II, Phần A: Bài tập ở nhà

- A.13. Bảng câu hỏi Vấn đề/Giải pháp II, Phần B: Bài tập ở nhà
- A.14. Duyệt lại phiên cuối cùng
- A.15. Bảng câu hỏi giải thoát khỏi lo âu
- A.16. Kinh thánh cho việc cởi bỏ/mặc vào
- A.17. Bảng câu hỏi cho việc cởi bỏ/mặc vào
- A.18. Bảng câu hỏi lên lịch trình
- A.19. Các Cột Chống đỡ (anchor posts)